

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) Author(s):	collectæ et in II. tomos divisæ a Friderico Rostgaard.
Titel Title:	<u>Deliciæ quorundam poëtarum Danorum</u>
Bindbetegnelse Volume Statement:	Vol. 2
Udgivet år og sted Publication time and place:	Lugduni Batavorum : apud Jordanum Luchtmans, 1693
Fysiske størrelse Physical extent:	2 bd.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

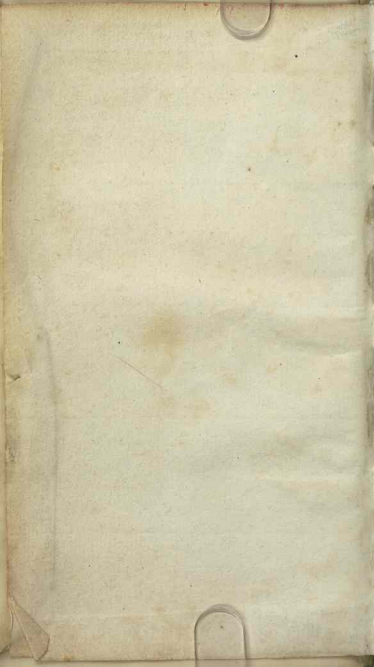
The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130023076137

DELICIAE
QUORUNDAM
POËTARUM
DANORUM

COLLECTÆ

ET IN

II. TOMOS

DIVISÆ

A

FRIDERICO ROSTGAARD.

TOMUS SECUNDUS.

LUGDUNI BATAVORUM.

Apud JORDANUM LUCHTMANS.
MDCXCIII.

DELICIAE
QUORUNDAM
POETARUM
DANORUM

COLLECTÆ

ET IN
II TOMOS

DIVISÆ

FRIDERICO ROSTGARD

TOMUS PRIMUS

APUD JORDAN & CO. LITH. MDCCC.

VITI BERINGII

In supremo Tribunali & Æra-
rio Regio Assessoris, Hi-
storiographi Regii
& Professoris

C A R M I N A.

Tomus II.

A

VITI BERLINGII

In supremo Tribunalis & A-
rio Regio Alesioris Hi-
storiographi Regii
& Professoris

CARMINA.

Tomus II.

V I T A B E R I N G I I.

Que in BERINGIO nostro eruditus Orbis amavit ac suspexit, ipse, quo solitus erat calamo, id est, facundo & venusto, utut in propriis laudibus parvissimo, adumbravit. Exstant ea in *Programmate Academico* sub Reſtoris Magnifici OLAI BORRICHII nomine edito, conscripto autem a WILHELMO WORMIO, tunc temporis in Academia Hafniensi Medicinæ Professore Regio, & Academiæ Secretario, nunc in summa Thæmidos Curia Jusſituario & sacræ Regiæ Majestatis Daniæ & Norvegiæ Consiliario Status, Jusſitiæ & Cancellariæ, Historiographo & Bibliothecario.

Qualis autem quantusque fuerit (de Beringio loquitur Wormius) omnidumadvocato apparatu ostendere laboramus, ipse se nobis explicat totum, & quæcunque de se sciri voluit, vel ut omnes assentationum colores effugeret, vel ne in viventium invidiam mortuus nimium prædicaretur, non minori modestiæ quàm diviniæ facundiæ laude in suis titulis consignata à se ipso discenda proponit, quæ quidem licet, magni literarum Genii

affectuoso in Patriæ eruditionis gloriam studio, doctis extracta scriniis jam ante in publico videri legique meruerint, ut tamen fuscæ, quas atteximus, lacinia, ab aureâ dictionis purpurâ aliquem mutuentur splendorem, pace sanctissimorum Manium, hic advocare nimium fortè audaces sustinimus.

„Patriam Wiburgum habuit, clarum in Cimbriis oppidum, ortus Consulari Patre, haud obscuri inter suos nominis, cujus curâ traditus puer in Scholam, & ad capeffendum ingenii cultum permissus Præceptoribus, spatia in literis, qualia rudior fert ætas, & prima studiorum curricula confecit. Anno ætatis octavo & decimo, [qui à Christo nato MDCXXXV. erat] Hafniam nactus disciplinarum Magistrum, dedit Academiæ Civem; in quâ ut auspiciatissimè ingrederetur studia, ire primùm cœpit per fidei Christianæ capita, & divini juris audire interpretes; mox circumferre per eas artes animum, quæ liberale nactæ nomen, haud illiberalius ferè ingenium requirunt. In hoc stadio agnitus est à TYCHO-NE BRAHÆO, & moderator ascitus filiolo, quem inter Brochmannianas ædes, ingens illud pietatis & Musarum sacrarium, cum plerisque magnarum domuum pignoribus tum forte degentem, literarum primordia edoceret. Felicissimè id quidem, ut spargere studiorum & capere simul fructus posset, & dum experiretur in alterius informatione ingenioli vires, effingere vicissim ac expolire suas. Ab hâc Scholâ digressus ad externos, Anni MDCXXXIX. adulto jam vere, tenuit Belgium, ubi Cadzium, Heinsium, Barlaëum nactus, impetum cepit condendi Epigrammatis. Crederes in Parnassum aliquem aut Heli-

„ cona

VITA BERINGII.

5

„ cona delatum, tanto cœpit imperu ingenii, aut, si
 „ quis est, literati furoris impulsu, modulari car-
 „ men, & aptare ad numeros sermonem; leges se-
 „ cutus, unas illas in libera Republica non liberas,
 „ quas sibi in hoc studiorum campo, magni illi lite-
 „ rarum Antistites præfigebant. Sed & hoc fortè
 „ liberius aliquantò, quàm usus ferret Patriæ, cui
 „ parare Civem, non Vatem debebat. Quocirca,
 „ omiſſis studiorum deliciis, extulit ad severiora
 „ animum: & ducibus cœpit, hinc Vossio, inde
 „ Boxhornio, raptare ingenium per veterum hi-
 „ storias, aliquando etiam ad cultum deflectere
 „ Orationis. Hæc agentem Bartholini fratres abs-
 „ traxere in Galliam, eodem parantes abitionem:
 „ Nec noluit sequi jubentes, non tam vitæ duces,
 „ quàm studiorum moderatores. Ac inter ho s
 „ egit ætatem in beato Galliæ & Naturæ amœnio -
 „ ris secessu, ob repentini carminis gratiam mirifi-
 „ cè conciliatus Grotio, donec ab Heroë TOT-
 „ TIO revocaretur in Patriam, ad regendam fili
 „ ætatem, & capeſſendam ad externos peregrina-
 „ tionem. Venit, suscepit nobilem Ephebum, &
 „ post brevem Soræ secessum, rediit in Belgium,
 „ resalutatis disciplinarum ductoribus, & repetito
 „ usu studiorum, ac pristinæ felicitatis. Inde rur-
 „ sus in Galliam, eâque infessâ biennii, & quod
 „ excurrit, spatio, per mare Ligusticum in Ita-
 „ liam trajecit. Sesquiannum dedit Romæ, nec
 „ nihil Hetruriæ urbibus, necessarium spatium
 „ Nobilis alumni usibus, asuescentis disciplinæ
 „ armorum, & inter utriusque palæstræ medita-
 „ tiones, firmantis ingenii & membrorum vires:
 „ quo temporis flexu ob magnitudinem ingenii
 „ Kircherum coluit, & Stradam consuluit in stu-
 „ diis, alterum judicem & Mystam Naturæ; Ora-

6 VITA BERINGII.

„ torem alterum, & fati Belgici Præconem. Post
 „ hos dicere de Puteano Equite serum forsan fue-
 „ rit, qui ad Danum omne nomen porrectâ beni-
 „ gnitate, non plures vidit ex gente nostrâ, quam
 „ devinxit meritis, non Equitis jam, non homi-
 „ nis nomen, sed humanitatis. Supra Romam
 „ Campania erat, & quicquid in Baji Puteolanis-
 „ que recessibus prodigiosum aperit aut condit-
 „ natura, quibus cum pleræque Italiæ ambitu
 „ obitis coram aut lustratis, fixit Patavii sedem,
 „ substititque per annum, Ferrarii in literis Magi-
 „ sterio & informatione usus. Rhodium convenit
 „ gentilitatis jure, & in peregrino solo sonantes
 „ Patriæ Musas publico carmine celebravit. Di-
 „ gressus est ab Italia per Insubres, & transcur-
 „ sis Alpibus in Helvetiorum descendit pagos;
 „ inde Argentinam deflexit, & Boeclero dedit
 „ operam, acerrimo studiorum Concitatori. Obi-
 „ vit pleramque Germaniam, ardentem licet in
 „ sinu, & omnia attonantem bello: suspexit in
 „ itinere imperii caput, & Austriacæ domus ad-
 „ summum rerum apicem provectam fortunam
 „ publicâ prosequutus est scriptione, quæ passim
 „ per orbem benignos repperit Interpretes, & ex
 „ aulâ Cæsareâ novæ dignitatis prolicuit splendo-
 „ rem, haud inglorium scriptori, ni domesticæ
 „ fortunæ memor, Augustæ clementiæ agnoscere
 „ maluisset pignus, quàm circumdare sibi, & ex
 „ alienâ benignitate nil propriæ indulgere ambi-
 „ tioni. In Gallias digressus est tertiâ jam vice,
 „ capeſſito per Lotharingos itinere, inde per Ar-
 „ tesios & Flandros in Patriam, jussus superio-
 „ rum auctoritate docere publicè Poësin, novo
 „ munere, nec jam tum usitato Academiæ: &
 „ habuit disputationem præſente Rege, qui pri-
 „ mus

VITA BERINGII. 7

„ mus inter Danorum Principes & primâ tum
 „ vice ingressus Doctorem subsellia, sæpius sub-
 „ inde, quo est in literas amore, ad studia publica
 „ demisit Majestatem, & choros ac adyta Musarum
 „ ingentior ipse hospes implevit. Vocatus est ab
 „ hâc disputatione ad Soranam Cathedram, & hi-
 „ storix tradendæ professionem; subiitque pro-
 „ vinciam, sed non diuturnam. Publicè docen-
 „ tem avocavit T. TOTTIUS, ostentatâ Scaniâ,
 „ & benigno ad Musas secessu; & ne non effica-
 „ cissimè suaderet, magnificâ domo, parum infra
 „ palatii cultum, ubi quod jussus nuper à Rege
 „ fuerat, condere in otio posset annales populi
 „ sui, & quicquid Majores indictum in historia
 „ posterorum indagini reliquerunt. Insedit ergo
 „ amenissimos penates, novum peculium & Re-
 „ gis benignitate transiturum ad posteros, quum
 „ miscuit sese rebus bellorum turbo, & terram
 „ subtraxit sub pedibus, quam turbatâ possessio-
 „ ne provinciæ, [ut sunt in humanis vices rerum
 „ ac orbis] in novos Dominos transfudit. Ergo
 „ in Patriâ jam suâ, sed id parum, domi etiam suæ
 „ peregrinus, discerpebatur in partes, & novus
 „ propemodum Geryon, obsequio ad alios, ad
 „ alios incolatu pertinebat. Favit apud se habitan-
 „ ti CAROLUS, & liberale obtulit stipendium,
 „ in fide novi dominatus & clientelâ mansuro.
 „ Cæterum cum cedendum alterutro esset, carere
 „ domicilio quàm Patriâ maluit, & Hafniam for-
 „ tunas ac familiam deportavit, imminutus domo,
 „ & quod dolentius, uxore, lectissimâ sceminâ &
 „ intra lustrum quinquies parente. Quem hodie
 „ luctum novi matrimonii felicitate detergit. An-
 „ no MDCLXI. in cœtu & concessu publico jus-
 „ sus est assidere inter Consiliarios ærarii: in quâ

§ VITA BERINGII.

„functione muneris, quoties id ferunt negotia, se
 „surripit Musis, ut vacet muneri, in quo collo-
 „cavit ætatem, & non illiterato otio posteritatis
 „notitiam mereatur. Amplo nuper opere descri-
 „psit Patriæ fatum, & quæ, durante ad Harniam
 „obsidione, per septentrionem ferè omnem ad
 „memoriam illustria contigère. Graditur nunc
 „per antiquos fastos, & Majorum labores, ut
 „gentis suæ incunabula, & ex ultimâ vetustate
 „repetitam seculorum memoriam exponat. Misit
 „non pauca in commentarios, nondum passa su-
 „premam manum, quæ festinationi & transcur-
 „sui negata, solâ laboris pertinaciâ perficiuntur.
 „Nec quicquam illi destinatus, quàm explicari
 „hoc negotio & defungi opere. Eniterur spatium
 „id omne, ni aliò adverterint Superiorum jussa,
 „& intra temporis haud longissimi flexum, aut
 „finem vitæ, aut operi coronidem imponet.

*Pergit paucis interjectis Wormius & de supremis
 beatinostri in hunc modum disserit: Ad illa (æterna)
 pervenit die XX Maji, postquam Annos LVII,
 Menses VII, Dies XV terris se indulisset. Sed
 nec minus in hoc transitu, cujus sola expectatio
 etiam sublimes aliquando concutit animas, mira-
 bilem se præstitit, quàm in omni vitâ sine exem-
 plo fuit. Dubiæ Medicorum, ex consilio, spem
 metumque simulantium voces, tantum absuit ut
 ad extrema properantem tristius afficerent, ut,
 illis excitatus potius, animæ suæ diu optatam
 gratularetur libertatem, quæ toto tempore, quo
 ægro coërcebatur corpore, id doluit maximè,
 quod tam humiliter ferviret. Provocamus nos,
 quibus morienti adstitisse contrigit, & ultimas ex-
 cipere voces, pietatis erga Deum, venerationis
 & gaudii ad aspectum Sacerdotis Dei, erga Con-*
 ju-

jugem, fratrem, liberos, & amicos humanitatis, cum obsequii & beneficiorum recordatione, plenissimas, provocamus inquam, è Stoâ omnes, & quotquot unquam fortiter dixerunt, & quaerimus, ita ne mori audeant? Etenim defunctæ jam suo officio manus pedesque cessabant mentis imperio obsequi, lividus vultum infecerat color, prostabat genis frigidi sudoris glacies, & jam in se retractos destituere cœperat oculos fulgor, quando, ultimo conatu, non ingemuit, sed nobile cecinit carmen, ut in vitâ, sic in morte divinus Olor, factus carminis ipse argumentum, quo mortale nihil à se alienum esse, mori se eâ fortitudine, eâ spe, eâ fiduciâ, professus est, quâ semper vixerat & quæ Virum decet. Nullæ sollicitudines angebant animum, nullus horror nec metus, & ne dubitans quidem ad hunc Rubiconem stetit, transiit enim intrepidus, planè eâ facie quâ ad lætissimi aliàs nuntii renidere solebat gaudia, sciens utpote quò abiret, nec incertus quid sibi posthac fieret, qui rectè vivendo id egerat semper, ne moriturus diu hæreret.

Scriptorum ipsius, præter carmina, quæ hic damus, brevem catalogum subnectimus, licet nonnulla eorundem necdum videre contigerit.

1. *Fortuna Austriacæ Domus ad supremum culmen evectæ. Argentorati & Patavii 1648. fol.*
2. *Natalitia FRIDERICÆ AMALIÆ, vario carmine, Lyrici imprimis genere adumbrata. Hafniæ 1649. fol. quod carmen nondum reperire potuimus.*
3. *De artis Poëticæ natura & constitutione Disputatio, respondente Olao Borrichio, Hafniæ 1650. 4to.*

4. *De Historia Oratio habita Soræ 1651. fol.*
5. *Carmen gratulatorium Principi Danorum CHRISTIANO dictum. Hafniæ 1654. quod neque vidisse adhuc licuit.*
6. *Memoriæ & æternitati FRIDERICI III. Daniæ Norvegiæ Regis nuper in terris, nunc in cælis gloriosi. Hafn. 1670. fol.*
7. *CHRISTIANO QUINTO Regna supremi juris hæreditate suscipienti. Hafniæ 1670. fol.*
8. *Obsidionis Hafniensis Historica descriptio, quæ post mortem ipsius Anno 1676. prodit in 4to.*
9. *Historiam Belli Dano-Suecici, quæ nomen Orosii Annilonis præ se fert, a Beringio nostro conscriptam esse, sunt qui existiment, moti forte ipsa forma vocum Orosii & Annilonis, quibus ingeniose involutum nomen BERINGII censent, & Orosium quidem Latinis Montem Danis Bjerg / Annilonem vero, leviter flexo vocabulo, annulum, Danice Ring / significare, utrumque simul sumtum Bierg-Ring vel Bering efficere.*
10. *Quin & ex ipsius verbis supra allatis patet illum Patriæ Historiam justo volumine concinnasse, de quo Opere in Programmate nuper citato Illustris Wormius Inter hæc, ait, maioribus se curis applicuit, utque, quam singulis quotidie præstabat, operam, nunc Epigrammate, nunc elogio, nunc titulo, nunc aliis ingenii ludis, quos Amicitia gratis & sæpe etiam importunè iis solent extorquere, qui semel se aliquid feliciter meditari potuisse ostenderunt, universæ Patriæ fructuosius locaret, Gentis suæ Annales condere cœpit, magnarumque rerum consilia, Regum &*
He.

VITA BERINGII. II

Heroum actus cum temporum ac locorum ordine ac descriptione, ab ipsis Imperii initiis ad hanc usque ætatem mira solertia conqui-
ta, fide planè incorruptâ, exposuit, osten-
ditque, ex una stirpe Regale Genus nullis
longissimi temporis vel lassatum moris, vel,
quod cæterorum Regum fatum fuit, conti-
nuo seculorum attritu defectum exaruisse,
sed ultra sex & viginti secula clarissimam na-
taliū virgam deduxisse, innumera lauro de-
coram, semper imperantem. Quæ omnia ma-
gna prosequutus est Majestate, eo scribendi
genere, quod suum plane erat, id est, ma-
gnificum. *Quod quidem Opus nec dum lucem
publicam aspexit.*

*Mittimus complures Ejusdem Inscriptiones,
queis illustriores cippos & sarcophagos insigniuit;
que una cum ipsis mortuis sepulcrum subiere.*

*Videatur quoque, si placet, Olai Borrichii in E-
jusdem Poëmata Encomium, quod in Dissertatione de
Poëtis Danis, in frontispicio prioris Tomi posita,
reperies.*

*Sed & bene meriturum me confido, si Epigram-
ma Nobilissimi PAULI VINDINGII Regii in
Cancellaria Danica Consiliarii & in Academia Haf-
niensi Professoris, quod Effigiem BERINGII nostræ
illustrat, subjunxero:*

Stringitur exili facies Divina Metallo,

Depositoque stupent æra animosa suo,

Quò cinis Heroum spirat, quò vindice cunis

Busta renascuntur floridiora suis.

Roscida fatalem discussit Suada Beringi

Occasum, & senii debilioris opus.

Ille Senem Smyrnæ Latini provocat ore,

Ille tuum superat, Mantua docta, Deum.

12 VITA BERINGII.

Hoc ore abstrusum, quicquid Verona recenset,
 Quicquid habet Calaber, quicquid Iberus amat.
 Tu nil Zeuxi: suo faciem sic carmine pinxit,
 Ut metuat foedam sordida blatta famem.

Anno 1675. P. Vindingius.

Tandem lubet duplicem erecto Marmoris insculptam inscriptionem apponere, quam in Templo Divæ Virginis Hæfniensis calamo excepi:

(1)

Io Fama

Resolve ora,

Et, postquam filuerit Beringius,

Tu loquere:

Redde tanto Præconi vices,

Et, postquam cessarit ille,

Repone tuas.

Qui,

Vox, dum viveret, & eloquium seculi sui,

E media Cimbria eductus

Provexit Musas,

Et,

Quicquid Bolus vel Alaricus in Romanam pec-
 cârunt eloquentiam,

Redonavit Orbi.

Viburgo Cimbrorum orta hæc virtus

Circumtulit per longissimas peregrinationes ju-
 ventutem,

Et nota summis per orbem ingeniis,

Ac par maximis,

Post geminam in utraque Patriæ Academia fun-
 ctionem,

Adlecta est Aulæ,

Inque Ærario

Assessoriam quam vocant dignitatem,

Mox

Mox

In Supremo dicendi juris Tribunali
Supremum togatæ felicitatis splendorem

Nactus

Læta animi sublimitate

In Exemplum omnis ævi suffectura.

Inter quas functiones

Adjecit,

Quod rarum,

Aperto eloquio Carminis adstricti gratiam,

Quâ

Ita peregrinas per orbem potestates,

Hinc Cæsaream, inde Galliarum Regem

Permulsit,

Ut alter Juveni & adhuc peregrinanti

Palatinos offerret honores,

Alter pretium illud,

Quod magnis per orbem ingeniis,

Novo sed illustri invento,

Galliarum munificentia decernit.

Et vero

Post hos honores

Silet demum beata, lingua;

Et illas in ore gratias

Surripit Orbi;

Hocque monumento conditur,

Qui ubique

Etiam in Patria Historia

Viva exhibet monumenta,

Et Fastigia functionum

Vitæ sanctitate

Adæquavit.

(2)

VITUS BERING

Hic Beatam expectat *αἰώνια* Civ :

Patria illi Cimbria,

Parens Viburgensis Consul,

Ingenium ardens, amœnum, & ad summa natum,

Quo etiam meruit

A summis Europæ Principibus

Romano Imperatore, Danorum, Gallorum, Sue-

corumque Augustis

Prolixè amari.

Post ostentatam exteris lucem suam,

In Patrio Lyceo primum Poëseos constituitur

Professor,

Hinc in Sorano Historiarum,

Tandem Historicus Regius,

Et postea simul

Ærarii, Summique justitiæ Fori

Assessor,

Par officiis,

A seculi labe immunis.

Duplex ei conjugium,

Utrumque prole felix.

Opera seculum omne intrabunt.

Anima cœlos habitat,

Quam Deo suo reddidit

XX Maij Anni MDCLXXV,

Nondum plane sexagenarius.

Et hac de vita Beringii sufficiant.

VITI BERINGII CARMINA VARIA.

IN OBITUM (1)

Perillustris & incomparabilis Herois

HOLIGERI ROSEN-
KRANTZII.

1642.

Non hæc ô Superi mors est, sed publica clades;
 Arctoa hoc diro funere Cirrha cadit:
 HOLGERO moriente stupent Lebethrides un-
 Atque Heliconiæ conticuere Dæ: (dæ,
 Turgida presserunt grandes Oracula Delphi,
 Cortinæque gravem dedidicere fidem,
 Ipsa suum Pallas spectat viduata cadaver,
 Et gemit ad Clarios præfica mœsta rogos;
 Quaque jacent cineres, Phœbus tumulatur in
 Et duplicis Sophiæ degravat ossa lapis! (urna,
 Ergo etiam in doctos morti peccare licebit,
 Ergo etiam Divos trux Libitina necat?
 Nec juvat Ausonias pandens industria portas,
 Atque ora in Grajos sollicitata sonos:
 Nec fandi torrens, visque imperiosa palati,
 Linguaque, sed posthac non habitura parem.
 Nec pulsans legum dubias prudentia tricas,
 Et latè abstruso jura profunda sinu.
 Denique nec quicquid jactat grandæva vetustas,
 Atque penu Tempe prodigiosa sovent.
 Sed non tota tui sub terras ibit imago,
 Magne Heros, aliqua parte superstes eris?
 Undi-

16 VITI BERINGII.

Undique, quâ gremio mundum natura capaci
 Continet, & mediis machina stertit aquis.
 Immensum spatium pulsantibus increpet alis
 Gloria, & æterno remige fama fluet;
 Pro centum trabeis, pro Dani parte Senatus
 Dicere Aonidum sceptrâ tulisse gregis.
 Discite Terrarum Procures, quo more paretur,
 Nomen, & à tumulo continuetur honos;
 Non hoc millena diducti gente tribules,
 Non hoc patricia purpura nata domo,
 Divitiæque dabunt, perituraque lamina glebæ,
 Et Dîs foetenti massa sepulta luto.
 Sed Musis satiata quies, mens anxia Phœbi,
 Plestraque Pieridum principe sumpta manu.
 Plenum animi pectus, fulti gravitate calores
 Et sine fortuna sufficiente sibi:
 HOLIGER & Cræsus juncta condantur in urna,
 Plus habet hic mundi, plus habet ille sui.

(2)

IN

OLAUM WORMIUM.

Post restauratam literaturam Runicam.

Invenitur initio Monumentorum ejus-
 dem Danicorum. 1643.

Merferat extinctas seclorum injuria RUNAS,
 Et spoliū ignavi temporis Arctos erat:
 DANICA in obscuro stabant monumenta recessu,
 Putria & æterno desidiosa luto.
 Tantum argilla tenax, & toto marmore rugæ
 Antiquum poterant restituere chaos:
 En jacet, & tuguri vestitum cespite saxum
 Merfit ad emeritam naufraga busta domum:

Car.

CARMINA VARIA. 17

Cardine trusa nota est, liquere cubilia voces,

Ipsaque pars minima est litera fossa sui.

Tot tenebras WORMI, Boreæ celeberrime vin-

Discutis & longo secla sepulta situ, (dex,

Lapsaque restauras damnati frustra feretri,

Et supposita suis fulcra inimica rogis :

Exseruere caput, quæ mordax sorpserat ætas,

Et seclum linguæ vincula laxat anus.

Hoc Cornu, hi Cippi, Lapides, quæque insita

Vibrat Amazonia tela puella manu, (chartæ

Rursus ad extinctæ revocantur lumina formæ,

Et mors devictas excubat ante fores.

Livor edax rerum victrixque superbia secli

Ingenio potuit succubuisse Tuo.

Molliter ite Dani, doctam calcamus arenam,

Quam premimus poterit proxima gleba loqui.

Claustra aperit non nota labor, cineresque per

It cura, & varias ignea pandit opes. (ipsos

Vestigat mens docta fores, patet omnis eunti

Trames, & ingentes explicat illa sinus;

Felices doctorum animæ ! queis sæpè pependit

Indelassatâ pagina fessa manu.

Dum seclum eruitis tenebris. Vos posthuma

merces

Fama triumphali pandet ad astra face.

Tolle decus WORMI ! Tibi docto pulvere vivax

Laus venit, in mortis non abitura vices.

Non tibi Cirrha fat est, non Coi vasta papyrus,

Aut Arabum quicquid composuere Scholæ,

Fertur in arcanos ævi vis celsa labores,

Quæque per æternas obriguere neces.

Definite Hippoliti manes tellure renatos

Grajum mendaces obstupuisse tubæ !

Nos jam quassati, senio frendente, sepulchri

Nos rerum & secli pallida sceptrâ damus ;

At

At tu si patrias non nescis Dania laudes:
Saxa tamen laudes nec peritura sonant.

(3) Nobili fratrum Sobrinorum Pari

HENRICO FUIREN,

&

THOMÆ BARTHOLINO,

De summis in Medicina honoribus. 1646.

Mentiri nescit, vivaxque ab origine sanguis
Pullulat, atque ortus stat memor usque sui:
Parva aquilæ proles, patrio vix hospita nido,
Erecto Soles incipit ore pati;
Jamque situm plumarum, & segni ambage mo-
Tempora naturæ desidiosa gemit; (rantis
Candentemque polum & patriæ vestigia pennæ
Ardet, & æreas spirat anhelæ vias;
Libera mox, cunarum oblita, & nescia terræ,
Sublimes properat sollicitare plagas;
Exsuperare Notos, cœlos & sydera contra
Proruere & folio cominus ire Jovis;
Denique flammiferis gravidata tonitrua nimbis
Fundit, & ignivomo fulgura coëta sinu,
Fulminibusque Deos, & hiulci Sulphuris igne
Armat & infestis numina rauca minis:
Interea terras radunt ignobile Vulgus,
Pigraque percussam penna flagellat humum;
Seu spuria ignavæ gens innutrita paludi
Astra repercussis non nisi cernit aquis.
Silicet ingenium, & mores furata paternos,
Seminaque hæredi continuanda domo.
Immulget pueris primos natura per haustus
Nullo natali non operosa parens:

Hinc

CARMINA VARIA. 19

Hinc dos sponte bibit, stimulosque impellit avi-
 Et genus in faciles diditur inde manus; (tos,
 Quique prius venam patriam, & præcordia coxit
 Per teneras fibras currit & ossa calor,
 Denique quo fontes labuntur flumine rivi
 Et docilis patria Najade reptat ager.

Te loquor, æternæ renovatrix magna juventæ,
 Innumeræ stirpis pignore foeta parens,
 FINCHIA progenies, Musarum vasta propago,
 Doctorum cunis prodigiosa domus:
 Tot reptata animis felicibus: una Trionum,
 Unaque Parrhasiæ Palladis alma penus:
 Tuque serenati, cui ridet gratia cœli,
 Candidaque illimi sidera nube vacant,
Fortunate Senex: en felix aspice germen,
 Nec jam penè capax se numerare genus;
 Aspice foecundas spatioso stemmate ceras,
 Aspice in æternas pignora fusa tribus:
 Pars patrias implent ingenti voce cathedras,
 Atque obeunt doctæ munia prima togæ,
 Musarum emeriti Heroës, securaque famæ
 Nomina, & Arctois sidera celsa plagis:
 Pars alia externos latè spatiata per axes,
 Nil per inexpertæ laudis & orbis iter,
 Per mare, per terras, per quicquid denique ubi-
 Ingenii quæstum nobilioris opes; (que est,
 Undique qua vasto lunantur marmora dorso,
 Et canâ obsessus vapulat Orbis aquâ,
 Pone tuam visunt præeuntem pignora famam,
 Et, tua qua pridem gloria, sanguis abit:
 Jamque iterum docto adplaudit *Basilæa* lyceò,
 Et procul ingeminant festa Theatra sonos:
 Illa tuis olim multum gestata capillis
 Vivida Phœbeæ laurus honore comæ.

Pro-

20 VITI BERINGII.

Protrudit foecunda botros, numerosaque spargens
 Brachia sanguineis frondibus alta tumet,
 Stant gemini, fremitumque merent, plausumque
 Et patrias animo spirat uterque faces. (nepotes,

Hinc : veterem ambrosio versans sub corde FU-
 Junior, hæredes jactat ab ore nives (RENUM
 Candorem generis professus & invia fraudi
 Pectora & Albenti lumina vincta fide.

Nil personatum huic genti : stat conscius ore,
 Qui mentes niveo sufficit igne, color,

Hic omnes Charitum posuere cubilia amores,
 Hos habitat junctim Gratia trina lares :

Accipe jam dudum meritos, FURENE, corym-
 Accipe Palladios fronde comante stolos : (bos,

Quos animus rerum excubitor, atque impiger
 Quos indefessæ lucis avara dies, (ardor,

Quos tibi cura, & torrentis mens sobria secli,
 Et vigil ingenii promeruerè labor;

Sive per Oenotriæ graderis monumenta Mi-
 Et referas nigros scrinia mersa specus; (nervæ,

Sive Machaonias mens est pervolvere chartas,
 Quæque Podalirii continet arca senis;

Seu populatores morbos, funestaque vitæ

Agmina, & humano monstra inimica gregi,

Et facilem nostri occasum scrutaris, & ortum,
 Et varias fato percutiente vias;

Dum Boræa, Patriaque domo spontaneus exul
 Persequeris longæ mascula vota fugæ;

Qua serva Adriacas adlambunt æquora terras,
 Atque habitat docto Pallas Etrusca Pado :

Denique anhelanti quicquid tibi pectore virtus
 Suggestit, & Clario vivida corda Deo,

Dum geminare tuæ properans præconia stirpis
 Erigis ad Patrium nomina nota polum :

Hoc

Hoc tandem pretio doctos mercamur honores,
 Velat & ambitum Palladis umbra caput,
 Hac se dote libens cervici palma maritat,
 Lambit & undantes laurus opaca genas:
 Linque Ariadnæos cœlo delapsa capillos,
 Ut clarias decores Gnossa corolla comas.

Illinc: quem ingentes jam nunc testata decores,
 Non humilis cœpti strenua vota vocant.

BARTHLINUS: tanti mensuram nominis im-
 Et Patrio spirans pectora cœcta foco: (plens,
 Jam pridem ingenii raptus plaudentibus alis

Festinat magnis mentibus ire comes:

Acer & auspiciis decus immortale procatas

Calcatum excelsis cursibus urget iter,

Omnis adhuc juvenis, desudat arundo, labori

Et castigatis fervida prœla typis,

Quæ latè plausum docti meruere theatri,

Et famam ab longa posteritate ferent.

Ite leves animæ, depressaque corda veterno,

Ite soporato pectora vincta gelu,

Accusate fugam horarum, fraudemque diei,

Temporaque infido deproperata pede,

Invidiaque onerate Deos, & lucis avara

Sidera, festinis infidiosa rotis?

Non nos hora fugit; nos horis addimus alas;

Nos terimus cunctas contrahimusque moras!

Dum nostri immemores hebetant obliviam montes,

Lentaque desidiæ serpit in ossa lues;

Dum nos uda trahit strepero vindemia thyrsos,

Et spumat bibulum crapula longa diem;

Dum mentes in corde furens emasculat æstus,

Et funesta nocens pectora cancer edit,

Turbida dum cæca gliscunt præcordia peste,

Et sibi nos diræ prostituere canes;

Denique quicquid id est, dominum quo noxia du-
Fallaci impellit prodicione caro : (atrix

Interea jussas pertexunt secula metas

Horaque propositum strenua raptat iter ;

Mox cani incumbunt & fex ingrata senectæ ,

Jamque vagæ serpunt per caput omne nives ;

Dum vitæ ver est , & adhuc natura puella

Indelibras prodiga fundit opes ;

Tum castigati somni , frugique sopores ,

Et mens Seclorum cauta præire dolos ,

Prædam præripient , utcunque rapacibus annis ,

Ævi velocem fallere docta fugam ;

Tunc juvat erecto mentem exseruisse vigore ,

Et rebus fidas adplicuisse manus .

Surge triumphatæ victor generose juventæ (ras ;

BARTHLINE , ô cunctas rumpere digne mo-

Invidiaque absolve Deos , atque exsere mundo

Tot monumenta animi non moritura tui ;

Seu Latios Proceres , & culti flumina secli ,

Seu Grajas mens est sollicitare tubas ;

Seu referas multa naturam ambage latentem ,

Et subit obscuros explicuisse sinus ;

Seu primos cœli haustus , atque exordia vitæ ,

Sacraque natali Relligiosa die ;

Seu juvat infestos , examina pallida , morbos ,

Turbaque , quæ miseram plurima acerbat hu-

(mum ;

Sive salutare contra depromere succos ,

Et media invisas pellerè nata lues ;

Staminaque , & vellus fatalibus addere fufis ,

Et fato doctas opposuisse moras ; (affers ,

Seu , tibi quod proprium est , lucem mortalibus

Et clarum exsertas , clarior ipse , jubar ;

Seu vindex læsi te provocat ira Parentis ,

Atque laceffita corripis arma manu ;

De-

Denique quicquid agis, quas te doctrina per artes
 Ingenii prona dexteritate rapit,
 Sponte redundantem spirant præcordia Phœ:
 Nec tibi secreta Numina voce tonant: (bum,
 Currite lo rapidis torrentia sæcla quadrigis,
 Festinas anni præcipitate rotas; (unum,
 Mensuram vitæ explevit BARTHLINUS; &
 Tempora, nescitis, hora, diesque, sequi:
 At Tu, quid facies olim inter sidera mixtus,
 Qui modo fidereas vincis in orbe fugas?
Parisii 1646.

DOMINO (4)
 THOMÆ BARTHOLINO

Paternæ laudis apud Gallos
 vindiçi A. 1646.

Quo segnes Araris, Rhodani celer impetus
 undas,
 Raptaque præcipientes Sequana flectat aquas.
 Quo Ligeris sinuetur iter: quod in æquora Tethy;
 Flumina perpetuo continuata ciet.
 Pilaque funereaſque faces, quibus urget Iberus,
 Et tot in Hesperias tela retorta domus;
 Æthera quadrupedante quod erret inania curſu,
 Borbonio quotiens carcere fervet equus;
 Gallia miraris: currit quoque Danica virtus,
 Et rapidum curſum, quem celer urget, habet;
 Aspice BARTHLINUM: talem miraberis isto,
 Et non bracatum, flumine poſſe loqui.
 Mentiri credas annos, aut traduce cœlo
 Devolvi, aut Druidum diſſimulare genus:
 Non Latium ſatis eſt Juveni: non ſufficit Hellas;
 Grajus erit, ſi des pulpita; roſtra, Quires.
 Quæ

Quæ tradit Cous, quæ docti cura Melampi,
 Et Claros & Delos, Cyrrhaque tota, tenet.
 Non unum est quodcunque placet. Per cuncta
 vagatur,

Et properans animo vividiore ruit.
 Evehitur; vulgumque super sublimius exit,
 Atque ardet cœlis exseruisse caput.

Urfa suos habet atque Viros. Sæpe edita cœlo
 Gens calido friget, frigidiore calet;
 Est Deus in medio & Genius, pars arctior orbis,
 Usque licet frendas, Zoile, numen habet.

Tolle senem Priamum, donabunt Hectora cœli,
 Hectora si tollas, Astryana cta dabunt.

Heroum plerumque pari stant prole curules,
 Et fati æterno tramite stemma migrat.

Jamque timet privata loqui, læsique parentis
 Enthea mens gaudet, sustinuisse vices.

Æneas Patrem tulit, Atlas pondere cœlum;
 Par onus ut tulerint, gratius iste tulit.

Tu modo diversos dum pergis visere soles,
 Atque peregrinas anchora mordet aquas.

Nec laribus contenta suis, mens libera quærit
 Exsilia, & latè vis animosa meat.

Scilicet est ingens virtuti campus, & orbis
 Urbs est, & quævis Parrhasis Urfa, Paris:

Herous Patriam nescit vigor; orbibus ipsis
 Clauditur; & spatium nescit habere minus:

Augustum moliris opus, patriæque patrique
 Et tibi diverso tramite sternis iter.

Incipiendo ætas aliis it, & ultima nostri
 Quam trahimus sæcli, portio nostra manet.

Hæremus fatale lutum, tellureque fixi
 Stamus, & æternum cogimur esse chaos;

Sic sumus infantes: seque abducentibus annis
 Ducimur, & cunas volvimus inde senes;

Sic

CARMINA VARIA. 25

Sic anni sunt mille parum : Tibi sola juvenus
 Sufficit, & spatium, quod moderaris habes.
 Bis vixit, cui nulla sui pars prodiga secli est,
 Et dum fata sinunt, qui sapit, ille sapit.
Lugdun. Batav. 1646.

THOMÆ BARTHOLINO. (5)

Paternæ gloriæ vindici. Anno 1646.

Heroam bilem, & generosum penè furorem
 Pro læso quisquis suggerit arma patre :
 Nos pete livor edax, nos ipsos, si qua libido est,
 Adgredere, in nostrum congere tela caput.
 Stamus & hostiles animum firmamus in ausus,
 Et nusquam fracto durat in ore color.
 At si natales, si nomen dulce Parentis
 Vapulat, & sævo carpitur ore genus,
 Da veniam huic soli patientia spreta dolori,
 Cede verecundo pectore victæ pudor.
 Hic tandem auferimur, justasque armamur in iras,
 Et tota Mavors classica mente tonat.
 Parcite Rectores terræ ; hic juvat esse ferocem,
 Fortis ad hæcaliquis vulnera mollis erit.
 Tu modò, qui Arctoos, *Senior BARTHLINE*,
 Triones,
 Semideosque inter lucida stella micas,
 Magne hospes cœli, nomenque in secla verendum
 Gentibus, & patriæ gloria summa tuæ,
 Nati cerne decus, tua per vestigia euntis,
 Illaque adhuc juvenis dona stupenda viri,
 Mentita ætatem, & secli superantia mores,
 Atque uni saltem cedere certa tibi ; (bem.
 Cum quondam emensus lustris juvenilibus or-
 Penè pererrata solis utraque domo.

Sacræ memori jam tum vivacia sæclo

Pignora, in æternos jus habitura rogos.

Jam penna felix, & clari nominis aura,

Cum vix dum imberbes cingeret umbra genas;

Æmulus ut tantis dignus succederet ausis,

Et tibi calcatum sollicitaret iter.

Debuit ex proprio primus tibi sanguine nasci,

Qui se, aut nunquam repperiendus erat.

Lugd. Batav. 1646.

(6) Eidem tractatum suum de luce
animalium edenti. Anno 1648.

Quid nos vobiscum o tenebræ? nos cœlite dex-
Nos luce æthereæ gens animata sumus, (tra,
Per totum nobis vigilant cœlestia vultum

Lumina, & Artificem prodimus ore manum.

Cedite candentes diti Garamantide gazæ,

Totaque Hydaspæi lubrica turba vadi,

Nos ipsi Nativo homines splendescimus sauro,

Et spurias lamnæ vincimus ore faces;

Fax oculi, fax fulva caput; mens integra fax est,

Pars ea factoris prodigiosa Dei.

Quid? quod & exiguis suis est animantibus ardor,

Arcanoque nitent cuncta creata die.

Cerne colorato maculosas pectore lynceæ,

Illaque gemmatis membra corusca notis.

Cerne Dionæas volucres, & eburnea colla,

Tergoraque ignitas irradiata faces.

Et corvum picci offuscant licet usque colores,

Plumarum è tenebris lux speciosa micat.

Ipsæ etiam spiras, & squamea terga coruscæ

Niliacæ fulget trux habitator aquæ;

Scilicet informis cum jam cunabula mundi

Vellet & immensum fingere Numen opus,

Di.

Divisit sese; parsque exiguissima terræ,
 Authorem nescit dissimulare polum.
 At tu, quod, BARTHLINE, facis mundo asserere
 Quam bene materies convenit illa tibi, (lumen,
 Cui lucem, & secreta suæ commercia flammæ
 Non parca cœli contribuere manu,
 Nominibus totum ille tuis cum sænore reddet,
 Splendidiorque domi lux tua semper erit.

VIRO CL: (7)

JOHANNI HENR. BOECLERO

M. P.

VITUS BERING.

Cum Argentorato discederet anno 1648.

Reperitur in *Cornelio Nepote BOECLERI*:

Dum ruit & celso ducens de culmine lapsum
 Paulatim ad sylvas & sua lustra redit,
 Reliquiæ tantum crudi Germania ferri,
 Præda per hostiles dilaceranda manus, (8)
 Jam bellis angusta suis: dumque Albis & ingens
 Sanguineis Ister decolor undat aquis:
 Stat medios inter tuta *Argentina* fragores,
 Docta minas belli spernere, docta metus,
 Quaque suas lauros, domitique insignia mundi
 Mars miseræ objectat sanguinolentus humo.
 Opponit Generosâ suas, & Palladis Artes;
 Et clarium fato liberat una decus.
 Hic Rhenus doctas auritus lambit arenas,
 Quodque suæ Leidæ deferat, inde capit,
 Hic Cirrham bibit, & puras Permessidos undas
 Et Tiberim obscuri nominis esse facit:

Nil actum est Libitina tibi : stant rostra virique,
 Et loquitur prisca voce Latina Venus.
 Hoc BOECLERE tibi debet Germania munus,
 Auspiciisque refert gaudia tanta tuis,
 Qui pridem scissas uno nunc fœdere Musas,
 Et certa jungens Numina sparsa fide,
 Restituis Priscum facundis vocibus ævum,
 Eloquioque novas secula nostra tuo:
 Seu fati leges rerumque arcana revolvis,
 Et seclum tenebris eruis omne suis;
 Seu gemitus plaususque tuo se prodit ab ore,
 Quo tibi cunque libet ducimur arte tua.
 Hæsit in *Æmilii* non certus nomine mundus,
 Nunc *probus* auspiciis incipit esse tuis.
 Jamque per & plausus & dulcia murmura famæ,
 Terrarum hinc illinc, qua patet omne latus,
 Te tua perpetuis transcribet gloria fastis,
 Et memori tantum spargit in orbe decus.
 Tu modò nascentem Germania suspice suadam,
 Qualem lingua tibi nulla, vel illa dabit.

(8) Venerando & Clarissimo Viro
 M. JOHANNI SUANINGIO

Fastos Danicos edenti.

Vicimus. & domitas Boreæ superavimus umbras,
 Et gelido abstrusum fregimus axe diem;
 Longa triumphatis reparantur secla tenebris,
 Priscaque Barbarico tempora pressa jugo.
 Jam pridem ignotus cessit sub præla character,
 Et Runæ extinctas exseruere notas;
 Atque aliquis tradux animosi pectoris Orpheus
 Traxerat ingenti mortua saxa tuba;

Tan-

Tandem etiam emeritus redit ad natalia Cimber,
 Atque infans cunas supputat ipse suas,
 Inde per imbelles primæ lanuginis annos
 Proficit & junctum calculus urget iter,
 Per quot Olympiades torvam surrexit in hastam,
 Seque adeo Romæ præstitit esse virum.
 Tum fortes animas, ipsique habitata Gradivo
 Pectora & Herculeo robore membra stupet,
 Denique adhuc, quamvis canenti in corpore, vires
 Sufficere & magnis passibus ire senem:
 Omnia sollicitis astringit secula fastis,
 Et numerum elapsos, cogit inire dies;
 Ipsa sedens folio rerum natura quiescit,
 Et neglecta retrò lumina torquet anus. (nas,
 Nos tibi SUANNINGI, querna de fronde coro-
 Et fata Palladia brachia mense damus:
 Est aliquid crudus, servato cive, triumphus,
 Exuviisque manus sanguinolenta strepens,
 Plus tamen est cæcas ævi referare latebras,
 Crassum & inhorrescens edomuisse chaos,
 Totque paludatum prælustria fulmina Regum,
 Extinctum terris restituisse decus,
 Reddere depositum mortis, calcare Sepulcri
 Imperia, & sævi frangere claustra rogi.
 Tuque o quæ medio surgis Samsoa profundo,
 Atque indignantes inter araris aquas,
 Codani è gremio vastum spatiosa per æquor
 Hospitis ingenio celsa ferere tui:
 Nil erit Asterie, nil mater magna Colossi,
 Hæc ubi nulla dies sole latente latet;
 Nil Delos reptata Diis; nil patria Phœbi;
 Et quotquot bimares verberat unda sinus;
 Omnis hyperboreo jam cesserit insula ponto,
 Cretaque confusum viderit esse Jovem!

Soræ Anno 1642. 21. Martij.

(9)

In Natalem

THOMÆ BARTHOLINI,

1649.

Effuge, si poteris; stringunt pia vincula dextram,
 Vincula, Arachnæo callidiora dolo:
 Si nec lina tuas; nec stringunt vincula palmas,
 Qui poterit solus, pectora stringet amor.

(10)

Nuptiis

THOMÆ BARTHOLINI

ET

ELISÆ CHRISTOPHORI F.

Pulchra dies, & nox pulchræ germana diei,
 Plausa cupidinibus deliciisque dies.
 Et nox jucundi spectatrix sola duelli,
 Mille voluptatum pronuba, mille jocum,
 Exorere; & toto dispellens nubila cœlo
 Prome serenato clarius ore jubar;
 Vicit Virgo rigorem; ardet BARTHLINUS
 Gaudia connubii jam propiora parans, (amatque
 Et Patris exemplum, & venturum cogitat ævum,
 Et causam seræ posteritatis agit.
 Ille decus patriæ trinum decus ille Sororum,
 Ad Cœlum Virtus cui sua fecit iter.
 Tempus erat longis pausam interponere curis,
 Humanasque sibi conciliare vices,
 Post visos non uno hominum sub fidere mores,
 Atque pererrati non semel orbis iter,
 Post secliplausus, & didita nomina terris,
 Et fati exemptum conditione decus;

Post

CARMINA VARIA. 31

Post acquisitos nivei candoris honores,
Quæque solent dotes composuisse Virum.
Phosphore prome diem, jam te Charitumque le-
Et choreæ expectant, & genialis amor. (pores,
Jam pueri sparsere nuces, sparsere ligustra,
Atque puellares lilia cana manus.
Lilia, Sponsa, tuo titulum factura pudori,
Et nunquam castas depositura nives.
Phosphore prome diem; pigro cras esse licebit,
Et longa oppressum fallere nocte diem;
Cum thalami riguere fores, cum cesserit agmen,
Et Matronarum, turba molesta cohors.
Cum jam non vacuo prendetur Virgo cubili
Et nox, & sponsus, prætereaque nihil;
Tum tibi, si qua fides, lentas molire quadrigas;
Tum demum invisum Phosphore conde diem.

Impress: Hafn: 1649.

Ad Sponsam Ejusdem (11)

Si modò flamma Viri, quam latè fama, pererrat,
Luderis, in thalamos non venit illa tuos.

Impress. ibid: 1649.

Piis Manibus (12)

DN: NICOLAI KRAGII

Regni Daniæ Senatoris

1650.

I.

Sancte Senex moreris, Pylio propè Principe ma-
Jam vitæ infracta prosperitate satur; (jor,

B. 4.

Oc-

Occuluere diem longævæ sidera frontis,
 Candentemque comam jam color hostis habet.
 Mors inferre tibi fatalem interrita dextram
 Cœperat, & subito destitit icta metu,
 Sæpius intentat, revocatum sæpius ensen
 Sustinet, & dubia statque feritque manu,
 Tandem animat sævæ funestum cuspidis ictum
 Vulnus ab Arbitrio figere visa tuo.
 Tarda fuit trepido te mors invadere telo,
 Nam te mortalem credere tarda fuit.

2.

Post enodati sinuosa volumina juris,
 Erutaque in titulis quæ latuere suis;
 Post Themidem excussam, cunctasque ex ordine
 Restabat leges discere Parca tuas. (leges

3.

Fulcire auxiliis patrium sapientibus orbem,
 Seu fera signa tubæ, seu toga poscat opem,
 Præcipere eventus, curisque sagacibus omnes
 Antegredi casus, anticipare vices:
 Quo pietas fert alma pedem, contendere cursum,
 Et nisi consulto nil voluisse Deo;
 Ponere jura foro, sua ponere jura Camenis,
 Et dura, ante alios, ponere jura sibi;
 KRAGIUS hæc Astræa tibi. Tot nomina recti
 Temperies animi nulla, vel illa, dedit.

4.

Nil actum est Libitina tamen. Post funera vivit
 KRAGIUS, & superest nunc quoque parte
 Incorrupta fides, & amans Prudentia recti, (sui:
 Et quicquid Pietas contulit ipsa sibi,
 Et Nivei mores, placidique modestia vultus,
 Hæredem patriæ nobilitatis habent.
 Fortunata domus, cui nunquam sole remoto,
 Extinctum fulget Lucifer ante diem.

HENRICI RAMEL.

Anno 1653.

Conjugis extincti cineres, raptumque cubili
 Pondus, & è viduo gaudia mille thoro,
 Disjectamque domum, desolatosque penates
 SCHELIA flebilibus deflet amara modis:
 Id tua, sed miseræ proh jam prærepta dolenti!
 Morum temperies & sine labe tenor,
 Id tua RAMELI virtus facit, id tuus ille
 Indelibati pectoris hospes amor;
 Id sincera fides, & amans Constantia recti,
 Æquanimi nunquam cedere certa gradu;
 Jam studia & doctis vigilans sapientia chartis
 Nec frustra Aoniis mens operata choris
 Cui sua, si quæ unquam pandisse oracula legum
 Credimus, aut nullam credimus esse Themis;
 Adde decus stirpis, numerosumque Agmen hono-
 Claraque sed meritis nomina facta suis. (rum,
 Tot spes, & tot delicias, tot funere in uno
 Gaudia proh miseræ! mors inimica rapit:
 Sic tamen, ô querulum cohibe mens ægra dolo-
 rem,

Atque modum lacrimis SCHELIA pone tuis;
 Præter enim clarum, quod erit post funera no-
 Et quod diminuent secula nulla, decus. (men
 Vivit pars animis, RAMELIUS, addita magnis,
 Vivit, & æternæ jura quietis habet.
 Astra super, cœlique super revolvibilis orbis,
 Denique quidquid habet terraque solque super.
 Hic cinctum propiore Deo, propiore beatum
 Ter face, ter flamma, ter nive fulgor obit.

FRIDERICI TERTII.

1653.

Quid nostro Cynosura nites sublimior axe,
 Proximaque Arctoo Gnoſſa corona polo!
 Hoc tellus habet ipſa ſibi: Rex regula recti eſt,
 Et Domini in mores tranſiit Aula ſui,
 Arcentur portis fraudes, luxusque, ſceluſque,
 Quiſquis amans recti non eris, hoſtis eris:
 Hi, Lector, mores, hæc magni Regis imago eſt.
 Sic gemina librat maxima regna manu,
 Sic undis terræque præeſt belloque togæque,
 Et ſe jure Ducem, plus ratione probat.
 Emineant Reges Solio, terrasque potentes
 Et populos lata ſub ditione premant; (pſum,
 Rex ille eſt, poſt hæc, qui ſe quoque poſſidet i-
 Qui Dominus rerum, plus tamen ipſe ſui eſt.

(15) In Centurias primas Hiſtoriarum
 Anatomicarum

THOMÆ BARTHOLINI.

1654.

Excutiat Natura ſinum: quæ denique reſtant
 Barthline auſpiciis non patefacta tuis?
 Omne patet cœlum, ſeries patet abdita rerum,
 Omnis & arcanis ſymbola clauſa notis.
 Te Duce nil terris faſt eſt mortale recludi,
 Nil pigro abſtruſum delituiſſe ſitu;
 Te Duce, quicquid obit, quicquid lethale per or-
 Pullulat, ad vitæ ſemina prima redit: (bem
 Te Medicina Ducem, ſibi te ſacundia poſcit,
 Illa ſibi totum flagitat, iſta ſibi:

Ingenio, rerum per amœna, per æthera terris
 Materiesque Arti non placet una tuæ.
 Sive Machaoniæ lassarunt vulnera vires
 Seu tenerum blando concinis ore melos,
 Seu pubescentum decus & nova gloria campi,
 A te Flora suas quærit & auget opes.
 Seu relegens Patriæ passim miracula terræ
 Condīs inexhaustæ nobile mentis opus,
 Ille tuus, quicquid natura reclusit, aut Ars
 Eruit ingenio suppeditante labor;
 Qua gradimur, monumenta tui, fructumque la-
 boris
 Aspicimus, quicquid discimus, omne tuum est.
 Sic Borea poteris, gelidaque habitare sub Arcto,
 Quaque patet, mundum demeruisse tibi.
 Jamque adeo nullos nescit tua fama recessus,
 Magna licet, meritis sic quoque fama minor.
 Illa per immensum vastis ambagibus orbem
 Cum socio pridem sole peregit iter.
 Utque alibi levis ire Comes sublimibus ausis
 Et raro magnis parcere Livor amet.
 Te plausus, te deliciæ, te vota honorum
 Te favor & patriæ publicus ambit amor.
 Salve magne decor mundi, ter amabile fidus,
 Et nostro exortum grande sub axe jubar.
 Per te prisca fides, per te felicia surgunt
 Secula, & auspiciis invaluere tuis,
 Musa tenet sceptrum, terras Astræa revisit.
 Priscum Barbaries nil nisi nomen habet.
 Osculaque alternis Themis & Clementia libant;
 Et graditur socia cum Pietate fides.
 Hæc scriptis calamoque probas, hæc exprimis ore,
 Visque tuis similes moribus esse libros.
 Distant tantum servate decus! domus inclyta crescat
 Et gemat hoc raptum non nisi sera caput:

Qui nondum pictis prima lanugine malis
 Penè puer scripsit, quæ stupuere fenes;
 Qui juvenis, qui vir, cunctas percensuit artes,
 Nescio quid faciet, si tamen oro, Senex.

Impress: Hafn: 1654.

(16) In Historiam Vasorum Lacteorum
 in Homine

THOMÆ BARTHOLINI.

1654.

A Rgentum fulvo sic olim jungitur auro,
 Sic rutilant mixtis verna ligustra rosis.
 Terra colorata sic passim cyclade gaudens
 Diversos pariter induit una sinus,
 Miscet eburna nigris, & nigra colorat eburnis,
 Et vario certum quærit in ore decus;
 Hæc tua, Barthline, est libros scribentis imago,
 Et tories aliud parturientis opus;
 Quam dispar similisque tui per cuncta vagatus
 Pandis in Arcæo totum Heliconæ solo;
 Doctrinæ pars nulla vacat; nullosque recessus
 Linqvit inexhaustus nocte dieque labor.
 Mille novos referens vultus, & mille recludens
 Ornatus, varii mille coloris opes.
 Jam pridem nostro Natura in corpore ludit,
 Et tacito abstrusos permeat orbe sinus.
 At procul affines à sanguine dividit undas,
 Et toto ignotas corpore miscet aquas;
 Stagnamus lymphis, quas ignoravimus ipsi,
 Et sibi non noto quilibet imbre fluit.
 Pandis operta sagax, longisque incognita seclis
 Eruis, & vultu das meliora legi,
 Sic pretium nomenque facis, Doctissime, rebus,
 Et peragit partes lingua disertæ suas.

Hic

Hic ubi tota sibi fixit facundia sedem.

Et colit, & nullo cultior illa loco est.

Fortunate liquor, non te ventura filebunt

Diminuentque tuum secula nulla decus:

Posteritas laticesque tuos celebrabit & undas,

Phocidis æternæ dum memorentur aquæ.

Impress: Hafn: 1654.

In Beat: (17)

CHRISTIANUM SEHSTED.

Invenitur in oratione Bangii in eundem.

1657.

Jamque illud, quo nil majus Natura vel ausa est,

Vel dedit, heu terris mors rapit atra decus;

Occidit ille ingens juris moderator & æqui;

Ille Themis; ille tuum Calliopæa decus;

Spes populi; Procerumque Pater; tutelaque Regni;

Cunctorum Rector magnus, & ipse sui:

Parvum hoc est: rigidum mundo præscribere re-

Et Patriæ augustis verba præire sonis, (ætum,

Ambiguas librare vices & fortibus ausis

Addere consilium, consiliisque moras;

Condere in imperio leges, in legibus æquum,

Demere, vel fessis addere rebus opem;

Moribus effinxit Cives. hæc vivida lex est,

Quodque suos docuit, ipse prævit iter.

Ite pererratis, utroque a cardine, terris,

Qua patet exoriens occiduusque dies,

Quærite, quem nullo fregerunt secula luxu;

Fortunæ semper muneribusque parem; (nes,

Quærite, qui nullas unquam, dum possidet om-

Speftet opes, terrâ de locuplete nihil,

Quærite, qui in decorum cumulo non quærat ho-

Et precium ex animo non aliunde petat; (nores,

Hæc est SESTEDI Patriam moderantis Imago;

Sic potuit magnus, sic tamen esse pius:

Celsius ire nequit Virtus spatiosa, nec ultra

Aut potuere homines, aut voluere Dei.

II.

Sed nobis THOMÆE peris: de sanguine nostro

Effusum est, quicquid perdidit ista dies:

Magne Heros in te miseri disperdimur omnes,

Deque tuo quivis funere vulnus habet,

It Themis inferias, comitesque in funera Musas

Ducit, & exequias it miseranda sibi,

Ipsa suum Pietas spectat viduata cadaver,

Et gemit ad tantos, tristis inopsque rogos;

Quaque jacent cineres Pallas tumulatur in urna,

Immensumque brevi claudit in orbe decus.

Cuncta suum mœrens luget Natura decorem,

Rectorem populus; Calliopæa Ducem;

Relligio sacra tutorem, palatia Civem:

Urbs Dominum, socium Curia, cuncta Patrem.

III.

Quid speras Libitina tamen? viden altior exstat

Et bona mens tumulis stat rediviva suis,

Una per immensam Virtus diffunditur Arcton,

Quam late hinc tellus, inde dat unda viam:

Labentur stellæ, labentur fidera cœlo,

Corruet excusso mobilis axe polus,

Illa tamen stabit seclis immota futuris,

Dum fuerit fidei, dum Pietatis amor.

(18)

In Imaginem

CHRISTIANI THOMAE

SESTED. 1657.

Pingitur Arctoi locuples facundia sceptri,

Et loquitur populo vel sine voce suo:

AC-

CARMINA VARIA. 39

Aspice fama virum, qualem sibi Gratia finxit,
 Et Musæ norunt & Themis esse suum:
 Seu Patrium scitis fulcit sapientibus orbem,
 Et tantæ librat non leve molis onus.
 Seu procul externas affando detinet aulas,
 Et Regno nomen vindicat atque decus.
 Quos cernis canos, vegetæ sunt signa senectæ,
 Signa fidem Domini sponte imitata sui.
 Quæ post & plausus revocataque nomina fastis,
 Parta decora domi, parta decora foris,
 Tota superstat adhuc infracta erroribus ævi,
 Æquanimi nunquam cedere certa gradu;
 Quæ dum cuncta quies paribus circumvolat alis,
 Otia dat Regnis, quæ negat ipsa sibi.
 Jamque adeo patrii vigilantis in abdita fati,
 Si quis erit vitæ finis, amoris erit.
 Hæc sunt, hæc Lector delapsa ancilia cælo,
 Quo:que fuit Romæ fabula, Danus habet.

Obiit 1657.

In Effigiem illustris Heroinæ (19)

BIRGITTÆ TOTT.

Invenitur in versione Danica Senecæ
 ejusdem. 1658.

Pingitur abjecta procul ægide Pallas & hasta,
 Atque per Arctæas, stat rediviva plagas,
 Hoc vultu nostris affulget TOTTIA terris,
 Ingeniique decus præripit omne viris.
 TOTTIA secreti, quæ nunc penetralia pindi,
 Atque animi invadit, nobilioris opes;
 Id supplex Natura vides; Edisserit artes
 Fœmina, quodque viri discimus, illa docet,

Do-

Doctis foeta libris, clarisque puerpera scriptis,
Et nova Palladio pignore facta parens.

Haecenus & Charites numeramus & ordine Mu-
Græcia quas, vel quas Itala jactat humus, (fas,
Nomina quid libuit tot fingere vana Dearum!
Non opus est, Lector, fingere; vera vides.

(20) Amplissimo & Celeberrimo Viro
D. THOMAE BARTHOLINO,
Medico Professori & Decano suum de
Nivibus tractatum edenti. 1661,

Profer io BARTHLINE nives. Hæc denique
Materies scriptis non aliena tuis: (restat
Non quas astrictis jaculantur sidera campis,
Bruma pruinosis dum riget hirta comis,
Frivola & ad subitum nascentia pabula lethum
Illicet ad primos interitura Notos,
Sed niveas candoris opes, tua munera cordis,
Et non fucati pectoris omne decus;
Hic ubi sinceri posuere cubilia amores,
Quo Charis, atque habitat Gratia trina loco.
Ante tuas BARTHLINE nives & lilia cordis
Nigrescit primæ nobilitatis ebur.
Nigrescit pleno radians argentea vultu
Cynthia, nec nivea lampade fulget Eos,
Ipseque fordescit vel lacteus humor, & inter
Pennatas volucres non benè candet Olor:
Te nivei mores, te fraudibus invia semper
Integritas nullos neçtere certa dolos,
Te candor simplex & amans Constantia recti,
Te Charis & Pietas ambit & alma Fides,
Qualis erat Mundi facies, cum candida virtus
Incoleret vitio non prohibente solum,

Cum

Cum nondum infames fœdassent crimina terras
 Vosque atræ fraudes, artificesque doli,
 Sed puros discincta sinus, porrectaque frontem
 Regnaret socia cum Pietate fides;
 Vive diu, Vir summe, & quod facis instrue terras,
 Hinc castis vitæ moribus, inde libris,
 Immersumque adeo sceleratis fraudibus orbem,
 Si nequeas doctum reddere, redde pium.

(21)

THOMAE BARTHOLINO,
 In Historiam Rariorum Centuriam
 Quintam. 1661.

Quicquid mortalis fingit solertia curæ,
 Vel Natura suo parturit alma sinu,
 Exequitur paribus felix industria scriptis,
 Quæ pridem mundum demeruerè sibi:
 Aonidum immortale decus, *Barthline, Sororum*
 Ingenio quantum secula nostra beas!
 Per te Parrhasiis Helicon conscenditur oris,
 Barbara nec posthac Græcia Delon habet,
 Tu cœlum, & terras scrutaris, & excutis undas,
 Quicquid & est terras inter & inter aquas,
 Imus & immensum per te transmittimus æquor,
 Qua patet & laxis finibus orbis abit:
 Sis felix nostri florentis adorea seculi
 Spectatum terris, coelicolisque caput:
 Gratia si superest gestis bene, si quis amoris,
 Si fidei restat, si pietatis honor;
 Jam mox venturis oriere nepotibus Astrum,
 Nec metues, mundo non pereunte, mori.

Impress: Hafn: 1661.

(22)

(22)

Piæ Memoriae

Amplissimi Viri

DANIELIS PFEIFFII

S. S. Theologiæ Professoris publici. 1662.

Ergo jaces PFEIFFI, tantosque incidis hono-

Inceptum famæ linquere jussus iter, (res

Post visos non uno hominum sub fidere mores

Atque pererrati non semel orbis iter,

Post seculi plausus, & didita nomina famæ,

Quæque solent dotes composuisse virum.

Ergo nec immensas mens exspatiata per artes,

Nec juvat in doctos lingua diserta sonos;

Nec nitidi mores, placidique modestia vultus,

Et quicquid Pietas contulit ipsa sibi; (norum;

Nec fama ipsa quidem, immensumque agmen ho-

Et post hæc si quæ nomina mundus amat.

Ergo suum mœrens perdet doctrina laborem,

Obscurusque premet tanta decora cinis?

Non premet: æternum vivet post funera nomen,

Et, quod diminuent secula nulla, decus;

Quod totam implebit spatiosis laudibus Arcton,

Quam latè hinc tellus, inde dat unda viam:

Quid querimur raptum? mens est qua vivitur; &

Fata negant, doctis Gloria pandit iter. (quod

Hoc distant terrena polo, cœlestia terris,

Illaque cum pereant, non habet ista modum.

(23) THOMÆ BARTHOLINO.

Invenitur in Cista Medica ejusdem. 1662.

Sic stellas olim Phœbe, sic lumina Titan

Orbibus irradiant inferiora suis.

Tu

Tu Medicæ BARTHLINÆ artis tot nomina lau-
Complexus Titulis id decus omne tuis, (das
Et numeras vivos, & quot vixere priores,
Ut genio monstres par nihil esse tuo.

(24)

D. CAROLO VAN MANDERN

Pictori celebri,

Cum tractatum de pulvere sternutato-
rio Belgico idiomate ederet. 1665.

CAROLE, cui Zenxis, cui magnus cedit A-
Quicquid & affinxit Græcia prisca sibi, (pelles,
Cui cœli jus omne suum transcripsit Apollo,
Et varium dextræ nobilioris opus, unda?
Quid tibi cum Cyrrha est? quid cum Permessidos
Quodque unum doctis cum Jove Numen inest?
Nempe tuo ingenio, cui pontus cessit, & æther,
Quicquid & est terras inter & inter aquas,
Cesserunt faciles non uno Numine Musæ, (bam.
Plectra; lyram; calamus; barbiton; ora; tu-
His pariter, pariterque manu, pariterque loquela
Ne non sis similis semper ubique tui.
Exhausti omnem diverso Nomine Phœbum,
Et totum dextra, pectore & ore refers.

(25)

Memoriæ & meritis Beatissimæ Matronæ

MARGARETÆ FINCHIÆ

Conjugis

GEORGII FIUREN, 1665.

Huc ades intemerata fides; huc candida Virtus
Artificis studium nescia ferre doli: Et

44 VITI BERINGII

Et pueros distincta sinus, porrectaque frontem
 MARGARIS ad tumulos & tua sacra veni:
 Qua jacet illa ingens veri candoris imago,
 Una soli & sexus gloria summa sui, (Conjux,
 Tot stirps Doctorum, & genetrix & mascula
 Æmula imaginibus Martia Roma tuis.
 Gracchorum supra Matres, te Livia supra, (rus,
 Cecropidumque omnes, Romulidumque Nu-
 Quæ post & cineres cassos, & membra feretro
 Conditæ; & exuvias trux Libitina tuas,
 Nunc etiam in cœlis, quod dicta est, incipit esse
 MARGARIS, & vero nomine gemma cluit.
 Hoc est: æterna Virtutum luce coruscans,
 Seu tenuit terras, seu tenet astra, micat,

(26) In Bibliothecam

PETRI SCAVENII.

Invenitur in catalogo ejusdem
 Bibliothecæ 1665.

Hactenus antiqui senium memorabile mundi
 SCAVENI, & quicquid Roma vel Hellas ha-
 Congerere æternis ventura in secula chartis, (bet,
 Doctorum pariter & tua cura fuit.
 Nunc pia felices scandunt palatia Musæ,
 Et sortem fati nobilioris habent;
 Regibus it Doctrina comes, cum Principe Phœbus
 Ambulat, & Clarias vindicat ille Deas;
 Inque aula medias inter secura catervas
 Cum Docto graditur Calliopæa choro;
 Hic Themis, hic Sacras loquitur prudentia leges
 Et seclum tenebris eripit omne suis.
 Gratia sit FRIDERICE tibi, quo Vindice Musæ
 Augustum tollunt celsa sub astra caput;

Tu

CARMINA VARIA. 45

Tu Cyrrham, Tenedumque orbi, Delumque re-
Et nostro revocas totum Heliconæ solo, (ponis,
Ut cum Regalis cessarint secula fenestæ
Quosque Tibi longos dent pia fata dies.
Sera inter memores vigeat tua fama Camenas,
Nec metuat, mundo non pereunte, mori.

Famæ ac æternitati Amplissimo- (27)
rum Hafniæ

PROFESSORUM,

Et omnium Vindici

ERASMO P. VINDINGIO.

*Invenitur in Erasmi Windingii Academia
Hafniensi. 1665.*

Sic est Quirites:

Cimbros vicit Roma,

Romam Cimbrorum Posteris:

Qui, quod spoliū neglexerant Majores
Optimum in Italia

Literas,

Perditas pridem, & sepultas cum capite,

Post tot seculorum spatia,

Eduxerunt è tenebris

Et stiterunt Orbi:

Tanto majore cum gloria,

Quanto est operosius

In Septentrione excitare Italiam, quam

In Italia vicisse Romam.

Non poteras Tiberina Urbs in septenis

Collibus,

Jura dare Orbi,

Uf

Ut imperium diffunderes, qua non poteras Exer-
citurum:

Migrandum sede tibi,

Tum demum victrix, postquam victa es,

Et sparsa per Orbem

Non tropæa armorum, non legionum

Sed linguæ circumtulisti,

Gentibus universis

Qua se claudit aut aperit mundus

Non jugum imponens,

Non imperium,

Sed quod utroque Majus,

Sermonem.

Hunc redivivum hodie, & orantem pro
rostris,

Non domi tuæ,

Non in Romuli tantum quæres,

Sed Boli Nepotibus:

Ultra ripas Albis & alveum,

Ultra Tiberii votum & iter Drusi,

Ac illa tuis Aquilis invisa limina.

Qua docti literarum Antistites,

ævum omne tuum,

Et seculorum omnem seriem emensi ingenio,

In honorario campo Academiae,

In veræ gloriæ arena,

Conscenderunt cathedram:

Dignitatemque sui ordinis

Doctrinæ amplitudine,

Et haud paulo validioribus exemplis
tutati

Daniam industriæ suæ,

Sed universum orbem

Laudum theatrum effecerunt:

Quoque effectius dare nil virtus potest,

Et

CARMINA VARIA. 47

Et ævi præteriti implerunt vota,
Et futuri industriam provocabunt.

Hi

Quicquid in Cimbro, quicquid immo in
Gotho & Longobardo
Publica tempestas accusat,
Repararunt in Dania,
Omnemque irruptionum infamiam,
Et cladem pristinam literarum,
Excusantes Orbi,
Procul à Roma in Arctoo frigore,
Romanam excitarunt elegantiam.

Sed id parum,

Ipsam barbariem doctam
Et pulchram orbi & amœnam reddiderunt,
Digni, quibus vicem rependat posteritas:
Et rependit VINDINGIUS,
Vindex idem & pars tantæ gloriæ,
Qui, seu vivos adhuc & circumfusus fama sua,
Seu defunctos pridem & receptos cœlo,
E beatis excitos sedibus
Ostentat Orbi:
Reducturus cum iis seclum, si posset;
Aureum,
Cujus ipse gustum nobis
Priscis moribus
Et veri ac recti amore propinat.

Vides OLDENBURGICA domus
Munificentiae tuæ gloriam;
Quicquid legitur in his chartis,
Et quicquid non legitur,
Tuum est:

Quod Latini sumus, quod barbariem exuimus,
Debemus tibi:

Tu

Tu seculorum eliminata balbutie,
 Positoque incultu & squalore disciplinarum
 Non accepisti prius regnum, quam reddidisti
 literas,

Inque incolatum terræ,
 Non ducta populorum,
 Ac ne hominum quidem,
 Sed Dearum colonia,
 Ipsas Musas, ipsam sapientiam regni
 Inquilinam & civem fecisti.

Ergo huic familiæ
 Non munus, DANIA,
 Non donum es, sed præmium:
 Quæ, ut regnum fieres, fecit DANUS,
 Ut politum, ut clarum, ut literatum,
 CHRISTIANUS;

Primus te condidit,
 Alter expolivit:
 Ille fecit, hic refecit;
 Qui feliciter dives,
 Sed felicius liberalis,
 Ac nil humile habens,
 Ne corpus quidem,
 Supra omne trophæum armorum,
 Produxit in theatrum literas.

Queis fultæ Majestas regni &
 Religio,

Victoriarum auspices,
 Perpetuum sibi ævum in Dania,
 Perpetuam sedem condidere.

Vive FRIDERICE,

Gentis tuæ gloria,

Qui Rex ubique, etiam in literis,
 Quicquid in Doctis optarunt Majores,

Ex-

Exprimis exemplo posteris ;
 Et, quod ultimum est Pietatis officium,
 Non tantum recipis Musas,
 Non alis tantum,
 Sed geris sinu,
 Admissione sapientiæ familiari,
 Et pulcherrimo spectaculo orbis,
 Sed uno tuo,
 In regni pariter tui,
 Et nominis,
 Et stirpis gloriam,
 Quodque addi votis unum nunc potest,
 Perennitatem.

In Concertationem (28)

THOMÆ BARTHOLINI

De Hepatis exautorati desperata causa.

Pergis, & Arctoi decus omne amplecteris orbis,
 BARTHLINE, & celsi nominis orsa tenes,
 Quo laudum se tollit apex, quo mascula surgit,
 Atque per augustum gloria vadit iter,
 Progreditur paribus felix industria chartis,
 Qua nil terrarum doctius Orbis habet,
 Quid virtus, quid fama tibi, quid Patria reddet,
 Patria tot scriptis nobilitata tuis?
 Viderit hoc Magnus, qui temperat Arbiter Arcton,
 Et pretium meritis fœnerat omne sui.
 Sic tua, quæ nostris nunc fulget gloria seclis,
 Æternæ stimulus sedulitatis erit.

Impress: Hafn: 1666.

CHRISTIANI BARNEKOWII.

1666.

Hæc BARNEKOWI frons est, & amabile lumen
 Et tanti quicquid non regit urna viri:
 Cujus in ingenio fixit sapientia sedem,
 Et pretium meritis debuit omne suis,
 Auspice qua summos inter servavit honores,
 Et studiis pariter, Principibusque fidem:
 Quæ nunc post Domini concredita membra fere-
 Nomen ab æterna posteritate rapit. (tro

(30) M. ERICO OLAI TOR-
MIO. 1667.

Cimbria, quæ sævo perculsam fulmine Romam
 Atque tui jactas nomen & arma Boli,
 Cerne tuos Cives, non quos fera bella tubæque
 Et Mars ignivomis sanguinolentus Equis,
 Sed quos alma legit Pietas; quos Numen & ara
 Destinat intrepidos ad sua sacra Duces:
 Qualis erat nostri prælustis adorea secli
 TORMIUS æthereo notus ab ore Senex,
 Ille tuum pia suada decus; tuus ille Sacerdos
 Uranie; ille tui Dux & Apollo chori:
 Quem nunc defunctum lacero Facundia plectro,
 Et scissis Pietas luget acerba comis.
 At superest nullo non felix TORMIUS ævo,
 Et meliore vicens nunc quoque parte sui.
 Astra videt sibi scripta olim; videt ore beato,
 Quem toties cecinit demeruitque Deum:

Sic

CARMINA VARIA. 51

Sic numerans stellas ut se percenseat ipsum,
Et nunquam æterno definat ore loqui.

Illustriss: (31)

ARENSTORPHIO

defunctam Conjugem lugenti. 1667.

ARENSTORPHI animo priscae qui nomina
Romæ

Et Decios geminos Scipiadasque refers.

Quem posuit terris toto pro fulmine Mavors,

Et similem cupit se genuisse sibi.

Qua fronte armatos nunquam perterritus hostes

Et strictas spernis in tua colla manus;

Qua fronte indomitam, quo calcas pectore mor-

Et post hæc si quæ nomina terror habet; (tem,

Suscipe mortiferum rapta pro Conjuge luctum.

Et fac Virtutis sis memor ipse tuæ;

Hic ille est campus, quo te monstraveris orbi

Victorem pariter Martis, & esse Tui.

ERICO ERICIO (32)

PONTOPPIDANO.

Invenitur in Grammatica Danica ejusdem;
1667.

Hactenus assuevit teneris facundia verbis

Et stetit in nudo Danica Lingua sono,

Qualis erat primum Cadmæas docta figuras,

Atque orsa Evandri Roma subire Scholas,

52 VITI BERINGII

Pura fluens, non culta tamen, sine lege modoque
 Eloqui nondum conscia Roma fui:
 Adjungit totas jam nunc ERYCIUS artes,
 Quas Latium, & posuit Græcia prisca sibi.
 Da Patriæ, Vir magne, tuæ vitamque diemque
 Et sonitum Linguae, quæ dedit illa tibi,
 Quæ mox per seros reddet non immemor annos
 Inclyta, & exequiis non moritura tuis.

(33) Ad Illustrem & Generosum GEORGIUM ROSEN- KRANTZ.*

In libro Danicè Scripto sub nomine Cogita-
 tionum de Nativitate Christi. 1669.

Terrarum coelique potens dum nascitur infans,
 Humanamque DEUS voce laceffit opem,
 Quisquis amas, propera: cingamus baccare cunas,
 Texamus rutilæ florida SERTA comæ.
 Ite procul dumi, vepres procul ite rigentes, (est.
 Quæ poterit CHRISTO sola placere, ROSA

* ROSENKRANTZ *latine Sertum Rosarum.*

(34) Sub Effigie HENRICI MULLER

Quæstoris Regii. 1669.

Si pingi humano cuperet prudentia vultu,
 Mortalesque inter vellet habere locum,
 Te legeret MULLERE Ducem, qui nomina, &
 Et stirpem claræ progeniemque domus; (ausus,
 Et

CARMINA VARIA. 53

Et titulos; famæque decus; & quicquid honorum
Altius humanâ conditione levas; (est
Cumque tuis jam Regis opes, & publica fata
Digeris, & tantæ non leve molis opus.
Quam pulchrum tot celsa sui, tot celsa suorum
Nomina, materiam laudis habere suæ,
Pulchrius, inter opes, & quicquid discupit orbis,
Nil Domini ingenio celsius esse suo.

In Imaginem (35)

CASPARI BARTHOLINI

Domini de Kornerup. 1670.

Mascula progenies, magni BARTHLINE Paren-
Et tot nobilium pars animosa Virum; (tis
Qui post lustratas vario sub fidere terras,
Atque pererrati non semel orbis iter,
Justitiæ normam titulis & moribus æquans
Junxisti puram cum Pietate Fidem.
Cur moreris multosque una conjungis amicos,
Et leve, te terras deseruisse putas?
Conjugio felix, & clara Conjuge, quæ nunc
Extruit æternos ad tua busta rogos:
Illa tibi planctus, nos voces solvimus, atque hoc
Triste quidem at grato dicimus ore: Vale.

Amico candidissimo S.

V. Bering.

C 3

(36)

54 VITI BERINGII
(36) INAUGURATIO
FRIDERICI TERTII
DANIÆ, NORVEGIÆ, &c.

R E G I S.

Hafniæ 1648.

Xcutit indignam solium regale cup-
pressum,

Fœdaque tabenti detrahit ora
situ;

Rector adest, viduasque manu tran-
sumit habenas,

Ardua que imperii munia celsus adit,

Et caput augusto fulgentius exserit ostro,

Sceptraque magnanima gestat eburna manu.

Astat & Arctoum Majestas porrigit ensen,

Terrarum reatrix, imperii que comes,

Et duplicem celsi diadematis explicat orbem,

Et sua jura togis, & sua jura sagis,

Illam, quicquid agit, superas delapsa per auras

Ambit honoratam consequiturque Charis,

Virtutumque premit late chorus: advolat illi

Religio sacris lecta ministra focus;

Luteoloque Fides circum radiata pyropo,

Quæque Jovis folio præfidet, alma Themis,

Illa duas æquo librat discrimine lances,

Et spes hinc certas dividit, inde metus;

Pone subit, niveamque aperit Concordia pallam,

Castaque jam terris pectora nudat Amor.

Has inter comites, patrias FRIDERICUS habenas

Sumit, & Arctoi regna vetusta soli,

Per

CARMINA VARIA. 55

Per titulos Princeps graditur, per sceptra, per
ostrum,

Et resonat populi publicus ore favor;
Panduntur cunctæ auguriis felicibus urbes;

Conditur auspicio prosperiore dies;
Astra sonant clamore, repercussumque resultat

Murmur, & attonitis Cynthis hæret equis,
V I V A T jo, superas vox alternata per auras

Auditur placido murmure; V I V A T jo!
Lumen adest gens Dana tuum, tibi lucidus æther

Accendit radio nobiliore diem;
Excutere ô, noctemque fuga, sævosque dolores,

Et luctus memores dilue fronte notas;
Sume animos, fortuna tibi vim tota remisit,

Et spoliū de se victæque terga dedit;
Cesset amarities & tristi pallor in ore,

Et pia nigranti lumina vincta peplo,
Et lacrimis ululata dies, & plancta querelis

Pectora, per gemitus attenuata suos:
Majestas & forma tuos antiqua revisit,

Atque redit membris qui fuit ante vigor;
Et sua primævæ repetunt præcordia vires,

Elusæque fremit mors inimica manu.
Nil actum est Libitina tibi. Sub verbere fati

Perstat adhuc sævis spes agitata malis;
Audemus risu domitos frænare dolores,

Et lacrimis vacuos explicuisse sinus;
Ilicet involvent meliores vellera fusos,

Et colus auspicio candidiore fluet,
Ibimus, & cœlo late potiemur aperto,

Et jam dediscet reddita vita mori.
Promite si qua liquant fœcundos germina suceos,

Si qua peregrinas insula sudat opes,
Stractenque & Costi late spirantis odores,

Lectaque Panchæis cinnama nigra jugis,
C 4 Pro-

Promite divitias Arabum, date munera Divis,

Et date succensis maulcula thura focus;

Pignus pacis adest, reperit concordia terras,

Mitescunt positis secla modesta tubis,

Tellurem pax alma regit, pax omnia nutu

Temperat, & mollis foedera necit amor.

Ite feræ cædes, ferrum non aufit ad ictus

Rupe sub Ætnæa sollicitare faber,

Arma procul, procul ensis erit, pallorque furor-
que,

Et Mars indomitis sanguinolentus equis,

Paciferæ tantum necienturserta coronæ,

Et circum mites ludet oliva comas.

Fortunata dies, placidis quæ lenis ab astris

Vexisti tacito gaudia tanta sinu,

Te repetet festus seclis volventibus annus,

Et clarum niveo deferet igne diem,

Te lacrimis olim nemo corrumpet amaris,

Pollutam nemo sordibus esse velit,

Te faciles risus, & amœni gaudia plausus,

Et choreæ, & cantus, & comitetur amor.

Estis jo superi, cœlo spectante precamur,

Vota habuere suos propitiata Deos,

Solvimur, & domitæ gaudent mollescere rugæ,

Et metus, & mœstis humida gutta genis;

Irradiat picto melior Thaumantias arcu,

Et nova composita foedera pace refert;

Dulcia pacato colludunt otia vultu,

Et revocant lætæ laurea sarta fores;

Pallida nox fuscum deponit syrma, nec umbras

Nec posthac tetrum præferet atra caput:

Qualis ubi cœlo cœcis horrente procellis,

Protulit auratam lucida flamma comam,

Nec mora, subsidit pelagi furor omnis, & omnis

Impetus, audaces jam posuere Noti,

Cœrula pacato rident argentea vultu,
 Et premit iratas molliter unda minas,
 Pax redit, obscuro redeunt sua lumina cœlo,
 Fulgurat assueto pulchrior ore dies,
 Alcyones placidas passim lufere per undas,
 Et solita delphin instruit arte choros,
 Miratur natura suos cecidisse furores,
 Ventorumque graves detonuisse minas;
 Sic venis ô AUGUSTE; veni: tibi nostra vacabunt
 Pectora, jam patulæ jam patuere fores,
 Jam salit, & læto circum præcordia motu
 Ostia prorumpens ostia quærit amor;
 Venisti nostrum tandem decus, o bone Regum,
 Una salus lapsis rebus, & unus honor,
 Quantum optatus ades, quam te post impia lethi
 Funera, post diræ vulnera mille necis
 Accipimus læti, patrioque involvimus auro,
 Et caros, cives sternimur ante pedes;
 Avia jam nostros didicerunt lustra susurros,
 Auraque, queis socias murmuret inter aves;
 Plauserunt valles, plauserunt culmina, & ipse
 Non muto dominum flore, salutat ager;
 Ipsa tibi arrident alienis mensibus arva,
 Et fluit irriguo lactens amne liquor;
 Jam pater autumnus, viridem qui falce recessum
 Incolit, arboribus concolor ora suis,
 Is tibi pampinea jam nunc sublucet ab umbra
 Baccatam æstivo torridus igne comam;
 Mox flavis fœcunda Ceres procumbet aristis,
 Atque anni solvet messis adulta fidem,
 Mox læta extabit saturis Pomona canistris,
 Et roseo undabunt ebria præla lacu:
 Verte oculos, circumque tuos speculari deco-
 res,
 Qua patet in cunctos subdita terra sinus,

Omnis amat natura novum revocare colorem,
Et nova primitiis condere secla tuis;
Auspice te rerum meliorum surget origo,
Et societ terris astra marita fides,
Te duce Bellonæ furor occidet, & volet ultro
Tuta sub auspiciis Pax volitare tuis,
Et genus humanum patrio transcribet olympo,
Bellaque ad infernas exiget alma lacus:
Jam pia relligio bipatientibus addita templis
Accendit puris limina casta focis,
Et positas aris leges Mars horret averni,
Tardaque perculsa promicat arma manu:
Ipse tibi si cæde furens Mavortius horror
Ingruat, & sævis asperet ora minis,
Et ruat infido rabies Acherontica bello,
Armaque spe fraudis sanguinolenta fremat,
Mox exarmato stabit captiva furore,
Et damnum terris non nisi iussa feret,
Tu gravis armorum spoliis, sordensque decoro
Pulvere, sublimi qua gradiere pede
Alte compositus currū formosus eburno,
Auratis venies conspiciendus equis,
Atque hostes rigidis evinctos colla catenis
Ante tuos cernes procubuisse pedes:
O tibi venturos cælum modo proroget an-
nos,
Et ferus cupidis surripiare Diis.
Interea tibi terra suos submittit honores,
Et subdit famulas Oceanitis aquas:
Quaque patent gelidi socio fulgore Triones,
Et bimarem Tethys Baltica lambit humum,
Augustum Boreas substernit fascibus orbem,
Et geminum supplex porrigit Arctos ebur;
Imus confusum linguis & cœtibus agmen,
Ilicet ad voces turba parata tuas;

Ad nutus accincta cohors, quo jusseris ire,
 Seu fera signa tubæ, seu toga poscat opem,
 Te duce stat nullo indecores parere dolori,
 Te duce stat sævas exsuperare vices,
 Stat casus sprevisse omnes, stat acerba malorum
 Ferre, nec infernas pertimuisse minas.
 Pectora nuda vides, unique obnoxia Regi,
 Et corda unanimi conciliata fide:
 Sponte patet, seseque tibi sinus obuius offert;
 Quasque habet e toto fonte refundit opes, (nes
 Ingredere ô Princeps, junctim tibi pandimus om-
 Urbs aulam, populus pectora, templa Deus.

Nobilissimo & Amplissimo Viro, (37)

PETRO RESENIO,

Urbis Hafniacæ Præsidi Magnifico,

In utroque Collegio, tam status, quam Su-
 premi Tribunalis Assessori,

Canutianas illustranti leges. 1673.

Inter inundantes, queis cingitur undique, curas,
 Quodque gerit vastæ non leve molis onus;
 Antiquum ingenio lustrat RESENIUS orbem,
 Et seclum studiis pignorat omne suis:
 Quam bene in hoc leges & Regum jura recenset,
 Et recti fines, ac sua sacra docet,
 Virtutes cuncti qui moribus exprimit ævi,
 Et leges inter scribitur ipse suas.
 Excute Jafones, & nomina Maxima Baldos,
 Et Themidis mystas, Treboniane, tuæ:
 Hic mihi verus erit Juris dictator & æqui,
 Qui facienda suos, vel sine voce, docet.

(38)

Regi

CHRISTIANO QUINTO

Regna & ditiones suas

Prima per Daniam Supremi juris

hæreditate suscipienti.

Præmittitur Orationi a Beringio habitæ

1671.

Suscipe in occiduam, Rex, suscipe, magne Coronam
Primam a stirpe Tibi: perpetuamque Tuis:

Cui Septem gemini submittrunt colla Triones,

Quasque videt propior Mænalis Ursa plagas,

Cui Cynosura polum; cui littora porrigit æquor,

Qua spatii metas Orbis, & Arctos habent.

Te populi Rex magne Ducem; te castra sequuntur,

Et Dominum agnoscit Pontus & unda suum:

Quos portus; quæ tecta vides; arcesque, ratesque

Et varium dextræ bellipotentis opus;

Adde togam; adde sagum, & duplicis diademata Re-

Omnia; Fortunæ sunt monumenta tuæ. (gni;

Imus in abruptum linguis & plausibus agmen,

Illicet ad nutus Turba parata tuos;

Pandimus o Auguste, uni Tibi pandimus omnes

Urbs Aulam; Populus pectora; Tempia Deus.

(39)

(39)

Augustissimo & Potentissimo

DANIÆ, NORVEGIÆ,

WANDALORUM,

GOTHORUMQUE

REGI

CHRISTIANO QUINTO

SLESVICI, HOLSATIÆ,

STORMARIÆ & DITMARSIAE

DUCI,

OLDENBURGI & DELMENHORSTI

COMITI,

Domino suo Clementissimo

Inter plausus & pæanas Civium publice

Diadema suscipienti,

Decus, Adoreas, Felicitatem

P.

V. BERING.

1671.

Uis ille coccinea in Chlamyde dia-
 dematus Viator,
 Qui fulmineum latere succinctus
 ensen,
 Qui capite radiatus cydari,
 Et gemini regni fata expassa librans
 manu
 Trajicit se per frequentiam populi?
 Vultuque & incessu,
 Et amoeni oris gratia,
 Quam omnibus affert felicitatem
 Omnium oculis publica celebritate affundit?
 Quis in flore juvenili,
 Inter albescentis auroræ primos candores,
 Cana jam maturitate Princeps,
 Post susceptum a Patre Monarchiæ caput,
 Et regnaturæ post se stirpis stabilitam seriem,
 Indecerta hæcenus Danis Laurea,
 Primus ingreditur votorum apex,
 Primitiæ dulces sese attollentis regni,
 Decusque & splendorem, quantum terræ capiunt
 maximum,
 Ad metas supremæ gloriæ,
 Si tamen metas habitura est,
 Novo Danici regni palladio,
 Novo Sacramenti vinculo,
 Non privata sorte, quam publica,
 Nec suis rebus, quam nostris felicior, attollit?
 Incedit solus, qui regnat solus,
 Nulloque consorte dignitatis,
 Quod propria manu librat Sceptrum,
 Uni sistit Deo,
 Qui unus dedit.
 At sine numero incedenti,

CARMINA VARIA. 63

Majestas pro numero est :

Eo comitator,

Quo, à tergo non aspectabiles Angeli ;

A Lateribus PIETAS & JUSTITIA ;

Duxque omnium à fronte & rector Deus,

Novo potestatis fulcro,

Novo stabiliendæ felicitatis præfagio,

Spem ultra thronum promovet :

Teretemque præferens globum

Augustissimam in terris Supremæ potentiaæ gestamen,

Et Regem supra Rempublicam,

Et Rempublicam supra periculum attollit.

Hic comitatus CHRISTIANI est Regis,

Hoc Satellitio, hæc stipantium turba

In basilicam infert pedem,

Eoque cultu, quem non à fortuna, sed se hausit,

Id est : pietate majore quam pompâ,

Domo publica reclusa, consecrat suam :

Quique singulis diebus commilitonem experitur

Deum,

Uno publicè profitetur :

Majestatem autem sancit demissione,

Supra solium omne eminens, dum ante aras procumbit,

Et Regibus per orbem universis, ac se major,

Sed cœlo se minorem professus,

Et infra Deum coronam, & infra se omnia reponit.

Nec aliorum spectat

Ille sanctitatis Regiæ lustralis liquor,

Nobilis oliveti vindemia,

Qua vertex capitis, Prudentiæ sedes ;

Qua cordis receptaculum, pectus ;

Qua in carpum desinens manus.

For-

Fortitudinis ministra;

Sed præcipue animus delibutus Regi
Emolliet membra, quæ emolliuerunt regni ne-
gotia,

Novoque palæstræ ceromate,

Supraphialam Carnuti;

Supra ampullam Rhemorum;

Nunquam deficiente pretioso latice,

Nunquam baccharum nobilium melle,

In posteros omnes & ventura secula riyum dif-
fundet.

Quam pulchrum spectaculum

Pietate per vicos sparsa

Colit templa Princeps, olim colendus Templis,

Ut superiorum causam & mortalium uno actu ab-
solvens,

Non tam inaugurari folio videatur, quam cœlo:

Euge Rex hoc munere,

Facis hodie in publico, quod quotidie facis domi,

Offers populum tuum Deo,

Sanctissimisque consiliis, & nostræ securitatis ob-
fidibus,

Omnia submittis auctori,

Qui omnia submisit Tibi:

Ut cœli viribus armatus & Tuis,

Partem gloriæ communices cum civibus,

Et cum regnum non possis, partiaris felicitatem.

Hoc pignore, Rex, alligaris bis Nobis,

Et pridem Daniæ Rex, nunc Danorum,

Non throno tuo, sed pectoribus infides nostris,

Et uno, quod debes, in diademate,

Radios omnes pulcherrimi Circuli absolvis:

Regnumque à Naturâ assertum fulciens Pietate

Ad divinam magnitudinem,

Quam proxima potestate repræsentas in terris,

Etiam

CARMINA VARIA 65

Etiam cultu & amore populi accedis:

Et hoc illud anathema Templi est,

Quo non vexilla ad tholum & clypeos,

Sed te ad aram largiris:

Cui Sacrificio Sancto interest non visa Dania,

Quæ nitens genibus & palmis conjunctis,

Substrata pulvinari tuo,

Substrata tapetibus,

In Diademate tuo defigit oculos,

Vadem suæ & arrham securitatis,

Dividensque officium inter admirationem &
gaudium,

Quam in te veneratur publice magnitudinem,

Minime omnium privatim reformidat.

Et vidit jam illa, decursum unius anni,

Regni tui surgentis incunabula

Præsentium supergressa invidiam, Posterorum fa-
mam,

Cui æstimanti spatium

Seculum complexus videris:

Vidit enim te

Compotem non prius regni, quam Gloriæ,

In curarum ingentium subiisse molem,

Inque illo potentiaæ ortu,

Velut ponendo in ævum regno,

Mollivisse per labores viam;

Excussisse forum;

Emendasse castra;

Stabilivisse curiam;

Quodque in principatu summum est,

Consilio subjecisse fortunam:

Tuoque didicit exemplo

Magnos Principes rarò ad clavum accedere Tiro-
nes,

Veræque virtutis nullas esse cunas.

Ta

Tu nempe in florida ætate,
 Legibus Præses;
 Civibus Tutor;
 Paternæque hæreditati datus Paterfamilias;
 Patrimonium tuum tanta evexisti cura,
 Ut qui nondum bis denos menses, jam totum im-
 plevieris Regem,
 Totque tropæis quot mensibus inscribens titu-
 lum,
 Secula integra, non annalibus, sed anno, di-
 stinguas.
 Hoc tantillo spatio,
 Et Regnum Principi, & Principem donasti regno,
 Nec suscipere alterum sine altero voluisti:
 Pretiosa in re tanti momenti mora
 Ut non tam hodie Regem, quam Fortitudinem
 coronares.
 Jamque confragosum illud ad regnum
 Et scrupulum iter emensus,
 Illum spinis & tribulis consutum primum tra-
 mitem,
 Id est: Bis nobis, semel á Natura, nunc te datus,
 Similis perpetuo Tui,
 Facis semper, quod alii semel;
 Utque bene agas, agendo consecutus,
 In sinum tuum receptam depositamque Daniam,
 Totque insulas uno collectas Spiritu,
 In medio fulcis Oceano;
 Interque undas & fluctus,
 In pelagi lubrico,
 Figis soliditatem.
 Quanta enim Rex Christiane illa est armorum (ut
 cæteras taceam) gloria?
 Quâ, pulcherrimo opere, & ut constet, Tuo,
 Centuriatur pagana pubes,

CARMINA VARIA. 67

Producitur in arenam,
 Et aliquid supra sarcula,
 Aliquid supra stivas & crambem edocta,
 Nullisque auctorata stipendiis,
 Pugnat non segnius, quam arat,
 Et eodem ferro terram colit & Regem.
 Jam olim haud falsò creditum,
 Salutem omnium in singulis esse,
 Nec Saxorum aut cæmenti congerie urbes;
 Non cortinis propugnaculorum & fossis,
 Sed civium fortitudine componi:
 In hac munitur robur & felicitas regni,
 In hac præsidium Rex tuum, & securitas nostra:
 Ut tuo ductu tractent arma,
 Qui tuo vivunt,
 Inque hostem undecunque venturum parata
 Ad tutelam cordis omnia membra exsurgant,
 Eo cultu; eo apparatu,
 Quem communis genuit sanguis,
 Quem communis patria:
 Provehente virtute, quicquid aluit educatio,
 Et confirmante usu, quod Natura perfecit.
 In hac officinâ vincula fabricantur hostium,
 Et dum surgit murus Daniæ,
 Suo sanguine cæmentum maceratura Rebellio
 Faceffit in antra & specus,
 Titianoque immitior vulture suum scalpens pe-
 ctus,
 Perpetua solitudine
 Contumaciam & rabiem despumat,
 His auspiciis rejuvenescit Daniæ nostræ Leo,
 Et rejuvenescit armatus;
 Securaque regna, & jambis tua componit:
 Tua Rex,
 Qui apud subjectos clementiam;

Amo-

Amorem apud pares ;
 Apud hostes terrorem fanciens ;
 Et Martem campis ;
 Et Astræam Tribunalibus ;
 Et Pietatem Templis :
 Et Te omnium authorem, omnium vindicem lar-
 gitus,
 Civium Tuorum ,
 Aliquibus vitam ;
 Plurimis Famam ;
 Omnibus salutem ;
 Et hodie gaudium univèrsis impertiris.
 Usque adeo publica Regum fortuna privatas in
 se continet ,
 Et cum unius propria esse videatur ,
 Omnium esse constat :
 Prærogativa nobili Principum,
 Ut in aliena seu bona, seu mala influant ,
 Nec ex sua felices
 Sed aliorum felicitate censeantur.
 Satage o Rex,
 Satage quod facis ,
 Ipsique inaccessus Invidiæ ,
 Pretiosissimam porro vitam dona Daniæ
 Dona velocem illam, semperque accinctam
 Et nunquam desidem, aut cessantem sedulitatem :
 Quæ otium, velut speciem mortis, velut Naturæ
 pudorem averfata ,
 Nobis pro clypeo,
 Tibi pro tessera erit,
 Præsq̃ue venturi & fidejussor seculi,
 Et præsentium cumulabit spem ,
 Et futurorum æternitatem.
 Imus in omina , Rex ,
 Imus in vaticinia,

CARMINA VARIA. 69

Et futura invadimus, sed felicia per te secula,
 Eque gestorum cursu gerenda metientes,
 Jam velut è specula obimus oculis
 Illum perpetuum, & nunquam e familia tua ab-
 scessurum splendorem,
 Regum per Dania meliorum virtutibus,
 Et omnium felicitati parem.
 Figet in tua dignitate sedem prosperitas,
 Et lauream perpetuo lemniscatam,
 Inconcussamque seculis omnibus Majestatem;
 Per temporum æternitatem,
 Per spatia universi diffundet.
 Cernis ut tuo sereno adrideat Natura,
 Ut aër flammis;
 Ut cœlum præfagiis;
 Ipsæque e gleba ignotæ voces,
 Imperii tui auspices,
 Animosum regno faciant augurium:
 Ut tormenta lætum mugientia,
 Et non nisi lampas una totus murus,
 Æternæ lætitiæ & felicitatis imaginem adum-
 brent.

Cernis ut Dania Tua,
 Quæ stare aisi cum te stante non potest,
 Quadam quasi lucta & percussu amoris,
 Qui primæ catenæ annuli tui sunt,
 Festa gratulatione exsultet in capite,
 Ut Matres, ut Conjuges, ut Filii,
 Novoque lætitiæ comitatu
 Gemmantes pueri,
 Succo prius tuo, quam materno adoliti,
 Coronam in capite Tuo lucentem
 Sequantur pro vexillo:
 Ut circumcursare; ut præcedere;
 Viasque, quibus ferris, obstruere cavid;
 Nullo

Nullo sui, Tuive respectu,
 Blandam tibi faciant injuriam
 Contumacia gaudiorum.
 Ut eamus, Rex, universi, ut ruamus in obse-
 quium,

Hortatione non est opus:
 Qui seu ante te, seu tecum, sub te universi
 Qua die in lucem, eadem in cultum editi,
 Reverentiam nil detrectantis obsequii,
 Quam cum lacte materno exsugimus Dani,
 Candoremque & sinceritatem, avitum gentis
 Symbolum,

Et cum principiis vivendi annatum amorem,
 Offerimus, paciscimur, pigneramus Tibi:
 Eam fortunam

Quam tua dederit virtus,
 Nec aliam deinceps habituri.

Age, Rex,
 Æterna sit hæc Sanctio,
 Tecum felicitas nostra, nec sine te ulla,

Ut tua in pietate;
 Sic Tuorum in animis stabilietur.

Civis certer amore;
 Tu regimine;

Nullibi lucta regnante augustius,

Ut se victum sentiat Neuter,

Uterque victorem.

CARMINA VARIA. 71

AD (40)

GRIFFENFELDIIUM

Lugentem Uxorem defunctam. 1674.

Flete, licet, Musæ, sed nullum dicite carmen,
Dum stupet, & moerens vester Apollo tacet.

In Memoriam (41)

ELISABETHÆ HÖGH.

Conjugis Baronis HOLCHII. 1674.

Quænam hæc in eodem pectore nova est
Et masculæ fortitudinis,

&

Delicatæ imbecillitatis pugna?

Ille indomiti Spiritus Heros,

Qui duas res per omnem vitam inexpugnabiles
habuit;

Pro Rege fidem;

Adversus hostes fiduciam

Inter mortis Martisque terrores,

Tam interritam periculis, quam pericula irri-
tantem;

Qui

Inter Tubas & Lituos,

Inter pilas sarissasque,

Suo pariter & hostium sanguine purpuratus

Luteam illam partem Nostri,

Corpus vocant,

Et quicquid naturæ leges minantur,

Habuit infra magnitudinem animi,

Pugnasse se nunquam reputans, quod nunquam

OC.

occubuerit in pugna:

Jam extincta Coniuge,

Qui mortem provocarat in campo,

Timet in toro;

Quique cædes funera in suo risit corpore,

In alieno reformidat,

Invenit Fortuna, qua parte penetraret

HOLCHIUM,

Qua invictum sterneret animum,

Qui nunc, velut rebus omnibus cum uxore
amissis,

Defunctæ sane similior, quam sibi,

Inter luctus & ejulatus,

Ignora Viro militari munia

Truci silentio & acribus oculis,

Fatorum incusat injurias,

Et post hostes omnes

Cum ipsa natura rerum

Acre gerit & crudele certamen.

Magne bellator ubi es?

Ubi ille omnium capax, & cœlestium contem-
plator Spiritus,

Aut, si profana juvant,

Ubi ultimus Alcidae labor,

Qui bellatoribus debet esse primus,

Cujus moneris exemplo,

Ut qui cœtera vicisti, vincas dolorem:

Atque adoras tuas & decora militiæ

Ad laborem in negotio;

Fortitudinem in periculo;

Industriam in agendo;

Celeritatem in conficiendo

Unam jungas

In tolerando Constantiam;

Felicemque Coniugis memoriam,

Quæ

CARMINA VARIA. 73

Quæ infelicem animum invadit,

Nec memineris unquam nimium,

Nec nimium obliviscaris;

Non licet Tibi,

Quod cuilibet è plebe licet;

Militiæ baculus & illa fascium dignitas,

Quæ te secrevit vulgo,

Obstat Tibi, & intercedit luctui,

Ne omnibus Major uno te ipso minor;

In quocunque dolore deprehensus

Lugeas infra morem bellatoris.

Non moveri, fateor, non potes,

Quoties conjugem respicis,

Ingens virtutis non Fœminæ nomen;

Quæ

Pars ingens illustrium, sui & omnis ævi, animarum,

Divitias sine avaritia,

Honores sine ambitione,

Voluptates sine luxuria habuit,

Quas in unius Viri amore conclusit omnes:

Nihilque optare, nisi bonam mentem,

Nihil sperare, nisi bonam famam solita,

Prodigium dedit terris,

Diu singulis posse, & semper omnibus placere.

Quæ denique,

Quo te uno unquam offendit;

Crudo abrepta fato,

Qualis moritur in Arabibus fatalis avis,

Peperit & periit;

Et Lucinam ac Libitinam;

Gaudia maxima & maximos dolores;

Tumulumque & Thalamum conjungens

Alienæ vitæ impendit suam,

Ipsamque Tori summam felicitatem

Infelicissima Tori fecunditate funestavit.

At ab hac clade ubi averteris oculos,
Nil est, quod in tota vita tua lugeas,
Quamcunque ejus inspicias partem;

Qui

Jam inde a prima ætate,
Nullis fracta illa aut emollita deliciis,
Velut in campum Martium vocatus
Cum principiis vivendi innatum gloriæ amorem,
Illamque nunquam desidem cessantemque forti-
tudinem

Per Gallos; Batavosque; per Rheni littora
Circumegisti;

Magno nobilitatis Danicæ classico,
Cui crexisti vexillum,

Et pulcherrimo docuisti exemplo,
Quid præstare Virtus quid gloria possit,
Ubi ad efficacem indolem

Perpetuitas laboris accedit;

A quibus redditus Patriæ,

Post armatorum Chiliadas & Tribunitias in bello
vices,

Et non unam amplissimi muneris provinciam,
Cum laude & decore gestam;

Chlamydem Loricamque

Toties viræ tuæ sudorem,

Velut per stipendia emerita,

Ad suprema militiæ decora trabeasque perduxisti.

Denique

Quid gladio potueris clypeo docens,

Supra avorum magnitudinem & imagines

Et illa late audita Nomina,

Nobilium idem hæres & Baronum genitor

Primus auspex & Isagogus diuturnæ stirpis

Lucem novam intulisti familiæ

Et,

CARMINA VARIA. 75

Et, ut Tuam virtute,
Ita posterorum exemplo erexisti fortunam,
Ut constet

Generosas mentes fata facere

Et non accipere,

Et quemlibet Fabrum esse &

Materiarum in sua fortuna.

Agite pubescentes HOLCHII,

Tam celsæ stirpis generosæ propagines;

Agite & grandescite vestro Auctori similes,

Cursu honorum inoffenso

Tot dignitates emenso;

Habetis Militiæ Ideam

Et exempla domi nata

Quo ire ardor Genitoris

Quo eniti industria potuerit:

Vos quales futuri estis

Virtutibus probate;

Ille ostendit.

IN (42)

INSULAM SAMSOAM

1675.

Mitte tuas Nereu jactare per æquora terras,
Quas medio streperis gurgite cingis aquis.

Seu Lemnum, Naxonve volēs, patriamque

Saxave piscosis Astypalæa vadis: (Thoantis,

Sive solum natale Deis, natale Deabus,

Et tota Ægæo littora sparsa mari:

Griffenfeldiacus supereminet omnia Pontus,

Atque SAMOS Domino facta beata suo;

Hic vera est Delos, hic veri Regia Phœbi,

Cui totum cedit Creta vel ipsa Jovem.

D 2

(43)

(43) In Effigiem
Amplissimi Viri

**GASPARIS CHRISTOPHORI
SCHÖLLERI.**

GASPARIS hic ille est; tuus o Norvagia Nestor,
Qui senium, & puram junxit in orbe fidem:
Quam stirpi pro dote dedit; similemque Parenti;
Ingenio replet post sua fata suo:
Da canos Natura, &, quot potes, ordine soles;
His pretium virtus addere sola potest.

(44) VIRO
Rerum æternarum Candidato

THOMÆ BARTHOLINO

diem festum agenti gratulabundus
accinit Vitus Bering:

I.

**CUR SOLSTITIUM DIEM THOMÆ
STATIM INSECUTUM?**

Dum sol præpositos molitur in æthere cursus,
Et cœptos pergit continuare gradus:
Pone tuum stat, THOMA, diem miratur, & ardet,
Quod nequeat dotes antevenire tuas;
Vel super ad cursum, quem tu sine fine pererras,
Seque dolet totum succubuisse tibi;
Percitus igne sacro cœlorum proximus ardor;
Incola magnorum fax animosa Deum;

In:

CARMINA VARIA. 77

Ingenium pernox ; Virtutis sacra libido ;
Spiritus angusto gutture grande tonans ;
Tanta movent superos. Per cœli lumina testor :
Aut hos, aut nullos sol stupet ipse modos,

II.

CUR FESTUM THOMÆ IN ILLUD IMPRIMIS ANNI TEMPUS RESERVETUR ?

Cum longæ noctes declivo lumine, festum
Nec nisi sub tempus solstitiale tuum est.
An, quia partiris nocturno tempore curas,
Ingerit ingenio se polus ipse tuo.
Tu tamen, o nimium generosæ prodige mentis,
Incipe præcipiti tollere vela rati?
Anticipat positas nocturna molestia metas ;
Si vis, ut parcant funera, parce tibi.

III.

CUR FESTUM HOC NOVUS STATIM
ANNUS EXCIPIT ?

Vidit, & Antiochum Te visa fronte putabat,
Dum cernit Phœbus singula ; Nestor eras.
Nestor eras, Virtute tamen, properabimus, inquit,
Jam nova mittetur præcipitata dies.
Tu modo perge dies, quamvis certaveris, ille
Ætatem vincit, te properante, tamen.

IV.

IN EJUSDEM INSIGNIA:

(I)

In Aquilam.

Alta tuus vidit genitor : Non altius ales,
Quæ petit in celsis aurea mella jugis.

D 3

Igneus

Igneus ille calor, nativo semine ductus,
 Non potuit mentem non habitare tuam.
 Quod Patre sis natus, minus est, quam gigneris ex
 Scilicet hinc vis est fota, sed inde vigor. (te,
 Ætheris ille Quiris, vel priscae fulmina Romæ,
 Non Aquilam merito prosperiore gerunt.
 Nobile depositum. Cælo te dotibus iners:
 Εἰλέο Ζεὺς Αἰτὴν σὲτι σιαυλὰ Θεός.

(2)

In Lunam & duodecim stellas.

Cynthia de cælo faculis illustribus ardens
 Competit in titulos, lux animosa, tuos:
 Bis sex cœruleas non ingredientia flammæ,
 Sydera sunt cœptis inferiora tuis:
 Quantum igitur præstat scintillans Luna tenebris,
 Quantum plejadibus Lucifer igne præit;
 Tanto vulgareis superabis lumine stellas;
 Denotat id clypei candida Luna tui.

(3)

Cur album Ejusdem solum?

Dic mihi, cur niveam referunt insignia formam,
 Et non sunt mixto sanguinolenta solo?
 Id vox sacra facit veraci consona menti,
 Candor & innocuæ simplicitatis amor.
 Labia mella rigas, & suavem nectare linguam,
 Candidius cygnis & nive pectus habens.
 Liba favis manant melicis tibi dulcia; & illa
 Ut mixtis vernant lilia cana rosis.
 Nudus amor nescit fallaces ferre Chimæras,
 Nudus, cumque dedit singula, restat amor.

THOMAM BARTHOLINUM

de Nihilo scribentem.

Non poteris scripſiſſe nihil, doctiſſime rerum,
 Diſtat ab ingenio vox ea ſola tuo.
 Nil vacui novit fœcundum numine pectus,
 Illa tuæ mentis neſcit inane ſeges :
 Proruit, ingentique animus ſeſcè indole prodiſt,
 Tunc quoque, cum mens eſt ſcribere velle nihil.

In Imaginem (46)

CHRISTIANI

D. G. Daniæ & Norvegiæ

Principis Hæreditarii.

PRINCIPIS hæc noſtri forma eſt, gaudete Nepoſ.
 Veſter honor, veſter ſic adoleſcit amor ; (tes,
 Hæc eſt Arctoi, Lector, ſpes fulgida Regni,
 Martia Cimbrorum ſic parit ora Duces.
 Sic pia fœcundæ reparant Diademata cunæ,
 Præſidiumque ſibi publica cauſa capit ;
 Fertilitas non ſola Aulæ eſt, hæc creſcimus omnes,
 Spemque ſuæ Cives proſperitatis habent.
 Hinc ſibi Relligio bipatentibus abdita templis;
 Hinc ſibi Calliope ſperat alitque Duces;
 Hinc Mavors ſua caſtra ſerit : cape tela juventus.
 Certa que venturis hoſtibus arma para :
 En Dux, & virides creſcunt in prælia Lauri,
 Et Pietas, in quem noſtra recumbat habet.
 Is pridem teneros virtute præoccupat annos,
 Acer & auguſtum carpere gaudet iter.

80 VITI BERINGII

Et totum effinxisse Patrem vigor ille resurgit
 Martius, & tanti sanguinis exstat apex;
 Emicat è Patrio volucris Titania nido,
 Et fati auspiciū porrigit omne sui.
 Hoc tamen Augusti virtus feret Alma Parentis
 Phœnicis senio possit ut ante frui.
 Dum nostri FRIDERICE nites, Sol maximus
 Auroræ hæc facies non abeuntis erit. (ævi

(47)

In Imaginem

CHRISTOPHORI DE GABEL.

Quo niti spatiosa queat, quo surgere Virtus
 Et cunis possit celsius ire suis
 GABELLI mens celsa docet, visque insita menti,
 Materies Famæ sola sed ampla suæ.
 Ætas, forma, vigor, ratio, fortuna, laborque
 Ad laudes præeunt nomina tanta sibi:
 Extat at imprimis tot contestata per annos,
 Quæ prior est titulis omnibus, una Fides.
 Hac Duce legit iter, summosque invasit honores,
 Inde suum accersit, non aliunde decus.
 Gloria, splendor, opes, rerum fastigia, census,
 Omnia sunt Domini mente minora sui,
 Tolle tuum fortuna tibi, nil deperit inde,
 Ille suum, præter se, putat esse nihil.

(48)

In Imaginem

HOLIGERI WIND.

Talis adest nostri nova laus & gloria secli
 Magnanimos fulgens VINDIUS inter avos,
 Qui gazas regni solers moderatur, & auro
 Nobilius quiddam pectore & ore gerit:

Seu

CARMINA VARIA. 81

Seu studia & studiis potioſem respicis uſum,
Muneribus regni conſiliisve parem;
Seu caſtos vitæ mores, nec inania famæ
Nomina, & intactas fraude doloque manus.
Qualiter Oenotrium fama eſt vixiſſe Metellum,
Intrâ candorem ſemper, & inter opes.
Da curſum Fortuna Viro; da robur & annos,
Quoſque ſibi voveat mens ſpatioſa dies:
VINDIUS æternam vera in præconia famam
Reddet, &, ut poſſit reddere cuncta, Patrem.

In Imaginem (49).

ARNOLDI HVITFELDT.

ſuſpice, quos ſpectas, HVITFELDI, Patria, vul-
Talis erat Vindex nominis ille tui; (tus,
Qui ſeu commiſſi libraret pondera regni,
Et pacem pariter doctus & arma Senex,
Sive renaſcenti revocans cunabula ſeclo,
Conderet auguſtæ nobile mentis opus.
Afferuit præſens, elapſumque addidit ævum,
Et geminæ nobis cauſa ſalutis erat.
Quid geſſere alii, ſcripſit; quid geſſerit ipſe,
Æternæ ſtudioſum poſteritatis erit.

DN: STEPHANO JO- (50) HANNI STEPHANIO

Saxonem Grammaticum
edenti. 1644.

Hactenus externas tantum ſpectavimus arces.
Quæque peregrino ſub Jove nota latent:

D &

Bar:

82 VITI BERINGII

Barbara Pyramidum si quæ miracula Memphis ;
 Si qua levis jactet culmina celsa Pharos ;
 Aut struat invictos meretrix Babylonica muros ,
 Oenotrioque calent amphitheatra foro :
 Miramur Dani. Turpe est curare Quirites ,
 Si faciant propriæ dememinisse domus.
 Altius erigitur STEPHANUS : patriæque tiaras ,
 Et proavum illustrat secula prisca nepos ,
 Ecce iterum antiquum titulis sublimibus ævum
 Pullulat , atque nova luce resultat avus ;
 Imperii redeunt tot fasces , signa , secures ;
 Et diadema suam vibrat in orbe facem ;
 Ingreditur veteres regalis adorea frontes ,
 Atque triumphalis tempora lambit honos ;
 Denique GRAMMATICO redit augustissima
 Suada , paludatis invidiosa togis. (fandi
 Laus STEPHANE illa tua est : seculi penetrabile re-
 Authorem toto jam facis orbe capi. (volvens
 Si quæ Pythagoræ constat reverentia turbæ ,
 Illa tuum petiit flamma dispersa sonum ;
 Hoc fatale solum est ; hæc tradux lingua potentis
 Vocis ; & hos habitat vox spatiosa Lares ,
 Quæ rediviva meat sceptrorum fusa per actus ,
 Et docto Danum flumine tollit ebur ;
 Hic est , hic dignus reparata voce cothurnus ,
 Et gravitas natam sensit adesse tubam.

(51) EPIGRAMMA POSTHUMUM

In laudem

SAXONIS GRAMMATICI ;

Ingentis Historici , & optimi Patriæ Civis.

Heroum laudes ; & linguæ grande sonantis
 Fulmen ; & Arctoi sceptrum verenda soli ;

Gram-

CARMINA VARIA. 83

GRAMMATICI quod cernis opus; Quæque ore
Flumina facundi concaluere Viri. (beato

Vidit Roma stupens: iterum pulsabimur, inquit:

Jam redit & tanto vindice Cimber ovat;

Aufonio Cimber nomen fatale timori,

Incepit Latio doctius ore loqui.

Imperio cecidisse leve est. Nunc sceptrâ parantur

Eloquii, & Regni quæritur inde decus;

Majestas Romana tremit; Gentisque togatæ

Rostrâ peregrino succubuerè polo. (lumnum

Sic est. GRAMMATICUM. Dani veneramur A-

Atque ipsi quicquid fertile lingua dedit.

Sive Aquilas & signa refert; animasque capaces

Martis; Hyperboræ classica mota mari;

Seu Patriæ fastos: uno dictator ab ore est,

Et Regale suum pulpita pondus habent.

Nos sapimus commune alii: pendemus ab ævo,

Et novat inceptum proximus Author opus.

SAXO sed emeriti sublimior incola mundi,

In tenebris sparsit barbarieque diem.

Est aliquid Latialis honos, & pagina Livii

Plus tamen est seculo desipiente loqui.

Collige Roma Patres. Laus una est propria Pellæ,

GRAMMATICoque: ævi non habuisse parem.

Sub Effigie (52)

GEORGII BRAHE.

1661.

Talis erat nostri facies mansueta BRAHÆI,

Ingeniique fidem blanda tabella facit:

Candor in ore, & candentes per tempora cani,

Sed magis in niveo pectore cana fides,

Qualem conspexit Batavus, Germanus & Aufon

Et Tamesis stupuit Martia verba loqui.

D 6

Qua

Qualis & ille domi, complecti legibus urbes
 Cunctaque in Antiquum restituisse decus,
 Et sanctum Patriæ studuit præscribere rectum,
 Quaque patet, Regnum demeruisse sibi:
 Quid nivei mores, & mens sibi conscia recti,
 Quid nuda integritas præstet & alma Fides;
 Qua candor mercede queat, Pietasque placere,
 Exemplar Virtus nulla, vel illa dedit.

(53)

Sub

Topographia Urbis Hafniæ

a

PETRO RESENIO

delineata. 1675.

Talis adest gemini littus complexa profundi
 HAFNIA, & invictum tollit ad astra caput,
 Illa tui nuper felix, Mars, arca belli,
 Baltica cui vidit par nihil esse Thetis,
 Quos portus, quæ castra vides, arcesque domos.
 Et varium genii bellipotentis opus. (que
 Sunt Regis monimenta sui, quæ maximus ipse
 Incolit, ingenii Numine plena sui.
 Sta fulta æternis Urbs inconcussa columnis
 Resenii docta vivere iussa manu.
 Auspice quo tua forma novis nunc didita chartis
 Pars pridem Patriæ, profinus orbis eris.

(54)

In

(54)

Chorum Sacrum

THOMÆ KINGO.

Hactenus altisoni rythmos & carmina Risti,
 Et numeros Pietas quos velit esse suos,
 Miramur Dani & peregrino assuescimus ori,
 Et bibimus rivos, Rhene superbe, tuos.
 Nunc Patrias KINGO genio locuplete camenas
 Erigit & fato dat meliore frui.
 Ille canit totumque trahit ad carmina regnum,
 Et dulci eloquio templa domosque replet,
 Ut jam dediscens fœdos vox publica cantus
 Incipiat cœlo nil nisi teste loqui
 Ausa suum cunctis Heliconem opponere terris
 Ingenio vatum carminibusque parem.
 Heus ubi sunt tua Magne Pater Tiberine fluentia?
 Sequana ubi, & toto gurgite plenus Arar?
 Nil Dantes, nil Laura tibi tuus ille Petrarcha,
 Nil simile Oenotriæ tota caterva dedit,
 Nil Odera, ingentique tonans Opitius ore,
 Et quicquid Vatum Scaldis & Ya dedit.
 KINGO nives ipsas, gelidamque illuminat Arcton
 Et procul à Phœbo fideribusque canit,
 Laudibus hoc vatum præcellior omnibus unus
 Pindum ultra, & cunctos Bellerophontis E-
 Quo cœlum jungit terris, & flectit iisdem (quos,
 Inde homines metris, hinc pietate Deum.

D 7.

(55)

(55) Sub Imagine
Reginæ

SOPHIÆ AMALIÆ.

Nil agimus Sculptor, minor est tuâ gloria coepto,
Nullaque REGINAM sistet imago tibi.
Pinge humeros, & pinge genas, & frontis honorem
Et bene quas possunt sceptrâ decere manus,
AMALIA est quicquid non pinxeris: Exferat ora
Inviâta Pietas non temerata Fide,
Ingeniique vigor nullis conatibus impar,
Cimbrica cui vidit par nihil esse Venus,
Hoc vultu Regina micat, sic pingitur orbi,
Sic Regni fulcit sceptrâ decusque sui.
Quod nova prosperitas Aulam, quod Fata coro-
Spesque adeo longas inter adulta moras, (nent,
Non mirum est, Lector: PAX & SAPIENTIA
regnant,
Et nostro imperium cum Jove Pallas habet.

(56) Sub Imagine
Reginæ

CHARLOTTÆ AMALIÆ.

Emicat e rigido facies animosa metallo,
Et vultum AMALIÆ parva papyrus habet,
Cui quondam æternos debet Dania Reges,
Et feriem stirpis progeniemque suæ,
Hæc est, hæc nostri, Lector, spes fulgida sæcli,
Quæ poterit ternas, vincere quarta Decas,
Dissimilis tantum tribus una est, quod sit in illa
Pallas blanda; humilis Juno; pudica Venus.

(57)

PRINCIPIS GEORGII.

Hoc vultu cuperet, si posset, Gratia pingi,
 Et simili, o PRINCEPS, ore referre tuum,
 Cui patriis vernans crescit virtutibus ætas
 Ingeniique facit prima juvena fidem;
 Jam pridem hoc sese Pietas in pectore totam
 Condit; & immenso gloria corde sedet;
 Mars gladios; Bellona manus; Tritonia mentem
 Commodat, ingenii Calliopea decus;
 Tu PRINCEPS, decus omne tuis, tu gaudia re-
 Totque voluptates deliciasque paris: (rum
 I modo, magnanimæ quo te rapit indolis ardor,
 Et patrium illustra, quod facis, omne solum,
 Tecum honor & feros virtus adolescet in annos,
 Quæque ævi series, hæc probitatis erit.

ULDARICI FRIDERICI GUL-
DENLÖWE.

Qualis laurigeras victricia tempora frontes
 Monstrasti populis, Urbs Tiberina, tuis.
 Talis conspicitur nostri LEO fulgidus ævi,
 Talis fulmineas projicit ore faces;
 Quem pridem armatum venerata est Hispalis ora,
 Et civem cupiit se genuisse sibi,
 Nerigo quem placidis jam nunc amplectitur alis,
 Douaque Rectorem noscit adesse suum.
 Fortem, felicem, impavidum totque inclyta cla-
 Nomina, sed meritis inclyta facta suis. (rum
 Magnum est ortu ipso Reges ostendere, sed plus:
 Debere & titulos & decus omne sibi.

(59) Sub Imagine

EGGERTI ELERS. 1667.

Consulis hæc forma ex EGGERTI. cætera fama
 Per totam differt, qua patet Arctos humum.
 Quem summos inter Helsingæ gentis honores
 Fecerunt Virtus & benefacta senem.

(60) Sub Effigie

ERICI KRAGII

Regi Daniæ a consiliis intimis.

Ardor, & immenso nunquam depressa labore
 Et nullo virtus cedere certa gradu
 Hos vultus, hæc ora gerit : Sic pingitur orbi
 KRAGIUS, & veram monstrat ad alta viam;
 Hoc aditu sibi stravit iter, hoc carpsit honores,
 Magnaque, sed meritis nomina facta suis.
 Vive diu æternis mens inclyta vive diebus,
 Et fruire auspiciis, quæ facis ipsa, tuis.
 Quo niri generosa queat, quo surgere virtus,
 Exemplum feræ posteritatis eris.

(61) Piis Manibus

JUDITHÆ GYLDENSTIERN

DN: TAGONIS TOTTH

defunctæ Conjugis.

* GYLDENSTIERNE valet AUREA STELLA.

Hæcenus occiduo stellæ labuntur Olympo;
 Nunc redit in superas AUREA STELLA
 plagas;

Plus

Plus est, quod terris debet sublimior æther :
Immortale rapit, qui peritura dedit.

Iunge novas ad fræna faces, age Lucifer ortum
Profer, & auratos pectè decenter equos;
Sparge rosas per inane, sacris occurre triumphis,
DIVA triumphales urget ad astra rotas;
Quantus, jo Superi, vestris decor additur oris!
Quantus mortali cedit ab orbe nitor!
Terrarum JUDITHA decus, Juditha benignum
Sidus, & Arctox STELLA serena plagæ,
Surgit ad æthereum curru candente lacunar,
Et pingit radio lucidiore polum:
Quale nitet variis depicta coloribus iris,
Visa præire imbres roscida, visa sequi;
Talis abit, summoque volat jam libera cœlo
Picta sinus puro lumine, picta genas:
Concolor auratis chlamys ardet eburnea flammis,
Et fluit ad niveos lutea palla pedes,
Tempora candenti surgunt redimita Tiara,
Et centumgeminum spargitur orbe decus;
Ignis habet vultus, ignis caput, ignis ocellos,
Ignis ab accenso plurimus ore micat;
At chorus aligerum festis concentibus auras
Implet, & arguta talia voce canit:
Astra subis JUDITHA, subis cœlestis Amazon,
Ætheris auratas conspicienda fores.
Tecum læta fides, tecum pulcherrima virtus
Surgit, & arcano picta decore Charis;
Castus hymen, sanctæque faces, porrectæque fron-
Integritas, nullos neçtere certa dolos: (tem
Accelera dilecta Deo, tibi panditur æther,
Immensas æther panditur inter opes,
Accelera, patet Aula tibi pulsata choreis
Aligerum, cœli lucida regna patent,

Fas tibi fas longum sedes habitare beatas,
 Æternumque tuo nomine posse frui.
 Sunt tamen hæc JUDITHA tui monumenta
 triumpho
 Prima, dabunt Superæ mox potiora plagæ;
 Quum quondam immensum pedibus substerneret
 Olympum,
 Et totum involvet vita beata Deum;
 Vita perennanti quæ secula protrahet ævo,
 Et longa occiduum non habitura diem,
 Annum ultra, Solemque ultra, cœlique labores,
 Nullus ubi alterno volvitur axe polus.
 Hæc olim. Interea jussas age scande quadrigas
 Semper & aspectu candidiore mica:
 Qua te parte Poli, qua te Regione repones,
 Subjicient famulas astra minora faces;
 Illicet Arctophylax, pulsusque faceffet Orion
 Illicet, & toto Parrhæsis Urfa polo;
 Te spectet, Boreale petit qui navita littus,
 Soiaque sideræ sis Cynosura plagæ.

(62) L E S S U S

In Obitu

JUDITHÆ GYLDENSTIERN,

DN: TAGONIS TOTTH

Defunctæ Conjugis.

Occidimus. Sic infelix componitur orbis,
 Et desolatus luget sua funera mundus,
 Præfica terra sibi est, totamque in tristitia molem
 Porrigit, horrescunt tenebræ, confunditur æther,
 Defluit in vetitos rerum natura liquores,

Et

Et sese totam lacrimis debere faterur.
 Nusquam plus hyemis, nusquam sic invida terris
 Sidera subduxere FACES, tenebrisque profundis
 Damnavere diem, nusquam sic bruma minata est,
 Nec tam fatales terris nocuere Decembres.
 Occidimus. Geminare juvat convitia cœlo,
 Atque inter sævos convexa laceßere luctus:
 Scilicet illustres propera quod morte penates
 Deserat, & terras linquat JUDITHA nocentes,
 Ira poli est; nunquam crimen manifestius æther
 Induit, aut terræ tam sævo teste sepulchrum
 Arsit. Habet priscum coeli solatia fulmen
 Et mortis terra orba suæ, sua funera saltem
 Vidit & amplexa est mater, tum sæviit æther
 Mitius, ultrices senserunt crimina flammæ
 Tum superinfusas. Crescenti Pelion Ossæ
 Inque polum tentata via est, timuere paratus
 Numina mortales, totum & vindicta tonantem
 Exegit, justumque fuit cecidisse Gigantes:
 Nunc facies diversa mali est, Dis nulla moventur
 Bella, nec hostiles agitant terrestria dextras;
 Et tamen horrificis, fulmenque fragorque procel-
 Intonat, & piceos irati fulminis ignes (lis
 Inbelles timuere animæ, calcantur iniquè
 Rerum summi apices, & viles cuncta favillæ
 Turba sumus; testem te, Sancta Astræa, vocamus
 Quæ casus mansueta potes miserescere nostros
 Atque obitus rerum & miseræ dispendia sortis.
 Aspicias Arctoi quam sævo funere fasces
 Ipsaque fœdatos ferali pulvere vultus,
 Et positis sine lege comis, & syrmate curas
 Funereas testata graves, se patria damnet,
 Deliciasque suas, & nuper nobile cœli
 Depositum, iratis queritur succumbere Parcís
 Et lacrimans cœlo reddit, quos accipit, imbres:
 Sic

Sic etenim JUDITHA tuum veneranda cadaver
 Condimus, & terræ vacuas committimus urnas :
 Te tua plangit humus, cœlique in parte locatam
 Exsultante videt patriis succedere STELLIS ;
 Ipse tuus Conjux, terris venerabile nomen
 TOTTIUS in veteres lacrimas, defuetaque longe
 Nubila, & indignos venerando lumine fletus
 Nunc redit, infestant rursus pia corda querelæ,
 Et primus tentatur honor. Lassiaverat ille
 Parcarum furias, spolioque ingente superbus
 Vicerat indecores calathos, totamque Sororis
 Invidiam triplicis, quanquam convulserat omnem
 Quæque colum, tantosque ausa est diversa penates
 Atropos, & Lachesis, nec non sævissima Clotho
 Quæque suum partita nefas, partita furorem,
 Funere quæque suo, & divinæ morte maritæ :
 Ille tamen contra victor tot nobilis iras
 Stabat & illustres tanto discrimine tædas
 Tot bustis superesse dabat : Te conjuge sola
 TAGO Triumphatis illudere cœperat iris
 Et vires replere suas; Jam curia rursus
 Jam domus, & totum sensere Heroa secures,
 Sed merito JUDITHA tuo, tu dulce Marito
 Nomen, & emeritæ solamen grande senectæ
 Tu curas placare viri, tu vota solebas
 Fingere & instantes multum mulcere labores,
 Magna Heroinas inter, magna inter avorum
 Nomina, & exemplum Danis venerabile Nymphis
 De Jove, deque Astris nunquam plus vidimus. At
 jam (STELLA
 Vidimus! heu JUDITHA fuit, fuit AUREA
 Inque suum rediit tam nobile fidus Olympum.
 Quid tibi vis Libitina tamen, quid pallida frustra
 Ora, nec obductum lacerat mors irrita Numen,
 Luminaque audaci nequicquam obliterat umbra!
 Nostra,

Nostra, serenati qua stat plaga lactea cœli,
 Candidior JUDITHA micat, & lumine puro
 Haurit inaccessos radiis mortalibus ignes
 Defectus ignara pati; nostra ardua cœlis
 Nomine non falso rutilans, circumque supraque
 Fulgurat & lethi cœcas everberat umbras.
 At tu sancte senex tantis exercite fatis
 Exequiisque tuis, & multæ funere tædæ
 TOTTI noster honos, & Dani multa Senatus
 Gloria, vince animum, nec tantam perde senectam
 Quinta morte tui: Pars famæ nobilis illa est
 Te superesse tibi; per mentem & tempora pulchra
 Virtutisque tuæ spatium, per gaudia nostra
 Te petimus, te per natos tua facta sequentes, (est;
 Vince animo quicquid Parcis cœloque peractum
 Vince animo, dignumque viro, dignumque marito
 Robur & adversis imperdita pectora fatis
 Hinc tandem revoca, viresque a vulnere durans
 Falle, potes, sortem, teque his procul eripe curis.
 Qualis ubi incurrens tempestatem obviis atram,
 Dat rutilum nimboſa caput sub nubila Phœbus
 Nec tamen ætherei cursum fervare laboris
 Immemor, obscura furtim subluſtris ab umbra
 Obducto regit ore diem, & sua tegmina fallit.

 Sub Effigie

(63)

Dn. Vice-Cancellarii

OVIDII JULII.

Nomina, Roma, tua & magnorum fata Quiri-
 Et quicquid virtus contulit una tibi, (tum
 Partimur tecum Dani, nostroque sub axe
 Nomen & imensum Julius omen habet:

Qui

Qui nexus, & pacta foris, & mutua Regum
 Fœdera, nativa conciliata fide,
 Atque domi cunctos in se collegit honores,
 Ingenio tanto, consiliisque pares: (nactus,
 Quæque ingens laus una Viri est, moderamina
 Integraque invicta Regna tuenda manu,
 Non domuit totum, sed jovit moribus orbem,
 Cæsareoque aliquid nomine majus habet.
 Hic nil, Brute, tibi est: Vitiis intactus & ira,
 Et coelo & mundo judice semper erit.

(64 D. O. M.

PETRUS RESENIUS
 JOH. FILIUS JOH. NEPOS.

Post peragrata viridioribus annis nobiliora Eu-
 ropæ Regna,
 Hispaniam, Italiam, Gallias cum inferiore & su-
 periore Germania
 Redux in Patriam
 Fas commune & sanctiones publicas
 Professus est in Lyceo, & administravit in urbe
 Raroque in Danis, sed non primo Exemplo
 Professor & Consul
 Ita Juris sibi adscripsit titulos, ut facto exerceret.
 Supra quæ munia Regio mandato assidere
 In supremo dicendi juris Senatu & Tribunali jus-
 sus
 Nullo in Republica gerenda fastidio, negotiorum
 nullo
 Bonum unquam suum distinxit à publico
 Nudaque fide & nil obtendente moribus
 Avito Gentis Symbolo

CARMINA VARIA. 95

Talem se exhibuit civibus : qualem sibi hodie o-
prat Deum :

Uxorem duxit ANNAM MEJERAM Holsatam
Cum qua pro stirpe & Posteris Amorem legat
ò Patria

Et hoc quod cernis lapidis !

Quod unum ex mundo aufert Sibi ;

Si quid supra hunc erit , dabit fama ;

Aut , si hæc cesset , Deus.

(Nepotem
Quisquis Avum , Patremque legis , nunc cerne
Et da candidius , si potes , orbe genus.

In Effigiem (65)

CHRISTIERNI Comitis in RANTZOW

Domini de Bredenburg & Regi Daniæ &c.
ab intimis consiliis.

Magnanimum genus , invictamque ab origine
gentem ,

Magnaque , sed meritis nomina facta suis
Suspice Spectator. Sic se RANTZOWIUS orbi

Exhibet , & magnos eminet inter avos ,

Ille ingens meritis , & Regni fata revolvens ,

Ingenio illustrat se Patriamque suo ;

Seu Regis mandata foris , & jussa capeffens

Extera facundus regna sequester obit ,

Munia seu suprema domi , cunctosque labores ,

Et tantæ librat non leve molis onus , (que

Dum rerum numerosa seges , dum terra fretum-

Cumque foro & castris Curia poscit opem ,

Offi-

Officium pariter populo partitur & Aulæ,
 Et geminis magna se ratione probat :
 Quantum est inter opes , inter tot commoda for-
 Ut Patriæ possit vivere , nolle sibi. (tis,

(66)

In Imaginem

CHRISTIANI ALBERTI

Episcopi Lubecensis Hæredis Norvegiæ
 Ducis Schleswici & Holsatiæ.

Suspice devinctum gemino tibi pignore nomen ,
 Et clarum fastis Dania junge tuis ,
 Quod gerit , ille sui Princeps celsissimus ævi ,
 Ille Themis , ille tuum Calliopea decus.
 Qui Sliam primus docuit resonare Camenas ,
 Et traxit cunctas ex Helicone Deas :
 Cujus inaccessam vitis & sordibus Aulam
 Ambit inauratis Gloria vera rotis
 Ingluviemque procul , fœdosque faceffit amores
 Et nomen quicquid impietatis habet :
 Hoc satis ad laudem : quo si majora supersunt ,
 Principis haud , Lector , crede sed esse Dei.

(67)

Sub Effigie

JOHANNIS GEORGII III.

Saxonix Ducis.

Sic sanguis Witikinde tuus , sic Martia proles
 Pingitur , & magnos ardua spirat avos :
 Da dextram , Da Saxo fidem , da pignoris arrham ,
 Quæ te felicem , nos quoque causa facit ,

Lux

Lux eadem affulget geminis, fors erigit una
 Spesque eadem seclī pone sequentis erit,
 Oceano coit Albis, & aurea versat in æquor
 Flumina, & unitis fœdera jungit aquis.
 Ingredere Arctoum auguriis felicibus orbem
 Saxonicae ō potior spesque, decusque domus;
 Quem virtus, quem Dia fides, quem Pronuba Juno
 Nunc nostrum faciunt, nosque amor esse tuos,
 Hæc populi, hæc Procerum vox est: hæc Maxime
 Princeps,
 Quod cernis, cupiunt ipsa metalla loqui.

In Imaginem (68)

MAGDALENÆ SIBYLLÆ

Electoris Saxonici Conjugis.

Exprime, si potis es, fulgentia lumina Pictor.
 Et caput, & sacri verticis omne decus.
 Sic venit, & nostras Princeps beat inclyta terras,
 Magnorum Genitrix suspicienda Ducum,
 Cum qua, post clades, post sæva pericula belli,
 Classica, & ardentes, Martia signa, tubas,
 Pignus Pacis adest. Repetitque Modestia terras,
 Et graditur tuta cum Pietate Fides,
 Alma redit, redit alma salus, atque omnis amor
 Casta cohors nostris otia ducit agris: (rum
 Sic stipata venit nostrumque adnavigat æquor
 Saxonici Rectrix relligiosa soli,
 Et sacro Arctoum sibi fœdere pignerat orbem,
 Atque inter socias eminet ipsa Deas,
 Vos modo, Vos Charites, & juncta sororibus
 Sterne salo faciles Calliopea vias, (octo
 Ducite Delphines choreas, jam denique castum
 Advehitur vestris Numen amoris aquis.

Tomus II. E (69)

(69)

In Effigiem

LUDOVICI XIV

Regis Galliæ.

Sic vultus, sic ora gerit, sic pingitur orbi,
 Et populis coram conspicienda venit
 Augusta rerum cum Majestate potestas,
 Qua nil terrarum grandius orbis habet.
 Imperium LUDOVICE tuum, & tua mentis ima-
 Regnorum spatio non minor una tuo: (go
 Finiit hic Natura suas, Fortunaque metas,
 Et campum ingenio fata dedere parem,
 Quo super & terras, super exauditus & undas,
 Augusti punctum nominis omne replet.
 Crescite Borboniis felicia Lilia campis,
 Certa sub hoc vobis Principe Palma viret,
 Qui superum pietate datus, Dis proximus ipse,
 Desuper e cœlo, non aliunde, venit.

(70)

In Imaginem

CAROLI II

Magnæ Britanniæ Regis.

Sic triplicem celsi diadematis explicat orbem
 Sceptraque magnanima gestat avita manu,
 Exemplum quem grande sui CONSTANTIA
 fecit,
 CAROLUS, augustæ spes recidiva domus,
 Qui nunc tot furiis, streperique fragoribus orbis
 Altior, immensum tollit ad astra caput:

Actum

CARMINA VARIA. 99

Actum est, o Fortuna tibi. Nil denique restat,
Ille sui finem repperit, ille tui;
Causâ hostes; cœlos animis; Elementa labore
Fregit, & abrupti flebile Martis opus:
Jamque regit lætam miti moderamine gentem
Ense potens, verum vindicis Ense Dei,
Ac Patriæ assertum magnis virtutibus orbem;
Et sua, vel cœlo judice, regna tenet.
Claude oculos Natura parens. Sic surgere gaudet
Mens clara, & fatis celsius ire suis,
Pervadit, fortisque vias transverberat omnes,
Obstructumque sibi gloria pandit iter:
Det stirpem fortuna, det ostrum, regna, tiaras;
Amittas Virtus reddere sola potest.

Sub Effigie

(71)

PETRI REEDTZ,

Cancellarii Regis Daniæ &c.

Suspice prælustres vultus & lumina Lector;
Quicquid & in trabea cultior orbis amat;
Sic Patrium illustrat magnis virtutibus orbem
REDZIUS & claros pone relinquit avos;
Ille cui Themidis data vis, legumque potestas,
Aonidum Rector magnus, & ipse sui;
Hic posuit doctrina suas, & gloria laurus,
Hoc tota Ascræa est, Cyrrhaque tota loco;
Conjungit pariter Regum Phœbique labores,
Et laudem doctæ nobilitatis habet.
Plebs annos numeret; meritum numeramus in illo
Et quicquid virtus contulit ipsa sibi,

100 VITI BERINGII

Quo florens fortuna viri se surrigit ortu,
Et pretium famæ non morientis habet.
Hactenus hæc Juvenis; si quæ majora supersunt
Spem Deus, & virtus mensque animosa dabit.

(72)

In Imaginem

CHRISTOPHORIA
KÖRBITZ

Regi Daniæ a Consiliis intimis.

Inclyta Saxonica proles & adorea gentis,
Nec nova jam nostri gloria, sed sive soli
Spectandum præbet sic se CORBITZIUS orbi,
Atque patet media non nisi parte sua:
Fingere vis totum? Candorem pingere, Fidemque
Et cunctas animi nobilioris opes,
Et vim, consiliumque animi; seu publica regni
Munia, sive sagum; seu toga poscat opem,
Os adde, eloquiumque, & cultæ pondera linguae,
Nata beare homines una, beare Deos.
Hæc erit illa viri nunquam non integra imago,
Namque aliter totum pingere nemo potest.

(73)

In Effigiem

HILARII HOLK,

Croneburgi Præfecti.

Sic gaudet terris angusta in luce videri
Præmiaque igni vis non adeunda capit,
In Regem inconcussa Fides; & masculus ardor
Pectoris; & solers ac sine fine labor:

Non

CARMINA VARIA 101

Non ultra Bellona suas exporrigit alas,
 Non ultra quo Mars progrediatur haber,
 Quam si cum lituis, non fractæ robora mentis
 Jungat, & invictas cum ratione manus:
 Hæc illa est laurus, ad quam pertingere virtus
 Nulla potest, HOLKI, vel tua sola potest.

In Imaginem (74)

Baronis

OLAI ROSENKRANDZII.

1673.

Projice fraxineam procul Ægida Pallas & hastam;
 Nil fera signa Tubæ; nil tibi bella nocent:
 Nobilitas Tua castra petit; Te suspicit inter
 Armorum raucas Martia Turba minas;
 Stat ROSEKRANDZIADES, Cunctasque edis-
 ferit artes,
 Et quæ nos reliqui discimus, ille docet,
 Totque inter Titulos, Equitisque & stirpis hono-
 Conjungit totum Martis & Artis opus. (res,
 Enumera antiquas, Heroum nomina, mentes,
 Quasque tulit Latium; Græcia quasque tulit:
 Hoc pretio famæ, super alta cacumina vectæ,
 Nominis æternum promeruere decus.

Sub Effigie (75)

DN: CONRADI ADELER

D. Marci in Supremo Senatu Equitis,
 Rei per Daniam maritimæ supremi Præfecti.

Hæc AQUILÆ nostri forma est; hoc militat ore
 Martius, & mediis belliger audit aquis,

Balthica qui Adriaco commiscuit æquora ponto,
 Et gemino victor sustulit arma mari,
 Quem tremuere Ducem lunatis agmina turmis,
 Et Mars Odryfio vidit in orbe parem.
 Talis erat Trompi pelagum moderantis imago,
 Hæc species Heini belligerantis erat:
 Quos titulis noster, simul & Natalibus æquat,
 Claraque bellorum præmia jactat Eques.
 Quid spectas natura? juvat transcendere cunas,
 Et fati auspiciis altius ire suis:
 Afferit hanc animosa sibi solertia palmam,
 Nil sibi mortalis vindicat inde Pater.

(76)

In fine

Gratulatoriæ

ALBERTI BARTHOLINI

De Solio Regali

FRIDERICI TERTII

Regis Daniæ &c. 1649.

Solvimur. Impulsam sævis Aquilonibus Arcton
 Placat, & irato ponit ab axe furor;
 Cessit hyems, cessit Boreas, piceæque tenebræ,
 Et conjuratis pallor & umbra minis:
 Frangit inaccessam FRIDERICI purpura no-
 Et circumfusus nubila vincit ebur; (ctem,
 Fulgurat, & late cœcas everberat umbras,
 Et nitidum revocat candida mitra diem.
 Solvimur. Et fœdos defuncto Principe vultus,
 Et querulos lessus expiat alba dies.
 Miscentur cunctæ lætis clamoribus urbes,
 Et placidas circum ludit oliva comas;

Sa-

Sacra vaporatis fumant altaria flammis,
 Et Pietas populos ad sua templa vocat.
 Plaudite quisquis ades. Tuque o mitissima plaudere
 Progenies magni non dubitanda Patris,
 Verba præi, BARTHLINE, & gaudia nostra fate-
 Gaudia tam longos inter adulta metus, (re,
 Effusum sequimur linguis & vocibus agmen,
 Et Patriæ canimus, quo licet ore, Deos;
 Spectabunt feri ventura in sæcla nepotes
 Ire tot applausus, sed prius ire tuos.

In Imaginem (77)

HENRICI RUSSE

Supremi vigiliarum Præfecti.*

Sic præfert vultus nullis cataphractus in armis
 RUSSIUS, & totus, qua patet, ore suo est;
 Qui formas Castrorum omnes edoctus & artis,
 Et varium dextræ belligerantis opus,
 Scripto idem, gladioque potens sibi pignorat or-
 Et sæclum ingenio provocat omne suo. (bem,
 Redde viro Mavors, Heroum insignia, laurus,
 Et famam auspiciis, quam dedit ille, tuis.

* General Major.

Aliud in Effigiem Ejusdem. (78)

Quisquis es, & pigram terram, plebemque per-
 Munera Fortunæ nobilioris amas, (ofus
 Quem spectas, Venerare virum, cui tota remisit
 Roma suas artes, Græcia tota suas,
 Vindice quo vires perdunt tela omnia belli
 Et tormenta sibi nil nisi nomen habent,
 Ille arces, & castra tuo Mors sæva furori
 Objicit, & genii bellipotentis opem,

Ille rudilimo Naturam dedolat omnem,
 Atque suis subigit cuncta Elementa locis;
 Jupiter ædificat, sed munit RUSSIUS orbem,
 Quodque alter condit, perficit alter opus.
 Quam merito Bellona tuis hunc induis armis,
 Qui totum jungens Martis & Artis opus
 Tantum Scipiadas solus supereminet omnes,
 Quantum Mars Musis cedit, & arma togæ

(79) Sub Effigie

DN: TAGONIS TOTTHII

Regni Daniæ Senatoris.

Quos cernis, venerare oculos, & lumina, Lector,
 Oraque grandævi suspicienda senis,
 Nobiliora latent, sola est quæ cernitur umbra,
 Dissimulat totum nuda tabella virum,
 Cernere vis illum? regnum, fora, castra, Camenas
 Excute, cuncta sagi munia, cuncta togæ,
 Hic totum aspicias, qualem se prodidit orbi,
 Ingeniique dedit nobile norma sui:
 Utrumque & dextra, & facundæ fulmine linguæ,
 Quæ dicas facere, & dicere, quæ facias.

(80) Nuptiis

M: CHRISTIANI NICOLAI

Aarhusiensis Canonici & Pastoris,

Amici suavissimi &

HELENÆ MARTINI,

Magni Patris filiæ, sponsæ. 1642.

Dum fervent toto camerata palatia cœlo,
 Et quassat rabidas flamma superba faces;

Bra-

CARMINA VARIA. 105.

Brachia dum torrens tendit flagrantia cancer,
 Circinat & rutilos orbita rostra globos;
 Totaque scintillis superum succenditur aula, (18)
 Et calido Phœbi regnat in axe furor:
 Æmula flammivoras opponit Cimbria tædas;
 Et pudor est cœlo postposuisse jubar.
 Cernis ut ardentes depascat flamma medullas,
 Atque maritali corda sub igne liquent;
 Cernis ut incumbat resolutis ossibus æstus,
 Curaque detestum vulneret alta jecur.
 Incepit magnæ spirare incendia noctis,
 Et totus terris cum face serpit Amor. (pande,
 Progredere o HELENE? totque o tot numina
 Ut patriam superes Nympha decora nivem;
 Quam castigati volitent per labra colores,
 Quamque repurgato candida colla sinu:
 Dulce natet super ora decus, solisque laceſſat
 Lumen, & ingenti stillet ab ore rubor!
 Errastis Persæ? non sunt tot lumina Phœbo,
 Cum volat, & niveo purpurat axe diem:
 Vidimus hunc nuper lentos egisse caballos,
 Præcipientesque polo detinuisse rotas;
 Credite: felici pro virgine suspiravit,
 Et doluit cœlos non genuisse parem.
 Tu modo flammantes Titan compone jugales;
 Luxurietque vagis candida crista comis:
 Prodigæ cœlestes inflamment atria tædas,
 Incendant omnes pulpita celsa Deos:
 Plus jam in terris scintillavere calores,
 Et plus quam Phœbi lampades urit amor.

(81)

In obitum

DN: OTTONIS TOT,

Regni Daniæ Senatoris.

Epicedia.

S C A Z O N.

1656.

Manes beati, tuque Municeps cœli
 Mens clara TOTTI, quæ negata jam terris,
 Mundique fœdis expedita cancellis
 Tumultuantem cernis orbis Orchestram,
 Et nos Tragœdos, fabulasque, quæ dantur,
 Sublimiore tuta sede despectas:
 Ubi multa discis, quæ negata sunt nobis,
 Et multa nescis, quæ profana nos scimus,
 Et civitatis jura perspicis magnæ,
 Opesque lustras nescias vetustatis.

Si celsus hisce condolet malis æther,
 Superosque tangunt mœsta verba viventum,
 Hos sume questus, consciasque virtutum
 Voces tuarum, nostra quas tibi Pallas
 Inerudito tristis ingemit lessu.
 Plorant dolores cæteri; stupet præsens;
 Cyrhamque claudens, pallidamque Pyrenem,
 Haurire sacri fontis impedit lympham.
 Quin ipsa frontes irrigans Poëtarum
 Libethra rara labitur dolens gutta,
 Beata nuper, nunc misera & dolens Conjux
 Socium reposcit, exprobratque naturæ
 Disrupta lecti vincla & horridos casus:
 Perculsa Pallas, præstes alma Musarum

CARMINA VARIA. 107

Bellique Mater, dum cadaver adspectat
 Innoxiumque tunus, & pios Manes,
 Irata fatis tetricam Ægidem læva
 Abjēctat excors, dexteraque bellacem
 Dirumpit hastam, condolensque singultit;
 Tumulo sepultum, seculoque subductum
 Illustre regni nomen & decus gentis,
 Stirpemque bellis, totque adoreis claram
 Quam secla memorant inter & rēbas Martis
 Motusque grandes pacis atque bellorum,
 Gessisse pugnas, arma, publicam molem
 Donasse famæ gesta, & quicquid excellens
 Mortalitatis lege solvit Heroas.

Germana priscæ fortitudinis proles
 Beate TOTTI, cui vices dedit fandi
 Claramque sedem in Orchestra decus summum,
 Et dignitatis celsa jura transcripsit
 Rex FREDERICUS, ille triplicis regni
 Boreique splendor orbis, alma potestas
 Populi potentis, imperique majorum:
 O vera proles undecunque virtutis
 Et non euntis per remissa fortunæ,
 Quo thure TOTTI, qua tibi novenarum
 Chorus Dearum, aut quisquis est Caballinæ
 Sititor undæ, victima dabit sacrum?
 Qui osor superbæ mentis, & mali fastus,
 Fœdique luxus, improbique livoris;
 Facilis minori, ferre doctus æqualem,
 Majoribus cessisse, diligi cunctis;
 Comis, benignus, veritatis Assertor,
 Et æquitatis, & modestiæ summam
 Cœlo intulisti conscientiæ laudem.

Talis fuisti, quodque laudis est summum

Sprevisse posses, quos stupemus applausus.
 Nunc occidisti, seculoque subducti
 Intaminatam labe seculi mentem
 Et quicquid orbis hic fovet tenebrarum
 Et quicquid hic sordescit aut situ foedum est;
 Dum nos moratur pigra corporis moles
 Animumque glebæ affigit, & solo mentem,
 Crepundiisque ludicrisque curarum
 Vanisque miseri nœniis fatigamur:
 Tu humum perosus, seculumque quod fluxit
 Felicitatis occupans tuæ portum,
 Terris dicasti famam, Spiritum cœlo.
 Dum grande pectus, anima foeta virtute
 Solertiæque perspicacis exemplum
 Pererrat orbem; nesciumque contemptæ
 Mortalitatis nomen inserit fastis,
 Quod fata cœlo, fama consecrat terris.

I.

Candida cui semper vultu fortuna fereno
 Risit & in gremio fovit amica suo;
 Hunc propere ad Superos rapiunt sibi numina.
 (Quantum est
 Et mundo & cœlo testibus; esse bonum.

II.

Quid locuples fortuna solum metiris & undas,
 Inque solo quicquid cernitur, inque fallo;
 Quid titulos numeras, clarasque ab origine gentes,
 Quæque retro a proavis stemma decusque
 fluunt:
 Omne hoc fastidit, tenuit qui TOTTIUS omne
 Quod meruere homines, vel tribuere Dei.
 Qui nunc post cineres & condita membra feretro,
 Sub pedibus terras, & tua regna videt:
 Quot possedit opes, & terræ jugera, ne quis
 Miretur: Dominum plus fuit esse sui.

Pri-

Prisca fides prisciue tenax constantia recti.
 Et certa in fixo mens pia stare gradu,
 Par animus sorti, censuque excelsior omni,
 Qualia viventis sic morientis erant :
 Hospes ades, tumuloque virum nunc denique vi-
 Quod dolor, & morbi non potuere, vides, (Cum
 Quid tibi vis Libitina tamen ? quid denique jactas ?
 Ille sui finem repperit, ille tui.
 Jamque alios vultus, gerit altera TOTTIUS ora,
 Claraque mens tumulis stat rediviva suis,
 Fama per immensam late diffunditur Arcton,
 Quam procul hinc tellus inde dat unda viam.
 Quid querimur raptum ? mens est qua vivitur, &
 Fata negant, solers gloria pandit iter : (quod
 Hoc distant terrena polo, cœlestia terris,
 Illaque cum pereant, non habet ista modum.

III.

At jam grandævo pro ! discessere parenti
 Omnia, quæ propter vivere dulce fuit.
 Quam tibi, magne Senex, animaque hac carior ipsa,
 Quam tibi nos humilis turba feremus opem ?
 Nil tibi succurrat, nisi tu, nisi propria virtus
 Et mens æquanimi non labefacta gradu :
 Exemplum te grande sui Constantia fecit,
 Quid valeas, virtus hæc didicisse volet.
 Vince animum, & satiare malis, & comprime luctus
 Neu tibi sit tanti dememinisse tui ;
 Vive diu, natiue annos superadde tuosque,
 Aut tibi si non vis vivere, vive tuis.
 An tibi cur fera mors indat sua nomina nescis ?
 Cui par ecœlo nomina ferre foret ?
 Numidico devicta dedit Nomas ardua nomen,
 Quod tibi magne Senex mors superanda dabit.

(82)

In obitum

OLEGARD Æ
HVITFELD *

Conjugis

JOACHIMI GERSDORPH.

1656.

Nunc solæ splendete nives. Nil vellere vestro
 Candidius post hæc funera portat humus,
 Æmula formosi, perit æmula magna decoris,
 Et campo candor deficit ipsa suo,
 Candor in ore, in nomine, toto in corpore candor
 Albentesque genæ, candidulæque manus.
 Candida sed mage mens, niveique in pectore sen-
 Et puros virtus intemerata sinus. (sus,
 Ergo solum foedare placet? nostramque tenebris
 Damnare, o facinus! trux Libitina diem?
 Ergo suum perdet moerens natura serenum,
 Obscurusque premer nomina tanta cinis?
 Actum est, pro! rigido recubas OLEGARDA fe-
 Penſaque fatales explicuere coli. (retro,
 Actum est! nil thalamus, fortunatique penates,
 Nil juvat angusta prole beata domus,
 Castus hymen, sanctæque faces, porrectaque fron-
 Et niveo vultum lumine picta fides; (tem
 Nil vigor ingenii, nullis conatibus impar,
 Et mens divitiis celsior ipsa suis;
 Jam species formæ, jam Dis æquanda juvenus,
 Balthica cui vidit par nihil esse Venus;

* *quasi Candidus Campus.*

Quæ

CARMINA VARIA. III

Quæ porro, & Pietas, quæ post hæc nomina restant
Arbitrio sævæ non temeranda necis?
Olim abiit facer ille furor, tripodesque fuere,
Nunc querimur Nymphas Pieridesque mori.

Memoriæ (83)

SOPHIÆ BRAHE

Conjugis

HOLIGERI ROSEN-
KRANTZII.

1649.

Invenitur in Oratione funebri TORMII.

Ite Deæ exequias. Bustum ferale pudori
Condimus, & caros plangimus ante rogos,
Occidit heu! pulchroque nihil de murice restat,
Et rubor in toto non habet ore locum,
Occidit, & roseum non jam reminiscitur ostrum,
Et gelidas livor pingitur ante genas;
Ipsa Fides moribunda levi vix palpitat aura,
Ipsa fides, Domina deficiente, cadit;
Quaque riget gelido generosior urna feretro,
Procumbunt Charites, & requiescit Amor.
Conderis hic BRAHÆA, tuique hæc pompa se-
pulchri est,

Nec puduit comites funeris ire Deas;
Stat Pietas, luctusque atque illætabile murmur
Integrat, & caros ingemit ante pedes,
Et sævis pulsaturque polum & tua busta querelis,
Et sibi devotum luget acerba caput.
Impolluta placent cœlestibus. o quibus alma
Virtus, & morum candida forma placet,

Ferte

112 VITI BERINGII

Ferte rosas, tumulumque pio conspergite amomo,
 Messaque Virginea lilia ferte manu;
 Ferte rosas: videt hoc superis HOLIGERUS ab
 astris,

Unde suos blando respicit ore pater,
 Ille capax vasti, quaquapater, ætheris Heros,
 Quo Pietas credi nomine digna velit,
 Ille, cui victæ posuere silentia Cirrhæ,
 Et Musæ positis obstupere lyris,
 Ille, cui hæredem transcripsit gratia suadam,
 Mortali postquam vestit ore Deam
 Hoc videt. æthereæ non jam novus indiges aulæ,
 Castæ ubi nunc pretium religionis habet,
 Hic ubi lingua suo pridem possessa tonanti,
 In doctos toties lingua disertâ sonos,
 Nunc sacra attonitam majori lumine mentem
 Pascitur, & totum possidet ore Deum,
 Et bibit æthereum pleno de fonte calorem,
 Æthereasque faces concipit acer amor.
 Hæc BRAHÆA tibi coram dat gaudia cœlum,
 Gaudia mortales non habitura vices,
 Et toties clamata piis pulsataque votis
 Excipiunt castas cominus astra preces.
 Salve illibati par corporis: addita cœlo
 Copula, cœlesti copula juncta manu,
 Semper inextinctis tua fama sacrabitur aris,
 Diminuentque Tuum secula nulla decus:
 Nos modo nos lessus, mutique silentia luctus
 Rumpimus, & mœstis solvimus ora modis,
 Et patriæ gemitus, qua possumus arte, fatemur,
 Si tamen ars desit, laus erit iste dolor.
 Effare o nostras TORMI facunde querelas,
 Verbaque quæ pietas non neget esse sua;
 Te Duce, Præcipientes rerum miserescere casus
 Fas erit, & fati de gravitate queri,

Fatalesque vices desolatosque penates
 Ulcisci, & duras increpuisse colos.
 Ite ubi BRAHÆÆ prefferunt marmora corpus,
 Depositumque ingens flebilis urna tenet,
 Ite parentatum, Musæ Lebethrides, ite
 Pieridumque chorus, Pieridumque pater,
 Spargite ferali lacrymas, dona ultima, taxo,
 Et ferat hæc memori carmina fronte lapis:

Dicitur hic tumultata Fides. Ne crede
 Viator;
 Nulla capit tantæ conjugis urna Fidem.

Super Funus (84)

MARGARETÆ JULIÆ,
 Conjugis

PETRI JULII. 1651.

O Conjunx, modo noster amor, nunc vulnus
 acerbum

O spes, & requies, & decus omne meum,
 Siccine dejecta radiorum cyclade pura,
 Induis obscuræ flebile syrma necis?

O ubi, ridentesque nives, & eburnea cervix,
 Et modo nativis picta labella rosis?

O ubi nunc oculi tranquillæ sidera frontis,
 O ubi formoso sparsus in ore decor?

Omne fugit decus, omnis abit spectata vetustas,
 Omne jacet nivæ nobile frontis ebur!

Me miserum! quam nostra ferox præcordia luctus,
 Occupat & divus devorat ossa dolor.

Urit amor curis, mors atra doloribus urit,
 Hic lacrimas, lacrimas elicit illa suas,

Con-

Conficit hic animum, corpus mors dira resolvit,
 Et sua mors gestat spicula, gestat amor.
 Tempus erat quondam, quum me mea vita regebat
 Cum poteram lætus dicere: vita valet:
 Nunc thalami decus abruptum, titulumque mariti
 Conqueror, & sponsi nomen inane fero!
 Cur Lucina, thoro facilis, jam facta noverca es?
 Cur tantis illam vis peperisse malis,
 Et fieri lætam tristi mercede parentem
 Gaudiaque ingenti prima dolore premi?
 Cur socias par dilectum, & sejungis amantes?
 Et cupis hanc ista conditione mori?
 Nil actum est, Lucina tamen; mea Julia vivit,
 Nescia parte mori nobiliore sui:
 Pars nunc astra tenet, cognato reddita cœlo,
 Fama volans Boreæ replet utrumque latus,
 Labentur flammæ, labentur fidera cœlo,
 Corruet excusso mobilis axe polus,
 Illa tamen stabit seclis immota futuris,
 Dum fuerit fidei, dum pietatis amor.

(85)

Piæ Memorix

DN: TAGONIS TOTTH

Regni Daniæ Senatoris.

1658.

Projice fraxineam procul Ægida Pallas & hastam,
 Ille tui fati TOTTHIUS obses abest;
 Arctoi sublimis apex, & gloria mundi,
 Fortunæ columen præsidiumque meæ;
 Ille gravis senio, & sceptrorum fata revolvens,
 Ille propinqua sagax, ille remota videns,
 Immensus, fortis, felix, succurrere seculo
 Et patriæ natus sistere fata suæ:

Seu

CARMINA VARIA. 115

Seu prodesse domi; & complecti legibus urbes,
 Ingeniive decus grande tulisse foris;
 Seu rigidum mundo fas esset scribere rectum
 Cunctaque in antiquum lapsa referre decus,
 Hæc erat immensis virtus imperdita curis,
 Una aliorum omnium tota, sed una sua,
 Erecta & vegeta, & nullis conatibus impar,
 Moribus antiquis, sed pietate magis: (28)
 Qualis erat mundi facies, cum candida virtus
 Incoleret, vitio non prohibente, solum;
 Cum nondum infames fœdassent crimina terras
 Vosque atræ fraudes, artificesque doli,
 Talis erat nullo seclorum raptus ab æstu,
 Talem habuere forum, curia, castra, virum.
 Pone graves Decios, priscos hic pone Catones,
 Et laudis quicquid Roma, vel Hellas habet:
 Hic cunctos superexstat apex; Hæc lambit Olym-
 Gloria, nec seclis tot finit esse parem. (pum

Sed tu, quæ nostros, quæ nunc proch! urna deco-
 Et rigida claudis nobile corpus humo, (res,
 Sis florens semper, nullisque abolebere seclis,
 Dum fuerit fidei, dum pietatis amor;
 Ida tibi, longumque tibi Chironia Tempe
 Cedet, & illa suo Roma superba luco,
 Te totos discincta finus, porrectaque frontem
 Puta Fides nullos neçtere certa dolos,
 Te Pietas albis semper circumflua pennis
 Ambiet, & niveis Gloria vecta rotis:
 Atque aliquis summo dabit hoc in marmore car-
 Ille viri titulus, quem legat orbis, erit: (men,
 „ Hic recubat nostri florentis adorea secli,
 „ Naturæ immensum se superantis opus;
 „ Tottorum magnus genitor, tutelaque gentis;
 „ Ille sui fidus grande, decusque soli;

Con-

- „ Confilii Latium qui Majestate senatum
 „ Vicit, & ingentes pone reliquit avos;
 „ Tot solus possessor opum, sed celsior illis,
 „ Et Dominus rerum, plus tamen ipse fui:
 „ Excute te Fortuna; tuos percurrere recessus,
 „ Quære aliud majus, si potes, orbe decus.
-

(86) In Imaginem

PETRI JULII

Quæstoris Regii.

1656.

Qui secla ingenio cunctasque evolverat artes;
 Ille Tuo Princeps Calliopæa Choro,
 Quem patriæ Quæstura domi, quem Suecia laudet
 Et civem cuperet sic genuisse sibi,
 Abripitur florente ævo, quid denique mirum est;
 Quem mors tot titulis credidit esse Senem.

(87) IN RUBRICAM

Quadripartiti Botanici

SIMONIS PAULI

Penna volare facit astra super. &c.

1667.

I, propera bona fama, undas pervade solumque
 Et procul aëreas ardua carpe vias,
 Astra super, cœlique super revolubilis orbes
 Qua se cunque citis sol agit acer equis.
 Quo Paulus præcurrit ovans, tua gloria Paulus
 Et cœptum magnis passibus urget iter.

Ille

Ille triumphata roties de morte Machaon
 Cui sua Fabricius tradidit orsa Socer
 Et docta Aoniæ pandunt consulta Camenæ.
 Ac medicas vitæ deficientis opes :
 Hoc parvum est ; totum scriptis qui pignerat ora
 Et late ingenii porrigit orsa sui. (bem,
 Unde sibi immensos meriti decerpit honores,
 Et lethi exemptum conditione decus.
 Enumerent alii proavorum ex ordine fasces,
 Enumerent vastas Tullus & Ancus opes.
 Enumeret sibi quisque suum : felicior ille est,
 Cui pretium ex animo non aliunde venit.

Sub Effigie (88)

FRIDERICI TERTII

Daniæ, Norvegiæ, Vandalorum, Gothorumque Regis.

1657.

Aspice fulminei Mavortia Principis ora,
 Augustum per quem Dania nomen habet;
 Sic Cimbros, Boreamque regit, populosque Trio-
 Sic freta, sic fontes Oceaniti tuos, (num,
 Qua procul immensis excurrit finibus æquor,
 Et spatii metas orbis & Arctos habent :
 Quid statuis Natura modum ? non clauditur illo,
 Quosque capis fines, non capit ille sibi ;
 Qui nostro Princeps detergere nubila seculo
 Natus, & in priscum cuncta referre decus,
 Auspi iis patrium fulcit sapientibus orbem,
 Et nostro revocat totum Heliconæ solo ;
 Qui patriam patriæque lares tutatur & urbes
 Cunctorum Rector magnus, & ipse sui ;

Tam

Tam tibi par ſemper, quam cunctis celfior unus;
 Et qui ſe totum debuit ipſe tibi:
 Oſtrum & ſceptra aliis dederit fors; grandius: illa
 Obtinuiſſe foris & meruiſſe domi;
 Nunc quoque cum Mavorte togam partitus &
 Viribus invidiam, crimina lege domat, (arma
 Juſtitia cives atque hoſtem comprimit armis,
 Hæc duo, quæ nobis ſola dedere Deos.
 Quam bene tergeminum jaſtas Gens Dana leonem,
 Qui te qui vindex aſſerit, ille leo eſt.

(89) Ampliſſimo Daniae

Philologo, Poëtæ, Medico

Doct: OLAO BORRICHIO

felicem in patriam ab exteris reditum, &
 fauſta omnia

P.

Mentis inexhauſtæ, nulliſque paratibus impar
 Ingenium, quod vix ſecula rara ferunt;
 Eloquiique decus, & cultæ munera Linguae,
 Scriptaque quæ mundum demeruere tibi,
 Incipe BORRICHI patriis oſtendere terris,
 Et ſine eant genii quo rapit aura tui:
 Fama tibi jam ſtravit iter ſpatioſa benignum
 Magna licet, meritis ſic quoque fama minor;
 Sive etenim Aonias impellis pectine chordas,
 Et docto auguſtum concinis ore melos;
 Seu morboſque lueſque atque immedicabile fatum
 Corrigit, & Lacheſi figis ab arte modum;
 Denique quicquid agis; quas te doctrina per artes
 Ingenii ſumma dexteritate rapit,

Jam

CARMINA VARIA. II,

Jam pridem duplici princeps Helicone locatus
Æterni punctum nominis omne replet.
Pegafides Musæ tantæ date debita fronti
Quæ poterunt Clarium ferta decere Deum,
Cingite bis merita Medicum vatemque corona,
Civica sanantis, laurea vatis erit.

INDIGNO FUNERI (90)

Celsissimi & Potentissimi Magnæ Britanniæ,
Franciæ, & Hybernæ Regis
CAROLI PRIMI.

Author est Vitus Beringius testante
Petro Resenio.

Gentibus antiquis effingere monstra licebat,
Nostris nulla licet fingere, vera vident.
Me miserum æternum indignans natura tenorem
Destruet, & rebus libera fræna dabit?
Solventur trepidi nutantia fœdera mundi?
Procumbent Stabiles per sua signa vices?
Ipse sibi incumbet concussis viribus orbis,
Ipse sui cineris cespes, & ipse rogos?
Jam pridem ruptis concurrunt legibus urbes,
Et toto Mavors impius orbe furit,
Et cruor effuso madefecit flumine terras,
Ingratæque dedit pabula sæva neci,
Ex illo cædes & dira pericula belli
Mortis inexhaustas exacuere manus,
Jam mare, jam tellus, jam fidera, jam vagusaër
Pugnandi dubias edidicere vices;
Jam pro cœruleo roseum bibit unda cruorem,
Et sæva in mediis castra locantur aquis,

Ter.

Terrarum secreta patent, secreta profundis,
Orbaque visceribus stant elementa suis.
Parva queror. Rabidi redeunt ad sceptrum Cethegi
Illa gigantæis turba superstes avis;
Majestatis apex, & quæ cœlestis imago
Regibus æternum cum Jove numen inest,
Et solii calcatur ebur, legumque potestas
Præda jacet diræ sanguinolenta neci:
Licitor, inhumanus licitor, terræque bidental,
Prodigium populis exitiale suis
Sustinet heu furis prope prodigialibus amens
Funestæ Regem supposuisse trahi,
Et sacra infando scrutari pectora ferro,
Et sparsas Domini sanguine ferre manus;
Et quæ nec Tragici finxerunt monstra cothurni
Intra Labdaciam visa fuisse domum:
Stat Scurra infelix turpi mercede redemptus,
Invisum terris cœlitibusque caput;
Et pia ferali distendit colla theatro,
Ostentatque udas sanguinis imbre genas:
Aspice Io quicumque truces miraberis iras,
Et frustra pulchro quæris in ore Ducem,
Discerptos artus divulsæque membra securi,
Pallentemque manus, sanguineumque genas:
Frons jacet integri sedes augusta pudoris,
Frons circum dias irradiata faces,
In qua nullus adhuc peccarat morbus, & ipsa
Tam pulchra horruerat lædere membra lues;
Frons ea, quam placidi mitis clementia vultus
Semper adhuc similem fecerat esse Diis,
Quam nullæ vertere minæ, sed candida semper
Gaudia, lætitiæ pace quieta suæ;
Tolle ebur, & nudos, regalia nomina, fasces
Tolle, indulgentis cætera Patris erant.

CARMINA VARIA. 121

Ach ne sæve nocens scelus hoc admitte fatelles,
 Quo furis? insanas quæ regit ira manus?
 Barbare mortales non te genuere Parentes,
 Nec tibi lac puero blanda papilla dedit,
 Asper in umbrosis te Caucasus edidit antris,
 Te niger in duro vertice fudit Atlas;
 Te tumidis spumans e fluctibus expuit æquor,
 Te vomuit rabidis foeta Charybdis aquis;
 Et te felle Tigris, te spuma Cerberus atra,
 Et Diomedæus sanguine pavit equus,
 Crevisti ferale malum; monstrumque nefan-
 dum

Inter cognatas, agmina sæva, feras,
 Hinc & susceptum Lethæo gurgite Pluton
 Mersit & infernis ora refecit aquis,
 Admovitque focis resonantibus, & dedit omnes
 Eumenidum diras corde bibisse faces.
 Crudeles laquei, crudelia lora, lacerti
 Crudeles, Judex barbære, dire furor!
 Vos nostra infando maculastis secula ferro,
 In Reges ausi quidlibet, inque Deum.
 Obstupuit tot monstra fides, tot crimina cœlum
 Erubuit, pudor est, qui notat astra color,
 Abstulit illa timor, totusque expalluit æther,
 Et clarum nubes abripuere diem;
 Cerberus horrentes triplici stitit ore latratus,
 Terribilesque hydræ detonuere minæ,
 Regia nigrantis siluit tremefacta Tyranni,
 Et tacitus pressit pallida corda pavor.
 At tu quæ nostris inferis hæc crimina seclis,
 Terra beata olim, nunc maris alta filex,
 Nunc rabies Ponti, & stagnantis inertia arenæ,
 Et specus, & torvis triste cubile feris,
 Quam bene te reliquo natura emovit ab orbe
 Inter cœruleos, agmina dira, greges,

Najades, Glaucumque inter, Divosque bifformes,
 Oceanique feras, Oceanique nurus,
 Marmoraque & glacies, & acuti frigoris inter
 Iras & quicquid sæva minatur hiems.
 Navita quid scopulis vultus & nomina fingis,
 Et cœli discis enumerare vias?
 Hic sunt, hic Syrtes, hic Acroceraunia saxa,
 Isthmos, & undosis Cyclas iniqua vadis;
 Infidos hic Scylla canes latrantibus undis
 Extulit, & cinctas angue nocente comas;
 Hic Siculos æstus regit implacata Charybdis
 Infamique graves expuit ore minas:
 Quis furor huc mortale genus, dare lintea Cau-
 Nec populi incertam pertinuisse fidem? (risa)
 Non frustra hic gladium sævus denudat Orion;
 Agnoscitque suum Parrhasis Ursa genus;
 Nulla venenato livens ubi vipera dorso
 Abdita securo devia calle latet;
 Monstra tenent urbes, nullusq; in montibus errat
 Tigris & irato barbarus ore Lupus;
 Hic nova scena videt exponi Actæona servis,
 Et privos Dominum dilacerare canes.
 Hoc Superi taciti spectabitis, an cadet ultrix
 Flamma procellosas ejaculata faces?
 Signaque de cœlo quin jam fera, jamque sonabunt,
 Jam super irati, jam tonat ira Jovis;
 Eumenides diros funesti verticis angues
 Illicet in pœnas explicuere suas.
 Væ tibi terrarum confidentissime prædo,
 Hæc mihi quam multis flebile nomen eris;
 Vindicibus tantum superis scelerato peribis
 Arbitrium diræ non habituræ necis,
 Occumbes commune odium, divumque homi-
 (numque
 Impatienſque aliis, impatienſque tibi.

Tuque o funestis tellus ululata triumphis
 Quas o quas pœnas flagitiosa dabis !
 Non tibi jam solito ridebunt sidera vultu,
 Nec maris undantes franget arena minas :
 Nec tibi jam flavum ditescet vellus in aurum,
 Et mundi vastas accumulabit opes :
 Cuncta cruentatis decedent pabula campis,
 Nec victum tellus nec seges ægra dabit ;
 Ipse in te surget Nereus, & nescia ripæ
 Obruet oppositas unda superba moras ;
 Cœrula vel cœli facies, vel cœrula ponti
 Jurabunt sociis in tua damna minis :
 Utque alios vites, non te evitaveris ipsam,
 Ipsa tibi pœnas suppliciumque dabis,
 Diversum imperium, monstrique bicorporis in-
 star,
 Regnaque consumpto dissociata metu :
 Jam pridem heu numen linguis discordibus errat,
 Et diversa sonat quolibet ore fides,
 Impietas secura manus in se exiget ipsam
 In pœnam impietas ingeniosa suam :
 Mox aderit læsus lethali crimine Scotus,
 Exiget ille feras, in tua damna manus
 Scote Caledoniæ jo sordes excute terræ,
 Excute dedecoris signa pudenda tui,
 Tu bonus o tantis accedes cladibus ultor,
 Ut quæ sponte movet barbarus, arma ferat :
 Occubuit Princeps falsas fugitivus ad aras,
 Non virtute, tua proditione jacet,
 Tu Ducis Æmonii exemplum ; Tu Pelias hasta,
 Cum sæva intuleris vulnera, confer opem ;
 Fraxineo torvum depelle Lycaona conto,
 Assereque in justas patria sceptrâ manus.
 At tibi, qui implesti nostræ lubibria vitæ,
 Atque horror longæ posteritatis eris,

Dulce decus quondam terris; nunc vulnus acer-
bum

CAROLE, & augustæ nomen inane domus;
Quo vultus abiire rosæ, quo purpura cessit
Oris & æthereæ nobile frontis ebur?
Et decor, & sævos species motura ministros,
Si quis in indomito pectore sensus erat?
Clauderis o Princeps tenebroso carceris antro,
Sed via fidereo libera calle patet:
Incumbis misero pondus lacrimabile trunco,
Jamque nefanda suum dextra peregit opus:
Sed tamen est tanti jugulum cessisse furori,
Et pœnæ indignum supposuisse caput,
Dum sit in innocuos cineres vis nulla tyrannis,
Nec castam in famam barbarus ensis eat,
Inque animis hominum meliori sorte triumphans
Inveniet virtus & bona causa fidem.

(91)

A D

Perillustrem & Generosum Authorem
**GEORGIUM ROSEN-
KRANTZIUM**

Post nuperos labores, de passione nunc
Christi scribentem. Anno 1653.

Pergite Felices, nunc est pia causa, labores,
Sic decet extincto reddere iusta Deo.
Vestrum erit, infandum seclis mandare futuris
Supplicium, & lethi flebilis historiam.
Ut cœcis gens dira odiis agitata cruentum
Immiti properat perdere cæde Deum.

Ur

Ut laceros artus Divino tegmine nudat,
 Et renovat sævis vulnera dira modis,
 Ut sacra roboreo distendit brachia trunco,
 Ut laceros fixo trajicit ære pedes;
 Ut gravis indomitos molitur malleus ictus,
 Ut cava vibratis ictibus antra sonent;
 Ut sine lege furens vestigia nuda manusque
 Urgeat infans terque quaterque chalybs;
 Et turpes ignominias, referetis, & actos
 Per Domini, facinus! tempora vineta rubos;
 Nec vos arborei pondus ferale trophæi,
 Nec data prætereant myrrhea dona Deo:
 Dicite, Divinum quo vulnere lancea pectus
 Hauferit, ut mixtus fluxerit imbre cruor,
 Quid chalybes, quid lora ferant, quid tristis arun-
 Spongia quid tetro pota liquore pareat; (do,
 Omnia quæ siccis ne Sol spectaret ocellis
 Deliruit rapidis pulverulentus equis,
 Nec vos prætereant subitâ juba scissâ ruinâ,
 Terra nec excusso mota repente solo;
 Non excita suis simulacra perempta sepulchris;
 Vela nec in partes dissociata duas;
 Hoc bene. Tota Ducem languens natura sequatur,
 Vosque, quibus soli dulce vacare Deo est,
 Pergite Felices, nunc est pia causa, labores,
 Sic decet extincto reddere justa Deo.

Augustissimo & Potentissimo (92)
 Daniæ, Norvegiæ, Vandalorum, Gotho-
 rumque Regi

CHRISTIANO QUINTO

Holsatiam suam

Et quicquid, cis Albim, reliquum est Pro-
 vinciarum, adeunti,

Sic graditur nostras Majestas sacra per urbes,
Et populis coram gaudet adesse suis;
Illa, cui arbitrium Ponti, fulvumque Tridentem
Et subdit famulas Oceanitis aquas;
Quaque parent gelidi socio fulgore Triones,
Et bimarem Tethys Baltica lambit humum,
Immensum Boreas reſtrici ſubjicit orbem,
Et geminum ſupplex porrigit Arctos ebur:
Sic graditur noſtri Rex fulgentiſſimus ævi,
Sceptraque fulminæſt geſtat eburna manu;
Sic noſtrum ingreditur velis felicibus æquor,
Quaque mare, & cœlum, qua vocat Eurys, abit.
Eidora, quæ Holſatæ, loca pridem incædua, ſilvas,
Storaque Stormaricam ſpumea radis humum,
Tuque, o Romanis quondam inſuperabilis armis,
Wiſtſriaco parens Albidos unda ſolo,
Cerne Tuum Regem, cœlo qui miſſus ab alto,
Cujus finitimum creditur eſſe Caput,
Imperium Oceano, ſed famam terminat aſtris,
Laudibus haud toto, quem regit, orbe minor.
Qui ſive ad dignas animo conſurgere curas;
Et Patriæ tutos aſſerviriſſe lares;
Seu ſeculum, & priſcæ titulos præcedere famæ,
Excelfiſque juvet mentibus ire parem:
Evicit priſcum, & noſtrum ſuffulciit ævum,
Et ſe jure Ducem, plus ratione probat.
Hic Veſter, Cimbri, Bolus eſt. Date munera Divis,
Et date ſuccenſis maſcula thura focis;
Promite ſi qua liquant fœcundos gramina ſue-
cos;

Si qua peregrinas inſula ſudet opes;
Staſtenque & Coſti latè ſpirantis odores,
Leſtaque Panchæis cinnama nigra jugis:
Promite, quod caput eſt, ſed caſti promite amoris,
Quam ruptam videant ſecula nulla, Fidem.

Jam

Jam pridem lætos attollit Dania vultus
 Principis Augustos ante voluta pedes,
 Et parulas magnis implens concentibus auras,
 Accendit parvis limina castra focis,
 Ipsa procul, qua se vailis ambagibus Arctos
 Pandit & objectis littora cingit aquis;
 Ipsa procul celsis superindita Nerigo petris;
 Et Thule, & gelidi perstrepuere poli;
 Panduntur cunctæ auguriis felicibus urbes;
 Conduntur titulo prosperiore dies;
 Astra sonant clamore, repercussumque resultat
 Murmur, & attonitis Cynthius hæret Equis,
Vivat Jo., superas vox alternata per auras,
 Auditur placido murmure: *Vivat Jo.*
 Cernè tui populi, Rex augustissime, cernè
 Gaudia non pavido nata vel aucta metu:
 Omnis amat Natura novum revocare decorem,
 Et nova primitiis condere secla Tuis;
 Aspicias ut vegetam nuper induta juventam
 Exferat e tepida molle cacumen humo;
 Ut viridi Terhys cum Phoricide ludat in alga,
 Argutisque strepat Najas uda sonis;
 Ut vernale melos iteret gens obsita plumis
 Nec gemere Ismarium jam memora les Irym;
 Ut colle ex omni latum vaga concinat Echo,
 Atque suos ornent Vesta Dryasque Deos:
 Hic Tuus est, Rex Magne, nitor: sic omnis eunti
 Qua graderis, sternit Terra benigna vias;
 Sic æquor cœlumque suos Tibi pandit amores,
 Et parat auspiciis tota Elementa Tuis,
 Hæc tibi cuncta virent: quod enim protrudere
 gemmas
 E tepido properet gramen & herba solo;
 Quod Zephyris tellus, & amicis Solibus ista
 Sugat ab Herbofis, lac geniale toris;

Purpureus quod surgat honos, quod vivida Floræ
 Gratia per patulos latius halet agros ;
 Quod juvenile decus Mundi, Rex Maxime, surgat,
 Et factum & Pompam quælibet arbor agat ;
 Atque omnis Natura suos ostendet honores,
 Credimus haud verni temporis esse. Tuum est.

(93)

Sub Effigie

Illustris & Generosi Viri

Domini

HANNIBALIS SEHESTED,

Equitis aurati, Senatoris Regni Daniæ, &
 Norvegiæ Vicarii Regii, Ejusdem
 militiæ Præfecti Ætatis 40.

Anno 1650.

Mars erat antiquis clypeo depictus & hasta,
 Qui gereret pacis nomina Janus erat.
 Os habuit Divi prudentia picta bifrontis,
 Porrecta candor pingitur ipse manu.
 Vasta per immensum volitabat gloria mundum
 Terrarum, oceani qua datur omne latus.
 Munificum pulchra sub imagine Cypris amorem
 Rettulit, & Charitum Cypride nata cohors.
 Una per adversos ibat constantia fluctus ;
 Æquanimi virtus non labefacta gradu.
 Quid tabulis opus est multis? pingantur in una,
 Hannibal hac forma conspiciendus erit.

(94)

Exequiis Matronæ Nobilissimæ (94)

CATHARINÆ VAN VLIET,

Ad Consultissimum maritum superstitem

Dn: ANTONIUM THYSIUM F.

I. U. D.

In Academia Leidenfi Professore
dignissimum.

Ignoscat natura? nimis crudele vagatur!

Quod fuit antèrius postèriora ferunt.

Blanditur fallax, & protinus interrumpit;

Fassa cruentatas & sine jure manus.

In tabulis nulla est de mortis crimine pœna,

Nullam Prætores, Plautia nulla tulit.

Lex sine lege una est; incertas certus ubique

Exserit, ille expers ordinis, ordo vices.

Publica dum tractas, queis fas est vivere jura,

Adjecit conjux cœtera jura: mori.

In Natalem (95)

Illustris & Generosi

Dn: WENCESLAI THEODORI

Baronis de BUDOWA.

I.

Cur ortam mane caliginem, pomeridiana

Serenitas eo die insequuta?

F 5.

Ma.

Mane erat orta dies, & summo Phosphorus axe
 Auricomos ibat nubilus inter equos,
 Triste poli facies. Visæ sunt læta pruinae
 Frigoraque hybernas anticipare nives.
 Vix media acta dies, micuerunt sydera, & ipsa
 Protulit obductas lux reparata faces.
 Nempe quod ad festum generosi nominis ortum,
 Non foret in patriis, qui frueretur agris.
 Viderat exoriens, quondam genialia Musis
 Arva modo verso sanguinolenta colo.
 Scilicet hic priscas dubio discrimine sedes
 Sauciat e furiis exagitata manus!
 Venit ut ad Batavos, & te Theodore notavit
 Ducere pacatos non sine laude dies.
 Risit vel certe visa est ridere: sed inde
 Uno tristitiæ deliciæque die.
 Lumine crede tuo lætantur lumina cœli,
 Et nubes, veniunt nubila si qua, trahunt!
 Sacra dies cœpto rediviva relabere cursu
 Prosperior vati sæpe futura tuo?
 At tu vive diu per candida stamina BARO,
 Ne cadat excidio Phœbus ab axe tuo.

II.

Allusio in Nomen Baronis &
 Theodori cum Anagrammate in

VINCESLAUM:

VINCES LAON.

VINCESLAE tuo cum lux foret aurea partu
 Et puer e matris progredere sinu.
 Nomen & omen erat quæsitum. Tempore in illo
 Nondum quod retines, nomen & omen erat.
 Juno:

CARMINA VARIA. 131

Juno: quod ad priscos accedis imagine vultus,
 Nomina BARONIS stemmate digna geres.
 Dona tuis dabis, ipse datus de munere dio
 Hinc nomen Pallas, sit THEODORUS, ait.
 Alta velis, nostroque sonans Deus aptus honori
 Sæpe canes Lyricis carmina sacra modis.
 VINCESLAUS eris: namque alite mente pro-
 pinquum

VINCES, quicquid agis, dixit Apollo, ΛΑΟΝ,
 Illa immortalis mortali fædere resultat,
 Et manet in junclo corpore, nonque manet.
 Flectitur in varias, nec flectitur ipsa figuras,
 Et superat duras non superata vices.
 Non sors vana fuit, nec ab ordine sponsio cessit;
 Verus hic; & Pallas; Veraque prima fuit.
 Ingenium spectas? divina dote profectum est:
 Mentem? cognata est, munere nata, Deo!
 Sive chelys seu sit manibus testudo reposta;
 Personat ad modulos illa, vel illa tuos.
 Seu tua præpositas manus incipit æmula formas
 Ad facies formas convenienter agis.
 Melle magis mellita mele seu fundere mavis;
 Quadrat ad argutos vox varianda sonos.
 Singula vera manent, nisi quod cum cœtera vineas,
 Non poteris DANUM vincere amore ΛΑΟΝ.
Lugduni Batavorum 1639.

Prosopopœia defunctæ (96)

CHRISTINÆ KAAS,

ad

Generosum Maritum

TYCHONEM BELOV.

Quid gemis, heu tanto felicia funera luctu?
 Turbantur lacrimis gaudia nostra Tuis:
 Parce, precor, tristes questus effundere. Vixi.
 Non erat in fatis longior hora meis.
 Immatura peris, sed Tu diuturnior annos
 Vive meos, Conjux optime, vive Tuos.

(97) Viro Amplissimo

JOHANNI SVANNINGIO

S. S. Theologiæ Doctori & Profess.
 primario

Danielem Prophetam Commentariis
 illustranti 1654.

Hactenus augustæ satis est præconia famæ
 SVANNINGI, & pretium grande tulisse
 Hactenus in nostri laudes attolleris orbis, (domi;
 Et Tibi quod longe debeat Arctos habet:
 Seu patrias imples facunda voce cathedras
 Atque uno Boream non finis ore loqui;
 Eoosque apices, totamque exponis Idumen,
 Et punctis varie dissita verba suis;
 Sive saluteri veneranda oracula verbi
 Et populis certam pandis ad astra viam:
 Nunc foris assuescis famæ, fructumque laborum
 Præmiaque, ignavis non adeunda capis,
 Et procul augustæ splendent te Præsides mitræ,
 Inque dies toto clarior orbe pates;
 Gesta Palæstinis quondam conspecta theatris
 Assyriosque inter bella togamque Duces;
 Torque aperis rerum facies; & scriptor honesti
 Virtutes inter scriberis ipse tuas.

Quam

Quam bene sic totum studiis complecteris orbem
 Assertumque paras demeruisse tibi.
 Non uni glebæ terrarum, nascimur orbi,
 Et mundi indigenæ terrigenæque sumus:
 Hæc series Pietatis erit: Non cedere Curis;
 Improbus æterno dum redit orbe labor;
 Instaurare decus seclî; cumulare beatæ
 Tempora, & innocuos instituisse dies;
 Quaque procul sese vastis ambagibus Orbis
 Pandit, & objectis littora cingit aquis,
 Sistere præcipitem, cœloque advertere mundum,
 Et populis mitem conciliare Deum.
 Ite agedum devota sacris o pectora curis,
 Certa sub hoc vobis Præside palma viret;
 Ite agedum, dant astra locum, dant numina plau-
 Et quæcunque sacras concipit ara preces; (sum
 Ipsa suas, Pietas, portis bipatentibus ædes,
 Ipsa suas pandunt aurea templa fores,
 Fas vobis, Juyenes, sedes intrare beatas
 Perpetuumque sacro numinis ore frui.
 Vos longum Aoniæ longumque valete sorores,
 Cumque tuis valeas Calliopea choris:
 Sola hominem Pietas cœlo & natalibus astris
 Vindicat, illa scholas afferit, illa domos.

Viro Eminentissimo (98)

D. JOHANNI SVANNINGIO.

S. S. Theologiæ Seniori & Decano.
 Præfidi Consistorii, Collegii Status,
 & Supremi Tribunalis Asses-
 fori. &c.

Sacros in Danielem commentarios
 edenti. 1666.

Sic loquitur Daniel, sacro sic ore profatur
 Et verum immenso spargit in orbe Deum;
 Hæc Solymæ facies priscae est: sibi redditur Assur,
 Et vultu poterit jam meliore legi;
 Longa recensitis succrescunt tempora fastis,
 Seque iterum nasci mystica secla vident;
 Agnoscit sese Pietas, & spectat in illis
 Materiemque operis eloquiumque sui.
 Hæc tua SVANINGI laus est, hæc gloria linguæ,
 Gloria pro Domini munere nata sui,
 Cui pia luminibus non inspicienda profanis
 Religio causam tradit habere suam,
 Cui sua Sacra scholæ, debent sua fata cathedræ
 Et quæcunque pias concipit ara preces.
 Jam pridem ingenio magni cessere labores
 Et secli applausus promeruere sui;
 Ignea vis animi nunc sese attollit in annos
 Nec desiderijs stat saturata suis;
 Quæ, dum diversis distringeris undique curis,
 Et tantum evolvis non leve molis onus
 Officium pariter calamo partitur & aris,
 Et geminis magna se ratione probat,
 Hoc satis ad laudem virtus putat esse: nec ultra
 Ut cupiat terris crescere, culmen habet:
 Utrique & scriptis, & viva voce mereri,
 Quam studiis homines, tam pietate Deum.

(99) Ad Eloquentissimum
 BARTHOLUM BARTHO-
 LINUM.

Regi gloriosissimo
 CHRISTIANO QUARTO
 parentantem, 1648.

Consumpsit lamenta dolor; fluit aridus humor,
 Et stupet immensis mens hebetata malis;
 Parce Deum rector. Fatorum explevimus iram,
 Jamque in tot passis non habet illa locum;
 Nil superest; ferrum, flammæ, furor hosticus, &
 mors,

Omnia sunt nostris nobilitata malis;
 Sternimur imbelles animæ veniamque precamur;
 Sit satis, atque iterum sit periisse fatis.

Jam pridem tota Mavors congefferat Arcto
 Fulmina, quæ in nostrum procubuerunt caput,
 Sed peior mors hoste fuit, Dominumque peremit,
 Debuit hoc unum non licuisse scelus!

Augustum, infractum Regem; cui contigit uni
 Omnia vertentem vincere Regna Deam,

Cœtum animis, hostes armis, elementa labore
 Fregit, cunctorum victor, & ipse fui.

Sed nobis Rex magne peris; de sanguine nostro
 Effusum est, quicquid perdidit ista dies;

Sancte Heros in te miseri prosternimur omnes,
 Inque tuo nostrum est mors licitata caput;

Cernis ut in pullæ squalentes funere palli
 Nubilis atrato syrmate pallor obit;

Ipsæ negat sibi verba, & non sibi sufficit ipse
 Et mussat tacitus mœsta per ora dolor;

Penè cadit mixto tellus cum Principe fato,
 Hic jacet exsanguis, & nequit illa loqui!

Vidit, & ingemuit muti suspiria luctus
 Oraque nudavit rota Latina Venus,

Castâ Venus Barthline tua; & fiducia fandi
 Et Peitho labiis imperiosa sedens,

Ilicet immensæ ruperunt claustra querelæ,
 Ilicet in voces pectoris ivit amor:

Jam loquimur, frânosque pio laxamus amori,
 Et quacunque lubet ducimur ore tuo:

Ipsæ

Ipse renascentes Princeps sibi pignerat annos
 Et levat extinctæ signa superba necis, (vum
 Quaque præis, longumque procul diffundis in æ-
 Nomina, & invictæ tot monumenta manus,
 Transcendit rigidam meritorum circulus urnam,
 Et negat imbelles extimuisse colos,
 Famaque transcribit memores in secula fastos;
 Altera præconis, Principis alter erit.

(100)

THOMÆ BARTHOLINO
 DN. de HAGESTED,

Luculentum ANATOMIÆ opus edenti.
 1674.

Pone modum calamo, fatis est BARTHLINE la-
 borum,

Et via, qua possis surgere, nulla pater.
 Fama tibi totum jam pridem colligit orbem,
 Et seclum scriptis pignerat omne Tuis.
 Ut ere concessis, a Regibus utere donis,
 Quæque negasti aliis oris, redde Tibi:
 Sat scripsit, cui scripta orbi, cui didita Famæ
 Computat æternos Bibliotheca dies.

(101)

Viro Amplissimo

BARTHOLO BARTHOLINO,

In Acad. Hafniensi Prof. Regio. suum de
 Penula scriptum edenti. 1670.

Sic fluxere sinus; sic colla humerosque premebat,
 Mordebatque unguis scortea longa pedes;
 Penula sic rigidos ambibat prisca lacertos,
 Et pluvium arcebat fulmineumque Iovem,

Ex-

Externum nil Roma videt. Se spectat in illis
 Materiemque operis eloquiumque sui. (201)
 Gratia fit BARTHLINE tibi, quo vindice jam
 nunc

Oenotriæ poterunt abdita prisca legi.
 Qui post excussi sinuosa volumina juris,
 Erutaque in titulis quæ latuere suis;
 Eloquium, fandique decus, Suadæque lepores,
 Sive tuos Latium, Græcia sive tuos;
 Nunc tandem Ausoniæ pandens secreta senectæ
 Immortale tibi conficis Author opus,
 Disjectosque diu melioris originis annos,
 Et Romæ reparas deficientis opes.
 Hæc pridem ignavi tantum pro! nominis umbra,
 Occubat, & cineres vix tegit alta suos.
 Heus ubi sunt tua magne pater Tiberine fluenta
 Illaque fidereis digna theatra locis?
 Campus ubi, fascesque arcusque, & ab hoste fugato
 Victrici toties fixa trophæa manu?
 Et Capitolini penetralia celsa tonantis?
 Obruit immensus nomina tanta cinis;
 Concidit urbis honos, parsque exiguißima restat.
 Inque nova tegitur Roma sepulta vetus;
 Rudera sola manent, miserandaque restat imago
 Et reliquum est, præter nomen inane, nihil.
 Urbs æterna tamen gaude: rediviva resurgis
 Et tumulis crescis celsior ipsa tuis,
 Nobiliora novis adoleſcunt secula fastis
 Et pretium famæ non morientis habent,
 Ecce iterum mores, ritus, Sacra publica, leges
 Rostraque & angustum cum Cicerone forum:
 Doctorum hæc passim pia cura resuscitat orbi,
 Et partem tanti muneris Arctos habet. (est,
 Condere magnum erat e nihilo tua mœnia: plus
 Extinctam te iterum restituisse tibi.

(102) In Effigiem

JOHANNIS Comitis de
SCHACK.

in Schackenburg:

Domini Hæred. de Giefelfelt & Gram, Or-
dinis Elephantini Equitis, Sac. Reg. Ma-
jest. Daniæ & Norvegiæ supremi Rei bel-
licæ Præfecti, Consiliarii Intimi, Præsi-
dis in Collegio Militari, Diœceseos &
Præfecturæ Ripensis Gubernatoris, Tri-
buni Eq. ac Ped. nec non Assessoris in
Collegio Status & supremo Tribunali.

1673.

Qui quondam galeis Rhodanum victricibus hau-
Et texit muros Hafnia clara tuos. (sit,

Ille pererrato toties qui victor in Orbe

Implevit totum Martis & artis opus

Talis adest, vastamque suis splendoribus Arcton,

Quaque patet mundi replet utrumque latus.

Is factus pugnando senex, jam præfider armis,

Et Dana Augusto sub Jove bella regit, (rum,

Jam Comitis splendore potens, cumuloque deco-

Quæ sperare homines, vel dare fama potest.

Hunc Totum ut pingas nativo schemate Pictor,

Pone inter medias Martia castra tubas,

Et signa & laceras hostili sanguine parmas,

Et late exstructos ad sua busta rogos, (phos:

Et laurum & palmam & cunctos sine clade trium-

Haud alio pingi Schackius ore potest.

Nuptiis

Nuptiis Per Illustris & Generosi Herois

HANNIBALIS SEHESTED,

Regni Daniæ Senatoris, Norvegiæ Prore-
gis. &c. Et Illustrissimæ Heroinæ

CHRISTIANÆ.

Comitis Schlesvici & Holsatiæ. 1642.

Impress. Soræ. Anno. 1642. in folio.

Cedite rectores belli, quos pigra morantur
Frigora, & egelidi rumpunt tentoria menses?
Degeneres animi! quorum præcordia frangit
Torpor, & ignavus vires effœminat aër, (lum
Plusque polus, quam tela fugant. cum frigore cœ-
Stridet, & incumbunt lapidosæ grandinis imbres,
Caurorumque choris subeunt hypocaustra lareſque
Et latebræ, & calidis sudans fornacibus ignis,
Pellacesque trahunt plumæ: Tunc signa cupido
Tollit & astrictis insultat milite campis,
Atque inter medios disponit castra rigores.

Succubnere polo ferventis brachia Cancrī,
Atque Cleonæi ceſſerunt regna Leonis:
Non vada denudat violento Sirius æſtu,
Infanque Canis fervor: non lumine Virgo
Torrida pulſat humum; non lances pondere librat:
Aſtræa, & magnum juſte partitur Olympum:
Scorpius inſedit cœlum, chelæque frementes
Ruſtavere minas, ſpinæque ingentibus errans
Ebullit ſanies, & tortæ verbera caudæ
Aſſigunt Veſtæ gremium: fera ſpicula Chiron
Armat, & horrendas impleunt tela pharetras;

In-

Increpuit Brumæ rabies, concretaque duro
 Stagna rigent tabulata gelu, lunæque rebelles
 Ignorant ripas, & spumant acrius undæ:
 Æolii latrant fratres, & te cæta flagellat
 Ventorum rabiosa cohors, & bruta Trionum
 Frigora ringentem feriunt rugitibus orbem:
 Interea quamvis Coro pulsetur & imbre,
 Et crudas ducat noctes, vexilla cupido (ges
 Dux parvus violenta quatit, tumidusque phalan-
 Instruit, & rigidum distringit dextra metallum,
 Nec tamen ille casas, humilisque cubilia plebis,
 Et stramen vulgare ferit, sed murice tinctam
 Dissolvit Nymphis ceston, proceresque laceffit
 Orchestra, & partem cogit sub regna senatus.

Velleris aurati Heroes, tuque aula peculi
 Divitis, & grandes diffusa mole tiaræ,
 Eugenixque ostrum; patriam seu stringis arenam
 Felicesque Tagi Latices, atque ebria massæ
 Flumina, pallentesque auri volventia lamnas:
 Seu procul occiduis transfundis sceptrâ Moluccis,
 Et tosto dominare Peru, lateque tremendum
 Imperii quassas fulmen: seu turgida rostra,
 Et suspirantes pretioso pondere costas
 Transvectas Gadi, ditisque æraria terræ
 Et geminos axes uno concludis Ibero:
 Respice legatum, cujus tecum ore locuta est
 Danis, & Arctoi Majestas fulgida Regis;
 Hic qui Cantabricum facundæ flumine linguæ
 Sollicitavit ebur, qui plenæ pondere suadæ
 Sceptrorum secreta tulit, qui Boetica regna
 Et Tartessiacum stupefecit voce Theatrum;
 Æstuat, & calidos tædarum ventilat ignes (tem:
 HANNIBAL, & celsam rapiunt incendia men-
 Dedidicit tumidum pondus, flumenque rotundum.

Elo-

Eloquii, fandique vices, quocunque liberet
More loqui, non verba gravis, non flumina vibrat,
Atque os magna sonans, fluidæque tonitrua lin-
Majestas in amore laret, jussique recusant (guæ;
Grandes ire soni, sese facundia nescit,
Et fauci obluetur amor, dum corda faceffit
Invidiosa Venus, dominæque potentia formæ.

Confedit sponfus, Rex juxta immensus in ostro
Augustos quassat canos, venerandaque divum
Pectora delitiis; & tanti conscia partus
Læta renidet humus, patrisque in vultibus hæret;
Spectatrix coeunt plebes, ferventque susurris
Compita & errantum transverberat aëra plausus;
Panduntur patulis diffusa palatia valvis,
Et festo exsultans cultu solennia tædæ
Explicat, atque humiles proscrit pompa penates.
Hinc aula exterius nullius conscia damni
Stridet & insontes eructat regia flammæ;
Stat varia, & cœcas distendit machina venas,
Atque tubas occulta fovet, penetralia nitro
Turgent, & nondum jussis peccare favillis:
Hæc ubi concepere facem, scintilla furorem
Induit, & frendent vibrati naribus ignes,
Pulvereique ruunt orbis lateque vagantur
Sulphura, & excelsis ludunt incendia pinnis:
Parte alia totis sternuntur carbasæ menfis
Puniceo saturata cado, nitet omnis Eoo
Murice picturata domus, trabibusque superbi
Insultant panni: parias aulæ columnas
Et teneri involvunt subtilia stamina fili,
Turgidaque Assyrio distinguunt atria cocco;
Hac graditur spatiosa domo, seclique laceffit
Sponsa venusta decus, certamina mittite Divæ?
Altera jam pomi lex est, majora virago

Ja&at

Jactat & Idæas superant Borealia dotes:
 Sive genus spectes, magnos a matre tribules
 Et pro centeno numerabit stemmate patrem:
 Sen castigatæ placet exactissima formæ
 Fabrica, & humanam species mentita figuram,
 Albentes ciliorum arcus, & lumina dulci
 Nixa supercilio, radiatisque ignibus orbes,
 Ambrosiæque genæ, natoque immersa cruore
 Oscula, & immixtis candentia colla pruinis,
 Et cirrus cervice strepens; deduceret axe
 Numen & aurifero misceret fulmina nimbo.

At tu cui tantæ servit fortuna maritæ
 SEHESTEDI Heros, cujus fiducia fines
 Indignata breves, & vis fata traduce cælo
 Exseruit spatiosa caput, quem masculus ardor
 Pectoris & magnæ patientia robora fortis
 Et vigor ignava vetuit tellure morari: (quam
 Nosce diem quam fata ferunt? non lætior un-
 Phœbus ab Hesperio rediturus gurgite cœlum
 Pinxit, & Eoas patefecit cuspide valvas.
 Hæc est illa dies, quam dudum conscius æther
 Parturit & longi solvit mensura favoris
 Virtutisque fides Diva hæc tibi culmen honoris
 Atque thoros generose dedit, Danique senatus
 Arbitrium, regisque vices: non mascula corda
 Defraudat virtus, non decipit illa palati
 Canities, & sacra fides; adamante ligatur
 Sponsio, quam voti gravitas infracta sigillat.
 Jam sapuisse placet, jam castigasse fluenti
 Luxuriam seculo, mens in se tota recedit
 Vivida, & exactos sibi læta recolligit annos,
 Et tanti didicisse putat: juvat ille per omnes
 Terrarum Cirrhæque sinus, operosaque rerum
 Atria, & erectos animo gestasse colores.

Este procul pigri, devotaque pectora glebæ,
 Semisepulta cohors, queis tardo in corpore stertit
 Augustus cœlorum hospes, quos gloria terret
 Particulamque auræ moles terrena coërcet,
 Affligitque solo torpor: mens enthea nescit
 Delituisse domi, sed quum conceperit ignem,
 Incaluitque, lares pulsat, rumpitque catenas,
 Et cupit ire foras; tardæ vestigia plebis
 Et feces egressa fugit, cœlumque volatu
 Carpit & augmento spatiosos explicat orbes:
 Cuilibet in dextra sors est; sibi sidera quisque
 Flectit, & a nobis fati censura vibratur?
 Felices animæ! non quas prætexa beatas
 Aut luxus mentitur iners, aut prodiga fati
 Dulcedo palpat, magnisque interstrepit ausis:
 Hic vir erit, quisquis subducit pectora sorti,
 Et nil fortunæ debet, sibi sufficit uni,
 Atque satur stat ipse sui, quem spiritus intus
 Armât, & ingenij heroem testata potestas.
 Tum stabunt fasces, rebusque capaciâ surgent
 Pectora, cum fulgens folio regina sedebit
 Virtus, & famulas sternet fortuna secures.

Sed lectum petiit Phœbus; tumidasque cooprat
 Candida luna rotas, fraternæque æmula lucis
 Arder, & alternis orditur regna tenebris:
 En thalami corina paret, Paphiumque cubili
 Jus datur, & castæ fulcrum geniale Dioni
 Solvitur, effusæ myrti cumulantur aristæ
 Thureque spirantis defudant brachia rami: (barum
 Sponsa venit sequiturque chorus, resonansque tu-
 Vox fremit, & jussis instantur tympana cannis;
 Heus pueri cohibete faces! extinguite flammæ
 Nocturnosque ignes? quantumvis mer sa vapore
 Horreat, & nigra lateat ferrugine cœlum,

Omnia-

Omniaque involvant umbræ; tamen una nitore
 Sponsa repurgato dispellens nubila mundo
 Imbuet obscuram faciei lampade noctem.

EPIGRAMMA

Ad generosum SPONSUM.

Parce peregrinos Heros generose penates
 Et toties patriæ dissita regna sequi,
 Si rerum pretiosa trahunt, miracula Sponsa
 Colligit & magnas contrahit orbis opes:
 Non opus est Tyrio saturata murice bysso,
 Hic vestit niveas purpura nata genas:
 Frustra Indus jactat candentia prodigus ossa,
 Hic manus Assyrium lactea vincit ebur;
 Cedant Pæstani felicia germina campi,
 Hic pugnant vernis æmula labra rosas;
 Lux cedat spatiosa Pharos, nam Sponsa nitebit
 Qua te vel noctu contueare face:
 Brachiaque Herculeas præstabunt bina columnas,
 Non ultra, quo jam progrediaris, habes.

(104)

Amplissimo Oratori

MATTHIÆ FOSSIO

Eminentissimo Archiepiscopo

JOHANNI SVANNINGIO

pie & graviter parentanti. 1668.

Incipe magnificæ felici flumine linguæ
 Et toto, FOSSI, quantus es, ore loqui,
 Ore illo, quo nil summæ facundius aræ,
 Quo nil doctorum cultius orbis habet;
 Ut sacros Manes, & magni Præfulis umbram,
 Et tanti quicquid non tegit urna Viri,

Illustri pietate bees, nomenque decusque
Circumdes factis, quod meruere, suis.
Hæc erit illa tuæ suadæ pars inclyta, qua tu
Alterius laudes afferis, ille tuas;
Et poterit longis ventura in secula chartis
SVANINGI pariter & decus ire tuum.

BEATO CINERI (105)

Nobilissimi & Doctissimi

Viri

JOACHIMI KRACKEVITZ

In Regia Equestri Academia Sorana

S. S. Professoris & Pastoris. 1642.

Ergone Soranas damnarunt fata cathedras?
Et nova perpetua cæde feretra tument;
Nullaque Parcarum satiabitur ira cruore;
Et mactanda solo victima nata sumus?
Nondum concrevit solidato pure cicatrix,
Ostentantque suas faucia templa neces.
Ecce iterum ignavis fumant altaria tædis,
Teutonicoque vacant pulpita quassa sono,
Infula liventes prostrata recumbit ad aras,
Atque suum nescit pallida mitra decus.
Mors abit, & sacris exsultat læva figuris,
Quemque oprant mystam secla, juventa necat.
Omnia rapta vir iste tulit: mentemque capacem;
Atque suæ fervens Religionis iter;
Et reliquas quæ sunt sublimi pectore dotes;
Ingenium felix; præcipitesque colos;
Et vacuum subito thalamum. Procul esto viator,
Jam tibi jam Soræ silva vel unda nocet:

Tomus II.

G

Cer

146 VITI BERINGII

Cernis ut in tristes abierunt lustra cupressos,
 Et fument atris arida ligna jugis :
 Cernis ut effuso currant vada latius alveo,
 Vixque bibant solitos ebria stagna lacus.
 Crede peregrinos manasse doloribus imbres,
 Quasque vides sylvas, funeris esse rogam.

*Terram levem precatur
 Vitus Bering.*

(106) BEATO CINERI

Illustris & generosæ Heroinæ

SOPHIÆ BRAHE

Dominæ de Erichsholmb post exactam
 felicissimam ætatem pie defunctæ. 1643.

Ergo indignantis victrix longæva senectæ
 Jam cadis, emeritum flectere iussa caput ?
 Atque fatigatas absolvis stamine parcas,
 Et toties fessâ pensa voluta colo ?
 Jam pridem implesti quicquid mensura tonantis
 Donat, & ætherii prodiga dextra senis ;
 Felices soles, atque astra vacantia votis,
 Et foetos rerum commoditate dies ;
 Quacunque aspicias, longis hæredibus errat
 Sanguis & heroum stemmate fulta domus :
 Inde THYCHO, clarii decus immortale senatus,
 Naturæ sibi vix sufficientis opus ;
 Hinc natus Boreæ, sed adhuc te sospite, Primas,
 Totque toro junctæ prosperiore nurus :
 Denique longa cohors diffusa stirpe nepotum,
 Et late generis continuatus honor.
 Scilicet hoc pretium pietas, atque anxius horror
 Numinis, & cœli fervidus ardor habet ;

Ue

Ut dum fulgentes laceret fortuna tiaras,
 Et Regum fasces cæca cruentet anus,
 Dum irragant elementa fidem, grandesque tueri
 Impatiens moles fors inopina rotet;
 Inconcussa tamen nullique obnoxia fato
 Mens pia securum vibret in orbe caput,
 Euboicique omnes transcendat pulveris annos,
 Et Pylîi superet secula lenta senis:
 Ut cum canities jam nudis ossibus erret
 Sparganturque vagæ per caput omne nives;
 Cum dubia admoto pendent vestigia fuste,
 Et baculus cruri præstat amicus opem;
 Tum rerum mundique satur, nil territa massam
 Frangat, & inviso membra sepulta luto;
 Et fastidito pangens divortia mundo
 Ambrosias cœli carpat anhela vias.
 Sic Brahæa terens, qui ducit ad æthera, callem;
 Augusto celsum remige tranat iter,
 Et lethi rumpit leges. Quid denique gestis
 Funereas quassans mors truculenta faces?
 Non moritur quisquis segnem prævenit Olym-
 Et prius in cœlis, quam moreretur, erat. (pam

NUPTIIS (107)

Illustris & Generosi Viri

OTTONIS TOTII

Domini de Næs &c. arcis Syllisburgensis

Præfecti Regii & Nobilissimæ Virginis

DOROTHEÆ ROSEN-
 KRANTZIÆ

Magni illius ROSENKRANTZII

filii. 1643.

Gentis hyperborææ procures, habitataque cœli
 Pectora delitiis, & quondam bina Trionum
 Sidera, quicquid habent vastæ penetralia Cyrrhæ
 Edocti Heroes, *Tycho* hinc, atque *Holiger* illinc
 Conjungunt dextras, longisque ambagibus ævi
 Felice augustas miscent in sanguine rædas.
 Dania quæ quondam diffusas undique gentes
 Vexasti bellis, Scauroque in cæde natante
 Victrices fudisti Aquilas, Rutupinaque late
 Littora & emensum fregisti cladibus orbem;
 Aspice quam clarus tibi nobilitatis avitæ
 Continuetur honos, quam stirps generosa pena-
 Fulciat, & digna spissentur prole tribules, (tes
 Longaque patricias connectant stemmata ceras?
 Jamque perennantes illustribus utraque laudum
 Fessa domus titulis, seu Mars ferus intonet armis,
 Seu toga poscat opem, dignas ad maxima stirpes
 Munia, & æternas spondent in secla curules.
 Ecce tibi aurata præludunt tempora fronte,
 Et lætam se pandit humus, clementia fati
 Aspirat cum vere novo, dum germinat orbis
 Tyndaridumque rotant Phœbæas terga quadrigas:
 Ipsa Gnido, Cretaque Venus, Cyproque relicta
 Te colit, & diti vestit torpentia flore
 Gramina & arentes imprægnat culmine cannas:
 Jam Nereus longis solvit latratibus Arcton,
 Sævaque sopitis mitescunt æquora flabris
 Adventu placata Deæ; favor æthere gliscit,
 Et conjurati promittunt otia soles.

Viderat in patria rapidos Hyperionis ignes
 Et tostas Cytheræa plagas, calidoque sub axe
 Immanes pleno vibrari robore flammæ;
 Atque alibi exustas turritæ Memphidos oras
 Et nudum populum; Nihil est si ferveat Eos,
 Inquit, & accensæ pangant connubia gentes;

Si Pharius ludat Sponsus, pellaque Syenes
 Virgo urat calidæque nurus in bafia curreant:
 Primus Gangetico cum surgit ab æquore Phœbus,
 Immenfumque orditur iter, vicinaque pulsat
 Nubila, & altivomis spatiosa per atria coeli
 Exspatiatur equis, & toto clarus Eoo
 Urget præcipites ingens auriga jugales:
 Tum vero ignifero late succenditur æstu
 Et fortes vomit ore faces, mollesque Sabæos,
 Et Persas Turcasque urit, messisque beatæ
 Rivales Arabas, diffusa volumina Ganges,
 Pallentesque Indi Glebas, atque invida Sinæ
 Ostia, & æstiferi Pelusia flumina Nili:
 Inde vago temone ruens excurrit in Austros,
 Et medium librat deflexo tramite mundum
 Ordinis æterni mentor, mundoque superbas
 Ostentat phaleras, donec declivia vergunt
 Lumina, & Hesperio trudit Pyroenta profundo;
 Barbariæ tum fervet ager, siccisque calefcit
 Africa tota jugis, & nullos humida rivos
 Torretur Libyæ semper sitientis arena:
 Inde cupidinæ feriunt præcordia flammæ,
 Et faciles veniunt risus, subitoque procatur
 Maurus, & extremus sudat prurigne vesper.
 Non secus ac calidum quando ustulat ignis aënum,
 Et rapida obstructas adlambunt sulphura costas,
 Indignata intus crepat unda, & guttura rauco
 Panda fragore quatit, donec jam carcere spreto
 Victrix oppositas populetur spuma favillas;
 Sic ubicunque polus radiis ardentibus urget,
 Fortiaque indomitos eructant astra furores,
 Enervant mores stimulisque ferociter instant
 Æstus, nec facile est istas compefcere mentes
 Quas cœlum laxat, præcepsq; effœminat oestrum.
 Interea Arctœas immitia sidera gentes,

Et frigus Boreale ferit, brumæque rigentis
 Impetus, & ponti populo ringente tyrannis:
 Asperat Engonafis menses, & sævus Orion
 Imbribus armatam quassat violentius urnam,
 Et nimbis immane furit, trux ursa pruinis
 Frendet, & egelidi strident algore Triones;
 Arcturus de sede minax, & sævus Erietheus
 Subjectum pulsan erudis rugitibus orbem
 Intentantque gelu terris, Aquilonius horror
 Increpat, & tardi bacchantur plaustra Bootis:
 Parte alia indomiti latebroso viscere ponti
 Irrumpunt furæ, & si quando carcere missum
 Caurorum surgit præceps in prælia vulgus,
 Et tumidus spumat Nereus, dominusque tridentis
 Mugit, & effusos solvunt cataracta canales,
 Concutitur Vestæ gremium, vis bruta profundi
 Affligit terram, peccantque impune procellæ,
 Atque flagellatæ delassant æquora cautes:
 Hic opus est pharetris, totas Cythereia proles
 Huc converte faces, queis sunt excussa tonanti
 Tela trifulca manu, ne squalida langueat Arctos,
 Gensque domi pereat, quæ nondum classibus
 Pressit, & Alpinis spoliis induta Velitri (Istrum
 Claudia funesto maculavit jugera campo;
 Quid moror, Idalios linquam Venus ipsa recessus,
 Et gelidum peragrabo solum, nec terra marisque
 Immensi obstabunt tractus, Corusque stupenda
 Tempestate ferus, quin protinus æquora scando
 Turbida, & in nostris ludent vexilla carinis.

Dixerat: extemplo teneræ coiere Sorores,
 Straveruntque ratem; nullis tabulata rigeant
 Vulneribus, nullæ stridebant marmore tonsæ,
 Non pice sordebant funes, fundumque saburra
 Prefferat, aut rigidum plangebant transtra metal-
 lum:

Qualis

Qualis concha fuit, qua quondam vecta per undas
Ionios nullo sulcavit remige fluctus :

Cum nondum Æsonidem vexisset Pelias Argo
In stellas abitura ratis, cum carbasa totos
Nondum forberent Euros, spoliūque profundi
Nondum pinus erat, nondum nemus iret in altum
Et lucos mutaret aquis, sociosque fufurros
Ingemerent silvæ, nec passis ebria velis
Suppara libratas æquarent vertice nubes :

Interea in celeres glomerantur Dorides orbes
Najadumque cohors, Glaucique exercitus omnis
Adproperant lætis puppim lustrare choreis ;
Neptunus rapidi compescit murmura ponti
Et famulas substernit aquas, procul ire fragorem
Æolus, iratosque Notos, tumidasque procellas
Imperat, & ruptis insana tonitrua nimbis :

Tum fratrum pax tuta fuit, securaque cœli
Temperies, lenemque mari indulgere quietem
Nusquam stridentes compressis folliibus auræ ;
Jamque Venus vasto multum jactata profundo
Eluctata salum fuerat, cum frigida candent
Littora & Arctois immittitur anchora ripis ;
Qua sese insinuat Tethys, qua ditia claustra
Codani guttur frenant, & faucibus arctis
Balthica felices adlambunt ostia glebas.

Sensit terra Deam, positoque repente veterno
Jugera purpureis pinxit viridantia campis :
Cernis ut hyberno candentem tegmine pallam
Exuat, & pressis laxet crudelia Coris
Frigora, & æstivos reparet natura colores ;
Cuncta suo splendore nitent, mundusque juven-
Orditur revocare novam, placidissima Veris (tam
Lenius aura strepit, tremulisque per æra gyris
Ludit & immotos vix palpat flamine ramos :
Rumpitur in vernos montis lascivia risus

Et nemus omne viret; tunicas in stemmate fran-
Surgentes botri, quassasque papavera cristas (gunt
Ambitiosa levant, & adhuc turgentia fastu
Narcissus fert ora puer; dulci que rosarum
Flamma cruore natat, vix & dum cortice spirans
Exæquasse nivi præsumit lilia pallor.

Aligerum strepit omne genus, mollisque balantum
Turba jugis spariata ruit, stant vellera tergo
Braccatæque stolæ: verni novus incola campi
Errat pone bidens: dorso se turgidus infert
Vir gregis: extento redeuncibus ubere vaccis
Lac fluit, & niveo spumant mulcætralia nimbo:
Stat sonipes, quassatque júbas; suspensaque librat
Crura tenus ventrem, plangunt in vulnere frena
Et responsuri strident sub dente lupati.

Quin ipsæ æquoreo saliant in marmore Phocæ
Immensæ Oceani moles, gensque aspera squamis
Se rotat, & vitrei per glauca palatia regni
Mobilibus verrit ponti vada cærule caudis:

Alituum celsas tranant pulsantibus alis
Garrula turba vias: pars circinat altera pennas,
Et surrepta Argo stellatæ lumina caudæ:
Altera molle sonans vario modulamine sylvas
Increpat, & strepero se librat in aera gyro,
Ingeminatque mele: non Daulias amplius ales.
Populea sub fronde gemit, nec præfica lessum
Personat, aut miseræ deplangit fata Sororis:
Cuncta serenato rident mitissima vultu,
Et læta erupit facies, quin ferbuit una.
Æther, & ignitos late sol explicat axes,
Atque coloratis ludunt convexa figuris.

Nec saltim terram prægnanti stirpe maritat,
Fœcundatque solum, gravidas in semina vires
Fundit, & abstrusas laxat Venus alma cavernas:
Quin etiam humano calidam sub pectore flammam
Quas-

Quassat; & heroas tentant incendia mentes.
 Scilicet hæc lux est, qua oblitos TOTTIUS æstus
 Suscitât, & vacui longinqua silentia lecti
 Pellit amore novo, viduosque interpolat ignes:
 In triviis celebratur hymen, fremitumque volu-
 Atria, & adversas clamor ferit obvius auras: (tant
 Prætexti longo cœunt ex ordine patres
 Vix fora cognoscunt sese, trabeataque turgent.
 Incessu Magnatum, & Scania fœdere in uno
 Ostentat decus omne suum; Malmogia valvas
 Laxat, & excelsis elatas molibus ædes,
 Ac pompæ gavisa vacant, arx tota favillis
 Candicat, & superos in gaudia provocat axes
 Æthereasque faces. Tu felicissime Sponse
 Quem cœli commendat amor, vultusque paterni
 Gloria, & effusæ manifesto traduce dotes,
 Ac mensura capax generis, cui nomen amicas
 Spes parat & magnis jamdudum destinat ausis,
 Ordire optati genialia fœdera lecti
 Et socios partire thoros: en candida Sponsa
 Currit in amplexus, & formosissima pandit
 Lumina, cœlestis tantum compendia solis:
 Prima pudicitæ testis mansuescit ocelli
 Integritas mentisque foras juratur honestas:
 Ingeminat splendore diem niveoque venustas
 Purpurat igne genas, lare micat ardua frontis
 Gratia, & albenti multum decus eminet ore:
 Qualis ab Ioniis emerfit Cypria ripis
 Cum pavescit stuperet humus rorantia ponto
 Brachia, & æquoreas superantia corpora spumas;
 Seu rosa vetere novo foliisque recentibus halat,
 Quam nondum violavit hiems, aut horridus im-
 Læsit & imbelles prostravit grandine cymas: (ber
 Sed minimū forma est: plus te reverentia morum
 In Sponsa virtusque movent, numenque colendi

Ambitiosa firis, totoque modestia vultu
 Intemerata sedens, mens labiis inhospita nævo,
 Et nunquam peccans frenum à se passa voluptas:
 Jam stirps longa domus, & fortunata parente
 Stemmata, & affines magnis virtutibus aucti
 Accedent tituli, jam proxima Fœdera junget
 Maximus Orchestræ princeps, qui munia Regis
 Et tantum suffulcit onus: tibi numina cuncta
 Augurio felice vacant, & prodiga totum
 Exhaustit fortuna penu; favet ipse superne
 Inter fidereos qua *Tycho* augustior ignes |
 Æterno fulgore sedet, sobolique favorem
 Portendit coeli, similique tenore nepotum
 A superis optat fœcundam in secula prolem.

(108) In fine Disputationis Argentorati
 habitæ 1648,

De subtilitatibus Politicis & Aulicis Præsides
J. HENRICO BOECLERO,
 Respondente Melchiore Dreiling.

Ite leves animæ, damnataque corda veterno,
 Ite soporato corpora vincta gelu,
 Temporis accusate fugam, fraudemque dierum,
 Et nimium rapido lubrica secla pede,
 Invidiaque onerate Deos, & lucis avara
 Sidera, festinis insidiosa rotis?
 Non nos hora fugit; nos horis addimus alas,
 Nos terimus cunctas contrahimusque moras;
 Dum nostri immemores hebetant obliviam mentes
 Lentaque desidiæ serpit in ossa lues,
 Dum nos uda trahit strepero vindemia thyrsos,
 Et spumat bibulum crapula longa diem,

Dum

Dum mentes in corde furens emasculat æstus,
Et funesta nocens pectora cancer edit, (annos:

Denique quidquid id est, nostros quod lancinat

Pigritiæ, scelerum, nequitiaque chaos:

Interea tacitas pertexunt secula metas,

Horaque propositum strenua raptat iter,

Mox cani incumbunt, & sæx ingrata senectæ,

Jamque vagæ serpunt per caput omne nives,

Si morimur, vitæ fures, & deside fato

Pæne indignanti contumulamur humo.

Tu vero indecores animas, & torpida vulgi

Pectora, & ignavæ vincla perosus humi (cores

Macte animo DREILINGE, tuosque invade de-

Quod facis augustum carpere anhelus iter;

BOECLERUMQUE, decus nostrû, sectare tuum-

Ille tibi in laudes non leve nomen erit, (que,

Ille cui doctæ posuere silentia Cirrhæ,

Et Musæ positis obstupuere lyris,

Ille cui hæredem transcripsit gratia suadam

Mortali postquam vestiit ore deam:

Hoc duce, seu Latii inquiris secreta senectæ,

Seu Grajas mens est sollicitare tubas,

Illinc rostra tibi, veteres hinc sistet Athenas;

Nulla tibi tellus quas peregrina dabit.

Eminentissimo Scaniae Episcopo (109)

Illustri & Celeberrimo Viro

D. PETRO WINSTRUPIO

Domino de Verpinge &c.

Sacras Pandectas Edenti

Incrementum, decus, felicitatem. 1666.

Quam bene fulgentes Winstrupius inter hono-
Et decus & claræ nomen & arma domus, (res

Altius urget iter, trabeaque excelsior omni,
 Prævenit humanæ conditionis opes
 Numinis interpres magni, cœlique Dynasta
 Et non fucatæ religionis apex,
 Qui Cyrrham Jordanis aquis, Heliconæ Sioni
 Jungit & Hebrææ Romula plestra tubæ,
 Atque Palestinis accendens lampada chartis,
 Afferit infractam vindicis ore fidem:
 Pro gladio, & pharetris, atque ignipotentibus ar-
 Militat æterno lingua disertæ Deo, (mis
 Eloquiiq; decus, & suadæ divitis uber,
 Lætaque vis fandi non habitura parem,
 Qua sectas domat omne genus, cultusque nefas-
 Et nomen quicquid impietatis habet; (dos,
 Hoc parvum est; rabidi qua vim confringit aver-
 Certa que de domito Dite trophæa refert, (ni
 Hæc est Nobilitas, argumentumque caloris
 Ingenui; Christo vivere, nolle sibi.

(110) RHYTHMI VETERES

De Exitu Longobardorum

Latino carmine redditi

a Vito Beringio;

Habentur in notis Stephani ad Saxonem

Grammaticum pag. 181.

EBBO AGGOQUE Duces, quondam cum fortè
paternos

Lassa Ceres frustraret agros, inimicaque fuctas

Flora negaret opes, Scanis de finibus acti

Externas alio quærebant fidere sedes.

Fluctivagæ placuere acies, & classibus æquor

Captum, jam stabant naves, centumque virorum

Quæ-

Quæque capax radebat aquas, & compede vinctus
Ingemuit pontus, decies septena propinquas.
Neptunus stupuit ferientia classica gentes.

Vandalicus dictus populus; nam *Vandalus* **EBBO**

Indiderat sociis nomen; sed stirpe *Godinga*

AGGO stetit: quamvis minor ortus dispare terra
Rettulit **EBBONEM** inaterno sanguine fratrem.

Ut Gothicum tetigere solum, primo excita sede
Gens ruit, & patriis fremuerunt murmura portis
Defensura lares: sed postquam Cimbrica transtra
Et mites novere duces, non horridus ultra
It fervor, condunt lituos, pugnaeque relanguet
Impetus, & rabidas clementia temperat iras.

Convenit in dextras, & binis mensibus actis
Concordem sociant aciem; coiere Gothorum
Mille viri, centumque rates, structaeque phalanges
Vicinas toto populantur littore terras.

Bellanti patet omne gregi: superataque priscos
Rugia declinat fasces: vagus incola mundi
Errat, & emissis extendit sceptrum colonis.

Jam tum defunctis ducibus, placuere secures
Regis **HAGELMUNDI**: paret fortuna potenti
Ferro; victrices animæ famulantibus astris
Ostendunt latè dextras; nudantque feraces
Longobardorum pacatis sedibus oras,

Et sibi devictæ depromunt nomina gentis.

Dic clades, dic Dravæ tuas, quæque alluit Ister
Pascua, Pannoniæque domus, tuque alta Vienna
Cæsareique lares, etiam vos Dana juventus
Stravit, & edomitâ victrix saltavit arenâ.

Restabat Latium totius curia mundi,
Hæc quoque succubuit jam lapsis viribus ægra:

Adria testis erit, Vesulus cum cederet axis,

Eridanusque suas stupuit pallefcere ripas,

Laus viget, & toto volitant præconia cœlo,

Famaque dicet anus, quot claris bella triumphis
 Gesserit hic populus, donec post secula sequantam
 Carolus afferret succisa stirpe ruinam. (subdunt,
 Laudo tamen Cimbros, qui dum sibi cætera
 A summo tantum voluerunt Cæsare vinci.

(III) In Effigiem
 Perillustis & generosi
 Domini

DN. OTTONIS TOT,

Domini hæreditarii de Næs

Regni Daniæ Senatoris

&

Malmogiæ Præfecti.

Quam pulchrum est, o posteritas, Natumq; Pa-
 Orchestra junctos splendidiore legi, (tremq;
 Et patrium augustis moderari legibus orbem
 Fortunæ pariter muneribusque pares:
 Salvete o procures, o dulcia nomina, per quos
 Nomen honoratum gentibus Arctos habet,
 Tuque o, qui nostris infers hæc gaudia seclis
 OTTO salutari nomine fidus ades
 Cui cælum favet omne suosq; assignat honores,
 Quosque homines oprant quosque dedere Dei:
 Vis, Lector, stirpem, nulli quæ cedat in orbe;
 Et procul a magnis nobile nomen avis;
 Consiliumve; manumve; & rem si patria poscat;
 Inviictâ imprimis pectora pura fide;
 Una tabella dabit tot candida nomina recti
 Seu quicquam his majus fingere mente juvat.
 Divitias memorare nefas, queis celsior ipse est,
 Munera qui mentis nobiliora putat;
 Inter opes, & quicquid habet vel discupit orbis,
 Pulchrum est, nil Domino pulchrius esse suo.

NATALITIÆ
CHOREÆ

Solennis Actus

Quum sacro tingeretur fonte

FRIDERICA AMALIA

Serenissimi & Potentissimi

Daniæ , Norvegiæ , Gothorum &
Vandalorum Regis

FRIDERICI III.

Ducis

Slesvic, Holsat. Storm. Dithm.

Comitis

Oldenburg & Delmenhorst

AUGUSTA SOBOLES.

Impress. Hafniæ 1649 in folio.

LAUDEM SEXUS FOEMINEI, ET
RAPTUM SABINARUM.

Turba Dionæi, mollissima corcula, cœtus
Turba puellaris delitiosa chori

Illecebræ nostræ & deliria dulcia vitæ,

Sed tamen & nostris blanda medela malis,

Cui Venus, & toti sese indulgere lepores,

Cui Charis, & mixto ridet amore jocus,

Cuncta tibi parent. terræ dominaris & astris

Et trepidos cogis sub tua jura Deos.

Aspice flammanes tot Olympi pensilis ignes,

Judice queis Phœbo prænitueret tui;

Imperio Mars tela tuo submittit & hastam

Et subdit famulas Oceanitis aquas;

Jupiter ignoscas: cedunt tua tela Dionæ,

Et trifidum Paphia sub face fulmen hebet,

Majestas sub amore jacet; sapientia sese

Nescit, & arbitrium non habet ipsa sui.

Vobis virginei vultus, oculique loquaces,

Et niveum propter lilia nata sinum,

Atque inter dulces nutantia lumina risus,

Lumina, queis furtim tela reclusit amor,

Vobis cuncta in nos superi voluere licere,

Et cuncta in vestras jura dedere manus,

Vobis emeritos Pyleus resuscitat annos,

Et sua Nestoreus colligit ossa cinis;

Ipse Cato torva deponit fronte Catonem,

Et sævo cunctas exuit ore minas,

Vobis submittunt magni diademata Reges,

Armaque Virgineis, arma minora jocis:

Romulus Ausonias dum subdit legibus urbes
 Atque triumphato victor ab hoste redit,
 Insidias tenero solus meditatur amor:
 Quid facis, o gentis maxima cura tuæ?
 Incautas cepisse dolo vel fraude puellas,
 Scilicet hoc vinci, non superasse fuit;
 Dum rapimus, rapimur. hæc est de virgine palma,
 Hic propria victor semper ab arte cadit:
 I tamen ad prædas, ad dulcia prælia miles,
 Vincere vel vinci sic potuisse juvat.
 At tu pulchra cohors, qua non simulantior ulla est
 Quæ cupidis properas vertere terga procis,
 Vicisti, sis capta licet, lepidissima rerum,
 Non fugis, ut fugias, ut capiare fugis.

SCENA I.

Quatuor Legati, a Romulo
 emissi.

I.

Imago nobis Urbis, haud urbs condita est,
 Quam solvet ætas una, si desit thorus
 Dulcisque pignora conjugum, cælum quibus
 Fasces sponondit orbis, & fatalia
 Terris regundis nomina. O quid cœlibes
 Numeramus horas? desidesque ducimus
 Infructuosi sterile tempus ocii?
 Quis esse potius Bubo quam Phœnix neget
 Inter volucres? quis velit solatio,
 Natura nobis quod dedit dulcissimum,
 Carere? Nostri primus imperii parens,
 Ponens trifulcum sæpe fulmen, in sinu
 Sedit puellæ. Turba nos Mavortia
 Martem sequuti, conjugemque Cypriam
 Nostri premamus principis vestigia.

II.

II.

Armiger frustra nepotes & nepotum filios
 Mars sibi sperare posset, irrito voto nurum,
 Et futuras dia neptes postularet Ilia,
 Si parentis dulce nomen, si illecebras conjugis
 Pergeret nescire nostri generis autor Romulus
 Nos quoq; infœcunda si sic duceremus tempora,
 Candidæ ignari Cytheres, nil morati posteros,
 Illa nuper nata, justis destituta urbs civibus
 Mox cadens, animam sub ipsis funderet cunabulis:
 Germinantibus subinde ni reponat furculis
 Innovatam cultor horti stirpiumq; propaginem,
 Insequens ætas caducas derelinquet arbores,
 Et suis nudata cernet fructibus plantaria.

III.

Ut cœlo indigetes conciliet novos
 Felix innumeris Ilia neptibus
 Altrici Tiberinus
 Matres non dabit alveo
 Nec tu Virginibus dives Anagnia,
 Nec pulchris celebris Nursia fœminis:
 Prælatasve Deabus
 Mittens Casperie nurus.
 Dilectas animas, & focias thori
 Præbebunt Tatiae cum Forulis Cures,
 Et Cenina, propinquis
 Gaudens Crustumini jugis.
 Quin ergo, focii, corripimus viam,
 Et iussi exsequimur debita muneris,
 Non tam Romulus, urbis
 Æternæ sator & parens,
 Quam Natura suos provida nuntios
 Ablegat. Veneris Tu Cypriæ puer,
 Nos, si cætera desint,
 Facundos facies, Amor.

Quid par habuit fœmina pulchra?

Quid pretiosa natura finu

Castâ melius fudit in auras?

Illa pudicam fervare domum

Et Palladias docta per artes

Ducere tenui pollice lanam,

Famâ celebris, formâ ignota.

Circum dulces ubera nati

Castæ Veneris præmia pendent,

Et virtutem sub lacte trahunt:

Qualis rivus gramina tingens

Haurit patrio fonte saporem:

Illa arcani sapiens custos

Domini in dubiis sedula rebus

Quas non animo versare vias,

Quid non lacrymis superare potens?

Utramque pati bona fortunam.

Et concordi comes ire thoro:

Sic quæ rigido marmore sculptos

Viva cineres condidit urna,

Quæque Emathiis animosa virum

Perdidit arvis, plusquam socios

Ebibit ignes non verita mori;

Et quæ pectus non dolituro

Saucia ferro, sævam docuit

Optare necem. Quæque maritum

Obvia fati morte redemit.

Ausa & mulier sæpe virilem

Cohibere fugam: sæpe emotas

Reddere pavidò pectore vires.

Cruenta viros straverat agris

Sparta, sed Argis repperit hostem

Et

Et fœmineis cincta maniplis
 Qua ludenti cecinit plectro
 Telefilla manu prælia fecit,
 Dedit & Tyriis jura colonis
 Galla Virago.

SCENA II & III.

Romulus de raptu Sabinarum deliberat.

Qui Jovem Divumque hominumque Regem
 Parare furtivos dolos,
 Qui Deum brutas simulare formas
 Ferâ coëgit cuspide,
 Imperat nostris Puer ille sceptris,
 Infuetaque arma concutit:
 Nil juvat splendens iter ambientum,
 Procis negantur fœminæ:
 Nec preces blandæ, neque missa duras.
 Flectunt Sabinas munera.
 Vis capeſſenda eſt, ſed amica; vires
 Sunt temperandæ aſtutia.
 Nubiles cogi cupiunt puellæ;
 Quod experunt amittere,
 Callidæ tolli ſibi conqueruntur,
 Fictis madentes lacrimis:
 Hoc genæ poſcunt, ubi miſta fulget:
 Lacti recenti purpura,
 Hoc petunt ſenſim tumidæ papillæ,
 Et quas ſinus partes tegit.
 Tu fave noſtris, Cytherea, cœptis,
 Caſta Cupidinum choro
 Cincta, ludorum tibi qui parantur,
 Jocosa ſpectatrix ades.
 Mox potens voti ſtatuam trophæum;
 Diviſque nuptialibus

Pura portabo niveæ columbæ

Sacras ad aras viscera.

Ite, o nullis fracta periclis

Pectora: dulces ad delicias

Vicinaque jam gaudia alacri

Properate gradu. Quantum valeat

In magnanimos mens vestra viros

Fortisque manus, fœmina discat.

Ite o socii, non ad dubiæ

Tædia pugnæ, sed ad amplexus,

Et socialis prælia lecti:

Pro litigiis sperate jocos

Pro vulneribus basia duris.

SCENA IV.

FILIÆ RAPTÆ.

Cingimur insidiis: quo te modo testibus illis
Vertis inops, tanta territe fraude, pudor?

Undique vis inimica: fugæ non ulla potestas

Ni fuga sit prompto pectore ferre necem,

Ferre neces & tela parum est: sed fama sepultas

Quæ subit? & mores quo canet ore pios?

Scilicet infandos aluisse hæc pectora amores?

Et sceleri impurum supposuisse caput;

Spem castæ fraudasse domus? fregisse pudori

Fœdera, nativa conciliata fide?

Falsa: sed in falsis vera est infamia dictis,

Vertitur hoc falso cardine verus honor.

Quin sociæ moriamur, & hæc in fata ruamus

Effugium tantis mors erit una malis;

Stet sceleri infando castum præferre pudorem,

Stet vel in adversas pectora ferre neces,

In nos saxa ruant, in nos ruat arduus æther,

Sit modo supplicii causa; fuisse pias.

SCE-

VITI BERINGII
SCENA V.

Raptores Sabinarum.

I.

Plaudit protervus nuptiis novus amor,
Cytherea rædas concutit; sobolem novam
Natura nostri sperat adjutrix thori.
Faciles adeste Nymphæ in hæc primordia,
Metumque inanem ponite, & quibus dedit
Fortuna corpus, his etiam animos date.
Sic sæpe vinci vosmet exoptabilis,
Placata postquam e cordibus ferocia
Migrabit: Sic Sol quas severas aspicit
Nimiumque duras, mitigabit Hesperus;
Et luna socii sola testis fœderis
Pacem reducet, placida rixarum arbitra.
Tu gnate Veneris, illices Cupidinum!
Pone hic Pharetras; sic eundum est in thorum:
Jam fama nostrum facinus ævo postero
Transmittet, unde certa venturus nepos
Exempla capiet: rapta materno sinu
Virgo jugales postmodo accendet faces,
Nubentque pulchræ sic nurus Quiritium.

II.

Cedant trepidæ pectore rixæ,
Tristes abeant corde querelæ,
Si liticulis stimulatur amor
Primam vitiet rixula noctem:
Mox flammeolis Aurora sequens
Rosei vultum conteget oris,
Dabiturque comis altera vitta:
Placeat vobis mutata domus,
Positique alia sede penates:
Neque dividix sit virginei

Onus ignavum ponere floris,
 Nobile Matrum in nomen ituris:
 Nunquam gravidos edere fœtus
 Arbor poterit, nisi sternat humi
 Lapſa caduci germina floris.

SCENA VI.

Sabini de raptu queruntur.

Ecquis tutus erit, suamque ducet
 Immunis trepido pavore vitam?
 Nec sancta integritas, fidesve prisca
 Securas sibi pollicentur aras.
 Marcet Relligio, Diis sacрати
 Turpantur scelere, atque fraude ludi:
 Fictâ sub pietate stupra fervent,
 Nutricesque libidinum rapinæ.
 Quidnam sæva cupidinum genitrix,
 In nostros tibi juris est penates?
 An morum decus & sacrum pudorem
 Conservare, dehinc scelus puellæ est?
 At vos sacrilegi, execrata turba,
 Raptores miseri, quibus pararunt
 Æternas generosa facta laudes,
 Ausis fœmineam aggredi catervam,
 Pura simplicitate, & innocente
 Vita, non clypeis nec ense cinctam,
 Vos, si degeneres, nimisque inertes
 Permittunt animi, Viros deinceps,
 Non autem mulierculas inermes,
 Pugna vincite, deque digniore
 Sexu figite dignius trophæum.

CHORUS.

Magni propago Patris honoribus
Intaminatis par superis fides,
O quam peregrino laboras
Diva solo, melioris hæres
Te purpuratis pervia fimiis
Regum aula ridet : te sacer infula
Prodit sacerdos : te loquentem
Sanctius Aufonii senatus
Odere Patres. Quo semel exulas
Contempta regno ; Perfidia impios
Celans recessus, falsitasque
Frausque subit, pavidasque ducens
Error tenebras : omnipotentibus
Venenum adulans cordibus ingerit
Gratusque qua lædit ruina
Visceribus fuit occupatis.
Tales dolosa rupe Pelorias
Puella nautæ non bene credulo
Stillavit artes, & volantis
Velaque remigiumque cantu
Fixit carinæ : risit inhospitis
Deprensa puppis vorticibus, dabat
Mortem voluptas, & volentum
Blanda lues populabat artus.
Non omnia ibunt secla nigrantibus
Corrupta fufis : sed vitia interim
Placent rudimento, gravemque
Prima levat novitas laborem :
Experta languent ; dat saties modum
Virtus perennat sola, boni fames
Augetur usu, seque turpis
Impatiens senii propagat.

Quum

Quum tela lucis per liquidum aëra
 Recente Phœbus fudit anhelitu
 Primoque non puros calore
 Elicuit pelago vapores :
 Vides ut atra nube tyrannidem
 Cœlo minantur? stat Deus altior
 Viamque rimatus diei
 Dividit hinc tenebras, & illinc :
 Tandem recepto pulchrior æthere
 Mundo auspiciatam cæsariem explicat,
 Curruque jam victor, sereno
 Per solitos equitat meatus :
 Talis cupitum restitues jubar
 Alumna virgo Temporis; & jugum
 Olim triumphatæ sequentur
 Horribiles scelerum catervæ.

SCENA VII.

CAPTIVI.

I.

Duras catenas, vincla, sævos compedes
 Situmque olentis carceris,
 Testes ciemus patrii infortunii,
 Et propriæ obsignacula
 Virtutis, hosti terga quos ostendere
 Ignobili puduit fuga.
 Quamvis iniquæ fortis ob cœcas vices
 Nos Marte dubio vicerit
 Nostro triumphans Roma fato, non tamen
 Invieta vicit pectora,
 Superest Sabinis magnus animus: carcer est
 Maritæ sequester gloriæ.
 Erras, nocentem quæ putas exercitum
 Fortuna, qui devictus est :

Tem. II.

H

Non

Non ille, bella qui gerit felicius,
Gerere putetur iustius.

II. CAPTIVUS.

Sic nempe rupto jure sacro gentium,
Posthac in alienas opes,
Quin in familias, & lares grassarier
Impune sceleri fas erit!
Sic per ruinas accolarum gentium
Urbs jura quæ terris dabit,
Per scelera primum comparet sibi gradum,
Pandetque per nefas fores!
Fortuna, nos te, nunc tuum ludibrium,
Donamus hoc præconio;
Vires ubique & improbam potentiam
Sed maxime in bello exferis.

SCENA VIII.

Fugitivi e pugna, simulantes
se mutilos & claudos.

I.

Dum socios vanæ laudis temerarius ardor
Evocat ad pugnam, dum tristitia vulnera passis
Labitur effusum late per languida membra
Purpureum flumen, nec jam discriminat ullus
Aut artus, aut ora color, sed corpore toto
Horrendum aspectu, vulnus, livorque cruorque
Trajectas nudasque fero de vulnere costas
Haurit & adversi regnant sub pectore venti,
Nos latebræ, & læsæ ficta hæc dispendia plantæ,
Securos fecere necis, vacuosque periclo.

II.

Ridete nostros, Turba Nobilis, saltus,

Qua-

Quali cachinno personare cœlestis
 Audita quondam est aula, cum dapes inter
 Nudata cunctis puberes finus Divis
 Monstraret Hebe, plena nectaris succo.
 Cum passum iniquo debilem pede alternans,
 Et hinc vacillans indeque impari talo,
 Feriret aureum Mulciber pavementum
 Illi voluptas, at salus fuit nobis
 Movisse plantas. Sic fuga salutari
 Tergo cruentas cavimus cicatrices.

III.

Quid nosse juvat, num lethiferi
 Dum fervet opus dubium Martis
 Stygii fulmen triste metalli,
 Valido coxas ruperit ictu;
 Aut succiso poplite vires
 Genibus dempsit hosticus ensis;
 An præproperam metuens mortem
 Timor, integros finxerit artus
 Glade teneri. Generosi animi est
 Texisse dolos; & simulati
 Præmia morbi sprevisse, crucem,
 Scuticas, virgas, pedicasque graves,
 Et perfrixtæ stigmata frontis.
 Audendum aliquid brevibus Gyaris
 Atque ancipiti carcere dignum,
 Tibine latrante impulsâ fame
 Murmuretalvus; possisque piger
 Sacra socordi ferre vacunæ.

SCENA IX.

HERACLITUS

miseriam humanam deplorat.

I.

Heu quam perpetuum est nihil!
Quam nunquam stabili gradu

Ævi fors fragilis manet !

Et quæ tuta putes, brevi

Momento Deus obruit !

Sic mundi imperium cadit

Præceps. Occidis, occidis

Imis eruta sedibus

O gentis domus exsulis :

Nec Saturnia te Jovis

Conjux eripere, & soror

Nec quicquid superum est, valet,

Urgent irrevocabiles

Parcarum exitium coli :

Stat defixa adamantinis

Clavis dura necessitas

Et fati stabilis rigor ,

Qui terram & mare continet

Ac rerum dominos premens

Infra se superos habet.

His impulsa, velut Noto

Confligente Aquilonibus

Quercus pulsa vel ilex

Incumbet sibi machina

Et quamvis properet furens

Vulcanus, properet ferus

Ignis non patiens moræ

Orbis mole tamen minor,

Lentos increpitat rogos.
 Quam mox funditus obruet,
 Eviſtamque rapacibus
 Flammiſ altius hauriet
 Congeſtus cumulo cinis.

Hoc habent in ſe miſerum beati,
 Eſſe quod nolunt miſeri: ſecundam
 Prima fortunam vocat aura ſequē
 Ebrium præſente bono, futuris
 Proluit peſtus, niveamque vitæ
 Aurea ſperat ſeriem catena.
 Hiſ ſerax pandit gremium irremiſſæ
 Cura naturæ, rotat aſtra cœlum
 Candido circum micat igne Phœbus,
 Parturit fruges inarata tellus,
 Subſidet pontus, famulusque juſſa

Accipit orbis.

Quis Deum voces ita conſtitutis
 Quis poli longe jaculantis iras
 Quæque mortales agitant procellas,
 Et Deæ ludum volucris, ſuoque
 Semper auctori grave crimen, & te
 Proh nimis velox Libitina, voſque
 Tartari flammæ male nominatus

Occinat augur?

O mihi nunquam nimium beatæ
 Aura fortunæ veniat, diuque
 Inſolens cladiſ favor! o ſerenum
 Auferat nubes, ſuperumque dono
 Sic mihi dulces lacrimæ madefcunt.
 Ille plus felicibus eſt beatus,
 Qui poteſt vivendo minus beatus

Aut miſer eſſe.

II.

DEMOCRITUS

ridens vanitatem hominum,

Ridete o juvenes, viri, puellæ,
Ride Rustice, Nobilisque, magno
Splenem concutite, ha ha he, cachinno.
An quisquam nisi ferreus, lapisve
A risu sibi temperet soluto?
Vanos sollicitudinum tumultus,
Et curas hominum videns inanes,
Iras, ludicra vota, spes caducas,
Terrenis adamantina catena
Affixas animas, originisque
Oblitas propriæ: rotata circum
Quoquo lumina vertero, obvium omne
Pulmones agit, latusque tundit
Postico resonans mephitis Euro.
Sed quanquam omnia digna sint cachinno,
Ridendum tamen est nihil magis quam
Deliri lacrymæ, ha ha he Heracliti.

SCENA X.

PORSENNA

DE

OBSIDIONE ROMÆ COGITAT.

Infamem, o soboles Mavortia, cernitis Urbem
Et impiata cæde fratris mœnia.
Illa ex colluvie grassantum mixta latronum,
Infesta sibimet est, gravis vicinæ.
Sed quamvis rapido cingatur Tiberidis alveo,
Septemque geminis collibus superbiat,

Ne

Ne scelus inveniat solitas crudele latebras,

Vestra, sodales, fretus efficiam manu.

Sit labor, ex imis evertere fundamentis

Dira impiorum claustra civium, domos.

Idem qui condet Dominorum obliviam cespes,

Una offuturam seculis famam obruet.

SCENA XI.

FECIALIS AD PORSENNAM MISSUS

A ROMULO, UT PACEM ET

FOEDUS COMPONAT.

Æterna homines si semper agant

Odia, & nunquam cedere jussus

Furor ex animis; nihil integrum

Bella relinquent; vacuus ficcis

Sterilescet ager squalidus arvis,

Gentesque cinis, face supposita,

Domibus lapsis, obruet altus:

Blanda ingenuæ nomina Pacis,

Inimica fero nomina Marti,

Dulci afficiunt pectora motu:

Valida Pacis stabilita manu

Nullam metuunt recta ruinam:

Fœcundus ager melle benigna

Durum agricolam beat: innumeris

Potior pax est una triumphis.

Tibi Romanus pacem populus,

Simul erectos offert animos;

Mecum ancipiti veniunt gressu

Dea servatrix hominum, & vindex

Tutorque sui Mavors populi.

Vires nostræ superesse Urbi

Porsena noris; si dubitabis,

Valde ambiguas ; si despicias,
 Acres etiam ; Perpende animo,
 Quod tum melior, tum tuta magis
 Pax certa fiet, victoria quam
 Sperata ; tuis illa in manibus,
 Hæc in genibus postea Deorum est.

SCENA XII.

CLOELIA CUM SUIS OBSES.

Forti macte animo meæ sodales,
 Fortuna quas mi cæca consortes dedit
 Nec constantia sola sit virorum,
 Immota videat foeminarum pectora
 Omnis posteritas ; fide tenaci
 Caræ salutem vindicemus patriæ.
 Ætas quo sciat omnis atque sexus,
 Se consecratam Diis focisque patriis
 Accepisse animam, & solo paterno
 Se reddituros, quando eam poposcerit
 Felices nimis, & quater beatas,
 Quarum probatus, teste patria, pudor
 Sævo mox veniet probandus hosti,
 Mea si juvabit consequi vestigia.

SCENA XIII.

Musica captivis puellis missa : quæ lubrica
 fortunæ memorat, & constantiam
 in adversis hortatur.

Mutant fata vices : ille favonio
 Quem vectum facile cernis, eburneo
 Sublimem folio, & non imitabili
 Majestate ducem, jura minoribus

Dictan-

Diſtantem populis, mox ſtipis indigus,
 Terræ pondus iners, illacrimabilis
 Vulgi ludibrium, pauperiem & probrum
 Prodet teſte manu. Quem modo ſordidæ
 Vappam plebis, olentum ex grege fugeras,
 Faſteditum oculis, nunc humilem ſuper
 Turbam conſpicuus conditionibus
 Gaudens Attalicis, ordine faſcium
 Hærentum lateri, & pone ſequentium
 Celſus per timidorum ora Quiritium
 Terrarum Dominis par graditur Diis.
 Mutant fata vices. Cernis ut ardeat
 Plenum luxurians tollere verticem
 Arbor ſacra Jovi? nunc placidas bibit
 Auras, & Zephyro gaudet amabili
 Incriſpaſſe comas. Mox patiens truces
 Lapſuris ſubito frondibus Africos
 Damnoſasque hiemes, nuda caput, feræ
 Porget digna joco brachia grandini.
 At quæ ſuſtinuit jam fugiens gelu
 Diſſolvente nives ſole, cacumina
 Vernis grata feret dives honoribus.
 Te ſi præcipitem Diva, volucris
 Circumveſta rotis, neſcia mobilem
 Defixiſſe gradum, culmine proruens
 Nudum divitiis exuit, & lare:
 Æqua mente levem riſeris aleam
 Fluxæ fortis; opum, non animi minor.
 Mox quum fata volent fœnore prodigo
 Amiſſum referet blanda Favonium.

SCENA XIV.
DUO SANNIONES.
SANNIO I.

Exi foras, Sapientia,
Matris ridiculæ stulta propago.
Sedes novas tibi quærito
Ultra Sauromatas, aut apud Indos:
Jam viluit tua gloria;
Et quondam celebris nomen honoris.

Quod sapiente eloquio, & grandissimæ nectare lin-
Exsequi fuit negatum Nestori, (guæ
Hoc apinis nugigerisque affaniis scurra facetus
Sæpe magnis persuadet patribus.

SANNIO II.

Hucades nostri supellex ordinis domestica.
Ampulla, lecythus, strigil.
Et facetæ insigne gentis, perforatum pallium,
Fartumque sarracum logis
Non futurum inane nostris Præmium laboribus
Cantata spondet regula;
Ecce de Sophia trophæum Diva ducit Moria,
Plaususque Plebis provocat.
Verba dio plena succo, fœta rore cœlico
Cum fundit aureum in tholum
Elevatus ille longa membra claudens cyclade,
Magno sacrum cui sinciput
Circulus circumdat orbe; si parum protraxerit
Divina linguæ munera,
Aure non fert nauseante parvulam auditor mo-
Negans quietem clunibus; (ram
Aut

Aut nimis tardante motu perstreptentis machinæ
 Momenta cuncta supputat,
 Pressus aut sopore ronchos efflat e pulmonibus,
 Dum nasus excubat vigil.
 At facetas ille spectans Sannionis fabulas,
 Os quando Mimi sesquipes
 Errat hinc & inde torsum, quod parentis in sinu
 Formidet infans rusticus,
 Impium siticuloso quando scomma gutture
 Spumans cachinnis projicit;
 Ille utramque lætus aurem ludicris accommodat
 Auditor absque tædio:
 Et nihil fastidiosam conquerens molestiam
 Nudo scabello confidet,
 Nec fodi latius moratur, nec teri sentit nates,
 Logos facetos dum bibit.
 Multa titillant Neæram ludicris affaniis
 Quæ non laceffunt Socratem.

SCENA XV.

BINÆ MULIERES PYRRHICAM
 SALTANTES.

MULIER I.

Mutans vices Natura, versa
 Desciscit a sese indole. Eho
 Colos, Viri, lanam & culinam
 Curate, nobis linquite enses.
 Quanquam illa nunquam bellicosa
 Visa est manus madere cæde,
 Volubili tamen meatu
 Et arte facto novit ictu
 Gratam creare alacritatem.

MULIER II.

Non solus gladios, sævaque luridæ
 Armamenta necis Mars rigidus quatit:
 Est cum post thalami munera conjugis
 Ensem depositum Cypria corripit,
 Atque aptans galeam nexilibus comis
 Mentiti simulat ludicra prælii.
 Nec mortem populis noster acinaces,
 Nec tentat lateri vulnera, sanguinis
 Expers: innocuis aërea flexibus
 Pulsat: delicias atque jocos ferens
 Festivo recreat pectora fomite.

SCENA XVI.

CLOELIA TIBERIM

TRANSITURA.

Oppressit altus jam sopor hostium
 Secura nostri lumina; Quin cito
 Alacritate hanc occupemus

Segnitiam, sociæ, supinam.

Virtute sola vindice, patria

Sit nostra spreto libera Porsena,

Natura cum vires negarit,

Fraude piis licet esse sumpta.

Jam servitutis dura repagula

Rumpamus omnes; vortice parvulo

Discreta libertas ab urbe est,

Auspiciis reparanda nostris.

Optata sanctis si dederint Dii

Eventa votis, Roma superstites,

Suique tutrices honoris

Promerito excipiet triumpho:

Sin unda fractos invida Spiritus
 Contaminatis fluctibus hauserit
 Præ Mutiorum Coclitumque
 Clœlia nominibus feretur.
 Ergo secundum Tibridis alveum
 Intacta fundo dividat ungula,
 Natantibus benigna lenem
 Subdet equis Dea glauca dextram.

SCENA XVII. NUNTIUS AD PORSENA DE CLOELIÆ FUGA.

Rupere vincla, cumque vinculis fidem
 Astuta turba virginum, quas obsides
 Sux fidei Roma dederat Porsenæ.
 Fugitiva celerem transiit Tiberim cohors:
 Mibi animus una fugit; incerto impetu
 Timor pavorque vacua pulsât pectora.
 Inauspicatum nuntium perterriti
 Sequetur ira Regis, atque animi furor
 Sui impotentis; nosque participes mali,
 Tristesque sortis erimus adversæ arbitri;
 At turba mentis cum residet concitæ;
 Reduxque rectam Ratio monstrabit viam,
 Tua etiam ab ipsis hostibus laudem feret
 Virtus, virago; patriæ insolens amor,
 Supraque sexum grandis animus, gloriam
 Tibi futuris comparabit seculis.

SCENA XVIII. PORSENA INDIGNATUR.

Impia & scelerata Roma, similis obsidibus tuis,
 Quæ tibi fides, & iæti fœderis constantia,

Quis Deum metus supersit, jam probasti denuo,
Ite mortales, dolosis foeminarum machinis
Obices date, inviorum montium crepidines,
Asperos opponitote gurgites torrentium,
Sistite excubias inanes, struite turrim aheneam,
Corpora armis militumque copia circumdate,
Irritus tamen furentes ibit in Notos labor, (nus:
Claustra faller, viperinum manibus erumpens ge-
Jam mihi frustra trecentos, Roma, mitte Scævolas,
In meum jurare pergat socia factio caput;
Me tenax servare pacta, juraque impos prodere,
Faciet immunem periculis animus, inque praelio
Mille Romanos Hetrusci vincet unius fides.
Sed dolo fucata virtus & gravi perjurio,
Te, scelesti gens, ab imis eruet radicibus;
Ultimum, infamem perisse, nomini addetur tuo.

Arma expedite milites; somnos fugat
Metum increpantis Martius clangor tubæ,
Oritura condet ultimos belli sonos
Urbisque tristi clade ceu nimbo minax
Cum cive pariter occidet cæso dies.
Hic limes esto Martis; hunc multa nece
Commilitones, hostiumque sanguine
Faustaque designabitis lauro diem.
Nihil hic timendum: restat exiguus labor
Finis laborum, frangite occlusas fores,
Urbem latebris sternite trementem suis,
Pax huic fidesque nulla, nec veniæ locus
Nec ulla sunt foedera; extinctam, obrutam,
Superstes olim parvus ostendat cinis.

SCENA XIX.

DUO SAPIENTES REGI SUADENT
UT A BELLO DESISTAT.

SAPIENS I.

Dum fortis anceps alea
Permittit, o Rex, nostra potius sint tibi
Consilia præsto, quam manus.
Quamvis trigemino cinxeris munimine
Obsessa Romæ moenia,
Miserosque dura presseris cives fame;
Hoc mente tecum cogites:
Utcunque desint cætera, at superstitem
Non defore his constantiam,
Animosque magnis motibus non impares:
Nil tuto in hoste spernitur,
Nec quem facilius fata casu præpete;
Quam nil timentes, obruunt:
Sit Roma priscis destituta viribus,
Vires ministrabit novas
Comes furoris, sæva desperatio:
Quales propinqua funeri
Ferociore dente sævit bestia,
Et morte morsus integrat.
Tunc optima est de Pace consultatio,
Tempusque se offert unicum,
Cum quisque fretus semet, ac potentia
Uterque confusus sua,
Nondum subire virium periculum
Voluere, spe sibi pares.
Nec sit pudori, Martis incerto exitu
Pacemprehendere integram;

Petiere pacem sæpe, certa jam quibus
Victoria in manu fuit.

Romana quam gens pertinax sit gloriæ.

Spretæque vitæ prodiga,

Audax adusta Mutius docuit manu.

Non livor illos æmulus

Injusta ad arma conciliavit : pro Deum

Aris, focus propriis

Animo atque forti dimicabunt dextera.

Sapiens II.

„ Heu quam difficile est posse suis modum

„ Votis ponere ; nec plus licitis sequi,

„ Nec divis nimium credere prosperis :

Dum curvat tumidos aura favens sinus,

Tunc quacunque datum est, mobilis immemor

Fati, nec dubias mente agitans vices

Expers consilii præcipitat furor :

Donec clam tacitis gressibus insequens

Injecta Nemesis pectus adigat manu.

Dum ventis pelagi strata silentibus

Rident marmora ; seu molliter adstrepens

Crispatur placidis unda Favoniis :

Vidit sepositi littoribus procul

Cultor jugeris, & perpetuam ratus

Tranquillæ faciem Tethyos, impigre

Mutavit patrios navigio lares,

Ignotoque caput credidit æquori :

Verum bis superis terque faventibus

Neptuni relegens terga liquentia

Postquam impune ratem portubus appulit,

Mutati furias sensit inops maris

Et longi pretium temporis abstulit :

Seu merfus mediis fluctibus occidit

Seu

Seu rem naufragio perdidit, & fidem.
 Sic quos continuis invidiosior
 Ad summum gradibus provehit, & pares
 Fortuna omnipotens cœlitibus facit;
 Quum semper similem, semper amabilem
 Sperant, ulterius tendere fervidi
 Alto præcipites culmine corruunt.
 Rex majora sequi mitte. Quid obrutos
 Rursum Marte quatis? perdere quid paras
 Aufurosque cies? an Jovis hætenus
 Nondum experta tibi dextera; quam gravi
 Duros concutiat mole, tegat suos?
 Absiste. Heu! quid agis? nullus in hos ducum
 Impune arma tulit. Sponte necem oppetis:
 Et rebus properas exitium tuis.

SCENA XX.

PORSENA ROMAM OBSIDIONE
LIBERAT.

Incertæ lacrimabilis
 Fortunæ jocus & ludibrium sumus.
 Quid prodest merita insequi
 Pœna nequitiam, & vindice dextera
 Laudanda arma capeffere,
 Pro Diis, proque Deum Regibus æmulis!
 Contemptrix Jovis ut daret
 Frena impune suæ Roma licentiæ,
 Nullo crimine noxium
 Duris Tarquinium mœnibus expulit.
 Quam culpam aut vitium ferat
 Inconstantis amor prædaque foeminæ
 Me Rex cœlicolum tui

ut.

Ultorem sceleris, Roma, poposceraſt:

Fortunæ tamen invidæ

Succumbit pietas, debitaque hoſtibus

Clades innocuum in caput

Sublimi ſubito decedit impetu.

CHORUS ROMANORUM.

Ceſſare pulſo Marte, lethalem tubam

Cædemque volui: ceſſit. O Pacis quies!

O ſoſpiratrix gaudiorum nuntia

Fœcundæ amica Cereris, & frugum ferax,

Altrix pudoris, ſobolis ingenuæ Parens.

Pax arva late triſtia, & miſera diu

Auſoniæ feracis odiſti domos:

Nec licuit altis populos uvæ graves

Culmoſque latis ſtringere albentes agris.

Deſenſa qualis Roma ſacrorum Patri

Meſſes acervat; frugibus campi nitent

Et longa civibus otia effundit Tiberis.

Sic denſa poſtquam nubila, effuſo diu

Arcturus imbre ſolvit, aut ponto jubar

Meſſura Plejas; fœderis vindex polum

Serenat arcus. Sic ubi hibernis furens

Incubuit undis Auſter, & vaſtoſ tulit

Ad aſtra fluctus, ſideris gemini face

Compreſſa ponunt maria. Sic Pacis nitor

Jam pulcher elucebit; ancipiti ſalus

Verſata ludo certa jam figet gradum.

Io Pæan, io: trepide rediit

Jam libertas aurea Romæ.

Jacet excuſſum cervice jugum:

Nec flagitium potuit ſcelere

Cumulare novo vana tyranni

Exulis ultrix Cluſina manuſ.

Nun-

Nunquam tacitis condet tenebris
 Styx atra tuas, Cœlia, laudes :
 Te nulla ætas, fortis Horati,
 Nec te Muti clare tacebit :
 Ardua vestræ gloria famæ
 Longe positas ibit in oras,
 Cernetque procul diffitus orbis
 Vestræ in celebri facta theatro.
 O quis trepidam Deus intus agit
 Plenam infuso numine mentem !
 Quis fatidico hæc ore futuris
 Oracla jubet pandere seclis !
 Aderunt annis tempora lapsis,
 Cum Parrhasiæ virginis axi
 Supposita feret terra Monarchas
 Nulli heroa virtute pares :
 Cernetque suos sceptrâ nepotes
 DAN Cimbrico portare solo :
 Decies denos ubi fatali
 Dederit series ordine R E G E S.
 Niveumque caput maximus H E R O S
 Cœlo ac meritis intulit astris,
 Surget tanti sanguinis hæres,
 PACIS DIVES, dignâque Patre
 Prole beatus, quæ perpetua
 Mittet avitum in secula sceptrum.
 Jam venturi præscia fati
 Memorat feros mens mea casus :
 Cum vitales hauferit auras
 Soboles magni tertia Regis
 Ac mista Deum turba Deabus
 Natalitiæ læta choreæ
 Celebrî peragent festa triumpho ;
 Nostra è priscis dedita fastis
 Nomina ludos decorare sacros

188 VITI BERINGII

Populi adspicient. Sator æternæ
 Romulus urbis, superansque animos
 Virgo viriles, quique egregiis
 Excidit ausis Porfena Hetruscus
 Reduci sistunt corpora vita:
 Ut non solitis miranda modis
 Spectacula parent, recreentque hilari
 Boreæ gentis pectora ludo.
 Properate pedes: ferte, referte
 Comites volucris numero plantas,
 Nostræ o maxima nomina Romæ:
 Vestros gaudet spectare choros

Rex Arctoi maximus Orbis.

EPIGRAMMA

IN

DIEM LUSTRICUM SERENISSIMÆ
 PRINCIPIS QUI IN MENSEM
 AUGUSTUM
 INCIDIT.

Succubere polo fremebundi regna Leonis,
 Et nullas horrent astra soluta jubas,
 VIRGO regit cœli mitra cestroque quadrigas,
 Et Phaethontæos doctius urget equos,
 VIRGO regit currus, & frena micantia flammis,
 Et roseo tenerum dividit ore diem,
 Rivales ridet Phœbus, gremioque puellæ
 Dulces miratur lenius ire rotas;
 Applaudunt superæ decus immortale cohortes,
 Et jubar & niveæ nobile frontis ebur,
 Applaudunt, pronæq; novos venerantur honores,
 Et placido mulcent molliter astra sono.

Plau-

Plaudite jo , lætasque alacres sociate choreas ,
 Plaudite mille choris, plaudite mille modis :
 Nil vobis superi concedimus. Æmula cœlo
 Progenies, Regum, parva Puella, genus
 Nascitur, & teneras pulsans vagitibus auras
 Illustrat Boreæ qua datur omne latus :
 Nec mora, divino tellus calet altius igne,
 Integraque ex puro gaudia fonte bibit ,
 Arguti resonant numerofo pollice nervi
 Et mixtæ lituis increpuere tubæ ,
 Tota reviviscens festis concentibus aula
 Et salit & rutilam sub pede plaudit humum ;
 Templâ calent populis, applausibus omnia fervent,
 Vota palam gentes non temeranda fremunt ;
 Alma redit , redit alma falus atque omnis amorum
 Casta cohors festis otia ducit agris ,
 Cuncta recognoscit binas natura puellas
 Flectere terrarum subdita regna fatas ,
 Scilicet una polo nata est , atque altera terris
 Una beare homines, quæ valet una Deos.

Ad

(113)

Generosissimum & Pium

Libri (*Pii vita pia*) Auctorem

GEORGIUM ROSEN-
 KRANDZIUM.

1650.

Obruerat miseras cœca caligine terras ,
 Et toto impietas cœperat orbe loqui ;
 Omnia numen erant, lapides, & monstra ferarum,
 Quæque colenda sibi fecerat ipse faber :

Sed

190 VITI BERINGII

Sed pridem delubra silent, & Jupiter aris
 Exulat, & Martis templa profana ruunt,
 Idalium, Paphos, atq; Amathus, & Cypriſ, & Ida,
 Nomina funeſto penè nefanda ſono,
 Ante ſuos tripodes Phœbus jacet, & jacet omnis
 Fabula, mentitos auſa referre Deos.
 Reſtabat Pietas temeratis profuga ſeclis,
 Reſtabat terris concilianda Fides. (quondam
 Qualis erat, quum flore vigens, quum candida
 Incoleret, vitio non prohibente, ſolum,
 Qualis, quum ſtaret mundi primæva juventus,
 Magnarum virtus quum foret inſtar opum,
 Sic reducem domus una capit, domus una tuerur,
 Semper inextinctis devenerata focis.
 Illa tibi, Pietas, ſacra eſt, hinc inſpice & illinc,
 Tota domus domini numine plena ſui eſt,
 Qua patet, inter opes celſo ſtat pectore major,
 Et titulis præfert omnibus, eſſe piam.

(114)

*Sereniſſimo & Celiſſimo Principi & Domino***CHRISTIANO,****DANIÆ & NORVEGIÆ****ELECTO PRINCIPI,****DOMINO ſuo clementiſſimo,***Amorem, fidem, obſequium***Off. Conſ.****Vitus Bering.**

1655.

Unde caput ſolito fulgentius exſerit oſtro
 Phœbus, & auricomos diffundit clarior ignes?
 Quæ

Quæ nova pacati rupere silentia cœli
 Gaudia? quis superum festis concentus ab astris
 Lætitiâ plausuque choros exercet ovantes?
 Exsultant delubra Deum, trabeataque passim
 Limina, & augusto circumvallata senatu
 Curia: templas; domus; applausibus omnia fervent.
 Insonuere tubæ, summisque e moenibus arcis
 Æra tonant, cœlo ruptis crepitantia flammis;
 Fervet iter studio vadentum & sæpe rogantum;
 Obviaq; hinc atque hinc surgunt in prælia voces;
 Ingeminat vox una vias audita per omnes
Vivat, jo, vivat! longoque beatior ævo
 Fatale imperium florentibus ambiat armis!
 Exeat hic mundi populis illustrior annus
 Quem Regum celebrent fascēs, sacræque tiaræ
 Et regni commendat honos: jo currite longum,
 Currite jo nitidis felicia secla quadrigis
 Temporaque aurati reviviscite fulva metalli!
 O quis honos, quæ forma die? quis Lucifer? o quæ
 Vox terris audita sonat? non littora quondam
 Isthmia, non tantis fremuit concursibus Elis
 Quum celeres Hieronis equos currusq; stuperet
 Græcia, viâtricesque rotas agnosceret Argos.

Nosco equidem. Arctoo nova lux succenditur
 Inflammatq; polos divumque a sede coruscat (axe
 Ille decus patriæ, *Princeps*, spes summa Parentum,
 Deliciæ superum & hominum, cui sanguis utrinq;
 Regia ab innumeris connectit nomina fastis,
 Quem genus & virtus, quem publica commoda
 poscunt,
 Ille, ille ingenti circum plaudente theatro
 Aspectu vultuque facer, totoque verendus
 Corpore, stat coram, & voto populique patrumq;
 Sistitur unanimi, qui quondam fascibus hæres

Suc-

Succedat, trabeasque olim, terrasque capeſſat :
 Qui duo perpetua ſub pace coërceat unus
 Regna ſimul, ſceptroque potens dominetur avito:
 Quum Pater emeriti ſpatia auguſtiſſima ſeculi
 Tranſegit, quum feſſus erit tot ſecula noſſe,
 Tot numerare dies, Phœnicaque ſæpe renaſci
 Viderit, & plures Tithono exegerit annos.
 En populos urbeſque vides, procereſque Patreſq;
 Obſequiis certare piis, dum dulcia reddunt
 Munia, dum juſti reverentia debita ſceptri
 Stans deſignati circum tentoria Regis
 Heroum titulos & honores ſpondet avitos.
 Ipſa ſuos facilis ſubmittit Dania faſces,
 Et famulas ubicunq; manus, & peſtora tollit
 Ad cœlum, Dominumque ipſum cœlique ſolique
 Obſequii teſtem præſenti pignore firmat :
 Quo res cunq; cadent, unum & commune periculum
 Una ſalus ambobus erit, ſeculiſque futuris
 Communes lituos, communia caſtra ſequemur.

Exfere puniceam roſeum decus exfere pubem
Purpura, jo nullis felicius orta roſetis
 Orta licet multis : non hic te peſtifer Auſtri
 Spiritus, aut ſævæ lædet viſ aſpera brumæ :
 Te novus ut cœlo maturam excluderet ortus,
 Et ſecura tuos aleret Natura rubores,
 Æmonix poſuere hyemes, vernumque teporem
 Spiravit gelida tellus Riphæa ſub Arcto,
 Nec Jovis imperium, nec Orionis horruit iram.
 O veris non ante vices paſſura caducas
 Quam cœli Ver omne cadat, quam ſecula certos
 Avia dediſcant curſus, te vere perenni
 Arctoi fœcunda beet clementia cœli.

Fama per attonitas volitans circumſona gentes,

O me-

O meritos dignata viros, semperque parentum
 Miratrix, sed sueta dies contemnere nostros;
 Huc tandem cuncta ora refer; majora videbis,
 Dignaque quæ totas memores sublata per auras.
 Aspice jo Danos *Friderico* Rege beatos
 Aspice ut egregii faciat spem Filius ævi?
 Non prius indulgens tantum Natura beatis
 Gentibus, æterni longe dedit omina fati
 Perpetua augustos serie complexa penates.
 Major erat terris, major Tirynthius astris,
 Impar gnatus erat. Quæ magnum *Thesea* proles
Æmathium vè Ducem, rapidum vè æquavit *Achil-*
Alternis dant fata viros. Sed nostra litavit (lem?
 Dania cœlicolis: felix erit illa per ævum
 Regibus, & nunquam marcescere sceptrâ videbit
 Degeneri maculata manu: stat & invia fatis
 Fulcit inaccessos seculi terroribus annos
 Longaque crescendi nunquam decrescit origo:
 Ipse suas reparat vires, & fœdere cœli
 Æternam repetit jam tot per lustra juventam
 Et clara alternis replet diademata cunis
 Nunquam non rediviva sibi: jamque inscia lethi
 Livor edax rumpare! unis se finiet astris
 Et rerum desueta vices, ævique volumen
 Longa fatigabit victas in secula *Parcas*.

Quid generi & titulis longævo è sanguinis alti
 Ordine deductis, virtus comes addita, cœlo
 Jam sperare nequit? terris quæ jure mereri
 Fortunæ secura potest: si bella togam vè,
 Si proavos atavosque & tot primordia stirpis
 Excutias patriæ, si quicquid fœdere sancto
 Possit ab æterno famam defendere busto: (Regum
 Ecquid erat tandem, quod nostro hoc sanguine
 Posceret, hoc nostro solertia *Principe* majus?

Aspice quisquis ades, frontem lambente tiara
 Quam nitide circum præfulget Regia corpus
 Purpura; quamque chlamys teneros bene colligat
 artus;

Quantus surgat honos fronti, qui splendor ocellis;
 Qualis in ore nitet; roseis quam blanda labellis
 Gratia, quam flavus pendens e vertice cirrus:
 Jam placidi mores, & vis nativa fugaces
 Illecebris captare animos, interque merendum,
 Et prior officiis & amorem æterna tueri.

His tamen augustæ mentis præfulget imago,
 Quam pridem teneris exsurgere cernimus annis
 In vultus animosque viri, cui prima juventæ
 Limina maturis implet mens ardua curis.
 Sed quid ego ætatem memoro, quid fortibus ista
 Objicio factis? Sors hæc privata moratur.

Ingenium cœleste suis velocius annis
 Crescit, & a summo vires sibi sumit Olympo,
 Cura Deo est Regum, divinâ in principe imago
 Eminent, & factoris opus. Numerare Deorum
 Parcite natales timidi. Vix parvulus auras
 Hâuserat Alcides teneras, quum perdere parvum
 Juno sæva cupit, gemino serpente minata:
 Occupat ille angues nexu, elisaque coërcet
 Fauce, noverales, & dextra comprimit actus,
 Et Jove se dignum in cunis virtute probavit.

Liber erat puer, & juvenili flore decorus
 India quum sensit Thyrsos, & Tigrides egit
 Quadrijuges, & Nisa suum laudavit alumnum;
 Dum rotat attonitos circum fera Bassaris arma,
 Atque operit ferrum maculoso tegmine Lyncis
 Mitraque diffusos incinxit barbara crines. (Olympus
 Qualis erat Phœbus, tunc quum tulit Ossan
 Impius Emathis Briareus quum sævit armis?
 Nempe puer, sed tela tamen furiosa Gigantum

Contempsit, cœlumque objecto pectore textit,
 Afferuitq; patrem. Talis quoque Juppiter antrum
 Dictæum, Cretamque suam quum liquit & alta
 Possessi stetit arce poli. Quo Pergama victrix
 Sterneret ultrici pubes Pelopeja ferro
 Non fortes valere viri, dum Filius iret
 Deidamia tuus; tandem hic Neptunia sternit
 Mœnia, nec patris cedit bellacibus actis.
 Olim quum *Nostro* veniet maturior ætas, (dent:
 Nescio quid magnum hæc nobis præfagia spon-
 Quum solidas major lustris venientibus ætas
 Firmabit vires vivaci in corpore, jam tum
 Florêntes surgent metuendo ex hoste triumph.
 Tum dextram laurus, lauri felicia frontem
 Serta legent, divesque olæ circum ambiet arbor.

Vive modo sospes, cœlo acceptissime princeps,
 Et qua divini te invitat numinis aura
 Progredere o felix, fatoque accede vocanti.
 Nos modo nos alacres sacræ damus oscula dextræ,
 Oscula devotæ affectus testantia mentis,
 Obsequiumque tibi, & fortunas sponte vovemus.
 Aspice quam densa plebes stipata corona
 Ore tuo fruitur; quæ pro te vota tonanti
 Concipiat, quæ lustra tibi, que sæcla precetur.
 I sanctos attolle focos; I thure Sabæo
 Fac Superis: nullo cesses in vota paratu.
 O largos tibi nempe Deos, & plura merentes
 Quam donasse queas! nec te vel murice læto
 Exceptum, quum prima tibi lux panderet orbem
 Hic memorem, aut illos vultumq; animumq; de-
 disse
 Fortunæ tibi, magne, parem. Plus omnibus illis
 Te tanto Genitore satum. Majora tulisse
 Dona tibi haud magni potuit clementia cœli.

Ille tibi o *Princeps* numenque insigne decusque
Is tibi Phœbus erit. Melior nec Sidera Phœbus
Temperat, Arctœas Genitor quam torquet habe-
Tu terris, *Princeps*, huc jam transferre beata (nas
Lumina jam primo radiis assuesce sub ævo :
Disce diu vultus in imagine figere tanta :
Hic priscos agnosce Duces, venturaque qualem
Promittunt te secula sibi, qualisque nepotes
Effinxisse velis. O tot veneranda Deorum
Progenies, cui fama novas jam concipit alas
Lassarique timet, cui tela, ensesque minasque
Mars parat, & placidas mulcet pax aurea gentes,
Vive diu *Princeps* : sed quum lassata triumphis
Mens erit, & totos cælabit laurea postes,
Accipias Patris, sed sero, filius hæres
Et tantum diadema senex, tribuasque nepoti
Serior, & cœptis non desit fascibus hæres ;
Serius in cœlum quam te cupida astra vocabunt ,
Approperes felix, aut si mortalia tangunt
Vota Deos, terras habeas, terrasque perennis
Cum Genitore colas, nunquamque hæc sceptrâ re-
linquas.

ΕΔΡΑ ΑΡΕΤΗΣ

Docens

*Quæ patria, & fructus, & quæ penetralia sacre
Virtutis,*

Quam

Magno Patriæ Parenti, Viro admo-
dum Rever: Clariss: Excellentissi-
mo, meritis in totum orbem
eminentissimo, & in dies
mereri gratia Christi in-
defesso animo per-
genti,

D. CASPARO ERASMI BROCHMANNO

Professori Danorum primario, magno

RESENIŌ,

Distriktus Selandici olim Antistiti, merita suc-
cessione surrogando, atque adeò Archiepisco-
pali honore, nomini dudum debito, mañtan-
do, factò pulcherrimæ rei auspicio ad diem 16
Calend: Aprilis in æde Virgini sacra, Favitori
post Deum summo, Præceptori, filiali plus-
quam ~~sanctæ~~ sancte colendo, lingua & men-
te in stylum plaudentem soluta
gratulabundus erigit

VITUS PETRI BERINGUS Viburg:

Artium & linguarum studiosus.

1639.

I 3

Spon-

Sponsa decens VIRTUS, multos laudata per annos

Decantanda mihi, (faveas Deus ipse canenti.)
 Audebunt humiles aliquid tentare Camcenæ,
 Nullus Apollo lyram moveat cum carmine gran-
 Sed *Virtus* annon, proprio contenta nitore, (dem.
 Laude coli externa, per se laudata, recusat?
 Ut norint omnes, tamen est laudanda, sic ipsis
 Laudibus emergit, meliori luce resultans.
 Sed tu sancte Parens, patriæ dignissime Præsul,
 Respice pacato quæ mittimus omnia vultu.

In medio terræ candore notabilis est mons,
 Arduus astra petit, superatque cacumine nubes,
 Ille hederas, laurosque coma viridante coruscas,
 Et nutrit mensas, felicia poma, secundas;
 Herbas, & violas, & candida lilia promit;
 Arbutei foetus & sudant roscida mella.
 Ros longe in tenera pecori optatissimus herba,
 Herba sed officio solis saturata virescit,
 Non Jove quassatis pluvio manantia tecta
 Distillant tignis: & lux deterret adire
 Cimmerias umbras: constratum thuris acerris
 Omne pavementum nares offendit inertum;
 Lemnius ut quondam (testatur Scaliger) alto
 Vitæ mansuræ gustavit olentia damno.
 Ver viget æternum, nullisque obnoxia seclis
 Æstas, ambrosiæ succis, & nectare dio
 Gaudia diffundit, diffusaque molliter efflat:
 Conventus melicus valles delubraque complet,
 Personat alta chelys mistarum ex ordine vocum,
 Dulci blanditur modulatu: plena rosarum
 Atria: quadrupedes nec ibi sua pabula carpunt,
 Cespitem terra viret, toto pellucida campo,
 Alga nec incessus pendet, nec devia tesqua.

Fons simul illimis nitidis argenteus undis
 A dextra fixit sedem : contermina fonti
 Arbor adest, semper niveis uberrima pomis :
 Est color aprica pendentibus arbore malis,
 Non aliter, summo quam lux nitidissima coelo
 Clara repercussi referitur imagine vitri.
 Talia nempe Deum veteres finxisse Poëtas,
 Quodque illis habitent, dixisse palatia, credo.
 In medio montis longe sanctissima VIRTUS,
Virtus luciflua, qua clarent omnia, Vultu
 Augusta gravitate sedet, quem admiserit, illi
 Ipsa salutiferum famæ immortalis honorem
 Ferre dat, atque novi solis diadema coruscum.
 Neve aliquo careat, post hanc confinia Nymphe
 Vocalis, quondam Dea, nunc resonabilis Echo,
 Parte tener læva; quam compellasse Viator
 Fertur, & alternis retulisse oracula verbis : (chos
 Quæ studia hic prostant? quæ sunt *diæ*, dixit at E-
 Quid promit *Virtus*? *thus*, inquit, spirat amicum:
 Huc quinam coeunt? *studiosi* rettulit *ô si*!
 Ast labor in *visos* quosdam facit esse? sed *lætas*
 Nunquam, respondit; non curat pondera virtus,
 Quis tantum sufferret *onus*, quo scanderet? *ô rës*
 Dixit. In humanis regnat fortuna? nec *una*,
 Nec vere, tremulo fragilique simillima vento.
 Ignavos igitur longe post terga relinquam
 Scandere discupiens? nulliq; libentius Echo
 Responsura sono, tu linques, rettulit, *inquam*,
 Per studium scandens num fallitur? *itur* ad astra
 Hoc mihi crede modo; labor alium dat tibi culmen.
 Hic an adest *Doëtor Gasparus*? *rarus* ut ille
 Encyclio splendet virtutum, reddidit Echo,
 Scandit hic, & summa sedem sibi fixit in arce :
 Fallor, an hic duxit virtutem, ducere certe
 Dignus, & illa Viro cupidissima nubere tanto,

Taleque nomen habet, quod rodere fama veretur.
 Ad montem redeamus, (& Echo dicit, *eamus*.)
 Splendidior magnæ est nemorosis vallibus Idæ,
 Non illi Rhodope, Parnassus, Caucasus, Atlas,
 Ossaque cum Pindo, majorque ambobus Olympus,
 Aëriæque Alpes, & Eryx, & Cynthus, & Othryx,
 Denique vel quæ sunt prisca miracula seculi
 Conferri possunt, huic cedunt Thessala Tempe.
 Invia nulla via est, totas aperire fenestras
 Consuevit, nullis nam clausit limina valvis;
 Noctē dieque patet, sese conformat ad omnes.
 Excelsum montem deses miratur & ambit,
 Nexilibusque plagis nequicquam scandere tentat.
 Non scandant, nisi quos summo stipata labore
 Ad celsam molem sursum mens ignea duxit.
 Sed quænam vera est? & quæ virtutis origo?
 Indole procedit ratio; ratione sed usus;
 Usu virtutem; famam virtute paramus.
 Ergo rite venit quæ de ratione profecta est
 Virtus, & vera est, quæ de virtute resultat,
 Gloria, legitimum quod gignit gloria nomen,
 Nomine quæ magno moderatur cuncta, nec uf-
 quam

Deterret parvum minima de forte colonum;
 Et visu mitis, dictuque facillima, cunctos
 Compellat blando sermone, modestia vera est.
 Vincere victricem gravis est victoria mentem.
 Qui virtute placet, vero tulit omine nomen.
 Æs ferro præstat, melius tamen ære Orichalcum,
 Ast illo argentum; rursus præcellit at aurum;
 Auro nobilior, varia ratione, pyropus;
 Sed virtus gemmas, ipsum superatque pyropum.
 Quas celer amne Tagus, vehit aut has Ganges in
 Longius & differt Epicuri de grege, namque (oras,
 Mundanum sensus sequitur, sensumque voluptas,

Damna voluptatem, sed plurima damna periculum,
Ipsa pericla suo clauduntur tristitia sine.

Ast perstant solida Musarum præmia petra,
Nec Jovis ira potest, nec styx hanc perdere: & illud
Adde, quod illecebræ, quod cocta dolore voluptas,
Uno proveniant aditu, pereantque recessu:

Non sic labuntur, quæ parturit inclyta virtus,
Durius at duro perstant adamante, nec usquam
Fortunæ nutu, vel fati more vagantur,
Et non fixarum gyrantur imagine rerum.

Consuetæ statione manent, dum robora tellus,
Unda vehit naves, & stellas sidera versant;
Nestoreos tribuunt Musæ cultoribus annos,
Tantum absit minimam patiantur præmia tabem.
Scilicet hinc factum est, (docuit spatiosa vetustas)
Musa quod antiquis fuerit tam prompta probata
Regibus, illecebris qui sana mente relictis,
Totum largiti studiis melioribus ævum.

Fluctuat omne solum, vel in illo fluctuat omne,
Singula more freti subitas variantur in horas,
Imperio parent, & casibus orta recedunt,
Temporis anfractu longo labefacta fatiscunt.
Denique quo paucis complectar plurima verbis,
Est nihil humanis unquam durable rebus,
Quid? nonne ambiguas regnorum cernis habenas;
Diversæque vices moderantur cuncta, nec usquam
Invenies toto quicquam quod perstat in orbe:

Quisquis es & niveos jam cernis in arbore fructus,
Arbore delapsos subito mirabere: quicquid
Terra colit, quod & orbis habet, fuliginis instar,
Quæ postquam nascens jam desiit esse, recedit.
Vivida sed virtus nullis subjecta procellis,
Ignorat, quid sit pudibundo mergier antro;
Fortior ast ipso confurgit pondere, & altos
Longe transcendit redivivo nomine colles.

Emicat, & Phœbus per celsa rotatur ut astra,
 Sidera per densas scintillant clara tenebras,
 Evolat, & summas penetrat velut ardea nubes,
 Et nequit abscondi virtus, si sedulus optes;
 Non metuit fatum, vulgaria compita, & udam
 Spernit humum, gressus penna graviore capeffens;
 Virtutem tantam sponsus labor ambit amatque,
 Scilicet haud ideo patulo producimur orbi,
 Desidia ut lentos ducamus segniter annos
 Segnities animos molles, lascivaque mulcat
 Membra, labor gravidam depromit fœnore mes-
 Suavior est jugi res, quæ maturuit usu, (sem.
 Laudanda in magnis gravis experientia rebus.
 Vir sapiens animi quondam documenta daturus,
 Ac monumenta sui, *μελέτη πᾶν* dixit, & isto
 Eximias studii complexus acumine vires:
 Hinc *πολυθρύλλοντον* cantatum sæpe Latinis,
 Et mihi cantandum: Labor improbus omnia vin-
 Est nihil in gremio quod terræ conditur imo, (cit,
 Quin demum possit constanti pectore haberi:
 Nil tam sublime est, & in alto culmine pendet,
 Quin bene si scandas, & certo tramite gressus
 Infigas, possis tandem turbare deorsum,
 Ut ruat in terram stabili cedatque labori.
 Quisquis es & sophiæ penetralia sancta videre,
 Nec tantum intuitu sed sacra melle potiri
 Discupis, immensos quos parturit usque labores
 Perfer & obdura, rebus potiere petitis.
 Altæ nec rupes, gressum remorentur, at insta.
 Nobile disce pati, sic præda victor ovabis, (pes.
 Et cum BrochMANNO meritorum fœnora car-
 Non frustra labor ambit, non spe fallitur unquam,
 Prompta satis virtus, & non fugitura colentem
 Officiosa, procum non longa ambage moratur,
 Annuit, & gignit natum, cui gloria nomen.

Non

Non ideo jugi toleramus mente labores
 Ut vani debito frustrentur sine, vel ipse
 Destituat meritos decepto fœnore fructus.
 Semina proveniunt, nec vel tardata teruntur,
 Crede mihi veros non virtus cassa colentes
 Fallit, non justas aufert sapientia dotes,
 Nec quoque transmittit vacuas Pythagorica voces.
 Profilit unda sacræ virtutis, grata renaxque
 Ad quosvis dignos copiosa messe redundat.
 Hinc pietas & amor, plenoque scientia cornu,
 Hinc animus fortis gravis hinc clementia cordis,
 Innumeris beat illa virum, totidemque coronat:
 Ergo sanctarum si quid vigilantia rerum,
 Justitiæque suo quid habet si jure potestas,
 Quodque rei caput est, si mens junctissima coelo
 Et quicquam pietas meruit, si denique laudis
 Illos quid deceat, soleant qui sacra juvare,
 E multis unus præconia justamereris
 O merito BrochMAND æterno nomine dignæ?
 Dulce meum BrochMANNE decus, te lumine na-
 Viderunt Charites, tibi blandum gratia risit. (tum
 Ad tua tripudium duxere crepundia Musæ.
 Vidit, & ut vidit, mirata Thalcia recentes
 Ingenii summas, stupuit ceu saxea, moles,
 Hoc uno proh quanta latent bona pectore! dixit,
 Auguror hinc celsam portabit Dania laudem.
 Vera fuit vates, dotes invenimus istas,
 Summa tuæ merito clamaris gloria gentis (nos.
 BrochMAND, & magnos superas virtutibus an-
 Urbis & orbis apex, decus inviolabile nostrum,
 Aureus ingenii torrens, sic ritè vocaris.
 Nec tibi (quosq; bonos testor) schola stoica mores,
 Terpsichore affectus sed finxit blanda decentes,
 Mentem Musa dedit tibi, mores gratia, namque
 Mens studiis sacra est, blandi sine crimine mores.

Et pax, & pietas, & legum sancta potestas,
 Et virtus tibi sunt generoso corde reposita.
 Patria nec fructu vacua est; Academia, cernis,
 Invidiosa aliis ut late splendeat oris
 Quæ veluti claras longe præcedit Athenas;
 Sic fecunda parens studii melioris habetur,
 Et non fucata sed vera luce coruscat.
 Arbiter imperii summa cum laude fuisti,
 Strenuus officio divino numine functus;
 Ut dubitem majorne tibi ex his gloria rebus
 Parta sit, an fructus studiis plus inde redundet,
 Certe facta manent totum victura per ævum,
 Egit, & actura est meritas respublica grates,
 Tanto etiam es venerande parens his auctior, in te
 Majori quanto devergunt pondere dotes.
 Felices quibus illa venit tam conscia fama,
 Fama per accessus virtutum facta perennes.
 Verba disertata tibi, prompto de gutture manant,
 Præstans eloquii gravitas, suadæque medulla
 Viscera transcendit, Charites dictasse putarim.
 Prospera eunt quæcunque facis, nam singula Christus
 Fortunat, quæcunque facis, quia numine plena, &
 Totius usque tenor vitæ commonstret Jesum.
 O mortale genus, noli fidisse caducis
 Rebus, sed Domino, nam semita tutior illa est.
 Disce timere Deum, dempto, miserabile! cœlo
 Reliqua degenerant in monstra: cinisque vocatur,
 Si splendet, sacrum teneat nec gloria nomen.
 Virtus non vera est, levidenses docta falebras,
 Mundanis tantum quæ luxuriatur habenis;
 Is demum sapiens cui Christus pectoris ardor,
 Postmodo cum socias jungit pietate Camœnas:
 Omnibus est rebus major reverentia Christi,
 Ducit ad excelsos hæc semita sola penates;
 Scilicet illa homini vitæ immortalis honores

Donat, & in supera largitur sede brabejon.
 Singula, quid referam nil non mortale tenemus,
 Pectoris exceptis, quæ cum pietate reguntur,
 Divitiis, sine qua, factorum stamine rupto,
 Cuncta fluunt, nec habent, solidam constantia se-
 Istis sed missis, quæ sunt notissima cælo, (dem.
 Sub cælo cunctis, ad te BrochMANNE revertar:
 Ergo quæ Christo tam fido pectore adhæsit,
 Post mortem tua morte caret mens dedita Chri-
 Spiritus in Christo post exantlata laborum sto,
 Pondera, cœlesti super æthera pace fruetur,
 Cui te religiosa fidesque precesque dedere,
 Nec non illius conversa ad numina vota.
 Nomen & omen habes nostri lux summa Lycei,
 Splendida te celebrat studiorum fama bonorum,
 Nec tacet ingenuæ vox artis Musica, Verbo:
 Te locus atque ætas, mens admiratur & omnis,
 Et late titulos dispergit rumor ubique,
 Tendit ad externos penetrando gloria montes,
 Ignotosque tui manifesto torquet amore.
 Plurima quid dicam dudum dispersa per orbem,
 Quæ dona adportant tibi vasti splendida mundi;
 Nec defunt Musis etiam sua munera nostris.
 Hactenus angelico pavisti nectare doctam
 Et lectam suavi studiorum melle coronam,
 Informans monstransque viam dux præviis ipse:
 Sed jam commissum centenos sospes in annos.
 Præsul ovile Dei solita gravitate gubernas,
 Excubias faciens, ne perfida turba luporum
 Noxia damna gregi, non quicquam tale timenti,
 Inferat, & rabidum sub suavi lacte venenum
 Instillet: patriam solita sic luce serenas,
 Atque Deo tua facta, velut suevere, placebunt.
 Quam bene firma tuis usura Ecclesia remis,
 Ipse vigil patrias tutaris sedulus oras,

Primitiasque feres Christi vexilla laturus.
 Te duce, discussis nebulis, & sphinge fugato,
 Religio patulo servabit lumina mundo:
 Splendebunt doctæ magna pietate Camœnæ,
 Perpetuoque nitor studiorum surget honore.
 O spes una tuis certissima gaudia mentis!
 Ad te cuncti oculos, ad te convertimus aures,
 Adsumus, en mora nulla tuis paremus ovantes
 Auspiciis faciem veneramur mente decentem.
 Aspice, quam claro fulget modo fidere Phœbus,
 Signaque dat rata, quæ sortis præfaga futuræ:
 Hinc populum late lætum, juvenesq; senesque,
 Plaudentes dignos in tanto præfule honores.
 Cernis, ut applaudat mundi spes summa futuri,
 Utque agat occentus studiorum turba bonorum,
 Erecto fundat lætantia júbila corde,
 Et det suavidicos exultabunda susurros.
 Et tibi Daniacæ gratantur jure Camœnæ,
 Grex facer, aula, scholæ, tete mirantur & optant,
 Ut sis sublimis folio firmatus in alto,
 Anticipata animo gaudentes gaudia reddunt.
 Civibus ipse tuis sincero gratulor ore,
 Gratulor & patriæ celsissima munera nostræ.
 Hinc monitore Deo veram de fonte salutem
 Quæres, & quæsitâ aliis ea lumina pandes.
 In tua sunt faciles gratæ præconia linguæ,
 Non tacet ulla ætas, ætatis nulla tacebit
 Posteritas magnis æquantia nomina factis.
 Restat ut hoc voto, quo non mihi sanctius ullum
 Excidit, in seros felix potiare Decembres.

Ergo tu rerum Deus, o immensa potestas!
 BrochMANNI serva nobis, tua munera, vitam,
 Compleat ille suos, & fratris compleat annos,
 Heu quanti gens Dana viri tibi nuper adempti!

Fun-

Fungatur natæ vicibus, compenſet & annos
 Nati : erat hic juvenum flos, Phœbi dia propago;
 Vincere non equidem patrios potuiſſet honores.
 Sed titulis titulos iterum geminare paternos,
 Exultans, vivax expreſſa propagine virtus,
 Plurima de priſca referebat ſemina ſtirpe.
 Nempe velut glebam radix teſtatur, & ipſa
 Planta ſuo ſucco radicem monſtrat, ac arbor
 In ramos fundit proprium largita ſaporem;
 Non aliter, veræ patrem pietatis amicum
 Naſtus, ab illius duxit nativa cerebro
 Germina: namque parens facundo ſtrenuus ore,
 Talis erat natus patriæ dulcedine linguæ,
 Maximus & demum, ni nollent fata, futurus:
 Nam fuit in teneris animus velocior annis,
 Inque animo ingenium rebus ſublimius altis,
 Junior hic BrochMAND, cari genitoris imago,
 (Eloquar invitus) jacet atra morte peremptus.
 Dempta igitur nato ſuccedant tempora patri;
 Dux illi fiduſque comes Deus optimus adſit,
 Ex animi ut votis commiſſa negotia tractet;
 Noſtra ſub hoc ætas redivivum tendat ad aurum,
 Pax redimita caput conſtanti glutine rerum
 Uſque relabatur in pulchros, pulchrior ipſa,
 Miſſa lares, villas, & proxima tecta frequenter?
 Sera ſit illa dies, & noſtro ſerior ævo, (ras,
 Qua BrochMAND ſuperas e mundo ſcandet ad o-
 Grande refulcit onus ſtet fauſto vertice conſtans.
 Annuit ecce Deus, votum ſpe divite paſco!

(pondus,

Hei mihi non habeant, quod juſtum carmina
 Et dederit natura leves, nimis invida, vires.
 Sed quicquid tamen eſt, quod nobis illa reli-
 Officiis magnis cari ſervire parentis (quit,
 Expetit, has promptus violas, hæc lilia ſpargo,
 Ogra-

De
HENRICO HARDERO

In Differtatione de Poëtis ita censet

OLAUS BORRICHIIUS:

Henricus Harderus, Hafniensis, Heroïci Carminis gloria paucis hodie cedit, ut quem nec in inveniendâ copia deficit, nec facultas in eloquendo. Argumento est non modo ejusdem *Hafnia Arctiori obsidione liberata*, sed & recentiores ejus *Panegyrici, Epici & Elegiaci*, ita nervis & spiritu colligati, ut clare manum Apelleam fateantur. Nec minus Artis, ingenique est in *tribus* ejus *Epigrammatum libris* ex quibus hic tantum produci-
tur Goliathi Epitaphium:

Ille Palæstinis Dux formidabilis armis,
Non veritus cœlo bella movere gigas
Hic jaceo, pars trunca mei, non igne trifulco,
Non mihi fulmineo contigit ense mori:
Frons fuit exitio, lævi perfracta lapillo,
At nisi cum perii, frons mihi nulla fuit.

**HENRICI
HARDERI
EPIGRAMMATUM
LIBRI TRES.**

Approbatio.

Lectissima hæc Clariss. Viri
Dni. HENRICI HARDE-
RI Epigrammata Musis propitiis
nata sunt & vibrantibus argutiis
provocant lectores , digna quæ
publicis typis in manus plurium
perveniant.

Hafnia 7. Februar.

Anni 1679.

OLAUS BORRICHIVS.

A U T O R I

De Epigrammatum Editione gratulantur

Amici

I.

Haud opus est hedera laudatis undique vinis,
 Nec præfixa libro disticha Momus habet.
 Ad vinum facilis generosum confluit emtor,
 Nec Momi linguam carmina docta timent.

CASP. KÖLICHEN Med. D.

& Physicus Civit. Hafn.

II.

INter Hyperboreos vigilat tua Musa furores
 Foeta, dicax, quanquam jura sub ense silent;
 Non tamen illa filet: quo tempore cuncta videntur
 In primum vere velle redire chaos,
 Ipsa serenato vultu linguaque diserta
 In numeros certo cardine carmen agit.
 Quam vellem vellet meritis fortuna noverca
 Esse brevi faultrix imperiosa tuis.
 Disceret ut tandem stupidos explodere truncos
 Quæque tibi est docta voce cathedra loqui.
 Sit votum factum! vicinos detur habere
 Docte Poëta, lares, dulcis Amice, focos.

M. NICOLAUS BIORNSCOVIUS

Scholæ Hafn. Con-Rector.

III.

HENRICI HARDERI EPIGRAMMATUM LIBER PRIMUS.

Cui argumentum ex Historia sacra.

1. TIMOR DOMINI INITIUM SAPIENTIÆ.

P I E T A S.

ἀρχή.

P I A E S T.

S A P I E T.

Principium Pietas sapiendi sed quoque finis:
Si pius es sapiēs, si sapiēs esto pius.

2. CREATIO MUNDI.

Fit dicente Deo cœlumque solumq; salumque,
Qui dicendo facit, quid faciendo potest?

3. LAPSUS ADAMI.

Dum mala dum bonā vult cognoscere, peccat Adā
Et quali exciderit conditione videt. (damus;
O fortunatum nunquam sua si bona nosset!
Hac homines miseri cognitione sumus.

4. HEVÆ MORS.

Cur Hevæ de morte nihil sacra pagina narrat?
An quia perpetuo vivere digna fuit?

5. DE CAINO DESPERANTE.

Non peccando Cain sed desperando peribat,
Non Deus huic veniam sed negat ipse sibi.

6. NO-

216 HENR. HARDER I

6. NOAH DE ARCA SUA.

Cum gravis immensum tempestas mergeret orbem,

Non magis hæc navis quam mihi portus erat.

7. DE EADEM.

Navis ab auriferis nunquam locupletior Indis
Hac rediit, cunctas quæ tulit orbis opes.

8. AD CONDITORES TURRIS BABEL.

Jam tumidas moles cœloque minantia faxa
Orbis & audaces tollit ad astra gradus,
Heu stolidi ! non quo vos ascendatis in astra
Sed quo descendat pœna, paratis opus.

9. AD SODOMITAS.

Vestra polum versus quæ clamavisse feruntur
Crimina cur quidam crimina muta vocant?

10. DE LOTH I INCESTU.

Dum tenebris somnoque jacet vinoque sepultus,
Hunc sobolis fecit non sua culpa reum,
Perversi natura nefas exhorruit ausus,
Obtulit hîc vitium foemina nempe viro.

11. EJUSDEM EPITAPHIUM.

Hic jacet uxorum genitor, genitorque nepotum,
Tam suus ipse gener, quam suus ipse focer,
Uxorum affinis, natorum avus, & Pater idem:
Hem quantum est unum nomen habere bonum!

12. UXORIS LOTH I EPITAPHIUM.

Quæ Sodomæ cladem lapsosque è nubibus ignes
Effugiens mihimet sævior igne fui,
Hic sto non jaceo, levitas hanc improba pœnam
Poscit & insulsam sic sapuisse jubet;

EPIGRAMMATUM LIBER I. 217

Tu, ne terra gravis mihi sit, ne posce viator,
Sed mage, ne terræ sim gravis ipsa meæ.

HAGAR IN EREMO.

13.

Scilicet hanc in spem te, nate, miserrima Mater
Edidit, ut gelidæ gutta deesset aquæ.
Urimur & ficcæ torret fitis arida fauces,
Te fitis interimit, me fitis atque dolor.
Absit ut hos oculos faciam spectando nocentes,
Sit satis heu! gemina posse perire nece.
Hic dilecte jace; procul hinc procul impia Mater
Auferar, ut fierem sæva coegit amor.

DE ABRAHAMO.

14.

FILIUM IMMOLATURO.

Ipse suam genitor prolem mactare jubetur,
Obsequiumque parat:
Obsequium usque adeo potuit placuisse Tonanti,
Nollet ut obsequium.

JACOB ἀνὰ γῆ. A CIBO.

15.

ESAVUS — SÆVUS.

JACOB LOQUITUR.

Esurientis jus omne suum mihi vendit Esavus,
Nec male compensat fercula nostra Pater.
A gemino fors aucta CIBO mea, meque jubetur
Esavus, SÆVUS sit licet, esse minor.

JACOB DECEPTUS

16.

AD SOCERUM.

Hac servus mercede fui? sic præmia solvis?
Sic focer heu servas insidiosæ fidem?

Tom. II.

K

Red.

218 HENR. HARDER I

Redde mihi emeritos, vir perfide, redde tot annos;
Sola fuit tanto tempore digna Rahel.
Quid tamen hanc aliam quid sperno deniq; lippam?
Ipse ego quo duxi tempore cœcus eram.

17. RAHEL MORIENS.

Me miseram! tanti non est evadere matrem.
Et numerare sui pignora multa tori.
Heu soboles, sine qua me vivere posse negabam,
Me necat & votum damnat iniqua meum.
Heu ingratus puer parienti vipera matri,
Siccine cum viva vivere matre nequis?
Nasceris atque datam compensas funere vitam,
Hora eadem tibi fit dextra, sinistra mihi.

18. IN DINAM JACOBI FILIAM.

It levis ut spectet peregrinas Dina puellas
Virgo, sed amissa virginitate redit.
Hoc retulit nimia levitate; cavete puellæ,
Fiatis nimia ne levitate graves.

19. DE EADEM.

Dina peregrinas exit spectare puellas,
Sed levis amisso Dina pudore redit.
Si rediit sic Dina, quid illis denique fiet?
Quæ toties Juvēnes ut speculentur eunt.

20. JOSEPH.

CUM INTER FRATRES PERICLI-
TARETUR.

Heu cadit in fratres tantum scelus? hocine tuto?
Hoc cœlo fieri teste Deoque potest?
Me miserum! cur non errare sinebat euntem
Quisquis erat rectum qui mihi dixit iter?

Sic

EPIGRAMMATUM LIBER I. 219

Sic me jam reducem genitor fortasse videres.

Non erasse meus maximus error erat.

IDEM AD MERCATORES. 21.

Sim vester potius : mihi mortem hæc turba para-
Si culpam cupitis noscere, frater eram. (bat,

IDEM CUM A DOMINA SOLLICITA- 22. RETUR AD ADULTERIUM.

Desine, nec teneræ, mulier pulcherrima, formæ
Nec sum ego blanditiis præda futura tuis.
Vel fugiens vincam, vestem trahis? ecce relinquo ;
Tu tua jam nostrâ crimina veste tege.

JACOB. 23.

TUNICAM FILII AGNOSCENS.

Hæc certe hæc illa est nostri modo pignus amo-
ris,

Qui tulit hoc nostri munus amoris ubi est ?

Heu Josephus ubi est? nam si modo totus abesset?

Nempe sed illius pars nisi fallor adest.

Quid maculæ & cruor hic? hæc nuncia litera venit,

Hic tua fata, puer, sanguine scripta lego.

Me miserum! mea sunt hæc, fili, crimina, ego te

Immisi rabidis exposuique feris.

Jam maculata mihi pro nato vestis ametur,

Restat ut hanc lacrymis lumina nostra lavent.

FRATRES JOSEPHI. 24.

PATREM CONSOLANTES.

Parce Pater lacrymis tantas miscere querelas ;

Non hic quem desles unicus, unus erat.

Parce pater nimio reliquos contemnere luctu ;

Nos quoque progenies & tua turba sumus.

220 HENR. HARDER I

Heu pietas ! quantos proles ciet unica fletus !

Quid si jam reliquos hæc quoque fata trahant ?
Quare age care parens unum plorare peremtum

Desine, pro nostra funde salute preces,
Quodque potes superos ora ne quando feramur
Nos etiam luctus causâ fuisse tui.

25. AD JACOBUM.

Quid fies funera filii Jacobe ?
Vivit filius emtus haud peremtus.

26. JACOB CUM JOSEPHUM VIVERE
AUDISSET.

Vivere Josephum ? Pharias regnare per oras
Josephum & lacrymas tot periisse meas
Credimus ? an miseræ blanditur fama senectæ ?
Credimus & faciunt munera missa fidem,
Vivit io ! Joseph ; jam nos quoque vivere lætos
Quid vetat ? at quantum nunc doluisse dolet ?
Quam frustra doluisse juvat ! dulcissime fili
Te modo te vivo mors mihi munus erit :
Tebene claudentur viso nec cernere quicquam
Post tantum cupient lumina nostra bonum.

27. MATER MOSIS
FILIIUM EXPOSITURA.

Crudeles pharii: teneros nova pignora natos
Perditis & nostra perditis illa manu.
Impie Rex cujus faciunt nos jussa nocentes :
Eheu quod miseras non satis esse fuit.
An quoniam pulchros metuit gens barbara fortus
Mergere, rem facilem matribus esse putas ?
Ergo parve puer liquidum dabit unda sepulchrum
Et nihil hos menses delituisse juvat ?

Hæc

EPIGRAMMATUM LIBER I. 221

Hæc te canna tegat, pereas dum flumine flumen
Augebunt undis lumina nostra novis.
Adscribam tumulo: Jacet hic mandante Tyranno
Parvulus Amramides. culpa fuisse fuit.

MOSES 28.

MARE RUBRUM TRANSGRESSUS.

Vicinus & tumidum fugiendo stravimus ho-
stem,

Hunc, modo qui terram texerat, unda regit.
Credito posteritas: terra portuque relictis
In medias ruimus, ne pereamus, aquas.

MOSIS EPITAPHIUM. 29.

Forte quis hoc jaceat tumulo scitare Viator;
Hoc tumulo Moses non jacet atque jacet:
Nemo scit & quivis jaceat qua parte sepultus,
Pro tumulo mundum vir sibi magnus habet.
In terra tumuli non est locus, ille sepultus
Est tamen, est tumuli maxima terra loco.

AD SISSERAM 30.

A FÆMINA Jael INTEREMPTUM.

Victus & excedens acie fugis, illa Charybdis,
Confugis ad Jael, hæc tibi Scylla fuit.

JEPHTES 31.

FILIÆ OBVIUS.

Me miserum! tantine fuit sperare triumphum?
Hei mihi quos luctus filia læta moves!
Sic servat fortuna fidem? sic gaudet eodem
Marte foris hostem perdere nosque domi?
Scilicet infesto rorantia tela cruore
In mea converti viscera vota jubent.

222 HENR. HARDER I

Vota jubent, nihil hic aut nomen dulce parentis
 Impedit, aut soboli debitus obstat amor,
 Filia quid plaudis? vicit tuus hostis & hosti
 Pergis in amplexum prima venire tuo.
 Hæc pietas vetat esse pium, salve optima virgo.
 Et Jephtem sed non crede redire patrem.

32. FILIA RESPONDENS.

Vota fidem poscunt, votum pater optime solve,
 Et vili constet publica morte salus.
 Nec querere orbatus: patriam qui servat adoptat;
 Te vociter pro me patria salva patrem.

33. SAMSON

EDITA INTER PHILISTÆOS
 STRAGE SITIENS.

A teneris vestrum sitii, gens dira, cruorem,
 Nunc tamen accendit non levat iste sitim.
 Hei mihi cur vici? jam vobis invidet hostis,
 Quis licuit forti procubuisse manu.
 Ergo, summe parens, nostro victoria constat
 Funere, quam, vires te tribuente, tuli?
 Jam sitis insurgit stratosque ulciscitur hostes,
 Nec patitur clara fundere voce preces.
 Affer opem, nequeunt jam guttura rauca, periculum
 Jam poterunt nostrum guttura muta queri.

34. AD GAZÆOS,

QUORUM PORTAS ABSTULERAT
 SAMSON.

Ut maneat Samson portam clausam ære tenetis,
 Ut maneat potius porta, tenete virum.

EPIGRAMMATUM LIBER I. 223

AD SAMSONEM 35.

ROBORE MIRACULOSO AB HOSTIUM
LAQUEIS SE EXPEDIENTEM.

Fortia vimineo religaris brachia nexu,
Vimineos spernunt brachia firma dolos.
Stuppea vimineis succedunt vincula nodis,
Stuppea discerpis robore vincla pari.
Cincinnis clavisque ligant, utrosque revellis.
Num quid adhuc hostis quod sibi speret habet?
Ah habet & si vimineos contemnere nosti,
Fœmineos nexus, Vir generose, cave,
Abrumpis laqueos, odium quos nexuit hostis;
Si sapias hos rumpas quos tibi necit amor.

AD EUNDEM. 36.

CUM IN SINU DALILÆ TON-
DERETUR.

Quid juvat hostilem toties superasse Charybdis?
Quem nequit laqueis hostis, amica capit.
Dum facit illa tibi quod fecit Scylla parenti,
Tunc tibi tunc vere Dalila Scylla fuit.

AD EUNDEM 37.

AMISSIS CRINIBUS CAPTUM.

Nil agis, amisso coeuntes robore nodos
Parce fatigata sollicitare manu.
Victus es, invictus gladiis vinclisque virorum,
Fœmineis armis, forfice, fraude, prece.
Formidata prius jam robora despicit hostis
Ereptisque pilis non facit illa pili.

Hæc quoque ferre Virum? timido gens perfida
 Eripuit membris robora prima meis, (furto
 Eripuit lucem, nunc crimine pejus utroque
 Vult scelus & nostris lætior esse malis.
 At qui natus erat te perdere, dira propago,
 Nec minus ut perdam nunc moriturus ero.
 Da veniam neque sit Samson tibi, patria, tanti,
 Ut tibi qui noceant tot superesse velis.
 Plena viris do nus est dignum factura sepulchrum;
 Non cupiam tumulo splendidiore tegi,
 Ut pereant fractis arx me obruat alta columnis,
 Jam succumbendo denique victor ero.

Ergone sollicitam semper me sacra Silohe
 Accipiet lacrymas aspicietque meas?
 Nec Deus aspicias, semper ne occlusa dolebo
 Viscera, nec titulo digna parentis ero?
 Da nomen tam dulce mihi, da pignus amoris,
 Hoc tibi pro gratæ pignore mentis erit:
 Quem dederis sacrabo tibi; nunc annue votis;
 Et mihi si non vis, da, Pater alme, tibi.

Vidisti genitor natum, nunc aspice Regem,
 Nunc alium patriæ cerne tuumque patrem.
 Non asinum reperi, reperi quodcunque bonorum
 Possidet Hebræi gens opulenta soli.
 Error in has me duxit opes sceptroque beavit,
 Dum nobis errans bestia monstrat iter.

EPIGRAMMATUM LIBER I: 225

Quid nunc invento genitor lætaris afello?
Utilior nobis perditus ille fuit.

GOLIATHI 41.

EPITAPHIUM.

Ille palæstinis Dux formidabilis armis,
Non veritus cœlo bella movere Gigas
Hic jaceo pars trunca mei; non igne trifulco
Non mihi fulmineo contigit ense mori:
Frons fuit exitio lævi perfracta lapillo.
At nisi cum perii frons mihi nulla fuit.

ALIUD. 42.

Contemptor ille cœli trux, sævus, minax,
Moles tremenda timido, turris carnea.
Subito peremptus GOLIATH fato hic jacet
Morbum viator quæris? obiit calculo.

S A U L U S 43.

MORITURUS.

Ergone se precibus mors implorata negavit?
Ergo venire mihi certa venire timet?
Restat ut ipse meo sanem mea vulnera ferro;
Absit ut hac madeat cæde prophana manus;
Si puer officium trepidus fatale recusas,
Auxilium nobis hic feret, ecce, chalybs.
Corpora victores cædant vulgaria, Sauli
Prostrati titulum non nisi Saulus habet.

ACHITOPHEL ET JUDAS 44. ISCHARIOTES.

David Davidico nati de stemmate Christi,
Achitophel Judæ vera figura fuit.

Ad laqueum Achitophel, Dominum quia prodero
 Ad laqueum Judas, sed quia prodit, abit. (nescit,

45. ABSALONIS ET SAMSONIS
 COMPARATIO.

Absalon ipse suis capitur moriturque capillis,
 Detonsis capitur Samson obitque suis.

Absalon amissis poterat vixisse capillis,
 Servatis Samson salvus abire suis.

46. AD ABSALONEM.

Non ornamentum capiti sed pondera gestans
 Diceris exuviis intumuisse tuis.

Cum caperet propriis quercus te celsa capillis,
 Quam cuperes emtas tunc habuisse comas?

47. IN ABSALONEM PENDENTEM.

Quid mirum jam poena malos si clauda sequatur?
 Aspice, poena malos nunc quoque manca
 capit.

48. ACHITOPHEL PENDENS.

ACHITOPHEL ἀράγρ. HIC PATEO L

Hic pateo proprii monumentum triste furoris,
 Non mea commeritus marmor ut ossa tegat;
 Sum funus tumulusque mihi, poenasque Davidi
 Exitio meritis conveniente dedi:

Perdidi ubique fidem cum nomine, sola superstes
 Quam de me facerem litera longa fuit.

49. SALOMON

AD UXORES.

Non Peor Ifacidum meruit non Astharot aras,
 Nec mea Niliacus templa prophanet Apis.

Vos ego fidereo conceptæ semine formæ,
 Vos, licet invidcant numina vestra, colam.

Non

EPIGRAMMATUM LIBER I. 227

Non placet hoc, vestrosque Deos mavultis ad-
Pareo, sed quamvis pareo, malo Deas. (rem?

MATER PUERI DE QUO LIS ERAT 50.

AD SALOMONEM.

Sic tribuis Rex cuique suum? sic dividis æquum?

Hei mihi! de viva quæstio prole fuit.

Dividat hanc gladio lictor? cadet utraque causa,

Quique utrinque cupis nullibi iustus eris.

Huic potius concede meam, Rex optime, prolem;

Vivat, & ut vivat desinat esse mea.

Nolo meæ quicquam sobolis, plenam opto repul-
sam.

Et precor ut mihi, Rex, quod precor omne
neges.

ELIAS AD RIVUM A CORVIS ALITUR 51.

Ecce sacer vates iustum requiescit ad amnem,

Et sua sed corvo prandia dante capit.

Quid metuas mens sancta famem? cum jusserit æ-

Qui ferat innocuis fercula raptor adest. (ther,

MORTUUS,

52.

TACTIS ELISÆI OSSIBUS REVIVISCENS.

Viventi mortem defuncto debeo vitam,

Me faciunt ludum vitæque morsque suum.

Sto, cado, sto; poterat morti me tradere vivus,

Reddere me vitæ mortuus, ecce, potest.

MANASSES RESTITUTUS.

43

Quem modo præcipitem laxis furor egit habenis

Et scelus & tectum relligione nefas;

Quem cruor innocuus plateis effusus & aris

Quem soboles fecit sacrificata ream;

K 6

Im-

228 HENR. HARDERI

Impetro Manasses veniam: me liberat hostis.

Dum capit & ferro crura manusque gravat.

Dum tenet immotum nexu me carcer ahenus,

Tunc moveor justum confiteorque Deum.

Tunc moveor, tunc ille ferox per viacula flector,

Dum quæ me prohibent flectere vincla gero.

54. SEDECHIAS

LIBERORUM NECEM INTUENS

AD TYRANNUM.

Ut moriar quoties morientia viscera spectro,

Differor & post tot funera cæcus ero.

Nunc potius, truculente, oculos nunc eripe lucem,

Eripe, sic mitis, pœnaque munus erit.

Heu furor! heu crudi clementia sæva Tyranni!

Damnatus mortem flagitat, illa negat,

Nempe aliquid gladiis flammisq; rorisque scaphis-

Pejus habet rabies ingeniosa, moram. (que

55 IDEM CUM OCULIS PRIVARETUR.

Perdere jam superest mea lumina & parcite ferro;

Hoc faciet ferri lacryma fusa loco.

Eripitis lacrymas & melius lugere docetis,

Nam fieri hæc solo sanguine fata decet.

56 IN HAMANNUM.

Majores altis fiunt de montibus umbræ.

Fit tecum fastus major, Hamanne, tuus.

Sed cave ne duplicet tibi gratia Principis umbras;

Umbras cum duplicat Phœbus, Hamanne, cadit.

57. AD EUNDEM.

Nil nisi ventus erit tibi gratia Regis & aura.

Inflat enim Regis te favor ille tui.

IN

EPIGRAMMATUM LIBER I. 229

IN EUNDEM MARDOCHÆI 58.
LOCO SUSPENSUM.

Unicus ut pereat nequit gens tota perire.
Vivat ut hæc, melius Vir perit unus Haman.

JUDITH 59.

HOLOFERNEM TRUCIDANS.

Tempus adest, uno patriam quod liberet ictu
Assyriumque suo dividat ense Ducem.
Jam sexum dedisce tuum, manus, occidat hostis,
Et commista suo sanguine vina vomat,
Cor mihi donasti, quod nunc peto, mollis amator;
Da caput, hæc voti summa caputque mei est.

IN FUGAM ASSYRIORUM. 60.

En fugit abjectis trepidans exercitus armis,
Imperioque Ducis consilioque caret.
Spes decollato decollat Principe, plantas
Consulit, ἀκέραιον dum videt esse caput.

SENES LASCIVI 61.

AD SUSANNAM.

Quæ nullo dare teste potes da gaudia nobis,
Aut dubitas nobis si dare, sume tibi.
Nec tu cānitiem nec amorem sperne senilem,
Nec tenues vires, venimus, ecce, duo.

SUSANNA 62.

AD SENES.

Non pudet æterna canos aspergere labe?
Non pudet hac famam labe notare meam?
Monstra senum! non hic amor est, insana libido
Quam furor e stygii suscitatur igne rogi. (est,

Hic ut in irriguis se mundet & abluat undis,

Non ut commaculet, nuda Susanna fedit.

At neque fraude minisve labat mens integra, sper-

Tectos nuda, viros fœmina, sola duos. (nam

63.

AD EOSDEM

CUM EDUCERENTUR LAPIDIBUS OBRUENDI.

Bini, monstra, Senes, probrum senectæ,

Impuri duo fomites amoris;

Vobis iste pilis vigor sub istis?

Illa sub nive tantus ardet ignis?

Vos pulcherrima forma vos venustæ

Incendisse decor potest Susannæ?

Vos eburnea colla vos papillas

Genarumque rosas manu trementi

Attrectare juvabat & falacem

Ævo vincere debili juventam?

At non sola fides pudorque castæ

Per vos sollicitatur, ipsa fama

Per vos vita periclitatur ipsa.

Instat debita pœna, vosque vulgus,

Ut plectat, lapidem movebit omnem.

64.

LUX VERITATIS.

Sermo Dei Lux est & lux Deus ipse vocatur,

Spektari hæc illa lux sine luce nequit.

65.

FIDES ET AMOR.

Non amor, una fides in cœlum ducit, at illuc

Non tamen ipsa fides sed venit unus amor.

66.

ORA ET LABORA.

Ut felix sit opus tuum precare,

Ut felix sit opus tuum labora.

Ceu nil proficerent preces labora,

Ceu nil proficeret labor precare.

AD

EPIGRAMMATUM LIBER I. 231

AD ZACHARIAM 67.

DE JOHANNE NATO.

Incipe, qui longum tacuisti, denique fari ;
Jam vocem conjux Elisabetha parit.

DE OFFICIO JOHANNIS BAPTISTÆ. 68.

Nunciat optatam populo Baptista salutem
Approperare, viam præparat ille viæ.

AD CHRISTUM 69.

NOCTURNO TEMPORE NATUM.

Nasceris in mediis, o lux mea Solque, tenebris,
Nox fugit insolitum nescia ferre jubar.
Cum medio tegit ora die Sol mœsta minatur,
Sol noctu visus lætius omen erat.

AD EUNDEM. 70.

Te nato nova stella nitet, res mira relatu
Sidereas orto Sole venire faces.

HOMO LAPSUS ET RESTITUTUS. 71.

Dum male prandet Adam pulchrisque expellitur
Nos avulserunt crimina nostra Deo. (hortis,
Dum Deus humanos, nos ut juvet, induit artus,
Conjungunt nobis crimina nostra Deum.

NOMEN JESU. 72.

Omnia debebam nec eram solvendo futurus,
Hoc nomen nomen me facit esse bonum.

AD BEATAM VIRGINEM 73.

DE CHRISTO NATO.

Cum sub te lateat, cum te compleverit ille,
Sisque, licet major visa fuisse, minor ;
Sol puer & merito tu, Virgo, Luna voceris,
Ille tamen crescit, tu quod es ante manes.

74.

74. MARIA ἀνδρ. MIRA A.

Ne penitus sis mira, parens ignara mariti;
 Qui facit & nil non est potis, alpha facit:
 (DEUS α & ω)

75. MARIA ἀνδρ. AMARI.

Nostra Maria Venus non orta mari sed amari
 Dignior & melior quam Venus orta mari.

76. AD B. V. MARIAM.

Admiranda Patris genitrix & filia nati,
 Quotquot erant matrum maxima, prole mi-
 Magna parens, sexus ignara virilis & ipsum (nor:
 Fœcunda pariens virginitate Deum,
 Naturæ mundique stupor cœlique voluptas,
 Et, dare quæ potuit gratia, plena bonis:
 Te stupeo, celebros, laudo, cano, miror, honoro;
 Sed colo (quis culper?) quem colis ipsa, Deum.

77. MAGI EX ORIENTE

AD CHRISTUM.

Accipe, parve puer sed sic quoque maxime Re-
 Parva sub Eoo munera nata solo. (gum,
 Arrides, blandoque probas pia munera vultu?
 Alii satis est, grates accipiendo refers.

78. AD MAGOS EX ORIENTE.

Vos puer æthereus stella latitante latebat,
 Postea vos auxit lux nova luce nova. (stum,
 Magnus honos! fateor, cœlo Duce quærere Chri-
 Sed tamen & noster sic sibi constat honor:
 Vos ad quæsitum deducant astra puellum,
 Dum nos inventus ducat ad astra puer.

EPIGRAMMATUM LIBER I. 233

AD JOSEPHUM

79.

DE HERODIS INSIDIIS IN SOMNIS

ADMONITUM.

Insidias vobis vafri struit ira Tyranni,
Insidias somno tu monitore fugis.
Quem metuas Vir sancte; quies cui detegit hostem
Et contra insidias excubat ipse sopor.

RAHEL FLORANS.

80.

Innocuos, teneros & adhuc a matre rubentes,
Cruore fœdos proprio
Aspiciam & lacryma cessẽ manante lavare
Vani capax solatii?
Parcite nec lacrymas dulces prohibete sorores
Nil profuturas fundere;
Nil ago tot lacrymis? hoc ipsum perditã plango
Tot lacrymis quod nil agam.

AD HERODEM,

81.

DE JOHANNE.

Nuncius æthereã Johannes missus ab aula
Aula docebat in tua;
Innocuum perimis; non hoc cœloque Deoque
Est nuntium remittere?

AD NICODEMUM,

82.

JOH. 3.

QUOMODO POTEST HOMO NASCI QUUM SIT
SENEX? NUM POTEST IN VENTREM MA-
TRIS SUAE ITERUM INTROIRE ET
NASCI?

Quod rogitas, quanquam stultum, Nicodeme,
videtur,
Possẽ tamen fieri resque fidesque docent:

Ma-

234 HENR. HARDERI

Mater humus nostra est, in eam post fata redimus,
Concipit hæc vitæ nos paritura novæ.

83. DIVES EPULO.

Vivamus, focii, dum vivimus, utitur annis
Qui sapit & præsens quod finit hora facit.
Vivamus, vitæque brevis sit norma voluptas,
Distribuat ludis hæc epulisque diem.
Nil animo nil dulce gulæ ventrique negemus,
Dum fortuna nihil divitiæque negant.
Terreat incerti fatuos formido futuri,
Qui capit in præsens quod sapit, ille sapit.

84. LAZARUS PAUPER.

Sordida luxuries & inexorabilis aula:
Sic pateris vanas pauperis ire preces?
Sic pateris, Vir dure, graves spernisque querelas?
Quodque fames optat nostra perire jubes?
Non epulas, fragmenta peto, fragmenta negantur,
Frustra precor, frustra: tollere frustra veras.
At quantum potuere juvant & putria lambunt
Ulcera me melius pasta caterva canes.
Aut hominum canibus misereri disce magistris,
Aut me, ne pigeat pascere, crede canem.

85. AD PHARIZÆOS

DE CHRISTO ETIAM SABATHO DIE AEGROS
SANANTE.

Quo Pharisæa cohors damnatis crimine Jesum?
Hocine quod vestro pellit ab orbe luem?
An quia factorum sunt conscia Sabbatha? nunquam
Iste prophanabit Sabbatha sacra labor.
Sudorem damnate omnem damnate laborem;
Nullus ei est ægrum restituisse labor.

SCAZON.

Hic ille Jesus, voce dum fugat morbos
 Curatque promptus, quos vel æstuans febris
 Vel udus hydrops arida siti torret,
 Stillansque membris omnibus ligat gutta;
 Vel quos peredit, integraque semovit
 A plebe lepra, quos vel aurium fugit
 Vel lucis usus, quos & occupat toto
 Exercitu sævisissimus stygis Princeps;
 Hos dum focillat ille, sanat, expugnat;
 Quid mustitatis gens iniqua doctorum?
 Quid ista facta facta pulchra culpatis?
 Per tot labores impiamque virtutem
 Sperni querentes Sabbathum Deo sacrum.
 Non iste spernit sabbathum labor, per quem
 Tot luce sacra desinunt laborare.

JERUSALEM JERUSALEM! 87.

QUAE OCCIDIS PROPHETAS ET LAPIDAS.

Ut perimas omnes, Majorum more, Prophetas
 Omnem nunc lapidem moves.
 Si pergis, veniet tempus quo denique nullus
 Hærebit lapidi lapis.

ZACHÆUS RESIPISCENS. 88.

Parvus homo sed pravus eram; monstravit Jesum
 Arbor & injustam spernere jussit humum.
 Accipio sub tecta Deum, justusque probusque
 Utile suscepta damno salute nefas.
 Ditior ut fiam cum paupere divido nummos,
 Deceptisque lucrum reddere lucra puto.
 Me juvat ipsa salus; felix mihi contigit arbor;
 Hac didici fructus arbore ferre bonos.

236. HENR. HARDERI

89. FILIUS PRODIGUS

AD PATREM.

Ah pudeat quemcunque piget cognoscere mun-
 Quem juvat in patria consenuisse casa. (dum,
 Me rapit externum generosior ardor in orbem
 Quodque domi profit vult didicisse foris.
 Consilium genitor damnas? aurumque petenti
 Abnuis & stultum degeneremque vocas?
 Hoc ipsum maturet iter, sine pergere stultum,
 Fortassis sapiens, quando revertar, ero.

90. AD PATREM FILII PRODIGI.

Retinetote filium, Pater; si non tenes,
 Tibi perdet ille filium, fiet nepos.

91. AMOR ET TIMOR.

Homines amabit quisquis amaverit Deum,
 Homines timebit nemo qui timet Deum.

92. LAZARI

A CHRISTO RESUSCITATI

EPITAPHIUM.

Lazarus hic jaceo, bis natus: foemina mater.
 Prima mihi, tumulus altera mater erat.
 Bis vixi, bis mortem obii, jam tertia vita
 Restat, ubi plus est vivere posse semel.

93. VINCULA CRISTI.

Vinctus eram, & stygia captivus fraude tenebar,
 Vincula, ne tenear, tu mea, Christe, subis.
 At quæ me Stygio solverunt vincula nexu,
 His ego devinctum me tibi, Christe, scio,

EPIGRAMMATUM LIBER. I. 237

AD MALCHUM. 94.

Vincla paras Christo dextra cum plecteris aure,
Non truncanda auris sed tibi dextra fuit.

AD MILITUM TURBAM JESUM CAPIENTIUM. 95.

Non manibus vestris quem ducitis, impia tur-
Non vi non odio, captus amore fuit. (ba,

PETRI LAPSUS. 96.

Instat & instabilem terret mala foemina Petrum,
Ille negat Dominum pernegat ille suum.

Peccantem hinc tacito facundior ore Magister,
Inde monet cantu nuncia lucis avis.

Solvitur in lacrymas, Dominiq; ut molliat iram
Ipsa cavaturas marmora fundit aquas.

Desine Petre, tui nam desit ira Magistri,
Cum te luminibus molliit ipse suis.

PETRUS DE SE. 97.

Perdam oculos lacrymis, perjuræ crimina lin-
Oculi luant & eluant. (guæ

I D E M. 98.

Infelix mihi nox fuit & carbone notanda,
Quæ carbone meum solvit & igne gelu.

DE LACRIMIS PETRI. 99.

AD AMICUM CHRISTIANUM.

Peccarunt alii, sed eluerunt
Pœnitundine fletibusque noxas;
Et pax post veniam reducta menti
Siccavit tumidos aquis ocellos.
Sed Petrum perhibent & impetratâ
Delicti veniâ tamen gementem,

Et facti memorem, canente gallo,
 Æternis lacrymis rigasse vultum.
 Quid hoc vult tibi? Christiane quæris,
 An hæ sunt fidei speive guttæ?
 An tristis, trepidantis, ambigentis,
 Pressi pectoris anxii que proles?
 Quid hoc est, lacrymas cadente Phœbo
 Et Phœbo lacrymas novas reverso,
 Et semper lacrymas canente gallo
 Mœsto fundere núbiloq; vultu?
 Quid hoc est faciem genasque molleis
 Salsis & madidis arare fulcis?
 Et corrumpere lumina & ruborem
 Ignitum dare lippitudinemque,
 Atque ipsam properare cœcitatem
 Misellis oculis? Quid, inquis, hoc est?
 Hoc est (nunc tibi, Christiane, dicam)
 Hoc est plus oculis amare Jesum.

9100. PETRUS RESIPISCENS

AD JESUM.

Sumne tuus, quem lingua tuum perjura negabat?

Sumne tuus, Jesu, quem pudet esse tuum?
 Non ego sum qui nuper eram, cùm voce feroci
 Nulla recusantem vincula jacto fidem.
 Tam fortem puduit saltem dixisse quis essem;
 Nunc iterum quis sim dicere, Christe, pudet.

101. PETUS ἀνδρ. PR(O)TEUS.

Instabilis fidei tiro mox deniq; constans
 Immotam servas ad tua fata fidem.
 Quam bene ne Proteus sis & sine fine vacilles,
 Litera quæ finem non habet illa deest?

EPIGRAMMATUM LIBER I. 239

AD JUDAM DESPERANTEM. 102.

Nunc innocentem sanguinem
Te prodidisse pœnitet?

Hoc innocenti sanguine,
Si pœnitet, sis innocens.

JUDAS DESPERANS. 103.

Quisquis eris, tua quem condemnant crimina,
Tibi Redemptor contigit; (spera:
Non mihi; non meus est, non est meus ille Re-
Non est meus, quem vendidi. (demptor:

AD PILATUM. 104.

Detrahis ipse fidem tibi dum nescire fateris
Quid sit, Pilate, veritas.
Quod modo clamabas: infontem vivere Jesum,
Hæc est, Pilate, veritas.

AD EUNDEM 105.

MANUS LAVANTEM.

At nunc innocuo maculatam sanguine dextram
Unda lavat, frustra; polluit unda magis;
Si sceleris piget & mundari serius optas,
Hoc, quo te maculas, sanguine mundus eris.

AD CHRISTUM 106.

CRUCI AFFIXUM.

Sic genitor placandus erat, dulcissime Jesu?
Hei mihi! nunc quid sit crimen & ira patet.
Quàm dolet hanc nostra te mortem occumbere
Pro culpa nostra quàm subiisse juvat! (culpa!

ALIUD. 107.

Fecimus has pœnas tibi nos, non solus Adamus,
Et nostrum est, quicquid fecit Apella, scelus,
Sed

Sed morimur nisi tu moriaris, ut ergo liceret
Vivere, debuimus bis meruisse necem?

108.

CHRISTUS.

VIA ET VITA.

CRUCIFIXUS ET MORTUUS.

Vult sursum tolli Via qua conscenditur æther;
Vult, ne mors possit vivere, Vita mori.

109.

IN CHRISTI CRUCIFIXI
IMAGINEM.

AD SPECTATOREM.

Aspice ferali pendentia corpora ligno,
Aspice, res curas exigit ista tuas.
Quis patitur? coeli Dominus, quid? vincula, plagas,
Flagra, crucem, clavos, scommata, sputa, necem.
Qui poenæ socii pendent utrinque? latrones.
Et quid flagitii fecerat ille? nihil.
Et tamen hunc audet Manus impia tollere? tollit.
Cujus erat facinus tam furiale? tuum.

110.

MARIA MAGDALENA

SUB CRUCE.

Hoc erat injussis toties quod fluxit ocellis
Lacryma, non solo crimine mœsta fui;
Mens tanti præfaga mali tot fundere rivos
Lumina flumineæ more coegit aquæ.
Parcite jam lacrymæ; satis heu! tot fletibus actum
Non tibi jam lotos imputo, Christe, pedes. (est;
Heu! malè tam mundum lacrymis scelerata lava-
bam;
Me melius fuso sanguine, CHRISTE, lavas.

EPIGRAMMATUM LIBER I. 241

ET PETRÆ FISSÆ SUNT ETC. 111.

AD PECCATOREM.

Tristi funere flebilique fato
Moveretur lapis ipse, tuque duro
Stabis pectore? pro salute cujus
Servator lapidem movebat omnem.

JESU CHRISTI 112.

EPITAPHIUM.

Plange, dole, mirare, stupe, lætare, Viator;
Quisquis es; hoc tumulo mortua vita jacer.

IN SEPULCHRUM CHRISTI. 113.

MORTIS EPITAPHIUM.

Mortuus, hoc nemo, sed mors jacet ipsa sepulcro:
Intulit huic meritam vita peremta necem.

AD MULIERES. 114.

CHRISTUM UNGERE VOLENTES.

Parce, benigna cohors; non est opus ungere Chri:
Vivit & ille unctus jam fuit ante Deo. (stum.

SAULUS CONVERSUS. 115.

Impia me pietas ferventi cæca furorc
Egerat in clades, sancta caterva, tuas.
Jam rabies accensa novum sperare cruorem
Et tibi funestas jusserat ire vias.
Sistit iter vox missa polo, sternitque trementem
Fulgida lux; hostem disco colloque meum.
Eripuit lucem mihi lux, tenebræque tenebras,
Hinc rectam didici cæcus inire viam.

Quid quereris mens ægra? crucem quid ferre
gravaris?

Quo plus tristitiæ, gaudia plura feres.

Disce pati: mera lætitiæ sunt semina luctus.

Solamenque mali non leve, multa pati.

Vivere disce, mori qui vis aliquando beatus,

Qui bene vis olim vivere, disce mori.

Domine &c. Ps. 139.

Quæ fuga me eripiet Domino, qui regnat ubique

Et premit occultos quolibet orbe reos?

Diffuadet timor ipse fugam. Justissime Vindex:

Ad te confugio, ut te miser effugiam.

faciem Dei Psalm. 41.

Nondum lux venit illa, quæ tenebris

Exemptum jubeat videre lucem?

Nondum lux venit illa, qua venire

Me velis, pie Christe, gaudioque

Hos incredibili bees ocellos?

Ocellos tua quos videre templa,

Tuo quos cupiam frui decore,

Quos huic eripiam libenter ævo,

Quos, ut te liceat videre, claudam.

LIBRI PRIMI

F I N I S.

HENRICI HARDERI
EPIGRAMMATUM
LIBER SECUNDUS.

I.

AD SERENISSIMUM AC POTENTISSIMUM
DANIE NORVEGIE VANDALORUM
GOTHORUMQUE REGEM

FRIDERICUM
TERTIUM

Regnorum Hæredem.

ANNO MDCIX.

I.

Antea Te Regnis dederat, FRIDERICE, duobus;

Nunc, Rex Magne, Deus dat duo Regna Tibi.
Gloria magna fuit fieri meruisse Monarcham,
Maxima non fieri commeruisse fuit.

II.

2.

Dania post varios pacis bellicque labores
Dum quærit meritis præmia digna Tuis;
Dum quærit miseris bellorum fracta ruinis
Quo valeat recipi paxque salusque modo;
Donavit Tibi se rotam, FRIDERICE, fuitque.
Utilis ipsa sibi, quo tibi grata foret.

III.

3.

Cum novus Hafniacis instaret mœnibus hostis,
Et dubio hæreret cardine Dana salus:

L 2

No

244 HENR. HARDERI

Nolbas sine cive Tuam servare salutem,
 Nec sine Te poterat Civis amare suam.
 Nunc meritis actura Tuis pia Dania grates
 Sceptra offert generi perpetuanda Tuo.
 Danorum gratus virtutibus esse tuorum
 Si cupis, oblatum tu diadema cape.

4.

IV.

Non majora potes patriæ dare munera, quam
 Munera Rex facilis quæ dedit illa capis. (quod
 Tunc etenim sese prope perdita visa recepit
 Patria, cum tibi se, Rex FRIDERICE, dedit.

5. DE OBSIDIONE HAFNIENSI

AD REGEM.

Hostis adest, spectat desertam moenibus urbem,
 Dum parat ingressum, moenia nata videt.
 Dum stupet, urget opus nostri solertia Martis,
 Eluditque truces vis inopina minas,
 Nunc Amphionios ne jactet fama labores,
 Aut testudineâ moenia structa fide.
 Nam multo breviora mora, Rex magne, tuorum
 Tu quoque struxisti moenia tanta fide.

6. DE FALCIBUS MESSORIIS,

QUIBUS IN OBSIDIONE PUGNATUM.

Vidimus innocuæ falces insignia Pacis
 Officium Marti prostituisse suum.
 Scilicet ut pulsus pacem Mars redderet armis,
 Vincere, Pax, armis debuit ille tuis.

7.

ALIUD.

Falce hostem metimus, vigilantia moenia Marti
 Damus arma paci debita.
 Quod fuit ante nefas, alienæ hoc tempore messi
 Cum laude falcem immisimus.

Si modo belligeras sublato fœdere gentes
 In nova sollicitet prælia Martis amor,
 Non opus ut rigidum falces conflentur in ensen,
 Arma, Gradive, tibi pax satis apta dabit:
 Ense tuo melius cumulabunt funera falces,
 Quoque solent numero tritica, colla merent:
 Discite qui sapitis pacem quoque posse nocere,
 Et Dominæ mores arma secuta suæ.

DE OBSIDIONE.

9.

Hostis adest, nudam muris sibi destinat urbem,
 Sed cita se tollunt mœnia, fervet opus.
 Fervet opus, remonent damnosa suburbia flam-
 Nec tantum fervet sed simul ardet opus. (mæ,

ACADEMIA ARMATA.

10.

Aonidas etiam fortes Phœbique cohortem
 Sumere depositis vidimus arma togis.
 Nec metuisse sacras hostili sanguine dextras
 Tingere, nec proprio, Suece, cruore tuas.
 Hoc est quod Phœbum non solis vivere Musis,
 Sed quibus & pugnet spicula ferre ferunt.

DE PUGNA NAVALI

11.

IN FRETO CODANO. MDC LVIII.

Occupat angustas prior hostis in æquore fauces,
 Et clausum Batavo classe coronat iter.
 Hinc atque inde rates, castella hinc inde minantur.
 Per medias tantum rima patebat aquas.
 Agnovit solitum virtus iter, ivit & ultro
 Hostibus angustas fecit utrinque vias.
 Hostis utrinque perit, tua nostræ fida salutem
 In Medio virtus salva, Barave, stetit.

246 HENR. HARDERI

12. DANIA *didyp.* DIANA.

Me prope furtivus nudam conspexerat hostis,
 Inque ipsos trepida venerat urbe sinus.
 Extimuit sua probra pudor : sed nervus & arcus
 Telaque sueta meas destituere manus.
 Nos aqua, nos ignis socia virtute tuentur,
 Et quicquid præfens hora locusque dedit.
 Ille fugit cervo similis, quem Delia Virgo
 Cominus aspersa de Duce fecit aqua.
 Poena tamen diversa placet : nova cornua nulla
 Sed quibus irruerat cornua fracta refert.

13. DAVIDIS & TRAJANI LAUS.

*AD AUGUSTISSIMUM REGEM*CHRISTIANUM
QUINTUM.

Nil Hebræa dedit melius DAVIDE vetustas,
 Romana TRAJANO nihil.
 Hos laudare duos dum Phœbus nititur, uno
 Cum CHRISTIANO comparat.

14. AD EUNDEM

ORDINIS EQUITUM STELLAE IN
DANIA AUTHOREM.

Quid mirum venisse Tuas ad fidera laudes?
 Vidimus ad laudes illa venire Tuas.
 Vive diu terris, nam fidera ne citus optes,
 Ipsa ad Te veniunt fidera, vive diu.

15. IN FORTUNAM
CAROLI II. MAGNÆ BRITANNIÆ
REGIS.

ANNO M DC LX.

Certavere diu Virtus Fortunaque Regis
 Secula cui paucos prisca dedere pares.

EPIGRAMMATUM LIB. II. 247

Vixit io ! Virtus, Fortunaque victa recessit,
An potius vetita est cedere ? victa stetit.

OLIVIER CROMVELLUS. 16.

Ille crucem sceleris pretium tulit, hic diadema,
Felix infelix Cromvel : utrumque tulit.

DIVES ET BONUS. 17.

Dives erit qui se ditem satis esse putabit ;
Ille bonus qui se non satis esse bonum.

VOTUM SAPIENTIS. 18.

O felix sapiens ! quodcunque rogabit habebit ;
Nempe nihil, nisi quod fas sit habere, rogat.

IN STATUAM LAOCOONTIS QUÆ 19.
ROMÆ VISITUR.

Laocoonta senem cupiit qui reddere vitæ,
Reddidit ad pœnas suppliciumque faber.
Quem miserer prius hic ? natos ? miserumne pa-
rentem ?
An stupeam colubros horrida monstra duos ?
Hei mihi ! quam sævo stringuntur corpora nexu ?
Quamque venenato vulnere membra tument ?
Quamque diu heu ! frustra miseri frustra que repu-
Alteriusque alter morte suaque perit. (gnant ?
Spirantes tristi pallent in marmore vultus,
Jamque notas vitæ deficientis habent.
Omnia viva dedit manus ingeniosa Myronis,
Vox tamen una deest ? hanc tibi, fama, dedit.

AD JOVEM BOVEM. 20.

Stulte quid Europam ficti sub imagine tauri
Ludis ? amatorem mavolet illa virum.
Candida cum vaccas inter tua mugit Io,
Tunc tauri speciem sumere tempus erat.

DNI. FRIDERICI BRANDES

ECCLESIASTAE AULIC. NICOP.

Quæ Babyloniacis suspensa vireta columnis
 Surgere barbaricus jussit in astra labor
 Jam stupeat qui vana sapit ; cui sidera curæ,
 Ecce novum nostro spectet in orbe nemus.
 Dantur Hyperborea viridaria digna sub arcto,
 Præ quibus Eoæ sordeat artis opus.
 Nam neque se fragili sustentant pendula Saxo,
 Nec sterili debent quæ genuere solo.
 Fundamenta ipsi referunt & semina cœlo,
 Æthereoque foveant germina digna satû.
 Explicat hæc varias virtutum culmina frondes,
 Divinoque omnes nectare silva rigat.
 Hoc Amor hoc Virtus Candorque Fidesque rena-
 Hoc Pietas superis gaudet amica solo. (sci,
 Huc pia mens, seu te sudantem lenior aura,
 Seu tenebræ virides & juvat umbra, veni.
 Hic æstus Zephyrus divinæ mitigat auræ,
 Hic tibi viva, sitim quæ levet, unda fluit.
 Hic lege laudata quot cernis in arbore fructus,
 Et fuge quot vetitos hic paradisus habet.
 At tu perge sacra, BRANDES, Virtute diuque
 Nostra beatorum secula crescat opus.
 Perge Semiramio nil concessure vireto
 Sideribus sylvæ proximus ire tua.
 Si qua fides, hodie quoque dant miracula sylvæ.
 Quis putet ? en vatem me tua sylvæ facit.
 Olim sunt sylvæ Rhodopæia pleetra secutæ,
 Carmina sunt sylvam nostra secuta tuam.

CUM SECUNDIS NUPTIIS SIBI JUNGERET
LECTISSIMAM VIRGINEM

SOPHIAM ELISAB.

Rehsfeld / ANNO M DC LXIV.

I.

Fulfit dicta dies ; veniunt ad fœdus amantes,
Idaliisque sacris & sibi plaudit Hymen.
Plaudit Amor tantique placet sibi laude triumphi,
Plaudit amans neque sic succubuisse timet.
Sic vinci vicisse fuit, superare Sophiam
Tanti erat, ut Sophiæ cedere vellet amor.
Victus uterque tamen vicit, jam Conjuge vivet
Ille sua felix nec minus illa suo. (est !
Quam bene quæ nubit BRANDI Sapiencia dicta
Qui ducit SOPHIAM quam sapienter amat !

II.

23.

Sic lacrymas terfisse juvat sic ire dolores,
Verbaque de thalamo nulla priore queri.
Scilicet erubuit tandem Fortuna, sibi que
Quod licuit cuperet non licuisse nefas.
Qua licet, excusat ; vacui fastidia lecti
Dum fugat & viduos non finit esse toros.
Perge tuis, Fortuna, bonis meliorque perenna,
Sic poteris famæ consuluisse tuæ.
Nos tibi blandimur, ne nobis dura benignos
Invideas vultus, nos manet iste labor ;
At BRANDEM placare tibi veniamque mereri
Quo potes officio quoque favore, tuum est.

III.

24.

Tempore virginis quo Sol amplexibus hæret
Dilectasque timet deseruisse domos ;

250 HENR. HARDER

Hæc Phœbum videt ora novum, flagrantia Bran-
Gaudet virgineo corda levare toro. (des.

Quam bene te Phœbo similem facis? alter Apollo:

Quam bene fidereas æquat Elisa Deas?

Restat abhinc nono videas ut mense GEMEL-
Hac etiam Phœbum parte referre juvet. (LOS,

25. AD GENEROSUM AC NOBILISSIMUM

DN. DIEDERICUM

SCHULTE,

FINSTRUPII HABRED.

Ab exteris in Patriam redeuntē

ANNO M DC LXIV.

Ergo dies rediit qua te redeunte beemur,

Delicium SCHULTI gentis honorque tuæ?

Ergo ades, & tanto dignissima pignore Mater

Mirandi causas lætitiæque videt?

Et rediisse suum tandem pia patria circum

Lætatur, talem Te rediisse stupet.

Jam plaudit jam plectra movet Parnassus, & ipsa

Æstuat in laudes ire Thalia tuas;

Sed tenues queritur vires & quicquid honorum,

Quicquid habet laudum te videt esse minus.

Nominis ergo tui quod laudes exprimat, ipso

Nil reperit melius nomine Musa tuo:

DIEDERICUS SCHULTE.

andyp.

REDIT SECULI DECUS.

In

In Imaginem 26.

GENEROSISSIMÆ MATRONÆ
ANNÆ MARGARETÆ A GOTZEN

Finstropiæ Dominæ

ANNO 1662.

Sic habitat Virtus, quam præfert GOTZIA vultus;
Hic pudor hæc ista gratia fronte sedet.
Hæc roseis nix mista genis, ipsamque juventam
Ætatem facie dissimulante refert.
Non Helenam non Penelopen jam Græcia jactet :
Hujus in hac mores illius ora vides.

AD AMICUM APUD EXTERAS 27.
AGENTEM

ANNO 1663.

Dum tua te magnum ducit Fortuna per orbem,
Me mea Finstrupii limite claudit agri.
Dum tua te merito virtus illustrat honore,
Torpet in obscuro nostra latetque solo.
Ampla tibi legitur doctrinæ messis, in agro
Barbaries nobis rusticitasque redit.
Cætera dissimiles, inimici crimine fati.
Quod superest, solo sumus amore pares.

AD D. CASPARUM KÖLICHEN 28.

DE GUTTA DISPUTANTEM.

Acre malum, plures quod rodere corporis artus
Novimus, a solo cur pede nomen habet?
Quam Bacchi liquor & falso Venus edita ponto
Progenerant, dici non male gutta potest.
Gutta sed Oceanum multis paritura dolorum,
KÖLICHIO tantum gutta benigna meo :

252 HENR. HARDER I

Tu melius guttæ nomen, CASPARE, dedisti;
Gutta tibi nomen clarius ista dabit.

29. IN EJUSDEM LAUREAM
DOCTORALEM.

Non aliter summo capitolia sacra Tonanti-
Aufonius niveis victor adibat equis.
Scandit Apollineos victrix industria colles (NOR.
KOLICHIUMQUE novo culmine sistit HO-
Stat Virrus spectatque sui decus alta triumphi,
Stat labor & meritis debita dona refert.
Maeste novis, CASPARE, bonis & nomine fausto!
De nece de morbis iste triumphus eat.
Ipse pari titulo te Phœbus adoptat ut orbis
Famaque te talem qualis es esse sciat.
Scit mundus neque fama tacet: fastigia Phœbo
Proxima nec Musis inferiora tencs:
Nec mortem tuus horret honor nec fama, vetabit
Et tua te Virtus & Medicina mori.

30. AD ARISTIPPUM

AURUM ABJICIENTEM.

Non opus ut perdas auri, stultissime, munus.
Illud perdiderat qui tibi cunque dedit.

31. AD JOHANNEM MOLLERUM

J. U. D. QUONDAM IN HAFNIENSI ACAD.
PROF. P. CUM FLENSBURGI CONSUL
FIERET.

Ergone hyperborei pars hætenus ampla Lycei,
Quem sibi jam proprium fecerat alma Themis?
Destituis quas magna suo fovet Hafnia portu?
An potius transfers in loca nostra Deas?

Jam.

EPIGRAMMATUM LIB. II. 253

Jamque tuis pateris titulis accedere fasces
 Et nostra Consul figis in urbe larem,
 Municipales gaudere mei: vos candida virtus,
 Vos Doctrina Fides & Themis ipsa regent.
 Hic vir hic est urbem cujus sapientia nostram
 Gaudet in antiquum restituisse decus.
 Maeste Pater! vacuet jam curia nostra cathedras,
 Et media virtus se tua luce probet.
 Explicuisse minor laus est quam tradere leges,
 Et dare jus majus quam docuisse decus.

AD D. RUDOLPHUM MOTH 32.

VICE EPISCOPUM FIONENSEM
 AMICUM VETEREM.

Dic quæso mihi dic, amice Mothi,
 Quo te nomine rectius salutem.
 An meum vocitabo te Rudolphum?
 Rudolphum potius meum vocabo.
 An meum Mothium vocabo? nolo
 Sed meum volo Mothium vocare.
 Cur? brevis mihi nolo sis amicus.

REMEDII AMORIS LABOR. 33.

Otia si tollas, periere Cupidinis arcus,
 Quem requies fortem desidiofa facit.
 Ignis amor si sit, frigescunt ignea motu,
 Friget amor quoties sudat opusque facit.

AD PONTIAM FUCATAM. 34.

Narcissus propriæ formæ mutatus amore est,
 Tuque odio formæ, Pontia, versa tuæ.

DE PROCLO ET COTTA POETIS. 35.

Proclus inops diti vendit sua carmina Cottæ,
 Jam quod edat Proclus, Cotta quod edat
 habet.

254 HENR. HARDER I

36. CALENDIS MAJIS ANNO 1664.

Salvete magno, digna progenies Jove

Sœcunda Ledaë fidera:

Salvete, Phœbum dum telluri dum novum

Orbi decorem redditis.

O ver amœnum dulcis herbarum Parens!

O blanda nutrix temporis!

O mira cœli limpidi serenitas!

Pictusque pratorum nitor.

Ut nunc virentes ire per filvas juvat!

Aut fontis ad vitrei caput,

Qua fagus alto fundit umbram vertice,

Audire murmur rivuli,

Pugnâsque vocum, dum nec una spinulo

Fringilla nec cedit paro.

Dum triste dulci Daulias queritur sono.

Dirum perosa Tereum.

O mentis ingens languidæ solatium!

Specrare quo pingat solum

Natura cultu nuper astrictum gelu

Altaque velatum nive.

Audire mistum frondibus favonium,

Quas nuper ofbarat notus.

Sic nempe certas læta miscet tristibus

Natura rerum per vices

O disce rebus semper immitis meis

Fortuna naturam sequi.

37. IN LUSCINIAM.

Amula Musarum cantrix, innoxia Siren,

Non male Pieriis annumeranda choris:

Vox nemoris, nova lingua loci, qua nemo canente

Gutturis unius tot purer esse sonos:

Hæc tibi pro muto facundia contigit ore?

Fallimur? an tanti sic periisse fuit?

Jama

EPIGRAMMATUM LIB. II. 255

Jam linguæ secura tuæ secura pudoris
 Deliciis hominum læta tuisque vacas.
 Non sequeris credo sed ducis carmine sylvas
 Ex quo threicium servat Olympus ebur.

AD ECHO DE MORTE NARCISSI. 38.

Funera Narcissi Nymphæ lacrymentur, at Echo
 Gaude, rivalis dum perit ille tuus.

AD CÆCILIANUM GRAM- 39.
 MATICUM.

Candor & albor idem tibi, Cæciliane, videntur,
 Candida mens non est sed tamen alba tibi.

AD PRISCUM DE HERMO. 40.

Roganti tibi, Prisce, dives Hermus
 Nummos mille negavit, at negavit
 Longe plus Proculo : negavit unum.

AD QUENDAM. 41.

Privatus vivis, sed enim dum Thaida ducis,
 Accedis ad Rem publicam.

MANIBUS 42.

DOCTISSIMI PROBISSIMIQUE JUVENIS
 PAULI JUDICHERI

AMICI INTIMI.

Siccine maturus moreris? me Paule relinquis?
 O animæ nunquam pars moritura meæ :
 Siccine mors nimis plectens virtutis honores
 Esse senem prohibet dum putat esse senem?
 Ite meæ lacrymæ, caro date justa sodali,
 Ite, juvat madidis & decet ire genis.
 Non dolor hic siccos gemitus non arida poscit
 Verba sed & lacrymas ; ire negant lacrymæ.
 Parcite quæso tamen Paulini parcite manes,
 Nec sperate mea de pietate minus.

Eripit ipse sibi tantus solatia luctus,
Ire dolor lacrymas qui jubet, ire vetat.

43. IN POEMATATA JUVENILIA
GENEROSISSIMI DOMINI
MAGNI SCHEEL

DNI. IN FUSING. &c.

Quem nobis aurora diem tam lucida spondet?
Quantus ab exiguo proditur ungue Leo?
Fallor? an imberbi Musas sociare juventæ
Pergis & exemplo, Phœbe, favere tuo?
Scheliadæ prætexta sapit, jam carmine Magnus
Teutonicum facili pectine pulsat ebur.
Seu radius seu sit vegetæ scintillula mentis,
Eruptura suo tempore flamma latet.

44. IN EJUSDEM JUDITH TRAGOEDIAM
ex Germanico in Danicum sermonem
elegantissime versam.

Mascula jam Dano graditur JUDITHA cothur-
Ostentatque suis triste piumque nefas. (no,
Formosam facit iste cruor, torus iste pudicam
Monstrat, & æternum nox parit ista jubar.
Pro Patria fraus nempe licet, si robora desint,
Et vitio pietas insidiosa caret.
Tu morere & toties proprio, Dux pessime, ferro
Occide, te quoties vivere Musa facit.
Quæ placuit Juditha tibi jam vindice Magno
Dana fit & titulo nobiliore placet.

45. AD EUNDEM,
CUM STUDIIS GEOGRAPHICIS OPERAM
DARET.

Hoc quoque restabat; magnum cognoscere mun-
dum,
Atque animo spatium par reperire tuo.

EPIGRAMMATUM LIBER II. 257

De mundo jam disce loqui, doctissime Scheeli,
Mox de te mundus discet uterque loqui.

AD EUNDEM, 46.

Cum ad exteros abiret.

Nobilis externas dum te rapit ardor in oras,
O SCHELI Patrii lausque decusque solis:
I felix patriamque lubens fuge nobilis exul;
Sic reduci lætum gloria pandet iter.
Distribuit cunctis sese Prudentia terris,
Quærere quod Patriæ profit ubique licet.
Extera te nostræ sapientia præparet aulæ,
Quodque domi doceas utile disce foris.
Dum Patriæ discas patria tibi vile carere est,
Sic patriam patriæ spernere cogit amor.

SCIENTIÆ GENEALOGIA. 47.

Filia non temerè Thaumantis creditur Iris;
Invenit hic certam fabula ficta fidem.
Quas scimus rerum fuit Admiratio mater,
Illa cognitio nata Parente fuit.
Nascitur ex ista rursum admiratio doctis,
Mira eadem natæ nata Prensque suæ.

LA MODE. 48.

Est modus in rebus, Vates ut Horatius inquit,
At modus in solis desit esse modis.

AD MOMUM. 49.

Sat rectum tibi, Mome, nil viderur.
Non vides bene, Mome, pejus audis.

AD FABULLAM GRAVIDAM. 50.

Castam credidit esse te Philetas,
Dum Sponsam sibi te legebat unam.
Jam te deseruit tuus Philetas,
Jam ruptam quereris fidem, Fabulla:
Quod

258 HENR. HARDERI

Quod te deseruit tuus Phileras
Prægnantes habuit, Fabulla, causas.

§1. AD LUCIUM INGENIOSE
PARCUM.

Quæ tibi filiolo nutrix præfecta ferendo est,
Claudicat, alterno statque caditque gradu.
Fallor? an hanc ideo placuit conducere Luci?
Ut tibi cunarum non opus esset ope.

§2. OCCASIO.

Res opportuna tardus si negligis hora, (peres.
Horaque resque perit; dum propè res pro-

§3. ORDO IN CONVIVIIS.

Vis minui numerum? magno præpone minorem;
Majorem parvo præfice, major erit

IX. XI.

§4. AD DANAOS.

Tros inquit: metuo Danaos & dona ferentes,
Et merito vestram non probat ille fidem:
Cum datis aufertis viscato munere, vobis
Ablativus enim est atque Dativus idem.

§5. In Laudem

Illustris ac Nobilissimi Domini

THEODORILENTE

Cancellarii Regii.

THEODORUS LENTE ἀνδρ.

TE DELUS HONORET.

Nunc minus a genito se jactet Apolline Delos;
Nobilitat nostras alter Apollo plagas.
Tu Phœbum, THEODORE, refers, regit ille Ca-
mœnas,

Te quoque Pierides quem venerentur habent.
Et tua non minus est Prudentia gnara futuri
Nec minus auxilium ferre perita manus.

Non

EPIGRAMMATUM LIBER II. 259

Non patriæ te plura suæ præstabat Apollo
Commoda, nec tetigit certius ille scopum.
Omnia conveniunt; qui dignum dicere Phœbo
Carmen amat, laudes colligat ille tuas.

IN OBITUM EJUSDEM. 56

Et licet hoc etiam mentitis nomina Parcis?
Et datur hîc sceleri jus, Libitina, tuo?
Proh hominumque Deumque fidem! clarissima
Occidit & tumuli carcere clausa latet. (virtus
Occidit Arctoi lux fulgentissima regni,
Ille manus Regis delictumque sui,
Ille decus patriæ, solamen honorque suorum,
Et desiderii spes quoque magna mei.
Occidit & lacrymas nobis luctumque reliquit,
Nec licet hunc lacrymis nec revocare prece.
I nunc qui magno pulchri succensus amore
Non interrupto tendis ad alta gradu.
Virtutis grassare via, cape culmen honoris,
Quoque voles meritis ingenioque veni.
Quo tamen hæc? si nos nullo discrimine Parcæ
Serius aut citius sub sua signa vocant.
Crudeles Divæ! THEODORO parcere saltem
Debuit, illæso stamine, vestra manus.
Serius hunc rapitis? vobis irascitur orbis
Non minus & veniam nostra Thalia negat.
Nil est quod canos annosque ostenditis; annos
Nestoris hunc decuit vivere: Nestor erat.
Sed laudum vitæque satur mortalia spernis
LENTE, nec heu! gemitus votaue nostra
probas.
Jam fordet tibi terra, tenes jam fidera, solum
Hoc tua se dignum gloria culmen habet.
Vive tibi, vir magne, loco quo vivere gaudes,
In sobole hic Nobis vivere perge tua.

260 HENR. HARDER I

57. IN ARTEM ARGUTIARUM

J. MASENII.

Antè quod ingenii fuerat solius, in artem.
Cogitur, ingenii nec minus artis ope.

58. DUO IN CARNE UNA.

Uxor amans & Vir caro fiunt unica, monstrum
Quale? Vir uxores sin amet, illa viros.

59. IN AULUM MENDACEM.

Cum fatuis pueri dicuntur dicere verum,
Nec fatuus dici nec puer Aulus amat.

60. IN CHRYSALUM AVARUM.

Secula Mathusalam plusquam vixisse novena
Cum legeret nuper Chrysalus, ingemuit;
Et secum: pulchrum ne, Virum vixisse tot an-
Si sapuit quantas accumulavit opes! (nos?)

61. IN FABULLUM.

Qui scribit, inquis, versus quam facit malè!
Tu nil, Fabulle, scribis, & facis bene.

62. IN ANOLBUM POETAM.

Funera, natales, connubia, festa, calendæ
Sunt seges & Musæ messis, Anolbe, tuæ.
Et licet invita scribas plerumque Minerva,
Et legat hæc rarus carmina, nemo petat.
Tu tamen invitas invitas undique Musas,
Adversus Musis dissimilisque tuis: (sant;
Hæ, licet usque voces tamen usque venire recu-
Tu facilis, quamvis nemo vocavit, ades.

63. IN EUNDEM.

Semper repletus scribis jejunè tamen,
Madidusque vinis aridè.

AD

EPIGRAMMATUM LIBER II. 261

AD LABIENUM EX EADEM SOCIETATE. 64.

Seu nova se Paphiâ produnt connubia myrto,
Cupressus mœstas sive stat ante fores,
Seu prolem bona luce novam Lucina beavit;
Semper ades semper vota, Poeta, facis:
Progeniem thalamis, defunctis gaudia cœli,
Mille recens natis secla diesque voves.
At paucis tua vota solent obtrusa placere:
Nempe sciunt voveas quid, Labiene, tibi.

VITA HUMANA. 65.

Tam facile est natum & vix natum posse perire,
Quàm facile efficies ex *oritur moritur*.

AD VIRUM LAUDATISSIMUM. 66.

Si magnæ me laudis amor, Vir magne, teneret,
Optarem laudes dicere posse tuas.
Si tibi te dignas ego possem dicere laudes,
Quæ posset laudes dicere lingua meas?

AD CLARISSIMUM VIRUM 67.

M. GEORGIUM HILARIUM

QUONDAM SCHOLAE HAFN. RECTO-
REM, PROF. PUBL.

Pierios colles celebrataque vatibus antra
Barbaries tumultis obruit alta suis.
Phœbus & Aoniæ quid sunt nisi fama sorores?
Ora Poëtarum qui rigat amnis ubi est?
Non ego Parnassi Dominum non flumina vidi,
Bellerophontæi quæ dedit unguis equi.
Te vidi pendensque tuo tener ore, GEORGI,
Castalio flumen dulcius amne bibi.
Se debet mea Musa tibi, tu noster Apollo
Ingenio faveas ingeniose meo,

Nec

Nec dubites gratam quovis tibi tempore Musam
Nec dubitet gratam se mea Musa tibi.

68. TYPOGRAPHIA.

Luce beo multos; doctorum scripta Virorum
Cum potuere premi, non potuere premi.

69. BIBULI EPITAPHIUM.

Nec lacrymas, focii, nostris aspergite bustis,
Sed potius grati fundite dona meri;
Nec mihi tellurem mollemque optate levemque,
Qui vivus terræ non nisi pondus eram.

70. IN LIBURNICUM ET FESTUM.

Vir audire bonus non esse, Liburnice, quæris,
Non audire cupis, Feste, sed esse malus.

71. IN PONTICUM LUSCUM

LUSCAE UXORIS MARITUM.

Luscus es & luscum duxisti, Pontice, Gallam;
Gaudet & ipsa viro nubere Galla pari.
Cæcus amor vos hoc conjunxit fœdere; regnum
Jam luscus inter, Pontice, cæcus habet.

72. IN MARCULUM.

Omnes sollicite custodit Marculus arcas,
Neglectaque vetat posse patere sera.
Cogitur ire foras, servatis clavibus exit.
Quid metuit? ne quis cernat inesse nihil.

73. IN COTTAM MILITEM.

Una Asini Samson maxilla perculit hostem;
Tu fugis, & tales sunt tibi, Cotta, duæ.

74. AD PRISCUM CALVUM.

Plura ego commisi quam gesto vertice crines
Crimina, tu vere dicere, Prisce, potes.

EPIGRAMMATUM LIBER II. 263

DIVITIÆ *divitæ*. DII VITÆ. 75.

AD CHRYSALUM AVARUM.

Divitiis dum vivis eges, dum vivis abundas.

Quam tecum moriens omnia ferre velis !

Fallere, divitiæ tibi *Dii* sunt, Chrysale, *vitæ*,

Nullus erit tecum, cum moriere, DEUS.

AD HERMUM. 76.

Quæ sanus retices cum potus es, Hermo, fateris

In vino verum quis latitare neget ?

Ut verum excutiat Logice, rationibus uti

Cogitur, hic pulsa quod ratione patet.

NOVA ROMA. 77.

Obtinet antiquum Divisq; angustat Olympum

Perdere Romæ homines sueta, creare Deos.

IN CORBULONEM JUDICEM. 78.

Corbulo nil cuiquam justî fecisse videtur,

Justitiæ Judex Corbulo justa facit.

FIDES. 79.

AD LINUM MERCATOREM.

Nulla fides fidei vestræ, Line, debet haberi,

Dum calet in vobis nullus amoris amor.

IN UXOREM POETI CHEMIÆ 80.

STUDIOSAM.

Uxor docta tibi est sed non & gnara culinae:

Nil nisi sal, sulphur, mercuriusque crepat.

Hæc tria corporibus confirmat in omnibus esse,

Sal tamen huic ipsi sæpe ciboque deest.

CALCULUS ALEATORIUS. 81.

Qualiscunque ego sim refert nihil, albus an ater;

Sit bonus in pugna Dux mihi, victor ero.

82. PRÆCONIUM VENALE.

Defunctos laudare solet sacra concio cives,
 Et puto permultos spes facit ista probos.
 Sed bona facta tuba Christus vulgare vetabat; †
 Voxque sacerdotis dicitur esse tuba. *
 † Matth. 6. v. 2. * Esai. 58. v. 1.

83. PRODIGUS ET AVARUS.

Prodigus est auri Dominus sed servus avarus;
 Crudeles Domini, servus uterque miser.

84. MOMI CIVILITAS.

Quis velit ingrata sibi de dape carpere? solus
 Quod sibi displicuit carpere Momus amat.

85. NOA NATUS.

Cum Noa vitales primum prodiret in auras,
 Solamen terris hic, pater inquit, erit.
 Vera pater dixit, solatia protulit orbi,
 Grataque sollicitis munera, dulce merum.

86. AD AVARUM.

Si quod centenis servas sub clavibus aurum
 Possideas, multo ditior esse queas.
 Nunc vice conversa proprium te possidet aurum;
 At nihilo est aurum ditius inde tuum.

87. CONSCIENTIA
TOTUM TRIBUNAL.

Testis es & Judex, actor, tortorque malorum
 Conscia nostrorum mens, adeoque rea.

88. IN DOMUM QUANDAM.

Hæc illa hæc domus est ubi quondam serviit Ar-
 Et pene innumeras accumulavit opes. (cas,
 89. IN

CONJUGII OSORES.

Odistis liciti faces amoris,
 Infantesque toros Deo probatos
 Immiti laceratis ore, castum
 Ausi connubium negare clero.
 At vitæ otia desidis torosque
 Laudatis steriles, nihilque majus
 Nil præstantius esse castiusque
 Lecto cœlibe creditis, nihilque
 Quod cœlo placeat magis Deoque.
 Hoc nos credere vultis? O inepti!
 Consultum melius fuisset orbi,
 Si qui vos genuere credidissent.

AD MONACHUM. 90.

Cur Sacramento tædæ prohibere jugalis?
 An quoniam porcis credere sacra nefas?

AD PONTILIANUM CANDE- 91.
SCENTEM.

Jam fuscum vetat esse, candidasque
 Spargit temporibus nives senectus.
 Quid velint sibi disce, teque crede
 Mortis, Pontiliane, candidatum.

AD AMICUM QUENDAM. 92.

Quem semper reperi toto mihi pectore fidum,
 Non mihi te fidum credo, quid ergo? scio.

IN TYRANNOS. 93.

Humanus merito metuit vos sanguis & odit,
 Nam vos humani sanguinis urit amor.

AD DAMIANUM. 94.

Qui, Damiane, tuas pro te res curret agatque,
 Cæcilium assidue quotidieque mones.

Si scires operæ posses & parcere verbis;
Nam longè melius muta moneta monet.

95. AD RUFFUM POETAM.

Carmina semper erunt non quæ sed qualia scri-
Semper enim scribi talia, Ruffe, solent. (bis)

96. AD BATTUM ORATOREM
INFINITUM.

Si venit à fando (memini te dicere) fatum:
Jam poterat fatum, Batte, venire tuum.

97. AD PONTICUM DE MARCO.

Sexagena mihi debebat Marcus amicus,
Exigo, vix tandem solvit & hostis abit.
Pontice quid? Marcus qualis tibi quæso videtur?
Cum bonus anne malus? cum malus anne bo-
nus?

98. DIDO.

Qui potuit nostri maculare pudoris honorem,
Non fuit Æneas ille, quis ergo? Maro.

99. PAULUS ET PETRUS.

Paulus habet gladium, Petrus cimelia; Pauli
Quam male, Petre, tuas protegit ensis opes.

100. HOMO.

Nil nisi per magnum dederat mihi vita laborem;
Absque meo sese vita labore dedit.

101. MUTII SCÆVOLÆ FACTUM.

Mutius, obsecros ut liberet hos penates,
Audet in hostiles cominus ire globos.
Dum Regem petit ense, perit pro Rege fatelles;
Sed dolet errorem dextra luitque suum:
Ignibus impositam mediis hinc Mutius, inde
Rex videt, hic visa pallidus, ille minax.

Ergo

EPIGRAMMATUM LIBER II. 267

Ergo virum flammis Princeps terroribus urbem
Solvit & admissio fœdere castra mover.
Scævola quo flagrat Rex vincitur igne, manusque
Integra quem nequit, debilitata fugat.

CLÆLIÆ FACINUS. 102.

Mascula pro Româ dum Clælia mittitur obses
Virgo inter socios Clælia prima greges.
Invidit generosa viris, Romanaque virtus
Cur, ait, in sexu nil agat illa meo?
Non patriæ solus laudabere Scævola, robur
Flamma tui exploret pectoris, unda mei.
Dixit & ad patrios socio natat agmine muros,
Qua Pater undantes Tibris agebat aquas.
Obstupuit nimis trepidus virtutibus hostis,
Et placidæ largus pacis amicus abit.
Parcite, Romani, vestras extollere pugnâs,
Plus fuga Romanæ quod stupeamus habet.

DE HORATIO COCLITE. 103.

Roma vides? à monte tibi gravis imminet hostis,
Et jam jamque tuos subruet ille lares.
Qua veniat vexilla viam fugientia monstrant.
Si sapias ah plures mittito, Roma, viros.
Roma peris; non sufficiunt quæ millia mittis,
Ne pereas unum mittito, Roma, virum.

ALIUD. 104.

Declives jam pronus equos laxabat Hetruscus,
Jam nunc sublicio certus & urbe frui.
Terretur numero custos, urbemque petendo
Deserit, & subita projicit arma fuga.
Solus in extrema se pontis Horatius ora
Sistit, & innumeras sustinet ense manus.
Sustinet hostilemque inhibet sufflamine cursum,
Dum videat ruptam post sua terga viam.

268 HENR. HARDER

Tunc, ut erat, neq; scuta manu neq; fræna remit-

Ad patrium patrio flumine littus abit. (tens

Hac iter est virtutis, ait; via commoda magnam

Hac patet ad laudem, qua via nulla patet.

105. ALEXANDRI MACEDONIS MORS.

Invictus gladiis cadit ebrietate, Tyrannus

Usque adeo sicca morte perire nequit.

106. IN RUSTICUM FURACEM.

Furcifer es furcamque geris furcamque mereris,

O utinam tandem te quoque furca ferat.

107. IN TRES LINI FILIOS.

Nondum Avus Linus est, quod hercle miror;
Tres natos totidemque habet nepotes.

108. ATTÆ PEREGRINATIO.

Stultus abit patria stultusque revertitur Atta;

Non secus ac sus Sus ante retroque manet.

109. AMICITIA INTER PAUCIORES
FIRMIOR.

Major amor paucos inter flagrabit amicos;

Quo plus materiæ hic hoc minor ignis erit.

110 AD SUPERSTITIOSUM BREVI-
TATIS AMATOREM.

Carmina longa tibi, quamvis bona, nulla proban-

Sola tibi brevitatis ingeniosa placet. (tur,

Et merito, fateor, multis placet illa mihi que

Nam quid habet brevitatis ingeniosa? saltem.

In cœnis sal multa quidem, non omnia præstat.

Quid sal absque cibo? quod cibus absque sale.

111. IN MAUSOLUM.

Notus es at solo notus, Mausole, sepulchro;

Vita tibi ex ipso nascitur ipsa rogo.

EPIGRAMMATUM LIBER II. 269

LUTETIA PARHISIORUM 112.

Vulgo PARIS àvδύγ. RAPIS.

Urbis orbis communis amor; quodcunque bonorum

Tota Europa tenet, tu rapis una Paris. (rum
Urbs orbis commune malum, quodcunque novo-
Inficiat mundum, tu paris una Paris.

AD PAMPHILUM EX PRODIGO 113.
EGENUM.

Jam tuus exhaustis juvenilia tempora luxus,
Cumque tuo absumsit tempore luxus opes.

Nunc o tempus, ais, Deus & mihi redderet aurum,
Uterer ah! melius. Pamphile sero sapis.

Restat ut ad Chryalum * properes; quod commo-
det aurum,

Quodque tibi vendat scœnore tempus habet.

* *Foeneratorem*

IN HISTORIAM NATURALEM 114.
PLINII.

Quis putet in rerum natura existere, rerum
In quo natura clausa sit ipsa, librum?

LAUREA. 115.

Emeritis pretium fit laurea vatibus. hoc est
Quod memorant: silvas carmina docta tra-
hunt.

HIPPOCRENE. 116.

Ecquid in ungue latet? scripturi rodimus un-
gues,

Quique aperit fontem vatibus, unguis erat.

AD MACHIAVELLUM. 117.

Inter Philosophos docere nemo
Successu meliore te videtur;

M 3

Quos

Quos tu discipulos, Hērufēc, formas,
 Hi soli fere mavolunt, Magister
 Quales expetit eſſe quàm videri.

118. AD CHÆRILUM.

Nobis ſcripta legenda quæ dediſti
 An prælo rear imprimenda quæris?
 De prælo dubito, premi merentur.

119. AD CLERICOS ROMANENSES.

Fœdera condemnant veſtri ſocialia libri;
 Mirus in his ſpirat virginitatis honor.
 Illos nemo leget thalami quin damnet amorem,
 Pæpetuaque velit virginitate frui.
 Ipſos præcipue qui vos genuere parentes
 Hoc movet, hos ſobolem progenuiſſe pudet.

120. AD QUENDAM EX IISDEM

VITAE CAELIBIS LAUDATOREM.

Dum tua ſcripta docent: *melius nil calibe vita*,
 Nonne tuum damnant hæc tua ſcripta Pa-
 De pietate tua melius ſperare volumus: (trem?
 Et potuit cælebs te generaviſſe Pater.

121. EPIGRAMMA.

Unum epigramma bonum facilis conſcribere res
 Marcus ait, libros ſcribere difficile. (eſt
 Nunc epigramma bonum quam multis Varibus u-
 Difficile eſt, libros ſcribere perfacile? (num

122. IN HERMUM CRITICUM AVARUM.

Dictum mobile cognitumque vulgo
 Circumfertur: *Amicus uſque ad aras*.
 Sic & non aliter legunt recentum
 Exemplaria, ſic vetuſtiores
 Membranæque Librique Codiceſque.
 At contra veteres novoſque, contra
 Exemplaria, codiceſ, libelloſ

EPIGRAMMATUM LIBER II: 271

Impressosque typis manuque scriptos
 Legendum putat Hermus : *usque ad arcas.*

HOMINIS EPITAPHIUM. 123.

Quod jacet hic hominē dum vixit jure vocabas,
 Non jacet hāc terra nunc homo, terra jacet.

FAMA FOEMINARUM. 124.

Penelopæa licet tantâ celeberrima famâ
 Non omni caruit suspitione fides.
 Ipse pudicitæ Maro labem aspersit Elisæ,
 Cui malè notitiam non mala fama dedit.
 Ne nimium famæ, mulier, placuisse labora:
 Fama satis laudat te tua; quando tacet.

EBRIETATIS APOLOGIA. 125.

Cur homines brutis similes ego reddere dicor?
 Plus quam quod satis est bellua nulla bibit.

DE CONSTATE ET POMPONIO. 126.

Ille tenax recti Constans animique modesti
 Ne tumidus fiat, γῶδι σιαντὸν ait.

Captus amore sui Pomponius iste superbus
 Ne sibi vilescat, γῶδι σιαντὸν ait.

DE RAMIA AD PICTOREM. 127.

Se cupit in tabula deformis Ramia pingas;
 Si Ramiam benè vis pingere, pinge malè.

AD SUPERBUM. 128.

Quam ranti facis & toties circumspicis, umbra
 Non indignaris quod tua serpat humi?

AD PONTIAM JOCUS. 129.

Zelorypus meus est sine causa Pontius, inquis;
 Quod causam haud habeat, Pontia, culpa
 tua est.

IN FOEDIFRAGOS. 130.

Cum lubet abjectis pacem componitis hastis,
 Cum lubet infesta stringitis arma manu.

272 HENR. HARDER

Mox ubi damnosi redierunt tædia belli,
Dum redeant pacis, pax ineunda placet.
Non pacem facitis sed paces, bellica semet,
Pax timet & numero fit minor ipsa suo.
Quis putet? ipsa boni damnosa est copia, paxque
Rarior hoc quo jam sæpius illa datur.

131. IN CLEPSAMMIUM.

Quid sit vita doces vitæ percuntis imago:
Exhausto vitæ pulvere pulvis ero.

132. AMICITIA INTER PAUCIORES
FIRMIOR.

Vinculum amicitia est, telorum fascis amici;
Hos, veluti fascem vincula, stringit amor.
At vero paucos quam plures sæpius idem
Ambit amor; paucos firmitus ergo ligat.

133. MORS ULTIMA LINEA.

AD PYRAMUM ET THISBEN.

Dum tandem ad fructum longi properatis amo-
Mors vota vestra discidit, (ris,
An magis implevit? dum morte probatis amorem.
Extrema amatis linea.

134. DE AMORE SUO.

Prima Rosilla suis miserum me cepit ocellis;
Non oculis captum me tamen esse puto.

135. AD ROSILLAM.

Uror & Idaliæ torrent mea viscera flammæ,
Adde tuas flammæ jam recreatus ero.
Sentio vincla, tui teneor captivus amore;
Addito connubii vincula, liber ero.

136. AD PRODIGUM.

Quod mihi tu donas non debeo, prodige, mu-
Hoc a more tuo, non ab amore venit. (nusi
IN

EPIGRAMMATUM LIBER II. 273

IN ACERRAM AVARUM. 137.

Qui petet accipiet Jacobus Apostolus inquit.
Quicumque accipiet, dicit Acerra, petet.

AD PRISCUM. 138.

Nullius cibi homo, multorum, Prisce, Jocoꝝ es.
Esse quidem tecum, non tamen esse velim.

AMICUS ἀνὰ γ. MUSICA. 139.

Impariter par est, ut Musica, fidus amicus :

Hujus vox etiam dissona sæpe juvat.

Qui bonus est, sonitu mecum non semper eodem,
Sed semper simili consonat ille fide.

IN DUOS SPADONES CANTORES. 140.

Garrit in auriculam cantori cantor, at alter
Non opus est, inquit, nam sine teste sumus.

AD INEPTUM SCRIPTOREM 141.

CONSILIUM.

Ne tua sustineat quis spernere carmina, libris
Præfige, AD MOMUM, disticha pauca tuis.

PORCUS ET PARCUS. 142.

Currit, arat, pugnat, fert pondera nosque cabal-;

Mellificatis apes, vellera fertis oves. (lus ;

Ampla revertentes implent mulctralia vaccae.

Ubera plena domum grata capella refert.

Bos arat, ova parit Gallina, at pervigil anser

Scribit, habent cervi cornua, carmen aves.

At sus vivit iners similisque est solus avaro.

Ille sui similis : nil juvat ante necem.

DE MODO 143.

AD GRAMMATICUM.

Quid modus est? apto rem claudens tempore fi-
Infrativum quis putet esse modum? (nis ;

M 5

144.

144.

AD ATTALUM.

Attale, quid natam dubitas agnoscere prolem?
 Mense tibi quarto quam nova nupta parit.
 Ne dubita, tuus esse potest, me iudice, fructus,
 Quem tuus alterius semine gignit ager.

*Omnis fructus non jure seminis sed
 jure soli percipitur.*

Julianus. l. 25. π. de usuris.

145. IN LINUM DISCIPULUM

INGRATISSIMUM.

Vitam quæ faciunt beatiorē,
 Et vulgi rudis eximunt tenebris:
 Linguas, sacra, scientias & artes
 Phileno didicit Linus Magistro,
 Sed turpes imitariæ cuculos,
 Et tantum facere ac loqui, Phileno
 Vitam quæ faciunt acerbiorē;
 Hoc Lino didicit Linus Magistro.

146.

IN PHEBILUM.

Desertor ille literarum Phebilus
 Tam tarda questus literarum præmia,
 Ferulæ manum jam liberam subduxerat.
 Et mox initiatus sacris Laverniis
 Arti studebat isti, quæ cultoribus
 Labore in ipso dat laboris præmium.
 Sed studia cruda cum novus fur & minus
 Matura cœpit in forum propellere,
 Deprensus in foro & notatus stigmate
 Invitus en rudisque literatus est.

147.

AD LECTOREM.

Sinon tota placent mea carmina, sufficit illud,
 Si mea vel solo carmina sine placent.

LIBRI SECUNDI

F I N I S.

HEN-

HENRICI HARDERI EPIGRAMMATUM LIBER TERTIUS.

Ad Perillustrem & Magnificum Heroem

I.

FRIDERICUM COMITEM

AB AHLFELD,

Magnum Regni Cancellarium.

&c. &c. &c.

Libabant veteres Bromio nova vina Lyæo.

Gaudebat primis messibus alma Ceres.

Palladios flavæ latices offerre Minervæ

Mos erat, exuvias, Mars animose, tibi.

Pomonæ pomis fiebat, carmine Phœbo.

Carmina cui libem, Tu mihi Phœbus eris.

IN LAUDEM JULII MAZARINI. 2.

Sublime pectus illud & cœli capax

Exemplar illud unicum Prudentiæ,

Illam columnam Galliarum Julium

Laudare nuper docta Musarum cohors

In rupe sacra Phœbo cœpit Judice.

Certatur undiquaque, quænam nominis

Toto orbe noti dignius laudes canat.

At nil Thalia, Clio nil, Erato nihil

Artis nec oris, nil habet Polymnia;

Nil denique omnis iste ter trium chorus,

Quin omne tantis sentiant meritis minus.

Tum Phœbus alios, inquit, ad vestras, Deæ,

Vocate laudes, gravius hoc vestris onus

Humeris quiescat; non eget præconio,

Qui major unus omnium præconio est,

Ipsi prope comparandus AHLEFELDIO.

M. 6

3. A. D.

3. AD PHOEBUM.

Phœbe, Pater Vatum : cujus defecta favore
Mens hebet, ingenii nil bene gignit ager :
Qui Sol in cœlis, in terris diceris aurum,
Si mihi tu faveas ingeniosus ero.

4. HAFANIA MUNITA.

Cum male firmatis premeret remœnibus hostis,
Sola tibi Virtus tunc tua murus erat.
Jam tibi jam firmi surgunt munimina muri,
Quæ superare manu nemo, nec ipsa queas.

5. AD M. VAL. MARTIALEM.

Nec magis corrupto potuisses tempore nasci,
Nec magis corrupto tempore digna loqui.

6. IN LUCII MERCATORIS NUPTIAS.

Prodiga, vana, levis, Luci, tibi ducitur uxor.
Speras tamen ditescere.

Hæc tibi, crede mihi, non cornu copice, amice,
Sed copiam fert cornuum.

7. AMICI ETYMON.

Hic tibi amicus erit, nudo cui tradis amictum.
Non bene sub gelido pectore fervet amor.
Frigidulus si quis foveatur vestibus, ille
Ejus amore caler, cujus amore calet.

8. AURUM.

Jupiter, ut perhibent, quondam mutatus in aurum est.

Nunc quoque nescio quid Numinis illud habet.

9. AD DUOS RIVALES.

Hoc, quod amicitiam dixit quis nescio firmam,
Diffidii vobis maxima causa fuit :

Phyllida Daphnis amat, tu Phyllida, Tityre : vobis
Non bene convenit, dum voluistis idem.

Ad summos vacuus vix enitetur honores ; (ve.
Tendere nunc sursum cernimus omne gra-

IN CHÆRILUM POETAM. 11.

Effertur Festi conjux, epicedia scribit
Chærilus & Festum præmia digna rogar.
Nil dabo, Festus ait, sed mortem, Chærile, malim
Officio simili concelebrare tuam.

ECCLESIAE ROMANÆ AUTHORITAS. 12.

Per quam firmatur Romana Ecclesia firmat
Scripturam ; matris filia facta parens.

DE FORMA ET MORIBUS ROSILLÆ. 13.

Nempe quis obijciat magni mihi crimen amoris ;
Talia qui Dominæ viderit ora meæ ?

Lumina fideribus certant & colla ligustris ;
Certant purpureis labra genæque rosis.

Pectora marmoribus, fulvo coma concolor auro ;
Denique quid memorem singula ? rota placet.

Tota placet Rosilla mihi formosa decensque ;
Quodque magis placeat, non placet ipsa sibi.

ROSILLA. ROS ILLA. 14.

Ros est illa quidem sed frigore nempe gelatus ;
Quis putet hoc flammæ crescere rore meas ?

Quam bene jungemur ! nostro ros igne liquefcet,
Et simul ardorem leniet iste meum.

AD ROSILLAM INEXORABLEM. 15.

Ut labor atque labos, ut idem sunt arbor & ar-
Sic cor esse tuum cos, mea vita, potest. (bos,

IN IMAGINEM ROSILLÆ. 16.

Sic ars sic nostram fecit natura Rosillam ;
Sic frons, sic oculi, labra, genæque nitent,

M J. Me

278 HENR. HARDERI

Me miserum quod non tam blandos æquat ocellos
Mente, nec hac forma pectora digna gerit.
Si manus in duro hanc sic poneret ære Myronis,
Non foret effigies, ipsa Rosilla foret.

17. *IN SUAM IMAGINEM.*

En tibi me pictum, si sculptum possis in ære,
Insculpas cordi me præcor ipsa tuo.

18. *MORTIS INGENIUM.*

Sæpe vocat mortem, vivit tamen usque Meri-
Aulus amans vitæ fata suprema subit. (mnus.
Quam similis nostris mors est perversa puellis!
Seu fugias, sequitur; sive sequare, fugit!

19. *AD MORENIUM.*

Qui te luce sacra solet exercere Moreni,
Improbis est, vincit nil tamen iste labor.

20. *DE BIBULO FEBRICITANTE.*

Febre laborabat Bibulus Medicosque videbat
De propulsanda curam agitare siti.
Vos, ait, infestam nostro de corpore febrim,
Propulsate, sitim quid fuget ipse scio.

21. *AD LECTOREM.*

Si bona jungo malis laudem mihi candide Le-
Debebis, veniam si mala jungo bonis. (etor
Hæc mala sunt, isthæc paulo meliora, quid inde?
Si bona cuncta forent, non meliora forent.

22. *AD AMICUM FATUO AMORIS
IGNE CORREPTUM.*

Neglige Vulcanum; tecum domus igne peribit,
Urit amor pectus, negliges, salvus eris.

23. *IN LENTULUM POETAM.*

Lentulus averso componit carmina Phœbo,
Et trahit invitas ex Helicone Deas.

O me-

EPIGRAMMATUM LIB. III. 279

O medici, mediam misero pertundite venam,
Nam quæ vena fluit vatibus illa deest.

OCCASIO.

24.

AD ANOLBUM CALVUM.

Non tibi defuerat peccandi Occasio, nec tu
Illi defueras; estis, Anolbe, pares.

AD PRISCUM SENEM. 25.

Effe quid hoc dicam lautæ quod more juventæ
Spargis odorato pulvere, Prisce, comas?
Res mira & nova res canis simulare juventam!
Te canum, canus ne videre, facis.

VULCANUS IN CORNU. 26.

Tanta ferox fecit Vulcano cornua Mavors,
Cornibus includi possit ut ipse suis.

AVARI CUJUSDAM 27.

EPITAPHIUM.

Hic situs est, qui cum per pharmaca vivere pos-
Parceret ut nummis; maluit ipse mori. (set.
Nunc reor optaret vitam, si scireliceret
Impensas tantas funeris esse sui.

AD AMICUM QUENDAM AD 28.

ROMANA SACRA TRANSEUNTEM.

Nunc mihi post nullos olim dilectæ sodales,
Quo mihi non toto carior orbe fuit:
Foedus amicitiae dissolvo denique nostræ,
Hanc habeat metam denique noster amor.
Sed neque fallo fidem; dixi: Babylonius amnis
Cum fluet in Tibrim, finis amoris erit.
Factum est: Ausonii Euphrates se miscuit undis
Tibris, & est Babylon Roma quod antè fuit.

29. MER-

280 HENR. HARDER

29. MERCATORIS CUJUSDAM EPI-
TAPHIUM.

Creditor ignoscat, cedo mundoque foroque,
Non nisi naturæ debita solvo meæ.

30. DIVES MORIENS.

Omnia rellinquo, fortunæ rebus abundans.
Et nullo obstrictus nomine cedo bonis.

31. AD CÆCILIANUM.

An constare putem cunctos tibi nescio sensus,
Hoc scio, non audis, Cœciliane, bene.

32. AD HARPALUM FUREM.

Quam tibi naturam furti malus indidit usus
Expellat furca licitor, non, credo, recurret.

33. IN LUCILIUM.

Ostendisse novas antiquis vatibus undas
Bellerophontæi dicitur unguis equi. (gues.
Hic proprios rodit, cum versum parturit, un-
Vix Aganippæas hic dabit unguis aquas.

34. INFELIX EX FELICE.

In sola constans fors est levitate, sed cheu!
Quam fuit hac nobis in levitate gravis?

35. FELIX EX INFELICE.

Spes mutata metu est, bona spes non fallit, ac
ipsum

Dum modo me pergat fallere, malo metum.

36. AD MATHONEM.

Stultos esse, Martho, putas Poetas;
Ten' censere ita posse de Poetis,
Qui stultus, Matho, nec tamen Poeta es?

AD

EPIGRAMMATUM LIB. III. 281

AD PONTICUM PHILAUTUM. 37.

Qui tibi tam turpi tibi te submittis inepto, (mes.
Credere non possum, Pontice, te quod a-

LESBIÆ EPITAPHIUM. 38.

Hoc tegitur tumulo tandemque supina quiescit
Lesbia, cui motu nil prius ante fuit.

Tellurem huic facilem juvenes optate levemque,
Semper enim facilis viva levisque fuit.

AD MACHIAVELLUM. 39.

Scriptores laudantur ab his, culpantur ab illis.
Non habet hoc in te, Machiavelle, locum.

Te culpat quicumque probat, quas disseris, artes.
Discere, Doctorem dissimulare, juvat.

Si laudem scriptis quæstisti, falleris; horum
Laudator rarus, multus Amator erit.

AD EUNDEM. 40.

Non tu solus eras, illas qui nosceret artes,
Sed qui vulgaret tam benè primus eras.

Quod tu vulgasti dudum placet atque placebit;
Sed quòd vulgasti displicuisse potest.

AD COTTAM. 41.

Pauper eras nuper, diti jam Conjuge gaudes;
Hæc tibi ducta animos divitiasque dedit.

Jamque superbus opes jactas & cornua tollis,
Nemo nisi conjux hæc tibi, Cotta, dedit.

LACRYMÆ AMANTUM. 42.

Gaudet amor lacrymas similem sibi gignere præ-
lem:

Ex oculo in pectus hæc, velut ille, cadunt.

IN AULUM.

Res tibi curta domi est, aliorum fercula capras,
Quodque domi non est te fugat, Aule, domo.

43. IN EUNDEM.

Quod nemo socium te domi visit tuæ,
Humanitas est, Aule, non superbia.

44. AD PONTIFICIOS.

Ungitis in stygio torrendos igne; quid hoc est?
Oleumne flammis addere?

45. ALIQUID EX NIHILO.

AD NÆVOLUM.

Nobilitas nihil est, aliquid tua propria virtus.
Sic aliquid numerus, Nævole, ciphra nihil.
Junge ciphram numero, decies geminabitur ille,
Virtuti adde genus nobile, major erit.

46. IN LABIENUM SUBITO DITESCENTEM.

Dives es, agnosco Labiene, ex paupere Dives;
Imo ex pauperibus dives es innumeris.

47. CHIROMANTIA:

Ingenium, mores, virtutes, crimina, fata
Manus docere prædicant.

E. manibus Virtus, nisi Martia, nulla videtur
Et sola liberalitas.

48. IN FLORAM.

An fiet argento tempus venale vel auro
Nescio; sed noctes vendere Flora solet.

49. DE HERMO ET PHYLLIDE.

NOVIS CONJUGIBUS.

Et prodesse solent & delectare mariti:

Phyllis, cum thalamos ingrederetur, ait.
Omne tulit punctum qui miscuit utile dulci.
Phyllida dâam misere verberat, Hermus ait.

IN

IN ACERRAM. 50.

Gratus, Acerra, tibi est quisquis cum munere
 Sed solet exosus parcas abire cliens. (venit;
 Latronis latro est fur furis amicus; avarum
 Nemo hominum prorsus sed nec avarus amat.

EPIGRAMMATICI. 51.

Nos quoties nihil est quod agamus, carpere pra-
 vos
 Aggredimur mores, sic quoque nil agimus.

AD AMICUM QUONDAM. 52.

Hei mihi quis nunc es? quantum mutatus ab illo
 Tempore, quod fato junxit utrumque pari?
 Quo toties jurata fides candorque recessit?
 Quo desiderium fugit amorque mei?
 Jamne ferox a sorte favente superbia crescit?
 Et veterem sensim spernit amicitiam?
 Fortunæ ne fide precor: per munera fallit.
 Unaque distribuit, surripit una manus.
 Quos tribuit titulos nimio tibi vendidit: hos tu
 Redde Deæ, mentem reddat ut illa tibi.

VIRTUS. 53.

Ipsa sibi est Virtus pretium & pulcherrima merces;
 Hinc alio virtus munere, credo, caret.

AD ZOILUM. 54.

Carmina cur solus mala tu mea, Zoile, dicis?
 Non mea te dicunt carmina sola malum.

PATIENTIA VICTRIX. 55.

EMBLEMATICUM.

Irritata diu patientia denique pugnat,
 Et victrix quoties denique pugnat, abit,
 Bella movent aquilæ cygnis; confidite cygni:
 Hoc genus armigerum desit esse Jovis.

Surge obverte animos & robur, Apollinis ales.
Si qua fides, Aquilam sæpe triumphat olor.

*Cygni ipsi non incipiunt pugnam sed & aquilam
si inceperit defendentes se vincunt. Aristot.*

56. DIONYSIUS CORINTHI.

Rex olim regni dejectus sorte puellis
Imperat : imperii quam male cedit amor !

57. FAMA MULIERUM.

Fœmina laudantis præconia quærere famæ

Parce, juvat solos fama decetque Viros.

Ut bona sit castis nocet innotescere fama ;

Implevit lenæ sæpius illa vicem.

Fama igitur castæ quæ conjugis optima ? nulla ;

Esse velut conjux optima nulla solet.

58. AD POLLAM SPONSAM.

Non forma sed dote places ; dedit hæctenus esse

Forma rei ; formam res tibi, Polla, dedit.

59. AD OTTONEM CHIROMANTEM.

Sola Dei manus est quæ nos & nostra gubernat ;

Non est in nostra mors neque vita manu ;

Quæ nos, ergo manent cum discere fata laboras,

Inspice divinam si potes, Otto, manum.

60. CORNELIUS *divdy.* CORNU SILE.

Cornua ferre grave est, efferre hæc cornua pejus,

Ne clament alii, si sapias ipse file.

61. MUNDUM NON ESSE ÆTERNUM.

AD PERIPATETICOS.

Quod caret alterna requie durabile non est.

Hac requie cœlum, flumina & astra carent.

PRO-

PRODIGUS ET AVARUS. 62.

Prodigus infano gaudet sua perdere luxu;
 O miseri quorum gaudia crimen habent!
 Ut corradat opes tristis se torquet avarus,
 Bis miseri quorum crux quoque crimen habet.

MULIER BARBATA AMSTELO- 63.

DAMI ANNO 1668.

Cotta in foemineo barbam cum cerneret ore,
 Naturæ iratus talia dicta dedit:
 Foemina jam rapuit vultus insignia nostri,
 Restat ut hæc etiam cornua nostra gerat.

AD JULIUM CÆSAREM PERPE- 64.
TUUM DICTATOREM.

Ventum ad supremum est, sed & in suprema po-
 testas

Est Jovis & contra nil valet una Venus.
 Solus es, imperium solus Romamque tenebis,
 At non qui cupiet talia solus eris.
 Parce tamen madidas Romano sanguine lauros,
 Parce triumphatos tot memorare Duces.
 Invidiam laus ista parit non terret Olympum.
 Quod poterit lauros spernere fulmen habet.

IN NERONEM. 65.

Sanguinis humani cupidissimus iste, videtur
 Sanguinis humani nil habuisse Nero.

IN MORTEM EJUSDEM. 66.

Se quoque post alios properato funere tollit;
 Fecerat hoc melius deteriusque nihil.

IN COECILIUM PHILAUTUM. 67.

Plus aliis de te quam tu tibi credere noli,
 Cœcilius secum, cum malus audis, ait.

68. *ULTIMA TEMPORA.*

Prævalet ambitio, cessat dilectio; regnat
Multus honoris amor, nullus amoris honor.

69. *ANTIQUA VIRTUS.*

AD LIBURNICUM.

Cura prior bonus ut fieri, Liburnice, possis
Sit tua, posterior doctus ut esse queas.
Doctior est lux posterior, docet illa priorem,
Sed prior est melior posteriore dies.

70. *IN QUINTUM JUDICEM.*

Non opus esse reo verbis res quando loquuntur,

Dum reus insinuat munera, Quintus ait.

71. *TYCHONIS EPITAPHIUM.*

Exilio felix & raro nomine notus,
Hic jaceo patriæ crimen honorque meæ.
Cœlitus orta mei potior pars reddita cœlo est;
Fama quoque ex astris venit, ad astra redit.

72. *IN PONTILIANUM POETAM.*

Te proprio nuper laudasti carmine, laudo;
Metiris pede te, Pontiliane, tuo.

73. *ALSTEDIUS ἀράγ. SEDULITAS.*

Quæ tibi debetur monstrasti nomine laudem;
Nam doctis sola sedulitate places.

74. *PRIVILEGIUM ANOLBI.*

Nuper vulgato cautum est diplomate; libros
Ne quis te præter vendat, Anolbe, tuos.
Quo vendi prohibentur habes diploma; quid inde?
Nunc opus est alio quo jubeantur emi.

EPIGRAMMATUM LIB. III. 287

DE UNCTIONE EXTREMA. 75.

AD CLERICOS ROMANENSES.

Nitimini meritis, morientes ungitis artus,
Vos oleum verè perditis atque operam.

AMICITIA. 76.

AD CLARISSIMUM VIRUM

M. AURELIUM BENZONIUM

Ecclesiast. Tyrstedensem,

AMICUM INTEGERRIMUM.

Constantes adversa probat fortuna sodales,

Nulla satis læto tempore certa fides.

Sorte premente fides patet indubitabilis; opto

De nostra dubites semper, Amice, fide.

IN ORDINEM EQUESTREM 77.

ELEPHANT.

IN DANIA.

Jam pridem in cœlis Ariesque Capæque micabant;

Bos, Leo, Centaurus, Pegasus, Ursa, Canis.

Unus adhuc Elephas deerat dignissimus astris.

Hunc quoque dum regni vult decus esse sui

Elige qua cupias cœli regione micare

Quamque voles sedem, Jupiter inquit, habe.

Emissis Elephas oculis infraque supraque

Lumina supremi nil moror axis, ait.

Heroum potiora mihi sunt pectora cœlo,

Hoc tantum inferior pulchrius orbis habet,

Pro Jove CHRISTIANUM, pro stellis eligo Da-

Sarcina magnanimis digna futura Viris. (nos

Hic titulus Virtutis ero, neque luce carebo:

Pectora sunt stellis hæc quoque clara suis.

ELEPHAS DANICUS. 78.

Vos quotcunque micatis inter astra,

Vestro quadrupedes honore læti

288 HENR. HARDER

Æquo nos animo videte, nostram
Nec nobis nimis invidete sortem.
Dederunt bona fata quod meremur:
Vobis sidera dent propinqua lucem.
Lucem sideribus dedisse nostrum est.

79. *Ad illustrem & Magnificum Heroem*

JOHANNEM CHRISTOPHORUM

A KÖRBITZ,

Regni Mareschallum, Intimum Reg. Conf.
&c. &c. &c.

Post exantlatos per tot, jam lustra labores,
Post tot gesta domi munera totque foris,
Quam bene CHRISTIANUS, KORBIZI Ma-
gne, viderur,
Te dum consuluit, consuluisse sibi.

80. *AD GENEROSISSIMUM*

Dn. CHRISTOPHORUM LIN-
DENOVIVM,

Regium in aula Britannica Legat. extraord,
Anno 1670.

Decus Danorum flosque gentis inclytæ
Prudens diserte Regis Interpres tui:
Dum Te studentem patriæ rebus foris
Britonum moratur aula jam necessitas
Seu læva seu secunda nos domum trahit.
Tibique sed non ultimum dicit vale
Tibi tuisque debitor virtutibus
Semper futurus nec tamen nomen malum

H. H.

81. Ad

EPIGRAMMATUM LIB. III. 28,

Ad Fortunam.

81.

DE GENEROSISSIMO ET VIRTUTE AC

LITERIS NOBILISSIMO

Dn. JANO ROSÆCRANTZIO,

Cancell. Confiliar. Præfecto Niburgensi, &c.

O quam vetustas credidit coli dignam
Dominamque dixit arbitramque terrarum,
Aliquando tandem tædeat Deam famæ
Adeo invenustæ putidique tumoris,
Quo teste nil non impetu facis cæco,
Bonis iniqua, nil merentibus larga.
Hunc ut refutes, JANUS ille tot retro
Genus Deorum, stirpis inclytæ sanguis
Virtutis ædes & decus Camænarum,
Ipsi DEO placere fuetus & Regi,
Quod literis virtutibusque debetur,
Generique tot jam seculis perennanti,
Te non vetante præmium ferat felix,
Honoribusque quot meretur illustris
Nomen perenni tradat inclytum famæ.
Hoc quod rogamus ipsa te rogat Virtus,
Hoc literarum præfides vovent Divæ.
His, Diva, si libenter annues votis,
Precesque non immitis audies nostras;
Aliquando tandem defines male audire.

NOBILISSIMO DOMINO

82.

CASPARO SCHÖLERO

REGIAE MAJEST. A SECRETIS.

Jam tandem Fortuna sapit, jam cæca videri
Desinit & meritis quo decet ore favet.
Erigitur digno sese SCHÖLERUS honore,
Et stadium Virtus quod nova currat habet.

Tom. II.

N

Per-

290 HENR. HARDER

Perge tuis, Fortuna, bonis meliorque perenna;
Sic poteris laudi consuluisse tuæ.

Tuque tua pariter virtute, Vir inclyte, perge;
Sic poteris nostris consuluisse bonis.

Jam Secreta tui sic tractas Regis & aulae;
Notius ut nostro te sit in orbe nihil.

83. POETARUM FUROR,

AD ANOLBUM.

Qui nisi mente furas, Phœbi tibi templa patere
Credis, Anolbe, furis; nec tamen illa parent.

84. POESEOS UTILITAS,

EMBLEMATICUM

Pingatur corpus Soli abversum longa a tergo umbra.

Gloria virtutem comitari corpus ut umbra,
Si tamen irradiet corpus Apollo, solet.

85. ABSTINENTIA.

Quæ bona sunt nimium nulli potuere placere.
Est Virtus placitis abstinuisse malis.

86. AD ROSSILLAM.

Quale quod accendit de Solis lumine vitram,
Tales sunt oculi, pulchra Rosilla, mei:
Hos per in arentes penetrat tua flamma medullas,
Cum video Solem te, mea vita, meum.

87. VIRTUS PLATONICA.

Si posset Virtus, inquit Plato, nuda videri;
Mirus in hanc hominum conciperetur amor.
Nuda satis nostro spectatur tempore virtus.
Cur? quia virtutis tam modo friget amor.

88. IN FOEMINAM CORNUTAM

LONDINI IN ANGLIA VISAM. ANNO 1670.

Vidimus his oculis cornutam vidimus Anglam,
Nil Anglus quod nunc jure queratur habet.

Si

EPIGRAMMATUM LIB. III. 291

Si nequeant teneri tot cornua ferre mariti,
Ipsa onus hoc uxor, quod facit ipsa, feret.

AD GALLAM. 89.

Te speculum bene Galla refert, cur? exhibet umbram

Formosam, speculum te male, Galla, refert.
Nec bene nec male te referens, umbramque per umbram

Diffimulans speculum tu bene, Galla, refers.

AD ARCHIMEDEM SIRACUSA- 90.
NUM.

Occidis in tenui dum pingis pulvere, vitæ
Ultima mors vere linea facta tuæ est.

IN HARPALUM. 91.

Quam pulchrum est digitis monstrari & dicier
Harpalus, ad furcam cum raperetur, ait (hic est

INCENDIUM LONDINENSE. 92.

Londiniæ turres eduçtaque culmina cœlo,
Illustris famæ Pieridumque labor

Stabant attoniti nova ceu miracula mundi,
Nec quo jam ulterius progredierentur erat.

Invidiam meruere Deum; crudelis habenas

Laxat & immisso Mulciber igne furit,

Et furit & sævit, donec jam denique fessus

Majus opus vidit viribus esse suis.

Nil agis, indomitæ jam define Mulciber iræ;

Nil agis, invidiæ contrahe fræna tuæ.

Magnificam delere paras & corrigis urbem:

Clarius e flammis erigit illa caput.

LINGUA ANGLICANA. 93.

Perfectam Veneris faciem picturus Apelles
Virgineos tota legit in urbe greges.

292 HENR. HARDER I

Quicquid in electis pulchrum vel amabile formis
Repperit, in Paphiæ transtulit ora Deæ.

Excessit nova forma modum: se pluribus una
Debuit, at cunctis pulchrior una fuit.

Effigies Veneris, quam sic collegit Apelles,
Effigies linguæ est illa, Britanne, tuæ.

94. APELLIS EPITAPHIUM.

Qui simulare ipsam callebat imagine vitam,
Mortuus est neque jam scit simulare necem.

95. ALEXANDRI MAGNI.

Angustus mihi mundus erat, nec ferre priorem,
Nec potui mecum vivus habere parem.

Contrahit ambitio tenui se clausa sepulchro:
Nunc hic Alexandris mille jacere licet.

96. CÆSARIS ET POMPEII.

Ferre parem nequirit Magnus, Cæsarve priorem,
Morte pares facti, sed tamen ille prior.

97. DUCIS ALBANI.

Sustulit hunc nimios dum mors invidit honores:
Sævitiâ vinci non tulit illa suam.

98. CATHARINÆ DE MEDICIS.

Nominis omen amans me Gallia tota colebas,
Expectans longis pharmaca grata malis.

Spes tua falsa fuit: mea te medicina peremit,
Nil præter venas docta secare tuas.

99. LEGATI REGII IN ITINERE MORTUI.

Sanctus eram, nulli quicquam in me jure licebat.
Mors rudis hinc aliam me jubet ire viam.

100. AD ATTALUM.

Te Solem blandita suum vocat, Attale, conjux,
Non potes hanc Lunam jure vocare tuam.

Nempe tibi inconstans est plus satis, Attale, verum
Impleri ex alio Pontia Sole solet.

THO-

EPIGRAMMATUM LIB. III. 293

THOMÆ MORI 101.

EPITAEHIUM.

Mori memento quisquis hunc tumulum vides.

Ille ille gentis tanta lux Britannicæ,
Columenque voxque civium, Regis manus
Et purpuratorum alpha Morus Præsidum,
Charitum voluptas, dulce Musarum decus,
Virtutis ara, terminus constantiæ,
Virque omnium, dum vixit, integerrimus,
Hic ille Morus ille divisus jacet
Iræ furentis immolatus Principis.

Pœna quid ista fecerit dignum rogas?
Age arrige aures: ipse quamvis mortuus
Tibi dicit ipse, nempe quid dicit? nihil.

IN CHORUM SACRUM 102.

Clarissimi M. THOMÆ KINGO,

EPISCOPI FYONENSIS.

Dania tolle caput, reliquis accepta remitte
Gentibus, & laudes noscere disce tuas;
Disce peregrinæ fastum contemnere linguæ;
Ut placeas aliis, disce placere tibi.

Ne dubita; qua terra patet tua lingua placebit,
Musaque jam summo docta placere Deo.
Muneris hoc KINGO debes, hoc vindice nomen
Sperat & æternum Danica Musa decus.

Dum pia vota canit, vocem dum mittit ad astra,
Ecce simul linguam tollit ad astra tuam.

INEJUSDEM ENCOMIUM ARCIS 103.
CRONEBURG.

Cronæburgiacas ornavit laudibus arces
Kingius, ingenii non sine laude fui.
Quam celebrent Vates, non altera dignior arx est;
Dignior hoc nemo qui celebraret erat.

N 3 104.

104. AD PHILOSOPHUM.

Sperandum adversis metuendum, ais, esse secun-
Hoc sperare metum, spem metuissē foret. (dis.

105. AD DAMIANUM CALVUM.

Nunc lubet o mores! o tempora dicere, mores
Cum, Damiane, tuos tempora cerno tua:

106. AD MONACHOS.

Quare capillos cæditis fraterculi?
Ne sponte, credo, defluant.

107. MISSA.

Quis missam fugiat negetque sacram?
Fecit Christus Apostolique missam.

108. AD NÆVOLUM GRAMMATICUM
SCORTATOREM.

Dic quæcunque putas levibus dicenda puellis;
Duc quacunque licet vel placet ire via;
Fac quæcunque jubet fieri vesana libido;
Denique ne fallat regula, Nævole, Fer.

109. AD MÆCENATEM.

Te cecinit Flaccus, tu mentem animosque dedisti,
Munere tu Flacci vivis, & ille tuo.

110. AD MARCUM CONCIONATOREM
BENE DOCENTEM MALE VIVENTEM.

Facundo nos ore doces facienda, nec ipse
Quæ tam facundo præcipis ore facis.
Salvificæ fidei similis mihi, Marce, videris;
In cælum hæc ducit non tamen ipsa venit.

111. IN HISTORIAM POETARUM LATI-
NORUM

Celeberrimi D. OLAI BORRICHII.

Obis nobile sidus eruditi,
Vatum gloria, perge sic mederi;

(Nam.

(Nam nec hoc tuus abnuuit Machaon)
 Perge quot Latio leguntur ore
 Vitam reddere mortuis Poëtis.
 Nec nullum tibi præmium laboris
 Promittas, sciet orbis & deserto
 Illud fama loquetur ore; Vates
 Quod vivi tibi mortuique cedant.
 Quot chartis memoras tuis Poetas,
 Tot te, dignus es, ut canant Poetæ.

ALEXANDER ET PHILIPPUS. 112.

Virtuti via nulla tuæ se, Magne, negabat.
 Perfidia se nulla, Philippe, tuæ.

IN CALANUM MENDACEM. 113.

Cum loqueris falsis admiscēs vera, Calane,
 Certa fides dictis constet ut inde tuis.
 Ergo, Calane, nequis si semper dicere verum;
 Ne fallas, semper te volo falsa loqui.

AMEN. 114.

Quid sit Amen quæsitus Iber sic asserit: inde
 Nomen habet; pueri nempe quod Amen
 ament.

DE EBRIETATE, 115.
 PONTII PASTORIS CONCIO.

Ebrietas vitium est, quo non damnosius ullum,
 Hanc fugitote meæ, Pontius inquit, oves.
 Sæpius ebrietas fecit mala plurima, multas
 Præcipue cædes ebria turba facit.
 Tempore Noachi fuit ebria terra, necique
 Quotquot erant homines ebria terra dedit.

AVARUS. 116.

Semper Avarus eget, semper vult plura, nec un-
 quam
 Quod vult, quod voluit forsan habere potest.

117. LIBERALIS ET AVARUS.

Non habet indignus quæ munera cepit avarus,
Hæc quoque quæ bene dat munera largus
habet.

118. IN EMMAM FUCATAM.

Mentito speculum vultu inspicis, exhibet um-
bram.

Mentitur speculum non tamen, Emma, tuum.

119. AD PROCLUM POETAM.

Si tua vis nunquam putrescere carmina, multo
Quæ scribis condi carmina, Procle, sale.
Servat ab interitu sal conciliatque saporem;
Quæ sale scripta carent quid meruere? piper.

120. AMICITIA.

Donec eris felix multos numerabis amicos,
Et felix, multos dum numerabis, eris.

121. AD PYTHAGORAM.

Quas alii laudes scribendo, legendo, loquendo,
Tibi tu tacendo comparas.
Jamque silens loqueris famæ tamen ore, tuumque
Nunquam filet silentium.

122. DE EODEM.

Pythagoræ par nulla datur facundia laudi;
Pythagoram digne vis celebrare? tace.

123. VIRI CUJUSDAM EXTRA PATRIAM
MORTUI

EPI TAPHIUM.

Uxoris furias per mille pericula fugi,
Contigit hac misero denique sede quies.
Audeo nunc illam contemnere; sed precor o tu!
Ne mea resciscat forte Megæra, tace.

124. GALLIA HODIERNA.

Dicta fuit quondam braccata, comata, togata,
Gallia, nunc dici tota sagata potest.

AD

EPIGRAMMATUM LIB. III. 297

AD VIRUM DOCTISSIMUM *παύλαρον*. 125.

Plurima scripta orbi donas, Vir docte, sapisque,
Nil stolidus scribit Momus, & ille sapit.

AD LYCONEM DE CAMILLA. 126.

Formosam lepidamque scitulamque
Dotatam minime tamen Camillam
Nos amare Lyco veras? Camillæ
Tanta est gratia corporis decorque,
Ut vel nuda viro queat placere.

AD RUFFUM. 127.

Sors tua te ditem natura que fecit avarum;
Quid tibi, Ruffe, precer? qualis es esse velis.
Divitiis homini nihil optem pejus avaro,
Nec quicquam diti pejus avaritia.

LALAGES EPITAPHIUM. 128.

Hoc Lalage tumulo vitæ pertæsa quiescit,
Nupta prius juveni, nupta deinde seni.
Infelix Lalage nulli bene juncta marito:
Vivere non potuit ille, nec iste mori.

PAUPER POETA. 129.

Victurum Vates scribet nihil indigus auri.
Gignere sicut ager nil sine Sole potest.

MEUM ET TUUM BELLORUM CAUSÆ. 130.

AD POLITICUM.

Tolle meum atque tuum, sic bellum tollitur;
inquis. (tuum?
Quomodo? cum tollant bella meum atque

PANEGYRICUS ATTALI. 131.

Si mihi centenis resonarent vocibus ora,
Ipsaque me Clio Phocidis amne lavet,
Aut mihi Nestorei facundia suppetat oris,
Aut mihi fas magno cum Cicerone loqui;

Ore tuas digno nunquam tamen, Attrale, dotes
 Possem aut virtutes enumerare tuas,
 Tanta tibi sane est virtutum copia? tantum
 Laudandis polles dotibus? imo nihil.

132. GRAMMATICUS PHILAUTUS.

Tu bene fac, alter facito bene; Grammaticorum,
 Personam, jubeam qua mihi, nemo docet.

133. AD OVENUM.

Quam vereor citò ne pereant tua carmina? mun-
 dum

Sunt qui stare diu postmodo posse negant.

134. IN LYCORIN JOCUS.

Se pacis dicit studiosam pulchra Lycoris,
 Intestina tamen bella Lycoris amat.

135. AD PAULUM ROMANUM

Pro patria fortissime occumbentem.

Æternam meruit tua mors, fortissime, laudem,
 Promeruit nullam laus tua, Paulle, necem.

136. FABULA TROJÆ.

Regis proditor ille patriæque,
 Sed fortis tamen & pius Maroni,

Æneas humeris tulit parentem?

Victores spoliavit ille Grajos?

Per hostes pedes ivit atque flammæ?

Ad Ditem pedes ivit & redivit?

Ivit, sed pedibus Maronianis.

137. PARTES IN EUROPA.

Si concordia mentis atque linguæ

Laudatur merito & bonis probatur;

Cur non, cujus amat colitque linguam,

Germanum deceat favere Gallo?

138. STATUS IMPERII ROMANI 1672.

Quid vos iniquæ Dædali calumniæ

Consilia nostra lenta ignava carpitis?

Tan-

Tantoque nos in patriæ periculo
 Cæcos stupentes & vocatis plumbeos?
 Germaniæ libertas hercle est perdita
 Perire si volentibus jam non licet.

GERMANIA. 139.

Ditavi stolido Gallum Germania luxu;
 Stultitiæ pœnas exigit ipse meæ.

TURCARUM IMPERATOR. 140.

Christicolas odiis discordia turbat & armis.
 Perpetuo turbet! res agit illa meas.

IN PONTICUM. 141.

Omnibus ingratum meritis te, Pontice, præstas,
 Moribus his nulli, Pontice, gratus eris.

AD JOANNEM GEORGIUM 142.

CHRISTOPHORUM

Sodalem jucundissimum, Carmen jocosum.

Jani, Christophori, Georgique,
 Fastis nomina sacra Christianis.
 Uni nomina terrena cur parentes
 Donavere tibi? ter esse gnatum
 Felicem cupiere, ter beatum.
 Et nos & reliqui tui quotannis
 Ter te vivere cogimus sodales.
 Quandocunque vel hoc, vel hoc, vel illud
 Nomen Jane redivit diemque signat;
 Tum nos e pedibus novem Dearum
 Nostro vincula neçtimus sodali.
 Sed mollissima vincla, quæque solus
 Dignus nomine solvat hoc Lyæus.
 Tu pro more diem tuum coronas:
 Quicquid Sequana Galla delicati,
 Vel Rhœnus melior, Nicerque, quicquid
 Ad nos cœrula per profunda misit

Ex Uva generosiore Bætis ,
 Una ponitur omnibusque mensa.
 O factum bene perge , Jane , perge
 Nobis vivere , vive ter quotannis
 Nos semel tibi , quamlibet parentes
 Tenaces nimium gemant parentes .
 Si census tamen atterit gravesque
 Exhaust loculos beata vita ;
 Non est hæc tua culpa sed parentum ,
 Qui nomen tribuere sumtuosum .

143. Ose Sonne/ der Mond.

Sol regnat , sed Luna solet cornuta repleti ;
 Hinc sol nonnullis foemina , Luna vir est .

144. ÆTAS PARENTUM PEJOR AVIS &c.

Tam mala nostra ætas vix possit pejor ut esse.
 Si qua fides pejor , quæ tamen instat , erit.
 Sit licet , at nostris erit hoc prudentior annis :
 Jactabit proavi nomina nemo sui.

145. ÆNIGMA JOCOSUM

AD MARINUM.

Hominum genus nostris frequens in urbibus,
 Nostros in usus cœlitus missum genus ,
 Quo sine nec arcto viveres sub frigida,
 Sed vel memor prioris innocentiae
 Sincerus undique atque aperti pectoris
 Totus pateres , vel pellito cum Schyta
 Indutus ires cruda Damæ tergora
 Aut quale victa tegmen assumsit fera
 Tot ille notus fabulis Tyrinthius.
 Hominum genus solers , peritum , callidum :
 Cui non negaret cedere & palmam dare
 Tegeæus ipse , quamlibet doctissimus
 Quodcunque furto , sed jocosso , condere.
 Amans tamen dici non piceas gerit

Sed

EPIGRAMMATUM LIB. III. 301

Sed cereas tantum manus, vulgo licet
Jam trita sit multique splenis fabula.
Quod hoc genus Marine? dic si quid sapias,
Nec sub mamilla Davus ignava latet,
Repperimus, inquis, arrige huc aurem.

Rem acu.

AD LECTOREM.

146.

Quæ volvenda damus tibi carmina, Lector, co-
Quo nos consilio scripsimus ista, lege: (dem,
Non semper graviora juvant aut seria, tristem
Sæpe leves animum restituere joci.
Indulget licitam dum mens sibi fessa quietem,
Et quod agas nihil est, hoc age, ne quid agas.

IN EUCLIONEM

147.

CALGULO EXTINGTUM.

Tot ille arator jugerum,
Tantique messor horrei,
Opumque custos plurium
Quam Cræsus ipse Lydus
Vel alter ille plumbeus
Ciboque dignus aureo
Judex iners Apollinis;
Ille ille jam tota satis
In urbe notus Euclio,
Dum desidet dum nummulis
Metitur annos aureis,
Dum sæcula optat Nestoris
Et sæcla sperat Nestoris,
Offensa risit Atropos,
Geminisque mox sororibus,
Quin, hunc, ait, Diti damus,
Opibusque terra conditis
Vitam diemque reddimus.
Sic illa, plaudit utraque

N 7.

Et

Et hanc probat sententiam :
 Audiverat suumque Mors.
 Adjecit atra calculum.

148. IN MORTEM TURENNI.

Tandem terribili Turennum turbine tactum.
 Teutoniæ toties territa terra tegit.
 Teuto triumphator Teuto tutela tuorum
 Turenno tumulum tolle, trophæa tibi.

149. DE THOMA BARTHOLINO.

Quem loquitur præfens, nec postera nesciet
 Barbara quo sese Danica regna negant. (ætas;
 Qui quicquid veteres pulchrum scivere novique,
 Divina clausum pectoris æde tenet.
 Cui Fortuna novi fastigia pandit honoris,
 Datque suum meritis officiosa decus;
 Tam magni celebrisque Viri qua fulget Apollo,
 Nemo nequit laudes dicere, nemo potest.

150. IN CALENDAS JUNIAS

Anni 1676. & 1677. Danorum Victoriis
 in mari Balthico nobilitatas,

Ductu Generosissimi Dni

NICOLAI JULII

Archithalassi, Equitis aurati &c.

Diem serenum candidum nobis diem
 Fastisque dignum posterisque debitum;
 Quo bis triumphum læta vidit Dania,
 Cur Suecæ criminariæ & diem nigrum
 Diem nefastum luridum diem vocas?
 Cur huic diei tot tuorum funera
 Viastasque captivasque classes imputas?
 Ignosce Suecæ Junio, namque hanc tibi
 Non Junius sed JULIUS cladem dedit.

EPIGRAMMATUM LIB. III. 303

IN CALENDAS MAJ & JUNI ANNI 1676. (151.)

JUNII & JULII ANNI 1677.

SVECIS INAUSPICATAS.

Infaustas nimium tibi calendas

Atratas nimis atque inauspicatas.

Tandem, Suece, cavere disce lucas.

Gothorum patriam fatis potente

Firmam præsidio marique cinctam

Securus tumidusque possidebas.

Hac Majæ pepulere te Calendæ.

Terres Oceanum natante bello :

Nostris exitium minata regnis

Formidabilis illa classis instat.

Hanc perdunt tibi Juniaæ calendæ.

Aufas per vetitum volare balthum.

Et nostros prohibere commeatu

Frangunt disjiciunt feruntque puppes

Post annum quoque Juniaæ calendæ.

Conatu tamen ultimo laboras.

Et, cui vix similem paremve vidit

Nostri Nereus Arbiter profundi,

Nobis objicis ingerisque classem.

Hanc vincit quoque JULIUS fugatque

Et urit tibi Juliis calendis.

Post quartas tibi tam graves calendas

Si nondum resipis tibi que parcis

Nec coelo petis a minante pacem,

Pares, Suece, prioribus futuras

Et nonas tibi comprecor calendas.

AD NICOLAUM JULIUM 152.

Thalassiar. Equ. Aurat. &c.

De Victoriis navalibus.

Dum Sueones, JULI balthi Neptune, triumphas

Captivasque facis nostra trophæa rates ;

Non

Non opus ut Romana tuas facundia laudes,
 Pro rostris tories dicere sueta, canat.
 Non opus ut meritas jactent tua classica lauros :
 Devicti Sueones prædaque testis erunt.
 Objiciunt oculis tua se præconia nostris ;
 Cernimus in laudes rostra diserta tuas.

153.

AD LECTOREM.

An bona sint noster quæ carmina fudit Apollo
 Nescio, quod nova sint, Lector amice, scio.
 Omne novum pulchrum non arbitror esse bo-
 numque,
 Omne bonum tamen hoc tempore pene novum.

154.

IN AVARUM PODAGRICUM.

Auget avaritiam dum vult abolere podagra,
 Nec dolor alterius tollitur alter ope.
 Proficit & verbis quoque parcere discit avarus:
 Nam simul ac ô pes ! ingemit, optat opes.

155.

LACTUCA.

Hospes apud Janum diverterat Otto Batavum,
 Primaque lactucam mensa Batava dabat.
 Otto ait : hæc prisco claudebat tempore cœnam.
 Respondit Batavus : claudit & illa meam.

LIBRI TERTII

F I N I S.

H A F N I A

ARCTIORE OBSIDIONE
LIBERATA: POEMATION.

Auctore

HENRICO HARDERO.

ANNO

MDCLX.

Fridericus Tertius Dei gratia Daniae Nor-
vvagiae VVandalorum Gotorumque Rex
Dux Sclesvici Holsatiae Stormariae
atque Ditmariae Comes per Ol-
tenburg atque Delmenhorst.

A N A G R A M M A.

Re vera Rex hic sublimis coelitus ortus
Numine dante trahit : quid Mars Leo
fraude doloque et
Ira agis ? erigitur Danorum gloria , Regi
Aucta suo, quo Pax adamata sedente virescet.

Cimbria, sanguinei miseranda palæstra Gradivi
 Et Sueci prædantis amor, quam tristibus inde
 Cladibus exhaustam deplorandisque rubentem
 Cædibus, hinc reliquam nutanti vertice corpus
 Expirasse animam prope feralemque relabi
 Vidimus in tumulum, caput exere, collige lætæ
 Si quid adhuc superest animæ tibi, ponito lethi
 Serviitque jugique metum: qua fospite vitam,
 Qua pereunte tuæ sperabas fata ruinæ,
 Portua salva manet; proh quantas sidera volvunt
 Fatorum rerumque vices? en plena renasci
 Cernitur Arctoi spes intermortua sceptri:
 Si modo, quod Superi quod inevitabile nostris
 Creditur imperiis minitari Dania fatum,
 Hac hostis frueretur humo, metamque furorum
 Addiderat reliquis furti solertia prædis,
 Jam modo nulla fores, nulla premerere superstes
 Partē tui atterius moiem subitura Tyranni.
 At nunc pacati monstrat primordia cœli
 Hassnia salva tibi, neque solum certa salutis
 Spes nitet, at justos rupti quoque fœderis Ultrix
 Orditur vindicta gradus, pœnasque daturum
 Deplorat sua fata scelus. mea Numina Musæ
 Dicite, sed quali mos decantare triumphos
 Carmine, viâtrices quali post prælia laurus.
 Contextis hedera redimitæ tempora fertis.
 Excipitis, Marti non succubuisse Suëco
 Hic superasse fuit, non vinci vincere nobis,
 Dicite quo majus nullum perjuria Pœnis
 Crebra dabant, quo non gravius cecinistis ad ipsa
 Thebarum delubra nefas, violata Suëco
 Fœdera, perfractas horrendo crimine leges,
 Arvaque Dana novis prædonum infessa manipulis
 Et repetita novis Sueconum Sælandica transtris
 Littora frustraris portu, liceatque videre

Haffniam, & Haffniacis circumdare moenibus arma
 Mox turpi cessura fuga, juvat auspice Phœbo
 Lætius exacti passum meminisse laboris.

Viderat æternam septem subiecta Trioni
 Regna quieturo pacem admisisse Gradivo
 Non satis humano satianda cruore Megæra;
 Vix odii spes ulla super rigidique tumultus
 Bellorum, non cædis erat nec sanguinis, ipsam
 Regius amplexus firmarat & oscula pacem.
 Impatientsque sui quo nunc, quo labimur, inquit?
 Mene igitur placidos Danorum cernere saltus
 Pacatumque solum, neq; rubrum sanguine littus,
 Nec satiaturus fauces Erebiq; measque
 Postea Cimbrorum natitabunt pascua tabo?
 Proh Erebiq; stygisque pudor! tulit arma cruen-
 Martis in octavum generosa Batavia lustrum, (ti-
 Tune cum tela capi, cum signa ultricia contra
 Tollere libertatis amor Patriæque Deique
 Et Tartessiaci cogunt fastidia fræni
 Indignum pertæsa jugum; bellare coacta
 Ter denas potuit per nos Germania messes; (lum,
 Quid memorem assiduo bellorum in pulvere Gal-
 Nunc sibi contiguum contra dum fortis Iberum
 Arma mover, nunc Austriacas infestus in arces
 Irruit, & Latias formidine concutit urbes,
 Quæsitumque diu jam prima ab origine gentis
 Imperii nomen titulique insignis honores
 Et magis augusti quærit moderamina sceptri,
 Durat & hoc, nostri dum durat semina motus
 Ambitio, bellum, nisi fors, dum fessus uterque
 Ad nova sub dubia respirant prælia pacc.
 Tot poterunt alias dura inter prælia gentes
 Exercere meis producti fraudibus anni,
 Danigenas unus? belli cunabula nuper

Qui vidit sit idem bellorum finis, & istis
 Nil afflata juvent furiarum incendia terris?
 En redit atque brevis leviuscule vulnera pugnae
 Pax sanat, facies rerum prior, oppida cives,
 Nauta fretum, pulsi repetunt sua rura Coloni,
 Bellaque & innocuum ridet gens Rustica Martem.
 Annus erat cum prima novi primordia belli
 Daniacas premeret, solito sed mitius, urbes,
 Annus erit vix ulla mei vestigia Martis
 Pax superesse sinet; poterit, quo semina fruge
 Uberiora ferat, requiescere terra videri.

Ergone in exilium feror? Ergo Polonica rursus
 Vastata & tantis jam pridem cladibus arva
 Dilacerata petam? vix est locus ullus in illa
 Vulneribus cladique super, sic Dana relinquam
 Oppida, sic crudis deformes caedibus Urbes.
 Dixit & ardenti pectus stimulata furore
 Murmurat incultum, certe tentare novisque
 Orbis hyperborei miscere tumultibus axes
 Mente sedet, nec se tanta in certamina solam
 Suffecisse putat, comitem conatibus ardet
 Addere Thifiphonem sociosque adhibere colubros;
 Protinus induta terrarum mole sub umbras
 Lapsa venit, stygiasque gradum molitur ad undas,
 Vix ubi Tanarii propius devenerat antri
 Ad fauces, quæ sita ruit soror ecce vocanti
 Obvia Thifiphone, nigris examina pone
 Attrahit ordinibus furiarum: ibi prima sequentum
 Ambitio, fallaxque dolus, gaudensque suorum
 Sanguine proditio, sequitur blasphema furorem
 Spretrix impietas Superum, vox effera fandi,
 Qua venit illa gradum referunt rectumque pudorque;
 Et cedunt non sponte via refugoque pavore
 Relligio, Divumque metus, sinceraque vera

Cum

Cum probitate fides, at fraus tegit improba semper
 Proditioque furorque latus, foedusque fidemque
 Dedocet ex alia sequitur quæ parte libido
 Regnandi atque animos sceleratis excitat ausis.
 Incipit atra Soror manibusque innexa profatur:
 Hac, Germana, tenus Stygii decreta parentis
 Sola super terras obeo, jussosque furores
 Exsequor & diræ studiis contraria Pacis; (rem
 Hoc quodcunque madent campi, quod stagna colo-
 Erubere suum, veniant quod crebra sub umbras
 Funera & innumeris epulentur cædibus hydri,
 Qua licet effeci, mea sunt insignia quicquid
 Triste furens odii stimulis admisit Enyo.
 At modo (fabor enim) nimio sudore fatiscunt
 Colla fatigatæque manus, primusque relanguet
 Impetus, & solito vetitos spumare veneno
 Angues æqua nimis mortalibus astra soporant.
 Huc dum vincenti credor decedere paci
 Tantisper venio, neque vi superante coactæ
 Pellimur optatis Arctoi sedibus orbis,
 Sed magis exhaustus dum vires colligat anguis
 Dum liceat fraudumque modos pensare novisque
 Infidiis aperire vias, ad vestra revertor
 Tectæ, sed ut superas repetam cumulatior auras;
 Pax nostro subit illa bono, sed figere sedem
 Ne queat & pulsus violentior imperet armis
 Nos ea cura manet, tu cui, Soror, integra totis
 Fervet adhuc rabies venis, circumque resultant
 Pectora Tartareo pleni de fonte Colubri,
 Nunc socias conjunge manus, conjunctior hostem
 Vis abigat, redeant temerato tœdere bella,
 Nec fidei sit vera fides, cessantia Cimber
 Vel Sueones nobis moveant ductricibus arma.
 Ecquid iners horres? res o insueta! cruore
 Quæ consanguineo crevit quem patrius ensis

Vel dederint fratres, bello committere gentem
 Cognatosque timet Reges, non territa quondam
 Sæva Thyestæ spectasti fercula mensæ,
 Non Agamemnonios inter bacchata penates
 Alterna timide lufisti cæde, nec ipsæ
 Viderunt trepidam grassari in funera Thebæ.
 Quo novus iste metus? si, quæ commisimus ua-
 quam,

Criminibus majora paro, minus ergo relictum
 Est animi? sed si qua fides non invia cæptis
 Semita pandit iter, quod si minus apta videtur
 Cimbria fallaci studio intemerata, Suæci
 Dant aditus, avidæ conjuncta potentia dextræ
 Pronior in scelus est, si turba pedissequa, si quid
 Tam facilis gemini potis est occasio sceptri,
 Omnia quo cupias jam jam concussa tumultu
 Ingentique novis impleta motibus Arcto
 Nostra cruentatos cernemus gaudia campos.
 Mota Soror cunctata licet tamen ibimus, inquit,
 Ibimus, admittæ certum interrumpere regnis
 Pacis opus, flagris iterum Bellona cruentis
 Addat hyperboreis animos in funera turmis.
 Finierant. superas inæstat protinus auras
 Atra cohors, cunctas furiarum examine longo
 Pone trahit comites, sed qua scelus inchoet aula
 Sueca placet, subeunt tacitæ Ducibusq; Ducumq;
 Persuadent Regi sese tacitumque venenum
 Insinuant, dirum coquitur scelus, impia quid non
 Criminis ambitio mortalia pectora cogat
 Imperiique fitis pulsoque pudore libido?

Protinus infestis belli septentrio signis
 Horruit, ac moestis Euri mugitibus ingens
 Spiravere nefas, neque vanæ præscia curæ
 Suspicio ambiguae turbabat gaudia pacis.

Quin

Quin etiam fati superos documenta dedisse
 Pejoris manifesta fides, & Numinis iræ
 Attonito variis orbi patuere figuris :
 Collisæ per inane acies, visæque cruentum
 Ad bellum æriæ terris præludere pugnae,
 Ignotos ululasse sonos, magnisque relatum
 Stragibus evulsas iniis e sedibus undas
 In terras agitasse Tethyn, mutasse colorem
 Nereus & tantas visus sensisse ruinas.

Perdiderat sextum interea sextumque novarat
 Luna jubar, canis albentia frugibus arva
 Non nisi languenti torrebat Sirius æstu,
 In nova jam falces acuebant arva coloni,
 Arva, quibus miseras bellorum explere ruinas
 Spes erat & læta, strepitu cessante Gradivi,
 Pace frui: festis pariter cum civibus urbes
 Alma revertentis sperabant commoda pacis.
 Jamque vacaturos pacatis hostibus agros
 Cimbrorum Fyonumque, aut mox audire relictas
 Agminibus Sueonum terras & classibus undas
 Regia crediderat Dani caput Haffnia regni:
 Fallaces hominum mentes! Suecus hei mihi Sue-
 Rursus adest rursus solitis Sælandia signis (cus
 Obruitur, nec fama tulit rem prævia, sed qua
 Fama die retulit muri videre reversos
 Haffniaci, stant castra solo, stant æquore puppes.

O Patria, o Regum domus, Haffnia, & inclyta
 Martis

Mœnia Cimbrorum studio! vos fraudibus hostis
 Ut premat? ut tantas veniat securus in arces
 Perfidus & rupti pretium diadema reportet
 Fœderis, addictus sceleri permittet Olympus?
 Tanta parent impune? Deus, Deus ultor in ipsum
 Ver-

HAFNIA LIBERATA. 313

Vertat ut Authorem sceleris scelus, Hafnia confet.

Quid tibi tunc FREDERICE animi cum fervere
 Hostiles hinc inde globos passimque vagari (late
 Arva per Hafniacis adeo confinia sulcis
 Inspiceret, animis vulgi trepidantibus omni
 Vita salus sceptrumque, nefas! dubitabile nutu?
 Et classis nec miles erat, quis pace reversa
 Arma, quis æquoreas pacato alat æquore pinus?
 Nuda caput regni muris, munimina, vallus
 Non erat, infirmo non propugnacula vallo.
 Quid nisi qua virtus sese generosa prementi
 Prodere Majestate solet? regalis iniquo
 Nescia mens duræ frangi molimine fortis.
 Sic quoque palma, ferunt, hoc celsior exit in auras
 Æthereas, quanto gravius molitur ad imam
 Flectere pondus humum, pressioq; cacumine nudâ
 Fortior adverso sumit de robore vires.
 Aut, veluti, rapido fertur qui flumine, torrens,
 Si fude vel densis aditus præcludere glebis
 Aut alia solitos remorari parte meatus
 Aggrediare, furit, solitaque potentior ira
 Aut aliud sibi quærit iter, segetesque gregesque
 Pascuaque & virides involvit flumine campos,
 Aut, obstructa manu rumpens obstacula, sese
 Colligit in veteres fracto sufflamine cursus.
 Sic tua non alio potius se tempore virtus
 Gavisa est dubia quàm rerum sorte probari,
 Plebs pavet incæptoque hæret, spes nulla salutis.
 Rex animos, quod Regis erat, trepidantibus addit,
 Stat vires adhibere omnes, stat mœnibus hostem
 Arcere & nullis caput eripuisse periclis.
 Nulla mora est; jussi subeunt palatia cives
 Corda metu tremuli, nisi cum causæque Deique
 Et Regis meminisse subit, tunc ille verenda

Majestate gravis pavidos confirmat, in omni
 Mutatum sedet ore nihil, frons Martia, verum
 Læta parum facies, mista sed nobilis ira.
 Qualis in Alcidis se miscuit ira rubore
 Vultibus ad jussus mandantis iniqua Tyranni.
 Tum licet aspectu solo facundus & acres
 Inspirans vel vultu animos Regalia digno
 Laxans ora sono mentes trepidantibus ingenti
 Inflammat Martis studio: Quo fata morentur
 Nostra loco spectatis, ait, quas sidera nunquam
 Plus semel Arctois liquet immisisse tiaris,
 Nunc agitat fortuna vices, si mascula Patrum
 Pectora degeneri libeat mutare timore.
 Nam non Ausonijs extorris Cimber in oris
 Romulidum jam strage calet, non proxima Rheno
 Arva domat, neque contigui perjuria Sveci
 Ultura gerit arma manu. nunc indiget omni
 Ad proprium virtute decus, quibus iste saluti
 Militet & famæ fervor generosus, habemus
 Bella domi & Regni grassantem in viscera Martem.
 Quis tamen o Superi nasci tam grande putaret
 Posse nefas sanctoque dari pro fœdere bellum?
 Auximus hostiles titulos, accesserat illis,
 Mens meminisse horret, flos Cimbri *Scandia* Re-
 Cessit *Halandus* ager, cessit *Blekingia*, cessit (gni,
 Fertilis, assiduus quam pulsant fluctus, *Huena*,
 Illaque vicini *Bornholmia* gemma profundi.
 Quid loca commemorem boreali evulsa corona,
Tront hemii juga longa, & inextuperabile Marti
Babusium, quid mille viros? tum constitit illo
 Pax pretio, adverso cum pugnaremus Olympo,
 Cum superas elementa minas certamine nobis
 Hostis & invistas cœlorum opponeret iras.
 Nunc facies mutata poli est, tantæque refugit
 Perfidie comes esse Deus, dum fœderis icti

Et pacis violator adest. abducta refigit
 Signa Sæcæ, reperit quos nondum liquerat agros.
 Mens pacare fuit; majore Cupidine Regni
 Imperiique siti juratum frangere fœdus
 Pro nihilo, dum regnet, habet, corradere Cimbri
 Quod superest parat imperii, perjuraque cinctus
 Arma redit, primoque favet fortuna furori:
 Est spoliū Sælendus ager, si *Portua* nostra
 Proditā pigritiæ spem consummaverit hostis,
 Servum erimus Dani nomen contemptaque Pa-
 Posterioritas vitio raptos transcribet honores. (trum
 At si Majorum dignus Virtutibus ardor
 Opponat generosum animum, Pax prodiga nostro
 Rumpitur illa bono, jam, quas amissimus urbes,
 Quod liceat justo velut ante requirere Marte,
 Damnosū fecit violator fœderis hostis.
 Sed neque, ne simili coalescat fœdere rursus
 Noxia pax, aliud quam prælia spirat, & arma
 Hostis atrox nulla promisit lege pacisci,
 Sceptra petit, gemini pendet spes integra sceptri
 A vestra virtute, viri, vos illa Parentum
 Gloria, quosque olim Cimbrorum sceptrā tuentes
 Per seriem numeratis, avi, vos Regia pubes
 Danaque posteritas, ne tantum vestra relinquant
 Dedecus arma, rogant, ne libera colla nefandum
 Servitii patiantur onus, magnoque Parentum
 Nomine progenies infelix excidat hæres.
 Et virtus hoc Dana potest: circumdata vallo
 Urbs fragili, putribus vix propugnacula glebis
 Exigua munita manu quod spernere tantas
 Sustineat vires, fors digna videbitur hosti
 Rifu materies. sed enim quid parvula possit
 Fida manus, quid nixa Deo fiducia, cives
 Exemplo monstrare mei. munimina nulla
 Exceptura patent profugos, ne Scandia muris

Nos caperet tuitura suis pax illa dabatur ;
 Hassnia quæ petitur superest, pro mœnibus illam
 Vestra fides animique tegant, quin jungite dextras
 Et Martem spirare animis, pugnabit Olympi
 Pro causâ meliore favor, prius ardua nobis
 Sidera, nunc sceleri contraria sentiet hostis.
 Nec tamen humanis, nisi spes est vana, caremus
 Subsidijis, abiit Batavas Legatus in oras,
 Ante semel solitum quàm Cynthia compleat Or-
 Auxiliatrices pressis submittere classes (bem,
 Pollicitus, totum violatæ injuria pacis
 Horrendumque nefas in Succum moverit orbem
 Hæc eadem veritum, neque si, (sed sidera nolint
 Suecus ut has arces) frænos & vincula Cimbro
 Quæ cupit injiciat sua se discrimina gentes
 Sperarint aliæ & fastus fugisse Suëcos,
 Imperitare volet, toti dare jura profundo
 Et circum late populis, cogetur & Albis
 Fræna pati, Rhenusque jugo succumbet eidem,
 Plorabitque novas lacerata Polonia clades.
 Prævenient, non illa finet non ipse Borussus
 Non Tamefis præcauta suo discrimine muros (bi
 Suecus ut hos habeat, brevis est mora millibus ur-
 Terra virû, ratibus placidum famulabitur æquor,
 Exiguas perstate moras, parvusque saluti
 Militet & Muris libertatique paternæ
 Totque simul populis una labor, impete primo
 Arctous constabit apex & gloria Cimbri.

His inflammarat civilia pectora dictis,
 Et mox signa cani, vocitari ad mœnia quotquot
 Tractandis habiles armis facit usus & ætas,
 Imperat, ad muros properant hinc inde repletis
 Turba viis numerisque locos ingentibus arctant.
 Gnara ignara venit bellorum turba sed acris

Plena

Plena animi, claudit lucro cessante tabernas
Devotasque sibi dextras Cyllenius armis
Induit ac patrio Comites finit ire Gradivo,
Nec regni minus urit amor, quibus omnis in urbe
Vita opus est, alii mutantur Marte labores,
Nec solito calet igne faber; quod condidit, uti
Gaudet opus, forti nullus sese ordo labori
Eximit aut properata ruit postremus in arma.
Ipse etiam certis armatus Apollo sagittis
Abjecta rapit arma lyra, doctæque Minervâ
Ad muros alia properant ducente cohortes;
Nec cathedris vox docta strepit, mutescit & alte
Stoa filet vocemque premit, bellum undiq; bellum
Classica rauca tonant. tum se per mœnia vulgus
Diffundit, primusque fuit munimine vallum
Instruxisse labos, & quod defendere possent
Advexisse solum, sudibusque educere colles
Ingens fervet opus, jamque ipsa suburbia flammæ
Suffectura locum terrendo cominus hosti
Accipiunt. sic humanos cum pestifer artus
Cancer corripuit, ne pars sincera trahatur
In vitium commune mali, pars ægra recidi
Aut flammis aut ære solet. fiducia crescit
Civilis, dum crescit opus, si mœnia tenter
Hostis ovans, stat mente mori vel vincere fixum.
Venerat hæc inter pressæ vicinior urbi
Spe tumidus totamque vorans vibrantior Arcton
CAROLUS, arsuramq; novo diademate frontem
Lætatus sceptrisque manus, jamque obvia Cives
Agmina, qui dignâ peterent ad mœnia pompâ
Infererentque Suecæ Borealia sceptrâ tiaræ,
Exspectabat ovans: sed enim, dum singula versat
Ut nunc Parrhasii foret una colonia regni
Unus ager Sueci quicquid circumflua Thetys
Arctois distinguit aquis, nunc illa tributæ.

Copia, nunc locuples Codanis faucibus aurum.
 Vestigale subit, præsertim splendida tanti
 Gloria delectat facti, tantique Monarchæ
 Imperii obversatur honos, peccasse videtur
 Turpe minus Regi, nec fracti fœderis ultra
 Jam piget, injustis faveat cum Jupiter actis.
 Ecce procul latis fumare incendia campis
 Hassniacos propter muros, alteque rubenti
 Scintillas inter misceri nubila fumo
 Vidit, & excandens, quæ tanta audacia nostras
 Incendisse domos, ait, an sententia mentem
 Fallit? an opponit Marti se *Portua* nostro?
 Incauta! armatumne volet, cum possit inermem,
 Infensum, & poterat placidum; sed sentiet hostes,
 Sentiet instructas, siquidem jubet arma capeßi,
 Ad sua fata manus, adeone insania gentem
 Circumagit miseram, tali se excludere muro
 Nos ut posse putet, nec signa minantia contra
 Fatorum cœlique videt, non cesserat omnis
 Obsequiis Natura meis? tam sæpe furentes
 Frigore vel medio, durefcere vidimus undas,
 Frigidior solito Boreas, quæ nostra morari
 Agmina debuerant, stravit super æquora pontes.
 Polonos ego per populos urbisque cucurri,
 Nunc Galeis iterum victricibus haurio Balthum
 Codanosque sinus, est ultima meta laborum
 Hafnia sola super, neque se, qua vicinus arte
 Quicquid in hoc nostrum est regno, qua cœpimus
 Nobile Fridrici dictum de nomine castrum, (illud
 Posse capi vesana putat, se munit altis
 Moenibus Urbs, rapidoque tumescant flumine fos-
 (Sed satius rupta ne crescant aggere valli (sæ,
 Approperasse mora) cedit, nisi cessarit armis,
 Insidiis, poteritque arti succumbere Suecæ.
 Talia jactanti sententia tristis eadem

Marte manuque sedet perrumpere mœnia nocte,
 Nec nisi pro capto ferrum deponere scepro.
 Et si fata quidem (fatis sua nempe secundis
 Jactat bella geri) si mens non læva fuisset,
 Contigerat facili vel tum molimine vallum
 Conscendi, neque jam, vereor, fortissima stares
 Portua, nec Dominum Borealia sceptrā manerent.
 Consilium superi vertunt, dilapsus ab alto
 Terror adest, lævumque jubet mitescere pectus
 Et segnes traxisse moras, jam pergit ad urbem
 Occultis à colle viis, qui proximus Arvis
 Imminet Hassniacis, flexis ibi gramina sulcis
 Scindit, & occultos Mavortia cura meatus
 Egesta molitur humo, densisque volantes
 Aggeribus prohibent diversim e mœnibus ictus.
 His, velut ingentes circumdat Delia silvas
 Cassibus, Hassniacæ cinguntur cominus arces,
 Et propius propiusque ruunt, aliæquæ priores
 Defendunt operas operæ. Nec civibus inde
 Ingentes cecidere animi, stat Martia ferro
 Cincta manus crebrisque hostem metuentia fatigat
 Fulminibus, sacras ætas imbellior aras,
 Hassniacæque nurus, pueri, inuptæque puellæ
 Rite petunt, funduntq; preces, pacemque per aras
 Sollicitant, calidisque expugnant æthera votis.
 Nec minor arma inter pietas, nec fervere sacris
 Valla minus studiis, hinc votis, viribus inde
 Cernere erat pugnare viros, & Classica Martis
 Nunc quoque sacra notant, muris hinc inde sub
 Confluit & fuso nunc rumpit carmine nubes (ipsis
 Nunc agitat pia vota cohors, jam templa videri
 Mœnia & arma preces possunt, sua vespere sero
 Vota, suas medio dum sol calet altior orbe
 Continuunt & mane preces, cœlumque fatigant.

Audiit & nitidi summo de vertice cœli
 Despexit rerum Genitor, violata nefando
 Crimine nequicquam jurati fœdera Sueci
 Vidit, & obsessam tot bellatoribus Urbem
 Immerito, & fragiles circum procumbere muros
 Perfaciles aditus hosti, cui mœnia longas
 Vix facerent vel structa moras, licet arma retundi
 Spes foret, in longum spes non erat arma retundi.
 Restabat subeunda fames : plus omnibus ista
 Hostibus & solido metuenda potentior ære,
 Illa vel invicto turres adamante rigentes
 Contiguasque polo turres Thebæaque victrix
 Mœnia prodiderit, non hanc Babylonica vincent
 Atria, coctilibus quæ fertur molibus olim
 Fœmineus cinxisse labor, perrumpet & armis.
 Diruet invictas Martique potentior arces.
 Ergo tot innocuæ lacrimæ & suspiria pubis.
 Tot gemitus & vota Senum fletusque precesque,
 Et medios inter lituique tubæque tumultus
 Exaudita virum suspiria denique motum
 In partes traxere Deum, succurrere pressæ
 Constituit fidei & justæ se jungere causæ.

Sunt Genii humana jam prima ab origine mundi:
 Gente prius summo rerum a Genitore creati
 Sancti agiles, vel stare Dei famulantibus altum (do
 Ante tronum ordinibus soliti & glomerare canen-
 Agmina inexhausto ter sanctum Carmine Numen,
 Vel summi mandata Patris jussusque secuti
 Observasse pios hominum, juncto agmine, cœtus,
 Nec pudor est, sed amant, tristesq; avertere casus.
 Ni faciant nullo securus vivere nutu
 Posset homo, plus mille malis, plus mille pateret
 Aut hominum aut stygii constructis fraude Ty-
 Infidiis, faciliq; subirent Tartara lapsu. (ranni
 Sed

Sed Pater omnipotens ideo custodibus esse
 Jussit, & ingentes, quibus agmina mille virorum
 Si sit opus, quivis possit prostrernere, vires
 Addidit ardentique hominum succendit amore.
 Ergo ubi fiderei panduntur limina Templi
 Divina cælata manu, cœlestis in alto
 Rex rutilat sublime throno, circum agmina densis
 Splendida se ordinibus glomerant, turbæque mi-
 Aligerique chori rutilum plaudentibus alis (nistræ
 Circumeunt agiles solium, pudibundaque tecti
 Ora verecundis claudunt abstrusa sub alis,
 Perpetuisque canunt æternum vocibus hymnum,
 Pars manet imperium, jam jussus ut ergo supremi
 Grex facer acciperet Patris mandata, parabat.

(signis

Tum Dominus: Suecicis quæ nunc, ait, Hafnia
 Pœne oppressa gemit, quam, ni mea cura resistat,
 Jam flammæ tulerint & perfidus hauserit ensis,
 Nos precibus, tantum lubeat ne denique pœnas
 Sumere, debuerant quas tot mihi crimina, movit:
 Ite, licet, nudos vigilans custodia muros
 Cingite, neve dolis aut vi sit præda cavete.
 Dixerat & propero cœlestis turba volatu
 Certatim studiosa ruit, perque aëra magnum
 Remigio cadit alarum, jamque astat & urbem
 Igne micans acies & lucidus ordo coronat.
 Tum quoque, ne pateat qua mœnia parte labascant
 Quæ magis apta capi, densa caligine muros
 Sepit & adversis prætendit nubila castris.
 Alma FIDES simul, ipsa simul CONCORDIA
 cœlo

Et nullas pertæsa moras CONSTANTIA longi
 Temporis & Labor, & gaudens PATIENTIA
 Et VIRTUS animi invicti Mavortia murum (duris
 Ceu tutelares veniunt defendere Divæ.

At magis inde furens animi crudelia versat
 Successu caritura suo, jamque agmina nostris
 Carolus exitio adduci jubet omnia portis,
 Quæque altis late jaciunt incendia tectis,
 Et totum Mavortis opus, jam moenia circum
 Ducuntur fossæ, surgunt munimina vallo,
 Exiguisque labor nocturni temporis ingens
 Condit opus spatiiis, obsessoremque videri
 Obsessor metuisse potest, sic aggere valli,
 Sic undis, sic lata metus circumdat acuto
 Castra palo, & dubio turbantur tramite fossæ.

Cingite vos fluviis, perjuri, attollite contra
 Aerias operas, vastas apponite silvas,
 Non tectum sceleri dabit, vos vestra manebit
 Apto poena loco, non hic quos fraudque dolusque
 Et scelerata parat vobis solertia longum
 Incoluisse specus ultrix metuenda malorum
 Permittet Nemesis, sed nec fugisse licebit
 Pluribus, in proprio structis munimine glebis
 Pars animam dabit, mistumque palude cruorem
 In nece collapsi prono forbebitis ore.
 At quos ante necem supremaque funera plures
 Ad poenas ultura cupit Vindicta, pudenda
 Erupisse fuga coget, tamen arma repellent
 Nulla, sed armorum poterit dispergere terror,
 Implebitque vicem multarum fama phalangum.
 Hoc minus, ut causa nixam & cœlestibus urbem
 Subsidiis plenamque animis, quam provida Regis
 Cura tegit, vigilisque juvat prudentia *Schachi*,
 Observatque *Leo*, liceat vel fraude vel armis
 Obruere, est valido sese munire labore
 Est docilis pugnare manu, non illa vel astus
 Vel vestras generosa minas viresque pavescit:
 Credite posteritas vacuum bellantibus urbem

Mœnibus aut nullis aut procumbentibus atque
 Nullo munitis tossarum flumine cinctam
 Spernere fulminei late venientia Sueci
 Agmina, & horrifonas furibundi eludere Regis
 Sustinuisse minas, & tum, mirabile factu !
 Tum prius, ingenti cum jam circumdedit urbem
 Hostis ovans acie, muros struxisse, prioresque
 Eduxisse operas, & quod defenderet armis
 Accumulasse solum, tum primum obstacula jun-
 Opposuisse palos spectanti cominus hosti. (Etos
 Præsertim ante alios magnum vigilantia Regem
 Exercet, non Phœbus cum, non Cynthia vidit
 Somno indulgentem, per mœnia sæpe citato
 Raptus equo, seu Phœbus erat seu Delia cœlo,
 Visus, & ingentem exemplo facundus & ore
 Civibus inspirare animum, nec tempora circum
 Incussere metum diri volitantia plumbi
 Pondera, nec chalybis graviori excussa metallo.
 Ad latus hinc fortis semper vigilantia *Schachi*,
 Hinc subit *aurati* virtus Generosa *Leonis*,
 Et regni capita alta, cohors Mavortia qualis
 Ductor Achæmeniis Macedo dum vincit in oris
 Parmenioque Clytusque comes, fortisq; Craterus,
 Quoque magis nemo dilectus Hephæstion omni
 Proxima turba loco, vel quæ prudentia suadet
 Consiliis firmare Ducem, vel in agmina junctis
 Ad sibi vincendum famulari viribus orbem.
 Cura tenet vigilem Mavortia, quaque labantes
 Indigeant opera muri, qua figere junctos
 Parte palos, hostique moras stellata minaci
 Cuspide & ærato sociata trabalia nexu
 Objicere, & cæcos deceat prætendere flexus,
 Qua juvet aggestis muri trans flumina glebis
 Aspera terrestres sinuare in cornua Lunas,
 Si qua furens hostis tentaret mœnia, primam

Obtusura aciem ac iras fractura priores,
 Unius sunt cura viri; jam mœnibus ingens
 Prætendit Mavortis opus, munimina densis.
 Conserit excubiis, & crebro fulminat ictu.
 Non cavisse satis, jam non avertere muris.
 Infestas contenta minas, jam latius ira
 Nobilis ultrices meditatur in hostica vires.
 Ah! quoties structi nuper de cespite collis (agris
 Fervere dum latis hostem FREDERICUS in
 Prospectat, nunc ipse manu, nunc viribus ardet
 Irruere, & medias primus turbare phalanges?
 Consiliis pugnat, juvenes ingentibus aptos
 Cœptis mille legit, castrisque hostilibus arma.
 Inferri properata jubet, ruit acta juvenus,
 Qualiter ablati fure aufugiente revertens
 Inda Tigris catulis rabido inflammata furore
 It ruptâ fremebunda morâ, celeremque secuta
 Raptorem (sobolis stimulant pereuntis amores)
 Fertur anhelanti per & invia & avia cursu;
 Non tunc acta cohors aliter, perque aspera saxa,
 Cœnosaque vias, cineresque, & rudera, colles,
 Per tumulos fossasque ruunt, nulloque morante,
 Qua via nulla, vias faciunt, securaque Sueci
 Terribiles quatiunt inopino castra pavore,
 Pars, quibus excussit manibus formido ligones
 Dum posita adversum, certi pugnare, requirunt
 Arma, cadunt, pars una fugam dum consulit, ipso
 Impliciti proprio structo molimine flexu
 Hærent, & turpi cæduntur vulnere tergum,
 Cernere erat medias inter nunc corpora glebas
 Tota virum, nunc, parte solo latitante, videres
 Semiviros, supraque caput, dum stringitur, enssem
 Nunc Galeas tantum & galearum in vertice plu-
 mas,
 Jam nullum jam tota simul sese agmina glebis

Exserere & labi rursus, poteratque Draconis
 Quæ fata Cadmæi fertur de dente, videri
 Progenies, nisi quod victrix pars una maneret,
 Et strages non pugna foret, cæduntur & , ensis
 Cui parceret, veniam supplex exposcit & ultro
 Captivas in vincula manus, ne concidat, offert.
 Talibus insignis lætantem cædibus urbem
 Turba redit, multoque fluens sudore triumphi
 Ingreditur portas instar, pars una bipennes
 Hostili in cerebro fractas, pars squallida jactat
 Spicula, dentatæ rubefacta cuspide clavæ
 Sanguineum testantur opus porioraque prædis
 Funera, & exuviis prælatum cædis amorem.
 His simul his iterum cœptis iterumque favere
 Felici Deus eventu, terraque secundas
 Et pelago præbere vias, certamque salutis
 Spem dare ferventesque animos, ne fera morentur
 Dummodo subsidia, & pressæ se subtrahat urbi
 Expectata diu Batavorum classis ab oris.
 Fama volat solvisse rates altumque secare
 Cimbrica mox plenis subituras ostia velis
 Auxilio inclusis, jam Portua personat omnis
 Lætitia, properæque fovet spem certa salutis,
 Exoptat placidas æquor sulcantibus undas,
 Et faciles velis Zephyros, oratque vovetque
 Et supplex fert thura focis. jam singula classem
 Lux se posse putat jam quævis hora videre
 Sensit, & auxilium subita prævertere tentans
 Clade Suecus, qua se pugna propiore potiri
 Desperat lacerare parat; jam mœnia nostra
 Machina fulmineo circumtonat horrida bombo,
 Et cladem late spargit, tora æneus ignis
 Urbe volat, plateasque cadens infestat & ædes;
 Atque aliquis media nunc dum securus oberrat
 Forte via, nunc dum tecto sterit, ictus eodem

Vixit & effudit vitam cum sanguine mori
 Membra lacer, tremulis fractus præcordia fibris,
 Palpantique inter multum pulmone cruorem
 Horrorem fletumque movens, nec viscere sparso
 Sanguineam potuit conquiri totus in urnam.
 Inde alia qui forte micant per mœnia turres
 Parte ruunt, alibi celsi fastigia tecti
 Dejicit horrifono ferri vis dura fragore,
 Et lateres & saxa forat, sed jam neque Divum
 Vitavere domus labem, venit undique dira
 Pestis, ubique volat, tota qui præstet asylum (des :
 Vix datur urbe locus, metus undiq; & undiq; cla-
 Ah quoties cum spissa suis involveret umbris
 Nox tectæ faciem terræ, Lunæque nitorem
 Sidereamque atra regeret caligine lucem,
 Aëraque insolitis squallerent densa tenebris,
 Ilicit illuxit, refugaque per æthera nocte
 Longa repercussis patuerunt compita flammis.
 Mox, velut æthereus prænuncia fulgura motus,
 Horrendum insequitur tonitru, flammaq; petitam
 Percutit ostendente domum, Danoque Suecoque
 Personat Æthereus fulmen vibrantibus axis.
 Atque aliqua e summo dum prospicit incola tecto,
 Flammatoque procul quassari dissita crebro
 Pondere tecta stupet, dant propria fulcra fragorem
 Pone latus, premit illa pedem & labat, irruit ecce
 Alter, & in mediis sese rotat ædibus ignis.

Jamq; alio in stragem Suecus ingeniosior urbem
 Telorum genere oppugnat; rotat amplius in unum
 Immani se mole globus, cui ferrea ventrem
 Tela replent totidemque neces & vulnera, plumbi
 Pondera Sulphureis ambagibus occulit error.
 Hunc ubi flammivomæ sursum furor exspuit ollæ
 Aëra jam rupit, supremaque lumine complet

Nubila, scintillans signat vestigia stridor ,
 Cum neque jam quo pergat habet, latissima circum
 Se cœli convexa rotat, mox fulmen ab alto
 Labitur, interiusque ruens scintilla tremendo
 Discutit in mortes totidem quot frustra fragore
 Æneaque exonerat flammato viscera partu.
 Tristior haud illâ clades, nec sævior unquam
 Sternendis inventa lues tectisque virisque
 Patre Erebo prognata Stygis sese extulit undis,
 Nam simul ac medio dilapsum ex aëre pondus
 Testa quatit, tabulata ruunt, fractæque soluta
 Dissiliunt compage trabes, displosæque circum
 Saxa volant , laterumque pluit velut imbre, salutis
 Aut trepidæ spes nulla fugæ, sed flebile visu !
 Ipsa ferit tumulatque domum Dominumq; ruina.
 (das ,

Est locus Haffniacas dextrum porrectus in un-
 Insula, foetus ager, dum pax primæva manebat :
 Hic tua, curarum, si quæ dabat otia moles,
 Fallere Dianæ studiis FRIDERICE solebas ,
 Hactenus hanc lævo circumfluis æquore Nereus
 Hostiles contra furias tristesque rapinas
 Sepserat, & Suecicis tutam secluserat armis :
 Tum ferus, incolumes videat ne libera partes
 Haffnia & infestis aliqua stet nuda manipulis , (Etum
 Hac quoque parte furit, levibusq; per æquora ve-
 Puppibus exponit Martem, famulantibus armis
 Ipse adest Ductor Carolus, multisque suorum
 Ingreditur fatale solum, non omina magni
 Defuerant præsaga mali, quater impete facto
 Mugit insolitum Boreas, totiesque strepentes
 Invitæ lugubre tubæ ferale secutæ
 Stragis & insolitæ signum fecere ruinæ;
 Ille tamen pergit, rudis armaque seque tueri
 Nescia & ignivomi perterrita fulmine nimbi

Agrorum tutela fugit. vacuataque victor
 Nullius tenet arva Suecus, cædesque rapinis
 Miscet, & aggestis cingens tentoria glebis
 Exsultat tumidus latoque vagatur in arvo.
 Vidit & incaluit FRIDERICUS, & ocius arma
 Arma jubet capere, ultricesque inferre phalanges,
 Exemploque præit, dignum moturus in hostem
 Ferro ardens tegitur, cristato vertice cassis
 Augustum tuitura caput, solemque refulgens
 Munit corda chalybs, jamque impavidissimus ardet
 In medias se ferre acies, jamque agmina portis
 Extrahit, & tanto demit Ductore timorem
 Treicio sublimis equo, Boreamque Notumque
 Antevolans, turmas equitum peditumque catervas
 Pone ciet, ferro, pulchrum! sublime micanti
 Præluces monstratque vias, mox agmina campo
 Stare jubet. jam signa movet contraria Suecus,
 Nec mora, terrifico litui strepuere tumultu
 Et jussæ cecinere tubæ, concurritur, ingens
 Fit cruor, excussa sese pars glande tuctur,
 Pars ruit in medias stricto & furit ense catervas
 Letho inhians, hinc ille, Danam qui spreverat iram,
Carolus inflammare suos, hinc robore denso
 Urgere & primo FRIDERICUS in agmine dextra
 Exemploque præire suis, ceu Maura Leones
 In prædam stimulat genetrix, quos compulit alvi
 In rabiem malefuada fames. brevis insula mundi
 Arctoi tenet una Duces, diversa que partum
 Judicat & tantæ præbet spectacula pugnae.
 Nec longum ambiguis hæsit victoria nodis:
 Sulphurea fœdata lue ferroque Suecorum (tem
 Reprimitur non tota phalanx, pars magna ruben-
 Mordet humum, at frustra cumulata cadavera
 planum

Victori remorantur iter, calcantur, & armis.

San-

Sanguineam dant cæsa viam, per funera plures
 Quærentur densata neces, vitamque petentum
 Clamor & in medio liquentum murmure vitam
 Auditur late gemitus. exordia fecit
 Ipse fuga **CAROLUS**, capite inclinante catervæ
Sultzbachio fugiant Duce, quo non promptior
 alter

Igni abolere domos urbesque evertere flammis,
 Illum *Vrangeliu*s, Sueco venerabile Marti
 Nomen, persequitur; poterantque ignava videri
 Pectora, ni dignus neque Regi, credo, pudendus
 Contigerat victor, nomenque & mascula virtus
 Danigenum vetet esse novum vel turpe fugari;
 Hæc clades, *Gustave*, tuas cædesque tuorum
 Victus & ingentis soleris tanta ruinæ
 Damna, nec à tali pudeat virtute repulsum
 Terga dedisse fugæ, non te modò Sarmata, non te
 Xerxis opes numerumque trahens in prælia Mo-
 schus

Nec Schytà sub rigidi superavit fidere cœli,
 Felix clade tua, non tantæ nomina pugnae
 Dejectique tui titulos ignobilis hostis
 Sed *Fridericus* habet, superat *Fridericus*, & acris
 Vos *Leo* jam trepidos premit, & fugientibus instat
 Hinc Ducis *Urenii* labor, hinc *Alefeldia* virtus
 Non minus elapsos, quam pugnavere, sequuntur
 Fortiter, erumpunt hinc inde patentibus arvis
 Turba fugax, sequiturque Duces ceu Cressa Leo-
 nem

Vel fugit instantes rabidorum territa morsus
 Cervæ canum ferrumque; nocens. Vix denique terra
 Nereus ejectos recipit, se *Carolus* undis
 Debuit & trepidam conchæque fugæque salutem
 O fati rerumque vices! ô quantula regnum
 Inter & exilium stat semita? quantula sortem

Dividit ad quosvis cumulantem prospera natus
 Terribilemque mora, & lugubria plausibus addit?
 Talis erat Medus populorum ille horror Eoi
 Orbis, Achæmenias ultrix dum Græcia vires
 Fregit, & Arfacido fecit de robore funus;
 Hei mihi cui nec humo non aëre nuper & undis
 Suffecit natura suis, angusta trementem
 Cymba capit, laceræ puppes fractæque triremes
 Turrigeræque rates natitant & carbasa ponto,
 Qui nuper pons unus erat, gravis illa viro-
 rum Formidanda solo moles, quas viva nequibat,
 Casat triumphantes Grajum complevit Amyclas
 Jam Domino vitata suo. Fortuna natantem
 Risit, & hoc totum votum metirier orbe
 Est, ait, ac fluidam loris compescere Tethyn.

Aspice læta tuum, fortissima Portua, Regem,
 Aspice quo functus pro te, miseranda, labore
 Fortuna comitante redit, victoria cristas
 Læta supervolat, dextram tener invida virtus
 Majorum, atque alias facit evilesce laurus.
 Nam modo Christophori tibi victoresque Canuti
 Nec Stenonum virtus aut Waldemaria laudum
 Argumenta dabunt, præsentem cerne triumphum:
 Dux redit an miles dicas? testantur utrumque
 Hunc tibi fumanti rorantes sanguine Cristæ
 Ereptæque aquilæ & victorum munera prædæ
 Quæque suas captiva ferunt examina prædas,
 Inde salutare victoria parta ferentis
 Consilio, & fractæ prudenti robore turmæ,
 Arvaque tot nuper spoliantum infessa maniplis
 Ostendunt vacuata Ducem, non ille suorum
 Prodigas illustres multo emit sanguine lauros;
 Prospice qua pugnae lati per jugera campi
 Delegit Mars ipse locum, quam paucula iustâ

Corpora pro causâ jaceant, venere reversi
Incolumes, nisi quos nimius sine vulnere fregit
Ardor & hostili fessos sub sanguine merfit.

Quam Superis *Friderice* places? partesne tuetur
Te cœlum famulante suas? Te vindice Divum
Causa viget, pressæque redit vigor inclytus urbi
Justitiæque suus, tibi, ne qua hostile feriret
Fulmen & injussi raperet violentia fati,
Vidimus in muris & aperti tramite campi
Tela dedisse viam, curvoque inflexa volatu
Sacratum vitasse caput, quin sæpe lacertis
Insidiata tuis taciti custodia fati
Spicula tantisper repulit grandemque redemit
Vilia substituens aliorum funera, vitam.
Quo steteras cecidere loco, nunc blandior æther
Subdidit hostiles Dana pro cæde catervas,
Quasque tibi strages gens perfidiosa pararat
Authores mansere suos, en libera Sueco
Arva vacant, nisi qua se parte cadavera tollunt
In collem & squallent madefacti sanguine campi.

Maeste novis iterum Rex inclyte maeste trophæis.
Hinc tibi vindictæ sese ingerit ordo: quid icti
Fœderis atque sacri sit frangere vincula pacti
Virtutesque tuas iramque lacescere, Suecus
Clade sua didicit, discatque ô pluribus illud
Et toties dubiæ magno in discrimine fortis.
Spectatæ virtutis honos sperare Deoque
Causa suo subnixâ jubet, fortunaque semper
Augustum comitata latus, nec perfida cœptis
Hactenus, hoc altum læto super æthera plausu
Læta salutatis quæ funditur obvia signis
Turba vovet, Patriæ vocitat pars altera Patrem,
Pars Cimbri columen generis, pars Martis amo-
rem.

Et

Et Superum, lætas variant nova gaudia voces,
 Votaque confundunt hic tali vindice nostras:
 O! ait o tandem recreet pax aurea sedes
 Et miseras abigat clades, ut Patria dempto
 Exsultet securo iugo, faciemque serena
 Altius e mediis surgat rediviva ruinis.
 At cui digna animis & pectore nobilis alto
 Ira sedet, Patriæque movet squalentis imago,
 Insolitumque nefas ruptæque injuria pacis
 Extimulant animos, Regni securus & urbis
 Jam Stuecicas ardet Duce Te perrumpere cautes,
 Infestasque inferre aquilas, alibique cadentem
 Ulcisci patriam & perjuras sumere pœnas,
 Hoc vovet, hoc sperat, cœpris ingentibus alter
 Applaudit, pars vota facit, confundimus omnes.
 Verba resurgentis Patriæ, quin noster Apollo
 Auspicio addicit dextro, cœptisque faventem
 Veridico canit ore Deum, pluresque triumphos
 Spondet & innumeras cumulant præfagia lauros.
 Fallor? an applaudens magnis conatibus æther
 Argumenta procul dedit, obscuroque fragore
 Intonuit lævum? certe quoque nubibus alte
 Sulphureis subvecta venit, qualique fremore
 Intonuisse solet disploso machina ferro,
 Tali Fama sono victrices credere puppes
 Esse prope & Batavæ cogit solatia classis.
 O Superi ne falsa ferat, ne gaudia tanta
 Altera delusis corrumpat nuncia vanæ
 Fama spei, & reduci redeat discrimine major
 Lætitiâ frustrante dolor, satis esse laborum
 Creditis? an Dana minus est virtute periculum,
 Quam quater impleto vacuo quater aspicit orbe
 Cynthia bellantem & longas per mœnia stantem
 Excubias, non illa tamen se Marte levare
 Desidiosa petit (sedet ira ac nobilis acres

Vindiſta exſtimulat) ne Martius impetus olim
 Deficiat nimioque labet ſub pondere cervix,
 Subſidium gemit & vires crudelia contra
 Jura famis, non turris eam non mœnia mille
 Excludant munita ſeris, plus illa timoris
 Quam Suecicus Mavors & circum mœnia fuſæ
 Injiciunt acies, nocteſque dieſque tonando
 Mulciber attonitis ſpargens incendia teſtis.
 O bene non longo nos ſpes utrobique labantes
 Suspendit permixta metu, jam clara ſonorâ
 Fama tubâ trepidam perfundit plauſibus urbem,
 Viſtricetſque ſimul Codano in littore claſſes
 Nunciat oſtenditque manu, lætoque relaxans
 Ora ſono caſus victorum atque ardua bella,
 Et, quo conſtiterit tantus ſudore triumphus,
 Exponit memorans atque ordine ſingula fatur.

Diſpulerat tenebras undiſ emerſus Eoiſ
 Cynthius, & roſeo ſolito ſplendentior ortu
 Claſſis inaurabat turgentia vela Batavæ
 Jam cupidæ armorum, jam dira parantis in hoſtem
 Fulmina, ſtat clauſas anguſtæ littore faucis
 Vi terebrare vias, ferroque ignique minaces
 Rumpere Codani cuſtodes littoris alnos;
 Cum Dea laurifera frontem redimita corona
 Et palmis decorata manus, centumque trophæis
 Virgineum ſuccincta latus, Victoria, juſtas
 Certa ſequi partes, ſibi ne non omnia ſternant
 Prona viam & poſitis famulentur fluctibus undæ,
 Officioque juvet vaſti Rex Æolus antri,
 Accingit ſe grata viæ & pernicibus aliſ
 Æoliam ſubveſta petit, tantuſque volantis
 Impetus eſt, quanto nunquam Boreasq; Notuſq;,
 Cum licet & laxas Rector patefecit hiatus,
 Iſſe queant, acies oculorum lubrica fallit

Si volet, & solem cum tu perisſſe cadentem
 Credideris, petiitque retro conſiſtet in ortu.
 Jam loca contigerat, clauſos ubi carcere nimbos
 Comprimit Hippodates, tempeſtateſque ſonoras
 Flaminaque æratis reprimat luſtantia clauſtris,
 Ipſe ſedet celſa Pater & moderator ab arce
 Nimborum fremitus ſceptroq; potente gubernat:
 Cui Dea, ventorum, pars o tu maxima noſtri,
 Rector, ait, quonam tantus rigor uſque favorem
 Officiumque negat, tantæque exordia pugnæ
 Et pulchrum ſuſpēdit opus? quod quarta Barayas
 Luna videt vario jactatas turbine claſſes,
 Ambiguaſque viæ vix per ſæviſſima nuper
 Littoris Arctoi diſcrimina denique pugnæ
 Inveniſſe locos vetitiſque meatibus hoſtem.
 Sit ſatis, hic poſito demum manſueſce rigore,
 Et genti placare meæ, ſatis eſſe pericli
 Credo, nec indigno noſtri ſudore triumphī
 Conſtiterint, alias armis Mavortia rumpent
 Agmina Termopylas, borealis nomina ponti
 Mutat ibi anguſto ſinuans ſe tramite Nereus,
 Jamque Sueco dat colla jugo, dat terra recluſum
 Utraq;, compedibus vinctum tenet utraq;, celſas
 Hinc Scanus hinc celſas præfert Sælandia rupes
 Ignivomaſque domos, quas circum Suecica ſeſe
 Robora tranſverſis lunant in cornua proris.
 Hac mea tranſgreſſum parat, hæc diſcrimine tanto
 Quæſiit arma cohors, tanti ſervare putavit
 Illa fidem & focis conjunctam nexibus Arcton;
 Tu modo ſelici cœptis ingentibus aura
 Aſpires, ſolidi reprimantur carceris antro
 Luſtificuſque Norus, nobiſque adverſa tepentis
 Viſ Zephyri, Coruſq; fremens, creberq; tumultu
 Africus, eſt noſtris Boreas qui ſerviat aliſ.
 Aſpicias ut placidam præbet conatibus omniſ

Se rerum natura meis, ut Cynthius ortu
 Irradiet meliore diem, passimque resurgens
 Lux modo venturis præludat Eoa trophæis,
 Cymothoe placidis palpans vada cæcula plantis
 Me mulcet veniente truces & levigat undas
 Ne quid adhuc desit cumulatis semita fiat
 Pronior officiis, jam te mandante (sed omnis
 Noxia nempe mora est) properantem optata, quid
 obstat?

Ad mihi dilectas comitentur flamina classes.

(tur

Dixerat. Hippodates properam ne longa more-
 Vox, ait, auxiliis, en sum tuus, utere nostris.
 Et simul emissum patetacto cardine claustri
 Flare jubet Boream, volat irrevocabilis ille,
 Non tamen aut quali Schyticis immurmurat arvis
 Impete, vel Lybici pugnae contrarius Austri
 Sicanias attollit aquas, sed euntia stringens
 Æquora contiguo permistus provolat Euro,
 Jamque tenet classem, jam vela tumentia complet,
 Agminaque ignivomas hortatur in hostica proras.
 Ductor ubi optatos spirare in carbasa flatus
 Et cœli tranquilla videt, jam splendida læto
 Præsumens animo speratae præmia lauri,
 Gens, ait, egelidum mecum tolerare per undas
 Sueta Jovem, Caurique inter Boreæque tumultus
 Et rapidos tranquilla Notis turbantibus æstus
 Excubitûs servare vices, fortemque per omnes
 Quærere Mavortem casus, en denique votis
 Lux fulget sperata meis preciumque laborum
 Allatura nitet, non jam contraria passis
 Littora vel quartæ subeant discrimina lunæ,
 Nil erit æquoreasque moras aut flabra Notorum
 Hoc pretio violenta pati, si maxima constat
 Portua, si Batavis servatur classibus Arctos;

Hæc

Hæc nobis, justæ tanta est fiducia causæ,
 Lux præsens, gaudere, dabit, qua sentiet hostis
 Quid simulare fidem fœtaque abscondere pace
 Bella sit, & lubricis fraudes involvere pactis,
 Indignumque gemet scelus & frustrata nefandæ
 Præmia perfidiæ, si toti Suecia mundo
 Criminis horrendi spretæ fideique Deique
 Argumenta dedit, toti quoque Suecia mundo
 Quam nihil insidiis tutum, quam nulla nefandis
 Astibus & Poenâ secura licentia fraude
 Exemplum punita dabit, totumque docebit
 Sese orbem innocuæ studiis adjungere causæ,
 Vel, reliquus justas si partes deferat orbis,
 Hanc Batavum præstare fidem, quæ causa nocendi
 Quæritis? ulcisci properamus crimina ruptæ
 Pacis, & exitium socii prævertere sceptri:
 Hoc Pietas, hoc sancta Fides, hoc justa poposcit
 Causa patrocinium, spe nostræ maxima tantum
 Portua constat opis, quantumque pericula mensum
 Circumcessa tulit, sed nunc prope fessa Batavam
 Illacrymans implorat opem, penitusque negatis
 Frugibus extremo frustra Mavorte repugnans
 Exsuperanda fame, sociæ promissa gemiscens
 Inclamat fidei & Batavorum in littore classes.
 Non minus ardenti, miles generose, vigore
 Te pugnis accinge novis, quam cura tuendæ
 Cum jussit Patriæ libertatisque Cupido
 Et Superum suasset amor, certamina nobis
 Ille parat, sociam temerato fœdere gentem
 Qui premit, & quisquis liberrima pectora Cimbros
 Servitioque jugoque petit belloque laceffit,
 Provocat & Batavos, sed enim, quod littore Nereus
 Angustet coeunte vias, adversaque circum
 Rostratæ Sueonum puppes castella coronent,
 Creditis, ut trepident Batavorum pectora, dignum?
 Nem-

Nempe nihil veteri parti virtute triumphī,
 Totque simul terra ductæ & famulantibus undis
 Victrices subeant aquilæ? fregistis Iberum,
 Et Tartessiacæ Majestas tanta coronæ
 Saucia decessit non uno vulnere Belgis:
 Nempe magis *Caroli* quàm formidanda *Philippæ*
 Vis erit, innumeris quem toto classibus orbe
 Exuimus, nunc teste Thola, nunc testibus Indis,
 Nunc Britonum speculis, cum vi ratibusq; minores
 Mersimus Hesperias in Hyberno littore classes.
 Singula quàm memorem referens prius ipse lo-
 quentem

Deficiet cum sole dies, nunc grandius urgens
 Instat opus, poscitque viros fortesque Batavâ
 Instructas virtute manus. *Opdammus* Heros
 Dixerat. ardentes Martem cum classica dulci
 Excivere rates fremitu, longumque morari
 Est visum, tunc fila gemunt laxata rudentum,
 Totaque dispanfis obnubit littora velis
 Classis, & æquoreas se promovet alba per undas.

Inde ubi de vetito coeuntis littore faucis
 Hostica lunato patuerunt carbasa flexu,
 Tunc flammæ micuere simul, simul impete diro
 Machina detonuit, sese acta per æquora nubes
 Alba rotat, sonat horrendum ballista, suisque
 Ordinibus displosa tonat longeque lacescit
 Hostiles iterata rates, interque tonandum
 Accelerant sese & Borea comitante propinquant.
 Primus ibi ante omnes celsa se puppe ferebat
Wittinius, primos fracturus fulmine motus
 Et vetitum rupturus iter, simul omnia pugna.
 Misceri, laterique furit latus acre, tonitru
 Fulmineque immodico fumantibus excitus undis
 Nereus, & coeli tremefactus inhorruit axis,

Et magis atque magis gravis increbescere magno
 Machina cum fremitu, sed nec minus ipse furoris
 Suecus alit, diro reboat catapulta fragore
 Horribile, innumerisque vomunt incendia portis.
 Tum totæ coiere acies, tunc impete magno
 Utraque collisas tremuerunt littora classes,
 Et mare Sulphureis atque altis nubibus æther
 Delituit, toto volvunt se nubila ponto
 Eripiuntque rates oculis, rarissima tantum
 Carbasa & ex ipsis veluti pendentia cœlis
 Vela patent, crebro prodit se fulmine puppis
 Inferior, rutilisque latens micat ignibus alvus.
 Non alio potius Batavorum tempore virtus,
 Non alio Sueconum sese furor horridus orbi
 Prodidit, accipiunt redduntque minacibus ictus
 Ordinibus, piceis sese glans horrida costis
 Ingerit & tristi terebrat tabulata fragore,
 Antennasque virosque rapit, tabulasque volantes
 Avulsasque trabes Dominorum in vulnera laxat.
 Nec mora cum propius juncto discrimine pugna
 Incumbit ratis una rati, quem pugnet in hostem
 Designat sibi quisque suum, tunc densius acta
 Tela globiq; nocent, tunc cominus horridus uncus
 Implicat æratis vicinas nexibus alnos;
 Utraque contiguas pars expugnare carinas,
 Utraque tutari proprias, tunc sanguine Tethys
 Erubuit, pictasque fluit profusus in undas
 Perque fores portasque cruor, lacerataque divis
 Ictibus asperso destillant carbasa tabo;
 Per facies centum ferus & discrimina Mayors
 Prodigit ingentes animos: huic ferrea rumpit
 Glans caput, hunc media spargentem viscera puppi
 Excudit, excussum dum circumfusa reforbent
 Æquora sanguinei complent exordia fati
 Seminecesque rotant moles & grandia volvunt

Corpora, & ambustos undis jactantibus artus;
 Par puppes fortuna manet, dumque hostis in alnos
 Eruptura foveat incendia, seque perire
 Persuasæ, hostili properant impendere fato,
 Sulphureos cineres & stuppea vincla picemque
 Vulcano rapiente micant, disruptaque puppis
 Flagrat & in medio cumulans nova funera ponto;
 Stat Ponto diversa lues, pars faucia centum;
 Admittit sua fata viis, fluctusque ruentes
 Perniciem bibit ipsa suam, medioque rotata
 Gurgite in æquoreum fertur (lacrimabile!) fun-
 Hei mihi non istas virtutem maxime clades (dum.
Witteni vitasse tuam? Debere nefando
 Te quoque perniciem pelago! proh irrita virtus
 Martia, & injusti major violentia fati!
 Te quoque destituit crebris impulsibus alnus
 Rectorem lacerata suum, spoliūque profundo
 Mergitur, at damnis partum gravioribus hostis
 Grande cadaver habet. Nec te fortissime texit
 Assiduus *Flørene* labor, dum iussa per altum
 Distribuis, dum cuique suas prudentia partes
 Suggestit, & fortes monitis exsuscitat iras,
 Nec minus exemplo stimulat, pila ferrea venit
 Tuque jaces, duplex medium per corpus eunti
 Facta via est animæ, tunc ingemuisse Gradivus
 Creditur, & gemino pectus licet ære revincta
 Gradivi Bellona Soror prostrata duorum
 Funera consperso lacrymis flevisse Galero.
 Ipsa quoque occultos sensit perterrita motus
 Battavia, & rigidæ vix dum bene conscia pugnae
 Horrui & dubio trepidavit *Portua* luctu.
 Illustres animæ: seu jam nova sidera Marti
 Additis, Herculei seu vos amplexa Leonis
 Astra tenent, seu Gnosliacæ dat flamma coronæ
 Hac dignum virtute locum, seu, luce retusa

Tyndaridum patriis mutatis sidera nautis,
 Vos æterna manent præconia. si quid ovantes
 Aonidum valuerè chori, viveris, &, orbem
 Quà rotat immensi circa spatia utraque mundi
 Cynthius, æternam ventura in secula famam
 Pierius præstabit apex, vos tempora quondam
 Sera ferent nostro vitam impendisse labori,
 Inque suis olim leget immortalia fastis
 Nomina posteritas Danæ permista saluti.

Tunc vero indignans certis Victoria pennis
 Plena venit, tunc tela rates ultricia magnâ
 Dilacerant rabie, prorisque ac puppe cruorem
 Præcipitant, grandesque, ira frendente, duobus
 Inferias mactant ducibus, non altera tantum
 Sanguinis aut crudi volverunt littora tabi,
 Vix movet abstrusas cumulatis Nereus undas
 Corporibus, tabulata fluunt, dispersa crematæ
 Membra ratis tepidam fumant extincta per æ-
 Nec modo disjecti classis lacerata Suæci (quor,
 Victrices tolerare manus, jam littore toto
 Fit fuga, velorum ventos frustrantur hiatus,
 Textaque raptorum puppes discerpta rudentum
 Pone trahunt, summo sese pars ære jactant
 Deficiuntque manus, supra quæ infraque ruentes
 Excutiunt proprio permistos sanguine fluctus.
 Instat ovans trepidis victor, pelagoque volentes
 Ejicit, ambiguo nutantia rostra volatu
 Vix Batavo demum Marti & victricibus iris
 Subtrahit ac fido recipit *Landscronia* portu,
 Tunc versæ subiere rates, partisque laborum
 Haud levium sudore viis vacuoque potitæ
 Æquore frugiferas securo limite puppes
 Transmittunt, velis subeunt plaudentibus illæ
 Ostia & invictæ produnt sese eminus urbi.

Si mihi centenis referaret vocibus ora
 Delius, & sacrae sinerent Aganippides amnes
 Phocidis, atque omnes Helicon destillet in undas,
 His tamen aggrederer vano conamine voces
 Lætitiis afferre pares, quibus exsilit omnis
Portua & assidui solatur damna laboris.
 Utque juvant inopina magis mœstosque relaxant
 Gaudia plus animos, urbs infremit excita, nullo
 Lætitiâ capiente modo, simul omnis ad æquor
 Turba salutandis effunditur obvia velis,
 Concelebrantque fidem, certatim ad sidera iunctis
 Ingeminant plausus manibus, fructusque laborum
 Et fidæ virtutis habent, jam tempora nulli
 Dinumerare libet, duras quibus Haffnia turbas
 Mœnibus arcuerit, queis frigoribusque Jovique &
 Hostibus expositus vigiles per mœnia stando
 Egerit excubias, veterum vis læta laborum
 Occupat immemores, jam curis obstrepat altus
 Tecta per & plateas per & aëra & æthera plausus,
 Lætaque præteritos abolent obliviam luctus.
 Sed fugit, & celeres in Iberum Cynthius æquor
 Urget equos properans potioraque gaudia cursus
 Diædit unius spatium, non creditur omni
 Lætitiæ lux una satis, sua cuique diei
 Distincturus abire, lætoque immergitur undis
 Omine; ter visus radio meliore coruscus
 Exultare fuit, ter submersisse quadrigas
 Creditus e mediis rutilans apparuit undis.

Quid modo disiectum miremur viribus hostem,
 Cum solo terrore ruat, cum mille virorum
 Perficiat timor unus opus. Prænuncia Phœbi
 Altera prodierat sed adhuc dubitabilis Eos,
 Cum muris nova fama volans nova fama per ur-
 Labitur, & lætis implet rumoribus aures, (bena

Infelix primum fidei, non optima quamvis
 Lætaque gaudenti fata expectantibus urbi
 Credita, res somno similis lepidoque videri
 Ficta joco, atq; aliquis: falsa sub imagine Morpheus
 Num miseros frustratur, ait, mentitaque sese
 Ultra fallaces extendunt gaudia somnos?
 Iffe Suecum? Mox vera fides, iterataque rerum
 Nuncia funestis aversum mœnibus hostem,
 Castra fugâ deserta canit, vacuataque circum
 Arva cruentatas Sueconum nescire phalanges.
 Qualiter Iliacis olim exsultasse triumphis
 Græcia cognatæque queant plaussisse Mycænæ,
 Tum cum Victori reparatum pignus Atridæ,
 Trojaque funesto Marti & pugnacibus annis
 Imposuit fumans finem, vel qualibus arces
 Aufoniæ fremuere modis, Tarpejaque rupes
 Exfiluit Latio refugis a limite Gallis;
 Talibus æthereos attingit plaussibus axes
 Hæstia ovans, quodcumq; prior lux triste reliquit
 Aufugiens secum hostis habet, jam frontē serena
 Ceu victrix non victa fremit, longoque resolvens
 Corda metu sperare novis successibus Arctos
 Incipit optatam cum libertate salutem.
 Quid modo Trojugenas geminati tempore lustrī
 Credimus Argolicos magnum tolerasse furores?
 Cogeret ipse licet grandes Gradivus in unum
 Europæque Asiæque minas, & robur Achivum
 Velivolæque acies Ultrix transmitteret Argos,
 Atque Agamemnonius terras & littora terror
 Compleret, premeretq; fugam, plus æquora mille
 Claudebant cognata rates, inde agmine denso
 Cinxerat Argivus turres ac Mœnia Mavors
 Pergamidum, crebroque instabat machina pulsu
 Nequicquam, quid enim, si vis humana Deorum
 Debellasse operas nequeat, miremur? at horum

Rector struxit aquæ sociato mœnia Phœbo,
 Aëriasque alto turres eduxit Olympo,
 Ut quantum summo tollunt se culmine in auras
 Æthereas, tantum retro demersa sub imo
 Fundamenta solo labis secura laterent.
 Sed quid in Hassniaci firmum munimine muri?
 Mœnia quæ primum, quæ propugnacula nostras
 Distinxere hostemque domos? te *Portua* binæ
 Illustrat virtutis honos, laudemque struentis
 Et tutantis habes, duplicis tibi gloria palmæ
 Competit, & gemini debetur fama triumphi.

Tum vacuos vidisse locos fumantiaque arva
 Ire juvat, populis vici, muri que teguntur
 Matribus, e portis omnis se proripit ætas
 Et sexus, tantis nunquam concursibus Elis
 Pulverulenta stetit, celeres cum Græcia dense
 Conflueret mirata rotas, omnesve relictis
 Sedibus Isthmiadum peterent spectacula Mycenæ.
 Omnibus idem ardor, circum exspatiata per agros
 Funditur, & vacuis fertur gens libera campis,
 Eductos speculans tumulos, sinuosa profundo
 Castra solo & variis in se redeuntia spiris
 Antra stupent, qualis Phrygiis Mæander in undis
 Ambiguum perturbat iter, nunc littora versus
 Urget aquas, refluxa sed nunc ambage retorquet
 In fontem, nunc pone sequi, nunc ante rotari
 Cogit & incertis miscet sibi fluctibus undas.
 Talibus hic sese curvant erroribus acti
 Per terras cumulosque specus.
 Hic erat a muris locus erumpentibus olim
 Commodus, hic pugnæ solitus, sese eminus illic
 Ænea Sulphureis librabat machina nimbis.
 Sed ferè sola oculos rapiunt munimina nullis
 Expugnanda virum manibus, quæ vimine denso

Miscuit & multâ circum prærupta palude
 Mira laboriferi solertia fecerat hostis
 Aspectu trepidanda viris, prope pulsa recurſat
 Formido, mirumque minus metuiffe videtur
 Et tantis pugnasse animis, tum denique rursus
 Exſultare juvat ſubit à discrimine major
 Lætitiâ, & refugi facies inopina pericli
 Gaudia ludenti miſcet majora timore.
 Gratia cœlitibus ! nunc libertatis & urbis
 Aſſertæ per Tempia Deum per mœnia plauſus
 Argumenta ſonant, deſueto tinnula rursus
 Æra Deum clangore canunt. nunc, ite, licebit
 Ite quibus cœlum ſupremaque Numina curæ
 Exorare fuit ſæviſque obſiſtere fatiſ,
 Ite, tulit lætus reſponſa petentibus æther,
 Et votis majora tulit. quin tu quoque tandem,
 Quæ velut everſa nuper miſerabilis urbe
 Luridaque & nigris ſuccincta pavoribus alas
 Terrueras late populos, nunc lætius exi-
 Verior, & Rheno dic & cum plauſibus Albi,
 Dic Tameſi, dic, Fama, Tago: ſervavimus urbem.
 Tuque age, ſi quando Divum clementia votis
 Aſſenſit miſerata tuiſ, hunc, Daniſ, feſtum
 Hunc album tibi crede diem, qua liber iniquiſ
 Nexibus excuſſo gaudet Septentrio fræno.
 Indignum poſuiſſe jugum, nitet illa ſalutiſ
 Nataliſ lux, Dane, tuæ, quin Cimbrica quondam
 Progenieſ, ſeris quam ſpondent tempora ſecliſ,
 Hunc celebra plauſura diem, quo maſculiſ ardor
 Majorum Socii junc-ta virtute Batavi
 Ad tua continuat Proavorum tempora faſceſ.
 Quin ubi manſuriſ Mavortia nomina faſtiſ
 Legeriſ & tantiſ deſun-ctiſ cladibuſ arceſ,
 Fer grateſ Batavo memor, hic infanda timentem
 Et vix extrema arcentem virtute ruinaſ.

Afferuit victor pelago, vetitique recludens
Ora sinus patriis avertit mœnibus hostem.

Maſte novis Cimber ſtudiis quàm parta tenere
Laus fuerit quæſiſſe minor, tibi cura tuendi
Prima fuit, vindex illi ſucceſſerit ardor;
Ipſe nec his orbis ſtudiis nec diſſidet æther
Quin magis in juſti ſuperos commercia belli
Europæque trahis vires, dum Rhenus Ibero
Jungitur atque Aquilis glifcunt ultricibus iræ,
Sarmataque invicti commiſtus Marte Boruſſi
Communi fervent odio. licet hæcenus armis
Invia vitata ſe paupertate ruetur
Suecia, denſatas tamen efferveſcere turmas
Et rigidas video perrumpi milite cautes,
Cui nec honos operum nec merces ulla laborum
Præda, ſed ingentes acuit vindicta furores
Infandos ultura dolos, patriamque petitam
Fraudibus & Pœno deluſum fœdere Regem.
Aſpicias àmbiguo dum pacem fœdere ſolvit
Teque dolis *Friderice* petit, quam ſidere lævo
Indignis vetitæ ſuccedant fraudibus artes
Deteriore via, ſeu jam *Rensburga* jubetur
Sive peti fauſto *felices* nomine turres,
Seu ferro ſuecinctus adeſt poſitoque pudore
Non reditura tuis circumſerit agmina portis,
Codanaſque jugo tenet haud ſua littora fauces,
Undique pulſus abit, dubium gravioribus ipſum
Cladibus afficiat mare, majorine pudore
Terra notet, ſævis pugnat fallacia ſaris,
Cumque dolis ſimili bellant diſcrimine vires.
At tibi pro juſtis quatienti partibus arma
Omne favet cœlum, cumulatis fauſta geruntur
Prælia divorum ſtudiis, Tibi Marſpiter enſem
Exacuit, rutila pro Te Tritonia pugnat

Cuspide, & obversis ulciscitur ora colubris
 Infidiata Tibi; Doctis a Phocide turbis (tum
 Phœbus & Aonidum venit agmine, nosque juvan-
 Pars aliquanta, sumus. Felix, studiumque faventis
 Sis cœli, FRIDERICE, diu, gentisque superstes
 Esse Pater dignare tuæ, nec Martius ardor
 Occupet Aonidum natas ad commoda vires.
 Sic tibi, sanguineum cum propulsaſſe Gradivum
 His, quibus afflavit bellorum incendia, terris,
 Perdomitoque datum frænos obtrudere Succo,
 Pacis amans & jam præclaris foeta triumphis
 Gloria tranquillæ reparet placidissima vitæ
 Tempora, perpetuos fortunatura Nepotes.
 Tum simul emerita dignam virtute tiaram
 Astra ferent, nostræque olim Sol aureus oræ
 Hesperiiis occumbet aquis, rediviva tenebras
 Lux fuget, & Phœbum referens CHRISTIANUS
 Eoum

Nos patria virtute regat, spectataque Cimbri
 Crescat Hyperboreis pietas addicta tætaris.

F I N I S.

AD DOMINUM
PETRUM COMITEM
DE GRIFFENFELD.

Panegyricus 1675.

Ergone Pierios dudum defueta furores
Pectora, Musa, novo gaudes animare calore?
Hoc mea tam subito saliunt præcordia motu? (nās
Hæc mentem nova flamma agitat? properare nove-
Ex Helicone Deas, ipsumque accedere Phœbum,
Cortinam mugire Dei, delubra patere
Credimus? an vana turbantur imagine sensus?
Ipse venis, Thymbræ, venis & sponte ruenti
Addere amas stimulos, cupidamq; incendere men-
tem

Ignem supervacuo: dum GRIFFENFELDIUS or-
Pervolat & nullo definit limite famam, (bem
Difficile est laudes non scribere. Cantet Achillem
Mœoniæ vox alta tubæ, quem Troja fatigans
Unica, non virtute virum, sed fraude Pelasga
Obruta, vix gemino didicit succumbere lustro;
Exulis acta Ducis divini Musa Maronis
Laudibus extollat fictis, & secula turbet;
Statiùs ignavi commendet Cæsaris arma;
Et Pelusiæ tumeant Stilicone Camœnæ;
Nos veri manifestus amor jam nota referre
Impulit, & pulchri dedit argumenta laboris
Quæ superent quoque visa fidem. Sua præmia
quamvis

Ipsa sibi tribuat Virtus, neque crescere Vatum
Ingeniis, Clariove queat splendescere cultu;
Hoc tamen audaces campo tentare quadrigas

Nobilis ambitio stimulat, pigrumque pavorem
 Degeneresque metus sublimis gloria cœpti
 Dissipat, arentesque replet spes mascula venas.
 Tandem igitur nobis toties consuecte vocari
 Phœbe vale ; radios veteres solitumque favorem
 Deprecor ; Aonias longe discedere Divas
 Atque Aganippæos patiar requiescere fontes :
 Nil puto nos Cirrha, nil Phocide posse juvari,
 Vi graviore opus est, præcordia major Apollo
 Impleat, Icarîi si non fortuna volatus
 Et Phaetontæi placeant vestigia currus.

Quem canimus, VIR MAGNE, fave; nos blanda
 favoris

Aura Tui avulsos terris super æthera Tecum
 Evchet & spatio non inferiore locabit,
 Quam quo Mæoniæ felix audacia pennæ
 Alaque Dirçæi potuit contendere Cygni:

Vos mihi sublimes animæ cognataque cœlo
 Pectora, divinæ qui lumine mentis in ipsis
 Sideribus nostræ legitis mysteria vitæ,
 Queis Babyloniaca subductus calculus arte
 Fatorum secreta, minas, promissaque prodit,
 Clausaque inaccessi penetralia pandit Olympi:
 Dicite, quo cœli Decus immortale Danorum
 Ediderit natura situ ; cunctæne sereno
 Obrutu luxere faces ? pulchroque micantes
 Ordine perspicuo conspiravere favore
 In Puerum, extremo quem Virtus edere nisu
 Ipsaque propitium vellet Fortuna mereri?

Primus ibi illustri venerandus lumine vires
 Exeruit Sol ipse suas, qui præmia magnis
 Digna animis sperare jubet ; se Jupiter illi
 Jungit, & excelsæ dat mentis munere summis
 Terrarum placuisse Diis, fulcire tiaras
 Consiliis, fatumque suum disponere Regnis,

Mer.

Mercurius nescire nihil, dat crescere semper
 Cynthia, foecundos promittit Falciger agros,
 Mars animum & pulchros generosi pectoris ignes,
 Se Venus & Veneres omnes omnesque lepores
 Et Decus & nullis spectanda impune Deabus
 Lumina dat; nulli parco licet esse Deorum,
 Nec segnis Lucina fuit: cumulata tot uno
 Pectore dona Deum producere gaudet; & Orbem
 Demeruisse sibi; tandem Lux ergo Trionum
 Nascitur. O Magna felices Prole Parentes!
 Felicem Patriam! cui non mortalis honorum
 Accessit cumulus. Jovis incunabula Cretam
 Nobilitant, nato celebratur Apolline Delos,
 Ogygiaeque suo felices Hercule Thebae.
 Nec piguit jactare Viros: Cicerone superbit
 Arpinas, mundoque caput Stagira Sophorum
 Imputat, Annæos Hispania, Sparta Lycurgos
 Prædicat, in septem discedens Græcia partes
 Litigat & geniti titulum defendit Homeri.
 At tibi major honos, & certior, Hæstia, constat
 Gloria, nil metuis: dubiam tibi reddere palmam
 Nec Salamin nec Smyrna potest. Si Roma Catones,
 Ingeniumque sui memorant Solonis Athenæ;
 Tu quoque jam priscæ supra præconia famæ
 Quo celebreris habes. Nuper virtutis avitæ
 Materiem fortuna dedit, cum staret in armis
 Bellator Boreas, spectantem cominus hostem
 Mœnibus arcebas subitis, laudemque struentis
 Et tutantis habes; non ferreus ignis, & ipse
 Mulciber attonitis spargens nova fulmina tectis
 Virtutes fregere tuas; invicta stetisti
 Et varios dextro meruisti Marte triumphos;
 Sed tamen hæc bello, nunc Pax tibi publica quan-
 Debeat ostendis, gemino tibi nomine fama (tum
 Crescit & illa tuis accedit adorea lauris.

Est Dea stelligeri soboles augusta Parentis, (gum,
 Arbitra terrarum & Rectrix PRUDENTIA Re-
 Cui Pater Omnipotens, quicquid male docta veru-
 In plures partita colit; dedit omnia soli, (stas
 Et moderaturas orbem commisit habenas.
 Illa animos tanto dignos ostendit honore,
 Foeto amplexa sinu quicquid Virtutis & artis
 Tot potuit fecisse Deos. Nil gnava moratur
 Otia, doctrinae latebras umbratilis odit,
 Conspicuos actus & quo clarescere possit
 Lumen amat, nutu fortunam ducere, fortes
 Ingenio superare manus, moderamine cauto
 Vires ferre suas, recte virtutibus uti,
 Et præclara nocens in Pharmaca vertere virus
 Officii putat esse sui. Centum artibus illa
 Et iuvat & punit, spretoque incognita vulgo
 Imperiis arcana probat, palatia tantum
 Incolit & summis gaudet consuescere sceptris.

Hæc, VIR MAGNE, tuis assedit proxima cunis,
 Et puerum complexa sinu, felicibus, inquit,
 Auspiciis ordire diem, qui nobilis olim
 Lux eris, & patrio fidus rutilabis in axe.
 Te quamvis Phœbusque velit doctrinaeque sorores
 Esse suum, paribusque petant tot Numina votis,
 Noster eris, fatis ea stat sententia, tantum
 Ingenium solæ nequeunt implere Camœnæ,
 Thesbiadumque lacus & quicquid tempore prisco
 Tot potuit clarare Sophos, quos luminis expers
 Pavit in umbriferis Sapientia Graja Lyceis.
 Te majora manent Patriæque Orbique videndum
 Protrahet ostendetque dies, privata faceffat
 Hinc doctrina procul, luci deberis & aulæ.
 Felicem! cui Regis amor patriæque theatrum
 Hac dignum virtute dabit, cui ducere summis
 Devotam sceptris animam, cui nomine magno

Crescere, præclarè tota de gente mereri,
 Ingeniis dare fata, polos intrare licebit
 Laudibus & toto famam dispergere cælo.
 O quam magnus ades Vatum labor! omnia Cirrhæ
 Flumina laxatis cumulabunt fontibus undas,
 Teq; unum cantare novis Polyhymnia pleçtris
 Gestiet & digno tandem inclarescere cantu.

Dixerat & Charitum manibus digressa reliquit
 Delicium Patriæ, nec segnius inde sorores
 Officium fecere Deæ, sed pollice largo
 Aurea perpetuis neverunt stamina fufis.
 Quid tam præcipiti festinant tempora cursu?
 Quo pede tam celeri menses abiistis & anni?
 Si pueri dotes & pectore quicquid in isto
 Condiderunt superi properatis prodere mundo.
 Parcite, non opus est hæc festinatio: jam se
 Vivida vis animi, jam se miracula pandunt
 Ingenii solitas non expectantia lucēs.
 Sic quoque Virtutis fertur documenta futuræ
 Pelleus monstrasse Puer, seu Patris honores
 Audiit illacrumans, sociis seu currere tantum
 Regibus & dignis pugnam rivalibus optat,
 Seu teneros inter comites dum prælia parvus
 Fingere Ductor amat, toto jam pectore Martem
 Spirat, Achæmenio minitari vincla Tyranno
 Visus & indomiti fatis præludere Pori.

Nec tantum spes magna placet; virtute virili
 Anticipat Juvenem puer & quo tempore pauci
 Incipiunt sperare sapit, magnaue stupendus
 Indole multorum jam vicit vota Parentum.
 Discere nil illi labor est; audisse tenere est;
 Denique non discit, reminiscitur omnia, qualis
 Mens cognata Diis proprio cum libera cælo
 Nondum corporei pateretur carcer is umbras.
 Jam Latium puero, jam tota innotuit Hellas,

Jam

Jam Clarias exhaustit aquas imberbis, & ipsa
 Aonidum ascendit, Phœbo mirante, cacumen.
 Quomodo quidq; loqui deceat, quid gesserit orbis
 Et quibus ingeniis signarint secula fasti,
 Quid sibi præsidii ratio promittat ab arte,
 Quidq; Syracusiis radius signarit arenis,
 Prætextata tenet docteq; edisserit ætas.
 Ire per annales Patrum, Virtutis avitæ
 Mirari monumenta, omnes accedere gentes
 Qua licet, & pictos se circumferre per orbes,
 Nominibus spatiisque locos distinguere, cœli
 Ardua, naturæ mores, fortisque frequentes
 Regnorumque vices, rerum cognoscere causas
 Tractandique modos tanta putat indole dignum.
 Nec sua Religio juvenem mysteria celat,
 Sed fati præfaga sui, florebitus, inquit,
 Hoc Duce, qua spaciis sese melioribus Arctos
 Porrigit, hoc stabiles speramus vindice sedes,
 Ausaque tartarei nil formidabimus orci.
 Diva Themis dignos olim meritura favores
 Totam sub magni se pectore condit Alumni,
 Nec credit docuisse satis, sed fœdere firmo
 Recti notitiam rectique infundit amorem.
 Talibus impletum donis meritisque Deorum
 Sedibus avellit patriis pulcherrimus ardor.
 Scilicet ille animos ignis sublime tuentes
 Cognatasque polo mentes incendit, ut astris
 Debira pars cœli servet solenne, moveri,
 Nec semper coluisse Lares. Quandoq; juvabunt
 Exilia, & laudem poterit contemta mereri
 Patria, da veniam Pietas! peccamus amando;
 Non tanti natale solum maternaque sedes
 Esto viris, nec amicitiae nec sanguinis ardor,
 Ut solitis caluisse focis fundisque paternis
 Nulli præterea cupiant notescere Soli.

Vos, quibus è pigro, cura torpente Prométhêi,
 Pectora ficta luto mentem ad consortia, flectunt
 Pulveris, & nullus circum præcordia sanguis
 Effervet, propriis affixi vivite glebis
 Civibus ignoti: nec famæ nobilis ardor
 Nec generosa humiles accendit gloria mentes.
 At neque Sol uni præbet sua lumina terræ,
 Nec virtus uno contenta est mascula Sole;
 Totam nosse domum, quam nobis optima mater
 Communem natura dedit, sua credere cuncta,
 Et transferre suos quicquid tenet orbis in usus
 Magnificum pulchrumque putat; transcendere
 Ipse suas cursumque suæ prævertere famæ (laudes
 Vellet & aspectu plausum propiore mereri.
 Jamque moras exosus abit; memorabile nomen
 Prævia fama canit, magno jam cognitus orbi.
 Nondum visus adest, nequit hoc complectier Ar-
 Sola jubar: latè radios dispergit, amoremq; (ctos
 Excitat Europæ, nec enim rudis atque sciendi
 Indiga simplicitas, virtusque obscura decoris
 Incrementa sui peregrinaque præmia quærit:
 Talis abit patria, quales potuisse reverti
 Laus alijs angusta foret; mare, sidera, tellus,
 Abdita naturæ, longævi tempora mundi,
 Et quodcunque fuit magnis vel scire voluptas
 Vel labor ingenijs, abit hoc in pectore. Talem
 Vidit & imberbem stupuit Germania Phœbum
 Arctois prodisse plagis; stupet Italia tellus,
 Romaque victores agnoscit posthuma Cimbros,
 Illa ferox quondam terrarumque inclyta mater
 Bellandi fandique potens jam discit ab hoste
 Eloquentiam linguamque suam. Jam semen avitum
 Agnoscit tantaque Hispania stirpe superbit.
 Gallia Richelium Danis præfagit; at Anglus
 Hunc veller crevisse sibi, quicumque Tyranni
 Exo-

Exosus furias, mitissima nomina Reges
Suspirat, placidoque trui moderamine gaudet.

Qui post Dardaniæ fatum lacrymabile Trojæ
Dum fugit innumeris erroribus æctus Ulysses
Naufragii securus ovat, sociisque superstes
Omnibus optatas Ithacæ grandævus arenas
Penelopenque revisit anum, quam longa Poëtis
Argumenta dedit laudum? movisse lacertos
Et mare difficili iratum evasisse natatu,
(Cum lucis suaderet amor, lethiq; juberet
Ista trucis facies) famam suffecit ad istam,
Qua toties magno legitur celebratus Homero:
At magis HEROÏ fuerat laudabile nostro
Propitiis ivisse Diis, comitantia fata
Virtutemque habuisse Ducem, nec dulcia loti
Fercula, nec lufci dentes timuisse Cyclopi;
Nec male consulta latus inclinasse carina,
Hic ubi sub scopulis Sirenes dulce minantur;
Nec Siculi duo monstra freti, nec pocula Circes
Imbelli lufisse dolo, sed pectore forti
Illecebras, queiscunque solet pugnare voluptas,
Vicisse & nullo festum cessisse labore.

Sed neq; terrarum tractus contentus & urbes
A spectu lustrasse vago cupidisq; notasse
Luminibus quæcunque novos speciosa morantur
Obtutus; plus mente vides VIRMAGNE, quid ur-
Fecerit è tenui quondam fundamine magnas, (bes
Quid malè florentes destruxerit, unde superbis
Causa metus miserisque spei, quæ forma regendi
Parendique modus, quæ sit concordia regnis,
Qua vigeant, qua parte labent, quæ fœdera jungant,
Quid paret ambitio, nova quas in prælia gentes
Armet & infestis jubeat concurrere signis,
Te dignum didicisse putas. Dignoscere terras
Imperiis studiisque juvat: Virtutis avitæ

Germanus fideique tenax laudatur, at illud
 Displicet innumeris, quod se gens Martia scindat
 Partibus, atque ipsi discordia militet hosti:
 Italus ingenio famam quàm Marte tueri
 Doctior, antiquos Romæ dediscit honores,
 Jamque nihil jactat nec duras cuspidis artes
 Nec suffecturos ad Cimbrica gæsa lacertos.
 Urbs orbis Regina tamen, cui fortior armis
 Religio antiquæ reparat dispendia famæ.
 O quam dulce fuit famosas Tibridis arces,
 Quam juvit toties auditas cernere laudes,
 Inque nova veteris vestigia quærere Roma?
 Te non illa tamen potuerunt sola morari,
 Quæ vulgus prope sola stupet: Palatia, Circi,
 Porticus, Amphitheatra suis effossa ruinis,
 Limina rapta Diis, sanctis data; fana, Colossi
 Et statuæ & tempus spernentia Mausolæa, (ostro,
 Splendor honorque Patrum, quos gloria vestit
 Vel quos tergemino cingit diademate frontem
 Seu Virtus, seu Gentis honos, seu gratia Regum,
 Seu vitæ modus & certi vicinia fati.
 Te, quodcunque sui sapientia prisca reliquit,
 Vel nova præteritis pulchri superaddidit ætas,
 Præcipue lustrasse juvat; Te condita Musis
 Limina, Te veteri celebratus Apolline vertex
 Et Vaticani rapiunt spectacula collis.
 Hic animas inter doctas transcriptaque cœlo
 Nomina Te dignis impendis tempora curis.
 Cum cessare juvat lætaque hilarescere fronte,
 Aspicias & rides magnæ ludibria Romæ:
 Quas luxur populetur opes, quantoque voluptas
 Regnet in Imperio, quanti mala gaudia consent,
 Quo pretio venalis honos, quid pallida speret
 Vel tremat ambitio, qua concilientur amores,
 Et qua purpurei ditescant arte Nepotes.

Sic placeant cum multa Tibi, plus displicet, & jam
Fata senescentis venientia prospicis urbis.

Cum. Bæti mutare Tibrin Solisque cubile
Et Tarteſſiacas placuit percurrere gentes,
Tam vastam atque uno nexam diademate molem
Imperii & late Dominos miraris Iberos;
Magnanimamque fidem, rectique tenacia laudas
Pectora, dumque Virum fortes ad prælia dextras
Dum vim consilii, lateque patentia regna,
Conspicuum semper Phœbum, missasque subacto
Vespere divitias prudenti pectore libras,
Non temere tanto suffultos robore credis
Terrarum imperium sibi promississe Philippos.
At vero Hispanum cum spe dejecerit ampla
Seu gravis ira Deum sævique injuria fati,
Seu male consultus fervor, dignusque tremenda
Religione rigor, seu fortior agmine juncto
Hostis & Europæ metuentis vincula virtus;
Desperare jubes meditantem plurima Gallum
Quæ frustra tentavit Iber, nec fidere fortis
Blanditiis hostesque sibi promittere Persas,
Ut sit Alexander, vegetoque augustus in ore
Mars habitet dignus cujus geniumque manumque
Thracieus horrescat Christianus diligat orbis.

Infelix fractoque gemens sua vincula scepro
Albion & magnis contraria Regibus astra
Quos tibi moverunt gemitus? qua mente Tyran-
Spectasti? cum jura daret qui juris & æqui. (num
Nescius immanis jactabat præmia dextræ
Infames titulos & de virtute triumphos.
At genii vis illa tui, dum mobile vulgus,
Nec duraturos in posteritate furores,
Nec successiorem tam dextro Marte Parenti
Ingeniove parem spectat, suspiria pressi
Solatur populi, nomenque decusque vetustum.

Regis & creptos Carolo promittit honores.

In Batavis parvæ miraris maxima gentis
 Robora, queis Dominos nuper proſcripſit Iberos
 Libertatis amor; centum decorata trophæis
 Oppida, millenas, caſtella natantia, puppes,
 Et ſimiles cum ſole vias, Indosque clientes
 Atque orbem commune forum. Jam cuncta ti-
 Invidiæ matura vides, nexasque ſagittas (mendæ
 Et quodcunque ſoli concordia junxit & auxit
 Orbis in horrorem & famulantis vincula ponti,
 Dilabi quoque poſſe putas, ſi gliſcere partes,
 Si male Naſſoviæ decreſcere ſtirpis honores
 Libertas ingrata ſinat, ſi turgida faſtu
 Oceani fines & utrumvis vendicet axem
 Ambitio, ſemperque fames increſcat habendi,
 Et pereat ſummis reverentia debita ſcep-
 tris. Nempe nihil potuit tantum fortuna creare,
 In quod fortunæ liceat nihil: ire deorſum
 Summa ſolent, moderata manent, lapſuraque ſcan-
 Accelerantque ſuos nimium ſublimia caſus. (dunt,

Anxia jam decimam numerabat DANIA meſſem
 Delicio viduata ſuo, cum denique tanto
 Jam deſiderio tantisque doloribus impar
 Surgit & optatis talem ſe vultibus offert.
 Qualis, cum gemini coierunt limina Jani,
 Roma cruentatos damnavit pace triumphos;
 Pallidior facies, at non dejecta, ſed ipſo
 Lætus in ore vigor, generoſi luce ſerena
 Scintillant oculi, permiſtaque laurus olivæ
 Circuit auguſtam, poſita jam caſſide, frontem.
 Palla loco chlamydis ſurgentis imagine ſplendet
 Æquoris & fluidi præbet ſpectacula Bal-
 thi. Turrigeras utrinque rates Codanumq; rubentem
 Fionias acies murosque in ſyrmate monſtrat
 Haſſniacos, ſceptrumque novo fulgore coruſcum

Vibrat & ex ipso surgentem pondere palmam.

Tum sic orsa loqui: quâ Te carissime rerum
Invidiâ mihi fata negant? tantine paternis
Esse putas caruisse bonis, propriisque latere
Civibus, externis ut sis mirabilis oris?
Nec patriæ Te cura tuæ, nec publica quicquam
Vota movent? Nostros talem formavit in usus
Vis manifesta Deum, nostris solatia debes
Rebus & ingenium magno tam grande theatro.
Te mihi difficilis tandem post tædia belli,
Te reduci cum pace volo. Si condidit ensem
Mars meus, & plures prohibet decerpere lauros,
Pax etiam quod donet habet: plus annus inermis
Et toga Tulliæ potuit conferre decoris,
Quam Mario Syllæque hiemes sub pellibus actæ,
Totaque sub galeæ quæ pondere canuit ætas.
Huic animo nunquam deerit celeberrima laudum
Materies, patriam ne dedignare, novusque
Invidiam fac Tycho mihi. Jam calculus ater
Nullus Aristidem nostra proscrit ab urbe
Immodica virtute reum; damnamus Athenas
Queis aliqui nimis esse bonifictisque celebres
Exilium sola potuerunt laude mereri.
Nos pretium famamque damus virtutibus, æquus
Constat honos meritis: nemo hoc mihi tempore
gratis

Profuit & nullo juvit mea commoda fructu.
Atque adeo nuper cum baccharetur iniquus
Mars piter & focii pugnaret robore cœli,
Marmore cum solido Balthum vinciret & usum
Eriperet virtutis hiems, cum rumperet ignis
Non bene sopitos cineres, & Marte resumpto
Improvisa meis hærent agmina portis;
Oppressæ lux ille plagæ FRIDERICUS & orbis
Stator hyperborei sese jam pene ruenti

Opposuit cœlo, tristefque minantia casus
 Fata stitit vitamque dedit: quod sanguinis istis
 In venis restare vides, quodcunque salutis
 Quodque spei superest uni debemus, at æquo
 Cum pretio pietas meritis onerata careret,
 Nos dedimus, Regumque fumus patrimonia Dani.
 Et jam Parrhasii spernunt suffragia fasces
 Et soli debere Deo dignantur, honores
 Hos capit in primis infantia Regia cunis,
 Binaque gesturus diademata nascitur hæres
 Perpetuus, liber vinclis & lege solutus.
 Quare age, dum totus FRIDERICO plaudit
 Olympus,

Dum duraturos orbis gratatur honores,
 Et pia iſtricem tot lambunt oscula dextram,
 Ultimus esse cave; post tot mihi nubila lætis
 Exorere auspiciis, alterque renascere Cimbris
 Absalon, ingeniumque refer, quo sceptrâ juvante
 Gallica compositis jam florent lilia bellis.

His monitis magno reditum persuasit alumno
 Deductumque manu Regi stitit; ille decoros
 Hinc oculos, hinc ingenii miratus acumen,
 Et quibus ipsa loqui vellet Prudentia voces,
 Deprendit mortale nihil, tacitaque reſectus
 Lætitiâ vultu prudens agnovit in illo
 Fata renascentis patriæ, nec passus inertes
 Ingenii sublimis opes, ad publica natum
 Commoda non uno mactavit munere pectus,
 Conatusque diu est humeris imponere tantis
 Par onus; egregii semper vicere lacerti,
 Et post bisſenos petiit sibi plura labores
 Immodicus meriti terræque ad commoda missus
 Amphitruoniades, armamentaria doctæ
 Pallados & nostro surgentia limina Phœbo
 Solerti rexisse manu, clarisque sacratam

Ingeniis compleſſe domum, quot priſca tulere
 Secula, vel præſens priſcis opponeret ætas.
 Ille rudimentum hoc tantum virtutis haberi
 Poſtulat & grandis præludia parva theatri.
 Nec magis arcanis ſecreta latentia chartis
 Palladiumque ſacrum geminæ ſervafſe coronæ
 Huic animo labor eſſe poteſt. Velut æthere in alto
 Corpora perpetuo gaudent cœleſtia motu,
 Sic labor Heroas animas ſudore focillat,
 Et reficit non frangit opus; gravioribus inſtat
 Ponderibus creſcitque ſuis induſtria curis.
 Ergo Palatinis majora negotia chartis
 Atque Aulæ ſecreta vocant, jam munere juncto
 Vox populi Regiſque manus pro ſupplice gaudet
 Cive loqui. Nunquam prudens facundia juſtas
 Incuſſum tulit ire preces, hoc ore moveri
 Rex amat, hac vinci facilis clementia ſuada
 Nil negat, aut trepidis dubitat ſubſcribere votis.

Sed jam tempus adeſt illud, quo denique tanto
 Ornetur fortuna Viro, nec lumine caſſa
 Egregios recreet digna mercede labores.
 Jam ſua virtuti non accerſita ſed ultro
 Dona parabat HONOS, ſubitis cum nubibus aſtra
 Eripuere diem pullataque ſqualluit Arctos.
 Nam velut inſolito latitans caligine Phœbus
 Cum negat officium mundo, populoſque coëgit
 Deſperare diem, terrore videtur Olympus
 Et rerum Natura quati, ſic nempe retuſus
 Attonituſque ſuam luxit Septentrio noctem
 Funere in auguſto; ſed enim ne Dania poſſit
 Flere diu, CHRISTIANE facis; Tu luce recenti
 Ferales abigis tenebras, rectumque piumque
 Moribus ut titulo præfers, totumque parentem
 Cum geminis conjungis Avis, exempla daturus
 Votorumque modos aliis, quos arbitra cœli

Cura gubernando Rectores præficit orbi.
 Felix auspiciū Regni ! Quæ cernere fato
 Non potuit properante Parens, felicior Hæres
 Exequitur tantumque novi moderamina Regni
 Exorsus perfecit opus. Caput erige VIRTUS
 Erige, nec validos pigeat movisse lacertos :
 Quod speres, Te præter, habes, non unica merces
 Ipsa futura Tui, Justissimus ecce Brabeutes
 Splendorem, titulos, insignia, nomina, fasces
 Ostentat, trabeam, lauros clavumque curulemque
 Et superaturos tumulum promittit honores.

Maeste HEROS ingens meritis, cui destinat æ-
 Quicquid patritiis potuit superaddere cunis (ther
 Non cœcâ fortuna manu. Te blanda procatur
 Compensatque moram cumulo : non sufficit una
 Nobilitas seros illustratura nepotes,
 Baronem Comitemque creat cunctisq; Danorum
 Inferit ordinibus, queis perfectissima virtus
 Regali radiare potest erecta favore.

Jam tuus iste Elephas sedem rutilantis Olympi
 Despicit inque tuo mavult splendescere cœlo
 Indubius voti, quamvis tot in æthere spectet
 Nomina quadrupedum : patitur fulgere Leonem
 Sideribus mistum primis, non ursa caperve,
 Non ferus Europæ vector, non portitor Helles
 Invidiam tantæque creant fastidia fortis.

Quid quod & ipsa polo venerunt astra relicto
 Ad laudes, VIR MAGNE, Tuas, ipsoq; decorus
 Æthere sideream circumfers pectore lucem ?
 Quid, pia signa, cruces nostrique ancilia regni
 Commemorem lætas patriæ spondentia lauros,
 Vincula barbariæ, quoties requiescere claris
 Pectoribus dignoque tholo pendere licebit ?

Deficit & si quid meritis æquale superfit
 Circumspectat HONOS; sed enim debere fatetur

Virtuti nomenque manet. Si Dania jam nunc
 Roma vetusta foret, templis posuisset & aris
 Nomen adorandum populis; Paros ipsa veniret
 In vultus abitura tuos statuisque trecentis
 Ornatura forum; digno colerere metallo,
 Nec rutilo solus fulgeret Olympicus auro
 Jupiter & reliqui quos fecit Numina Virtus.
 Despicias hæc neq; tam te præmia magna laborum
 Quam labor ipse juvat: promptus succurris Atlanti
 Alcides pondusque humeris ingentibus aptum
 Suscipis impavidus. Salve nova Gloria Regni,
 Salve Parrhasii nove CANCELLARIE Sceptri.
 Te cupidis pridem sperarunt secula votis,
 Te Daniæ natum fato sua gaudia Virtus
 Et fortuna vocant, Tu nostræ commoda gentis
 Ingenio studioque juvas, Te publica floret
 Consultore salus, magnæque innixa columnæ
 Regia partitis respirant pectora curis.

Addite Diis FRIDERICE Pater, quacunq; re-
 Cœlorum regione micæ & luce recenti (ceptus
 Sidereos auges cœtus; jam lumine læto
 Ad Danos descende tuos, oculisque beatis
 Aspice Te nato felices Principe terras,
 Aspice prudenti felicem Nestore Regem,
 Iudicio lætare tuo, quo tanta favente
 Emicuit primum Virtus & clara futuri
 Argumenta dedit: datus est Hephæstion isto
 Dignus Alexandro, non quem temeraria cæcum
 Efferet ambitio, sævisque tumultibus orbem
 Involvisse juvet; qui nil nisi prælia spiret,
 Humani exitium generis laurumque suorum
 Funeribus bene credat emi; nos Rege beati
 Incolumesque sumus, qui mitis amator olivæ
 Præferat innumeris cives servasse triumphis,
 Fluctibus Europæ in mediis feralis Enyo

Dum

Dum furit & toto pax exulat aurea mundo.
 Quique adeo, si vis extorqueat arma, furentem
 Armata virtute domet, seu terra paratam
 Seu poscat Neptunus opem, quo vindice floret
 Cum Pietate Themis, cœloque Academia surgens
 Infantes queritur digna ad præconia Musas,
 Cujus ad Eoos famam Cyllenius Indos
 Occiduosque tulit, cui Cormandelis regnum
 Condit & auroræ spondet commercia Mogul.
 Vivis adhuc, FRIDERICE Parens, alioque super-
 In Phœnice viges, eadem Clementia gratis (stes
 Nos regit imperiis, ab eodem oracula Phœbo
 Incorrupta fluunt; sic dum certatur utrinque
 Hinc meritis hinc muneribus, plaudente Deorum
 Concilio, demum se tollit ad æthera Virtus
 Summaque se digni fastigia scandit Honoris.

At tu, Livor iners, non formidabile Magnis
 Sed solitum gratumque malum: jam denique virus
 Vipereum & tristes dentis compesce furores.
 Nam licet alta petas, hic te tamen altior HEROS
 Contemnitque tuos dedignaturque labores.
 Parce tibi, tua nec rodendo viscera perge
 Atterere & rabido genuinum frangere morfu.
 Aut si adeo tibi grandis Honos iterataque merces
 Displicet, è toto da qui sit dignior orbe
 Si potes, antiquum retro te confer in ævum;
 Collige quicquid habent vel cuncti laudis & unum
 Da similem, da cui vel plus indulserit ignis
 Ætherei natura parens, vel fœnore largo
 Ediderit plures felix industria fructus.
 Cui quodcunque legi meruit quodcunque videri
 Et lectum & visum est, oculos Prudentia centum
 Addidit & totidem tribuit Facundia linguas
 Quot loquitur mundi pars optima, cujus in ore
 Ipse amor & Veneres & juncta modestia comi

364 HENR. HARDERI

Cum gravitate sedet, qui non nisi Rege Deoque
Et se digna facit, culmen columeque bonorum
Fortunæque Decus, cujus cum maximus orbis
Dotibus obstupeat, nemo miratur Honores.

Perge Salus patriæ fastos implere, diuque
Indefessus adesto tuis : præclara mereri,
Reddere felices, miti prodesse favore
Et fatum mutare hominum, natura Deorum est.
Quod si impar meritis noster defecerit orbis
De cœlo dubitare nefas : Jam gratus honores
Promeritos cœlumque novum meditatur Apollo,
Fictaque monstra, feras, toto proscribet Olympo,
Purgabitque polum, quem, gens nimis impia, Vates
Criminibus pinxere Jovis : non Lumina Tauri
Non Capros fulgere finet, cum Castore Pollux
Migrabit, vacuasque domos Heroibus istis
Rellinquet, queis mente datum moderarier or-
Confiliis que graves Regum fulcire tjaras. (bem,
Hac divina suos Prudentia parte locabit
Richelios, alia celeberrima Mazarinos
Nomina, deleta Chironis honore, reponet,
Dana præstantum genitrix fœcunda Virorum
Magnos Frisidas & nomina sacra Thomæos
Addet ovans astris ; cum GRIFFENFELDIUS
orbem

Transcendet meritis humanaque præmia vincet,
Sedibus Urfa tuis serus succedet, ad illud
Sidus hyperboreæ flectent sua vela carinæ.

CANUM CUM CATIS
CERTAMEN
CARMINE COMPOSITUM
CURRENTE CALAMO

C. CATULLI CANINI.

Auctor est Henricus Harderus.

CAttorum canimus certamina clara canumque
 Calliope concede chelyn; clariæque Camœnæ
 Condite cum cytharis celso condigna cothurno
 Carmina: certantes canibus committite catts,
 Commemorate canum casus casusque catorum,
 Cumprimis causas certamina cuncta creantes.
 Currentem cupidi cruda cum carne catellum
 Conspectere cati captique cupidine cœnæ
 Comprehendunt catulum, capiunt coguntque carere
 Carnē, canis clamor complebat compita, cuncti
 Confluxere canes; conamina cruda catorum
 Conqueritur catulus, captas carnesque cibosque
 Commemoratis cunctis cum cognita causa catellis,
 Concilium cogunt, canus calvusque culinæ
 Custos Castrutio cathedram conscendere celsam
 Cœpit, cumque canum consedit concio, causa
 Communis, *clamat*, comites, commune ciebat
 Consilium: coeunt crudelia corpora catti
 Contrestantq; canum carnes complentq; culinam.
 Contemnunt catulos; contemnunt? cedere co-
 gunt,

Corpora corripunt, contestaturque cicatrix
 Cæcili catuli conamina cruda catorum.
 Conniveat causaque cadat careatque culina
 Clara caterva canum? citius contendere cursu
 Cum cervo cancer cupiet citiusque canorus
 Cogetur creperis Cygnus celsisse cicadis.
 Cur catuli cur cessamus? conjungite castra,
 Conveniant campo catti, certamine claro
 Contendant cui conveniat censura culinæ.
 Collaudare canes cani cœpere cerebri
 Consilium, Ceneus cum Castilione creatur
 Centurio. Cernunt catti crudele cieri
 Certamen, coeunt cauti constantque cohortes.
 Callimedonta caput campi columenque Catorum
 Con-

CERTAMEN CANUM. 367

Consilium commune creat, curamque capeffit.
 Cumque coëgissent catuli cattique cattervas,
 Certamen campestre catis campestre catellis
 Complacuit, currere citi cursuque citato
 Convenere canes, cum conspexere catellos
 Cattorum cuneata cohors, concurrere coëpit
 Candida canenti cum Castilione Camauce,
 Conculcata cadit clarumque cruore colorem
 Corruptit. coeunt certamine Casca Colaxque
 Casca colorato, candenti corpore Colax,
 Casca Colaxque cadunt. carus Condoq; Coquoq;
 Captraneus claram cupiens convellere Callam
 Conficitur. Catilina cadit, capiturque Ceraustus
 Cumque Capo Canaus celebris commilito claudi
 Cromvelli. cum coëpisset contingere castra
 Crantor corruerat cunctoque cruore carebat
 Confectus cursu, confligit Claudia cæco
 Cum Cephalo, curvam Clebuli Caronia caudam
 Convellit. Cum cattorum coeunte caterva
 Colligeret cunctas Canape Chionæa cohortes,
 (Clara canis Canape campo Custosque cubilis
 Callimachi) coëpitque canum convertere cursus
 Corbulo consuetis contritus colla catenis;
 Certatur, cæsis colles camposque cruentant
 Corporibus. collutantur caudis cubitisque
 Cattorumq; canumq; cohors, celeberrima Cauce
 Cum cedens campo claudio cum crure cucurrit
 Coëpissentque canes cattorum cingere cornu;
 Currite, clamabat Caronia, currite catti,
 Conficimur capimurque, canes coëpere cruenti
 Clauso certantes cuneo circumdare cattos.
 Cernite constrato cumulata cadavera campo,
 Cernite calcantes cattorum colla catellos:
 Cedamus campum canibus, causaque cadamus.
 Continuo catti cedunt cursuque citato

Conditæ conantur celeres contingere castra,
 Cum consternari catts, cum corde carere
 Conspectere canes, conclamavere citoque
 Conglomerata cohors certat contendere cursu
 Cum Cattis, capiunt cattorum castra catosque
 Complures, captos cœnoso carcere claudunt,
 Connexis cruciant caudis cumulantque catenis.
 Centeni cecidere cati, cessere cruenti
 Centeni, claudit centum custodia captos:
 Concinnæ comitum celebrantes carmine cladem
 Complaudunt catulisque canes, canibusque catelli;
 Constituunt certas captivis conditiones:
 Cum canibus coeat Cattis Concordia: cœnis
 Captivi careant cati, cedantque culina
 Cum coquitur, cineres capient, caleantque camino
 Cernere contenti completos carne catellos.
 Captivi canibus cito consensere, canesque
 Carcere confraeto cum cattis conciliantur.
 Colle cavo comitum congesta cadavera condunt
 Cattorumque canumque cohors curantque cruentos.
 Complexi catulos cati catosque catelli
 Civili certant cauda, cubitisque cohærent.
 Cantatur, crudam claudunt convivium cædem,
 Gensque composito cessat certamine clades.

F I N I S.

O L A I
BORRICHII

Regis in Cancellaria Danica Con-
filiarii, in supremo Tribunali
& Consistorio Assefforis, nec
non in Regia Academia
Hafniensi Medici & Phi-
lologi longè Celeber-
rimi

C A R M I N A.

2

BOURRICHII
O L A I

Regis in Cancellaria Dantis Cen-
sarius, in Imperio Thesaurarius
& Confessor Astensis, nec
non in Regia Academia
Historicæ Medicæ & Phi-
losophicæ longè celeberrimus

C A R M I N A

V I T A BORRICHII.

itam suam ipse OLAVS BORRICHIVS brevi antequam decederet literis consignavit : quam ex ipsius autographo descriptam, & à Viro Nobilissimo Paulo Vindingio, Regis in summo Tribunali Iustitiæ Assessore dignissimo & in Academia Hassniensi Professore celeberrimo, data publicandi licentia, nobiscum communicatam si heic inserimus, rem benigno Lectori haud ingratam fore existimamus.

OLAVS BORRICHIVS lucem hanc mortalem aspicere primum cœpit anno a nato Salvatore MDCXXVI, ipso die Soteriorum, patre Dn. OLAVO CLAVDII parœciarum Borch, in Ripensi Cimbrorum Diœcesi sacerdote, matre MARGARETA LAURENTIA. Mox optimorum Parentum ductu & auspiciis vineæ Christi insitus, & quam primum ferebat ætas, initiatus Musis, partim cura domestica, partim Magistrorum in ludo literario Coldingensi, Ripensique ita profecit, ut anno labentis sæculi XLIV. maturus æstimaretur Academiæ. Quem ergo id temporis è palæstra sua

Ripensi emisit Vir Clariss: M. *JOHANNES ME-
FÉRUS*, cum protinus benevolo sinu amplexa est
studiorum liberalium mater Academia Hafniensis
(Rectore D. *NICOLAO PAULI SCANDOR-
PHIO*, Decano Mag. *JOHANNE CHRISTO-
PHORI*) detinuitque inter Musas varii generis ad
annum usque MDCL. Interca inter cæteros sa-
pientiam literariam professos præcipue coluit Dn.
OLAUM WORMIUM Medicinæ & Antiquitatis
Patriæ statorem, Dn. *THOMAM BARTHOLI-
NUM*, Anatomicorum principem & polyhisto-
rem, Dn. *SIMONEM PAULI*, Archiatrum Re-
gium & Floræ delitium; quorum placitis ita con-
stanter insuevit, ut divelli se postea a studio Medi-
co non pateretur, cui tamen amor Philosophiæ,
Pœseos, & Philologiæ accessit. In eo dum erat,
ne quam diu Hafniæ inter excitatos docendi artifi-
ces versabatur, publico usum sui, si qua in dida-
cticis arte valeret, videretur subtrahere, evoca-
tus ad erudiendam in sexta classe scholæ metropo-
litaneæ juventutem a viro nobiliss: & celeberrimo
M. *GEORGIO HILARIO* ejusdem ludi Rectore
paruit, & quid multa? ob infatigabilem diligen-
tiam vitæ innocentia comitatam placuit; dilectus
hoc nomine optimo cuique studiorum juvenili-
um censori, & in iis Viro consummatissimi judicii Dn.
CASPARO BROCHMANNO, Selandiæ Episco-
po, acerrimo studiorum scholasticorum exactori;
atque per eum generosiss: Cancellario Regio, Dn.
CHRISTIANO THOMÆO; quo effectum est ut
in uberiora studiorum incrementa a providen-
tissimo Regum *FRIDERICO III*, Canonicatu
Lundenfi præter expectationem omnem locu-
pletaretur. Postquam autem in illo docendi stadio
quadriennium exegisset, invitatus a generosiss:
Viro

Viro GEORGIO ROSEKRANTZIO ad regendam scholam illustrem Herlovianam, modesta excusatione spartam oblatam declinavit, quod videret hac via interpellari studium, cui se devoverat, Medicum & peregrinandi desideria: licet Urbs regnatrix pestilenti ea tempestate contagio tantum non succumberet, cadentibus paucos intra menses novem millibus hominum & quod excedit, in quae tot funeribus atroci prima Medicæ praxeos tentamenta auspicatus est, & quid pharmaca humana possent adversus tam violentum hostem didicit experimentis. Quiescente tandem malo, postquam annum adhuc unum discipulis ad pietatem & bonas artes formandis impendisset, destinato ad externos itineri accinctus, in Aulam illustriss: Viri Dn. JOACHIMI GERSTORFFII, primarii tum ministri Regii ex improvviso accersitur ad regendos generosissimorum filiorum annos: hic, licet prosequi decretum iter maluisset, prompte obtemperat, haud ignarus in sancta illa domo & studiis suis privatis relinqui locum, & domino ipso nihil reperiri eruditius, humanius, sapientius. Quinquennium tenuit aulica illa vivendi ratio, nec poenituit interea vel illustrissimum GERSTORFFIUM electi ad hoc munus BORRICHII, vel BORRICHIIUM officiosissimi sui obsequii. Verum quia iter ei continuo in oculis, in desideriis, soluta demum obsidione Hassniensi, BORRICHIIUS a sacra Regia Majestate Professioni Philologiæ, Poëseos, Chemiæ & Botanices in Academia Hattniensi destinatur, factoque mox in publica pro cathedra digne tuenda dissertatione periculo; atque impetrata paulo post ad externos proficiscendi venia a Domino suo inter optata vota (quibus amectebatur illud: *Cæpisti apud me, Borrichi, virtuti.*

tutibus tuis excitare fortunam quam ego redeunti fabricabor) dimissus patria excedit circa festum D. Martino sacrum Anno Christi MDCLX. Et primus quidem in Belgium ferebat impetus, nisi quod Hamburgi tantillum subsisteret SCHUPPII & celebrium Medicorum, CASSII, atque MICH. KIRSTENII humanissima inductus conversatione. In Belgio præter florentissima ubivis oppida, multitudo Eruditorum oculos animumque invitabat; quos inter familiaris illi ultra biennium consuetudo cum LINDENIO, SYLVIO, van HORNE, HORNIO, GRONOVIO, VOSSIO, VORSTIO, COCCEO, RUMPHIO, BLASIO, BARBETTIO, ORIGANO, KEKELIO, MARCGRAVIO, aliis; unde non potuit non ad disciplinas, scientiasque Apollineas experrectior, paratiorque discedere. Interea funesto percussus nuncio de obitu magni sui GERSTORFFII Patroni expectatissimi sero recognovit quam vitreae sint res mortalium, quam caduca vota & quam in rebus humanis securum nihil. Collegit se tamen & advenientes non ita multo post in Belgium GERSTORPHIOS filios jam utroque Parente orbos, rogatu amicorum in contubernium suum recepit; viam qua ad virtutem, honestatem eruditionemque eundum, admonitione fideli aperuit; nihilque reliquit intentatum eorum omnium, quæ legitime ad honores grassantibus curæ esse solent. Inde exacto inter studia cum ipsis familiaria anno, comitantibus iisdem per Flandriam, Brabantiamque visenda speculatus Londini sistitur mense Junio, anno reparatae salutis MDCLXIII, & mox GERSTORPHIIS suis per illustrem SUANIIUM aditum patefacit in Regiam, sibi per frequentia allo-

alloquia in amicitiam Dn. Cancellarii Reginæ
 Matris *KENELMI DIGBÆI, ROBERTI BOY-
 LÆI, CHARLETONI, MOSELERI, POLE-
 MANNI*, aliorum. Oxonii quoque familiariter
 usus *D. WILLISIO, WALLISIO, EDMUNDO
 DICHINSOHNO, & ROBERTO SHARRO-
 CHIO*. Inde digressus per amœniora Provinciæ
 Glocestriam, Bristolium, Wellisium, Sarisbu-
 rium, Cantuarium, & quicquid in itinere illo
 vel ars commendabat, vel arcanior naturæ genius,
 attente inspexit, tandemque adulto jam Augusto
 mense in Galliam sese cum *GERSTORPHIIS* suis
 transtulit, Dieppam in transitu, Rothomagum-
 que perlustrans, Parisiis sedem constantiorem
 elegit, ut in qua urbe hominum exemplorumque
 feracissima nobilis illa *GERSTOPHIORUM* triga
 ad virtutes, spectato tot bonorum præmio ac-
 cenderetur, a vitiis abhorre disceret tot mali-
 gnorum supplicio. Et ne ipse sibi interea deesset,
 toto, quod ibi transegit, biennio, doctis, cu-
 riosis, rerum expertis se se adjungens plane ex
 animi sententia vixit, inter profuturas cum illu-
 stribus viris doctisque hominibus conversationes,
 quos inter ex infinitis pauci enumerantur; *D.
 HABERTUS MOMMORD*, libellorum suppli-
 cum in Regia Magister, *D. GOBELINIUS* Par-
 lamenti Parisiensis Præses, *D. BOURDELO-
 TIUS, THEVENOTIUS, PATINUS, AUZO-
 TIUS, JUSTELLUS, BOUCAUDIUS, MAR-
 TELLUS, DE L' OBERIÆ, BORELLUS,
 TAMPONETLIUS*, ut innumeri alii præter-
 eantur. Cumque tandem in Daniam ad Curato-
 res suos ob rationes rei familiaris evocarentur
GERSTORPHII, jam tanto curis alienis solutior
BORRICHIIUS instituto suo alacriter institit, &
 spe-

spectatis cum cura ad Ligerim urbibus, Aurelia,
 Blesis, Richiliade, Thuronio, Salmurio, An-
 degavi inter Medentum cathedras varie tentatus
 supremis demum in arte Medica honoribus au-
 ctus est, Brabeuta *TOURNESIO*. Inde per Fle-
 xiam Cenomanosque Lutetiam reversus, post
 brevem moram Italico accingitur itineri: Et
 Lugduni quidem ad Araris Rhodanique fluentia
 nonnihil commoratus est, amicitiae *D. L' AMO-*
NIERE, BERTETTI, BUSINASII, SCHALÆ,
VILETTII illigatus: mox Gratianopoli a
 Praefide rationum Parlamenti *D. BOESSIO SAL-*
VAGNIO, & *VISANCURTIO* humanissime
 exceptus, per grande illud Carthusianorum in
 Alpibus monasterium, per castellum Sabaudiae
 Mommelianum, per Anesium consecratione Fran-
 cisca de Sales tum celebre Genevam perrexit, &
 non ita multo post secundo Rhodano Viennam
 Allobrogum, Avenionem (ubi colloquium illi
 cum *BARONE DE VILLENEUF*, ex familia
 antiqui illius *ARNOLDI VILLANOVANI* ad-
 huc superstitis, & rerum Chemicarum non im-
 perito) Tarasconem Nemausum (in qua urbe
 cum *Dn. GUIRAM* Consiliario Regio & anti-
 quitatum Romanarum scientissimo fructuosa illi
 conversatio) adiit Monspelium contendens, ve-
 tus illud Medicinae domicilium, ne nunc quidem
 Machaonum gloria destitutum, ubi praeter ceteros
 affecit nobiliss. *Dni BEAUXHOSTES* pro-
 lixa humanitas & sacratioris Philosophiae cogni-
 tio. Inspectis deinde quae fama commendabat,
 oppidis, Arelate, Aquis Sextiis, Massilia per
 Alpes maritimas Herculi olim tritas, vallemque
 Pragealam Valdensibus habitatam Pignarolum in-
 travit, & mox in Italico solo Augustam Tauri-
 no-

norum, ubi a MARCHIONE PIANEZZA,
 primario Ducis Sabaudi ministro splendide ex-
 ceptus, & cum Archiatro TORRINO de vera
 cordis fabrica inventisque recens vasis salivaribus
 amice disceptans toti mox Aulæ innotuit, ad fa-
 miliare colloquium postea admissus a MAR-
 CHIONE DE CARAGLIE, MARCHIONE
 DE S. AMIAN, aliisque, ostensumque quic-
 quid in tota urbe spectatius, in primis vastum il-
 lud opus Pyrrhi Ligorii, & Isiaca tabula Pigno-
 rio tantopere æstimata. Mediolani nihil tam ac-
 ceptum, quam Viri optimi MANFREDI SEP-
 TALII summa urbanitas & scientiarum artium-
 que reconditarum notitia; ut taceam delicias illu-
 stris Bibliothecæ Ambrosianæ, humanitatem Dn.
 TERZAGI, Dominique De LERMA, Ge-
 neralis militiæ præfecti Hispanici. Ticini antiquam
 illam Regum Longobardorum sedem contempla-
 tus admirari non debuit fabricam urbis præsertim
 autem turrium, quæ ibi plurimæ, adhuc con-
 stanter olere septentrionem. Bononiæ auditi do-
 ctiores Academici in primis vero instituta cum
 BAPTISTA RICCIOLIO ut insigni Mathema-
 tico, ita Poeta non poenitendo colloquia. In re-
 liquis Italiæ oppidis vix quicquam spectatum Flo-
 rentia vel florentius, vel urbanius, ubi ipse MA-
 GNUS DUX alter tum Apollo & magnus lite-
 ratorum stator, quin & germanus frater Principis
 LEOPOLDUS, postea CARDINALIS
 MEDICEUS, redivivus itidem Mecænas huma-
 nissime advenam excepit. Familiariter dilexere
 LAURENTIUS MAGALLOTTI, FRAN-
 CISCUS RHEDI, CARLO DATI, repræ-
 sentata ad usum exoptatum bibliotheca Medicea
 exquisitis MSSis referta. Inde postquam abiisset
 Pisto-

Pistojam, Lucam, Pisas, Sienam, tandem in urbe Roma sedem deligit anno MDCLXV. mense Octobri, ibique inter eruditorum & bibliothecarum frequentiam medius, hyemem ex voto transigit, una tantum excursionem Neapolim facta, ut Vesuvium tum flammantem & alia naturæ miracula oculis liquido usurparet, atque adeo THOMÆ CORNELII CONSENTINI, clarissimi per id tempus Medici Neapolitani frueretur consuetudine. Romæ autem familiarius utebatur LEONE ALLATIO, ABBATE GRADIO, FALCONERIO, MICHAEL-ANGELO, RICCIO, CAROLO PUTEANO, FRANCISCO CORVINO, ATHANASIO KIRCHERO, LAURENTIO SCYTHIO, adhibitus & quandoque colloquiis CARDINALIS PALLAVICINI, & sæpe accersitus ad differendum cum REGINA CHRISTINA de arcanioris Chemiæ studio, veritate, experimentis, quibus tum sacris se Palladia virago devoverat. Sub exitum Martii Anno MDCLXVI. Roma egreditur, sed pœne invitus, nec nisi vacantis in patria officii stimulatus admonitu factoque per medium Apenninum itinere ædem Lauretanam, Anconam, Ariminum, Pisaurum, Ferrariam contemplatus Venetias salutatur, Patavium consulit, ibique postquam amicus innotuisset FERRARIO, MARCHETTIS, PETRUCCIO, OFFREDO, COMITI ZABARELLÆ, Venetias repetit, satiatusque colloquiis LUDOVICI DE COMITIBUS, TACKENII, BUSTRONI, aliorum, memor inornatæ in Patria spartæ in Germaniam paulatim contendit, & Tridento, Monachio, Augusta Vindelicorum, Tubinga, Argentorato, Heidelbergæ, Francofurto, Colonia Ubiorum in Belgium, secundo quidem Rhe-

no, sed inter adversa omnia (quod lues pestifera agros urbesque late popularetur) defertur, & redintegrata ibidem cum doctis, quibus Libitina pepercerat, amicitia, Franequera, Groninga, Embda, Hamburgo, Lubeca, Chilonio, Hafniam redit mense Novembri, transacto inter peregrinandum Sexennio integro.

A reditu mox officio suo administrando se accinxit, & licet hinc praxeos Medicæ curis in urbe districtus, illinc, ex quo inter Medicos Regios numeratus, in Aula iussus apparere, partibus officii in Academia adeo non defuit, ut docendo disputando scribendoque plena opera sarcire laborarit, si quid peregrinando neglectum: imo se publico non intermissa viginti annorum diligentia usque eo probavit, ut nec necesse habuerit unquam vel conscientia suæ testimonium vel Magistratus Collegarumve, vel denique civium Academicorum formidare judicia. Docuit autem interea varii generis disciplinas, partim officii ratione inductus, partim voluntario impetu, ut esset in quo diverse genium suum periclitaretur juvenus, studiis liberalibus addictior. Et quidem IN PHILOLOGICIS prolixè commentatus est de scriptoribus antiquis Latinis, cujus industriæ specimen minutum prodiit in lucem, inscriptumque est: *Conspectus præstantiorum Scriptorum Linguae Latinae*, ipsum opus adhuc plutei asservant; Quin & adjecit *Cogitationes suas de variis linguae Latinae etatibus*, & scripto G. I. Vossii de vitiis sermonis, atque non ita multo post *Analecta Philologica*, & *judicium de Lexicis Latinis Græcisque* hætenus editis. Postea ut tyrones ex ipsis veluti fontibus haurirent limpidius, *Antiquæ Romæ imaginem* sex disputationibus ita oculis exposuit, ut res Romanæ,

næ, mores, instituta multum inde lucis claritatisque aucupentur. Cumque non sine nausea adverteret imperitum vulgus pharmacopœorum, imo nonnunquam Medentum negligentiores in enunciandis iuxta mora pharmacis inque sanandi instrumentis varie sibi excidere, *Linguam Pharmacopœorum* formavit huic malo obviam euntem. *IN POËSI* quid præstiterit, vel ex eo liquet, quod & frequenter ipse, occasione invitante, carmen pepigerit, præsertim Epici generis, & jam olim juvenis cum Smetii errores diversos notasset, de syllabarum quantitate evulgarit compendium, cui titulum fecit: *Parnassus in nuce*. Sed & annis provectior iustum opus, licet succinctum *de Poetis Græcis Latinisque* inde ab initio natæ artis, ad usque nostra tempora scripsit, Sosisque imprimendum permisit, in quo simul vernaculi Poetæ erectioris genii, Itali, Galli, Hispani, Lusitani, Angli, Scoti, Belgæ, Borussi, Dani attinguntur, subjecta de plerorumque vena & felicitate judicii censura, non illa quidem ad Phidiæ statuas ubique comparanda, sed tamen desiderantibus in hoc studio proficere haud dubie profutura. *IN CHEMICIS* prodromum initio concinnavit *De Ortu & progressu Chæmiæ*, & paucis post annis impulsus mordaci H. Conringii dicacitate plenum opus, *De Hermetis, Ægyptiorum & Chæmicorum sapientia*. Sed & bis in publico elementa Chæmiæ universæ a capite ad calcem percensuit, novisque ex disciplina observationibus locupletavit, scriptum in privato larrario adhuc custoditum. Quin &, ut civibus in metalliferas regiones ituris evidenter prodesset brevi & facili compendio modum aperuit examinandi omnes ubique venas metallicas, saxa, arenas, aquas, argillas, ut de earundem præstantia liqui-

quido constet, cui opusculo nomen imposuit: *Docimaſtice metallica*, tranſiitque ſcriptum illud poſtea non modo in linguam Germanicam, ſed & hodie in Vernaculam. Sparſit & Chemica *quædam* hinc inde in *Actis Medicis Hafnienſibus*, ut & Botanica atque Medica, quæ publico jam innotuere. In *BOTANICIS* id egit potiſſimum, ut tyronibus neceſſaria notiora evaderent, quam nimia. Hinc de Afris, Indiſque plantis non ita ſollicitus, vernis æſtiviſque in ſuburbana excuſſionibus juvenuti vernaculas herbas præcipue monſtravit, & quod caput rei eſt, uſum earundem ex quotidiana in praxi Medica experimentis ſecure tradidit, identidem admonens, eſſe in patria noſtra tot diverſi generis plantas, ut ſi exoticis omnibus deſtitueremur, non ideo apud nos deſiceret vera & conveniens medendi ratio. Qua imbuti apud nos cognitione cives, ubi ubi eos tandem conſtituit fortuna poſſunt inemptis germinibus & de ſua familia & de egentioribus ubique bene mereri. Utque tenacius hæerent quæ ſylvas & prata hinc inde perambulando diſcipulis in hoc genere inculcarat, ea omnia in Lyceo explicatius dictavit methodumque utendi, fruendi intelligenter expoſuit. Edidit & ſcriptum *De uſu indigenarum plantarum in Medicina*. In *RE MEDICA* iterum iterumque non inſtitutiones duntaxat artis ſaluberrimæ auditoribus interpretatus eſt, ſed & univerſam praxin inde ab exordio ad finem docendo proſecutus multum quidem antecedentium ſcriptorum tribuit placitis, ſed & plurimum ad leſtos ægrorum diſci experiundo notavit. Sæpe fabricam offiſium in corpore humano oculis diſcipulorum ſubjecit, uſum deſignavit & varia chirurgorum filiis ſalutaria adſperſit. Sunt & alia varii argumenti de
qui-

quibus, quoties vocabat opportunitas, differuit, in quibus exstat tractatus ejusdem *De somno & somniferis. De Cabala Characterali. De causis diversitatis linguarum. Memoria Dn. Oligeri Vindii. Oratio jubilea Evangelica. Taceo Orationes ejusdem in promotionibus Academicis natas, sed nondum prælo commissas: De variis modis excitandi ignis, atque de Phosphoro. De natura sanguinis & transfusione ejus. De oraculis Antiquorum. De contagio non solum morborum, sed & vitiorum. De furore Poetico. De vero usu Logices. De Lixivio & acido atque utriusque pugna. De experimentis Botanicis. De veris succini natalibus. De qualitatibus occultis. De usu studiorum Academicorum, etiam in re militari. De forma serpentis, qui Evam decepit. De natura dulcedinis. De somno animalium ad plures menses continuato. De studio præloquendi Latine. De menstruis Chemicorum. In Decanatu Philosophico, quem Magistratum Dn. Collegis ita volentibus, integris annis XII impigre administravit, post examinum solennia MDCCXXVI creavit Academiae cives, CLXII. Magistros, DXLII Baccalaureos. Quibus adjiciendi merito aliquot Medicinæ Doctores ab eo summis in ea arte honoribus insigniti. Rectoratum Academiae bis gessit, & primum quidem eo inter purpuratos Regios ordine, quem primæ sanctiones Academicæ huic officio attribuunt. Anno seculi labentis LXXXVI inter Assessores justitiæ in summo Tribunali ab August. Rege CHRISTIANO V confidere jussus est, prorsus ex inopinato. A conjugio tota vita abstinuit, ut eo philosopharetur expeditius. Disceptatis in suprema justitiæ curia causis Anno 1687 Candidatos Medicinæ in praxi Medica exercuit, plantarum usum*

usum Medicum solennibus in agrum Hafniensem excursibus edocuit, & privato collegio Docima-
sticen metallicam cum celebrioribus operationi-
bus Chemicis non voce tantum, sed & ipso opere
auditoribus demonstravit. Anno 1689. novis, ita
volente sacra Reg. Majestate, auctus est honori-
bus, titulo sc: Consilarii in Cancellaria Regia,
sed & ita volente sacratiss: Divina Majestate, novo
in vesica arrosa genere tormenti; cui Christiana
patientia occurrit, donec.

*Et hic substitit incomparabilis hujus viri manus,
quæ tam divina exaravit ingenii BORRICHIA-
NI monumenta, ut universo orbi innotuerit, &
tam liberaliter dedit, ut Patriam sibi æternum de-
vinxerit. Sed & quæ de ipsius legatis & quæ de obi-
tu scire humanissimus Lector optaret, ex Program-
mate Academiæ Hafniensis, (quod à Nobilissimo
JOHANNE MULENIO Medicinæ Licentiatō &
Professore celeberrimo Academiæque Secretario fide-
lissimo compositum sub nomine & auspiciis Rectoris
Magnifici Excellentissimi OLIGERII JACOBÆI
ante biennium, & ipso quidem die quo Mani-
bus beati BORRICHII jussu fierent prodiit,) huc
apponam.*

Sed adhuc clarius. (proxime præcesserant de
virtutibus & Pietate Borrichii) patescit amor Cœ-
lestium; quas enim, benedicente Deo Opt. Ma-
ximo, labore atque industria sua collegerat opes
& facultates, easdem in honorem ipsius, non ut
inde sibi famam aut nominis immortalitatem au-
cuparetur, larga manu iterum erogavit. Instituit
namque, ut & sufficeret juventuti Academicæ
necessariis destitutæ adminiculis præsidium ali-
quod in uberiora Studiorum incrementa, & fa-
melicis afflictisque solamen obtingeret: Illis quip-
pe

pe domum plane lateritiam magnificentissimæ structuræ reliquit, ubi omnia cernuntur splendideapparata, cubicula octo cum suis Conclaviis, sedecim destinata Studiosis, modestia, virtute, ac doctrina conspicuis; amplum Auditorium varie exornatum, ut in hac palæstra commodius lacertos moveant Juniores Sacris Apollineis devoti; Supellex libraria exquisitæ elegantiae diverso studiorum generi inserviens, cui adhærent manuscripta rariora; cernitur ibi quoque Laboratorium Chemicum Medicinam excolentibus profuturum; cernitur hortus floribus arboribusque confitus, oculis recreandis, animo pascendo dicatus. Hoc tam sumtuosæ structuræ domicilium vocari maluit COLLEGIUM MEDICÉUM, quam ut a sup Nomine appellationem traheret; nihil enim arrogantiae, nihil fastuosi ostentabat toto vitæ cursu, sed fortuna ac felicitate sua summa usus est modestia. Utrisque, tum hujus Collegii incolis, tum aliis egestate, ærumnis, & imbecilli valetudine oppressis, nec non alumni Scholæ Ripensis ingentem pecuniæ summam attribuit, quæ, resignatis post obitum testamenti tabulis, in Collegio Consistoriali annuo spatio reservatis, explevit numerum viginti sex mille & trecentorum Joachimicorum. Plura adhuc in laudem & perpetuam commendationem Eminentissimi Viri merito adducenda essent, sed cum angustioris pagellæ spatium nequaquam omnia includantur lacunam hanc justis explebit præconiis Nobilissimus & Ampliss: Collega PAULUS VINDINGIUS, Assessor in Summo Tribunali Justitiæ, Colleg. Consistoriali &c. Oratione Parentali Beato nostro supremum persoluturus honorem proxima die lunæ hor. 2 pomeridiana.

Bien-

Biennium est, ex quo valetudinem, virili ætate fatis firmam, nisi quod cum angina subinde colluctaretur, sensit non nihil labefactari, oborto ex insidiis hoste, quem calculum vesicæ nominamus; cui selectissimis quidem occursum pharmacis, sed crescente in dies malo retrahere se a negotiis publicis coactus fuit, cum nec curru vehi, nec expedite obambulare permiserit calculus jam grandior factus. Tandem incassum omnia tentari atrociores indicabant dolores, ante sex invalescentes septimanas, qui sensim enervare corpus, frangere vires, somnum interpellare, inducias dare nullas cœperunt: itaque cum aliud non superesset remedium nisi quod Chirurgia subministrare solet & acerrimi urgerent cruciatus, serio quotidie secum pensitabat, satiusne esset omnia prius experiri, quam acerbissimis succumbere doloribus: tandem re diu multumque agitata cum optimis ac fidelissimis amicorum statuit ferro submittere se se, haud equidem ignarus in hac operatione unicam ferè valetudinis spem esse repositam nisi proVectior ætas, & vires debilitatæ dissuaderent. Antequam vero hanc medicandi sortem in se admitteret, cum anceps ac dubius appareret eventus, mature salutis animæ prospectum voluit per Virum admodum Reverendum & Gravissimum Mag: JOHANNEM ADOLPH. BORNE-MANN, Assessorem in Collegio Consist: ac Præpositum Sockelundensem &c Refocillatus jam corpore ac Sanguine Servatoris Christi paucis post diebus XIII. nempe Septemb. (*hora undecima ante meridiem*) peritissimi Artificis dexteritati imperterritito animo se commisit, præsentibus Nobilissimis atque Experientissimis D. HENRICO à MÜNICHEN Sacræ Regiæ Majestatis

Archiatro ut & D. MARCO HERFORT Medico Aulico meritissimo, aliisque Chirurgis Exercitatisissimis. Cæterum magnitudo & durities calculi optatum elusit successum; commode enim per incisuram neque extrahi, neque instrumentis diffringi absque præsentissimo vitæ periculo poterat. Nihil tamen inde commotus, sed plena in Deum fiducia, & certissima spe æterni gaudii firmatus, symptomata graviora, & dolores per intervalla affligentes incredibili pertulit patientia, donec tantæ molestiæ, tot insomnes noctes, tot indomabiles cruciatus novissime III. Octobris (*hora matutina septima*) in mortem terminarentur placidissimam. Ita conspectui nostro subduxit se fulgentissimum illud totius literati Orbis lumen, cujus tamen splendor nitidissime in ævum collucebit sempiternum. Vestrum erit, Cives Academici, quorum prosperitati & commodis tantopere invigilavit, providere, ne apud vos unquam BORRICHII Nomen obsolescat; veneramini cineres Apollinis Vestri, Conditorio solenni hodie pompa meridiano tempore inferendos; quibus augustus in templo Divæ Virginis paratus est locus, ubi Sepulchrum ejus conspicitur, sibi, amicis, Collegiique Medicæi habitatoribus exstructum, ut corpus a doloribus calculi jam securum quiete contegatur, dum fama Excellentissimi Viri per Orbem volitat, & Gloria in sermone ac memoria omnium latius vagatur, cujus apud nos exstabant Virtutis, doctrinæ, prudentiæ, pietatis, ad omnem æternitatem impressa vestigia. Hafn. die XXX. Octob. Anno M DC. XC.

Nec invidebimus benigno Lectori geminam supra laudati Vindingii inscriptionem, alteram Effigiei, alteram tumulo Borrichii dicatam: (1)

(1)

Ara Corinthiaco nil concessura metallo;
 Quis sculptor tanti condidit ora Viri! (tos
 Cerne tuum heic, Medicina, ævum, mirare lacer-
 Et decus, & Genium, Lingua Latina, tuum.
 Cujus in obsequium confurrexere Camcenæ,
 Et numeros flexit promptus Apollo suos.
 BORRICHII æternos se fama sacravit in annos,
 Dum saxa Arctoo stant Medicæa solo.

(2)

Quicquid ex æterno Naturæ rescripto commu-
 nem mortalitatis sententiam deprecari non
 potuit, post longam cum interno hoste luctam &
 dolores humana fere constantia majores, in me-
 lioris vitæ exspectationem, & desideratæ quietis
 fructum hoc in loculo reliquit vir incomparabi-
 lis **OLAUS BORRICHIUS** Sacræ Regiæ Ma-
 jest. Consiliarius Cancellariæ, Assessor in supre-
 mo Tribunali Justitiæ, & Collegio Consisto-
 riali, Medicinæ & Philologiæ Professor. Cætera
 Orbi tradidit, Immortalem nominis sui memo-
 riam, & famam cum æternitate certaturam. Vixit
 cœlebs, sed ex Musarum filiis tot adoptavit libe-
 ros, quot in Collegio a se pie fundato Pietatis
 & Virtutis exercitiis tanto Parente dignos se
 ostenderint. Natus est Anno M DC XXVI, die
 septimo Aprilis. Denatus Anno M DC XC.
 Quiescat in Pace.

OLAI BORRICHII CARMINAVARIA.

I.

Infelicissimæ *Αποκαταστάσεως*

CHRISTIANI WILHELMI

Administratoris quondam Magden-
burgici levis adumbratio ;

Ad Virorum maximum

D.D. CASPARUM BROCH-
MANNUM

Sialandiæ Episcopum.

Viderat horrendas Dux Magdenburgicus artes,
 Erroresque graves, quos passim sparserat ille
 Mentitus Petri nomen ; deriserat ausus
 Tanti lenonis ; Cum demum Cæsaris ira
 Surgit & armato prosternit milite Trojam ,
 Auspiciis, Papenheime, tuis : Wilhelmus inermi
 Quid faceret dextra ? multis custodibus arcte
 Servandus trahitur : ruit hinc constantia magni
 Principis, indigno mox sollicitata furore
 Pontificis ; sævus Phalaris namque imperat ut sit
 Impius, ostenso dictans perjuriam Tauro.
 Spemq; metumq; inter sanctam dediscere mentem
 Incipit infelix, atque evilesceat passus
 Dogmata scripturæ, medicatum melle venenum
 Canisio dictante bibit : mox perfidus alter
 Cum conjuratis cœlum rescindere monstris
 Inflammaré Ducem cupiens in viscera sanæ

R 3

Do-

Doctrinae vertit dextram; nec vana Quirites
 Bellua, sed Josaphat, Constantinumque suosmet
 Induere in laqueos satagit, dum Maximus orbis
 Arctoi Rector petitur; dum spicula torquet
 In Regem, sperans debellatura Leonem
 Somnia magnanimum, & vani commenta cerebri.
 Argumenta vibrat, faciunt mendacia promptum,
 Facundum sine mente sonus; malefana propinat
 Dogmata lecturo, speciosaque nomina facto
 Imponit, nescitque suas & venditat iras (agmen
 Lingua, Alemanne, tua, quo magnum promptius
 Pertrahat in casum, dentesque in voce relinquat.
 Occurrit magnus BROCHMAND, numerosa
 retundit

Spicula Divinos simulatè imitantia cultus
 Afflatus propiore Deo; nam jactibus iisdem
 Interitum, vitamque parat, dum perfidus hostis
 Sternitur & veris firmanitur dogmata templis.
 Audacem proba causa facit, promptumq; Minerva,
 Inviictum Codex facer, & mirabile acumen.
 Hic cadit ingenti sparsum molimine falsum, (cens
 BROCHMANNO larvam tollente, hic debile lu-
 Obscurat speculum LYCHNUS; SPECULA-
 RIA noctu

Caligant, splendet LYCHNUS; Sic tempore lethi,
 Romanum sordet speculum, lychnusq; triumphat.
 Scilicet ostendit quo possis tramite Olympum
 Scandere LYCHNUS ovans, sed quo descendere
 possis (LUM.

In cœlum, tibi monstrat iter ve grande SPECIL-
 I nunc & magnis gaudens lætare triumphis,
 Exuvias numera Sartor; quin stigmata primum
 Quæ tibi conflictus peperit, quæ vulnera pectus
 Aversum gestat, prius hæc narrare memento.
 Sed velut in bello miles sibi conscius alti

CARMINA VARIA. 391

Vulneris, extremas moriens ardescit in iras,
 Attollitque manum, & ferro labente minatur :
 Sic exarmatus, sic immedicabile corde
 Vulnus alens monstrum moriturus colligit æstus,
 Ridendasque minas, & verba cadentia tollit
 Dentibus infrendens ; Crispini scrinia lippi
 Compilat, Patresque oculo fugiente pererrans
 Instaurare parat nugas, & crimina falsi
 Committit manifesta, citatque interrita charta
 Quæ nunquam scripsere Patres; mendacia quodvis
 Ostentat folium; cumulatur crimine crimen.
 Quo moriture ruis, majoraque viribus audes
 Deplorate nimis ? tantos a crimine sumis
 Infelix animos ? sed cornua sæcta resurgant,
 Cur spolieris erunt, non cur metuaris ab hoste.
 Sic quas postremo Divinæ offundere luci
 Nubes tentasti, pellit, mirabile, tanta
 Dexteritate sua Præsul, verusque Dialis
 Flamen ut æterno perstet fundamine nixa
 Relligio, nullis post convellenda sagittis.
 Macte tua virtute Pater, tali itur ad astra
 Limite, sic omnes nomen revirescit in annos
 Brochmanni & toto florens cantabitur orbe.
 An dubium est habitare Deum sub pectore tanti
 Præsulis ? & Christum Divino Numine totum
 Dispensare virum ? cum quævis linea magni
 Authoris sacros non dissimulare Calores
 Flaminis ætherci valeat, quod scripta loquuntur
 Aurea Divinis passim splendentia verbis,
 Sive docere placet, seu confutare rebelles
 Adversosque Deo, diri seu conscia facti
 Pectora solari, dubiosque evolvere casus,
 Qui miserum torquent animum, mentesque fati-
 Sed quo devolvor ? vires & copia fandi (gant.
 Nulla mihi, dignumque nihil mens flumine tanto

Repperit ingenii; vox omnis & omnia verba
 Laudibus inferiora tuis, quæ secula nunquam
 Postera victuris præfint, nec lingua nocebit.
 Hic Libitina nihil sibi vendicat, alter Apelles
 Se calamo pinxit nullo debilis ævo.

(2) Ad 27. lectissimos Juvenes
 primum in Philosophia gradum
 Anno 1648 ambientes.

Arma canant alii, fasces, strictasque secures
 Et Martem in validis ructantem sava carinis
 Bella, paludatos Reges, monumenta, tiaras,
 Quos ad majores soccum transferre cothurnos
 Calliope voluit; graciles sufferre recusant
 Pondera tanta humeri, nec mens Mavortia spirat
 Tympana, sed placidæ gaudet dictata Minervæ
 Induere in carmen, meritis & florida lauris
 Tempora, quæ certum meditatur Pallas hono-
 Cantare, Aoniæ dum læta altaria Divæ (rem
 Thure calent, Phœboq; sacris cadit hostia templis.
 Viderat Hafniadum mœstas incedere gentes,
 Et Danas lugere Domos, lugere Clientem
 Præsidium demptum, pullo diadema colore
 Squalens & tristi latrantia pectora luctu
 Palladiæ gentis; solitas nec tempora lauros
 Cingere, nec virides hederas, sed lambere taxum,
 Pieriasque simul Musas singultibus ultro
 Moerentes tragicum moliri gutture carmen,
 Cum sic Phœbus ait: nigris semperne cucullis
 Gens immerfa sedet? tepido num semper oculo
 Funereas dolet ire faces? quin porrigere frontem,
 Sic voluere Dii; magnus qui fulmina vibrat
 Jupiter Heroi rursus transcripsit habenas

Ma-

Magnanimo Cimbrum; nova mixta levamina lu-
ctum

Excludent veterem, condemnabuntque tenebris.
Sed mihi non satis hoc; rursum Phœbéa loquentur
Pulpita & Aoniam velabit adorca gentem.
Ipse ego tergemini qui fungor munere Divi
Hic inhonorus eam? tripodemne palatia nostrum
Spernant & nullo maectentur honore Camœnæ?
Quin vigilate viri, dulces haurite liquores,
Pectus ab insipido dirimit queis nobile vulgo
Noster amor, Clarii veneranda volumina Phœbi
Volvite non segnes, mea nam pulcherrima Daphne
Provocat ingenuos animos, animatque calores.
Dixerat. Aserai monitis immota tenebant
Lumina Castalii juvenes, quos Pallas ab annis
Nutravit teneris, & castigavit ad unguem;
Quos nec amor vitii turpis, nec amica salaci
Ebria planta Deæ, nec imperiosa Megæra
Pigrities unquam excussit tramite honesti.
Sirenum voces inter, cassesque latentes
Præteriere vatros oclusis auribus hymnos.
Mensque manusque vigil, sapiens & mascula virtus
Imbuit hos Juvenes, hos cunctis plena Camœnis
Porticus, & magnus Stagiræ finxit Alumnus.
I nunc & stantes in curribus Æmilianos
Dimidiasque Curi statuas ostende, Cleanthe
Misto, cui pulchrum est alienæ incumbere famæ;
Stultitiam! nec enim quicquam juvat undique ceris
Atria dedecorare Patrum, si vivida virtus
Exulat & turpi sordet farragine lingua.
O dilecta cohors propriis innixa lacertis
Pectora circumfers, propriis virtutibus ultro
Lauriferam Sophiæ meruisti ferre coronam.
Ecquid Scyllæam rabiem, Cyclopiæque arma
Miramur domuisse Patres? quid sanguine pastos

Humano Diomedis equos, taurique ferocis
 Cornua, Tartareumq; canem, Lernæq; venenum?
 Herculeum fane; sed & id magis Hercule dignum
 Commotos proprii compescere pectoris æstus.
 Scilicet hoc voluit Pallas, cum laude dedistis
 Effectum id Juvenes, nec enim juvenile perussit
 Pectora vestra malum, vitiis qui bella parastis.
 Jamque favete viri, Clarius Deus ora resolvit:
 Maestiano Juvenes! vester Dominatur Apollo,
 Vos o difficiles aditus, vos frigora brumæ,
 Iras, insidiasque, catenatosque labores
 Musarum in castris perpeSSI, plaudite, fructus,
 Fructus adest; vestros modo laurea vitta capillos
 Implicet & titulum superaddet splendida bacca.
 Ars mea sorderet, meritam nisi præmia laudem
 Exciperent, paribusque labos & gloria starent
 Auspiciis; jam Flora redit, jam Maja recurSAT
 Fœta bonis, solitas revocat Philomela querelas;
 Singula quid referam? Nereus, cœlumq; solumq;
 Cuncta placent, meritis modo digna dedisse place-
 Præmia; jam sertum de colle bivertice Pindi (bit
 Cum Musis texunt Charites, Parnassia Dona.
 Sed noster legatus erit, subsellia scandet
 FROMMIUS atq; meis laurum decernet alumnis.
 Conticuit. Patres Cathedræ, Charitumque mani-
 plus

Permessique chorus meritis & honoribus auctis
 Applaudunt, geminat votivo corde Lyceum:
 Sic prodest Phœbo, sic sic adoleffe Deabus
 Thura Novensilibus; sic confert inclyta Pallas
 Nomina, nominibusq; animos, animisque favorem.

In Musæum rariorum Naturæ (3)
& Artis partuum WORMII.

Cedite Pyramides, Mausoli cedite busta,
Et Philadelphæi Bibliotheca Ducis.
Vos tot Myriadum vix congersere labores,
Plus hîc unius dextera sancta viri.
Sive placet Superi miracula cernere mundi,
Sive quod in gremio dives abyssus alit.
Omnia *Wormiaci* pandunt miranda penates,
Ipse tamen magno pectore plura tenet.
Tartarus hic Boramerz, videt hic gens Turcica
China tuas gazas, & Calcutte, tuas. (Maslach,
Quæ nondum effoetæ fundunt animalia nubes,
Ovaque scemineo vera reclusa sinu.
Quicquid in Arctoa convasat semifer Hecla,
Ætnæo quicquid Mulciber ore vomit.
Altera Phœbeo vestitum lumine saxum
Et lapidis gressus altera cista notat.
Hæc Libani dotes, Paradisiacasque volucres
Ast Hierichuntinas altera capsâ rosas.
Tertia compactum cernit lapidescere panem,
Enceladi costas proxima quarta stupet.
Explicat hîc furvas atrata eiconia vestes,
Et confers niveam, muscule rare, cutem.
Cerneret heic doctum Pyrrhus redivivus Acha-
Et Pluto mineras, & sua mollis Arabs. (tem,
Nil opus ut transtris studiosus circinet orbem,
Una domus *Wormi*, quæ tenet orbis, habet.

(4) In honores 24. primæ laureæ
Philosophicæ Candidatorum
Anno 1650.

Distinguit natura vices, nec limite semper
Pignora consueto, quamvis oculata, coercet,
Muneribus variata suis; hinc stagna residunt
Exficcata, novo persæpe repullulat ore
Flumen & incultis mutantur saltibus arva.
Scilicet Exemplis stamus, nec segnius illâ
Alternare locos, alioque volumine cursum
Vertere Phœbeæ spectamus lumina gentis.
Ante quidem helleboro vixit, laurumq; momordit
Græcia, sed sparsam sepelivit nescia famam
Barbarico corrupta sago, foetisque triumphis
Dilaniata, lubens victas victoribus artes
Tradidit infelix, laurisque librisque relictis.
Post didicit migrare solo, post gloria Phœbi
Accessit propius, cum contemplata quietem
Sedit, & illustri posuit se mente Catonum.
Hinc Italis assueta diu protendere fines
Arfit & egelidos non aspernata Triones
Auroram liquit, Cimbrique renascitur orbe
Imperiis gaudens Danis; quæque alma per urbes
Servitium regnumque tulit, totiesque reverrit
Grajorum cineres mediis modo fulget Athenis
Hafniadum, figitque lares, ubi totus in aure,
Totus in ore sonat Phœbus vertigine fessus
Tandem, Alemanne, tua: Dano sic crescere laurus
Asparagi didicere solo, fructusque quotannis
Promere vernantes, & inextirpata Minervæ
Germina mansuris sobolem vincere corollis.
Hinc toties floret, totiesque maritat ad artem

Pan-

Panſophiæ mentes, ſtudiis queis pectus honeſtis
 Excultum ſplendet, cœloque propinquior aura,
 Unde animum moresque trahunt; non naſcitur
 Delphica Penelopes ſponſis, lapſoque Catoni (arbor
 De Cœlo, curviſque animis, ſomnique patronis.
 Secum habitent Junonis aves, quas nulla redemit
 A vitiis virtus, queis læva in parte mamillæ
 Nil ſalut egregium: genio cœleſtium inani
 Deſidiæque procis nullas ereximus aras.
 Sed Phœbea cohors, merito tua diſcrepat illis
 Et vox & ratio, divinorumque capaci
 Pectore lauriferi conſcendis culmina Pindi.
 Hinc decus Aonidum, Borealis gloria terræ
 Inſtaurata micæ, exſpectat æque palæſtræ
 Gymnaſium præfers vultu; tibi laurea vitta
 Artifici crevit ſtudio, vigilique Camœnæ
 Conſcia Luna tuæ eſt; viderunt Pallada cultam
 Ignibus in varias cœlum laqueantia formas
 Sidera & exhaustæ ſenſerunt frigora brumæ.
 Aëra quid craſſum, naresque Aquilonis obeſas
 Inculcas, Suffene, Dano? quid frigora mentis
 Tibridis & Rhodani potor, tuque accola Rheni,
 Atque Iber atque Brito? quid inexplorata remordes
 Virgula Cenſorum? velut hic ſanctiſſima ventris
 Majeſtas cenſenda foret, caſſumque Minervæ
 Pectus & Auguſto recitantes menſe Poëtæ.
 Errat Ariſtarchus, nec enim libare Prometheus
 Æthereos ignes ſoli duntaxat Eoo,
 Auſtriniſve dedit, Boreas quoque munere tanto
 Lætatur, nebulasque ſuas indagine mentis
 Diſſipat optatâ ſolers, frigusque calore
 Pectoris excludit, genioque illuminat Arcton.
 Sic lapidi ſuus ignis ineſt, fulvoque metallo
 Flamma, licet tactu gelido, ſobolique Trionum.
 Nec ſunt rara adeo veſtigia, vel totidem quot

Thebarum portæ: simul & virtutibus obstat
 Sufflumen prægrande Danis; contracta supellex
 Æris adest, sistitque gradum, sic flaccida bulga
 Imperat & magnos cogit sopirier ausus. (lum
 Nonne hederam, Censor, præsentē statumine cœ-
 Spectantem cernis; si desponsata resolvas
 Brachia, reptabit, suetosque ejuret honores.
 Da Mæcenates mox inventure Marones,
 Livide, fastidit sterilem, sed laurea pingui
 Luxuriare solet gleba, & custodibus umbris.
 Si tamen & nostras lolium inter serpere Musas
 Contigerit, toto tribulorum fructus in orbe est,
 Et Soli maculæ: non verrucosa barathri
 Turpat Aristotelem facies, non atria pulvis,
 Hecla nec exactum terræ decircinat orbem.
 Aspice quot lauros verso cum sole reducit
 Porrua, Phœbeas inter numeranda Magistras
 Prima, quot adducat venerandæ germina bacca.
 Hic nos, hic Juvenes, atque argumenta retentæ
 Palladis, hic Musas, cognataque nomina stellis
 Sistimus, & tripodi notos; his ora Minervæ
 Induit ingenium, nec delassabile Musis
 Pectus, & ingenuis fœcundat munera linguis.
 Inde virescenti crines ornabere lauru
 Gloria Castalidum, meritosque expendet honores
 BANGIUS, & totam decorabit bacchare frontem,
 Auspiciis, THOMÆE, tuis, ne Zoilus ungue
 Infestet scabro baccas: sed sæviat ille,
 Efflet & in cœlum pelagus, morfuque fatiget
 Pallada, contusi erepitent sine vulnere dentes.

Ad (5)

D. JOHANNEM RHODIUM

de venis lacteis differentem.

Cedo tuam, deviēte Chares, deviēte, coronam,
 Præconesque tuos, nunc se jaculatur in auras,
 Exarmatque tuam Rhodiana Colossica molem
 Viribus, occultas dam pandit sedula valvas
 Naturæ, gremiumque chyli mundique recessus
 Exigui; prostrate Chares, tibi viscus ahenum
 Sufficit formasse tuo, vastumque Colosso
 Corpus & immenso lambentem sydera truncum
 Vertice; sed minimo mirandam claudere pugno
 Structuram, calamoque cibi tot commata priscis
 Incomperta sequi, tot inexhaustosque canales
 Purpureæque vias animæ, qui circinet artus
 Hic Rhodus, hic *Rhodus* palmam lucratur, & omni
 Suspendenda tholo depromit munera solers
 Naturæ, totamque sagax spatiat in artem.
 Maēte tua virtute, Rhodum sic perge Colossis
 Exornare tuis: hirci transversa tuentes (retra.
 Non remorentur iter, tua nec, nove Mome, pha-
 Dum *Rhodium* rodīs, rhododendra asperrima ro-
 Zoile, rodentem corrodunt spicula linguam. (dis,

Ad (6)

D. PAULUM RESENIUM;

de sensuum organis disputantem

Organa parva quidem; sed queis solertius un-
 Effinxit natura nihil: sic orbibus orbes (quam
 Connectunt oculi: totum sic parvula cœlum

Pu-

400 OLAI BORRICHII
Pupula collustrat : Sic Lydius ille saporum
Formatus lapis est : geminae sic ostia pandunt
Nares olfactus : sinubus sic atria cernis
Detornata soni rumpantur ut ilia Momis.
Hanc dum pertractas studiis exculte *Reseni*,
Exigui faciem mundi, sensusque coloras
Instrumenta tuo genio, manifestius omnes
Igniculos Patrii splendoris cernimus, & mox
Flammam virtutis tantæ cernemus avitam.

(7) In nuptias
JANI LASSONII
&
MARGARETÆ LUNDIÆ.

Oratio Veneris ad Misogamos & sponfos.

Quid toties bellum dedignabare maritum ?
Quid tibi sordebat, trux Atalanta, Venus ?
Nempe tuas poteris vel adhuc numerare clientas
Militat in castris rara caterva tuis.
Quod si Vestales, bellatricemque Dianam
Objicis, & paucos, sed sine mente, viros ;
Nos contra, vastum nostris sub fascibus orbem
Cernimus atque ipsum subdere colla Jovem.
Regnat ubique Venus, totasque perambulat urbes
Et modus est regni non habuisse modum.
Succubere sacri, mihi succubere profani,
Quos habuit mundus, quos habiturus erit.
Non, licet ex toto facundia confluat orbe,
Non, si Divinum Nestora reddat humus,
Vincent Misogami, nec enim mea lancea fallet,
Quæ solet in jussu stare parata loco.
Pulveris exigui jactu compressa fiescent,
Quæ promit fortis garrulitate Bias.

Fal-

Fallor an hanc mentem febrilem querquera febris
Induit in doctum, non abitura, caput.

Non placet antiquæ monumenta accersere famæ,
Aspice quam prompta est Hafnia ferre jugum.

Cernis ut Idalias vibrat *Lassonius* hastas,
Cernis ut accenso *Margaris* igne calet;

Ille Patris magnum decus, & non degener hæres,
Illa in virgineo gloria rara choro.

Virgo potens facie, sed virgo potentior arte
Hic tuus est Helicon, hic tua Cyrrha salit.

Ut Lugdunensem Rhetor dicturus ad aram
Palles, ignotum jam subitura jugum?

Sponsa remitte metum, pia sponsa remitte pudorem,

Non sequitur pavidam bellua torva feram;
Serius ille timor non sit, simulata recede,

Nec fuge, quo fugias, quo capiare, fuge.
Scilicet in vacuo furor est sterilescere lecto,

Et damnare sacras, Ambrosiasque dapes.
Lucra parit versas Aquiloni ostendere glebas,

Sed quas divitias terra inarata dabit?
Hæc in clavigeras, cum se demitteret ulnas,

Pectore lustravit Deianira suo.
Hæc pia Penelope committens brachia Ulyssi,

Brachia Sithonia candidiora nive.
Crede mihi Scythicas subito spectabis eremos,

Omniaque in purum, mox abitura nihil,
Illa Dionææ si deflagraret in orbe

Flamma, vel e mundo se removeret Amor.
Recte igitur pateris precibus mansuescere pectus,

Candidaque ingenuo porrigis ora viro,
Quem dudum Charites enutrivere Magistræ,

Et Themis & Dani callida turba fori.
Ite per obliquos morborum examina mundos,

Hinc procul, Eoas ite, habitate plagas.

Nil

Nil horum meruere manus, non triste bidental,

Et sacra polluto non tetigere pede.

Vos sponsi, indomitis fremit orbis & orcus in ar-

Seu pax sanguineum pellat, agatq; Deum, (mis,

Incolumes seros vitam ducetis in annos,

Horrebit vestros mors temerare lares.

Non nisi formosi cernetis praelia lecti,

Non nisi quas inflat blanda cupido tubas.

Lusitet in patriis Æneas parvulus aulis,

Et videat gemmas, gemmula clara suas.

(8)

Ad

Dn. GREGORIUM CHRISTIANUM

Conrectorem Hafniensem, cum Anno

1651. Philosophiæ Magister crearetur.

Quamvis nativo virtus splendet in auro,

Divitiis animosa suis; nec fascibus ullis

Altius assurgat; non inclarescere vulgi

Plausibus, aut celsas cupiat scandisse Curules;

Hanc tamen invitam laudum proluxa caterva

Insequitur, Dominamque suam diademate fulgens

Ambit honor, gaudetque comis inserpere laurus.

Sic tua jam dudum virtus, clarissime Cimber,

Fortunæ secura stetit, splendore refulgens

Ipsa suo: pectus non inflexere labores

Sponte catenati: mens se diffundit in omnes

Palladis Articulos: nunquam tibi marcida luxu

Otia: vix somnos studium permisit inertes.

Interpellatæ donec sufflamine longo

Devinxere tibi laudes caput, atque repertæ

Virtuti comes ire suæ fecunda corollis

Glo-

Gloria, & invit os tentavit lambere crines.
 Floreat ista precor laurus tua tempora circum,
 Et dilata diu totis jam germinet annis
 Splendida, nec longo marcescat adorea seculo.

In nuptias Herois generosissimi (9)

Dn: ERICI KRAGII

Augusto Danorum Regi a secretis intimis,
 & Nobiliss: virginis

WIBICHIÆ ROSEN-
 KRANTZIÆ.

Anno 1653.

Sistite hyperborei versanda negotia regni,
 Sistite, dum grandes delenitura labores
 Gaudia delibat *Kragius*; dum læta Diones
 Bella triumphatis Heros exercet in arvis.
 Sic mirabundo cum versaretur in orbe
 Amphitryoniades, quamvis in publica mundi
 Commoda, belligeræ libraret verbera dextræ,
 Succubuit Paphiæ telo, calathumque gubernans
 Omphalees, paulum clavamque minasque reliquit.
 Intervalla placent, & spiramenta laborum
 Diis magnis, parvisque simul; non Jupiter ipse
 Jura secuturo semper dispensat Olympo.
 Nec semper Geticis Mavors Gradivus in armis
 Fulmineo ruit ense minax, dextramque cruentat,
 Sæpe sed Idalios amat inter spargere lusus.
 Hic Heros noster, sacra dum vestigia calcat
 Tot pedibus signata Deum. Jam publica mentem
 Possedere viri longum: Si Martia spectas
 Gesta, vides circum Trojanos Hæctora muros

Agmi-

Agmina magnifico fundentem hostilia ferro,
 Cum Patriæ sic bella jubent: sensere Sueones
 Pectus ad oppositas non exhorrescere turmas.
 Si pacata cupis, facundum cernis Ulysses
 Munia prudenti disponere cuncta cerebro;
 Rectius haud Astræa potest, si quando revifat
 Danica pacifico famulantia regna Quirino.
 Seu librare placet, quæ per tot sedulus annos
 Archivo spectante facit; seu publica regni
 Munera vicinos inter sat cognita Suecos;
 Seu Jovis Arctoi, quæ nunc mysteria versat.
 Sed quo me ducis mea Musa? quid incipis audax
 Ægæum tenui pontum transmittere cymbâ?
 Icarios vita cursus; quis præter Apellem
 Fortis Alexandri sat digne expresserit ora?
 Id tantum mea plectra volunt, vicina Tonanti
 Nomina curarum tantam excipientia molem
 Non frustra in Paphiæ castris inquirere asylum.
 Salve igitur dilecta Cypris te tanta Diana
 Dispensante venit, pro qua vel Jupiter ipse
 In pluvium decies sese converteret aurum.
 Attonitæ stupuere Deæ cum labra moventem
 Aspicerent, tandem clamant: spectate supremum
 Naturæ conantis opus; jam Danica tellus
 Progignit Divas; istis se noster Olympus
 Incassum jactat titulis; quæ forma genarum est?
 Sydereæ quis frontis honos? quæ gratia linguæ?
 Illa catenatas Domini dulcescere curas,
 Illa facit blandis salientia pectora dictis.
 Non magis Ambrosii quondam plenissima mellis
 Verba sub Oebaliæ fluitantia gutture lassum
 Mulcerunt Paridem, cum post exhausta reversus
 Prælia sanguineos excussit corpore grumos.
 Illustres animæ, Danorum lumina, fausto
 Omine securos tandem miscete calores.

Auspiciis, Cytherea, tuis : sine conjuge cœlebs
Sceptringer interea vivat, dum pronuba Juno
Infertur thalamos magni paris ; ilicet adfit,
Quicquid in Idaliis molitur gaudia lucis.
Mox teneræ surgant Veneres, & ludat in aula
Parvulus Æneas, qui per vestigia Patris
Progressus, sceptris affinia nomina gestet.

Ad

(10)

Dn: HIERONYMUM
KOCKIUM,

Cum Rostochii eodem die & summis in
jure honoribus, & summæ inter virgi-
nes pulchritudinis, virtutisque sponsâ

CATHARINA RHANIA

bearetur.

Ante simul ternas vidistis Olympia lauros
Diagoræ natis implicuisse caput ;
Sic se luctator, sic pancratiasta rotavit,
Sic pugil hostiles exiit arte dolos :
Nunc duplicem triplici, fato meliore, triumphum
Varniades Grajis opposuere viris.
Nempe triumphantem bis scena inducit Heronem,
Dum citus in medio sol micat orbe semel :
Utraque Phœbeo victoria digna Magistro,
Utraque pancratiis, major, Achive, tuis ;
A Themide emeritam sive aspectare coronam,
Seu libet à Rhaniâ capta trophæa domo.
Quantæ molis opus per tot digesta cerebrum
Frangere ? tot vasti codicis ire vias ?

Quan-

Quantæ molis opus *Rhanie* evicisse Cytheram?

Quæ Peitho ingenti sat fuit apta patri?

Maeste bipertita, *Cochi* clarissime, lauro!

Nesciat invisum frons geminata situm.

Fauste convenient, fauste una in sede morentur

Et rigor *Astrææ*, *Cyprigenæ*que calor.

Diagoræ tantum superabis, sponse, trophæa,

Quantum adamas bullæ spumea labra solet,

Nam tua promisit mansura *Diespiter*; illa

Attulit una dies, abstulit una dies.

(11) In obitum Generosissimi Herois Dn:

HENRICI HWITFELDII,

Equitis Aurati & Arcis Coronienfis Præsidis,
quondam, Gravissimi, Amplissimi.

Anno 1652.

Perpetuum sub sole nihil; vertigine nutat
Orbis, & immodice pervertit cuncta rotatrix
Atropos; hinc stantes in curribus *Æmiliani*
Sternuntur, *Corydonq;* pari discrimine; nullum
Præterit infaustâ mordax *Proserpina* falce.
Non aurum, non gemma necem, non marmora vi-
Interitum, sentitq; suam pila saxeâ mortem, (tant
Quo moritura ruis tandem fera Morta? quid illæ
Hwitfeldi meruere manus? vicina tonanti
Nomina, & in nostris semper viventia fastis
Quid vita spoliare paras? converte Pharetram,
Et si tanta tuas urget sitis, improba, fauces,
Huc gressus, huc ora refer, vilemque popellum,
Et quibus assuevit fatum crudeliter uti,
Dejice, nec magnos tangant dispendia patres.
Sed quam dulce tibi est, & inexorabile verbum,
Naviget, excelsa feriat seu vertice stellas,

Seu

Seu colat obscuri fumosa mapalia Mauri.
 Sed bene, quod Mortæ pars exiguiſſima tanti eſt
 Herois, metuit duntaxat carnea moles
 Imperium: domus eſt, non rector, quem tua figunt
 Spicula, Parcarum tranſcendunt cætera leges.
 Ceu cum villoſum Getula puerpera brutum
 Audiit in ſylvis pallamque ſtolamque relinquit
 Affixam ramo, ſe ſequæ exercita condit;
 Urſus adeſt, caſumq; videns pro corpore corpus
 Sævit in exuvias, & quamvis murmura torvus
 Crebra vomat, rabidos evadit fœmina dentes:
 Sic tibi quantumvis ſævo undique & undiq; telo
 Parca ruas, quamvis pontem indignetur Araxes,
 Exuvias præter nil Diis immiſta relinquet
 Umbra ſenis magni; mens excellentior urnam
 Nescit & ex Superis mortalia deſpicit aſtris.
 Quid me magnifici percurrere geſta Curulis
 Muſa jubes? nunquam membris imbellibus iſthæc?
 Materia ſuperante premor: ſua nomina faſtis
 Linque, nec inſipida vileſcant grandia voce.
 Namque hunc ſeu Tiberis potor, ceu Celtiber ar-
 Seu vidit Tameſis, nil non mirabile vidit, (dens,
 Et grandi dignum calamo; non Gallia nescit
Hwitfeldi pectus, non Heidelbergæ vigorem.
 Quis, cum Cæſareas Mavors induceret haſtas
 In Patriæ gremium, magis imperterritus illo
 Obſtitit? aut propere quando improvifa Sueonum
 Agmina fatali miſcerent omnia bello.
 Scilicet hinc Elephas, ea Majestatis imago,
 Aureus intrepidum properavit tangere pectus.
 Et ſi cui laudes libet evolviſſe togatas,
 Oceanum cernet, magni ſe circulus anni
 Abſolvat citius, quàm vincet ſingula dictis.
 Conſcia tantarum procede Coronæ rerum,
 Et Domini mores, & quæ reverentia legum

Sub Divo fuerit, veraci ediffere lingua :

- „ Jura virescebant : justum proscrisperat omnes
 „ Infandi sceleris facies : fraus compede vineta
 „ Mordebat proprias nimium vexata catenas :
 „ Tutamen miseris vixit : solamen egenis ,
 „ Pupillisque pater : nec quicquam sanctius illo
 „ Vidit in Arctoo Phœbus nitidissimus orbe.

Incola celse poli, tu nunc super æthera vectus
 Sub pedibus morbos, & lethi fulmina calcas
 Liber ab insidiis, vitamque à funere sumens
 Vivis in æterno nunquam moriture teatro.

(12) In Effigiem Ejusdem Generosissimi HWITFELDII.

Lumina sic patrio sapiens HWITFELDIUSorbi,
 Abdita sic mentis conspicienda dedit ;
 Vir seculi, Saturne, tui ; vir nomine candor ,
 Et re Sithonias candidus ante nives.
 Nec mirum : externa satis his prælusit in Aulâ ;
 Heidelbergæ, tui cura, decusque Ducis ;
 Redditus hinc patriis, civem se præstitit, oris
 Dum saga, magnanimus, dum toga, plebis amor.
 Suspice, Dane, virum, qui murus aheneus hosti
 Oppositus, muro deficiente, fuit ;
 Dumque cruentatis Sueo promover arma lacertis,
 Ille coronanda rursus ab arce pluit,
 Imber erat mortes ; ut ferreus excidit imber ,
 Deucalionæa rejicit arte minas ,
 Consilio ingentis Generi, defendere certus,
 Aut subitam nitro fingere ad astra viam.
 Illustret Cajum Mavors, Titiumque Tribunal ,
 Affinem jactes Æmiliane Jovem ;

Singula sint aliis illustria; quantus at ille?

Quem simul illustrent & toga, bella, gener.

Ad

(13)

CHRISTIANUM FOSSIUM

Medicum Experientissimum, cum sibi

ELISAM SCAVENIAM

in societatem tori assumeret.

Quid sub sole novi? rursusne in prælia, rursus
In prius extinctam scandit Elisa pyram?

Ardet Apollinei cineres post nempe Sichæi,

Ardet, & in toto pectore vulnus alit:

Perdus Æneas animo, pernoxque recurfat,

Huic, ait, huic soli dulce resigno meum;

Hujus ad arbitrium fixam prius exuo mentem,

Hujus in hac nostra ludet Iulus humo.

Hoc sub Sole novum: jam mitius uritur illa,

Atque magis stabilem porrigit ille manum:

Alter in Italiam celeri rate fugit Elisam,

Alter ab Italia, quo potiatur, adest.

In Compendium Geographicum, Sphæ- (14)
ricum, & computum Ecclesiasticum

D. M. GEORGII HILARII

Scholæ Hafn: Rectoris, & Prof: P.

Aspice tantillo tot clausa volumina pugno,
Descriptas terras sydereunque polum:

Circinus ut certis producat legibus orbes,

Utque obeat partes regula docta suas.

Tom II.

S

Quo.

Quomodo labentes Ecclesia supputet annos,
Cyclorumque rotas, Embolimasque vices.
Maxima Petavii non sic monimenta cerebri,

Aut quæ Scaligeri composuere manus.
Hic tibi se pandunt armillatæque figuræ,

Atque Colorum non simulata vias;
Quo vergat Cepheus; ubi laxat crura Bootes,
Cernis, Ephemeridum jam rota tota pater.

Quo mare Sarmaticum, quo se Caledonia vertat
Unda, frerum Davis, quo ruat orbe, vides.

Jactitet ignarus modo spissa volumina, lector,
Hic reperis nucleum, grande putamen ibi.

(15) Ad XX florentissimi ingenii viros Anno
1649, supremis in Philosophia honori-
bus merito suo decoratos.

Apollo inducitur.

Excessit glacialis hyems, & stiria tecto
Dedidicit pendere suo: foecunda resurgunt
Gramina, purpureo tellurem flore coronat
Flora; Magistrales iterum revoke coronas,
Palladiæque sacram lauro circumdate gentem
Thespiades Musæ; Danas florere Camœnas
Sic volumus, nostris juvat impallescere chartis.
Infauftum Phlegetonta bibat, qui sacra Vænnæ
Tractat, & immundo cupit indormire veterno.
De meliore lato nostri finxere clientes
Pectora; diverso pergunt ad culmina laudum
Limine, nam veram totis quinquatribus optant
Virtutem; Pallas tales animavit in ausus
Castalium populum; cœpto fortuna labori
Annuit, & meritis jam dispensabit honores.
Scilicet innumeros culta cum Pallade Soles

Con.

CARMINA VARIA. 411

Condidit, & studiis, gravido cum Cynthia cornu
 Surgeret, indulfit, Boreas nec, sole remoto,
 Impediit fixos, fama accedente, labores.
 Non coluit Bromii latices; non Sardanapali
 Quæfivit plumas; nec quas Pædrolus arenas
 Gurgite provolvit: cæcæ ludibria fortis
 Hæc sunt; hæc Cræsus, vel quos famosa sagina
 Fixit humi, quærant, & amata pondera terræ.
 Auritusque Midas; trahit in contraria mentem
 Gens devota mihi, totumque explorat ad unguem
 Facta sua, & justo trutinæ se examine librat.
 Jam super ora virum, supraque cubilia Lunæ,
 Et Solis thalamos, generosos mittit ocellos,
 Inquiritque Jovem, nec solâ fronte Deorum
 Contentus manet, & cælum speculatur in alto.
 Cognatumque sequens corpus se quærit in astris.
 Jam terræ rimatur opes, nec margine primo
 Subsistit, gremium Vestæ, Neptuniaque arva,
 Abstrusosque sinus solerti indagine quærit.
 Vel veterum monumenta petens diademata mundi
 Infantis numerat; vel quis prætextus inermi
 Expressit populo bellum, Martemque novellis
 Induxit primum terris; quis moenia finxit,
 Contiguasque domos; tristi cur Pergama bello
 Argolico cecidere; quid Hector & acer Achilles.
 Quo Babylona modo circumdedit undique saxis
 Fœmina coctilibus, mixtoque bitumine primum
 Mœnia formavit; Phario nutantia saxo
 Pondera, & induto moles geminata Colosso
 Quid voluit, voluit; vel quæ miracula quondam
 Ostendit Memphis, memori trutinata cerebro
 Excutit, aut Latias cupidus spatiatur in arces
 Romuleasque domos, & quicquid Martia tellus
 Patravit, meminit: non impenetrabile quicquam
 Objicit ingenio Pallas, seu nupera spectes

Dogmata seu veterum, callet præcepta Sophorum.
 Ecce Peripati redivivus sistitur Atlas,
 Cecropiusque Plato mea gens est, plaudite Musæ.
 Hic Suadam Cicero, hic poterunt didicisse Marones
 Carmina, & antiquis saturari Græcia linguis.
 Amphitryoniadem quondam sacravit Olympo
 Fabula, & æthereis permiscuit Hæc tora Divis
 Robur & Argivo maculatus sanguine campus :
 Displicet hæc methodus nobis, hoc tramite nun-
 Grassamur ; tales Phœbi sapientia palmas (quam
 Negligit, hic grandes poterunt exesse lacerti,
 Quid juvat immodico dextram temerare cruore,
 Atque avidum geminis pectus satiasse triumphis,
 Si mens Aoniæ marcescat lumine casta
 Palladis, & claros squalens obnubilet ausus
 Farrago linguæ, medioque inserpat honori
 Caligo mentis ; non hæc victoriæ cœlos
 Scandit, non possunt victricia puncta mereri (arva
 Brachia. Quid Cannas, Trebiam, Thrasymeniaq;
 Objicis armorum genitor ? tua laurea mortem
 Spirat, & intrepidus ferto vinxisse cruento
 Ambrosia est, nectarque gulæ ; mea laurea vitam
 Promittit ; Phœbi nunquam Libitina clientes
 Hauriet, aut doctis meritos subducet honores.
 Jamque Ego, qui tantum terrarum Regibus exsto,
 Quantum aliis Reges, toto spectante Lyceo
 Hafniadum, longos delenitura labores
 Munera depromo, & decoranti germine lauros.
 FINCHI, nosser amor, genti mea castra secutæ
 Sufficito titulos, Clario applaudente senatu,
 Atque Magistrali vestito tempora mitrâ :
 Præcessit sudor, livor, vigilantia, cura,
 Sedulitas, moles ; sed jam glomerantur in unum
 Præmia, cum titulis laus, laurus, fama, cathedra.

CARMINA VARIA. 413

In mortem D. D. (16)

CASPARI BROCHMANNI,

Episcopi, scriptis eruditis, & inusitata in
pauperes omnes liberalitate illustrissimi.

1652.

Ergo ubi terrarum magnos insurgere motus,
Indomitique nimis florescere crimina mundi
Aspexit sanctus *Brochmand*, perrumpite, dixit,
Fila Deæ, satis est, sat in his sudavimus arvis;
Lampada contineant alii, me læta vocarunt
Gaudia, nil mundo præter tormenta relictum;
Vixi, nec Patriam, Ipero, vixisse pigebit.
Vera quidem divine Senex; qua Danica Tethys
Lambit humum, & vitreis latè complectitur ulnis,
Nomen honosq; tuum vivit, meritisq; triumphat
Laudibus in circo quovis, nec carcere Balthes
Clauditur, extremum mundi sed navigat æquor;
Qualiter Eo sol manè profectus ab ortu
Currit & ingentem subito perlabitur æthram,
Nec vespertino laxat spumantia ponto
Frena prius, totum quàm perlustraverit orbem.
Nec meruere aliud sanctæ miracula linguæ,
Et cerebri fœtus, queis enervatus hebescit
Bellarminus atrox, & personata Wilhelmi
Nomina, queis Sohnio, debacchantique cohorti,
Trux Calvine, tuæ genuinus frangitur, atque
Infortunatum Crells vitatur acumen.
Te vivente, Pater, Cyri spectavimus ora,
Augustique manus largas, atque æra Periclis
Rebus Anaxagoræ succurrere; vidimus omnes
Alphonfi mores, Artaxerxisque favorem,
Et Philadelphæam profundere munera dextram.
O quoties inopem succumbentemque palæstram
Hafniacæ Musæ tua munificentia numis

Erexit ! quoties linguas tua lingua difertas
 Reddidit admonitu dulci ! mentemque togatam
 Gessere & corpus, cum te tua purpura vidit
 Ore movere viros, Musasque accendere donis.
 Sic quondam trepido domitor Pellæus in orbe
 Munera distribuit ; nec solos præda beavit
 Induperatores, sed tyro gregarius inter
 Horrores barri crebros, fremitusque cælestæ
 Vixit inauratus, verso cum Perside fato.
 Dixisses priscam venientia secula in aurum
 Surrectura brevi, queis Vespasiane dedisti
 Annua Rhetoribus centena, & census equestris
 Mendico patuit, propter sua metra, Salejo.
 Sed ferrum mundi, postquam venerandus ocellos
 Concluser, remanet; nutant tabulata palæstræ,
 Et dudam digito mendicat Pollio nudo.
 Sancte Deus superâ jaçtatos respice ab aulâ,
 Arctoisque fave spatiis, ubi sceptrâ capeffit ;
 Successorque premit solium *Svaningius* orbem,
 Clarefcatur titulis, queis hic, *Brochmannæ*, perennas,
 Queis nunquam moriere solo, dum vivimus ipsi,
 Dum cathedræ atque scholæ stabunt, dum templa
 perennant.

(17)

In nuptias fratris

M. CLAUDII BORRICHII.

Anno 1646.

Væsta levi curru medias Cytherea per urbes
 Scanorum, rapidis humeros ornata pharetris
 Aurea flammanti vibrabat cuspide tela.
 Jam sua *Borrighius* cernebat vulnere membra
 Confixisse Deam ; quod nec Podalirius herbis,
 Nec verbis Nestor, nervis nec doctus Arion
 Pellere sufficeret ; tandem sic pronuba Juno :

Me-

CARMINA VARIA. 415

Mecum erit iste labor, nunc quâ ratione medelam
 Nancisci liceat, paucis, adverte, docebo.
 Hanc nurus Aslaraci non victi roboris urbem,
 Romam Scanorum (liquidus circumfluit amnis
 Helliacus) peragrans urentes blanda sagittas
 Immisit teneræ, fixitque in corde puellæ,
Cathrinam dicunt, quas non medicamine *Pœon*
 Tolleret, hæc Medicum, Medicam tu quæris, at illa
 Sit tua nunc Medica, optatusque huic esto *Machaon*.
 Dixerat; hic magnæ matris parere parabat
 Imperio, & primum precibus, sacrisque litatis
 Sollicitat thalamum: læta se voce resolvit
 Bella puella, suam facundo sicut *Ulyssi*
 Dulichio dextram roseo *Peribæa* pudore
Penelope quondam, tradens, sua cuncta procani
 Promittit, stabili summi matrona tonantis
 Fœdere conjunxit decretos nuper amores.
 Ergo *Castalidum* dux lauriger alme Sororum,
 Illuxisse diem, quo vincla jugalia Sponsi
 Omine connectent dextro, & *Junone* secundâ
 Cum pateat, citharâ subito modulere dicatum
 Dulcisonâ carmen tædis fatalibus, inde
 Ordine *Thespiades* facias cantare *Camœnas*.
 Hæc *Jovis* instinctu *Phœbum* *Cyllenia* proles
 Jussit, & edoctum medio sermone reliquit.
 Vix ea fatus erat, viridi cum tempora lauro
 Cinctus *Apollo* suos tentaret pollice nervos.

Apollo.

Ereosfiction.	CastalIVs Castæ ConJvnXIt	<i>Claudius.</i>
	Chara CathrInæ	
	BraChla BorriChIVs; beLLIs	<i>Borrichius.</i>
	BetLæe benIgne	
	ConSVLe ConnVblIs, Con-	<i>Kimber.</i>
	stanter CorCLa Corona.	

Calliope.

Gratulor auspiciis ; socialem foedere sancto
 Accedant lectum : corpora jungat amor :
 Injiciat Sponsis adamantina vincla Cupido;
 Binaque nuptorum pectora pectus erunt.

Clio.

Fausto Minervæ splendor intret alite
 Torum jugalem virginis ;
 Claro sat hætenus datum est Apollini,
 Nunc & suum Cypris petit.

Erato.

Nexus quæ faciat beatiores,
 Quæ reddat studiis laboriosis
 Pausam, BORRICHIIUMQUE stemma latè
 Diffundat, decima hic adest Camæna.

Thalia.

Exulet discors animus, jugandi
 Gaudio lætam sine labe vitam
 Tranfigant, adsitque beata pleno
 Copia cornu.

Melpomene.

Averte Momos Jupiter improbas,
 Perrumpe Codri viscera lividi,
 Sponfos periclis expeditos
 Perpetui maneant amores.

Terpsichore.

Portabit atros penniger Æolus
 Morbos protervis in mare Creticum
 Ventis, ut auræ alnum malignæ
 Non quatiat thalamum procella.

Euterpe.

Te, *Claudi*, placido lumine viderit
Nubentem Clarius, tempora suaviter
Traducas, simili prole puerperam
Laudabunt animæ dimidium tuæ.

Polyhymnia.

Extendant Superi flamina vividi;
Longævi Pylii secula tangere, &
Sponsis Nestoris annos
Concedat Lachesis soror.

Urania.

Postquam demum Parca severa
Nolit vitæ pensâ tribuere
Ulterius, rerum jam saturi
Arces conscendant cœlestes,
Vitam viventesque perennem
Potent rutili nectar Olympi.

In mortem fœminarum officiosissimæ, (18)
Eloquentissimæ,

GIÖRWELDÆ ALANIÆ,
in pestifera lue paulo ante inusitatam
Solis Eclipsin Anno 1654 piè extinctæ.

Eloquar? in tristes abeunt conamina fletus,
In singultantes omnia verba sonos.
Conticeam? sanctæ prohibet reverentia Matris,
Et spectata diu tot benefacta negant.
Ergo loqui certum, quamvis scindatur amaris
Luctibus in mediâ vox miseranda viâ:
Scinde Thalia comas, contemne Polymnia lusus,
Res monet, auratam projice, Phœbe, lyram;

Sumite pulla Deæ, Tyrioſque reponite cultus,
 In lacrymas abeat, quod fuit ante merum.
 Quid natura paras? rurfus nova prælia? rurfus
 Saxorum jaçtu Pyrrha replebit humum?
 Forſitan Auguſtus Phœbum tumultabit & orbem,
 Et Phœbea prius corda micare vetat;
 Æra laboranti ſuccurrant omnia Soli,
 Sol ſiebit morti proximus, omen adest:
 Nempe cadit mulier, quâ Sol nil clarius unquam,
 Nil ſibi cognatum vidit in orbe magis.
 Seu formam ſpectes, Venerem nitidiſſima vicit,
 Seu mentem, fulgens nil niſi gemma fuit.
 Illa tenebroſas verborum lumine mentes
 Fovit, & ablatum reddidit illa jubar;
 Conſilio, auxilio notum, ignotumque juvabat,
 Docta movere Deos, Docta movere Deas.
 Dædaleam quoties laxabat in ardua linguam,
 Discrimen ſexus excipe, Neſtor erat.
 Cedite Romanæ Sirenes, cedite Grajæ;
 Hanc ſupra veſtræ nil potuere nurus.
 Viſta es Penelope, Cornelia, Julia viſta es;
 Et tendis viſtas Amalaſunta manus.
 Volve, revolve libros, non officioſior umbra eſt
 Hætenus Elyſium, juſſa ſubire nemus.
 Sed quid in immenſo tentabit cymbula ponto?
 Dixero quantumvis plurima, dico nihil:
 Quicquid concipio, minus eſt: modò viveret
 ipſa,
 Cogeret hæc verbis verba rubere ſuis.
 Orabunt urbis pro me ſuſpiria cauſam,
 Et teſtabuntur pectora mille virum.
 Dicere plura libet; conſumunt metra dolores;
 Et modus eſt lacrymis, non habuiſſe modum.
 Illa tamen lacrymas, illa hæc ludibria mundi
 Ridet, & æterno neçtare plena canit.

Et si fortè oculos hæc ad mortalia vertit,
 Exoprat nobis gaudia nota sibi,
 Gaudia, quæ, si non simul insanimus in orbe,
 Præferimus nucibus, terra maligna, tuis.
 Credite mortales, nostri hæc dementia secl est,
 Linguâ velle polum, pectore velle solum.

In obitum (19)

CRISTINÆ BANGIÆ,
 D.M. GEORGII HILARII

Rectoris Scholæ Hafn: & P. P. Conjugis
 desideratissimæ, D.D. Thomæ Bangii
 Theologi Eminentissimi sororis, in
 medio pestis ardore beatè occum-
 bentis.

Tristes exsequias, & inexpectata pudicæ
 Fata parata Deæ, singulantisque mariti
 Lumina qui spectas, versumque in nubila vultum
 Heu ! quondam, heu ! hilarem ; mecum suspiria
 Mundanique vide quæ sit vertigo theatri. (miscé ;
 Vivimus & Pylios spe prospectamus in annos
 Absurdè cauti ; vix terna trihoria cursum
 Absolvêre suum, cum trux Libitina per artus
 Victrici grassatur acu, nil contra Melampus,
 Nil Chiron, nil mille viri, nil pharmaca mille.
 Felices animæ, queis ista pericula primum
 Excepisse datum ; non vos instantia Phœbi
 Syrmata turbabunt ; non vos ludibria mundi (bdes.
 Centum inter Syrtes verrent, centumque chary-
 At tu *Christinæ* mens fortunata triumphas
 Terrenos supra motus ; nil fata mariti
 Declinata tuis lacrymis, nil pignora triste
 Offundent dilecta tibi ; metus exulat omnis,

Occurrensque tener duplicat tua júbila natus.
 Nos autem scopuli, nos Acroceraunia in horas
 Sacrum inter saxumque tenent; latus omne tumultu
 Funeribusque fremit: passim feralis amictus,
 Urnæ, sandapilæ, campanarumque boatus,
 Supremumque vale: vix tot Pharsalica strages,
 Cannarumve furor mactaverit ante Quirites.
 Sentit id, ah! nimum sentit fidissimus Atlas
 Hæniadum, ludi-Rectorum gloria, lumen
 Nutantis Patriæ, qui dum funebria passim
 Agmina dispensat, pestisque incendia votis
 Desævire jubet, conjux, dulcissima conjux,
 Astyanaxque cadunt; Paphii riguerunt lacerti,
 Marmoreæque manus: heu! nuper lamina gemmis
 Splendidiora jacent vix agnoscenda marito.
 Eurydice, Eurydice, quis te mihi casus ademit?
 Flebilis ingeminat, cur Atropos invida solum
 Vitæ solamen, condimentumque laborum
 Eripis, & vivum reddis me funere funus?
 Illa laborifero redeuntem è pulvere molli
 Alloquio mulsit, curasque recedere fecit
 Convictu suavi: sicut cum Troicus Heros
 Exhaustus post bella redux, ut vidit in ulnas
 Irruere Andromachen animo secedere sensit (ges
 Mille rates Danaum; nullæ obstrepuere phalan-
 Mcenibus, & Trojæ nusquam occurabat Achilles,
 Omnis in electa requierat conjuge mœror.
 Sed metam lacrymis tandem, Vir maxime, fige
 Tristitiæque modum; non duratura dederunt
 Dii superi, cœlum præter: tibi nempe sciebas
 Mortalem nupsisse Deam, tandemque futurum
 Serius aut citius præciso stamine finem.
 Ipsam crede tibi Naturam dicere rerum:
 Singultus inhibe, sua sint discrimina sexus;
 Tantum mentis abest, quantum dolor occupat, edic
 Magne

Magne Cato quid sit mœror? vefania certè est,
 „ Fœmineumq; malum: Siculi non æra tyranni
 „ Elicient fletum: nusquam Stoa suggerit illud:
 „ Infra brutorum mores descendite luctu.
 Illa tamen primò seponunt vespere quicquid
 Urit, & ad solitos convertunt lumina saltus.
 Vidi ego, cùm nidos circum fremuisset inanes
 Et pullos querulo petiisset murmure Progne,
 Mox tamen ad suetos iterum rediisse volatus.
 Nec tua tota tamen Conjux laxatur in auras,
 Vivit adhuc terris, cum dilectissima spectas
 Pignora, quæ mœsto liquit solatia Patri,
 Quæ sanctæ Matris pia per vestigia ducet
 Et Pater Æneas, & avunculus excitet Hector.

In obitum (20)

D. D. OLAI WORMII,

Medici celeberrimi, & fugientis Antiquita-
 tis instauratoris incomparabilis. 1654.

Ergo ratum est crebro verti mortalia luctu?
 Ergò vices fortuna rotat, lætisque negatum
 Stare diu? quis te, quis te descripsit in astris
 Ferrea lex, tanto non evitanda Melampo?
 Credideram citius viduandam civibus urbem,
 Et migraturos in cœmeteria cunctos,
 Quam te magne Pater; toties qui jura ruenti
 Scripsisti Parcæ, toties quem Cerberus offâ
 Frustratus timuit; contoque scaphaque relictis
 In desolato trepidavit littore Porthmevs.
 Sed fatum commune vocat; jam pænè salutem
 Desperare salus, Lachesis cum sæva Medentum
 Incumbat jugulo, nec se Podalirius arte
 Defendat propriâ: dictis ignoscite cives,
 Non regnat mortale malum; nil pharmaca centum

Cocta recocta modis profunt, divina flagellum
 Cum vibrat Nemesis, populosq; cruentat Olympus.
 Ipse licet Phœbus gemmas jugularit in haustum,
 In vino quales Prolemæi filia solvit
 Impensura proco totum Cleopatra Canopum,
 Nil agitur; stat contra Deus, viresque retundit,
 Hafniacis totum statuens impendere fulmen.
 Si quid enim succi, si quid vivacia possent
 Pharmaca, Nestoreos numeraret *Wormius* annos,
 Qui prius angustè mortem regnare coëgit
 Felici dextrâ, naulo spoliare Charontem
 Doctus & instantes morti subducere mortes.
 Hoc genio externas se Patria fudit in oras,
 Hoc genio cautes & saxea corpora rursus
 Edidicere loqui, longumque oblita per ævum
 Runica longinquis ostendere signata regnis.
 Posteritas mirare virum, sine compare, cujus
 Ingenio, quicquid rarum tenet orbis, in urbe
 Cernitur Hafniacâ; quicquid vel Goa, vel Ormus
 Colligit, & si quæ Gangerica littora spectant
 In nostris male nota plagis; cœlique solique
 Abdita *Wormiaci* demonstrant cuncta penates.
 Hunc humeris impone tuis, hunc Hafnia luge
 Defunctum, qui vita tibi, qui gloria vixit
 Incluta, non posthac rediturus abivit ab Arctio.
 Cynthia se reparat, Solesque & Sydera possunt
 Occidere in fluctum, fluctuque redire relicto
 Lucida; mortalis quàm primum arctatur in urnâ,
 Perpetuam dormit plebejo in pulvere noctem.
 Sed corpus tantum rosuræ fœnora genti
Wormius addixit; fama illustrissima pergit,
 Quâ Zephyrus Boreasq; ruunt, quâ turbidus Au-
 Sibilat, & primos Auroræ fertur in orbes. (ster
 Scilicet hoc meruit tanti sapientia Coi,
 Tinctus & in cerebro calamus, virtusq; fidesque,
 Et

Et sine pompofis fortunatiffima diëtis
 Cura, alios fivit verborum vendere fumos,
 Et phrafibus curare malum; nam fæpe Melampus
 Advenit ad lectum recitator, & omnia verbis
 Oblinit Hippocraris, dum corpus debile circum
 Ambulat Hippolyti, tumidasque elatrat Athenas;
 Sævît at interea morbus, nec murmura curat
 Dorica, & inflatos peregrinis vocibus utres.
Wormius hæc contra, Suadam cum Chloride junxit,
 Et profecturas ægrotis miscuit herbas,
 Unde & fervato reperit præconia cive.
 Perfonet Adriacas modò Trincavellius oras,
 Et Siculas Marcus; jactent Vallesia Celtæ
 Nomina, Fernelium fua Gallia; Belga Forestum,
 Lufitanæ tuum Moreschottum; tollat in astra
 Scotia Duncanum; Primerofius Anglica tempe
 Illuftret; tellus plaudat Germana Cratone;
 Danica *Wormiaco* plus debent regna cerebro.
 Diis immixte Pater falve, te fulva corona
 Ambiat, & læti confpicient undique Divi:
 Quem fervatorem toties gens Danica fenfit,
 In Servatoris requiefcat molliter ulnis.

Ad D. D.

(21)

THOMAM
 BARTHOLINUM.

Medicum & Anatomicum consummatiffi-
 mum, cum beatis *WORMII* manibus
 parentaret.

Marmore subducant alii fua fata tenebris,
 Maufo lique rogis, Praxitelisque manu;
 Nos *Bartholini* Parcis opponimus arma,
 Fatorum nullo debilitanda fite.

Ar-

Arma rogas? penna est Phœbéo intincta cerebro,
 Lingua est, quam Pallas venditat esse suam.
 Scilicet haud aliis meruit doctoribus uti;
 Omnia sic Numen, quæ meditatur, habent.
 Seu monstrat populis habitantes viscera Divos,
 Donaque naturæ semisepulta prius;
 Circinet ut nostros cruor irremeabilis artus,
 Ut chylus axillæ per catadupa ruat;
 Qualiter humanas crystallina lympha per arces
 Ambulet, Authori gloria rara suo.
 Sive resurgentem libet audivisse Periclem,
 Et flores Tullî Grajugenumque melos.
 Ipse parentanti facer auscultavit Apollo,
 Et Musæ positis obstupuerunt lyris.
Wormius Arctoi decus immortale Bootæ,
 Semideos inter dum sua gesta legit,
 Dumque ita magnifico sibi fata retexta cothurno
 Aspexit, in cathedram pæne resumit iter.
 Hanc unam Parcæ contra ludibria clavam
 Qui reperit, Parcæ vicerit ille minas.

(22) Ad Virum Experientiss:
 D. D. SIMONEM PAULLI,
 cùm exsequias dulcissimæ Conjugi
 ELISABETHÆ FABRICIÆ
 in partu extinctæ mœstus pararet.

Parce senescentes lacrymis accersere canos,
 Parce sacrum madido rore lavare caput
 Phyllyridum *Paulline* decus; Tanaquil tua adire
 Non potuit fato nobiliore Deos.
 In medio cadit officio: dum mater anhelat
 Esse iterum, mater desinit esse suis.
 Lucinæ in gremio vitam effudisse decorum,
 Sit gravis hæc lethi, sed generosa via est.

Pro Patriâ suaves vir masculus æstimat ictus,
 Pro partu sapiens fœmina dulce mori.
 Bellantem in segni pudet exspirare grabato;
 Ad lituos animam reddere, laudis opus.
 Ille triumphatæ frænator Perfidos optat
 Clangentes inter succubuisse tubas;
 Hostilem emisset toto vel Gange sagittam,
 Dum penetrant juvenem toxica dira sinum.
 Felix in proprio cadit Accius Amphitheatro,
 Inque suis felix est Palinurus aquis.
 Exspectet reliquas Lachesis seignissima, vitam
 Officio impendit sed genuina Rachel.

In obitum (23)

BENEDICTI &
 NICOLAI ANDREADUM,

Consulis Fridericsstadiensis in Norwegia
 filiorum, quos in medio studiorum Aca-
 demicorum cursu fatalis 1654 Annus
 simul eodem die Soræ ad beatio-
 rem vitam transtulit.

Hic in Apollineo fratrum par nobile quondam
 Corporis exuvias deposuere sinu;
 Spes Patriæ, spes ampla Patri, spes ampla Lycéo,
 Rostrorumque sacro spes animosa choro.
 Ut vixit spes illa; colum pervertite, Clotho.
 Intonat, ô furvæ scindite fila Deæ!
 Nemo interpellat, prompto subjungit uterque
 Pectore: Nil tellus, quod veneremur habet;
 Jactentur posthac alii; subduximus alnum
 Syrtibus, incutient æquora nulla metum;
 Sub pedibus Solem calcabimus, aurea Phoebe
 Longè nos infra continuabit iter.

Fc.

Felices animæ, terram sine pondere vestra

Spirantesque diu sentiat urna crocos.

Jam vos Diva suos Academia pascet alumnos,

Totaque Divinum personet ore melos.

Ter fortunatum qui sic mutaverit! orbis

Nil nisi damna ferit, nil nisi lucra polus.

(24) In obitum Generosissimæ Heroinæ,

Dnæ ÖLLEGÅRDÆ
HWITFELD,

Magni Aulae Magistri Conjugis desideratissimæ, in partu extinctæ.

1656.

Hactenus obscuras animas, ignotæque fastis
Nomina perdidimus; paucos Orchestra Camil-
Defecisse videt, dum cælo & Sole jubente (los
Parca Lycaoniam decimavit ferrea plebem.
Nunc majora tonat, consanguineumque tiaris
Præcipiti assultu sternit caput, atque cruentâ
Ardet in Heroum penetrare cubilia falce,
Successu famulantem ferox; non purpura frontis,
Semideumve genus, non stemma Curulibus ortum
Interpellat opus, non pleni Pallade mores.
Scilicet illustres libuit turbare Penates,
Et stravisse Deam, ne præfocata silentium
Agmina lucifero squalerent cassa pyropo;
Accersenda fuit nigranti lucida turbæ
Gemma foli: Ducibus rutili plebeja metalli
Lamina censetur, nisi scintillaverit igne
Gemmarum, & mistas adamantina fulgura luces
Concursu splendente vibrent: placet illa Tonanti
Victima quæ patriam valet illustrare cadendo.
Non secus Iliacis dum Mars bacchatur in oris

Myr-

Myrmidonumq; globos, seclisq; incognita mactat
Corpora, ad extremum, tua Penthesilea, securis
Occidit & patriis laudata Polyxena terris.

Digna quidem Euboicam vitâ superare Sibyllam
Ollegarda fuit; sic conspiravit in uno
Pectore, quicquid habent, cur decantentur Achivæ
Romuleæque nurus, seu prima exordia vitæ,
Seu progressurum spectes virtutibus ævum.
Ut Lucina steterit juxta, dextramque tetendit,
Prodiit, & puros cepit liquidi ætheris haustus
Magna Deum soboles: talis Lucretia matris
Hæsit ab uberibus; facies Latonia talis,
Talis erat, terrore minus, cum nuper in auras
Enixa est genitrix fugitiva ad littora Delii.
Post nutante gradu, post linguâ nobile germen
Audet adorandæ sublimia nomina matris
Dimidio tentare sono, titulosque Parentis
Ire per angustos; jam colla, comasque manusque
Irruit, amplexusque suæ genitricis, & instat
Gressibus: haud aliter se Thermodontis ad undam
Parvula maternis vires metitur in hastis,
Explorat peltas, animosque incendit Amazon.
Ast ubi firmavit se jam maturior ætas,
Ac Genius vivax infantem excussit, & artes
Attrectare datum est, ad Penelopæa resolvit
Munia virgineos artus, dignosque labores
Majestate Deæ, patruisque insignia crenis (nantis
Evolvitur monumenta frequens; sacra verba To-
Nectar erant, & mella gulæ; nil dulcius aris;
Multus in ore Deus, solumque in Numine asylum.
Volvitur interea spatium irreparabilis ævi,
Accrescuntque dies, crescit simul illa; Nepotum
Jam tum certa fides, Generum debere Parenti
Posse videbatur Danisque statumina Regnis.
Stabat adhuc animo magni dubitabile Patris,

Quem.

Quem socium arcani promittant ordine fati
 Astra suæ soboli, quo speret conjuge felix
 Dania finitimæ supponi fulcra ruinæ.
 Ipsa Deæ virtus, & inenarranda venustas,
 Et facies Charitis, pro qua vel obiret Achilles,
 Vel se se incurvaret Atlas, Heroica passim
 Pectora in extaticas mutaverat ignea flammæ.
 Credibile est Zeuxin, forma dum libat ab omni
 Ora, genasque Helenæ vultu expressisse tabellam
 Heroïna tuo; sic se Cytherea cupisset,
 Sic se spectari Diva Augustissima Juno.
 Sed dubium solvit veniens *Gerstorffius* heros,
 Spes Patriæ, qui nunc amor est, Danaëia Turris
 Huic patuit, Superis ita dispensantibus, imbri.
 Nupta salutatis ingressa penatibus aulam
 Ingentis Domini, mirum est, quam splendida curæ
 Resq; domusq; fuit, quamque exoptata marito
 Mitibus obsequiis curarum pondera solvit.
 O! quoties multo rostrorum à pulvere fessus
 Amplexu Dominæ nova respiramina sensit
 Illustris Conjux; sic Deïanira labores
 Leniit Herculeos, & sic Cornelia Gracchi.
 Prodeat Æthiopum furva de gente Nicaula
 Quæsitis prægnans; rotet entymema Theano;
 Fulvia tractet epos; commendent Stoïca Paulam
 Dogmata; Sulpitiam poscat sacrandæ Dione;
 Aspasiæ nervos, & acumina crebra Pericles;
 Sit Tanaquil sapiens; sit Theodelinda potenti
 Gloria summa Viro, sint obfirmata Lacænis
 Pectora, in exilio fervet Sifigambis honorem;
 Margaris invicta confutet falsa bipenni.
 Nomina magna quidem, nec defraudanda Nepotum
 Laudibus, at superat, mores imitauer Annae,
 Susannæque nives, & plenam Numine Saram,
 Semideumque sibi cultu astrinxisse maritum.

Hoc Divæ studium, seu scanderet æthera Titan,
 Seu Tartessiacis se contumularet in undis,
 Hoc fuit in votis, cunctas superare Lacænas
 Obsequio, & primos Domini cognoscere nutus:
 Qualis hyperboreo tactus Magnete sequaces
 Fert motus index, licet hinc vertigine mali
 Nutet, & invitos agere in contraria cursus
 Imperet Oceani furor, hinc longinqua Bootæ
 Intervalla verent Dominæ subscribere jussis,
 Paret, adoratam se seque obvertit ad Arcton.
 Nec satis hoc, alio commendat pignore mentem
 Et Domino & Danis, dum fœcundissima Rachel
 Prospicit in longum, secloque novella futuro
 Fundamenta locat, numeri sacra nomina complens
 Pythagoræ decreta Scholæ, neque dissona Mosi,
 Lucinam decies cœlo aspirante vocavit,
 Consultura magis Patriæ, nisi Juno rogatam
 Subtraxisset opem, septemque Trionibus aram.

Sed fati nullo circumcidenda potestas
 Ingenio, nostram properavit tollere lucem,
 Ut sibi consuleret, gemmamque apraret Olympo
 Indignam Patris post exsordescere terris.
 Sensit id, & forti caput objectavit in ictum
 Pectore, non querulis, ut Vespasianus, ocellis
 Detrectavit onus; nil sceptris proxima fata,
 Nil Domini virtus, nihil omnia pignora tardant;
 Discessisse libet, quid enim? quid Olympias, *inquit*
 Vel geminata juvat? calcabitur illa Monarchis
 Semita, plebeisque simul; quid deprecet horna
 Fulmina, post subeundatamen? te pectus anhelat,
 Te gemitus, te corda vocant, qui victima mundi,
 Hanc animam, hos artus, hæc jam morientia sen-
 Morte cruentata rapuisti mortis ab ore. (sa
 Tuque oculis dilecte magis dulcissime Conjux,
 Accipe supremas morituro è pectore grates.

Con.

Conjugiue memor nostri venientia salvus
 Secula, pignoribus læte comitantibus, intra.
 Implevit mea vota Deus, viduumque cubile
 Ignorare dedit, formidatumque feretrum
 Prævertisse Tuum; nihil est mortale quod optem
 Amplius, ætherei prælibo nectar Olympi.

Dixit, & extremas animosâ per oscula grates
 Æternumque vale repetens, interrita vitam
 Reddidit auctori, factoque hic fine quievit.

Nil actum ô Clotho! jam Diva soluta triumphat,
 Sydereosque inter tua fulmina ridet alumnos,
 Herculeis immista atavis; procul horror & error,
 Angelicæ circum meditantur júbila turmæ.
 Ipse Heros grandi licet exarmatus ab ictu,
 Dimidioque sui, Superis repetentibus, orbus
 Debita magnifico suspiria laxet ab ore,
 Stat tamen, & forti quicquid fors dura minatur
 Concoquit occursum, longum cui nota per ævum
 Ars discenda diu; prius hæc prævisa subivit
 Pectore, quam toleranda humeris: ceu Mutius olim
 Ante secuturo mentem exploravit in igne (orcus
 Quam dextram; sapiens ut ut infremat orbis &
 Est idem semperque suus; quid pulchrius unquam
 Spectatis Divi, quam fractum Marte Catonem
 Infractum medias inter perstare ruinas?
 Non aliter rapidis saxa Acroceravnia in undis,
 Seu tumidum Boreas Aquilonibus incitet æquor.
 Seu Cauri sua flabra vomant, cælumq; salumq;
 Misceat Æolius, nauta pallente, tumultus,
 Seu lambant auræ Zephyri, seu fulmina saltent
 Horrida, fortunam vultu patiuntur eodem.
 Nempe pius Conjux, quicquid sine murmure
 cælum (dit;
 Commodat, id cælo monitus sine murmure red-
 Et

Et merito; quid enim paret irrevocabile terris
Singultu revocare? quid in ster numina contra
Nil profecturis genium afflictere querelis.
Omnibus una via est ubi defaltaverit Ajax,
Cedendum scena, seu satis Nestora vincat,
Sive infantiles numeret jactantius annos.
Personam jam Diva suam spiransque cadensque
Illustri cum laude tulit, dum fata sinebant,
Exemplum nurbus Patriæ; nunc quando vocaret
Ad superos virtus, Astræam indulsit Olympo,
Pieridasque novem terræ, Phœbumque Trioni.

(25)

In obitum inexpectatum Viri Celeberrimi
Dn. D. JOHANNIS RESENII,
Episcopi Sælandiæ vigilantissimi. 1653.

Sic est, bellorum rumores inter & urnas (runt
Tempora dividimus: vix dum postrema quie-
Vulnera, semineces repetito fulmine lethi
Urimur, ardemus: numerent sua secla Quirites
Consule, nos magnis numeramus cladibus annos.
Quid! quid! quid! Superi, quas incestavimus aras?
An Diomedeo cecidit Mars faucibus ictu?
Quisve Deum nostrâ læsus crudeliter hasta
Infremuit? casus num tristes cogitat æstas?
Subducitque prius pia lamina? nonne piarunt
Crimina grassatæ per mille cadavera febres?
Parcite supplicibus mitissima Numina glebis,
Parcite, jam satis est nostro luxisse Cometen
Climate, sat grandi patriam lustravimus horda.
Sed nimium celeri transis mortalia cursu
Magne Pater, desende Pater; cum vivere longum
Spes erat, & vitam nostram tua vita regebat,

Vi-

Vivere defisti. Jam Templâ, Scholâque, tuique
Te meditabantur, te directore valebant.

Sed vocat aula poli; cœli vocat illa cathedra, (stus
Quâ Magnus residet *Brochmand*, superisq; remi-

Palcitur. Ambrosiâ credendaque gaudia captat.

Illic fata tuos exspectant, maxime, vultus;
Illic Nectareo lætus satiaberis haustu,

Angelico modulante choro: nil præter acetum
Mundus habet, nisi bella, nihil nisi fellea dona.

Hic senium ponis crudum, faciemque caducam,
Ut duraturam vitam, seniumque resumas,

Optime *Reseni*, quod diræ vulnera Parcæ
Rideat & superâ rursus juvenescat in arce.

Hæc tua mors tua vita fuit, tibi splendida palmam
Palmarum lux illa dedit: nos taxus inumbrat,

Hostilisque dies, luctusque laborque fatigat,
Et per tot Syrtes fortunæ ventilat æstus.

Nos igitur lacrymas, igitur geminare querelas
Tristitia fata jubent, non vilis fila Menalcæ

Mordaces secuere Deæ, sed furva cupressus
Excubat ante fores nostri Jovis; hoc æ feretrum

Commune est Templisq; Scholisq; hoc spiritus
Publicus exibat; multos Libitina cruentat (ore

Unius excessu, multos involvit egenos.
Non diuturna quidem venerandi flaminis artus

Insula velavit, sed quid? non tempus inane est;
Non quantum, sed quale fiet, sed quomodo gestum

Quærimus: ille Deus, qui tempus & omnia librat,
Messibus haud annos finit; qui singula rectè

Dispensat, facienda facit fugiendaque vitat,
Vixit Olympiadas centum, licet invida Clotho

Perturbet calathum primævo in flore juventæ.
Ille triumphato victor Pellæus in orbe,

Et qui plura manu gessit, quam volvere possit
Defidiosa manus, quot decurrentia lustra

Vidit in imperio? vix cursum absolverat unus
 Saturni circus, cum se scyphus Herculis infert.
 Ille Quirinali magnus dominator in aulâ
 Julius, & terror Gallis, & vipera Magno,
 Ante diem cecidit, mediique in cursibus ævi
 Sarcophago illatus celerata morte recessit.
 Non secus ac celeres Titan cum tollit Eoo
 Matutinus equos, completque hinnitibus auras
 Utilibus, rapido fertur per inania curru
 Vitales spargens radios mox lumina mergit
 Oceano, conditque citos sub marmore vultus.
 Scilicet Heroi quò major gloria, tantò
 Esse minus spatium suevit; non rara querela est,
 Augustæ mentes angusto tempore regnant.

Principi Illustrissimo, Celsissimo, (26)

Dn. CHRISTIANO,
 Dn: FRIDERICI III

Serenissimi Danorum, Norwegorum &c.
 Monarchæ, felici æmulo filio, delitio
 humani generis, Spei Septentrionis,
 Homagii solennem actum, & ado-
 rantis Patriæ fidem devotè gratu-
 latur civis humillimus. 1655.

Quem tandem Arctois Phœbi cortina tiarâ
 Destinat, Augustum postquam merita inclyta
 Infertent astris; quo Dictatore, Nepotum (summis
 Dextera finitimo sit formidabilis orbi,
 Siftitur hic oculis, & Numinis ora parentis
 Aspectuque habituq; refert; stant plurima circum
 Millia adorantis populi: pars VIVE retractat,
 VIVE secuturo, Danorum gloria, seclo,

Pars agit obsequiis, & sacramenta genuque
 Præparat Ascanio : pars inclinatur ad aras
 Cernua, & immensum vocat in suffragia Numen :
 Sunt qui pleetra movent : sunt qui vocale metal-
 Facundis animant in flatibus, alter ahenò (lum
 Dum responsuro citus intonat : ille trementi
 Pulvere vicinas docet exultare fenestras :
 Hic bellatrices, Neptunia fulmina, puppes
 Insanire jubet flammis, lætoque tonitru
 Fulgida hyperboreos jactare ad sydera plausus.
 Non Pelusiaci, Pharaonica turba, Canopi
 Plenius intendit vocem, cum Regia Joseph
 Effeda gemmanti premeret sublimis in auro ;
 Cum, populo circum flores jaciente, tonarent
 Classica, & excelsis resonaret in urbibus Abrech.
 Talia post lapsæ funebria tædia messis
 Jubila providit Dominus ; jamque Atropon iras
 Ponere, & optatos jussit succedere menses.
 Sic mutat fortuna vices, ubi triste feretrum,
 Et nigra damnato lugebant pallia cocco,
 Stant modò purpurei, Parcâ indignante, Gabini,
 Et Phrygiis toga picta notis, stat pegma beato
 Ornatu, & Dominum viridans acceptat Iulum.
 Nec tantum Patrias hæc dispensantur in oras
 Gaudia, participant Luneburgi affinia sempe,
 Saxonique lares, & quo se porrigit Arctos
 Mascula, ludentes Hecléa cacumina flammæ
 Gratatura Duci revomunt : videt omnia Finus
 Fausta Lycaoniis citò portendentia regnis.
 Ille licet Cimbro procul excantatus ab orbe,
 Nescio quâ pelagi vertigine, gaudia sentit
 Semifer ingenti vestitus tergora phocâ
 Grönlandus, nescitque suos & ventilat æstus
 Nubiferas inter cautes, & inhospita Phorci
 Tesqua, iterumque suis sperat delubra cavernis.
 Haud

CARMINA VARIA 435

Haud aliter certum postquam Pellæus in orbem
 Flexerat insolitum quadrupes; canit omina rector
 Emathiae, fremuere simul Libethria circum
 Oppida belligerae gentes; favet ille precando,
 Ille gerunda canit; scelus est filuisse futurum.
 Europæque Asiæq; Deum; neque Strymone cur-
 Unda nec instantes tacuit Sperchius honores. (rens
 Salve delitium Patriæ, tibi supplicat Arctos,
 Et famulatrices observantissima Regum
 Protendit gens Dana manus, manibusq; sub illis
 Et nati natorum, & surrectura propago.
 Te sceptris genuit Pallas, tibi multus ab ortu
 Astrorum chorus arrisit, genitoque faventem
 Indulsere finum Charites, & digna Curuli
 Pectora lactenti conformavere sub ævo.
 Addita luminibus Majestas, purpura fronti,
 Eloquio pondus; crinem redolentibus Hebe
 Ambrosiæ tinxit succis; Tritonia pectus
 Obtulit, & vivax ad grandia quæque cerebrum.
 Sic patrio felix CHRISTIANE adolescens in ostro
 Inter adoratos fasces, Divinaque mentis
 Semina nobilibus facis exsplendescere signis,
 Prævertens animis annos; sublimia tantum
 Concipis ingenio, jam quo fundamine tellus
 Nixa feret vastum pondus: quod clima veneno
 Infecit Mahomet: quo sæviat aëre barrus;
 Cui mappæ inclusus tutò perdiscitur orbis;
 Sanguine ubi rubeat Mavors, quibus artibus Arcti
 Magnus Avus, majorq; Pater moderamina firment,
 Utque olim patriæ moneant si prælia, factum
 Inveniat fortuna Ducem, jam tympana poscis,
 Et ferrum & flammam; validas quatis ipse sarissas.
 Ipse struis cuneum, circumque astantia volvis
 Agmina flammantes oculos; mox impete pronò
 Nunc latus infestas alæ, nunc vulnera fronti

Impingenda vibras, cornuque infistis utrumque
 Turbare, & propria Bellonam accendere dextrâ.
 Sic Libyæ propter scopulos, cunabula vix dum
 Excussit generosa Leo, cum dentis acumen
 Mitibus explorat dapibus, jam tergo cervi,
 Nunc onagri scapulâ, moxque imperterritus ipsis
 Tigribus indicit stragem, erectoque jubarum
 Vellere magnanimas unguem exhortatur in iras.

Perge decus patrii, spesque augustissima regni
 Heroum stabilire animum totumque Parentem
 In tua Divino transfundere pectora nisu,
 Illius exemplar menti præscribe, tenebis
 Quicquid in Hebræo celebrat Salomone vetustas,
 Inque Themistocle Graji; quod Pella triumphans
 Jactitat & Latium; quicquid Diadema Bootæ
 Augustum tenuit, se pectore colligit uno,
 Componitq; tuum, mundo astipulante, Parentem.
 Aspice quàm lætis coëant amplexibus, illo
 Directore ratis Boreæ, Pietasque Fidesque
 Et Themis & roseâ gremium circumdata pallâ
 Religio: frontes ad mutua fœdera jungunt
 Cura vigil, clemensque animus; prudentia sedem
 Figit & Arctoâ senium sibi spondet in Aulâ.
 Aspice quàm patrio constet reverentia juri,
 Seu Tyriam Cajus, seu Dano è murice lænam
 Tityrus excelsum produxerit ante tribunal.
 Sic videre suum quondam Minoa potentes
 Curetum populi; sic illustrata Lycurgo
 Mœnia Tyndaridæ. nullo sufflamine causa
 Atteritur, nullus nisi lege ulciscitur iras.
 Urna ferit fontes, insontes liberat urna.
 Adde quod afflictis nusquam præsentior ara est,
 Nusquam singultus frustra cadit; auris inermis
 Ad toleranda patet, Majestatemque resignat,
 Supplicibus quoties occurritur illico, ne sit

Martia degeneri frons consternatio plebi.
 Stat tibi Castaliâ mentem perfundere lymphâ
 Plenius, Augusti genitoris in ore notabis
 Pieri osque lacus, Aganippeumque fluentum,
 Et quicquid memori seclorum pectore Clio
 Possidet; hîc Pimplæ fluit unda, hîc Pegasus alis
 Bellerophonta vehit; nusquam cordatius inter
 Sceptra stetit medio fulgens diademate Phœbus.
 Ecquid Aristippus? quid Chrysispea reclusit
 Porticus? aut Samii facunda silentia claustrî?
 Miletive decus? quis sceptra tumentia primis
 Rexit in Auroræ thalamis? quæ fata subivit
 Auster? & occidua quæ sustinere secures
 Aspera, Regifico nondum penetrata cerebro?
 Abdita Naturæ, leges stellantis Olympi,
 Et Prolemæeis studia evigilata Camœnis
 Tota patent; nihil ipsa sibi servavit Eleusis
 Intactum: fuerit rari quondam Africa mater,
 Nunc Patria est, ex quo Regi Zephyrusque, No-
 pendit & Eoæ dant vectigalia terræ. (tusque
 Nec minus interea nos divite pace coronat
 Nominis omen amans motusq; intentus in omnes
 Effera sanguinei compefecit limina Jani.
 Inde adeò Patriæ, dum frendet ad ostia Mavors,
 Nunchis, nunc minitans illis totumque Trionem
 Excitat, & reliquum rotat inconstantia mundum,
 Nos augustali tutò spatiamur in umbrâ
 Fortunaque Ducis fruimur, cerebroque manuque
 Armamur Patris Patriæ: ruat Eurûs & Auster,
 Stabimus, & tumidam mundi eluctabimur iram.
 Spiret bella licet gens conjurata Gigantum
 Et superingestis involvat molibus Ocras;
 Pelion insultet fremitu, nos arma Tonantis,
 Arma tuebuntur Regalia; colla tuebunt
 Enceladi incassum; petet irritamina Phlegræ

Bellicus & rabidum damnabit in antra Typhœna.
 Hinc si Roma foret jam Portua, staret in altis
 Curribus aurato spirans in marmore Princeps,
 Inque triumphali per & ora & pectora cultu
 Ferret Olympicam Regali vertice laurum; (tus
 Nunc Paros illustres quando ire in marmora vul-
 Invidet, AUGUSTO statuas in pectore cuncti
 Ponimus & nullis violandas imbris aras.

Vive Lycaonio Dux florentissime sceptro,
 Vive diu sublime caput; te sydera ducent
 Per divina Patris vestigia; militet æther
 Auspiciis, CHRISTJANE, tuis, & stamina Clotho
 Proroget ad seros, fato tardante Nepotes.
 Sive per infestas iter est tibi fortè Charybdes,
 Nereidumque domos, felicem Castora spondent
 Antennis Superi; seu quadrupedante volatu
 Arva per & scopulos tibi semita, nesciet unguis
 Fallere Sessorem; discrimina nulla penates
 Audebunt quassere tuos, sic clamat Olympus,
 Sic Orchestra petit concors, sic plurimus astra
 Liniger ingreditur votis caveæque Quiritum
 Sic conspiranti præfagit Patria voce
 Nil mortale tuos mundo portendere fasces.

(27) In Effigiem generosissimæ Dominæ,
 ÖLEGARDÆ HWITFELD,
 Magni Aulæ Magistri
 JOACHIMI GERSTORFFII
 desideratissimæ Conjugis.

Hæret Apelléo licet hætenus apta metallo
 Dexteræ, & assuetum reddere nescit opus:

Fallor? an hos radios & scintillantia quondam

Lumina luminibus sustinuisse nequit?

Lumina ter geminis plusquam exoptata Deabus,

Colla nivi, rutilis æmula labra rosis;

Omnia perpetuo cerni dignissima Sole,

Nullaque sandapilæ propria, nulla rogo.

Ne ferrum crucies, sculptor, *Hwitfeldia* sese

Rectius in natis reddidit, inque viro.

Cogat, ait moriens, mea ne jam Parca jacere,

In tot pignoribus sto rediviva meis;

Hic mea labra, mea q; nives, mea lumina splendent

Has habitat rediens purpura nostra genas.

Vis mores cœlo placitos, vitæque tenorem?

Nomine non solo te docuisse velim;

Aspice quem liqui terris Heroa maritum,

Inque illo nostrum pectore pectus habes.

Vis immaturæ causam necis? *albida campi*

Lilia vere vides surgere, vere mori.

In glaciem Gørsløvienfium, Anno 1657. (28)

4. Januar: paulo ante bellum illud funestum Dano-Suecum, prodigiosè rubentem.

Ecquis Erythræis hospes novus exit ab oris?

Quæ faciunt Danos fata rubere lacus?

Quid monstri Natura paras? vel, si tua nescit

Dextera, quid Superum curia Dia coquit?

Ecce opus insuetum scelis! se stagna cruentant,

Et glaciem supra sanguinis unda meat.

Haud mihi cinnabari, gemit, haud alkanna liquores

Miscuit, in toto coccina nulla lacu;

Nostraque simplicitas quid præstent santala, nescit

Quid minium & dibaphos, quidq; rubrica vo-

Adsit & irrubeat, qui sic lutulenta rubere (mat;

Judicio nimium præcipitante crepat.

Infusa in terram jurabitur unda cruoris
 Ad Phœbi radios purpura missa Tyro ;
 Puncta, characteres, cortex, non infima tincta,
 Atque ipsis violis anteferendus odor
 Naturam absolunt à crimine, fata laceffunt ,
 Et decreta poli fixa patere jubent.
 Nil opus ut Delphis cortinam accersat haruspex,
 Ipsa fatis patulo, quid velit, ore docet :
 Dane, monent Superi, tibi flos tibi sanguis abibit
 Per glaciem ; at violæ spem melioris habent.

(29)

Ad

Dn: M. VITUM BERING,

Historicum Regium optatissima conjuge,
 medios inter armorum infelicium stre-
 pitus, per mortem immaturam spo-
 liatum.

Ut nova se patrias vertigo infudit in oras ,
 Attonitæque retro terga dedere minæ,
 Funestam *Vito* jam tum impendere procellam
 Absque Sibyllinâ viderat arte Danus.
 Quæsieris causam? patitur cum Patria manes ,
 Historico lemures quid nisi bella parant.
 Conjugium est Patriæ & *Vito*; docet altera, & alter,
 Sentit ut illa malum, sentit & ille malum (*vel*)
 Illa caput cœlo tollit, & ille caput.
 Disjicit hostiles ubi Dana farissa maniplos,
 In calamo *Viti* grande triumphat eques.
 Sub cane dum patitur cum frigore funera Cimber,
 Dimidium *Viti* funerat ira febris.
 Sed bene, quod medio vel adhuc versetur in orbe,
 Vultus ubi vultus excipit, alba nigrum.
 Surgere dant casus ; vivent felicius ignes ,
 Si gelida accensos sparserit unda focos.

Fer-

CARMINA VARIA. 441

Fortius haud aliàs caput erexere Quirites
Quàm cum Romuleos Hannibal ante lares.
Magne Vir, illum animum, quo totum amplecteris
Collige, dum creperi sic tonuere poli; (orbem,
Punctum erit, & rursus purgatâ nube redibit
Et Patriæ & *Vito* vita secunda meo.

Ad Virum consummatissimum (30)

D.D. THOMAM BANGIUM

Theol: P. P. P. Magno Regis Danorum
Cancellario, Dn:

CHRISTIANO THOMÆO,
furente in Patria bello parentantem. 1657

Soli quid inter classica,
Decus virum, quiescimus?

At incruenta natio est

Phœbea gens; ergo ictibus

Ex sanguibus bellabitur.

Certemus utrum *Bangii*

Sit in manu perennior

Thomæus, utrum cordibus

Futurus in tot civium!

Vivit suis coloribus,

Vivetque Phœnicem supra

Thomæus in *Thomæ* stylo,

Dum literis sunt literæ.

Nostris sed una alacriter

Perorat in præcordiis

Illud inæstimabile

Pignus Deum, ille provido

Mistus Catoni Socrates,

Mistus Soloni Pittacus;

Orabit & meta procul,

T 5

Dum

442 OLAI BORRICHI

Dum nos in abnepotibus
 Renascimur, dum pectus est
 In pectore, dum nomine
 Virtus suo signabitur,
 Se terminent Mavortia,
 Non inde terminabitur
 Hoc praelium vivacius
 Ventura spectet secula,
 Quin secula cum defecerint,
 Noster vigeat acrius
 Amor, sed ille chartulas
 Tyrannus ignis ustulet.

(31) In obitum Virorum humanissimi
 Dn: M. NICOLAI FRISII,
 Schehenensium Judicis Provincialis
Epitaphium.

Disce, quis hinc positos, habitarit spiritus artus,
 Ipsa fuit Frisii corpore lecta Charis.

(32) In Effigiem
 Dn: OTHONIS KRAGII,
 Regni Daniæ Senatoris amplissimi.

Quis supra inspectos dispenses Spiritus artus,
 Hospite quo caleat Diis adamata domus,
 Rebus & integris Respublica sensit, & arctis
 Illius optato fora refota sinu.
 Fulmina senserunt hostilia missa retrorsum
 Consilio, monitis, pectore, voce, manu.
 Dii servate caput, quo hospite Dania rursus,
 Si qua fides vati, tollet in astra caput,

D.D.SIMONEM PAULI,

Medicum consummatissimum de genui-
na februm malignarum petechialium
&c. causâ ex Naturæ potius, quàm
Scriptorum fontibus commen-
tantem.

Hactenus in variis, mentes satiavimus umbrâ,
Et prodire tenus gloria visâ fuit;
Tandem, serò licet, certis proluditur, ex quo
Res prius è rebus, quam calamo orsa peti.
Huc, *Pauline*, tuus spectat labor, abdita febris
Dum penetras ferro, mente, calore, manu;
Sic se se æthereas librat Jovis ales in auras,
Et Patriam supra fulminis ire parat,
Nubila permittenda aliis, & proxima terræ,
Mens Dia in Solis lumina lumen agit;
Tolleris heic supra doctorem ignobile vulgus,
Dum digito ostendis triste cubile mali:
Nil humile, aut ulli versas protrita Lyceo,
Lux hæc Pœoniûm pectora virgo subit,
Et nullis temerata procis; primum hocce cerebrum
Hanc vivam Medico Pallada donat agro.
Puncticulis ægri, mirisque inscribimur umbris,
Ex quibus & vitæ jus pater, atque necis;
Pingimur infantes, adque incunabula certis
Lex morbillorum stat sociata notis;
Sæpe intestino juvenes expingimur ostro,
Et caput invisi Zeuxidos arte tumet;
Pingimur effœti, scelotyrbenque ore fatemur,
Ardet & in totam Pardalis ire cutem;
Sed quo peniculo, sed quo pingamur Apelle,
Pendet in Asclepi lis inaperta tribu;

444 OLAI BORRICHII

Ingenii est, *Paulline*, tui, ne pendeat ultra,
 Inque tuis crenis Oedipus ille latet;
 Scalpello & flamma reſeras, quæ condita ſeculis,
 Et volucris adſcribis ſemina tanta ſali;
 Hic ille eſt Proteus, tot qui in miracula rerum
 Vertitur indocto res inopina gregi;
 Ut ſeſe intendit calor, hic ſequiturque fugitque,
 Stat, nigricat, liver, jam rubet, inde viret
 Fermentare ſagax, doctusque ciere cruorem,
 Et tragico circum ludere corda joco.
 Perge Machaonio reliquum quod pectore ſervas,
 Orbis in eximium pandere velle jubar,
 Deme palimpeſtis tenebras, ſoſiſque fatiget
 Flora ſub incudem ſat revocata novam;
 Puncta febres inter retegens, punctum omne tu-
 Da locupletatam Chlorida, & omne feres. (liſti

(34) In illuſtre monumentum Mavortii
 Herois,

Dn: ULRICI CHRISTIANI
 GYLDENLÖWII,

apud Exercitus Danicos cum poteſtate,
 quondam, Legati.

Hic ſilet exigua lugubrè arctatus in urna,
 Arctari cujus limite fama nequit;
 Parce tibi, lector, ſacroque horrore bidental
 Aſpice, quo tanti fulminis ira jacet.
 Fulmen erat, ſeu cum Patriæ Bellona vocaret,
 Seu cum Cantabriæ clafſica, fulmen erat,
 Hinc paſſim Gallis albescunt offibus arva,
 Atque Sudermanno terra cruore natat;
 Nec tantum fulmen, ſed mente, manuque Leonem
 Supra, & præluſtri nomine, reque Leo.

Sed

CARMINA VARIA. 445

Sed cur fulmineus, se se Leo subtrahit orbi?

Cum Patria, & justam flagitat orbis opem,
Accipe fatalem, Lector cultissime, causam,

Hoc genio est fulmen, fulmineusque Leo:
Fulmen ubi impresso disjecit stigmatē rectum,

Et quicquid solido robore contra meat,
Labitur, & tutam primā in tellure quietem

Postulat, ac puncto temporis urit, abit.

Ut longum bellet cum bellatore leone,

Et tigris, & pejor tigride febris agit,

Tigrida discerpto mox stratum deferit armo,

Quam cuperet similem febribus esse jubam!

Nostros ille Leo saepe insultantia Tigris

Hausit Sequanicæ pectora, colla, latus;

Sæpe Lycaonias docuit magno impete Tigres

Verrere Suecano sanguine, & ore solum;

Suggestum valli, qua debile, pervia fossa,

Is vallum, atque loco fossa profunda fuit,

Pectus erat vallum, quo stante hostilia cœpta

Non ausa infirmum sollicitare latus,

Dumque cadente audent, subita vertigine rapta

In ferrum & mortes cœca caterva ruit.

O quoties volucris turbasse infesta maniplo

Agmina, cordatis Hastia plena refert!

O quoties nostris solitus pinguescere Finnis

Divitiis, pingues corpore fecit agros,

Ulrico rapante globum! terra Amagra salve,

Cui cygnæa fuit cantio visa Ducis;

Hæc Leo sceptriferum mira virtute Leonem,

Quod nunquam didicit, perdocuisse valet,

Invehitur Gothicas inter mucrone phalanges,

Mors, fuga fœda, cruor parte ab utraque vo-
lat,

Julia se donec prodit sententia: ferro

Parcatur, non est sternere strata meum;

Idque Leoninum : post hæc victricia gesta
 Nil nisi cum Lachesi belligerare libet ;
 Pergite, ait, febres, vel quo vos nomine signat
 Natio Chironis, pergite ferre necem ,
 Contemptricem animam fatique , malique videte ,
 Ure, seca, lethum, nil moror, ure, seca :
 Qui cum Rege meo Regemque Ducesque fugavi ,
 Mortis ad incursum sperno parare fugam.

(35) BEATIS MANIBUS
 Sancti & incomparabilis Herois
 D. JOACHIMI GERSTORFF

Summi & providentissimi, Augusti Dano-
 rum Norvegorumque Regis Ministri,
 magni universæ Patriæ, literarum li-
 teratorumque omnium delitii lumi-
 nis præsidii, Domini & Patroni
 fui longè desideratissimi.

Denique quid cessas anime? occidit! occidit! eheu!
 Ille tuus, tuus ille Atlas, secumque recepit
 Dimidium færale tui; quin flebile pergis
 Dimidium terras, atque hunc cœlestium inanem
 Deferuisse globum, Dominoque intrata subire
 Atria, & heroam statui gladiator ad urnam?
 Cuncta oculis atrata meis: non Phœbus in auro
 Nascitur assueto, pallet Phœbe, astra nigrescunt,
 Nectar acet, Musa est Lachesis, Rhadamanthus A-
 pollo

Creditur, ipsa etiam Batavæ pulcherrima glebæ
 Semineci apparent Nomadum magalia luci;
 Leida mihi turpis, trux Amstela, degener Haga,
 Delitiæ mundi insidiæ: quin te exigis ergo
 Spiritus, & superas unà inclinaris ad aras?

CARMINA VARIA. 447

Spes tua, spes Patriæ, decus immortale Trionum,
 Os Regis, flos nobilium, Phœbæa voluptas,
 Delitium humani generis, quo Dania civem
 Majorem luxisse nequit, lacrymabile visu!
 Fatali infertur tumulo; quò gaudia nostra?
 Quò lux nostra fugis? pullæ lugete Camœnæ,
 Vester honos obiit: plora Themis, ille patronus
 Justitiæ afflictam nimium citò deserit Arcton:
 Plange genas Virtus, non ullo dignius unquam
 Pectore sedisti, five ad juvenilia spectes
 Tempora, seu plenos meritis, & honoribus annos,
 Longa retrò series. (sed jam sine Apolline nervi
 Officium implebunt lacrymis) Cunabula quondam
 Ipsa aliquid Patrio spondebant grande Bootæ.
 Conscia lætenti reptata A sarota puello
 Conscia Sora viri, cum prima elementa juventæ
 Ingressus virideis animo præcederet annos
 Virtutum totus, Phœbique; Eudoxia talem,
 Talem Antonini finxerunt vota Nepotem.
 Itur in Europæ florentia, potus Iberus,
 Sequana, & exculto Mosa nobilis orbe Batavo,
 Et Rheno cum fratre Albis, Tamesisque, Tybrisq;
 Junge Lycaonio vicina fluenta Melero.
 Diversum linguis, diversum moribus acri
 Versat mente genus, populoque observat in omni
 Quæ faciat, quæ digna fugâ; volucrisque Matinæ
 Exemplo innumeros alacer spatatur in hortos
 Hinc atque hinc libans, castigatoque palato
 Nectareos transfert in Hymettia texta liquores.
 Jam sedet Aularum speculari occulta, quid auri
 Jupiter infinuet tacitè, quæ machina Pacem
 Conserve, quæ bella viris, quæ commoda Regnis
 Parturiat; magnis Phœbi jam mistus alumniis
 Enthymema rotat, stupet invida turba disertè
 Quæntem, & vetulo pudor est didicisse Magistro;
Jam

Jam soli Archetypos libet excussisse Platonas
 Nunc Senecæ divina placent : interrogat omnes
 Grajorum, Latiiq; animas, quid sceptrâ gubernet
 Justius : hic Fabii momenta senilia librat,
 Hic Minuti; rursus quid Crassum impleverit auro,
 Quid Sullam iratis, Capeneaq; miserit umbris. (illos
 Cur præstet Dominum esse sui : juvat hos, juvat
 Subjicere ingenio memori, modus omnibus unus
 Omnia divino mentis pervadere sensu.

Sed majora patent : ut consummavit Ulysses
 Circuitu, Patriam tandem regressus ad Arcton
 Secum habitat, fruiturq; die, stant pulpita circum
 Pierides, stat sacra quies, distinctaque Musis
 Atria, nec querulæ vigilant ad somnia curæ.
 Te celare paras? *Gerstorffi* magne, nec illud
 Dii fierint unquam privatim habitare cerebrum;
 Gemma licet lateat, licet internoscere gemmam;
 Quid luci & modio? lateas quantum libet, Aula
 Aula vocat, veniunt, non accersuntur honores
 Cumque suis crescunt meritis, nec sistitur ante
 Quam vicina sacro statuatur sella Tiaræ.
 O! quanti sapere est? dat provida surgere virtus,
 Suadaque linguarumq; nitor, dat pectus inundans
 Flumine Musarum, & sanctæ reverentia legis
 Adde animam pro Rege suo, pro cive paratam
 Per flammâs, furiasq; rapi: Cnerodia testor (stram
 Culta, Amagrûm cineres, immortalemq; Palæ-
 Qua nitet, & pingues inimico sanguine campos
 Hafnia despectat, fida Hafnia, quam sibi virtus
 Martia supremos legit censura labores;
 Heic vis explorata animi, seu poscit arena
 (A latere ut stantes mors ignea verberat artus)
 Consilium, ad mediam reddit consulta Capenam;
 Curia seu forti decreto ulciscier hostes
 Destinât, is solidos circumspicte ingerit ictus,

Et Fionum vocat arva prior; Seu voce Quirini
 Legatorum inter spinas, cinerique tepenti
 Suppositum passim Vulcanum, & lubrica eundum,
 Explicat ingenii vires sedatus, & omnem
 Nestora prægressus simul hos simul occupat illos
 Pondere dictorum, & facundo promptior ore
 Exprimit assentiri, animosque ad verba gubernat.
 Ut taceat Boreas, non divisa orbe, tacebunt
 Nomina magna, Goes, Rebolledique Catique
 Terlonii, non Sarmaticæ venerabilis oræ
 Morstenium sanguis, Sueconum nec gloria Bielcki
 Queis Kleistos adjuuge graveis, & triste minantem
 Sidnejum, Albionem, sociique electa Batavi
 Pectora, & excelsum, dederat quem Moscuæ, civem
 Quosque referre mora est: omnes *Gerstorffia* Siren
 Compositâ traxit Domini in compendia Suadâ.
 Accipe quod stupeas ultrâ: licet omnibus unus
 Sufficeret, sive acta togæ, seu cura Gradiui
 Magnificum partes animum versaret in omnes,
 Nulla unquam vertigo Virum, Zephyrusve, No-
 Egit in abruptum, nulla aspera, nulla secunda (tusve
 Dimovere gradu mentem, vultumve, sereno.
 Ipse Dei, semperque suus, semperque tumultu
 Celsior affectus, irasque, metusque, minasque
 Sese infra aspexit, minor illo injuria templo.
 Sola animo Cynosura polus, supremæque vitæ
 Regula, se Regi, populoque impendere, quò dum
 Mens abit, & miro prætentat acumine cuncta,
 Metiturque tacens secum, latebrasque per omnes
 Ingreditur rerumq; hominumq; ad inania famæ
 Immotus, pleno contendit ad utile gressu
 Tuta magis subitis adamans, cœloque gemellus
 Tantum opportunis erumpit ad ardua rebus.
 Visa quies, sed talis erat, quæ, Phœbe, caballis
 Sentitur germana tuis; modo raditur Eos

Antevolante oculos cursu, modo fervidus Austros
 Incendit vapor, & superi laquearia mundi
 Percipiunt vitale suum, nunc Tethys Ibera
 Stringitur, interea plebejo expensus ocello,
Cum nondum Phaethon cadit, inspectaris eodem
 Stare loco, atque uni vestigia figere puncto.
 Fabula sit Grajum sedisse bivertice Phœbum,
Cum verum in Phœbo hoc: quis enim memorabi-
 lis orbe

Clivus in Arctoo, quò convenere Pelasgum,
 Romulidumque Dæ selectius? ordine certo
 Excubat alma cohors Patrum Asclepique Senatus;
 Hac iter est Themidos Mystis; hic Tullius altum
 Pegma tenet; ponè Historicæ, Pindique Phalanges
 Exspectant nutus, alia dum parte manipuli,
 Moribus illustres tendunt: sursumque deorsumq;
 Omnia plena Diis, doctæque loquentibus umbris.
 Nec clivus tamen ille satis; celebratior alter,
 Ignea mens Domini, quâ sese illa omnia junctim
 Condiderant, & jussa suos (mirabile) ad usus
 Currebant properante rota. Tirynthius Heros
 Vertice lassatum quondam gestarit Olympum,
 Nil moror, hoc sancto gestata polusque salumque
 Et Superi, & tellus, & Alexandria cerebro.
 Quid memorem ingenium? quo mitius invenit or-
 Et Philadelphæo propius nihil, acta loquantur (bis,
 Ipsa, memor Boreas totus: Septemplicis instar
 Amnis habe; Pharios hic latè excurrit in agros
 Fertiliore undâ, nunc sicca Diospolis haurit
 Vitales succos, verso nunc Delta rigatur
 Commate, nunc Coptos bibit; is contentus hiulcos
 Fœcundare sinus, tacet, atque ingratus audit
 Flabra, nec allatos exprobrat murmure fructus.
 Mittor in Oceanum, rapit huc generosa propago.
 Funeribus demersâ novis, & Sole perenni

Dignior, huc privata vocant, verum ista papyro
 Delegare vetat præfens dolor, ille medullas
 Intus edens scindit metrum; pro voce perores
 Pallor & humecti vultus, libet acta fateri,
 Tota stoa excussa est animo atque inscripta libellis,
 Inscriptas menti nequeunt abstergere nubes.
 Vix linguam inveniunt sensus; manus icta tremi-
 Patrono devota suo, tentatque caditque (scit
 Et stupet in mediis pcene intermortua chartis;
 Scilicet agnosco tandem, cur Strymona propter
 Squalidus, abjectâque lyra, fidibusque metrisque
 Sederit & solis vivens singultibus Orpheus
 Nota prius longo pensarit carmina fletu.
 Heu! quantum amifisti Aquilo! si Patria nondum
 Jacturam ipsa tuam capis, aut cur nobile bustum
 Prosequar his guttis, ex illo collige vultu,
 Qui Boreæ terras, patrimonia digna, serenat,
 Cum suus est, qui infusa Danis tot Classica regnis
 Inspexit gemitu major, nunc substitit ante
 Luctantem cum morte animam, tristeisq; Penates
 Nubilus, & fido coram illacrymavit Achatae.

Consummatissimi Parentis gloriose (36)
 æmulo Filio

D. D. HENRICO VANDER
 LINDEN,

cum Hippocratem sollicitâ beati Patris curâ
 emendatum publicaret. 1665.

Affere te, Medicum jam longa ab origine germen,
 Cygneumque Patris profer in ora melos;
 Suave melos, doctis quod & os titillat & aures,
 Antequæ Sirenas, Ambrosiamque placet,

Ne-

Nectar suave Deis, & terræ mella colonis,
 Suave exfurdatur lacryma Thuscagulae.
 Suave coloratus mittit quod Saccharon Indus,
 Suave Calabrini roscida manna soli.
 Suavius *Antoni* sapit ultima cura cerebri,
 Et modulis ultra lusciniæ exit olor.
 Phyllyridum testor genios, animasque Pelasgum,
 Illa Machaonii prima elementa chori.
 Jam demum Hippocrates proprio exsplendescit in
 ostro
 Ipse nitor Grajus, formaque prima redit.
 Vere novo brutam ponit cum pelle Senectam
 Anguis & in juveni veste volumen agit;
Cous at in squammis tot sæcula dormit iisdem,
 Rara avis, exuvias quæ removeret, erat.
 Foesium supra nemo assurrexit, at ille
 Proh! Superi! quàm infra mascula cœpta jacet.
 Illius à nitidâ vitalior exiit ulnâ,
 Spemque resurgendi semineci ore bibit;
 Oraclo propior tamen exiit: aspera multa,
 Multa abrupta, situ trunca & hiulca vides:
 Sed merito Hippolyti se Collectore Batavus
 Jactitat, Oedipodæ nomina, LINDE, merces.
 Mens immixta Diis, Te per sine veste Diana
 Cernitur & Coi quicquid Elcusis habet:
 Pelle novâ in priscum spirarum Epidaurius aurum
 Voce tua & calamo suppetante redit.
 Quin nisi spe citius lacerassent stamina Parcæ
 Doctorum Antiquis reddere nata diem,
 Ipso se Hippocrates sapientior isset in auras,
 Ipso se Celsus celsior usque foret.
 Patris adi pluteos celebrati nominis hæres
 Fac præli excipiant Dia reperta stylum,
 Cantemusque: Pater fuerat Cos maxima Coo,
 Cosque simul Patri maxima Natus erat.

De institutionibus Medicis lectissimis (37)
Viri Experientissimi, Celeberrimi

D. D. GERARDI LEON:
BLASII,

in illustri Amstelredamensium Gymnasio
Professoris Medicinæ clarissimi.

Regnatum satis est, morbi, sat vestra tyrannis;
Sat potuit rigidâ Parca cruenta manu;
Fas magis angustâ fortunam ut jactet in aulâ,
Parcius & Cives, nec sine lege, regat.
Fas licet indomitus pontem usque refutat Araxes,
Et fugit in Medico discere jura foro;
Diis genitis tantum leges & jura Melampis
Scribere, Diis genitis frœna parare datum est.
Talis ades claro, *Blasi* clarissime, scripto,
In Cathedrâ, in mortis limine talis ades;
Seu fabrè incisos libet excurrisse per artus,
Atque orbem humano quærere in orbe novum;
Miratur positam Veslingius ipse Senectam,
Seque os mortali majus habere stupet;
Seu placeat Veteres excire è Pulvere Phœbos,
Ablatumque Italis restituuisse diem;
Chemica seu Gallo monstrare politius Hermæ,
Beguinumque novâ voce docere loqui.
Plura referre mora est; præsentis ex ungue Leonem
Æstimet Asclepi mente, manuque nepos:
Ecce! Machaonias inter via tuta Charybdes,
Vix Ariadnèum certius îsset opus.
Flamma est Divinum quamvis medicamen, ab arte
Ni quid, nî quantum, quomodo, quando, scias;
Ferrum est, Ceritus stolidè quod jactet Orestes
Artificem Methodi nî cynosura regat:

Ver:

Verfa, Lector, opus, nec erunt tibi pharmaca flam-
Nec ferrum, in dubiis sed Panacæa malis. (mæ,

(38) Ad Virum Clariss: & Consultiss:

D. D. JOHANNEM LEON-
HARDI BLASIUM

Themidos & Apollinis delitium, cum amo-
rum, amantiumque fata, læta sæpe, sæpe
nubila difertè calamo adumbraret.

Forfitan occultos in aperto cernimus igneis
Queis tu queisque calet dimidium illa tui.
Flamma amor est; clausæ marcescunt illico flam-
Et nisi lux agitet publica marcet amor. (mæ,
Dis paria arrentas, sua quondam incendia sensit
Jupiter, & Vati commemoranda dedit.
Hinc Leda in calamo Danaëque renascitur omni,
Et suus Europæ est, Antiopeque locus.
Mars sua, Mars Paphiæ manifestat dulcia seclis,
Ut sensisse juvat, sic meminisse juvat.
Bis tua mellito delectant basia morfu,
Dumque domi libas, dum recoquisque foris.
Te Duce panduntur jam publica vota procantum,
Et privata simul mista querela fluit.
Quicquid id est, Naso Tibi vel redivivus inerrat,
Ipsa vel hoc dicat clam Cytherea melos;
Sic te inferis calamo, genium sic pingis Amorum,
Tristiaque & junctis gaudia mille joci:
Cur intercedant gemitus, cur scindat Amantùm
Vota supercilio sæpe Noverca truci.
Sit genetrix, ubi juncta tamen duo pectora findit
Et Natæ, & cupido tota Noverca proco est,
Durate, haud aliter Paphiæ sacra dulcia constant,
Horridulis spinis it rosa munda comes.

Quid

Quid tibi non spondent Divi tres; Phœbus in ore,
In gremio Venus est, in cerebroque Themis.

Viro Prudentissimo (39)

JANO JACOBI

Lectissimæ Virgini

AGNETÆ ERASMIÆ,

Sponso & Sponsæ

feliciter.

Surgite Luciferi; tuque illustrissime Titan
Inclaresce magis, fulvos expande capillos,
Et cœptis applaude novis, dum frena Cupido
Dirigit & victam deducit in atria SPONSAM
Victoris JANI, thalamumque insternit ovante
Prædatrix Cytherea manu: dum ridet Amorum
Diva, Cupidineas tandem libâsse sagittas
AGNETAM, & blandis jam succubuisse pharetris.
Plaudite, vicistis Veneres: contempserat olim
Prima rudimenta Paphiæ, sociumque cubile
Aversabatur, nullo vincenda procante:
Non secus ac crebro pulsata Ceraunia morsu
Æquoris, allisos debellant fortiter ictus.
Sed solvenda fuit turritis clausa cavernis
Jam tandem Danaë, reliquisque impervia cunctis
In JANUM vertenda novum; quapropter amatas
Vestales jubet ire procul; contraria mente
Volvit, & ignavi damnat fastidia lecti.
Scilicet inflexit præstans facundia sponsi
Virgineam mentem, niveique in pectore mores,
Et quod per Themidos sacra circumtulit artes
Ingenium solers, & longum cognita virtus.
Hoc Magnete trahens Agnetam vicit, & omnis

In-

Indelibatæ pandet mysteria gazæ.

Tu Cytherea faces porta, tu maxima Juno
Instrue proliferi generosa toralia lecti,
Atque prius quàm se vertens absolverit annus,
Casta fave Lucina, novamque admitte Clientem.
Fœcundet Neptunus aquas, & Vestâ recessus
Terrarum, placidi fœcundent aëra venti,
VestrosPONSEbono. Semper pax candida fœdas
Proscribat rixas, & formidabile murmur:
Accrescat laudandus Amor, flammamque Dione
Ventilet uberius, tæda incandescat eundo,
Et magis accensos progressu sentiat ignes.

(40)

Nuptiis

D. SIMONIS PAULLI

Bibliopolæ Argentoratensis.

Piscamur cuncti, sunt queis stat in orbe Batavo
Nassa minax, sunt queis lympa Britanna
faver;

Gallica non rarus ferit æquora, cernitur & qui
Romulidum arcanis retia tendat aquis;

Hic Themidos medio reperit sacraria in hamo

Mercibus huic Italæ læta sâgena redit;

Asclepî mitras alius deportat, Ulyssæi

Is propior suadæ pondere onustus adest

Piscatura licet felix, jucundior illa est

Quam facis in Tuisci *Simon* amice salo.

Nos blatarum epulas, membranarumque labores

Archetypos dum tu vertis amasque libros

Felix sorte tua, *Simon* deprnderit olim

Pisciculos, carnes prendere majus erit.

D. D. CHRISTIANI
FOSSII.

Intonuit triplici lustrum, quod vertimus, æstu.

Atque tuum petiit, dulcis *Elisa*, caput.

Vulnus erat rigidum, succumbentemque maritum

Cernere funereo membra locare toro.

Vulnus erat magni Patris aspectasse feretrum;

Cupressus Matris, quid nisi vulnus erat?

Vidit & ad medicas versus citò *Fossius* artes

Hæc ego compescam vulnere solus, ait,

Nondum Moly perit, nondum Nepenthea tellus

Nescit, adhuc nostra vivit in arte Panax.

Hæc tria pro triplici medicamina vulnere promam.

Hæc jucunda biber pharmaca, tuta, cita.

Viro Excellentissimo, Experientissimo (42)

D. JOANNI VAN HORNE,

In illustri Lugduno-Batava Acad: Anato-

mes & Chirurgiæ Prof: Publico cele-

berrimo,

SPONSO

& Emendatissimæ, lectissimæque Matronæ

Dn. ANNÆ VAN ULFT,

SPONSÆ

feliciter.

Palma tua est, Cytherea tua est: van HORNE
triumpho

Ducitur, & Dominam flectere discit Amo.

Ante refutârit ferroque & forfice amores ;
Nunc aliud didicit suavius ure, seca.

Semiviro suetum quondam Enthymema Bianti
Torserit ad genium, stulta Atalanta, tuum.

Jam tandem Hippolyti terret via, mutit anhelus :
Æstuo, quô properam fonte inhibebo sitim ?

Seu libet artifici spirantia cominus exta
Divisiſſe manu ; dividit acta Venus.

Ossea seu primis decorare statumina formis ;
In formas alias mente animoque feror.

Fila, canaliculos doceo scalpella, specilla,
Uncos, & oſſellas, lintea carpta, stylos :

Nil ago ; conantem teneri ſpeculantur Amores
Atque stylos alio vertere more jubent.

Quid juvat abſtinuiſſe diu ? nunc occupor æſtu ;
Undique ; ſera venit flamma, ſevera venit.

Nil ea Veſalios, nil Hippocratae amatur
Scripta : liber placeat, ſed quoque liber, ait.

Alea jacta eſto ! comitor te ſancte Deorum,
Quiſquis es, inque tuâ ſint mea vota manu.

Macte novo, Vir magne, auſu ! tibi militat aula
Ætheris, ad flammâs excubat illa tuas.

Illatuis ſanctos jam deſtinat ignibus igneis,
Illa tui caſtam verſat amore Deam.

Uritur inſolitis felix *van* ULFTIA flammis,
Unius & Medicam poſcit ab HORNE manum.

Luminibus vultusque tuos, habitumque deco-
rum

Crebra habitat, Diam libat in ore Charin.
Nec mirum ; tua mens prodit ſeptemplace linguâ,

Pectora Sithoniâ candidiora nive.
Dextra tua ancipiti ſubducit corpora morbo,

Et jam mille modis ingenioſa ſecat.
Roſcius in reliquis ; uno nunc vulnere feſtus

Pergis in externa quærere Numen ope

CARMINA VARIA. 459

Et bene ; vulneribus nova vulnera pharmaca red-
 Vulneris illa auctrix, & Panacea Cypris. (doe)
 Felices animæ ! placitos miscete calores,
 Ventilet infuetâ luce Cupido facem.
 Bina dedit *μικρὰ* van HORNE volumina *νόστιμα* !
 Tertiaque exaugens HORNIA præla dabit.

Amico strenæ loco missum Sueco (43)
 urbem obsidente. 16, 8.

Munere quo carum dignè pulvinar adorem,
 Dum verso, ad leges, Jane novelle, tuas ;
 Ecce subit, Sueco patriam spoliante, relictum,
 Spem præter, nobis muneris esse nihil :
 Sed bene quod Divam hanc nullis extorserit ausis,
 Illa tibi, illa mihi muneris instar erit ;
 Illa tuos animos inter frameatque globosque,
 Illa meos inter bella diurna fovet.
 Bella, inquis ? bella ajo, ferox, te mœnia, meque
 In castris vidit culta Minerva suis.
 O ! quoties Logici sese opposuere manipuli,
 Hinc à Celarent à Ferioque minæ.
 Parte aliâ Grajæ caput hoc petiere phalanges,
 Budæo quamvis, turba molesta, Duce.
 Utque intentatum nihil, ecce ! Diique Deæque
 Parnassi hos artus obsidione premunt.
 Sto tamen, & solâ spe sustentata futuri
 Membra armo, induro pectora, figo pedem ;
 Non te belligeræ cogent succumbere turmæ,
 Non me Castalii tota caterva gregis ;
 Pergamus porro bellare poloque favente
 Gaudeat eventu spes tua, spesque mea.

(44) In Climactericum magnum
Amplissimi & Celeberrimi Viri,

D.D. SIMONIS PAULI

Archiatri Regii,

Cum Quadripartitum suum magnis aucti-
bus locupletatum publicaret.

Siccine detesso Podalirie magne lacerto,
In scenam lauru concomitante redis?
Naufragus ille aliis, & in Acroceraunia pendens
Pœne triumphali Te vehit annus equo.
Quid causæ? mediâ crocus exit in aëra brumâ,
Inter honoratas floret uterque nives:
Sola aloë in senio germen vitalius urget,
Et levat innumero flore stupenda caput:
Myrrha fatigatis lacrumat generosius annis,
Quàm sequeris plantas, Chloride nate, tuas!
Donec erit tellus, Myrrhamq;, aloënque, crocum-
Quæ ferat, & PAULLI nomen in ora feret, (que

Argentorati 25 Junii. 1666.

Sequentia de

D. B U R R H O

scripta sunt, cum ille à magnis Principibus
Ducibus, legatis, Rebus publicis &c. tan-
quam Summus Arcanorum naturalium
Mystes judicaretur, & penè ado-
raretur.

CARMINA VARIA. 461

Sanguine & meritis Illustrissimo

D. FRANCISCO JOSEPHO
BURRO

Equiti Mediolanensi

INCLUTO NATURÆ
THESAURARIO

Sacrum.

In laboratorium Consummatissimum (45)

Illustrissimi Domini

FRANCISCI JOSEPHI
BURRI

Veram Naturæ Curiam.

Amistela delitium Superum ! tibi curia duplex ,
Orbis ad invidiam, ter pretiosa micat.

Altera rixanti dispensat jura popello,

Altera naturæ grande tribunal habet.

Istic justitiæ duodena palatia surgunt ,

Hic at Eleusine vel duodena quater ;

Omnia cœlestes Domini ostendentia sensus ,

Omnia mortali nobiliora manu.

Scire voles, hæc quod Capitolia sacra recessu

Condantur, vulgi lumine visa parum ?

I venerabundus, flumen quæ evolvitur urbe,

Qua secat Amstelius faxea strata latex ;

I properè, excelsi tecta illustrissima BURRI

Consule, & ignipotens devenerare caput.

Forfan inexhausti germana cubilia Solis ,

Et rubra Lunaris cornua facta globi ,

Vulcanumque novam per mille foramina doctum

Ire viam, & volucris fræna parata Deo

Inspexisse dabit, vel quæ Salomoniam quondam

Austrinæ ostendit dextra stupenda Deæ.

Parte alia inflexæ rostro curvante lagenæ

Exsudent Arabum balsama digna plagis.

Tolle oculos supra, cinerumque, marisque Spagiri

Ostia pandentur, spirituumque greges.

Ingredere in thalamos; flammarum hæc verbera &
omnes

Mulciberis videas, arte regente, dolos.

Materia superante premor : sua vellera Jason.

Hæc videt, hic tauros Colchis amica domat.

Hæc manus Hermetis, quæ supra, infraque; coercet,

Sol pater, & mater Luna ministrat opem;

Filius in venti medio volat huc, volat illuc

Donec in infernis sit stabilita quies :

Suaviter atrato remove subtilia spisso,

Connubioque iterum junge, telesmus erit.

Salve Hermes seculi, Naturæ gloria BURRE,

Cui patet, occultum quicquid in orbe latet ;

Sive rogas certas elementa per omnia leges,

Auscultant Medico promptè elementa suo :

Seu libet auratas, flammis sine, fundere massas,

Frigora flammarum munus obire doces.

Poscis ab æthereis mannamque & mella colonisæ

Ad nutum replent mannaque melque cados.

Æra qui in famulis numeras, potes inde tributum

Nitraq; & augustum sollicitare Salem.

Vult quis inextinctum, si pabula dempsferis, ignem?

Claudis in Artifici vota cupita globo.

Spes aliis exspes, oleosa extundere talco,

Ad tua res veniat limina, ludus erit.

Felix, cui patula est Naturæ hæc Curia, felix :

Secula cui similem nulla tulere domum :

Curia marmoribus micet altera, at altera gemmis,

Plus habet hæc vitæ, plus habet illa necis.

In admirandum, & seculis inauditum (46)
 Artificium, Quo magnus ille Naturæ
 Consultus, & Medicorum Cory-
 phæus

Illustriss: FRANCISC:
 JOSEPH. BURRUS

Cœcis visum restituit.

Trajicitur solido pupilla exterrita ferro,
 Quæ patet, & retinæ stringitur ora stylo:
 Stringitur, & trini dextrâ pressante liquores
 In propè spectantis lumina pœne volant;
 Hæc aequus gyrat sese, crystallinus illac
 Vertitur, atque alio vitreus urget iter.
 Orbita funebres tunicas, & flaccida luget
 Deliquia, æternis semisepulta malis.
 Conclamata salus; nil spondet dextra Galeni,
 Et Delphi Hippocratis, re superante, jacent.
 Phillyrides! nondum Colophoni res digna stupore,
 Sunt hæc, sunt tantæ pharmaca nata spei:
 Qui se intentato Phœnix redivivus ab igne
 Afferuit flammis clarior, atque rogo,
 Afferit ereptumque diem lumenque sepultum
 Solenni rursus luce micare docet.
 Nectar in oppositum siphonibus urget hiatum,
 Atque oculi hoc solo nectare vita redit:
 Impletur bulbus, coit, & cum septima Phœbi
 Lux oritur, pleno lumine lumen adest;
 Exhaustum doluisse neges, nisi contra cicatrix,
 Quæ tandem amisso nomine tota perit.
 Res fastis celebranda novis, celebratio illa:
 Noctem iterum, atque iterum restituisse jubar:
 Visa cano: pupilla iterum divisa coivit,
 Et nova crux oculo, lux nova facta fuit.

Hoc est octavum terris ostendere mirum,
Bis demptis oculis bis dare posse diem.

(47) Ad summum in Naturæ lumine
Philosophum,

Dn:FRANCISC: JOSEPHUM
BORRI

Equitem Transalpinum

Cisalpini BORRICHI

Elegia.

BORRI, Pœoniæ fax illustrissima gentis,
DIIS propé, BORRI, oculo, sanguine, men-
te, manu,

Ne sine BORRICHIUM tanto de nomine dictum
Amplius in tenebris delituisse suis.

Me, me felicem solo cognomine BORRI!

Non mihi nota CHIUS, non mihi grata CHIUS;
Insula ea Otthomanæ subjecit nomina Lunæ,
Phœbe, CHIUM teneas nominis, oro, mei.

Sat mihi, sat BORRI nomen, mantissa fatigat
Noxia, ut in curru noxia quinta rota.

Sed quid ego? solus mundi regit omnia Phœbus,
Et BORRI in mundo nomine solus erit:

Nos humiles stellæ, nos tanto à lumine lumen
Carpere & alterius luce micare sat est;

Gloria Phœbéo debetur sola Magistro,

Sit quoque Phœbéo gratia prompta viro.

Phœbus adorantes Phœbum fovet, excitat, auget,
Phœbe fove nomen discipulumque tuum.

Fovisti, agnosco, meritisque ingentibus ultra
Fortunam exísti, terque quaterque meam.

Meta

Meta rogare mihi; sed meta quiescere Phœbo
 Cum nulla, & nulla est meta rogare mihi.
 Phosphore pelle meo nubem & tenebrosa cerebro,
 Unus adhuc radius, quem peto solus erit:
 Ille est Mercurium fidâ qui compede stringit,
 Mercurium plagam, delitiumque meum;
 Sive ego chry stalli jubeo mentirier ignes,
 Seu latice avertam præcipitante fugam;
 Seu solum in stricto cogam juvenescere vitro
 Totus ut in Lymphæ clara retexat iter,
 Ille remordenti ludit mea facta cachinno,
 Retibus inclusum dum puto, liber abit;
 Liber abit, solum linquit mihi transfuga nidum,
 O me infelicem post tria lustra procum!
 Connubium illusum tria post quinquennia tento,
 Tento frequens iterum, rejiciorque frequens.
 Heroæ es mentis, mea spes, mea gloria, BORRI,
 Dic verbum & felix postmodo Sponsus ero.
 Fati erat, & studio me jungi & nomine Phœbo,
 Fata mihi supple tertia, Numen eris.

Ad (48)

D. FRANC: JOSEPH:
 BURRUM,

Cùm ex Anglico, Gallico, Germanico &
 Italico itinere Amstelredamum rediret
 Auctor.

In peregrinando quæris mirâcla Viator
 Et nova, quæ pensent utilitate vias;
 Credibili majora cupis; jam nave Britannos,
 Jamque petis Gallis oppida trita suis.
 Inde per aëreas deferris in Italia rupes
 O Paradisiacis æmula regna jugis;

Cernis & in patulo quodcunque Alemannia dorso,
 Quodque vehit latis Sarmata torvus agris,
 Omnia ubi vigili lustrasti attentus ocello,
 Belgica ni videas lumina, nullus eris.
 Illa inter celebri BURRHUS se jactitat ore,
 BURRHUS inauditi per tria secula genî,
 Quem videt exterius, sed non videt Amstela to-
 Nam populo exculi pectoris ima latent; (tum,
 Nil opus, ut rari scrutator regna peragret,
 Rara avis in terris si fuit, ille manet.

(49) In Muséum rariorum nobi-
 lissimum MANFREDI SEP-
 TALII Mediolanensis.

Jactarunt Veteres mundi miracula septem,
 Quæ jam sæva diu mors inimica fuit:
Septem alia ostendit nobis miracula mundi
Septalius, nullo quæ peritura die.
 Ipsum, ipsum octavi titulos meruisse fatemur
 Miraculi cerebro, pectore, mente, manu.

(50) In funebre classis onerariæ
 Belgicæ incendium.

Uruntur Batavæ flamma victrice carinæ,
 Et modus est damno, non tenuisse modum.
 Millio bis decies numeratus in aëra fertur,
 Reliquias Flevi flebile littus habet.
 Hactenus insueta est natura volatilis auro,
 Argentum flammis indomitum esse solet.
 Ventum ad extremum est mundi, secreta pate-
 Anglica pix, Lector, fixa volare docet. (sunt;
 Vidimus hinc ferrum, fulvumq; volare metallum,
 Cum cœlum Icarïæ tot petiere rates.

Dolia cum rutilo scanderunt æthera Baccho,
 Et de Ceilanicis cinnama lecta jugis,
 Pannique, glomique volante volat aurea tela
 Præcinctura tuum, Mosehua furva, Ducem,
 Triste cano : auriculis quem vel Cleopatra petisset
 Unio, in aëreas raptus & ipse vias.
 Has inter clades sibi lex constantia Belgæ
 Stat rupi similis, statque adamanta super,
 Et gemere, inabelle est, inquit, modò ligna cremavit
 Anglica pix, Anglos Sulphura nostra cument.

In Celebrem & Sacrum Actum (51)
 Baptismi

FRIDERICI LASSONII,

Allusio ad maternum nomen Margaritæ.

Semideum mittunt Indi cum classe metallum
 Murrhinaque & vellus serum, orientis opes.
 Bengala margaridos fœtas in littore conchas,
 Et Coromandellæ cæcula sponte ferunt.
 Sed quæ ter ternas produxerit unica gemmas,
 Hactenus in nullo concha reperta mari.
 Repperit in terris *Lassonius*, unica cujus
Margaris in gemmas multiplicata novem.
 Parva cano : in decimum pia conchula biavit elen-
 Ut Phœbum ad sacras affore seivit aquas; (chum
 Atque aliquid, dixit, reliquæ sint; ultima magnus
 Sponsor cui Rex est, unio semper erit.

Magno Patriæ Archiepiscopo (52)

D.D. JOH: SUANINGIO

in sex ultima Danielis capita com-
 mentanti dexterrimè.

Ante laboratos Regali in mente Colossos
 Vidimus, & Saxi præcipitantis opus,
 Oblitasque sui flammæ, licet aucta camini
 Infans tremere vis furibunda modis:
 Qui medias inter jacuit Leo Tantalus escas;
 Quâ Regum ex Bruto maximus arte redit;
 Omnia *Cygeo* pridem evigilata cerebro,
 Quâ Boreæ flatus, quæ Zephyrique meant.
 Nunc præit altivolans vates, Phœboque remugit
 Altius, obscuras itque, reditque vias.
 Insequitur, figitque simul, vestigia flamen
 Et locat in claro lumine noctis opus.
 Nox Daniel, Genio Doctore aurora renidet,
 Sed micat à magni Præfulis ore dies;
 Applicat ex somnes somnos dexterrimus, Ur si
 Guttura, seu costis sanguinolenta legit;
 Sive alas pardi, pennataque terga leonis,
 Horrentemve decem cornibus ire feram,
 Donec in ultrici componitur ipse cathedrâ
 Et nato defert sceptrâ regenda Senex;
 Ipse senex, cujus numero sine mille coronant
 Atria, & ad nutum est flammea turma vigil.
 Parte aliâ hirsuto jacet exarmatus ab hirco
 Et rubet Arbelle sanguine Persa bidens.
 Ast Hircum ut merfit Scyphus Herculis, hei! cre-
 pat unum
 Cornuum & in quatuor cornua fragmen abit:
 Illa diu immensum spargunt se fulmina donec
 Antiochus sanctis parturit, atque polo,
 Parturit & partu divinitus occubat illo,
 Calcantes stimulus sic terebrare solet.
 Plura referre mora est, Solymæq; & gentis apellæ
 Fata, Michaëlis quid remoretur iter.
 Omne retexit opus Patriæ sacra gloria Præful,
 Occlusumque aliis in penetrale volat:

Dividit ingentes curas, seque omnibus unum
 Objicit, Hebræum nunc idioma vocat ;
 Nunc mera Chaldaico panduntur signata flexu,
 Cura veternotis non adeunda viris ;
 Nunc pugna Auctorum cum tempestate cienda
 Queis Daniel nusquam est in Daniele suo ;
 Hinc illa in scriptis centeno interprete quanquam
 Florescat crambe, fit laceranda filix.
 Hoc Ariadnæo progressum dirige filo
 Lector, erit Daniel, nubilus ante, Pharos.
 At tu, sancte Atlas, rigida attenuate palæstrâ
 Post decursa sacro Pythia tanta pede
 Exspecta à gratis vivus præconia Musis,
 Inque urna lauros, perpetuumque crocum :
 Vivet ad extinctum famæ reverentia seclum,
 Idem ardor seræ posteritatis erit :
 Aut si unquam meritos tellus frustratur honores,
 Parque actis pretium continuare neget,
 Altera scena Tuis aperitur laudibus, alter
 Orbis ad applausus officiosus adest ;
 Qui docuisti alios, cum è pulvere vita refurget ,
 Cum radiante poli luce gemellus eris.

Carmen Gratulatorium (53)
 ad

Inviçtissimum Dominum

Dn: FRIDERICUM III.

Regem Daniæ, Norvegiæ &c.

Hæreditarium.

Fata viam inveniunt meritisque; ingentibus emptos
 Tandem, serò licet, dispensant sydera honores
 Liberiore manu, divexatæque Tiaræ

Fortunam vulu cogunt meliore renasci.
 Ite Gigantei, faustis, quæ pectora rebus (sumq;
 Macrescunt, sursum cuncta, infima, summa deor-
 Invertisse licet, penitusque infundere Regnis
 Armatas Cadmi segetes : elementa minentur
 Omnia ; feralem venti transversa frementes
 Induerint habitum ; virtus exercita palma est ,
 Quæ pressu assurgit : virtus per dura, per agra
 Perque abrupta meat, scopulos, dirosq; per ignes,
 Per tumidos fluctus, per mille pericla corollas
 Textit & augustas angusto ex tempore lauros.

Scilicet altitonans terrarum Numina Numen
 Æstimat, & caput irradians diadema tuctur
 Stans propior, fortemque ausis hostilibus aufert :
 Vix tamen excellens ante aspera prælia sertum
 Crinibus inserpsisse dabit, vix Dia brabæa
 Conferet, in tristi nisi desudaveris actu ;
 Mansurâ nec enim famâ Tirynthius esset
 Ad Superos Nectarque Deum, nisi Cacus & Hydra
 Clarassent pugilem : nisi caligantia regna
 Irrumpens, dubio tolerasset Marte trifaucem
 Cerberon, expertusque urentem corpora Nessum.
 Post belli casus, Pompejanumque labores,
 Post frameas, trux Galle tuas, montesque nivesq;
 Exhaustas, post undosi discrimina ponti,
 Et piratarum ponto crudelius agmen,
 Imperium tandem, Dictaturamque perennem
 Julî augusta manus, Roma exultante, recepit.
 Haud aliter notum quamvis virtute Leonem
 Sceptra obscura parum decorant, inglorius ante
 Quam favos Tigris dum confictu senserit ungues,
 Collaque aratoris tauri, barrosque luposque
 Et quem rhinoceros prætendit naribus hostem.

Ante oculos, interque manus, Auguste, tuorum
Explorata jacent, quæ vis tibi cudit aperta,
Quæque occulta manus; mitis jam corde sedebat
Irarum requies, rigidæque injuria brumæ
Transierat; poni, quos hosti opponimus, ungues
Passus eras, civesque tuos pacatus olivâ
Frænabas, mox obrueris, mox mœnibus instat
Improvisa lues, cunctoque a colle timetur:
Quam tamen ante ungues (mirandum) Auguste
renatos

Majestate animi premis, & vegrandibus ausis
Excutis, infestumque veras proserpere cancerum.
O quoties diræ sacra circum tempora mortes
Stridebant! quoties Ducis advigilantia somno
Pila gregem similes exemplo induxit ad actus!
Excipe, REX, illâ pro tempestate laborum,
Pro vigili, patriæ placuit quam impendere, cura,
Proque catenatis Abavûmq;, Atavûmq; periclis,
Excipe, Rex Auguste, Tibi quod dedicat Æther,
Tantum offert humana manus, superûmq; Mini.
Ad tua deponit sacra pulvinaria vocem. (stram
Scande triumphalis, tibi rursus in pectore pegma
Erigimus, dignare novo his succedere rectis
Nomine, & in titulis FRIDERICUM audire Mo-
narcham.

Astsequimur demum tripodum secreta; salutem
Mortalem tulimus, dum Rex mortalis, at illo
Nunc immortalis meritis & sanguine toto,
Danorum est mortale nihil; jam serba tenaci
Intrabit Fortuna gradu camposque domosque,
Et patriam optatâ posthac venerabitur aurâ.

Ipsa ad Regales Academia Regia lauros
Laurea tota viret, Phœbumque Deosque, Deasq;
Provocat ad plausum & læta præsaga futuri

Antiquum plusquam jam spe juvenescit in aurum
 Augusto devota suo, cui pectore prima
 Gratata est commune bonum, linguasq; Quiritum
 Anteit votis; alius præverterit ore,
 Hæc animo precibusque piis, sacroque rogatu
 Cœlica nunc audet sub te, Philadelphæ, triumphos
 Natio Thejologum votis invadere, tanquam
 Jessæus cathedras, Josaphatve animaverit; in Te
 Justinianeum Themis aurea rursus adorat,
 Et Mithridateas gens nata Machaone Musas
 Aesclepî remeare putat. ter maximus Hermes
 Eripitur nocti; diadematoque Platoni
 Oscula dat Sophie; redivivo Atlante Mathesis
 Erigitur; Pindus salit, Alphonsumque reverti
 Certus in Arctoo laxat pomœria cœlo.

Maçte Pater Patriæ, regna cui fata solutum
 Legibus imperium tribuunt, solique regendos
 Permittunt fasces: nata est lex illa Leoni,
 Quippe ubi firmatis stringuntur nexibus armî,
 Deducit sensim generosos surgere in actus
 Degeneratque frequens, speq; inferiora minatur;
 Solvantur nexus, legem generosior ipsam
 Moribus implebit, seque explorabit ad omnes
 Justitiæ metas, æquique bonique tribunal,
 Inque suos constans dulcedine dulcior ipsa
 Adversos solum gravis insultabit in hostes.

Jam mundi REGINA decus, populiq; figura
 Syderei, tanto felix possessa Marito
 Arétius invito Patriam amplectetur amore,
 Amplecti se gnara suos, jamque Alitis instar
 Flammigeri, licet haud edicta minacia cogant
 Pro trepidâ pullorum anima, prolisque salute
 Excubias agitans pennâ tectrice fovebit.

Bis nobis, Auguste minor, bis grata Tonanti,
 Cujus adhuc primo viridans ætatula flore
 Devotos Danorum animos studiumq; secundans
 Bis sensit, sensura iterum, cum tertia fata
 Addere dignati superi (postquam æthere summo
 Mens composita patris, sed totum fama per orbem
 Compare se cum Sole feret) dare jura jubebunt.
 Felix æternus sanguis, quem fata dederunt,
 Felix quæ nondum felix æterna propago
 Postera, Te quamvis nascentem Dania speret
 Nec videat, Dominam jam nunc, ostrique veretur
 Hæredem, Dignosque studet Te discere cultus.
 Sic summum mundi imperium, decretaque parvo
 Flamma trifurca Jovi est, streperâ cum luderet Idâ
 Junonique prius cœlum, quàm cognita Juno.

Ecce ut hyperboreus sese prosternit Apollo
 Ante pedes, Auguste, tuos! sequiturque novena
 Sed duplicata cohors Augusti munere munus
 Advenisse sibi cantans, proque omnibus unum
 Delegat, qui vota chori, qui pectora mando
 Explicet, & Regis meritum super astra sequatur.
 Tu BARTHLINE sacri decus immortale Senatus,
 Excute fœcundum gremium, quæque ante Lycéis
 Tullius ille tuo dudum redivivus in ore,
 Narravit Patriis, ævo transcribe sequenti,
 Et Socios narrare jube, chartasque loquentes
 Instrue ut in toto, quaqua diffunditur orbe,
 Augusti meritum, laudesque decusque loquantur.

(54)

D.D. THOMÆ
BARTHOLINŌProf. Honorario &c. cum suas amicorum-
que Epistolas medicas publicaret.

1667.

Ut doctum implēsti meritis ingentibus orbem,
 Et via, qua licuit crescere nulla fuit;
 Crescis inexhaustus, dum crescere cogis amicos,
 Quos tecum in famæ publica sponte levas;
 Dum secure tui trahis in consortia laudum,
 Quicquid Apollinea nomen ab arte meret.
 Pellæo atque Tibi par gloria: solus ut ille
 Sol fuerit, comites, astra minora, tulit,
 Perdiccasq;, Clytosq;, Hephæstionasq;, Cleandros,
 Et Polypercontas, Parmeniosque suos.
 Sed nimia est BARTHLINŌ Tui vicinia Phœbi,
 Quem propius stellæ dum venerantur, hebent.

(55)

In Imaginem

Viri plurimum Venerandi, Excellentissimi,
Amplissimi,D.D. JOHANNIS JOH:
SVANINGII,

Consiliarii Regii, in Collegio status Assessoris,
 In Collegio Consistoriali Præsidis, &
 primi Evangelicorum in Daniâ
 Archiepiscopi.

Hoc legit hospitium genius venerabilis almi
 Præsulis, hoc homines, hoc movet ore Deum.

His

His oculis fortem videt, & miseratur egentum;
 Hac summis, imis fronte serenus adest.
 Hæc manus è viduis proscribit nubila lectis,
 Hæc seclum scriptis erudit omne manus.
 Nil tituli immutant; sedet inconnivus, & alnum,
 Sive Austris quatitur, sive Aquilone, regit.
 Nunc sacra consiliis; nunc mente & voce Lycæa
 Splendori antiquo restituisse parat;
 Nunc magnos Aulæ vigil excubat inter Achivos,
 Publicaque immensi ponderis æta librat:
 Vis animi historiam Patriæ stupefecerit, unum
 Molibus Ætnæis tot simul esse parem.
 Prisca Virum in Cygnum verti si viderit ætas
 Cygnum in Phœnicem nostra abiisse videt.

Dum in Aula (56)

Dn: B U R R H U S

Chemica tractat, BORRICHIVS de Chemiæ ortu domi commentatur.

CUR rarò Augustam penetrat *Borrichius* Aulam?
 Ex quo, Naturæ gloria, *Burrhus*, adest.
 Nil ibi quod faciant Lunæ, quando omnia Phœbus
 Illustrat genio, corpore, voce, manu.
 Sunt tamen in cœlo, dum Sol tenet omnia, stellæ,
 Obscurisq; licet gressibus ire parant.
 Hinc procul Ægypti *Borrichius* æquora tranat
 Chemica, an in cunis Mempheos ille lapis?
 Ingrediturque oculis antiqui ænigmata secli,
 Quâ præiere Hermes, Lullius, Haly, Geber.
 Quàm bene dum *Veteres Burrhus* Sol edocet Artes,
 Insequitur calamo vindice Luna minor?

(57.) MITRÆ EPISCOPALI
WANDALINIANÆ

feliciter.

Roma time ! è Cimbris aliud tibi fulmen; & exul
 Succubuit Marius, Rospilioſe, tuus,
 Contra hodiè infidam regnator *Wandalus* urbem
 Arma capit, Latio ſanguinolenta foro,
 I ſimul infeſtos, pie *Wandale*, jungimus enſes,
 Ut tandem Babylon Cimbroy adeunte cadat.

(58.) In Imaginem Nobiliſſimæ Dn.
 IDÆ ROSENKRANTZIÆ,

Viri Generoſiſſimi & perilluſtris Dn:
 HUGONIS LYTZOW,
 Arcis Antwoſchoviensis Præſidis, conjugiſ
 deſideratiſſimæ, vivi virtutum om-
 nium exempli. 1669.

Qualis in Idæis generoſo vertice Sylvis
 Eminent, & germen provocat omne roſa:
 Talis in illuſtri Danorum eduſta roſeto
 Suſtulit, heu ! quondam nobilis *Idæ* caput
 Diis genita, & magno ſimiles paritura marito
 Scipiadas plures, Penelopeſque novas,
 Ni tenera adverſis verſaſſet ſtamina Parciſ
 Illa decus gentis, Conjugis illa decus.
 Sed Parcæ Calathos pars coeleſtiſſima Divæ
 Effugit, & mundi non cadet ante rogos.
 Donec in excultis roſa creſcere deſinet hortis
 Creſcet in exemplum *Lytzovia* illa roſa.

GABELII,

Augusti Septentrionum Regis

In Hafnienſi Metropoli Vicarii, Intimi ſta-
tus & Camerae Arbitri,

NOMEN

Ex anagrammatis myſterio evolutum

GABEL BELGA.

BELGA quod in reliquo eſt (genus admirabile)
mundo

Quà ſaga, quà poſcunt munia ſacra rogæ,
Dum ſimul & caſus ventorum proſpicit omnes,
Et mira anticipat ſedulitate dolos;
Dum plus conſiliis pugnat, quàm ventilat enſes,
Et ſimul armatis ſe docet eſſe parem;
Dum vel ad extremos commercia porrigit Indos,
Præmonſtratque ſuis ad nova lucra viam;
Dum quæ nata domi, vigili diſpenſat oculo,
Inque uſum vertit, quæ generata toris;
Hoc, ex auſpiciis ter magni Principis, hoc eſt
Danorum in regnis, * ſtella novella, GABEL.

* natus quo die ſtella nova Magis illuxit.

In natalem Sexageſimum (60)

Augustiſſimi Septentrionum Regis,

FRIDERICI TERTII

Domini Clementiſſimi.

Surge, age, Natali grandis ſacrata Monarchæ
Clarior & ſolito ſæpe recurre dies!

Te

Te Danus, Te Thule ardens, te Nerigon orat,
 Publica te Boreæ vota, precesque vocant.
 Augustum stabili caput, illustreisque regressus
 In feræ adventum posteritatis ama,
 Ultra aquilam exfurgat remeabilis usque juventa.
 Et solâ discat canitie esse Senex.
 Quem dudum assuetis exsolvit legibus Arctos,
 Legibus annorum solvere fata velint.
 Is climacterum plebejos urgeat horror,
 Astrorum it scolas publica vita supra;
 Aut si fortè orbis cum fine senescere par est,
 Ætatemque omnem concomitatur hyems,
 Nulla tuis veniet meritis, AUGUSTE, senecta,
 Exodium heic vitæ Regis, & orbis idem.

(61) Magnifico perillustri & generosissimo
 Domino Dn.

GEORGIO ROSEN-
 KRANTZ,

Academiæ illustris Soranæ Præsidi,
 Cùm iteratâ curâ natales Salvatoris nostri
 sacris meditationibus veneraretur.

Ergo salutariter iterum *rosa sedula* cunas
 Floribus & sacro sternere thure paras?
 Invitas proprios *Bethleemum*, & juba in hortos,
 Nascentique addis ferta, crocosque Deo.
 Quàm bene dum marcet terris *rosa*, Delphica Soræ
 Floret, & est medias inter adora nives?

(62)

Eidem

(62)

In Psalm. David.

Commentanti.

Fistula Davidicos iterum emodulata labores,
 Fistula cautigenas docta movere feras,
 I felix vates, secloque extunde veterum:
 Ut plantæ in riguis luxuriemus agris:
 Ut scelerum aversemur iter, paleasque torosque
 Et risum improbuli, ludibriumque gregis.
 Assere te totumque animose invade volumen,
 Divinumque tuo more retexe melos,
 Sic licet ex roseis sis fistula nexa flagellis,
 Viceris & cedros, buxa, orichalcon, ebur.

Viro Clarissimo

(63)

Dn: A D A M O F R I D:
 W E R N E R O

Carmina sua Germanico Latina edenti.

O pitii *Wernere* diu tua Musa lepore
 Provocat & Risti, flore, nitore chelyn.
 Restabat, Latio Parnassum scandere clivo
 Owenumque sequi, Bilbilidosque decus.
 Huc iter est cultis, quas mens tua parturit odis,
 Huc tendunt, facili metra dolata manu.
 Nil restat, docto sedisse bivertice summum est,
 Monte sacro clivus tertius esse nequit.

(64)

AUGUSTISSIMI REGIS

offert

Mortarium ex marmore Porphyretico.

Porphyra Augustis sedet opportunius Aulis,
 Quid mihi, quid tecum est, scepro animan-
 I mortariolum, Regalesq; inter acerras (de color?
 Sollicita ingenuè, suppliciterque locum.
 Dum Salvatoris lumbos porphyra tuetur,
 Principis Augustos te refer ante pedes
 Et dic: Natali Regis *Borris* offerat aurum;
Borrichius per me purpuram adesse jubet.

(65) Ad fecundissimam Clarorum Vi-
 rorum Urbem Ripas

B. CASPARIS CHRISTO-
PHORI SCHÖLERI,

Viri antiqua & cordata fide illustris, patriam.

Mantua Virgilio celebris, Pontusque Zamolxi,
 Roma Catonino sanguine clara fuit:

Felices Ripæ! queis tot sacra nomina quondam
 Reptarunt tenero culta asarora genu.

Vester Apollineo meritis nunquam excidit orbi

Ille *Severinus* nomine, reque Geber,
 Vester is *Andreas*, qui longa in morte silentem
 Saxonem Patriis reddidit unus agris.

Vester is, & justus tenor incorruptus, & æqui
Caspar, in Arctois lucida stella plagis?

Qui nunc in Natos celeberrimus inque Nepotes
 Exit & Augustam fulcit in orbe Themis.

(66)

AMAGRIA VINDICATA

Ductu & auspiciis

FRIDERICI TERTII

Augustissimi Danorum, Norwe-
gorumque

MONARCHÆ.

ORBIS HUIC LAUROS Regi addictissimus offert:

Viro Excellentissimo,
 Doct. OLAO BORRICHIO,
 Medico & Profeflori Regio,
 Collegæ & Amico conjunctissimo.

Remitto tibi *AMAGRIAM* virili carmine, & quod lucernam tuam olet, *VINDICATAM*. Audet nunc illa obscura licet, & parvi nominis Insula illustrioribus se immiscere, dubium posteris relictura, utri, post Deum & Regem, vindicias sui debebit, virtutine Obsessorum hostem terrâ pellentium, an carmini tuo doctissimo tanta rei famam in universum orbem extendenti. Digna profecto est calamo tuo tota temporum illorum historia, quem illi ut subinde impendas, Patria & Posteritatis causâ enixe rogo. Sic cum *Æneide* certabit Hauniis, implexamque tanti Vatis crinibus laurum tibi vindicabis & asseres. Amstelodamo mihi nunciatur mors Conringii, quæ si certa fuerit, culpam luent furni tui, quorum fuliginem sustinere non potuit. Sed jam omnibus prope flagra paraverat Medicis, Politicis, Theologis, ut latius prope nihil ipsi posset accidere, quàm tantis turbis maturè exsolvi. Tu vero, Vir optime, serò illuc abi, nec ante vindicatam Daniam, rerumque novissima, quibus numeros tuos ex voto debes, publicæ luci tradita, Mortem invoca. Morabitur illa ipsa, dum se viderit, cujus imaginem nemo te felicius exprimet, qui in singulos prope dies cum illa luctaris. Et cum fores tuas tandem pulsaverit, novissimorum tibi jucundissimum pateat, quod hic describendo, illic possidendo tuum facies. Vale.

T. ex anigo
 Matthias FOSS.

Haf.

Hafnia, qua validos culta ad Sælan-
dica muros

*Dum se
Hafnia
masculè
defendit,*

Inclinat, captisque obvertitur ardua
campis,

Durat adhuc invicta, suisque animosa periclis

Excudit imperium Caroli, fertque obvia telis

Tela, minisque minas: volitat de mœnibus ignis

Lethifer, Augusti monitu, cui provida Patres

Dant consulta; graves cui fidus commodat iras

Civis, & adversos magis induratur ad ictus:

Haud secus ac rigidis abrupta Ceraunia saxis,

Dum Boreâ vastum latè rapiente profundum,

Intonat ira maris, neglecta refunditur unda,

Et rabiem perdunt fluctus, frustra remugit

Insultans pelagus; vultu inconcussus eodem

Mons nitet, iratumque refutat masculus æquor.

¶ Non stetit hic fulmen Caroli; invi-
tabat Orexis

*R. Caro-
lus aliâ*

Sceptrorum infatiata dolos: alium ex-
tudit astum

*via ten-
tat ir-*

Sacra fames urbis, spesque immode-
rata Coronæ.

*rumpe-
re.*

A tergo formare viam, frameasque stylosque

Vertere succurrit; nec per postica viarum,

Si valet Hafniacæ pudor est illabier urbi,

Contra aquilæ genium, bellatorisque Leonis;

Tigridis exemplo, quam si commiseris hosti,

Dum furit incassum, rejectaturque cruenta,

Impar proposito, subsultim terga fatigat

Hostica, & in scapulis versat præpostera dentem.

¶ Vulturini rapidis quæ stringitur Hafnia flabris,

Insula porrigitur, dominâ quæ submovet urbe

Sævitiem pelagi, frangitque obstantia Balthis

Murmura, & oppositis fera marmora placat arenis;

*In Am-
griam* | Spem rarò heic mentita seges, lætissima tellus

cogitat. | Chloride; securis lepus anxius errat
in arvis

Regali pulpam gaudens se impendere Mensæ.

Hinc devectora focos exercet & arma culinæ

Humani capitis folio crispante figurâ

Brassica; nec longæ dispar anguilla colubræ,

Rapaque radicesque, & pressi copia lactis,

Unde suburbanæ speciem tenet insula villæ,

Insula rure frequens, Batavisq; opulenta colonis.

Illius adversæ cuneato in margine ripæ

Tollit in astra domos: Christjani à nomine nomen

Sortitum oppidulum, quod vultu principis
urbis,

Ut nova Chartago veteris, suspectat arenas.

Huc animus, gladiique volant, hæc incœnia saltu

Transmisisse parat, clausisque infundere portis

Agmina supremas Cimbri allatura tenebras.

Hæc ubi sederunt animo, perrumpere certus,

*Ad in-
vaden-* | Arma, arma inelamat: Britonem Vawassora castra

*dum se-
dulò* | Emittunt, addit Mörnerum Ancona
phalangi

Agmen agentem equitum, rarefcit pube Britannâ

Fluctivagis statio secura Coronea proris:

Invitum variis Croneburgum interstrepit armis.

Parcius horrentes Africæ trepidâstis arenæ

Cum Carolus dubiis Quintus committeret undis

Robora bellantûm, centenaque finderet æquor

Navifragis debens alnus ludibria ventis,

Et Mauro ridenda. minus fremuere tumultu

Æquo-

Æquora, queis nomen dederat Nefelēias Helle,
 Pellæi intrepidus ratibus complexa maniplos
 Non nisi calcatis posituros spicula Suis.

¶ Suecica jam classis Batavas infesta carinas
 Opperiens unco mordebat dente profundum
 Oppositas inter Nereus quā carulus arces
 Contrahit anguste fluctus, tumidasque procellas
 Gurgite in adstricto jubet exercere furorem:

Hic captæ arcis opes portantque, tra-	Omnia præpa- rat.
huntque vehuntque	
Tela, trabes, vectes, ferras, mistasq;	

ligoni
 Connexas sine lege fudes, stat linea fagi
 Spicatis horrens crucibus, glomerantur in unum
 Scuta, viri, rotulæque levi, versanda cohortis
 Sudantis sarraca manu; quo textile vallum
 Certa foret rebus lævum euenientibus ara,
 Et festinatis discluderet hostica fossis
 Agmina: discebant Cimbri reverentius uti.

¶ Talibus instructum navis prætoria Regem Excipit applaudens; saliant in tran-	Classen ingredi- tur cum Ducibus & dele- ctis.
stra manipuli;	
Vela volant, subitque ruunt in sup-	
para Cauri;	

Addit se comitem quidvis pro Rege
 subire

Certa, caputque novis impendere docta periclis,
 Bellonæ sacrata cohors: ingentibus ausis
 Tottius accedit, sese Sultzbacchius infert (tem;
 Nescio quid redolens ustum, invitatq; Dromon-
 Wrangelioque Amagri Martis succendit amores.
 Radit iter classis, votis comitantur amata:
 Audacesque nurus, & sparsæ ad littora matres:
 Irrita tela cadant Jutis, portæque patefcant,

Vesanaeque velint Carolo regnarier arces!
 Jamque spei nimium cunctis: non ulla marito
 Aggemuit, nati nec sperans funera mater
 Confessa est pallore metum: pavitare cohortes
 Hafniacas, fractosque putat descendere muros;
 Heu! nimium voti largæ: jam mente voraci
 Urbis opes haurit Lapa, gemmatoque superba,
 Sed nondum capto circumdat colla monili.

¶ Una fuit priscam cognato sanguine tangens
Diffuadet | Sparria Brigittam, cui juxta finis &
expediti- | ætas
onem

fatidica, | Omnis pæne retro; fas illi arcana so-
 rorum
 Consulta, & dudum quid cogitet aspera Clotho
 Noscere, queis tristis barbati syderis horror
 Excidium signet populis, quem messibus an-
 num

Sirius infaustum reddat, quid fibra minetur.
 Hæc per anhelantes graditur lymphata plateas
 Omina dira canens, mortesque, fugasque, pro-
 brumque

Mugit & Amagricas Suecano sanguine glebas
 Imbuit: at Vetulam crepitacula vana sonantem
 Plena cohors animi, districtoque ense phalanges
Sed irri- | Irrident, stat quisque sibi lætissimus
detur. | augur;

Jamq; expectandum dispensat præscius aurum.
 Sic ubi fatidicus, quid conscia diphtera fati
 Promittat, Spurinna docet, pertextaque vitæ
 Stamina Cæsareæ, furvasque annunciat Idus,
 Spes sibi, contemnit fatales Julius ævi
 Ambages, atri que abscondita semina casus.
 Sic & Aristandrum præsagi læva volatûs
 Omina, sermonesque avium, minitantiaq; exta

Pendentem ad veros eventu interprete casus
Pellæus risit Princeps, tripodasque jocantes
Subdidit infulsâ formidine ludere vatem.

¶ Ergo alii incedunt, atq; intercepta relinquunt
Mœnia, responfat pelagus, fremituque minaci
Affilit, hostiles dedignaturque cari- *Classis*
nas. *procedit*

Raditur: ut visu trepida Helsingora recessit,
Dextrâ Hwenna patet, nitet alta Corona lævâ,
Et procul excelsas attollit in æthera turres
Malmogium; Hafniacas hinc præterlabitur oras
Uncta ratis: totas velorum heic explicat alas,
Nunc rectum proscindit iter, ducentibus ultro
Flaminibus, nunc obliquis anfractibus errans
Gyrato liquidas flexu diverberat undas:
Ceu quondam regnatoris per inane, profundî
Flammiger impatiens ales per nubila fertur
Invia cognati pulsans confinia Phœbi,
Et nunc æquato pennas examine librat,
Nunc torta abductos vestigia spargit in orbes
Et varios rotat in gyros, certusque triumphî est,
Interea alituum minimus victricibus alis
Erigitur supra, & furatur nomina sceptri.

Ventum in conspectum Dragoræ, cum lumina
Phœbus

Occulit, & placidos invitant sydera
fomnos,
Anchora mordet humum, bellatores-
que quiescunt:

At Caroli mentem curis mordacibus ægram R. Carolus curis

Nulla quies, somnusve rigat, sed tar-
da querentem

Astra, senescentisque polo farraca | *bat*ur.
 Bootæ, X 4 Hor

Horriferis agitant inſomnia dira figuris,
 Suspenduntque animi, donec ſua condit Orion
 Lumina, & adverſos oſtendit Phosphorus ignes;
 Proſilit è ſtrato, Ducibuſque in tranſtra vocatis
 Proruit in medium, vultuque in læta coacto
 Turbidus inſtabili, ſic longum voce perorat:

¶ Si mea nocturnis ſciret conſtantia flecti

Oratio
R. Caroli
ante
exſcen-
ſum

Oſtentis, queis curvæ animæ, & cœ-
 leſtium inanes

Exterrent ſeſe, jam tum veſtigia
 retrò

Verteret hæc claffis, neq; enim inſul-
 tata jacerem

Hoſtia ruricolis multum cantanda Tragœdis,
 Amagraq; aſſueto parerent arva colono. (pheus,
 Nam varia dubium tremefecit imagine Mor-
 Illuſitque ferox: vates ante ora Brigitta:
 Semiſalberte, inquit, nimium fremis! inſula triſte,
 Triſte rubet; Suecum vocat Orefunda cruorem,
 Merſandumque caput; tonat Halda; Fionia ſtra-
 gem, (cadaver.

Cannenſemque diem exſpectat; Gotheburga
 Aſtitit & mœſtas Princeps Curlandicus ulnas
 Attollens cœlo, temerataque jura regentum,
 Fallaciſq; nefas menſæ, dextramq; Duglaſſi (ges,
 Fœdifuſſam incuſans, terras, mare, ſydera, Re-
 Ultoremq; mali Rhadamanthum, & conſcia Sue-
 Numina perfidiæ magna ter voce popoſcit. (cæ
 Adfuit & toto Guſtavus luridus ore (vultus?
 Hei mihi! quàm pallens? quam loti ſanguine
 Exhaustæque genæ, capitiſque orbata capillis
 Area, & à Lycio præcordia foſſa tumultu?
 Talibus at trepident puerilia pectora viſis,
 Eſſectæque nurus: non vana inſomnia Regem

Ter-

Terruerint, patulo qui dudum terror in orbe,
Nex Dano, frœnum Batavo, Moschoque sepul-
chrum,

Brandoni pavor, & fax inflammata Viennæ.
Quid sibi, quid laceris, promitteret Hafnia vallis
Conclamata nimis? faxo hunc, mihi credite, faxo
Imperio Cimbri Solem lucere supremum;

Cæca fides noctis; si vel suspensa catenis
Mœnia vinciret Steropum manus, ista perirent.
Sed mihi nescio quid frigusculi in ossa | metu
penetrat; | &

Quicquid id est, Dano delebitur omne cruore,
Et spoliis Amagrûm cum sanguine tri- | confiden-
ste rubebit | tia

Campus & in Cimbris calefactæ mortibus auræ.
He! alacres animis, & divitis horrea | tempe-
claustrum | rata.

Prendite, mœrentisque alimenta avertite civis:
Et si quid sateri linquunt fastidia Martis;
Corripiat Vulcanus edax; sic Hafnia tandem
Verba minora Deo dabit, edomitæque jacebunt.
Ore minæ; rabies quin immanissima ventris
Ex longa collecta fame, fœtentia coget,
Ut quondam, ingesto stomachum placare molos-
Muribus insidias, & retia tendere gliri, (so,
Hafniacas epulas! fugitivum arrodere selem,
Inque columbino dentem versare fimeto.
Illa dies consulta feret: nunc scandite littus,
Atque animi quantum magniq; haud irrita voti
Dextera sit Sueco, flammanti ardore docete.

¶ Dixerat: & vocem non segnia facta sequuntur;
Mittitur è lembis, hippaginibusque ci- | Exscen-
tatis, | dit miles,

Et ratibus, subitisq; scaphis, promptisq; phaselis

Effrenis juvenum globus, ut potiatur arena,
Et veteres aliò cogat migrare colonos.

Obstabat rarus cultos, olerique serendo
Aptior, ex Batavâ traducta colonia stirpe;
Obstabat tamen, ut celeres Rantzovius iras,
Virtutemq; dedit, licet omni admugit ære (rum.
Classis, & immenso tonuit super imbre globo-
rejicitur. | Rejectas videre minas, reditumque
suorum

Ore cruentato puppes; tamen ire jubentur
Ire iterum in flammæ, & vi contingere littus.
Responsant iterum Duce succendente coloni,
Assuetæque manus rapis tormenta rotare
Stolorumque ignes moliri in Suecica discunt
Pectora & armatos retrorsum vertere lembos.

¶ Infremit aspectu Rex, insuetique pavoris (tit
Turpe nefas stomachans torvum Vavassora mit-
Admittitur | Littus in oppositum, quod nec
denique su- | tormenta tuentur,
gientibus | Nec capulis inserta manus, nec con-
agricolis. | ditus agger;

Additur huic ingens juvenum manus. artis inertis
Scilicet illud erat vacuas invadere arenas:
Admissus terris Sueo, dispositisque manipulis
Fertur in adversum Dragoræ genus: ilicet illa
Turba Colonorum, globus excors atq; magister
Et casei & crambes, sed duri Martis in arte
Tyroni propior, validis assultibus hostis
Frangitur, & sprete bellandi lege, salutem
In pedibus, frustra Duce reclamante, reponit.
Hos inter binos animis, dignoque calore
Implêrat Mavors; media qui in morte cruentos
Duo glori- | Excipiunt, funduntque globos, fos-
ose obsi- | sisque lacertis
fiunt, |

Ob-

Obfistunt alacres, nec fuggestum ante relinquunt
Lignea nascentis simulantem cornua Lunæ,
Ferreæ quàm vasto mergant tormenta profundo,
Inveniantque citum per mille foramina lethum.
O patriæ decora ! O mentis fatigue beati !

Furvo Acheronte procul requietas scandite sedes
Cœlicolum : Danis dum brassica nascitur hortis,
Vestra renascetur vernanti gloria flore. Reliquos
At vos ô bardi, fuga quos inhonora | fuga au-
 coloni, fert.

Abstulit, & ratium sive illætabile fulmen,
Sive hortis, lactique timor, seu conjugis ætas.
Ite iterum in latebras, & amaræ nubila famæ!

Deploranda cohors! quid non funestius ipso
Funere perpeſſa es? poſtico vulnere queiſdam
Vita erepta; aliis conjux ante ora mariti

Incestata; omnes subito efformantur in Iros.

Raptæ pacis opes, rurisque ambusta fupellex;

Navigat in Gothiam pulvinar, & Amagra palla

Nunc sedet in Finno, quid inexpectatius? armo.

Discite post, quid sit mandata elu- *Fussi ante*
dere Regis, *agricola res.*

Et monitum sprevisse Ducum ! ne
fidite campis,

Sæpe inclamatum est : præstabunt mœnia tutos ,

Lanigeros huc ferte greges, Cererisque canistros,

Et validos ad aratra boves, bijugesque citatos,

Cæteraque invisis quæfita viatica rugis.

Surdis cantatum est neque enim transcurrere pontum

Castra putabatis, spumantibus undique tuti

Undarum cumulis , & fævo murmure Neræi.

Quin & si infestis pulsaret littora cymbis

Ille orbem terrore implens, atque artibus hostis,

Agrestum exigua sperastis sternere pube.
 Siccine mentis inops modulis ingentia parvis
 Metiris? spe turgescens, fore Amagrica rura
 Hafniacis æquanda animis, & robore valli. (quum
 Martia Porlennam contempsit Roma proprin-
 Non tamen & Latii poterant excludere pagi;
 Quondam etiam è cœno nuper compacta palustri
 Ranini Regina chori se inflabat anhelans,
 Nodososque toros, & tauri principis armos
 Sese æquare fremens, mediis conatibus impar
 Rumpitur, & simili reliquos exterret ab ausu. (dos

¶ Fortunam miseros dantem ad spectacula tragœ-
Wavassor Vavassor sequitur, Dragoramq; ani-
Dragora mosi or intrat
castramur Huc illuc spargens oculos, ne turba
nit. resurgat

Hostica in adversum; sed ut omnia milite cassa
 Cernit, & imbelli fufas in limine matres
 Tristia fœmineis ulcisci fletibus acta,
 Firmari subito bellatorum impete pagum
 Imperat: expediunt rapidæ armamenta catervæ,
 Classis enim effundit crates, uncosque ligones,
 Ilignasque fudes, & schemata mille nocendi,
 Ducuntur fossæ celeres, sudore frementum
 In cumulum egeritur campus, circumq; supraq;
 Valla coronat opus transverso robore nexum.
 Adstupet infelix operi Dragora, utque domorum
 Culmina paulatim descendere, totque fenestris
 Fundamenta videt pertundi, o Jupiter! inquit,
 Quod genus hoc hominum est? quam natio stul-
 ta fabrorum?

Scilicet in castri speciem surgebat ovile,
 Mandraque triclinique locus: Sueo stipite crebro
 Parietis argillam solidatam, & vimine densam

Com-

Communit, firmatque alacer multaque securi
Perforat, ut centum portis vis flammea nitri
Erumpat, murique vicem pars infima præstet.

¶ Tum vero Carolus mente experrectior alnum
Fastidit, rumpitque moras, & pup- | *R. Carolus*
pe relictâ | *exscendit*

Occupat infaustum littus, vultumq; | *spe plenus,*
serenans

Ad nova festino pede propugnacula fertur,
Et docet audaci cœlum arridere labori.

Insequitur plaususque virum, fumosq; paratus
Vendere adulator; properare extrema ruinæ
Hafniacæ, exscensu regnum pensarier illo.

Parce sed imbelli Cimbrum prosternere linguâ

Futilis! ignoras quid vespertina minentur

Sydera; jam streperam calcât gladiator arenam;

Sed nondum optatas tulit è certamine palmas.

Dispensat cœlum lauros, transferre coronam

Non opis humanæ est, classès cycladasque re-
vulsas

Immisce, totâque veni innumerabilis Arcto,

Nil agitur, si contra Deus; si contra tribunal

Justitiæ & Patriæ, & Regi devota juvenus;

Si novus immeritis Latium vorat Hannibal armis.

¶ Et jam diverso littus fervere tumultu,

Hic sese attollunt tentoria Regia, | *Instruun-*
curtæ | *tur castra*

Illic attegiæ crescunt; producit | *tentoriis,*
istic

Ut Jovis iratas taurus moriturus ad aras

Dejectus vultum, & nudato vertice rarus

Incola, nam reliquos metus abstulit; ille

precando | *armis;*

Vitam & fortunas repetit, penditque tributa,

virisque. | Nutrimenta viris, & avenæ farra Ca-
ballis.

Instat enim terris Mörnerus, stella gubernans
Irasque framæasque equitum; quæ ut juncta pha-
Agmina, fulgebat plenis exercitus alis. (langi

Hafnia lascivire solo vexilla Gothorum
Hafnia ad | Amagrio, & Dragoræ ruere omnem
funestum | culmine pagum
nuncium | Audiit, & ferrum subito invocat;
erumpere | horrida ferrum
meditatur | Fœmina, virque ardet, vulsisque ex-
currere portis (cent,

Destinat: haud aliter cavæ quem claustra coër-
Getula de stirpe leo, crudelè frementis

Amphitheatrali tigridis mugitus arenâ (benas,

Verberat ut cerebrum, jam tum indignatur ha-

Et torvo aspectu se ulciscitur, inque magistrum

Obliquus docet infestus quàm pruriat unguis.

Reprimitur | At Rex consilio prius, inde virili-
à provido | bus armis

R. Frideri- | Pugnandum monet, atq; accinctos
co. | voce coërcet,

Altius ingrediens belli intima: prodeat, inquit,

Callidus excursor, scrutatrix turma sequatur,

Quantum agmen? quò vertat iter? quid fabricet
hostis?

Missus eques procul aspectat bellantia Sueci

Robora, per totum Dragoræ strepitantia littus,

Hunc fossas moliri, illum depangere fudes,

Atque alium Hispanos equites prætexere, cunctos

Ferre, agere, & pugnæ simulacro & imagine pasci.

Ut subit aspectum Danus, properanter anhelat

Contra Sueo, prædamq; sibi, non vulnere spon-
dens:

Fige pedem, exclamat, concurritur; obvia Dani
Turma minor numero, durat tamen | *velitan-*
inque cruore | *tur tur-*
Hostili abluitur: Lassum transverbe- | *ma mi-*
rat ense | *nores.*

Præfectum Cimber, cordisque repagula solvit;
Addit Signiferum trajecto vertice Dyrum,
Dyrum cui dextri plumbo volante lacerti
Carnososque toros Dimachus laceraverat ante;
Lassum captivos solitum obtruncare Polonos.
Plura quoque e Suecis plebeja, ignotaque famæ
Nomina sternuntur, Danis Mars æquior armis.
Japeto tantum, dum cuspide transfigit Oxum,
Stringit Biörno Gothus frontem, leviterque
cruentat, (pectus

Vulneribusque novem, queis dudum Wandala
Prælia signarant, decimum superaddere gestit.
Sed non ille animi vacuus, nec acinace fallus
Irruit adversum, rutilante in funera dextrâ
Diffidit hirsuti caput ad confinia colli.

¶ Malmogium interea legiones roborat, inde
Creber eques, castrisq; pedes submittitur ardens,
Et doctus mactare; quibus comita- | *R. Caro-*
tior arva | *lus ab*

Irrumpit Carolus, strepitu anxia com- | *exercitu*
pita fervent | *paratior*
Hostili, totisque horret seges ærea | *versus*
campis. | *urbem*

Dirum enses hastæque micant, & ful- | *mover.*
gidus ordo

Stloporum in celsa depingit fulgura nube.

Jamq; iter ad portum Christiani à nomine dictum
Festinat, sedemque locans, quâ Syndeby nuper
Nostrorum facibus mutilatum incenderat au-
ras,

Stans

Siccine victoris populi sufflam en in ævum
 Audiet, & Gothici fastus impune sepulchrum?
 Quid monstri fortuna paras? quæ Wranglele pri-
 ma, (aures

Quæ Sultzbacche via est? illi properanter ad
 Consilium quærunt dubii: subit undique ponto
 Claudiaciem, subit irati mox agmina Cimbri
 Armisque fremituque cruentatura novale.

Inspectat comites reliquos; sedet altius illi
 Ad nares, Dano mucrone impressa cicatrix:
 Huic vulnus dorsi sedet æquore, tertia fragmen-
 Pectora signarat tormenti: fascia plures

Ambibat frontes, certa argumenta prioris
 Conflictus, quantique stetit vicinius urbi (line
 Ostentasse manum: timor hinc & Sceptrigeræ il-
 Urbis amor variè rapiunt, cum flebile *dubitan-*
 lethum *ti mors*

Nuncius apportat Gardi, cui missile *Comitis*
 Dano *Gardii*

Excussum pontone necem dedit, ut *nuncia-*
 cava circum *tur*

Mœnia Valdbyacos latè adspectantia colles
 Agmina dispensat, primisque accessibus ipse
 Funebris infertur: nondum se absolverat excors
 Narrator, venit approperans perni- *& ad-*
 ce phaselo *ventus*

Uglarius, Batavasque docet solvisse *Batavo-*
 carinas *rum.*

Thessaliâ, & totis freta Danica poscere velis.

Hic Rex consiliis impalluit, ambitus inde est,
 Inde pavor; longo brevis insula Ama- *Incertus*
 grica bello *diu R.*

Nutrimenta negat: Batavus sævo im- *Carolus*
 pete puppes

Obruet, & gressum revocare vetabit; ab urbe
 Instabit Fridericus, & omni mole suorum
 Se super infundet; sic huc, sic fluctuat illuc;
 Ut quondam irato cum sibilat æquore ventus,
 Hiscentique rati per mille foramina fluctus
 Ingerit, alternat Rector, mercemne profundo
 Mergat, & hoc jactu navem expiet, anne salutem
 Mercibus & vitæ roget, an cariturus utroque.
 Tandem solliciti librata examina cordis

<i>Amagriâ</i>	Acclinant sese probro, & præponde-
<i>raptim</i>	rat iræ
<i>parat ex-</i>	Insuetum Gothicis, aut rarum dede-
<i>cedere,</i>	cus armis.

Ergo retrò Dragoræ celeres ad littora gressus,
 Maturamque fugam suadentia classica mœstus
 Inflari de nocte jubet, pubemque reduci.

<i>Antea</i>	Ante tamen diris ruralia culmina
<i>tamen</i>	flammis
<i>flammis</i>	Involvit; sterni pecudes, perimique,
<i>omnia</i>	rapique
<i>involvit:</i>	Præcipit & totas verti radicitus ædes.

Heic animosa cohors paret; Sultzbacchius ar-
 dens

Accendit stimulis animos, promptissimus ipse
 Præfultat, rapidamque manu conjectat utraque
 In vicina facem stipulis surgentia tecta.

ADuce flammivomæ veniunt & ab agmine tædæ
 In tristes sine lege domos: deflagrat avenæ
 Læta seges, fumant pingvem reddentia Zythum
 Hordea; se sociat flammis ploranda siligo,
 Raporumque globi; strident flaventia pisa,
 Et faba Pythagoræ terror; radicibus ipsis
 Ad cœlos via fit, nec parcitur ante favillas.
 Circumstant acies torvæ, lætosque volutant

Ignotos Marti, desponsatasque puellas
 Vel trabe fluctivaga claudit, vel vertice presso
 Per caeno informes raptat crudeliter agros.
 Ille furor pecudes, ædes, hominesque pererrat,
 Donec adest tenebris aurora renata fugatis;
 Illa Tragædorum scenas, illa exhibet urbi
 Triste chaos terræ, nocturnaue prælia Sueci.
 Jam tota ignitas provolvit ad æthera nubes
 Insula, collucet tristi caligine vicus

1 <i>Magleby</i>		Belgarum, tenuis deflagrat: Ma-
2 <i>Castrup</i>		dagla, flammæ
3 <i>Torneby.</i>		2 Castrupium lambunt, & pagus
		3 Achantinus ardet.

¶ Ardet in arma gravi sociorum afflicta dolore

<i>Eruptio-</i>		Hafnia; jam sese portis equitatus
<i>nem iterum</i>		apertis
<i>molitur</i>		Extulerat, campumque rapit, pe-
<i>Hafnia die</i>		des agmina flagrat
<i>Dominica.</i>		Jungere, & ingenti succensa cruo-
		ris amore (pum.

Indignante putrem legio quatit impete cam-
 R. *Frideri-* Cum Rex impavidum nutu com-
cus sacra pescuit agmen
 prius impe- Obvius ingressus dictis: justissima,
rat suis, | cives,

Causa polum inveniet, defensoremque tonantem,
 Quem placare prius decretum, & sabbata cultu
 Prælibare sacro, paullum suspendite ferrum,
 Fulmina; assuetis dum nostra caloribus intrant
Hinc præ- | Pectora cœlestes: post tela, manus-
lium. | que rotate,

Ultricemque doli versate in sanguine dextram.
 Ipse ego me atroci socium immiscebo periclo,
 Ipse ducem, nec enim leviter me injuria mordet

Agre-

AMAGRIA VINDICATA. 501

Agrestum; regni pars exiguissima agrestes,
Et simul in regno pars maxima. Numine dextro

Ulciscar, nec plura moror, non ante diurnam
Excludent tenebrae lucem, somnusque labores,
Quam palmam mediis, aut mortem invenero
campis.

¶ Talia dum populo Regalia iussa feruntur,
Veihus adest portis, turmae Dux, sanguine Gallus.

Illum trans tumidos portantem bellica fluctus

Iussa superveniens Gothica interceperat alnus,
Et contra Amagrios bellare coegerat agros,
Hafniacis fuga nunc muris admovit anhelum;
Vix tandem admissio permessa ut copia fandi:
Si contra hostiles, inquit, felicia turmas

Prælia mente sedent; atque aut exstinguere campo

Raptores, aut flammatis superaddere vicis

Decretum; properè rapidum ruat agmen in hostem,

Dum Carolum appropinquans dubia in mandata volutat

Opdamius, dum turba ferox incendia spargit,
Et matura neci vestris se devovet armis.

Dixerat. à Sacris Rex ipse inclamat ad arma,

Arma Duces equitesque volunt perditumque phalanges.

It streperum portis agmen, gladioque coruscus

* Chrysoleon flammis & fronte & * Sylde-
voce fatetur

Ante-

*Tribunus
Veih
transfuga
advenit,*

*nunciat
ambi-
guum esse
hostem.*

*Expedito
agmine in
hostem it
Danus.*

*Sylde-
lōve
Ante-*

Antevolans: tollitque manus Alefeldius ambas
 Hostili toties imbutas sanguine: nigræ (næ
 Sultzbacchum, Carolumve accensus destinat ur-
 Urnæus, laudumque calens Gothofridus amo-
 re,

Viburgusque fremens: omnes ante agmina stri-
 Ensis incedunt in equis, comitiq; catervæ (Etis
 Fortia magnaminis implent præcordia dictis.
 Insequitur generosus eques calcaribus acrem
 Cornipedem incendens, dextram Carabinus ar-
 mat

Flammifer, iratæ minitantur utrinq; minores
 Scloporum furia, lateri assidet ensis, & ardor,
 Quodque valet signum Sueco discernere amicos,
 Linea mappa toros lævæ circumligat ulnæ,
 Foeta armis trepidat tellus, atque inter eundum
 Emollit lentas crebra ungula, & ungula glebas,
 Vocibus aura fremit: dubiæ per mœnia matres
 Ambiguique senes, votisque oculisq; sequuntur.

a Sundby		Et jam a Sunda nigros volvens ad
b Torneby		nubila fumos
c Timmerup		Transmittit turmas, divinaque
d Stiels		b Acanthidos ædes
gaard.		Linguitur, & dextra c Xylios
		d squammosæque lucent

Culmina, Belgarum vicus prope sydera lambit
 Flammeus, offenditque oculos, motasq; fatigat
 Palpebras. Istic Danis se viribus offert
 Suecus eques, [sedet illi incendi in tergore nidor
 Villarum, & pinguis chlamydem suffarcinat an-
 ser] (les

Wrangelus ante agmen, magni patris æmula pro-
 Fulmineo volat ense minax, stimulatq; cohortes
 In Danum adversum; trepidis accommodat iras,
 Mactan-

Mactandi audaces methodum docet, ordine
 certo (hostem).
 Ferre, referre gradus, iterumque resurgere in
 Nec mora: præcipiti lutulenta per arva furore
 Concurrent infestæ acies, hæretque *Concur-*
 viro vir *ritur u-*
 Confertus, pede pes premitur, mu- *trinque-*
 croneque mucro, *rociter.*
 Miscenturq; globi: accendit nova gloria Suecos,
 Et Cimbrós antiqua; salit cruor: omne serenum
 Abripiunt Scloporum ignes, & sibilat aura
 Grandine telorum: cadit hic cadit ille supinus
 Et stomachantem animam variis in mortibus
 efflat. (mum
 Göstæum irrumpens Suecana ante agmina pri-
 Chrysoleon ferro properè induit, inde Biörnum
 Absolvit; labuntur equis & pectore fœdant
 Impacto Cereale solum, pede Thorus ab uno
 Appendix terram miserabilis inter & arma
 Volvitur astantum, donec ferus ungue cerebrum
 Excussit sonipes: socios comitatus Ericus
 Signifer, Alfeldi scapulam vix stringere clavâ
 Coeperat, invenit postico vulnere mortem
 Ductoris vigili framea, rictuque patenti (lutat.
 Mordet humum indignans, nasoque novale sa-
 Inde aliis gravis, atque aliis ferri incubat ira,
 Et singultantes resupinat mascula Suecos
 Cimbrorum devota armis: pereuntque caduntq;
 Adversis illi, laudata morte manipuli
 Vulneribus, certique viam, quæ ducit ad astra,
 Vel nece lucrari generosa & sanguine palmam
 Vendere, vel dextrâ laurum victrice mereri.
 Aversos alii dorso exceperere mucrones;
 Nonnullis fuga prosperior, quos inter anhelos
 Mor-

Exprimat, heroumque fugas, cædesque popelli?
 Cuncta meis majora modis: jam tota patescit
 Ictibus afflictata phalanx; à milite miles
 Discrepat, atque ovibus similis, leporiq; fugaci
 Ad terram fluere arma finit. furit efferus ardor
 Hafniadum, pagisque hostili morte parentat,
 Et secat, & pungit frendens, aciemque pererrat
 Stramineas ceu flamma domos. sic rupta fatiscit
 Prædatrix acies, genibusque innixa fatetur
 Victorem Fridericum, &: ter dul-
 cissime Cimber,
 Ingeminat, vitam veniamque coacta
 precamur

*Captivi
 permit-
 tunt se
 Danis.*

Corpora, non nostrum est huc irrupisse, regenti
 Paruimus; sic Suecus eques: ferrumque remisit
 Exutasque armis extendit ad æthera palmas.
 Nondum emollitur Danus, repetitque: sub um-
 Ite feræ humano nuper sub corpore tigres! (bras
 Aspicite exustas ædes, scelerique nefando (gue
 Tollite mercedem plumbum. simul increpat un-
 Flammiferæ tormenta rotæ, cadit hostica turba
 Ceu fœnum ad falces, sectove papavera collo.

¶ Mansuescit tandem Cimber, gen-
 tisque misertus
 Fœdifragæ indulget vitam licet atra
 merenti
 Funera, plorandosque obitus; & par-
 cere ferro

*Misere-
 tur
 Danus
 captivo-
 rum.*

Destinat, ut Dominâ captos ostendet in urbe.
 Non ea mens Carolo: Danis in mortibus ardet
 Vertere adhuc dextram, sparsosque accendere
 rursus,
 Exprobrare fugam, dictisque ferocibus acres
 Inspirare animos; surdis canit; omnia ventus

Dicta rapit, nemo irato concurrere Dano
 Sustinet, atque novis corium indulgere periclis.
 Anchora sola fuga est, huc se procuresq; Ducesq;
 Semianimesque equitum sese effudere manipuli.

* Skov		Sylvius* ex Cimbris, dimachum cui
Danus		robora curæ,
quidam		Imminet infrendens Carolo, &: si
R. Caro-		nobilis, inquit,
lumpene		Sanguis es, aut Gothicâ forsan regna-
cepisset		tor in aula,
vivum.		Sta prato, nostroque tuum nesub-
		trahe pectus;

Arma oppone armis, uni feror obvius unus.
 Cum dicto assiliit, tergoque obliqua tuentis
 Injecit cum voce manum; sese ipse teneri
 Et putat & sudat Carolus, cum fræna Caballus
 Audit, & immani Regem per inania saltu
 Eripit, ac Dragoræ spumescens Pegasus infert.
 Fortunate quater sonipes, non te immemor
 unquam

Suecia subducet laudi, formaberis ære,
 Auro mansuescent ungues, sinuosaque caudæ
 Syrmata sericeis ostendent gaudia nodis,
 Ne metue interitum; non te plebejus Apelles
 Sistet in excelsâ Stocholmi nobilis arce:
 Parrhasii molimen eris. Capitolia multum
 Anseribus debent; plus gens Suecana Caballo.

Cimber		Parte alia effugiens tricatur Wrang-
Wrangelio		gelus, illi
fugienti		Instat & admoto, circum cava tem-
imminet.		pora Sclopo

Fulminat Haraldus Ripensis, &, elige, clamat,
 Quisquis es, anne mori mavis, an vivere captus.
 Ille fugam celerans ictum inclinante fefellit

Aure,

Aure, globum Haraldus citus expedit, atque secundum

Intentat tonitru: rursus exiit arte periculum
Wrangelus, ambustis, rediitq; ad valla capillis.

¶ Hæc inter Dragoræ sese ad con-	<i>Victor Da-</i>
finia Danus	<i>nus haren-</i>
Sistit ovans, hostemque intra castel-	<i>tem in ca-</i>
la paventem	<i>stris Sue-</i>
Elicere exprobrando parat: sedet al-	<i>cum pro-</i>
tius illi	<i>vocat.</i>

Et tremor & vulnus mortesque fugæq; suorum.

Intus agit Carolus ferroque modestius uti

Addiscit, cum scena recens se pandit: anhelus

Accelerat gressum Suecanâ ex gente manipulus,

Ille pedes, rurisque calens à morte Batavi.

Fumidus ut campo se infert, & acerba minatur,

Spumantes obvertit equos, fertque obvia signa

Danus eques, mox alipedi fit liber habenis

Impetus, it clamor: Suece hos mercabere fumos.

Carius optato; simul ingenti agmine facto.

Infestæ cœunt acies, plumbi hor-	<i>Cæsi Sueco-</i>
ridus imber	<i>rum pedi-</i>

Undique præcipitat, telisque affibi-	<i>tes incen-</i>
lat aër.	<i>diarii.</i>

Densat se in cuneos Sueo, præfractèq; resistit,

Cornipedemque citum ferratis submovet hastis

Belliger, hastatumq; agmen bombardæ tuetur.

Par utrique diu Mavors assistit, & utri

Debeat imperium nutans victoria quærit.

Hafniadum tandem cum tertius infremit ardor,

Admittit lacerata phalanx in viscera Cimbrum;

Tum strages, non pugna calet; pars altera dorso,

Altera pars gladiis agit, atque in sanguine tota est.

Sternitur Ebbo fugæ propior, cui Schyttius addit

Se comitem, & magicâ Sueno infamatus ab arte.
 Ense suo jacet Hermannus, versâq; bipenni
 Byrgerus, Soopusque cadunt: lævâ inde ma-
 millâ

Perfossus Benedictus agro funestus anhelum
 Illidit corpus, diris, Ereboque nigrantem, (ram.
 Quâ primùm Amagriam spectârat, devovet ho-
 Tum qui latratulque canum, tensasq; plagarum
 Liquerat insidias, laterique aptaverat arma
 Hæsius, invisum jaciens cum pulvere sclopum,
 Prata fugâ secat, at Dragoræ vicinior arvo
 Implacati animi Fiono à Simone tenetur,
 Et jugulo solvit flammæ. Cojettulus ater
 Hæfniaco ut Lethum delegat missile Frido,
 Excipit ore globum, qui per secreta cerebri
 Discurrens, consulta animi immatura repressit.
 Ille caput quassum dubia vertigine nutans
 Saltat in Orchestrâ ridendus, & ilia ducit,
 Donec adinvenit Bredanâ in cuspide mortem.
 Fridus adhæc: miserande jace, sic ecce! profunda
 IaglUVies regni placatur, & Hæfnia Sueco
 Claustra aperit portæ. tentet vulpecula quidvis,
 Migrat in hirsutam tandem vendenda tabernam.
 Proximus Acco jacet Finus, fabuloque lutofo
 Immersus caput, & pedibus sublimè coruscis
 Antipodem nostro meditatur reddere cælo.
 Ille characterum crucibus duratus Alexis,
 Arvidusque negant gladios dimittere, queis se
 Jungit maternâ tinctus Torstennius obbâ
 Teli in contemptum. ridet ludibria gentis (futat.
 Cimber eques, clavâque Magorum elementa re-
 Undique fervet opus gladii, pedibusq; frementum
 Mentis inops, iræque phalanx calcatur equorum,
 Adque preces properat, sed sistere nescius ardet

Wandalus, horrendæque dat agmina tota ruinæ.
 Lugubrem veniam paucis, inhonoraque vitæ
 Munera concedit, quorum pars magna Britanni,
 Cromwello indulgente, Gothos & castra secuti.
 Hi faciles Danos consanguineasque tiaras
 Sensere; in cæco tantum dum pulvere fervet
 Pugna, cadit Johnius, malefidaq; dextra Stuardo
 Sidnæi, Tajorq; niger, furvusq; Robertus.

¶ Talia per campos dum felici alite Danis
 Surgere fata parant, sudumque rena-

scitur urbi,

Et iusta applaudit facili victoria pen-
 nâ,

Bellantes acies oculis, animoque per-
 agrat

*Interea
 vicinus
 pugna
 R. Fri-
 dericus*

Fridricus vicina tenens fastigia collis,
 Quem circum delecta cohors prætorica, notus
 Flos equitum, peditumq; fremit, dexterq; volo-
 Nobilium chorus assistit, legesque secutus (num
 Ordinis intentâ Regem statione coronat,
 Ire per oppositos, & vi perire cupere certus
 Si flammæ, flumenve jubet transier altum.

Scilicet ad pugnam Carolus Rex fer-
 vidus ipsum

*R. Ca-
 rolus*

Hærentem castris & fata adversa gementem
 Exspectat, vili parcens se opponere turbæ,
 Aut maculare sacram plebejo sanguine dextram.
 Rex Regem inclamans: inter nos di-
 vidat, inquit,

Ensis & arma reum, juriq; faven-
 tior æther.

*ad duel-
 lum pro-
 vocat;*

Ponè sedet Dominâ magnus curator in aulâ
 Exemplar fidei Gerstorffius, ille Minervæ
 Delitium, ille animo promptus, pro Rege furen-
 tes

Et patria Encelados, Ætnasq; invadere primùm.
 Nec campo vis tota sedet, custodibus urbem
 Liquerat excedens Augustus; in altera ferrum
 Castra vibrat paribus Rector Mavortius ausis
 Schachius, & terror Suecorum Alefeldius alter
 Fulminat excursu, Rosekrantzja dextera mu-
 ris

*Præm-
 men.

Pro muro est pontoque * illustri cæ-
 de triumphat.

Consilio obsessam defensat Retzius urbem,
 Consilio frangit Sueonas Gabel, atque cerebro
 Vulnerat hostiles acies; Pasbergius arma
 Temperat ingenio, taciturnusq; arte cruentat.
 Queis immortales Cragii, Bielkique, Frisique,
 Et Schelii, Vindique, incorruptique Sefeldi
 Succollant, dextrisque hostilia cœpta refellunt.

Anceps diu
 R. Carolus
 conditio-
 nem recu-
 sat.

Luctatur secum Carolus, præstetne
 duello

Cernere, & elapsæ fortis sperare re-
 gressum;

Relliquiasne armet, Ducibusque te-
 gentibus intret

Conflictum; an Cymbâ repetat despectior alnos?
 Hinc atq; hinc obices, spes formidoq; probrumq;
 Alternant, rapiuntq; animum: nunc prælia cordi,
 Nunc fuga, nunc neutrum: subit Albertumque
 stolatum

Hafniacas quondam limbo everrisse plateas,
 Notaque carceribus Gustavi nomina Cimbris.
 Nunc iterum sceptri spes excitat; ilicet uno,
 Si fortuna volet, duo regna rependier ictu.
 Hæret in ambiguo: ceu cum Dorefieldia nutat
 Fronde abies, quoties subitæ in diversa fatigant,
 Prælia ventorum furia, modò flabra Boréa

In latus incurvant, iterum citus erigit Auster,
 Circius in gyrum rotat, ignoratque cacumen
 Quò potius quassos libeat protendere ramos.

Rex Danus ante oculos epulis præludit, & arma
 Expedit, adversumque vocans ad prælia Regem
 Stat vacuo in campo, caussæque, Deo-
 que, sibi que,

Innixus solâ se majestate tremendum
 Ostendit, cadit hic ferri globus, & vo-
 lat illic

Et Dragora horrendo salve intonat,
 ipse regentum

Maximus immoto vultuque & pecto-
 re durat

*Exspectat
 adhuc ve-
 nientem*

*R. Frideri-
 cus: sed
 cymbam
 duello*

*præfert R.
 Carolus.*

Opperiens Carolum; Carolus sed mœnia ruris,
 Illa licet fossis, & crebro milite firma,

Ut sibi funereas, Dano insultante, latebras,
 Adspectans, lembum citus invocat, ille carinâ

Segnior ut fundum radit, maria ipsa caballo
 Attonitus sulcat Carolus, scapulisque sedere

Arma Friderici pavitans ruit omnis in æquor.
 Hac equus, hac Carolus fluitant, cum nauti-

ca turba

Advolat & Dominum vada salsa, cruenta que toto
 Ore ejectionem trepido tandem excipit alveo.

Horrorem Europæ; quem non romphæa sub-
 egit

Sarmatica, aut Moschus centenis millibus instans
 Germanæve Aquilæ, subigit Codana Seriphus,

Et vultus, Auguste, tui; saltum ecce! Rho-
 dumque

Amagris reperit Sueo, non quæsit, in arvis.

O rerum fatigue vices! advenerat haustor

Rivorum & Grajum, redit Hellespontica verrens

Æquora confuso cymbarum murmure Xerxes.

¶ Vix oculis credit Fridericus, ubi illa scapharum
Remigia excurfusque videt, Carolumque ma-
dentem (stros

Inter equum & cymbam, singultantesque mini-
In pelagi iratis humero tenus hiscere lymphis.

Ut tamen admoto res explorata specillo, (stros

Et Carolum & reliquos flammaram exire Magi-

Inque undis varie luctari: ô Marspiter! inquit,

Provocat, atque simul vadimonia deferit hospes?

Tanti est injustæ, seque ipsum impendere causæ,

Fortunamque suam! tanti peccata Trionum

Regna gigantæis iterum collidere bellis!

Dicere plura parat; dicentem avertit ab ora

Schema novum; exanimes Friderici ad genua

Fugiente voluti

R. Carolo Centum Oratores vitæ, Dalecarlia

centum turba,

incen- Procumbunt, Duce Bassæo, qui tecta

diarii cremantes

Sueci in Belgarum, in Danos temere incur-

manus R. rere maniplos:

Friderici Cæsi illi, hi capti, proprios cervicibus

incidunt, ignes, (curim.

Aut meritam jugulo formidavere se-

Hos alius totidem in furcis ostendere jota

Funestum jussisset, & omni ex littore pulchro

Ordine rostratos picis infumâsset ahenis:

¶ & veniam Mitior Augusto [stupeant quod se-

à Clemen- cula] visa est

tissimo Poena satis; parcendo hostem con-

Principe fudit, & omnes (arres:

impetrant. Vindieta absistens, vindieta excelsit

Qualis ubi cornu, & multa cervice timendum

Armenti Dominum stravit Leo, desinit æstum
Pectoris, extremos haurire è naribus ignes (vum
Contemnens; jacuisse hostem contentus, & æ-
Vivere in obscuris alieno ex munere sylvis.

¶ Ergo cordatam vertit se Augustus ad urbem
Laude satur, captosque greges, ante
agmina spectans

Fumantesq; retro Suecano sanguine
campos,

Sistitur Hafniacæ mille inter jubila
portæ.

At Carolus strages inter, gelidumq;
pudorem

Confusus trepida è prora nunc cernuus urbem
Obliquè inspectat; nunc ima in puppe penates
Devovet invisos, aliisque sibi minatur,

Stat, jacet, exsurgit, nutat, stomachatur, anhelat,
Ringitur, infrendensque inconsolabilis errat!

Ut redit ad sensus, per furva silentia
noctis

Reliquias cladis Dragorâ evocat; ili-
cet excors

Irruit in lembos Sueo, vesanoque tu-
multu (bunda voraci

Spargit se in pelagus: quosdam fremen-
Lympha vorat barathro: queisdam mutilata

cruentat
Brachia, lugubres gemitus, & pallor ubique

Mortifer: instantes hæere in tergore Cimbri
Creduntur, remisque suas miscere machæras:

Sic ubi rûricolæ vicino ex fulmine stantes
Erexere comæ cirrhos, an lumina Phœbi,

An potius videat fera Tartara nubilus ardet
Discere, & ambiguis exercet numina votis.

*Postfuga-
tum ho-
stem R.
Frideri-
cus Haf-
niam re-
vertitur.*

*Suecorum
Reliquia
nocturnâ
fugâ in
naves se-
provi-
piunt.*

Ut tamen ante abitum genii vestigia linquant,
 Ligna per, & stantes Corydonum ad littora pup-
 Impia flamma volat: tantum Cornelia tecta (pes
 Mulciber adspexit placidus, studione salutis,
 Atq; fugæ? an Carolo fuerant quod tegmina Da-
 Irrumpente? velut Grajæ cum mœnia Thebes (no
 Verteret & tetrīs hauriret tecta favillis
 Pellæus, meritis Dircei ignovit, & ædes
 Pindarica iratas evasit sola ruinas.

¶ Redditus vt classi Gothus externatus, in iris
 Fermentoque jacens Carolus suspendia creber,
 Atque cruces loquitur coram, retinacula fundo
 Attolli, Batavisque jubet concurrere transtris,
 Seu tentare fretum, sive eluctarier audent,
 Longe alia ipse sibi: votorum immania culpat,
 Fortunæque jocos. hæc inter carbasa venti
 Distendunt, volat uncta ratis, dum tardior in se
 Descendit Carolus, moxque in penetralibus alni
 Tectior, ad primos ita saucius infit

R. Caro-
 li Ama-
 griâ dis-
 cedentis
 Oratio.

amicos:

O utinam invisâ nunquam sedisset
 arenâ

Classis! & atratis lucem hanc eradere
 fastis

Sponderent superi, quâ Suecum Amagria Regem
 Et fugere & fundi vidit, fluctuque lavari.

Quod volvis, fors læva, nefas? nempe ante levasti,
 Sueta tibi ut posthac inter ludibria jactes
 More pilæ? cur hæc nunquam Varfavica propter
 Mœnia, Cracoviosq; lacus, Mitovumve penates
 Monstrasti te posse? omnem nunc insula laudem
 Sesquipedalis habet, Carolo fuga sola relicta est.

* Brigitta
 Wadstena.

Quam non vana meis irrepsit
 Wadstena * somnis

Fati-

Fatidica? & Lycius Gustavus? inhorreo si se(ardes
 In reliquis Morpheus similem dabit: Halla quid
 Quid Fiones? quid Sunda coquis? Gotheburgane
 nostra

Subdere colla paras, quondam ut Calmarnia;
 Cimbri?

O cœca ambitio! quæ non tibi pervia fingis
 Culmina? Hyperboreum jam dudum nomine
 mundum

Terrebam, à populo concurrerat anxius omni
 Legatus vel dona ferens, vel fœdera poscens.
 Brandone admissio, conculcatisque Polonis
 Anglus noster amor; genus insuperabile Gallo
 Suecus erat, Belgæque sudes, cum Dana regusto
 Oppida Reliquias Martis, fragmentaque sera
 Lectorus, medias intempestivus in Hydras
 Incido, nec clavam, nec verba nec arma paventes?
 Ille, ille invictus, domitorque exercitus orbis
 Victimæ fit Cimbri! seclique probrosa futuri
 Fabula! quin Batavus vicinum navigat æquor
 Arduus, & calidâ delibrat fulmen ab aure.
 Pergamne obstantes turmis incingere muros?
 Abducamne alas? fugiamque sequendus ab hoste?
 Occurram Batavo? forsan mihi plumbeus ille
 Nauta diu plexas Regali è vertice lauros
 Decutiet: quid si [quod abominor] ipse sub auras
 Spiritus irrequieta cavens habitacula raptim
 Evolet, & mediis inopinum subtrahat ausis?
 Turbâro maria & nullum placavero fluctum.
 Dixit. & abruptis immutuit ore querelis.

ARCTOS PULLATA

zumulo

Augustissimi Regis,

FRIDERICI III.

Danorum, Norwegorumque

nuper

Monarchæ,

*Patris Patriæ desideratissimi,**illacrymans.*

MDCLXX.

Itē

ITe iterum in lacrymas oculi, gemituq; geluq;
Pectoris Augustos manes, & flebile sceptrum
Excipite, immenso dum verba, & sensa dolori
Deficiunt; dum lingua stupet, confusaque Pallas
Semianimes inter singultantesque Camœnas
Mutit, & assuetæ pæne obliviscitur artis.

Quærit se se Helicon, non invenit: inde tribunal
Funerei palloris obest, inde orba Parente
Dania, & infestæ cœlorum Aquilonibus iræ.
Frigemus cuncti, postquam frigentia Regis
Ora silent; flemus bustum irrevocabile; flemus
Ereptum, sacras vetuit qui flere Camœnas,
Ipse Arcto Phœbus, Phœboque benignior omni.

Ergo jaces Boreæ Rector, nec purpura, nec te
Semideum genus, & majorum ingentior actis
Mens, cognata Deo, & superi reverentia cœli
Legibus exemit Lachesis: quid denique restat
Fulminibus, fortuna, tuis? si sceptrâ cruentè
Funestas, totisque inducis nubila regnis
Unius occasu; certè non unius illa est
Jactura; involvit Borean, culpamque nocenti
Exprobrat populo, sacrum cui sydus ocellos
Subtraxit demum, stellamque indulsit Olympo.

Quis sensus, Regina, tibi? quis pectoris horror?
Quævè oculis tenebræ? Sophic licet ipsa theatrum
Pectore in hoc teneat, scissis immugiit intus
Visceribus dolor, & defleta per ora cucurrit
Semianimis gemitus, pallorq; ruborq; stuporq;
Et consanguineus lethi rigor. ipse tiaræ
Successor, Boreæque hæres, licet altior exstet
Humani turbis animi, rorantia terfit
Lumina, supremumque vale lugubris, hebensque
Audiit, & votis fata exarmare cupisset.

Quin etiam externis pignus venerabile in oris,

Dum legit Adriacas Princeps GEORGIVS urbes
 Dulichio similis, sectumque explorat ad unguem
 Ingentis populi genium, suspirat, & urnam
 Increpat, assurgunt Veneti, gemitumque propa-
 gant.

Quid regnatricem percenseo carmine stirpem?
 Fœderibusque, & conjugiiis, & sanguine nexos
 Terrarum Dominos, & quicquid ubique regen-
 tium est

Heroum? queis laudis amor, queis nobile cordi
 Principis exemplar, queis fata ingentia Regis
 Cognita, & adversis succumbere nescia virtus;
 Omnibus erumpunt lacrymæ, ferit Atropos
 omnes

Lurida, & argentes perreptat ad usque medullas.
 Virtutem ex oculis raptam cernuntq; gemuntq;
 Majorem humanâ, & redituram in secula nun-
 quam

Nobiliorem animam; seu cùm regnator olivâ
 Pacatus solium premeret, seu forte juberent
 Obliquare sinus fatorum asperrima, seu cùm
 Legibus exemptos agitare sanctius annos.

Hinc jam funereo Gallorum sceptrâ paratu
 Testantur commune nefas: cognata Britanni
 Regia suspirat; Saxo pullatus; Amazon
 Hassiaca atrato profitetur syrmate luctum.
 Gottrupium squallet gemitu: stat furva Batavum
 Floridior manus; Arctos hebet, jacet Arctos, &
 hiscit

Scissa stolas, confusa oculos, & lurida crines.
 Spargit anhelanti fletuque & pulvere corpus.
 Ille etiam Gothicâ grandis regnator in aulâ
 Attalicos damnans habitus, sedet ater, & olim
 Placatæ, in solidum nunc obliviscitur iræ.

Ad famam extincti stupuit mare, & æquora tota
 Diriguere gelu: seclis infueta videres
 Marmora Rostochium Lollandis nectere, Mönam
 Vismariæ, dorso Balthen transmittere currus,
 Quâ prius æratæ confligare ordine classes.
 Immemor officii Sol palluit, & modò segni
 Lampade pigram pæne illustrare Booten
 Desiit, hinc terno mentitus Protea vultu
 Ingressit se se ferali schemate, & urbem
 Terruit ostento dirique tricorporis umbrâ.
 Sirenes, genus infaustum, sceptrisque timendum,
 Si vacat annales patrios evolvere, lembos
 Importuno aditu vexârunt, nequiter ausæ
 Littora per, nautas unco suspendere naso,
 Et legere ejectas, & lusu attollere chartas,
 Omina Hyperboreæ dudum suspecta coronæ.
 Sed nondum intellecta tibi, misera Hafnia non
 Credita Regali bustum protendere mitræ. (dum
 Nunc Phœbi cortina patet, tripodesq; loquuntur
 Nube procul: nullo non Oedipus errat in ore.
 Secla genethliacas tandem mansuetiùs artes
 Suscipient, ex quo lacrymosam funeris horam
 Dimensû numeris, filoque, & pollice fasti
 Fatidicis veri nimium inscribere Calendis.

Ipse, ipse Augustus divinâ mente futurum
 Viderat, atque aliis olim immerfabilis undis,
 Hanc quoque terrorum Dominam calcabimus;
 inquit,

Mente alacres, satis huic, satis insudavimus Arcto:
 Templâ vocant Superûm: quid enim vel culmina
 Ut surgant alti pæne ad laquearia cœli, (Regum,
 In cineres tandem languescet purpura: tollit
 In sublime caput, nitet ardua, concidit, urnæ est.
 Haud secus artifices inter globus excitus ignes

Sul-

Sulphure differtus, nitroque Pyracmonis arte
Erigitur, turreſque ſupra micat alite flammâ
Altiùs exſurgens, Lunæque propinquior orbi
Dum ſpectantùm oculos alacri fulgore moratur
Aëreos inter tractus, & inhospita nimbo,
Haſtatum criſpans caudæ ſyrma; ilicet iſtis
Viſceribus crepat, atque alios mille exit in ignes,
Stellarumque greges: ipſe interit, inque profun-
Præcipitante ruit ſonitu, terramque favillâ (dum
Reſpergens, fumos inter, glebaſque fatiſcit.
Hæc præſaga quidem propriis oracula ſaſtis
Signarat dextra Auguſti, cùm nubila Clotho
Staret, & extremos verſaret pollice fuſos:
Heu! nimiùm præſaga mali: ſapientia vera
Illa tua eſt, noſtro ſed quondam ſeriùs ævo
Declamanda fuit. quid enim? libavimus illam
Illam animam cœlo demiffam in publica mundi
Commoda, dilecto nondum ſatiavimus ora
Intuitu, ſic te, frontemque, animumque ferebas,
Ultima naturæ conantis gloria, ſacris
Sic oculis cœleſte jubar, ſic pectore fulſit
Lumen inexhauſtum, & fato prudentia major.
Taliſ in illuſtres metator ſpiritus artus
Intrârat, qualem Salomonia credere par eſt
Secula conſiliis rexiffe ſalubribus, ut ſe
Eois Regina plagis, thyrſo excita laudum
Exigeret folio, per & aſpera & invia, terræ
Judaicæ inferret, viſiſque ingentibus hoſpes
Concideret ſubito pæne externata ſtupore
Viſaque thurilegis narraret mira Sabæis.
Heu! quantum amiſiſti Aquilo? ſuſpiria nulla,
Nulla ſatis. morimur tanto cum Principe cuncti,
Et funus commune ſumus, niſi regna ſerenet
Una Codanonio reſtans ſacra anchora ſceptro.

Filius Augustus, cujus dextra ardua regnis
Immortale diu quiddam promittit, in illo
Solamen mœrorum, & consolabile vulnus
Speramus (quanquam sedeat præcordia scindens
Hactenus, & metuat tangi dolor) illius ore
Illius intuitu spem vitæ ordimur, & unâ
Si liceat, muto quicquam promittere Phœbo,
Ordimur vitam FRIDERICI, & nobile fatum
Versibus, Aoniôque ulciscimur Atropon igne.

Ergo ubi prospectum Superi voluere Boréo
Imperio, & majus CHRISTIANIÀ sanguine
sceptrum

Derivare, polus solito vivacior astris
Affulsit cunis FRIDERICI, & sternuit omen
Phœbus in excelsso; risit Mars, Pallas olivam,
Et frameam stetit usque vibrans; nec fortiùs
usquam

Humanam ad genesin conspiravere planetæ.
Nascentem Charis ipsa sinu, Peithôque recepit,
Mamma, Minerva, tua est, plenis quam fau-
cibus ingens

Hausit adoratus jam pridem Aquilonibus infans,
Scintillant oculi, facies venerabilis, ora
Intuitu primo Dium confessa Parentem:
Frons fati jam plena sui, majoraque spirans
Excelsis atavum titulis. Sic prima juventæ
Ingressum spatia, & fœtos virtutibus annos
Credibile est Isai natum, cùm crudus ephebus,
Et jam pæne puer, cœlo dilectior iret
Eliabo, Sammâque, & honoro vertice Saulis.

Mox ubi Palladiis deleganda artibus ætas (stræ
Approperat, procul inde pilæ, procul inde palæ-
Tyronum, & teneris vexata crepundia dextris.
Stant circum proceres Graji, proceresque Latini,

Eru-

Erudiuntque capacem animum: sapientia pri-
 Antevolat pubem, formatoresq; juventæ (mam
 Præverti se mirantur, fixique stupore,
 Hic, ajunt, librorum heluo penetrârît Athenas,
 Et Latium, Solymâsque puer; quid deniq; restat
 Discendum sublime Viro. quàm serius intrat
 Intima cœlorum precibus? quàm pectore spirat
 Numen, & ardenter se se conformat Olympo?
 Dania vix capiet genium: nî Rege creatum
 Constaret, solium Romani Præfulis istos
 Ambiret mores, conjuratisque Quirites
 Sponderent sanctam Dano sub Principem Romam.
 His mersum studiis vidit Parnassia Sora,
 Sora adventuræ stipulatrix prima tiaræ,
 Nunc funesta metû, vivum nunc pæne cadaver
 Dum cadit Augustus, quo declamante theatra
 Vivebant, magnûmque auscultatura Periclem
 Laurea sceptriferis necebant ferta capillis,
 Inscia venturi; si genstamen inscia vatum est,
 Præmonstrante diu famâ virtutibus istis
 Plusquam regalem promittere fata coronam.

Sic lustra exegit, decus indelebile Phœbi,
 Nunc in Socraticos divertens sedulus hortos,
 Carneademque, Biamque, inconnivumque Tha-
 Exemplo referens. nunc antecuntia secla (letem
 Scrutatus Babylona petit, Persasq; Monarchas,
 Et Medos, Grajosque, resurgentescq; Latinos,
 Historiamque omnem revocat. nil grande Bri-
 tannus,

Nil Gallus, nil Belga dedit, nihil Hesperis ora,
 Nil Boreæ fasces tantæ impenetrabile menti.

O! quoties parcumque cibi, ignarumque soporis
 Phosphorus aspexit, remeansque tenaciter uni
 Infixum studio vidit, stupuitque videndo.

Nunc

Nunc Helicon patuit, castigatúmque Maronis
 Hæsit epos manibus, totusq; ab origine Pindus
 Utile permiscens dulci. mox astra, polique
 Decretum tentare vias, Ptolemæaque scire
 Dogmata. mox terram radio permensus & æ-
 Euclidæa stetit contemplanis scita, manuq; (quor
 Artifices gyros, & schemata mille tuendi,
 Sternendique arctâ formavit sæpe papyro,
 Sæpe pavimento molli. quid cuncta retracto
 Lassatura olim Fabium, totumque Sophoclem,
 Ille cothurnatam docuit qui incedere Cyrrham.
 Omne ultra foccos Medici. quid jura Quiritum,
 Juraque Mavortis poscant, quid jura tonantis,
 Atque oracula olim cœlestibus edita Delphis,
 Versat, & attento trutinatur cuncta labello;
 Totus venturæ defixus imagine vitæ,
 Totus ad æternum suspirans pectore sceptrum,
 Sive per annales sacros excurrit, & illud
 Jactatum fati, atque insuperabile spectat
 Navigium, seu translatos in sydera Patres
 Excudit, immensumq; Deum prægustat anhelus.
 Hoc agit in fanis, hoc in penetralibus, hoc in
 Quercetis, pia Sora, tuis; comitatur agentem,
 Ductorum manus, & famulatrix turba, stupetq;
 Bellipotentem animam sic pulvinaria cœli,
 Præsulis in morem venerarier. Ille profanis
 Judiciis major pergit corylum inter & ornos
 Intendens Superis mentem, cùm fortè levato
 Instrepat capiti quiddam, tremit ordo coma-
 rum,
 Incumbensque notatur onus; respectat in altum,
 Ecce tibi! folium, genus admirabile, quernum
 Nomen adoratum FRIDERICI inigne coronâ
 Ostentans, latóque inscribens sigmate Regem.

Ille parum motus visu: Dodona, quid, inquit,
Parturis? an loquitur quercus, foliumq; Sibylla
Spargit ab annoso dictans præfagia ligno?
Quicquid id est, fratrem hæc spectant, ego de-
precor omen,

Involvoque meæ me forti: hæc dixit, & astra
Suspexit reverens. ostentum edurat, & altè
Infixum clausas paulatim vellicat aures.
Executit is visum, visum tamen usque recursat;
Increpitatq; frequens. manet immutabilis Heros
Ostento: haud aliter si quando in Morphea Joseph
Incidit, adspectat coram stellasque cadentes,
Obliquare sinum culmos, flexuque minores
Testari se se fratrumque, & patris aristas,
Non temere insultat visis, non anxius optat,
Tantum expectatus nutu requiescit Olympi.

Interea armigeras conjungit serius artes,
Queis eques infestum delibret, & exeat ictum,
Queis pedes in subitâ deprênsus pugnet harenâ,
Quaq; viâ hostilem Dux vitet, & obruat agmen.
Hinc bellator adest, succussatorque caballus
Scanditur, & jussos spumans versatur in orbes,
Nunc ceu Pegaseâ volitans ferè in æthera plantâ,
Nunc Lacedæmonio rapiens ceu Castora fræno
Cyllarus, ut si quid poscat Bellona, paratum
Inveniat fortuna Ducem, patriosque Triones
Afferat, & cœlum vetet inscendisse gigantas.

Sic Patris auspiciis tutas regnantibus artes
Imbibit, & genium Patris, quo grandius orbis
Nil vidisse potest; quo non cordatiùs alter
Romulidum, Macedûmve suos in prælia ductor
Expediit, strictove paratior agmina ferro
Anteiiit præsentî animo, impavidusque pericli:
Sive triumphanda est rigidi Calmarnia muri,

Elsburgumque fremens; seu magni Cæsaris alæ
 Lassandæ, & victis Hamaburgum nobile Lymphis
 Obsequii memores cogendum ediscere mores;
 Seu Neptuninis habitandum classibus æquor,
 Infilit extremâ Balthem, Lustramque senectâ
 Fervidus, & famulas pugnando vindicat undas,
 Quò se cunque movet, quacunque in parte peri-
 cli est.

Hoc sub fulmineo FRIDERICUS ad arma Magi-
 Raptus, inexhaustam locupletat providus artem
 Et Batavo, & Gallo ductoribus. itur in oras,
 Quâ se Mauritius, quâ se fortissimus olim
 Extulit, & celeres docuit Mavortia Celtas
 Ille Capetanæ regnator masculus aulæ
 Henricus, natiq̃ue tumens Richelius armis. (luc,
 Hic Princeps animum nunc huc, nunc dividit il-
 Et varias rapit in partes. frustra improba Siren
 Admovenet hamatam vocem, & ferele coruscum
 Luminis improbuli, frustra stat Bacchus in auro
 Ardescens, patulosque incassum provocat hau-
 Nulla voluptatum juvenes effæminat annos. (itus;
 Sed consulta Ducum librat, moresque regentûm
 Inspicit, & cunctas trutinando examinat artes
 Bellandique, gubernandique, & rara sciendi.
 Mens tamen ad cœlum nusquam experrectior,
 auris

Fixa sacris, intenta polo pia lumina, quò dum
 Vertitur, excurrit quâ nunc Dionysia surgunt
 Fana, coronato quâ plurimus incubat auro (gum
 Mysta, sepulcorumque ostentant splendida Re-
 Mausolæa caput, rursus hîc oracla coronam
 Promittunt: Druidum veteri de sanguine præsto
 Ignoti nova forma viri, reverenda paratu, (est
 Utque alium spectat generosâ ex stirpe leonem

Inse-

Inferere in diadema caput, non convenit, inquit,
Huic capiti, & raptum FRIDERICO imponit, &
hic est, (nis.

Cui Superi à primis spondent sceptrum ardua cu-
Erubuit dictis Heros. nondum accipit omen,
Fortunam hanc fratri delegat, & omnia lustrans
Orbe peragrato remeat consultus Ulysses. (ptat,

Nec mora, Bremenensis pandit se purpura, & o-
Invitatque Ducem, tanto sub Præsule felix,
Et pacis satiata bonis, & anhela vocante
Paulatim ad majora polo. quis vincere metro
Herculeas curas, regnatorisque profundum
Consilium potis est, ex quo provincia sacrum
Ibat in hoc gremium, nil delastatus obivit
Omnia Pompilio par, sive ancilia cælo
Evocat antiquis potiora, & nobile templis
Palladium stabilit, geminum seu claudere Janum
Pergit, & optatâ placat fera secla quiete.
Hæc illi Ægeria est: stat vespertinus Olympum
Sollicitans, populumque inter suspiria sancta
Mane piat, sapiensque his ab congressibus exit.

Mox aliam Ægeriam decernunt fata Trionum
Nobile conjugio missuram in secula germen
Quo florente diu lassata repullulet Arctos
Et caput Augustis radiatum insignibus ultra
Protollat, serisque Nepotibus induat ostrum.
Ergo Venus supra Junonem, & Pallada supra
Ingenio vigilans, formâ excellentior omni
Nereidum, Dryadumque sagittiferæque Dianæ,
Exorata toros scandit; Luneburgica tempe (vum
Applaudunt, SOPHIAMQUE alto de sanguine Di-
Nexibus æternis sociant; quàm fausta Trioni
Nomina! conjungit Pax, & Sapiencia dexteras,
Utraque securum promittens gentibus ævum,

Utra-

Utraque præstabat. Sed enim furialis Enyo
 Quid non pervertis? quid non cœlestia cogis
 Pectora, vicinas acuens in Martia gentes?
 Improvisus adest veluti cum fulmine lapsus,
 Infaustum Cimbris nomen, Torstenſon, & ur-
 Oppida belligeris, & tristia rura catervis. (get
 Insurgit contra meritis jam grandis & ævo
 CHRISTIANUS, vetulamque inspicat cassi-
 de frontem

Ardescens factò: socias accommodat iras
 Filius, Iliaco patrem erepturus ab igne,
 Magnaque sed modicis recipit castella manipulis,
 Huc atque huc armis properans. Bredeburga
 notâsti

Fulmen ab Heroo jaculatum sanguine; Ripæ
 Sensistis rigidos tandem descendere muros,
 Fortunamque sequi FRIDERICI: ediffere cœlo
 Par vallum, similique animatum milite, quo te
 Robore scalarum, quo contemptore periculi
 Perrupitque animo, Mortanumque exuit arce.
 Discussæ turmæ, regio purgata, revixit (stis
 Cimbria, Rensburgo dum bellicus imminet ho-
 Arte minax, & Marte ferox, & callidus astu,
 Principis ingenio fractus conamina lufit.

At non ulteriùs pax averſata Booten
 Respexit gentes faſſas, Sed Regia ſceptra
 Bella alia involvunt, vexat Libitina tiaras
 Et Natum, & Patrem mœſtâ componit in urnâ;
 Hæctor reſtabat ſolus, ſpes omnis in uno
 Hæctore poſt raptum Priami, FRIDERICIUS He-
 Clamatur populis, orbo ſolatia regno. (ctor
 Quo ſine proh! ſuperi, domus Oldenburgica,
 ſanguis

Regnator, Divumque genus tot ſecula, triftes
 Iſſet

Isset in exequias, formidatúmque sepulchrum.
Sed superis provisum aliter. FRIDERICUS
in orbe

Spirat adhuc, patrias ut coràm vindicet urnas.
Ille inclinati venturus Scipio regni,
Ille olim è quercu, Dionysiacoque vocatus
Hammonè ad sceptrum, tum demum intelli-
git omen

Consiliúmque poli, cùm Danà è gente disertí
Centum oratores veniunt, arasque, focosque,
Gentilesque simul dedunt cum sanguine fasces.
O quoties! memini, patrum, populiq; Quiritúm
Vox erat una, VENI FRIDERICE, in-
scende tribunal,

Atque Codanonium patriis virtutibus orbem
Dirige: ad hæc Princeps: fatis accedo, Deísq;
Quanquam onus immensum pæne interpellet,
& instans

Tempestas humeris, prævisaque turbida seclí,
Providit cælum, VENIO. quæ júbila genti?
Quis populi applausus? cùm jam FRIDERI-
CUS in ostro

Sublimis patrias ad festum altare secures
Prenderet, & Diu caput in diademate condens
Ore sacro totas, & Majestate platéas
Impleret, fusos in genúa precantia cives
Inspectans, linguisq; eadem conamina: VIVAT.

Ex illo Augustus curas partitus in omnes
Grandem animam, dignas regnatore explicat
Exsomnis seu cruda jubet Bellona parato (artes,
Prospicere imperio, caligantesque procellas
Electere consiliis, & Martem avertere dextrâ,
Seu pacata monent fesso succurrere civi,
Erigere oppressos, virtutem extollere, donis

Con-

Conciliare bonos, pravumq; adstringere fræno.
 Conscia sudoris, cumulatorumque laborum
 Bis testor, bis lustra duo, quibus ardua sceptræ
 Sedere his humeris, quibus insuperabile pondus,
 Et leve inexpertis tantum, gemmata corona
 Ambit excelsum caput, *Ætneamq; professa est*
Se molem, Herculeis gestandam viribus, illa,
Illà impacato est legum irreverentia seclo.
 Sarcina Atlantæos delassatura lacertos
 Imperium est, civi fesso si curta supellex,
 Vicinumque potens fortunæ filia regnum est;
 Si propior Tiphys congestis undique gazis
 Incubat, & reliqui commercia vellicat orbis.
 Tranquillo quivis mare navigat, at simul æqvor
Æolii quassant fratres, cœlumque, salumque
Confudisse parant, ratis indiget arte magistrâ.

Molliit hanc molem pietas, & nobile cordis
 Delitium, sacrae, cœlo inspirante, Camcenæ:
 Perdius inque illis Augustus, perdius inde
 Provocat in terras fortunam, & robora sceptro;
 Ipse suos virtute præit, nec vita regentis
 Segnius irritat cives, quàm iussa severa. (ten
 Stat probitas, stat sancta fides, Regemque volen-
 Amplexu stringit jugi. Si casta requiris
 Pectora, si clementem animum, si sobria laudas
 Tempora; si genium taciturnum, artiq; silendi
 Callentem, affatu facilem, parcumq; cruoris,
 Immemoremque iræ, contemptoremq; cavillæ,
 Assuetumque Deo, solus *FRIDERICUS* in uno
 Pectore tot contraxit opes, tot condidit arcâ
 Thesauros virtutum: hæc illa domestica magnum
 Quò se cunque tulit, stipavit turba Monarcham.
 Advigilat sceptro Themis, Astræamque tribunal
 Terram iterare jubet; templum referatur ubiq;

Justitiæ, nemo nisi lege ulciscitur iras,
 Urna ferit fontes, insontes vindicat urna
 Tros, Rutulûsque idem: nullo sufflamine causa
 Sistitur. In Danis annus condemnat, & annus
 Absolvit lites: fuërit sapientia Spira,
 Suspendisse animos, causisque impendere iustria;
 Non placet Arctoo Fabius sic degener orbi.
 Haud ignota loquor: quoties iusta ultio iussit
 Augustum in propriâ ad ferrum descendere lite;
 Non vocat auxilio ferrum, vocat ante tribunal
 Légiferæ Themidos fontem: stat utrimq; parato
 Testis in officio, librantque volumina legum
 Allegata patres; tandem decreta sequuntur
 Digna pagi Areji, Lacedæmonisque Lycurgi
 Minoisque urnis, Amphictyonumque Senatu.

Moribus his majus quiddam diademate Pa-
 trum

Spondebant Superi; sed enim impendentia forte
 Excipienda prius lugubria, nemo brabeum
 Sustulit intactâ quondam gladiator harena.
 Ergo instant Danis immensa pericula regnis
 Surgat ut ex tantis sceptrum sublimius undis.
 Ne dubita excelsis FRIDERICE accedere fati
 Dura per, & salebras, Dii præsudare trophæis.
 Commendant, nunquam Tirynthius isset ad
 alstra, (Et or

Nunquam Romulidum Capitolia splendida vi-
 Julius intrâset, nisi per discrimina uterque
 Grassatus solidis fregisset gressibus illam (tem.
 Terrorum matrem, & vulgi crepitacula, mor-
 Nec mora: miscentur bellis Aquilonia scepra,
 Armanturque manus (longum est arceslere
 causas,

Ambagesque intrare omnes) stat in are minaci
 Et

Et ferro Boreas: stant castra fremientia castris
 Opposita, alternoque tepescunt sanguine sclopi
 Ancipites turbæ: modo Fördam Dānus, &
 omnem,

Quà patet, armatus ditioni adjungit Iempten,
 Obterit Hallandos, Gothicoſque, ut Cnerōda
 circum (agmen,

Pascua belligerum FRIDERICUS contudit
 Terrorem ostentat Gotheburgo; classibus æquor
 Infernit, Balthenque diu percurſat, ut hostem
 Invenit, inventum collato Marte refutat. (grat
 Digrediturq; maris Dominus. Sueo contra pera-
 Cimbrorum attegias, discordantesque maniplos
 Danorum in crudam redigit Mavorius Oddam.
 Odda recens vallo, somno indulgentior Odda,
 Ibis in obscuræ tenebras, & nubila famæ,
 Nocturno, pudet heu! tentata & dedita saltu.
 Vive quidem post hac, sed verso nomine vive.
 Et tenebras exturba oculis, culpamque refarci,
 Calda secuturis si qua ingruat alicæ fecis.

Surrexit Carolo spes amplior, inde rigores
 Hyberni ut crescunt, perſultat masculus æquor
 Marmoreum, in Fionalque movens, gelidos-
 que Selandos

Immodicus voti, speque invitante labores,
 Fortuna famulante gradum protollit, & urbem
 Hafniacam aspectat procul, aspectæq; minatur.
 Horror in urbe frequens, properant in valla
 Quirites,

Vicino properante metu: venit Hannibal, ajunt,
 Cannarum victor, venit illicet, atque Capenæ
 Ostentat turmas portæ. FRIDERICUS ad illas,
 Accinctus gladio, nequit exhorrescere turbas;
 Disponitque suos, agmen perrumpere certus,

Trampejo ductore: Brito sufflaminat ictum
 Medovius, medium se se ingerit, atque cruorem
 Spirantes utrimque animas, iraque calentes
 Frigoribus mediis sistit. Disceditur armis,
 Pax sincera redit, conjuratæque per ævum
 Pignus amicitiae dextrâ rectrice novatur.
 Oscula junguntur dextris. Gaudete Triones,
 Æternam spondent felicia secula pacem.

Proh Superi! puncto Bellona resurgit; &
 Arcton, (vum

Quâ data porta, ruit, spectamus ephemeron æ-
 Discinctis passim Danis. FRIDERICUS ad urbem
 Aspectans cuneos bellantûm, & classibus om-
 nem

Urgeri portum, externosque in collibus ignes,
 Fulmina; & fremitum, viso impallescere nescit,
 Innixusque Deo, causæque, hostilia circum
 Agmina perlustrans animis: hæc agmina, dixit,
 Torva oculos, durata manus, aslueta cruori,
 Laudibus accedent nostris: feret illa salutem
 Machina, quæ nostros subito quatit ariete mu-
 Fata viam invenient. oraculum credita civi (ros,
 Regia vox, fremit assiliens, & commodat iras
 Præfidiis, valloq; frequens; Mars intrat in omnes,
 Et fuetas Musis animas incalfacit; uno
 Redditur alloquio bellatrix Hafnia, & arma,
 Arma improvisis subitò fert obvia telis.

Prorsum imperfecti nulla est fiducia valli:
 In dextris spes tota sedet: pro mœnibus adsunt
 Pectora, queis patriâ cuncta inferiora salute.

Interea occultis fossarum ductibus urbem
 Accedit Sueo, Mæandros nunc mille figurans
 Telluris sinubus, venienti retia Cimbro.
 Nunc spelæa tegit multâ cruce, & ostia firmat

Agge-

ARCTOS PULLATA. 533

Aggere quadrato, super incumbente tonitru,
 Et foetis letho serpentibus, ilicet ardent
 Artifices bombi, turreſque, & valla ſalutant
 Mortibus, exundant noctes flammante globo-
 Inſultu: paſſim locus omnis, & omnia latè (rum
 Tempſa Deum ſtrepero tunduntur ſulphure, &
 ædes (mum

Accipiunt inimicum imbrem, petit æthera po-
 Funebre granati, mediâque in nube coruſcans
 Fulmineo lapſu terras, homineſque cruentat.
 Cœlum ipſum ruere, & confundi elementa
 putares

In chaos antiquum! tellus flammæ aggemit, aër
 Ex ſemîambuſti rutilat nidore ſuburbî.
 Circumſtat lætus longâ aſſuetudine Succus,
 Stant hilares Galli, myſtaxq; Polonicus ardet,
 Stant animo ingentes, parvo ſed corpore Finni,
 Delibrantque ictuſ, & per compendia mortes.

Reſponſat ſimili FRIDERICUS munere, ubiq;
 Coſ hebeti, calcar tardo, ignaroque Magiſter;
 Ipſe ſuis præſens animoſ hortatibus implet,
 Ipſe prior diſcrimen adit, civemque gubernat
 Majeſtate manuſ, & pontonem expedit undiſ
 Mille loquentem urnaſ, & mille pericla ferentem.
 Cominuſ ire libet: ſtellaâ erumpit in haſtâ
 Miles Apollineo ſociatuſ flore, ſequuntur
 Mercuriique globi, & collegia dura fabrorum.
 Mille volant glandeſ, clava inſtat ferrea, & iram
 Fortunamque urbiſ, mandataque Regia portat.
 Maſculus obſiſtit Sueo, fulminibuſq; refutat
 Urbanorum adituſ, inclinatuſque ſuorum
 Fulcit agens aciem, donec vivaciùſ inſtat
 Dana Magiſterio Regali exercita turba.

Hinc ſtrageſ, non pugna calet, ſpelæa pateſcunt;

Et venit in lucem nequicquam, flammifer hostis,
 Occidit, ad morsaque cadens mutescit in hastâ.
 Nequicquam Swanto veteranorum objicit a-
 gmen, ruit ipse, suisque immortalis armis
 Occubat, Hafniacæ remeant capto agmine stellæ.
 Sic oppugnata crebrò præluditur urbi
 Mortibus, & totis miserescere nescius imber.

Grassatur tectis, grassanti affibilat aura.

Parte aliâ urbanos quâ spectat Amagria muros,
 Infert se campis, aditumque interrogat omnem
 Carolus, adversâ surgit FRIDERICUS in hastâ,
 Circum densantur Troes, densantur Aelivi,
 Par animus cunctis, vitam impendisse periclo,
 Et Rege inspectante moribus confligitur arvis.

Jurares acies rediviva ad Pergama Grajas
 Incaluisse iterum, sic quondam interritus Hector
 Ilion excursu tegit, instructasque phalangas
 Submover armatus, sic contra immensus Achil-
 Hectora lethiferò gaudet stravisse verutò.

Hoc distant, postquam Danum videt Hectora
 Irruere, & fulmen moliri nobile, donat Achilles
 Se ponto, fumos ruri, suaque agmina ferro.

Hæc inter Batavus socios ex lege maniplos

Advectans ratibus tumidi subit ostia Balthis.

Stant freta clausa rati, stat vinctus compede
 pontus,

Omne latus tristi velorum obtexitur umbrâ:

Hinc classes venienti, hinc & castella minantur

Fœta armis tonitruque, nihil commotior undas

Sulcat, & immanes inter se se expedit alios

Opdamius pugnax, emitur victoria quamvis

Sanguine Prætoris Vitti, Heroique Florissi.

Mittit in auxilium FRIDERICUS transra, duel-

Ter-

Terminat emissis, sociosq; recepat oyantes,
 Nondum expugnatur Caroli, spesq; ire tes-
 nebris
 Tectus amat, noctuq; trementi illabier urbi
 Valla per & fossas, hinc machina crebra fatigat
 Artificum mentes, scalæq; trahæq; globiq;
 Hamatis, & centum fecundi mortibus, adlat
 Martius, & nulli temerè expugnabilis qstro
 Miles, id expertaq; applaudit nescius arti
 Collaudat genium fabricæ, spondetq; paratum
 Obsequium, seu per palos, & spicula valli
 Ferro eluctandum, seu per glacialia fossæ
 Tentandi insultus, se deniq; pergere in arcem
 Qualicunq; viâ, & Domino reperire coronam
 Dixit, & in vasit pernox exercitus urbem
 Mente alacris, nimiusq; spei, tyroq; sepulcri
 Promissus candor estolæ, nec saxa, nec ignes
 Exterrent primos aditus, noctisq; profundo
 Defensores subeunt, muris, huic publica ferro
 Demitur, hic latunt palis, capitegmen inurgit
 Hic celer ærat â retro fert spicula clavâ
 Is catapultarum streperum genus, arietis instar
 Expedit, oclusas centus diffingere portas
 Tiglerii petarda vocant, volat alite ferro
 Antè uncus, medioq; globus, vaga pertica retro
 Exemplar prisce rediens in secla Chimære
 Cui miraudenti Deus, & fortuna recessit
 Aptantur scalæ vallis, conscenditur, anteit
 Uglarius socios, curtamq; innixus in hastam
 Circumspectat oyans, cum se F R A N C O R U M
 adesse
 Et vigilare docet, salit undiq; pestifer imber
 Miscenturq; manus, illustant fulmina noctem
 Magno utrinq; suos animante in prælia Rege

Et dubitat fortuna diu, cui militet, utri
 Debeat assensum: tandem Gothica ira retrorsum
 Cogitur, & victam permittit casibus artem;
 Arctantur passim cunei, densæq; phalanges
 Irrubere stolis, nix sanguinolenta remugit
 Mortibus, & sanie; stat Calebo tota cruore
 Decolor, in tenebris crebri pereuntq; jacentq;
 Nocturni procures, & Martia nomina gentis
 Magnanimæ, armifero nuper funesta Polono.
 Felices animæ! si sic Byzantia propter
 Mœnia, Threïciosve lares, aut oppida Cressa
 Spiritus æthereas pro Christo exisset in arces.

Nox Carolo tristis, nec tuta ingentibus ausis
 Visa comes. forsan posthac felicia spondet
 Bella dies: patulo coram stat cernere Phœbo.
 Halda insultatur, sed tela inimica retundit.
 Pergitur in Fionas: pugnatum hîc arte Magistrâ
 Agminibus lectis, adversaq; sole corusco
 Arma coruscabant, virtus Mavortia utrinq;
 Et vires utrinq; pares: modò Sueca triumpho
 Gens prope: mox Dano laurum stataria spondet
 Pugna: iterum dubia est, iterum suspensa futuri,
 Atq; incerta quibus se tandem indulgeat armis
 Pendet in ambiguo: ceu cùm Neptunia puppis
 Tempestate agitur, nunc huc, nunc volvitur illuc,
 Africus in scopulos rapit, horridus Auster in oras
 Prædonum, gyrat vertigine Circius alnum.
 Vento exfurdatus perdit clamata Magister
 Jussa, Deosq; metus inter sedet omnia poscens.
 Tandem inclinati succumbunt agmina Sueci
 Fortunæ, FRIDERICE, tuæ: cuneisq; solutis
 Danus in expleto rapitur per millia ferro,
 Et metit obstantes: sequitur victoria, qualem
 Vix sperare hominis, certè tribuisse Deorum est.

His

His gradibus scandit FRIDERICUS in ardua
 Invenitq; viam fatis : sic extulit Arcton (famæ,
 Damna supra , & toti se se superextulit Arcto
 Ingenti meritorum acie : patria ardet amando
 Servatum ob civem ; repetit pax aurea terras .
 Arma relegantur , pedibus calcatur Erinny :
 Succedit diri felix oblivio belli :
 Clauduntur jani : fumant altaria votis :
 Dona crepant : levibus sed tanta pericula donis
 Majora , exposcunt quiddam sublimius , intrant
 Consilium Patres , meritum libratur , & ingens
 Lassa Stator gentis ; virtutibus istis
 Nil par inveniens , nil Dania grata secundum ,
 Servatori ipsam se se dedit , inq; Monarchæ
 Ingressa est gremium , resupinavitq; penates
 Ad cœleste genu : & tua sint patrimonia , dixit ,
 Sceptra diu , natisque , ex hoc assvesce vocari
 Magne Pater Patriæ , Danoq; salutifer orbi .
 Ex hoc perpetuis sacra pulvinaria votis (Arcton
 Poscimus , ut patriam sanguis FRIDERICIUS
 Dispenset felix , hæredumq; agmine longo
 Regna serenatis vehat ad prosperrima fatis .
 Annuit , & charos miti complexa Triones
 Mens Augusta sinu , nomen venerabile Patris
 Induit , expromptò totà pro gente labore
 Invigilans : veteris curæ nunc duplicat æstum
 Quassatos refovens securâ in pace colonos .
 Nunc parat addictis commercia reddere terris ,
 Et Balthem auriferæ stat continuare Guinéæ .
 Nunc titulos meritis decernit , præmia civi ,
 Laudem aliis , aurum qveisdam : sedet aurea tor-
 Et stupet in medio se centurione videri . (quis,
 Hos pilenta levant ; multus premit effeda Consul ,
 Ante pedes , dono Regis nunc jure Curulis .

Mox vicina suis spectans incendia terris
 Temperat ingenio pugnas, & si qua refellit
 Arma armis; illos invitus tendit ad enses
 Et ventum huc nollet; quid enim pacatius illo
 Cujus in Augusta radiat pax aurea fronte,
 Pax oculis, animoque sedet, pax nomen in una

Nè tamen infestis pateat legionibus Arctos
 Prospicit in longum, & crebro munimine firmat
 Oppida fulmineis iterum opponenda manipulis
 Si qua olim terris funesta repullulet hydra
 Et ruat in vetitum Mavors. hinc flore juventæ
 Bellatricis opus, nè si discincta potestas
 Examata novos metuat clementia ventos.
 Nunquam sponte vocat Martem: nil lenius illo
 Si sibi permittas; statque indulgere paratus
 Criminibus, magno satis est prostrâsse leoni
 Corpora, cum victus cadit, instantisque periculi
 Certus hiat, jugulumq; supra pendere securim
 Aspicit, & lethi confusus imagine pallet.
 Explicet Augusti quàm sit clementia Regis
 Credibili major, cum cernuus ante tribunal
 Horreret, victoque Sinon expromeret ore
 Donatæ scelus aræis, & indelebile crimen
 Unde in sceptrigeram serpebat protinus urbem
 Et fremor, & gemitus, populo indignante, tot

arma,
 Tot streperos nitri bombos, tot fulmina plumbi
 In sua converti, Croneburgi ex pulvere, tectâ
 Rarus supplicis, atque invitissimus urnæ
 Sanguineæ adscripsit fontem, exemploq; Tonant
 Crebrius indulgit; nisi si reverentia legum
 Cederet ex animis, fasque omne abrumperet
 Ambitio. tandem patientia lasa retorquet
 Tela inimica, nocens si quando accingitur armis

Enceladique, Gyæque, everforisque Typhœi,
 Quæis labor, & brutus cœlo exturbare regentem
 Impetus: ad fulmen veniendum est, inque fre-
 mentem

Surgendum tonitru, & spes extirpanda furendi.

Nec minùs interea Musarum castra propagat
 Invidiam ipse supra possessus Apolline, seu se
 Totum Romanâ mens est exprimere linguâ,
 Seu libet artifices percensere ordine Musas,
 Quis se Grajugenæ, Pharii, populiq; Quiritum
 Expoliare, latet gremio hoc; miratur Eleusis
 Ignorare nihil rerum sublime cerebrum,
 Ostentare nihil. credas Judæa redisse (dri
 Sceptra, quibus rigidæ quondam incunabula cœ-
 Vestigata animo, & procul aspectabilis Ophir.
 Si qua improvise subito incidit alea litis,
 Alea quæ doctas rapit in contraria mentes,
 Rex castigatum nil præmeditatus ad unguem
 Disceptat causam, & rationum pondere victum
 Degravat; intentus suspensâ voce Magister
 Adstupet, & propriis solum se intelligit hastis.
 Est aliquid culto struxisse palatia Phœbo,
 Et Vaticanæ palmam invertisse Minervæ;
 Sed minimum in nostro est id Apolline, cui pâ-
 tula Hellas,

Et Latium; cujus fixum, immotumque cerebro,
 Quicquid in humanum fas est descendere pectus,
 Hæsit, & augustâ decus indelebile in urnâ est.

Adjice constratum tot bellatricibus æquor
 Puppibus; erectis tot castra exfurgere vallis,
 Quâ steterat quondam cespes; tot debita prisca
 Regali dispuncta manu; quis laudibus æquet
 Splendorem genii, Natas sive elocat ostro
 Semideum Generum; seu nobiliora salutant

Europæ excelsi meritis, & sanguine Nati.

Nil non eximium tanto sub Principe, nil non

Dignum animo Herois, nec magnificentiùs undania legatis externo inclaruit orbe. (quam

Quid loquar ingenium morum? quid mite tribunal

Frontis, & in placido recubantem Nestora vultu?

Nulla Charis procul est, semper mollissima fandi Tempora, nil tetricum, nil tempestatis in ore.

Circùm eques, & dulci circùm assuetudine civis

Pendet ab Augusti sermonibus, & stupet ingens

Depositum cœli tantâ cum laude severum

Principis, & mixtum defendere posse serenum.

Sic videre suum, Xenophonte interprete, Cyrum

Persidos indigenæ, quanquam ille Cyaxaris au-

Illustret genio, Medoque potentior omni (Iam

Infraenat Sardeis, Cræsiq; superba retundat

Specetra animi, lacrymas Abradatae commodat urnis,

Et residens mediâ placidus Babylone colonos

Excipit affatu: nulli in sermone cothurni,

Nulla supercilio nubes, Rex omnibus idem.

At si quando libet causæ extricare tenebras,

Rebus in ambiguis, ipse omnibus intima rerum

Altiùs ingreditur, reliquisque impervia cernit:

Haud secus obscuram si quando illuminat Arcton

Phœbus, hebet reliqui raptis splendoribus ignes,

Et decus Arcturi furvum est, & Pleïas orba,

Degener Orion caligat, plaustra queruntur

Indignata tegi, vix Phœbe intermicat ipsa.

Nec satis est propriis defendere viribus Arcton,

Fœderibus reliquum trahit in consortia mundum

Pervigil, hos causæ ostentu communis, & illos

Sar-

Sanguine, non paucos hymenæi pignore, cunctos
Virtutum illiciis, & Majestate verendâ.

Nulla polo virtus lapsa est, quin illius aras
Imbuerit primùm; mens illibata, manusque
Terras incoluit, sed plùs habitavit Olympum.

His fixum studiis, atque immortalibus ausis
Evexere poli, laxant se sydera sydus
Exceptura novum, Divæ quâ parte coruscant
Progenitorum animæ: sensit FRIDERICUS adest
Fatalem Lachefin, visaque animosior illâ (se
Exspectata diu, non formidata recepit

Spicula, & Auctori, misso in compendia morbo,
Redditus æternas scandit venerabilis arces.

Mens innexa Deo, quàm Te præmisimus ægre
Funeribus nostris? quàm Te tua Dania nollet
Cernere lethifero ponentem membra grabato?

Qui Boreæ vita, & nunquam moritura fuisti
Gloria; qui seculo exemplum; qui crimine purus;
Delitium populi; sed sydus amabile Musis;

Patronus Themidos; fortunæ in fulmine rectus:
Assertor patriæ; supra omnia, Numine plenus.

Te quondam Ægypto si fata benigna dedissent,
Plurima sacrificos lassaret victima cultros;

Nunc alia in Danis merces; memoraberis omni
Ætati, & mœstis longùm plorabere Delphis.

Plangite funesti confusâ voce Triones,
Plangite, Statorem extulimus, regniq; Parentem
Semitianimes, unaq; simul prope condimur urna.
Plangite, jam SOPHIE plangit, viduoq; cubili
Transigit exsomnes inter suspiria noctes.

Sola levat tristem CHRISTIANI gloria luctum,
Demulcetque colos sceptrorum filius ingens,

Et patriis locuples virtutibus; ille tiaras
Implet, & hæredem divisus in omnia dextram

Porrigit auxilio, vacillantesque Curules
Fulcit Atlas humeris; quo sospite Dania rursus
Tollet in astra caput, priscumque redibit in aurum,
Si quid habent solidi vatum præsagia, si quid
Ungvibus exprimis licet exsculpisse leonem.

At nos interea defunctum Heroa madentes
Fletibus abluimus, memoriq; in corde theatrum
Erigimus Di vo, quod secula refellet, & ignes,
In Natos Natorum abiens, & posthuma secula.
Pessum ierint lateres, pretium subduxerit ævum
Marmoribus, nullo sapientia Principis ævo
Squalescet tenebris, formidabitve sepulcrum.
Illam fama vehet super æthera, transque recessus
Europæque, Asiaque, & si virtutibus Afer
Decernit pretium, vel Phernambucus honorem.
Ibimus, & calamis ultoribus invida fati
Stamina rumpemus; nobis Academia vivax,
Illa Patris Patriæ toties animata favore,
Auxilio veniet; nos officiosa sequetur.
Posteritas, nostræ stipulæ superinduet aurum.
Crescet laude virens, semperque virentior Arcton
Intrabit splendore novo FRIDERICUS, & omni,
Quâ via virtuti est, florens cantabitur orbe,
Algentes dum bruma nives, dum sylva juventam
Integrat, & nitidis expicta novalia plantis
Attollunt rediviva caput, dum sceptrum Nepotum
Inspicit Arctophylax, dum flamma triumphat
Olympum.

OLAI BORRICHII A

(68) ARCTOS

(1688)

ARCTOS RESPIRANS

Auspiciis

SACRATISSIMI ET AUGU-

STISSIMI REGIS

CHRISTIANI

QUINTI,

DANIÆ, NORWEGIÆ, VANDALO-

RUM, GOTHORUMQUE HÆRE-

DITARII MONARCHÆ,

DOMINI

Pietate & Justitiâ

florentissimi.

M. DC. LXXI.

Gaudia pullatis iterum nascentia sceptris, (astra
 Spemq; polo missam canimus, redeuntiaq;
 Nuper adorati prope marcida funera Regis.
 Rursus adest Phœbus: quin muta repectitis arma,
 Arma Deæ? non pausa lyris, non otia nervis
 Conveniunt; tandem FRIDERICI exite sepul-
 Et vitam sperate novam: sensistis ab illo (cris,
 Fulmine torpentes citharas, & proxima morti
 Deliquia, Augustus sed damna refarciēt hæres,
 Et rediviva dabit Musis, rediviva tiaræ (mnes
 Jubila; cantandum est, sic res jubet, ite per o-
 Lætitia chordas, totumq; Heroa reverso
 Delibate metro, quantum semiusta valebit
 Barbitos à sacris pridem exsurdata favillis.

Dic mea Calliope, Grajo num luxerit orbe
 Clarior illa dies, quā se se indulxit Achivis
 Æacides Trojæ veniens exstinctor, utrūmne
 Illa Macedonio fulsit quæ prima Monarchæ,
 Imperii præfaga novi? quod certius Arcto
 Præsidium superis potuit descendere ab astris
 Natali, CHRISTIANE, tuo? quem Dania pridem
 Inter adoratas luces, atque omina Genti
 Læta salutavit, cujusque ab origine fastis
 Natalem Patriæ fas exspectare secundum.

Non mihi Chaldæus fata inspiravit haruspex,
 Nullus Aristander sonuit, sed publica Gentis
 Lingua Mathematicis longè anteferenda trigonis
 Faticano evolvit quondam eventura palato, (tum
 Cùm sceptro saturatus Avus, vigilumq; Nepo-
 Anxius, in primis CHRISTIANUM ludere cunis
 Lætus inaudiret, seque experrectior ulnas
 Tenderet in cælum vegeto conamine magnus,
 Mirandusque senex, & divinante referret

Ista sono, totus venturi in imagine secli:
Exspectate Nepos, cœlo famulare, soloque
Parentes inter latè dominabere, & ultra
Majorum titulos, & fortia gesta Tuorum
Produces validos fasces. vox una regenti,
 Et populo vox una fuit; quam denique certam
 Esse jubent hodie Superi, semperque jubebunt.

Salve magnificis lux allatura trophæis
 Principium, salve spes indubitata sereni,
 Optatique status, quo vernatura per orbem
 Dania finitimas extendet gaudia ad Urfas.
 Deplue sacratos oleum venerabile in artus,
 Et cirrhis adjuuge decus; quæis textilis olim
 Laurus, & innocuæ fulgebit ramus olivæ.
 Nil nisi divinum de te promittimus orbi,
 Nil nisi quod fastos deceat; nos prospera ab illo
 Unguine fatidico deducimus ordine secla.
 Stant patrii circum, nomen memorabile, Cimbri,
 Ante tuos, Auguste, pedes, Marioisque refossa
 Ulcisci tellure parant; stat Nerigon altis
 Celsa jugis, animosq; capit, quæis Celtica tempe
 Stravit, & occiduis indixit fræna Britannis.
 Omnibus ardor inest idem; spes omnibus una,
 Sceptra tua ad veteres atavorum tendere metas,
 Quas sibi Canutus, faustis quas Waldemar armis,
 Quas & Amazoniâ finxit sibi Margaris hastâ.

Nec solum patriis spes hæc arrecta colonis;
 Illa eadem Gallas retinet persuasio mentes,
 Invasitque solum Britonum, per & incluta Rheni
 Oppida, fluctivagisque diu regnata Batavis
 Arva penetravit, quò jam penetraverat ante
 Corpore, cum famâ reliquo admirabilis orbe,
 Magnus in externis hospes floresceret Aulis,
 Et genium, moresq; hominum permistus Achivis

Prin.

Principibus legeret, cunctaque ex gente me-

Delibans, regnando suum in diadema referret.

Quid penegrina moror? patrias stat totus

Conscious augurii Septentrio, nulla laborum

Cura tenet, nulli fortuna domestica tristes,

Exhilarante domos hoc Phœbo, en sola futuri

Cura est, Augustus Pylios ut prosper in annos

Exeat, hic populis clamor, nam cetera salva

Salvo Rege virent, expectatisque fruuntur

Delitiis, nusquam moror, latrantia nusquam

Corde meo, ferrum nihil, aut venale, nec una

Grandior, id primis stetit expectatio sceptris.

Hic mare fluctu agis intrat securior albis

Invitante lucro, telluri infundere sulcos

Ille amat in bove ditescens fornore, sunt qui

Bimetro, & longa se se experiuntur in hasta

Tutaque fulmineis vibrant jacula ignea dextris.

Terba parata suum, flammam per & æquora, Re-

Sanguineos inter nimbos, inimicaque tela (gem-

Provehere ad lauros: alii perplexa togata

Munera militie, Themidosque forensia versant

Cautius, & superum reverentiùs ante tribunal

Mitia legitimis innectunt prælia nodis. (Musis

Nos Phœbo addicti, placidum gentis, aut ea

Secula, pacificosque subacto errore triumphos

Spondemus, positisque quiescere centi machæris

Tempora, queis vireant Phœbeo in vertice lauri,

Queis vigeat solidis Ecclesia Dia columnis,

Et fora iustitiæ, queis pax ditissima sceptris

Incubet, & sancta decurrant fata quiete:

Qualis erat facies patriæ, cum Frotho per ampos

Dani-

Danigenum saltus, & inhospita regna Quiriti
 Pacatum regeret populum; cum publica circum
 Compita plebejis aurum proflaret in arvis.
 Quò te, cunq; ferunt Superi, siue horrida in ar-
 Sive in honoratam requiem, primordia regni
 Non nisi felicem spondent colophona, nec ulli
 Clarius immensi patuerunt omina sceptri. (quam
 Vix annum egredimur tanti post funera Patris,
 Compòstosque sacros cineres, cum Filius ingens
 Plena secuturi præbet monimenta valoris,
 Orditurque novum seculum, promissaque coelo
 Fata Codanonia parat indulgere tiaræ

Prima illi meta est *Pietas*; hæc antèit omnes.
 Ipse diem precibus sepelit, lumenque reuersum
 Dedicat oraculis celestibus; inde petuntur
 Prospera consiliis; responsis certa, sequenda
 Ambiguis, una hæc Cynosura, & sana regenti est,
 Sive pios stabilis per regna Arctoa ministros
 Coelorum, & puris de fontibus excita mella,
 Mella per assiduas jubet exundare cathedras;
 Ille Deo assuetus, templique ad rostra perorans
 Liniger imperii fructum delibat, rovanque
 Sostira catenati recipit secura laboris,
 Pauperiemq; supra, se totum impendere Christo
 Destinatus, & vacuus duris terrestribus ardet
 Primus inire viam, chordasque potentius omnes
 Tendere, Davidico flexurus pectora sistro:
 Sive sacris patriam componit moribus Aulam,
 Omnibus exemplo est, nec castigatius usquam
 Vivitur ad leges Superum. procul illa scyphorum
 Prælia sudoris nullos habitura triumphos.
 Lingua procul mordax hebet, & celestium inanis
 Damnatur satyra: assunt pietasque fidesque
 Proximaque excelsæ vigilans Astra tiaræ.

Haud.

Haud aliter patrio Salomon venerandus in ostro
 Dia Palæstinis secum intulit omina sceptris,
 Dia gubernâclis elementa cadentia cœlo:
 Quæis supra Orphéas, præcordia saxea, cautes
 Traxit in obsequium, quæis non Regalia tantùm
 Pectora, sceptriferasque animas, sed summa To-
 nantis

Atria mollivit, totoque Oriente stupendus
 Evexit Solymum cognata ad sydera regnum.
 Scilicet in tanto fortunæ culmine rara est,
 Et tamen immensis Peruano in climate gazis
 Nobilior Pietas: gemma est pretiosior orbe,
 Clava est Herculeis perrumpens ictibus astra,
 Clavis in arcanæ sensim penetralia ducens
 Lætitiæ, quâ nulla parem mortalia sensa
 Libarunt, cui si contendas nectar, & omnes
 Ambrosiæ succos, & quicquid ubiq; saporum est,
 In vappam, & putridæ speciem vanescet amurcæ:
 Diis genitis gustare datum est; non illa moramur
 Gurgura, delitiis quæ surda rebellibus arent.

Quanto igitur, cuncti circumplectemur amore
 Pulvinar, CHRISTIANE, tuum? qui sce-
 ptrâ prehendis

Inter adoratos Domini cœlestis honores,
 Non à calcato ducens exordia cive,
 Accerfis primos regnandi à Numine passus.
 Nec metus est Danis, tibi nè constantia sacra
 Excidat, in succum, fibrasq; in sanguinis omnes
 Introiit, nullo temere extirpanda paratu. (stum
 Id Regi patrium est, manet inconcussus, & hau-
 Numinis, intransentemque Deum fervore receptat
 Continuo, totisque hærent præcepta medullis
 Cœlica, nulla rotat Danas vertigo tiaras:
 Qualis in excelso Libani viret ardua cedrus

Re-

Regnatrice comâ, non illam insana fatigant
 Prælia ventorum, licet hîc disjecta recumbat
 Fraxinus, hîc ornus, Dryadumq; vetustior ævo
 Quercus hiet, non illa Notis, non attremitt
 Euris,

Immoto tremulam despectat vertice sylvam.

Altera, quam fixo Rex provocat impete, meta,
Iustitia est; non illa forum, non illa tribunal
 Æquiùs adspexit, seu cùm Themis aurea lancem,
 Seu cùm Minoam suspenderet Æacus urnam.

Tendat inexhaustis Hispana ad littora plantis
 Amphitryoniades, mediisque in Gadibus altas
 Exigat adventûs certa in monimenta columnas:
 Herculeæ Tibi sunt *Pietas*, *Iustumque* columnæ,
 Quas ultra, citraque nefas, AUGUSTÆ putasti
 Porrigere ingenium sacrum, cumq; omnia possis,
 Tantum posse voles, quæ fasque fidesque jube-
 Felix illo animo Regis mea Dania, felix (bunt.
 Curia, & incolumes illo rectore Curules. (bum,
 Non ferus oppressor miserum pessumdabit or-
 Non circumscribet peregrina ad rostra vocatos
 Causidicum genus, aut ficto tricabitur audax
 Crimine: nec veteres iudex satiaverit iras,
 Si qua regat mentem fortè indignatio priva:
 Nulla salus lacrymis, nulla est mercabilis ære,

Si scelus immodicum, sique in contagia iturum
 Crimen, & ex illa timor est porrigine toti
 Imperio. fuerint alibi, quos gratia juncti
 Sanguinis, & foceri meritum subduxit ab urnæ
 Fulmine; sunt alii, CHRISTIANO iudice,
 mores, (est.

Non prece, non empto Themis occæcata favore
 Sic quondam in Bethel, & florida Galgala cir-
 Ramathique lares Samuel venerabile juri (cum,
 Dicun-

Dicundo nomen dedit incorruptus, & orbis,
 Pupillis, viduisque idem, qui Principe natus,
 Sustinuit decus imperii, pressitque superba
 Colla Palæstini generis, tenentque beatam
 Vicinos inter, sine cæde, & sanguine pacem.

Pareius injustas ex hoc meditabitur artes
 Prædandi tacitus delator, pareius anguem
 Figet in innocuo populator milvius agno.
 Pareius in fontem venundabit ira potentis,
 Pareius obscuras nocturnus latro plateas
 Impeter, & tardè distringet in illa ferrum
 Vinosus mactator, adest qui talia iustis
 Suppliciis, meritaque coerceat acta securi.
 Cedite, quæis curæ est, streperas procudere lites,
 Retia simplicibus, pedicas tendisse columbas
 Venari ambiguit dictum, committere fratres,
 Noxia restinctis alimenta infundere flammis,
 Atterere ignaros longo sufflamine caussæ,
 Candida nigrantes subito convertere in umbras,
 Et nigra candoris specie simulare, cerebrum
 Aucupis miseri, plebiq; impendere noxæ.
 Cedite, Danigeno solertia curva Monarchæ
 Displicet, & torti laquei: pellucet utrinque
 Fabula, lynceo eum Regis aditur oculo.

Quam potius, venale genus, convertite vela
 Ad spartam innocuam, gentiumq; addicite iustis
 Mercibus, Indorum vocat aræ, Trangebatur instat
 Pollicitis, spondetq; suum sine fraudibus aurum
 Insontes gazas: alibi Vespugia tellus
 Fœcundas telluris opes, & nobile lucrum
 Promittit. nec cessat Iber, nec Celta salinas
 Offerre, & Danas votis accersere clausas.
 Adde quod in patrio Spitzberga novissima ponto
 Poscat opem, cetorq; graves, orcaq; bimembres

Nutriat

Nutriet in fructum Dani: balæna pferans
 Littora Grönlandæ cantis; quæ debita Cimbro
 Pingui nunc Batavis; quanquam invictissima
 Viscera distribuit; fruiturq; Blamaburgica Sidon
 Aliquore; nos macie; quin evigilamus; & undas
 Illa Codanonix patrimonium avita tiara:
 Afferimus nostris; lucrum indubitabile; terris
 Quis pudor est litres; & bella domestica lingua
 Nil profecturis animo se incendere tædis
 Si domus in te seâ peregrino carpitur igne;
 Si spoliis nostri maris insuperabile Tiphys
 Accola molitur regnum; si moenia cælo
 Edocit paria; & gazis incumbit & ostro
 Nos palæ; quantam CHRISTIANE salutifer op
 Arctos promittis opem; qui serius ista
 Volvis; & ex æquo dispensas jura potenti
 Atque Troi; qui clausa maris commercia Danos
 Rursum aperis; litesque doces odisse; tuamque
 Bantami ad Dominos facis inclarescere gentem
 Dii Tibi compensent; AUGUSTE; exordia tanta
 Consiliisque addant robur; cceptisque faventes
 Adspirent placide; nè quæ incrementa finister
 Obliquo adspiciat Neptunus lumine; nè quæ
 Invida vicini malè fascinet aura colonis

Ite alacres Dani; quod sollicitissima Régis
 Cura vocat; Dominique afforgete honoribus
 Et solio felix omen; facilesque vovete
 Regnanti Superos; cujus solertia vestram
 Excubat in requiem; totosque infusa per artus
 Imperii stabilit nutantia; lapsa refarcit
 Improba castigat; prava abrogat; ardua sancit
 Hoc Duce vos celebri tandem committere famæ
 Irruite in maria; & frangam laxate rudem

Hic eat in Chinæ, Japanisque extrema catapulus,
 Mogolicosque sinus, & quò via panditur alnis,
 Auroræque illic nomen plantate Monarchæ
 Danorum, & fructus, casiam metite, atq; Sabæis
 Edita thura jugis; feret acria cinnama dives (det
 Ceilon, & in Balthen se multo adamante profun-
 Bisnagar: ad Libycos classis meet altera portus,
 Plurima ubi dentem ratibus dabit ic̃ta proboscis,
 Et fulvas fluvii glebas: Tagus integer istic
 Profluit, & rutilus stagnat Pactolus arenis,
 Exspectatque tuas, aude modò Dane, carinas,
 Hinc vespertinos ducenda colonia ad Indos
 Tertia transtra parat; non illic germina desunt
 Grata retundendæ morti, speciosa crumenæ,
 Apta gulæ: videas totis gemmascere pratis
 Saccharon indigenam, passimq; cacumina petum
 Tollere, fumosisque Europam accersere spiris.
 Parte aliâ extremum Boreæ intractabilis axem
 Puppibus, & tensis hilares invadite velis,
 Fortuna AUGUSTI comitabitur, arc̃taq; reddet
 Pervia, non illic glacialia fragmina ponti
 Interpellabunt cursus, non horridus Eurus
 Sistet iter transtris; tumidos illo æquore cetos
 Figite, sunt vestri, quos usurpator in hamum
 Induit: exspectant examina mille natantùm
 Retia Danigenis pelagus verrentia dextris.
 Et nè capturæ sua condimenta negentur,
 Sal natat Hispano, Gallo sal littore spumat
 Solibus in crustas, ratibusque in Danica iturus
 Horrea, præcipitate moras, ipsique carinis
 Advehite; externo satis indulgentia nautæ
 Favit, in oceano quoq; nascimur; aëris haustus
 Et Batavis, nobisque idem, via publica utrisque,
 Quin igitur similes expergiscemur ad artes.

Rex præit exemplo, Rex armamenta ministrat,
 Velaque, consultosque viros; audete marinis
 Fluctibus ostendi coram, patriumque Trionem
 Et Zephyri gazis, & Eoâ merce beate.

Sic rediviva Arcto veniet Solyma, atque carinis
 Hinc ebur, occiduisque incognita santala terris,
 Inde metallorum princeps vectabitur aurum,
 Quicquid & aspexit Tharsis, quod protulit ultra
 Argenti massas pretiosum nobilis Ophir.

Sed non se se illo Regis vigilantia fine
 Terminat, intendit studia in graviora cerebrum
 Mens Augusta, togæ passim dum munia fervent,
 Altera *Fustitia* pars, sceptro nata tuendo,
 Servandoque olim civi, si Martius instet
 Horror, & innocuo restagnent sanguine fossæ;
 Non filet; armatas hyemes, & classica dorso
 Æquoris in patriæ gremium penetrâsse, repõ-
 stum

Altâ mente sedet, memor hostica posse reverti
 Secula, consiliis, flexuque avertere fulmen
 Destinât, & pacem nullo mercari auro,
 Sed ferro servare ratam, justoque paratu
 Accinctus subitum non formidare periculum.
 Providus hinc dices circumdat mœnibus urbes,
 Mœnia delectu, veteranorumque manipulis,
 Omnia perpetuo, qui regna interfecat orbe
 Æquoris, atque æquor transtris, quæ, Marte fre-
 mente,

Nil nisi fulmineas mortes, & vulnera, & urnas
 Edidicere loqui, tempestatemque minantem
 Urbibus in ponto compescere; spumea circum
 Littora perpetuis Mavortem avertere terrâ
 Excubiis, priscóque salum defendere jure.
 Et si vel terris superinfundatur, & agris

Bellonæ rabies, quibus arma coërceat arma
 Sunt in procinctu. nec circumstantia pila,
 Tela, globi, galeæque, & rauca tonitrua defunt;
 Nec validi defunt ad Martia gesta lacerti.
 Hinc propere in campis manus exquisita relucet
 Ductorum, quæis laudis amor, quæis mensque,
 manusque

Fida, nec in dubiis exterrita pectora rebus.
 Junguntur densæ, gens assuefacta, phalanges,
 Cordatæque animæ, seu defensanda sarissis
 Mœnia, seu plano committenda agmina campo.
 Adjice tot circum pagos, & compita turmas,
 Auspicium, CHRISTJANE, tuum, nutumque
 sequentes, (ba est,

Immemoresque mori. quid enim? vernacula tur-
 Imbelleſque manus, & raſtris nata propago;
 At genus hoc tumidos, Alarico Rege, Quirites
 Sub juga fulmineis quondam peſſumdedit haſtis,
 Circuit Europam ſuperando, nec aſtra, nec Alpes
 Impediere viam, quin per victricia paſſim
 Arma triumphato lauros ſuſpenderet orbe.
 Adde viris ſtimulos, crebrisque exercita bellis
 Pectora ductorum, nec formidabile quicquam
 Attentare negent. redit in præcordia virtus
 Priſca, modò Heroas, procereſque ante agmi-
 na cernant

Provida non trepidis veſtigia figere plantis.

Hæc ſunt imperii, ſunt hæc elementa futuri
 Roboris, hæc ſolium fidâ ſtatione coronant
 Arma, virique, animiq; quies his publica nervis
 Salva ſtat, & pacis ſemper venerabile nomen.
 His fruere ad laudes, & ahenea fulcra coronæ,
 Pacatique eboris robur: ſic creſcet oliva
 Floridiùs, ramoſque potens interſeretur armis.

At

ARCTOS RESPIRANS. 555

At si fata negant requiem [quod abominor] &
 Irruat in patriæ glebas, illâ utere gente, (Mars
 Illa tibi fidas dextras accommodat, illa (Austros
 Sanguine Regalem, trans Gangem, & nubila, &
 Extendet proprio famam, si quando necesse est
 Migrare in chlamydes, Regemque inscribere
 Marti. (pectus

Quid multis? AUGUSTE, tui sumus, excute
 Cunctorum, nihil est quod non tibi palpitat, ire,
 Ire jubes turres, & Martia spicula contra,
 Et rediviva iterum monstrari pectora Cimbri,
 Imus in adversos, ferroque retundimus hostes,
 Quos tibi delegas, nec adhuc in vulnera torpet
 Dexterâ protritit jam pridem cognita turmis,
 Cùm Fionas inter glebas, inimicaque Baccho
 Arva Codanonii patriam asseruere manipuli,
 Vix reliquo, cessæ, qui nuntius iret, harenæ.
 Nondum lasa manus, quæ, cùm stataria ad ur̃
 Pugna cruentatis ferveret utrinq; lacertis, (bem
 Reppulit obstantes, & mascula contudit hostes.

Vis populum CHRISTJANE foro, vis cer-
 nere ferro

Devotum, vis æquoreis insuescere transtris,
 Nulla mora est; vox una sonat: *parebitur.* illa
 Gloria Danorum semper fuit, illa vigebit
 In natis natorum, & qui egredientur ab illis.
 Utque magis vigeat, non clava potentior ulla est,
 Nusquam argumentum potius, quàm vita re-
 gentis:

Illa docet blandè, quod jussa severiùs urgent.
 Illa nihil tacitum, nil non imitabile reddit
 Civibus, illa tui lux excelsissima fati
 Secretum ignorat, latebrâque illustrior omni
 Intrat in obscuras, & moribus exprimit urbes.

Nec satis AUGUSTO dextris firmare tiaram,
 Ingeniis contendit idem, Musasque perenni
 Sede locat, gnarus decus immortale parari
 Fascibus ex illo genere, & durable nomen; (ptrū,
 Contra tenebrosū chaos, & lacrymabile sce-
 Quod caret extenti calamis victoribus ævi
 Vivat, & extremos Mogol dominetur ad Indos,
 Colla inimica premat, moderetur compede pon-
 tum,

Classibus infternat pelagus; feret omnia ventus
 Vate sine; in tristes Mogol damnabitur umbras,
 Postque hyemes aliquot, per longa oblivia, mutas
 Desinet in tenebras miser, æternumque filebit
 Æterno quia vate caret. nova vita petenda est
 A Musis, AUGUSTE, Tibi, cumq; omnia præstes,
 Quæ Macedo invictus, faustis quæ Julius armis,
 A Phœbo expectata decus indelebile, nusquam est,
 Qui vivit tantū famā, dum spiritus ore.
 Hæc sacra contemnet lurco, atq; irriserit effrons
 Pulpita facundis jam dudum nata Camœnis;
 Longè alia AUGUSTUS, qui doctum ex milite ra-
 Fecerit, ex docto, qui militet, ante creârit, (rò
 Quàm dabitur vertisse manum. nè longa petan-
 Argumenta rei: testor pereuntia lustra, (tur
 Cum superingestis & ferro, & molibus urbem
 Cingeret hostilis manus, & catapulta tonaret
 Fulminibus, dextræ, quæ nuper tritus Homerus,
 Nuper Aristoteles, subitò incaluere sagittis:
 Punctum erat, & libri in lituos abiere, stilique
 In frameas visi protendier; arma novella
 Non impune minis circumtonuere, nec usquam
 Dulcius interiit, quàm fractus Apolline Succus.
 Vivitur exemplis. en aspice Palladis arma!
 Una manus gladium, patulum gerit una volu-
 men, Uti-

ARCTOS RESPIRANS. 557

Utimur ambobus, si res jubet, atque tuenda est
 Publica majestas, si vis expresserit arma;
 Sponte libris, mitesque magis libamus ad aras,
 Nullaque, si nobis permittimur, hostia nostra est.
 Cedimus hanc laudem Marti, petere ariete mu-
 Calcare obstantes, inimico sanguine ferrum (ros,
 Tingere, & adverso captare ex vulnere laudem.
 Nos vitiis bellum, nos fraudi indicimus urnas,
 Pugnamusq; animis contra styga, corpore contra
 Agmina morborum, genioque, & mortibus ipsis
 Oppositi crudis multamus Cerberon umbris.
 Utraq; turba tua est, AUGUSTE, tueris utramque
 Legibus, illa dabit victas ad genua catervas,
 Hæc duraturas post ultima funera lauros.
 Quid non spondebis tibi Dania? limine in ipso
 Imperii, jam tum veteranas cernimus artes
 Regnandi, totumq; adspecto ex ungue leonem:
 Talis erat Macedo circa incunabula sceptri,
 Hic Clytus, & Dymnus, notisq; Hephæstion ar-
 Parmenioque sagax; illic præcepta Stagira (mis,
 Formavere animum, quæis præmunitus ad ipsos
 Auroræ thalamos, primique cubilia Phœbi
 Extendit regni pomœria; nullus Hydaspes,
 Nulla viris gravido tardavit bellua dorso.

Degener in plumas se Sardanapalus & ostrum
 Inferat, oblitusque sui torpescere pergat
 Delitiis, noster Stator ludibria vestis
 Mille figuratæ in species compescit, & unum
 Moribus antiquis habitum constantius urget,
 Ut virtus antiqua viris, probitasque resurgat
 Cordata, & levitas variabilis exeat Arcto,
 Vertumnusque animis, redeat constantia, & ausa
 Mascula; in expensis prudens onerosa relegat
 Nomina debendi, circumciditque decenter

Illa supervacuo turgentia munia sumptu;
 Largior in titulis, quos gesta celebra, & ingens
 Invitat meritum: hinc Comites, nova gloria
 regni,

Baronesque micant, Equitumque sacerrimus ordo
 Ad nova magnanimo se pignerat acta calore.
 Nulli clausa via est crescendi: hic stemma vetu-
 Attollit meritis pænè ad confinia sceptri; (stum
 Ille humilem illustri virtute supervolat ortum,
 Juraque principibus dispensat mixtus Achivis
 Cunarum victor. juvat erexisse capaces
 Confiliorum animas, omni in gente decora
 Quærere virtuti capita, & quæsitæ corollis
 Cingere, patritiæque inter numerare Curules.
 Hæc iter est meritis, quocumque in sanguine sedem
 Inveniant: suda virtus, conare, fatiga
 Pectus honorato molimine, præmia circum
 Inconfusa novis stabunt certantia lauris.

Rex indefesso cunctos ad dura laborum
 Provocat exemplo, crebris sudoribus artus
 Roborat, & rigidis firmatus membra palæstris
 Algores, fremitumque, & flamina turbida venti
 Excipit objecto vultu inconnivus, & arma
 Ventilat, hybernâ rigeat seu grandine tellus,
 Sive fatiscentes sol fervidus ustulet agros;
 Arma secuturæ referant quæ schemata pugnae,
 Si res poscat opem: simulacra hæc bellica nervos
 Expediunt, durantque animum, vegeta inde
 lacertis

Aura, vigor menti, vis ossibus, esca medullis.
 Martia nunc celeres partitur in agmina turmas,
 Hic densat cuneos, illic rapidè explicat alas,
 Incurfatque frequens, resilitque, modò alite nitro
 In latus obliquat, modò turbine promptiùs instat

Cor-

Cornibus, & stricto frontem premit ipse veruto.
 Rursum alibi certos tormenta boantia in ictus
 Dirigit, ad nutum vocalis machina paret,
 Et globus ad jussam defigit vulnera metam.
 Est ubi fulminei, sed natio parvula, sclopi
 Exercent digitos, oculisque sequentibus orbem
 Designant telo, plumbum inde volatile discum
 Perforat, albatâ quâ tingitur area cretâ.
 Nec minor est hastæ solertia, provocet Euros
 Curfibus, & Zephyros equus, illa jubente Ma-
 gistro

Carpere docta viam volucris ruit, arte stupendâ
 Trajiciens medio suspensum in fune metallum.
 Plura referre mora est. nil consummatius illo,
 Quocunque inspicias, sive in Mavortia seclum
 Impellat funebris Eris, seu dulce togati
 Imperii regimen supero indulgetur ab astro.

Maeste istis animi virtutibus, inclute Rector
 Arctice, Danorum columen, rediviva Trionum
 Gloria, Divorum de sanguine Dia propago,
 Una fatigati spes, & sacra anchora regni;
 Excipe felici, cœlo quod mittitur, unguen
 Omine, nil Rhemos, nil Marmonstera necesse est
 Poscere, nos precibus nubes aperimus ubique,
 Fertur & in Danas sacer ille columbulus aras;
 Dumq; genu, & calido spiramus pectore vota,
 Haud dubiè A u g u s t o s cœlum descendet in
 actus;

Utq; diu, & longum tecum inter prospera seclum
 Exigat in terris, atque halcyonæa coronæ
 Tempora, pacatumque tuis indulgeat orbem
 Imperiis, causam poscemus ad usque senectam.

Dii tibi Regali, quâ demum clauderis urnâ,
 Spirantes, F R I D E R I C E, crocos, & veris inhalent

Perpetui flores, sacramq; amaranthus ad urnam
 Excubet, æterno qui pignore regna beâsti
 Hinc abiens, meritis magnis ingentius addi
 Nil potuit Nato, pater immortalis in illo est,
 Immortalis Avus, cinis evigilavit uterque
 In folio, CHRISTJANE, tuo; sic pectore in uno
 Divisæ quondam Divis in Regibus artes
 Conspirare parant, & eâdem sede morari.
 Nec spes sola fidem dictis facit, ipsa loquuntur
 Tentamenta nihil primis laudatius annis
 Vel tentâsse Numam, vel præformâsse Quirinum.
Quintus es AUGUSTO sub nomine, grandia

Quinti

Omina præfamur vates; essentia quinta
 Certa vacillanti præstat lenimina cordi.
 Quid Carolo majus? qui tanti nominis olim
 Mensuram implevit, viditque ad genûa Quirites,
 Teutonas, Hispanos, Celtas qui fregit, & ipsum
 [Testor agros Papiæ, monumentaq; tristia Gallo]
 Franciscum nexu compescuit acer, & ultra
 Afrorum in dites terrorem invexit harenas.
 Illum, illum gestis referes, qui primus ab illo
Quintus, in occiduo fasces moderaris oculo.
 Nē dubites, Carolotta facit, Carolo illa pro-
 pinquat

Nomine, conjuncta est *Quinto* nexuque perenni
 Addita, jungantur fortunæ, & Dana resurget
 Gloria perpetuos inter victura triumphos.

Sanctissimi & Consummatissimi Viri

PETRI BULLICHII

Archiatri olim Regii felicissimi,

& mox

Consiliarii Aulici, Assessorisque in summo
Justitiæ Tribunali, tandem etiam
Præsidis Metropolitani gravissimi.

NIl actum ô Parcæ! jacet umbra, stat incluta
Pulvereos ultra prospicit illa rogos. (virtus,
Illa replet Natos, teneros replet illa Nepotes
Totque in *Bullichiiis* multiplicata redit.

Illa laboriferas accendit in ardua mentes
Utque animum capiat, spes generosa, jubet;
Illa docet, quantum liceat sperare Melampis,
Quàm Celso Hippocrates congruat illa docet.
Rara quidem in Patriis visa hæc concordia terris,
Non rara ingeniis meta statuta foris.

Ante Machaoniis fulgere palatia Cosmis,
Ante parem didicit Tulpius ire viam. (prima
Dii bene Sanctæ Animæ! quæ Dano in climate
Et Themis & Phœbum consocianda mones.
Magnum erat, in Tumulo sphæram & junxisse
cylindrum,

Isida & Astream jungere majus erit.

(70) Cordatissimo Martigenæ

Domino B A R O N I

HILARIO HOLCHIO

Lethiferum suavissimæ suæ ELISÆ
puerperium lugenti.**A**Nte suum extremos Æneam ardebat ad ignes
Maxima Sidonias inter Elisa nurus:

Versa rei scena est; Anchisiadesque Trionum

Fatum ultra, atque ignes ardet amore suæ.

Suspirat post busta frequens, nullusque dolori

Est modus, ut quondam nullus amoris erat.

Seu Sol laxat equos seu vespere condit habenas,

Arva per, atque domos dulcis *Elisa* sonat:

Vox quoque crebra meat populorum, & vox tamen

Non meruit fieri talis *Elisa* Rachel. (una est,Sed satis *Holchiade* est! tandem gravia ora Cato-

Indue, sic dudum Mars pater ipse rogat; (nis

Atque ait: heroo quod gestas pectore vulnus,

Hostili posthac fronte sedere jube.

(71)

Nobilissimo & amplissimo Præsidi

Hafniensi

D.D. PETRO RESENIO

Sami Balthicæ historiam edenti.

ERige te mediis, Samos, erige rursus ab undis;
Nil post, quod quatiant flabra Aquilonis, erit.

Perpetuò zephyros segetum experiere Magistros

Totaque squammigero littora plena grege,

Ex

Ex quo te Dominus subvectat in æthera Gryphus
 Cœlestique tuos lumine pascit agros,
 Ex quo jam Samiæ deterget nubila terræ
 Et noctem & senium *Reseniana* manus.
 Felix! quam miti Sol ille serenat ocello,
 Quamque hæc tam clarè luna micare docet.

Ad Fortunam, (72)

Quæ iterum, iterumque virtutibus
 summi Viri

D. D. THOMÆ BARTHOLINI,
 Bibliothecæ incendio & funere Uxoris,
 asperius cœpit insultare. 1675.

Nil agis ô Fortuna! licet feriasque premasque
 Incestesque rogis, funeribusque domum;
 Emergit supra fulmen BARTHLINUS, & arte
 Corrigit infestum, quod meditaris, opus.
 Sustinuit pridem URE TUUM, cum luxit in igne
 Illa domus Charitum, Pieridum illa domus;
 Cum gemuit prunas inter Phœbéa supellex,
 Et didicit celsas Celsus inire vias.
 Sed rediit lar splendidior; solamina libri
 Ad Pluteos capient, Rex Philædelphe, tuos.
 Sustinuit jam TRISTE SECA, cum funebris uxor
 Pars animi plusquam dimidiata cadit;
 Sed quod nunc reliquum docto se commodat or-
 Dimidium, toto majus in ora venit: (bi
 Totus enim suus est positâ jam Conjuge Phœ-
 Plenius & causam posteritatis agit; (bus,
 Ipse quidem Musis vera emolumenta librorum
 Pandit, & ad trutinam justus Apollo sedet,

Cætera per natos fatorum ulciscitur ausa,
 Proque uno, calamos reddere quinque parat.
 Ergò viri porrò tanti vexare serenum
 Define, & invisos transfer acerba jocos:
 Perstat is in fati nunquam exarmandus harenâ;
 Vulnera fac, vires colliget inde novas:
 Hoc habet Antæi, toties quòd surgat ab ictu,
 Quòd superet toties, Herculis illud habet.

(73)

Ad

D.D. SIMONEM PAULLI

Ingravescenti ætate commentan-
 tem &c.

Siccine limandis nunquam lassabere scriptis?
 Quodque tua emendet regula, semper erit?
 Gloria Phillyridum! propriumne regentibus illud:
Plus ultra, in Paulo continuabit iter?
 Suadet jam pridem senium venerabile pausam,
 Et requiem capitis promeruere nives.
 Quid reliquum, partos nisi dinumerare trium-
 Et legere ex scriptis ferta decusque tuis? (phos?
 Tu tamen admotâ juvenescere cerneris urnâ,
 Atque inter taxos laurus honora viget.
 Vos, ô Vos taxi procul, hinc procul ite cupressi?
 Nullus adhuc letho, funeribusque locus.
 Hic ubi se calamus *Paulli* experrectior infert,
 Et librat curâ floridiore stylum.
 Nil opus, ut grandis natu renovetur aheno,
 Quod *Medæa* nequit, dextra *Simonis* agit.

(74) In

D. M. CHRISTIANI NOLDII.

NOLDIUS hic nitido faciem declarat in ære,
 Et cathedram hoc habitu conspiciendus adit.
 Schema illud vultûs; sed quo inflammetur ab i-
 Spiritus, id vita, & scripta polita docent. (gne
 Vis sacræ nucleum Sophiæ nucleumque profanæ?
 Vis in Eberino flumine stare sitim?
 Ut quæras rivos diverso in climate, dices:
 Purior in NOLDI fontibus unda fluit.

CURTII ADELER

Ordinis Danebrogici & Divi Marci
 Veneti Equitis, S. R. Maj. Da-
 niæ & Norwegiæ Archi-
 thalassi.

Ille olim Hesperiiis, Grajisque animosus in undis
 Ductor & Adriaci fulmen, amorque maris
Curtius hac tabula vultum confessus in orbe
 Durat & à fatis conspiciendus adest:
 Terror adhuc Thracum, quos ad Cretæa cecidit
 Littora, ad illustrem nobilitate Rhodon;
 Ad Seston, Pontumque Helles, atque ostia Abydi,
 Quàque Muhammedis classica ventus agit.
 Sensit id immanes inter trux Bassa lacertos,
 Dum ruit, adque necem sanguinolentus hiat:
 Ipse cadit, Venetisque diu jam putret in ulvis,
 Supra *Aquila* est, infra Luna Ibrahima jacet.

Hinc patrium ad Balthen versus regit æquora, &
 Qua volat, invictâ classe tuetur aquas: (omnes,
 Nullus adest, qui contra fremit, qui dira minetur,
 Nemo Ibrahim rursus scilicet esse cupit.

(76)

Epitaphium Nobiliss: & Ampliss: Viro

Dn. CHRISTIANO CASPARI
 SCHÖLERO

Consuli quondam Coagiano, & in
 Supremo Justitiæ Tribunali As-
 sessori gravissimo erectum.

1679.

Ille fori lumen, justique æquique sacerdos.
 Ex Curiis Patriæ Fabriciisque satus
 SCHÖLERUS tandem longo defessus ab ævo
 Repperit exuviis hac statione locum;
 Sed tantum exuviis: meritorum fama Triones
 Occupat, & nullo clauditur illa sinu.
 Sive etenim Coagum, præsedet sanctius urbi,
 Et viduæ è causis arcuit omne nefas,
 Sive Amphictyonas inter Regale tribunal
 Muniit, Astrææ, justitiæque sacer,
 Hæserunt lateri comites Pietasque Themisque
 Et Charis, & nullo munere victa Fides:
 Prisca Fides, Dano generi Constantia prisca,
 Sincerè in quosvis officiosus Amor.
 Utque excedendum scenâ, poscentibus astris,
 In gemino rediit pignore Imago Viri;
 In quibus ut melius vel adhuc mereatur ab orbe:
 Quod nequirit vivus, mortuus illud agit.

(77) II.

Dn. COLBERTO

Regis Christianissimi Consiliario intimo, cum librum suum De Hermetica Medicina illi dedicaret. 1674.

MAste illo, *Colberte*, animo: non Gallia sola est
Consiliis robusta tuis: complecteris omne
Humanum genus officio: diffundis ubique
Ingentis meriti radios. Quod panditur æther,
Quod tellus, tibi deferimus; tua promit Eleusis
Abdita, & in toto miracula parturit Orbe.

Dn. PETRO COMITI (78)

In GRIFFENFELD

Sacr: Reg: Maj. Cancellario &c.

cum ipsi Cogitationes suas de Linguae Latinae
ætatibus offerret. 1675.

Hoc quoque restabat titulis; post pondera regni
Consiliis librata tuis, ad Pallada nostram
Flectere vitales oculo indulgente calores,
Atq; vacillantem gremio exceptare Camœnam;
Magne Atlas Patriæ, dudum qui totus in Aulâ
Excipis immensam non fesso vertice molem,
Totus ades Stator Patrio assertorque Lycéo.

Non alio mallet, quàm te splendente renasci
Gloria Pœbéæ gentis; tunc surgimus omnes,
Cum tua prostratas attollit dextera Musas;
Haud dubii, quis Tiphys agat, quo Castore navis
Erigat antennas: quis enim sapientiùs illo
Lubrica currentis moderetur transtra carinæ,
Quàm qui inter Sacra hæc ventos expertus & im-
breis

Atti:

Attigit excelsæ suprema cacumina Cirrhæ,
 Cœlesti semper propior, seu prima juventæ
 Stamina, seu plenos meritis & honoribus annos
 Spectemus, patriam quibus amplexaris, & uno
 Continuoque, sacroque imples tua secla stupore.

Moribus his liquido quondam prælusit Olym-
 Laetentescq; novo circumstitit omine cunas (pus,
 Hinc atque hinc radios astrorum ex ignibus, ultra
 Credibile, indulgens puero, stetit excita Pallas
 Grajorum è tumultis, Sophicq; , disertaq; Peitho
 Nutricum in numero vigiles, neq; largius unquam
 Inferuere uber, vel cum ter Maximus Hermes
 Sugeret, in Pharias quæ postmodo dideret arces,
 Vel Lacedæmonius, cùm prima elementa regen-
 Divarum mammis extunderet ore Lycurgus. (di

Vix fantem stupuere viri: præsaga senectus
 Audita est Procerum Phœbi, cum primus ad aras
 Orator stares alacer, linguaque novenni
 Palladiæ optares quondam felicia mitræ,
 (Jam præstare paras) cumq; accrescentibus annis,
 Major ubique viro juvenis, templum omne Mi-
 Irradians tereti repleres voce Lycæa: (nervæ

Hic erit, hic nostra tandem sublimior arte,
 Regnum aliud quærat Macedo, non sufficit isti
 Calliope tota ingenio: metam altius urget
 Spiritus excelsis olim venerabilis Aulis.

Augurium probat eventus, nec haruspice Musæ
 Certius ad tripodas fudere oracla Sibyllæ.

Postquam igitur patrii, deplēsses flumina Pindi,
 Amstelios mens ad latices, Tamefisque fluentia,
 Sequanicasq; stetit lymphas; his quicquid in undis
 Suave Promethéo, fructuque salubre palato,
 Haustum est intrepidè: tum quæ Madriticus illis
 Adjunxisse dedit Xaramas, Tiberisq; , Padusq;

Et Rheno cum fratre Albis; queis plurima debes,
Plura tamen genio ipse tuo, quo viscera rerum
Ingredieris propius, reliquisque impervia spectas
Intima, Dulichio nondum attentata cerebro.

Clara revertentem per regna, per oppida fama
Anteiiit, plausuque domi comitata tribunal
Augustum stitit ante Jovis: quid plura moramur?
Auditusque places, visusque disertior ore
Privato increscis titulis; hinc janua se se
Pandit ad æternas, gesta inter publica, lauros.
Creduntur foruli, referantur scrinia, præstò est
Archivi penetrabile ingens, secreta patefcunt,
Curia Apollineam vocat ad suffragia linguam.
Itur ad Augusto propiora negotia Sceptro,
Et solis manifesta Diis; hic arte Magistrâ
Transfigis, & varios sceptri divisus in actus
Luctaris, minimo strepitu vastissima motans
Pondera: ad exemplum Phœbi, qui sufficit Orbî
Et vitam, & vires placidè, cum turbida venti
Ira fremat, noceatq; , uno contenta fragore.
Sic se se in facies versavit sedulus omnes,
Gloria Chaoniæ, Cyneas; hos nectare vocis,
Et Demostheniæ pacavit flumine Suadæ,
Bella ostentando quosdam, graviterq; monendo
Addidit imperiis Pyrrhi; non ille lacertis
Ajacem supra streperus, sed cautus Ulysses
Oppida sceptrifero subjecit plura Magistro
Confiliis, quàm Marte alii; sparso ore Quirites
Oranti adstupnere, memor cum nomina cunctis
Redderet, & Domino Tybrin placaret Achæo.

Hoc Xenophonte gradus Cyri per sola feruntur
Virtutum monumenta; gemunt exuta colore
Turpia, & in proprias grassantur dente catenas.
Hoc Narsete Themis per & ampla palatia regnat,
Et

Et fora ; junguntur folio pietasque fidesque
 Et rigido permixtus amor ; neque segnius Irus
 Eripitur liti infestæ , quàm sanguinis alti
 Scipiades ; priva ira procul , laterique satelles
 Justitia æquali partitur jura tenore. (vum

Quid loquar excubias ? nemo experrectior æ-
 Prospicit in longum , casusve potentius omnes
 Vertit in obsequium Domini ; vigil usq; quietem
 Custodis Patriæ , somnosque tueris in omni
 Stans speculâ , postquam passim Mavortius ardet
 Ucalegon , jamque huc subito , jam dirigit illuc
 Flammantes Bellona faces , & pascitur arvis
 Teutonicis , in qua rerum vertigine proram
 Rectâ agere in portum , & nusquam allisisse,
 Deorum est. (austris,

Tiphys in ambigua est , nondum insultantibus
 Laude ; fac Æolios semel intercurrere fratres
 Frontibus adversis , tum demum ex arte solutos
 Obliquare sinus , & jam quò turbo minetur
 Insidias , quid triste Notus , quid cogitet Euris ,
 Prospicere , ac flexu solerti eludere fulmen
 Qui valet , hic folio Jovis , & cœlestibus aris
 Proximus accumbit , nostri vigor illa Periclis (est.
 Spondet ; in hoc Fabio , ne præcipitemur , habena

Sit Magnus Britoni Vulsæus , Guzman Ibero,
 Richelius Celtæ armigero , Stilicoque Quiriti ,
 Quosque referre mora est ; nulli sua gaudia Danus
 Invidet : at *Grypho* nos contemplamur in uno ,
 Quicquid & in Curiis , sanctisque Catonibus olim
 Romulei videre Patres , quod præstitit Urbi
 Pompilius , Phariisque sacer Curator Ioseph.
 Hoc Duce , Codani tanta est reverentia sceptri ,
 Europæ ut dirimat lites ; hœc navigat Indum
 Æquor , & ad Sinas commercia dirigit Arctos ,
 Vespu-

Vesputiusque haurit Cimbrorum idiomata Tho-

Sed propiora vocant: alia spectaris harenâ (mas.

Phœbus, & Aonias (cerebro quas antè) sorores

Nunc humeris portas; toti pendemus ab illis

Uteribus, qui voce rudem, calamoque juventam

Instruimus; signis veri sub Apollinis ire

Magnificum est; nil non doctæ sperabimus Arcto,

Prospera cui tantam servarunt astra salutem.

Per te, sacrorum Mystæ ferventius instant

Cœlorum imperiis, atque exarmare parati

Tartara, confertim multâ prece nubila tranant.

Fortius acturi, cùm post certamina primò

Vere novem vigiles * ascendent pulpita mitræ.

Per te jam Codex, per Te digesta loquentur

Mitibus ingeniis fausta, atque infauſta protervis;

Per te Phyllyridum genus incunabula veri

Democriti ex puteo repetit, Grajisque lacunis

Altius erigitur tentando, ipsamque laceſſit

Naturam; stat scire prius, quàm credere dictis.

Parte alia in fibras hominum, & penetralia brutâ

Sanguinis artifice pergit descendere ferro,

Ambiguaſque vias lethi, fontesque dolorum

Rimatur digitis? alibi quid Flora Medenti

Spondeat; & rursus quid viscere claudat Eleuſis

Chemica, quas animas expreſſeris arte metallo.

Quòd Sophie niteat; quòd nondum exhausta

Mathesis

Parturiat nova perpetuo; quòd adultera linguæ

Abſtergant, Lux noſtra, Tuum eſt; Tibi militat o-

Guttur, & inventis jam dexteriora minatur. (mne

Si quid in Heſperiâ Gothico peccavimus ore,

Wandalicisve tonis; ſi qua eſt injuria grandem

Eridanum ad Longi componere murmura bardi.

Stat

* i. e. Doctores Theologia novem creandi.

Stat damnum sarcire: Tuis, Gryphe ardue, pennis
Evecti Latium invisâ purgabimus herbâ.

Tu nobis Alaricus eris, non ille cruento

Ense Quirinalem frænans Mavortius urbem.

Sed placidè folers, & vulnera biulca priorum

Cœlesti solidans dextrâ ; cui credimus omnes

Bellica Nestoreis concedere fulmina linguis.

Te Duce progredimur celeres, & calcar eundi

Immensum est, ipso Phœbo inspectante probari,

Inque oculis ejus campo decurrere, cui se

Tota Hellas, totum Latium patefecit, & omne

Mortali quod scire datum est: qui junior annos

Prævertens senii cunctas rapidissimus artes

Haufisti, in quavis laurum meriturus harenâ:

Quique Vir (ingenti licet impugnatus ab æstu

Curarum pro Rege Tuo, pro Gentis honore

Vix unquam Tuus es) reminisceris omnia; justæ

Arbitrio parent linguæ, creditque loquentem.

Celta suum, Teutoq; suum, Batavusq;, Britoque,

Et Castella suum, miratur Hetruria voces

In Dano ore suas, notat eloquiumq; modumq;

Accentumque sibi proprium cultissima Roma.

Nec cuncta explorâsse fatis; stat lancibus æquis

Cujusvis meritum librare, ut præmia dignos,

Et stimuli ignavum mancant, inhonoraq; fucum

Esuries ; illa est methodus , quæ sceptrâ serenat ,

Quæ cathedras animat, tandemq; à morte super-

ites (ducum est,

Æthereum involvit genium: reliquum omne ca-

Durat adulantûm faltem inter prospera fumus.

Vanescunt empti plausus ; laus illa perennat.

Quæ meritis pœnas, meritifq; adstringit honores.

lla tibi teritur nunc impete semita pleno :

lla una est, quâ crescere adhuc, quâq; altius Orbe

Ire

Ire velis, ex quo reliquam cœlestibus Arcton
Implesti meritis, & toto vertice supra
Nimborum patriam, Caurosque Notosq; locato
Quantum velle libet, tantundem posse licebit.

Jamq; adeò, ingenuæ, gens fortunata, Camœnæ
Ferte rosas, date thura, novisq; adolete canistris
Cinnama, quâ graditur Vestrum decus, illius ara
Tuta quies Pindo, trepidisq; in rebus asylum. (est
Hæc umbra est, in qua tuti spatiamur, & Euri
Sibila, stridentesque Notos, & Iapygos ausa
Eximus Phœbi occurfu, quo nubila rerum
Disjiciente cadunt, tempestatumque furores
Hinc procul, in propriis exercent fulmina cam-
Aut, si dira suum belli contagio virus (pis,
Tendat in Arctos, & cœlo extorqueat iram
Sacrorum novus ille tepor, qui mitiget ictum,
Obvius insonti per fana, per atria voto,
Thariades Hic noster erit, qui Nestora quamvis
Anteeat genio, superis ex arcibus haurit
Consiliis animam; cujus suspiria cunctis
Nota adytis patriæ suspendent fata Gomorrhæ.

Afferite, ô Superi! caput hoc, salvoq; Trionum
Augusto, optatis producite stamina fufis;
Addite successus successibus, addite prompti
Vim membris, animo robur; Vos prospera fræna
Ingerite his manibus, Vos inspirete salutem
Arcanis rerum, Musasque Hoc Præfide supra
Squallentes dumis cautes, & inhospita saxa
Erigite, ut Magni in Gryphi cervicibus alas
Inveniant, quæis atra super, fumosaque terræ
Surgentes semper florenti in rupe quiescant.

Illustriss. Dn. Comiti, Magno Daniæ
Cancellario, & Equiti &c.

FRIDERICO ab **AHLFFELD**,

Cum ipsi Dissertat: suas de Poëtis dedicaret.

1683.

Fit hic conversio ad Poëtas, quorum nomina in hoc scripto attinguntur.

Illustres Musarum animæ, queis scandere Pin-
Ingeniumq; metro pascere cura fuit; (dum,
Seu vos Elysus tenet inter juba campus,
Seu Jovis in gremio nectaris unda rigat;
Seu peregrinanti nondum hoc existis ab Orbe
Venaque adhuc venâ fervidiore micat; (tes,
Si vacat, huc oculos, huc paulum advertite men-
Et faciles, nisi jam dirigere, manus.

Parva mora est; speculum Vobis hîc sistitur, in quo
Vestra iterum facies conspicienda patet;
Non perfecta quidem, quis enim nisi Phœbus id
Umbra sed horridulo deproperata stylo; (ausit?
Quâ tamen inspectâ vos internoscitis omnes,
Atque iterum in scenam spiritus ille redit:
Spiritus æthereum, quò quondam hilarâstis
Olympum,

Et Grajæ, & Latîæ quò caluere Deæ;
Quo super Atlantem, super æquora, transque su-
Caucason aërium corripuistis iter: (preum
Accipite ingenuam, me suspendente Tabellam,
Inque illâ Aonium dinumerate genus;
Et si quid mereor, mecum cognoscite dotes
Unius ingentis, Pallade teste, Viri,
Multa Sophocléo qui gessit digna cothurno,
Multaque Pindaricis enumeranda modis.

Ille

Ille est, excelsum cui primo in limine nomen
 Additur, & cujus luce coruscat opus,
 Ille est, qui dudum virtutibus altus avitis
 In patriam meritis altius ire parat.
 Quod prius ad solium regnantis Osiridis Hermes,
 Quod catus ad Trojæ mœnia Nestor erat;
 Quod rebus dubiis Ithacensis Homericus olim;
 Quod Gallo nuper Richeliana toga;
 Illud in Heroâ florens *Ahlefeldius* Aulâ est,
 Illôque Arctoum nomine fulcit ebur:
 In proavis quondam redivivus Scipio castra
 Rexit & hostili sanguine tinxit agros,
 Ipse sed Æneæ propior regit agmina curis,
 Et solio Domini nobile robur adest:
 Prospicit in longum, quò sese inimica datura est
 Machina, quo frangas Marte, diu ante monet,
 Par moli, seu bella vocent, seu pacifer Orbis
 Fel Mahumedano destinet omne gregi.
 Hunc Vestrum, Antiqui vates, agnoscite Ulysses,
 Hunc Oxenstirnum, Richeliumque Novi.
 Laudatis passim cum Parmenione Zamolxin,
 Harpagus est aliis, Timoleonque labor.
 Splendet Aristides Vos propter, & ipse Pericles
 Et suus est Curiis, Fabriciisque locus.
 Nusquam grandis abest Fabius, nusquam Cato,
 nusquam
 Narses, & grandi cum Stilicone Numa.
 Et si quando oculos ad nostrum vertitis ævum,
 Olivares plectris materia esse solet;
 Nec manet intactus Vulsejus in orbe Britanno,
 Nec Granvelli nomina clara silent;
 Sed quod in his magnum, quod in his supereminet,
 illud
 Ecce! *Ahlefeldino* clauditur omne finu.

In obitum perillustreis & generosissimī
Dn. VINCENTII JOACHIMI
 von H A H N E

Equitis Aurati &c. 1680.

Illustres cineres, & inexpectata dolemus
 Fulmina Magnificam corripuisse domum;
 Quæ concussa trahit plures: Dictynna tremiscit,
 Inter Hamadryadas gaudia nulla Deas.
 Ipse etiam Arctoi Rector ter Maximus orbis
 Aggemit imperio, Parca severa, tuo:
 Et quisquis pretium magnis virtutibus unquam
 Constituit, partem, crede, doloris habet.
 Quid mirum! ante suos cecidit vigil *Hahnus* an-
Hahnus orchestræ gloria, Regis amor: (nos,
 Ille Aulæ officio dudum experrectus in omni,
 Et genio, & lætis moribus ipsa Charis.
 Tempora nulla metu fractum, vultusve sereno
 Videre exutum, tempora nulla truem:
 Flammantes spe certâ oculi, sua purpura labris,
 Suada ori præstò, consiliisque manus.
 Hinc firmum asseruit media inter classica robur
 Pectoris, & supra tela, necesque fidem.
 Interea sensim formata potentia multis
 Prospera, sed nulli visa nocere reo.
 Qui legis hæc, sequere acta Viri, sequere abdita
 Et Domini ad nutus obsequiosus age; (mentis,
 Ne suasisse velis, quæ primus adire pericla,
 Sique Aulæ expediant, expediisse neges;
 Quo propius discrimen adest, flagrantior instat,
 Et laterum objectu Principis abde latus.

Hæ

CARMINA VARIA.

577

Hæ sunt *Hahnî* artes, hæc instrumenta favoris,

Quo Magnete etiam ferrea corda trahas:

His alis sese evexit generosa volucris,

Hoc Jovis ad Solium remige carpsit iter.

Unde per Europam, dum stant ingentia Regis

Gesta inter lauros, perpetuumque crocum,

Illa diu Augusto virtus notissima scepro,

Illa fides *Hahnî* stabit in orbe comes.

(81)

Vismaria diu refractaria tandem
cicur. 1675.

Vismaria externo dudum impenetrabilis hosti,

Inde ferox muris, inde superba mari,

Ut videt oppositas Dano sub Rege phalanges

Cingere Martigenâ valla, salumque manu,

Infremit, & frustra, ingeminat, tentamur, in illâ

Quam dedimus, certum est consensuisse fide.

Undique securis valli defendimur umbris,

Hic pinnae, hic muros fida corona tegit,

Infra dimidiæ confirmant mœnia lunæ,

Has ultra, infestis valla tuemur aquis,

Adde aliam, fossis quæ stagnat in omnibus, un-

Lenta salutiferæ gleba paludis adest: (dam,

Hæc superinfuso stat inexorabilis imbre,

Hic lacus, hic Dano bis *Thrasymenus* erit.

Cum venit adversus, cadet irremeabilis hostis,

Atque inter medias, igne peribit, aquas:

Quippe perempturum ruet omni ex aggere fer-

Et sua nex plumbi est associanda pilis. (rum,

Parte aliâ in rigidum turgescens insula *cetum*

Excubat, ad streperas ingeniosa neces.

Tom. II.

Bb

Gy.

Gyrat in auxilium falco; quis ab illius ungue
In patriam secum lumina tuta feret?

Quid quod amica natet vicina per æquora classis,
Tota viris, vario tota referta penu? (lis

Fœta armis Stralesanda soror, minitansque cabal-
Vel parat auxilium Marte, vel Arte parat.

Est cibus, est virtus, & quicquid in Urbe requi-
Martius in Ducibus, præsidioque calor. (ras,

Denique Aristander *Ludovicus* advocat astra,
Et properam è Stellis prævidet unus opem.

Quid multis? patriâ pro libertate perorant
Omnia, miles, hyems, nix, pluvia, ulva, polus.

Parce tibi nimium confidere vana! salutem
E cœlo, & Danis, non aliunde petes.

Si Troja es, circum tentoria cernis Achillem,
Si Tyros, Augustus stat Macedo ante fores;

Si Carthago, vigil notam circumspicit hastam
Scipio, si Viseby, Valdemar hospes adest;

Denique si Roma es, genibus venerare Trionem.
Aut qui Frotho venit, crede, Alaricus abit.)

Quid moles, quid aquas cunctatrix lenta Monar-
Objicis? it muros illa tiara super: (chæ

Solvitur Andromede, cetusque innectitur hamo,
Cum novus hic Perseus ad mare vertit iter.

Falco unguis mediis, plumasque amittit in undis,
Et cicur Hafniacâ stat tremebunda manu,

Grando cadat tectis, indignatusque December
Flatibus, & pluviam lubricet usque vias,

Nil agitur; Dano ventorum militat ira,
Virtutique alas sæva ministrat hyems;

Tranantur Gotho licet obluſtante paludes,
Et culpam in mediis valla fatentur aquis;

Tandem serò licet, vexillum in turribus, albet,
Et docet exemplo Martia secla novo

Nulla

Nulla Codanonium remorari septa Leonem,
Nec nodos, nisi quos dividat ense, pati.

(82)

Ad Celebratissimum Virum
D.D.THOMAM BARTHOLINUM
De Ordinis Danebrogici insignibus
commentantem.

STa labarum, quali specie Wolmaria circum
Arva Codanonio sub Duce jura dabas:
Sta Boreæ fortuna tui, dum pingeris il,
Quam sibi seposuit Musa Charisque, manu.
Format te antiquo nunc *Bartholinus* in auro,
Restituitque polo, syderibusque suum.
Auguria instructis porro dabis alta maniplis,
Hærebis lateri pectoribusque decus.
Ille tuo quondam qui sanguinolentus in unco
Hæsit, militiæ est cura, salusque suæ:
Scribitur in superis per eum victoria stellis,
Inde per humanas ambulat illa manus.
Indue cœlestes iterum mea Dania mores,
Et cœlum votis serviet omne tuis:
Waldemar in folio est, rutilo Josephus in ostro;
Livius in patriis, omnia quanta! jugis.

(83)

De Eodem signo Danebrogico.

Videris è cœlo delapsum ancile salutem
Portendisse tuis, relligiose Numa;

Nil tibi debemus, Romane, stat alter in Arcto
 Pompilius, cœli claviger, Orbis amor.
 Waldemar è mediis ancilia sanctius astris,
 Evocat, & Livonum castra tremendus adit:
 Castra Gradivicolis licet exsultantia turmis,
 Castra referta penu, castra animosa Duce.
 It contrà, hoc signo crucis instimulatus, & ho-
 Proterit, hoc verum Palladium esse videt. (Item
 Posteritas imitare pium dominantis acumen,
 Cruxque aderit votis obsequiosa tuis.
 Di! benè *Christiano* ! Regum qui maximus inde
 Accersit sceptro robora fida suo.
 Illius auspiciis, quæ sedit in aëre quondam,
 Pectore nunc Procerum crux generosa sedet:
 Hanc Eques aurato gerit ad præcordia textu,
 Hanc memor & gemmis signat, & ore colit.
 Quid revocata crucis sequitur Mysteria? cedunt
 Hostica, fortunæ dant supera astra viam.
 Et si fata licet ventura exquirere, terræ
 Is Dominus, cœlo qui famulatur, erit.

(84)

Ad D. D.

SIMONEM PAULLI

Archiatrum Regium,

Cùm filius ejus Anno 1679. Parisiis
 obiret

Ambiiit æternum scriptis & nomine *Paullum*
 Atropos in tacitas ingeniosa neces.

Nulla diu patuit Parcæ via; quippe Minerva
 Et Phœbus sævas distinuere manus;

Paulus enim cubo similis, quocunque rotatus,
 Idem vultu, idem moribus usque fuit:

Ten-

Tentavit gressum Lachesis, ruptisque subinde
 Ductibus in vacuos lymphæ profusa pedes.
 Laxarunt currus humeros, & brachia sanctæ
 Conjugis, in mediâ cura reperta Stoâ est.
 Sensit se illufam triftis Dea: pergit ad Indos,
 Et Nato impingit tela dicata Patri.
 Ibo inquit minitans, Bantami ad littora, faxo;
 Hæreat in filii pectore ficca minax:
 Nil ibi, nil actum est, felicior exiit ictum,
 Major & ex illo vulnere, *Paulus* erat.
 Infremuit Lachesis, totiesne dabo irrita tela?
 Armaque *Paullinos* vincere nulla queant?
 Illa meis toties parere Lutetia parmis
 Sueta, novas vires in nova bella feret:
 Designo, *Christiane* tuos *Paulline* lacertos
 Peccavere alii, tu mea præda lues,
 Sat fragiles toto comitatus Apolline terras
 Lustrâsti, in cœlis plura videnda patent.
 Dixit & ardenti calathos præscindere morbo
 Imperat; heu! nimium est obsequiosa febris.
 At non ille cadit, qui sic cadit, umbra recessit,
 Dos illa ingenii major in orbe viget.
 Interea grandæve Pater, grandæve Machaon;
 Quem circum toties fulmina dira cadunt,
 Collige te canosque tuos, totumque Catonem
 Indue, ne lapsu scena suprema tremat:
 Vivis parte tui Nabathæo in littore, vivis
 Quâ Nerigon, quâ se Teuto, Danusq; movent.
 Utque dies veniat tibi decretoria tandem,
 Vix erit ad mortem, quâ patet aura, locus.
 Qui meritis, natisque replêsti Illustribus Orbem;
 Quo vireas, nusquam quo tumuleris, habes.

(85) *Beatis Manibus*
D. THOMÆ BARTHOLINI
Mortales jam titulos supergressi.

Ergo fugis nostros, indignariſque Triones,
 Regna diu meritis inferiora tuis
Phillyridum BARTHLINÆ decus? nil vota mo-
 Pulpitaq; in plausus officioſa tuos? (vebant,
Nonne triumphatos inter vixiſſe placebat
 Errores? nulla eſt jam tibi Lerna ſuper; (orbem
Nuſquam Cacus agit, nuſquam Stympthalides;
 Purgâſti hæreſeωn jam ſatis alta quies:
Ipſa tuis cedens jacet ignorantia telis,
 Vinctaque perpetuo carcere muta ſtupet.
Viximus ignoti nobis, nec viſcera poſt tot
 Extiſpices Grajos ſat patuere ſibi:
Nulli tuta fides placito, labyrinthus ubique
 Credere ubique fuit, quàm reperire, prius:
Luxit in ambiguo Reſpublica corporis, inter
 Totque Aquapendentes, triſte !pependit aqua,
Lympharum donec, Roſci Divine, meatus
 Pandis, & æterna laude reſingis iter.
Quid loquar exutum regno jecur, atq; palæſtram
 Sanguinis ad proprios tranſiluiffe lares.
Nec tibi ſuffecit genio ferroque manuque
 Conari in multos nī ſimul ardor eat:
Pluribus accenſum eſt BARTHLINI à lumine
 Pluribus ad laudem ſat fuit ille tripus. (lumen
Teſtor Bogdanos, & nomina clara Lyſeri
 Teque Thoruninum, culte Segere, decus:
Quoſq; referre mora eſt: ex hac incude profeſtus
 Supra iit & nubes, & nitida aſtra Steno.

Parte alia Ægrotis Pæson medicamina venis
 Sufficis, & Cymbæ proxima membra levas.
 O quoties Lachesis medicato Nectare stamen
 Vicisti, & lethi præcipitantis iter?
 Cessit hydrops, cessit scelotyrbæ, alviq; cruenta
 Tormina, febriles succubuerunt minæ;
 Nec minus ex aliis translata brabea palæstris,
 Nil reliquum Phœbo, quod retineret, erat;
 Sive Sophocleis Regalia sceptræ cothurnis,
 Gestaque Apellæo significanda stylo,
 Sive parentales Academia destinat odas
 In meritis claros officiosa viros,
 Par onere hic calamus, nullo incurvatus in actu,
 Nec longæ ætatis crimine visus hebes;
 Immò senescenti coluit generosius ævo,
 Et meruit crenâ floridiore decus.
 Adde Novensilium Parnassia castra Sororum,
 Delitias juvenis, delitiasque senis.
 Utque hæc prætereas, sancti sine labe penates,
 Sancti ad se mores, integritasque vocant:
 Illud amicitiae populis venerabile nomen,
 Ille carens fūco candor, & illa fides,
 Rara olim Auroræ, sed & Austro rarior ales,
 Jamque in Hyperboreis vix bene nota plagis,
 Certius in nullo legerunt pectore fedem
 Hic sibi virtutes, hic reperere domum:
 Ira procul templo hoc, procul hinc abstrusa fides
 Nil odio, aut rixis, invidiæve datum. (multas,
 Adversos fateor, pupugit quandoque gigantes,
 Antæosque palam contudit illa manus.
 Sed Jovis hoc opus est, placidè ut regnetur Olym-
 Nolle Gyæ aut Tityis Enceladoq; locum, (pus,
 Cætera, Epictetes, Antoninosque, Numasque,
 Expreslit, nulli voce stylove gravis,

Qualis Apostolico radians Ecclesia seculo
 Egit in exilium cum procul omne nefas;
 Talis erat domus illa tuo tornata cerebro,
 Talis ad exemplum stirps generosa tuum.
 Omnia prona tuis, & respondentia votis,
 Ultima Penelope, Penelopeque prior.
 Sceptra Machaonium coluerunt Regia myrtam,
 Vidit Areopagi nobilis ordo parem;
 Scripta vel extremus Garamas miratur, & Indus,
 Immortale solo nomen, honosque virent:
 Unum restabat: cœlo, *Barthline*, parente
 Venisti, cœlo restituendus eras.

(86) Viro Experientissimo

D. CHRISTOPHORO PFISTERO,

Randisburgensium Medico, cùm
 Hafniæ Lauro Med: supremâ
 ornaretur.

HAËtenus in morbos pugnâsti fortibus armis,
 Et mortem à jugulis pellere cura fuit,
 Mitius afflixit phthisis, & nodosa podagra,
 Et solitas vires dedidicere febres,
 Postquam *Pfisteri* validam sensere medelam,
 Et data præsentis pharmaca certa manu.
 Vidit id Hafniaci Phœbéa caterva Lycei
 Et comes his factis gloria, dixit, erit;
 Dixit, & implevit promissâ, corona paratur
 Et capiti tegmen mittitur illa tuo.
 Mittitur, & missam comitantur publica vota
 Ut fato adveniat prosperiore mitra,

Sic

Sic dilata diu pensatur adorea duplo
Munere, nam laurus tarda, sed ampla venit
Atque salutiferis passim circumdata votis,
Amplius hoc titulis omnibus esse solet.

Viro Experientissimo (87)

D. D. B Ö H M I O,

Cum Medicinæ Doctor publicè re-
nunciaretur.

EXorere Arctois, Böhm, nove Phosphore ter-
Atq; salutiferâ pharmaca sparge manu: (ris,
Totus Apollo patet, tibi tota Minerva ministrat;
Et medici faciles in tua vota Dii,
Unda favet, tellusque favet, per Falstria culta
Germina mille, tibi quæ famulentur, erunt.
Nascitur una hodie circum tua tempora laurus,
Centum alias Mortæ vis hebetata dabit.

In Effigiem Illustriss: (88)

Dn. Dn. VINCENTII JOACHIMI
von H A H N E.

Reddidit Aeneæ redivivum hic sculptor Acha-
tem,
Reddidit & Cyneam, maxime Pyrrhe, tibi:
Unum nos cruciat, quod reddere nesciat illam,
Quâ Domino addictus vicit utrumque, fidem:

Dn. M. GEORGIO HANNÆO

Cùm publicè Med: Doct̃or renun-
ciaretur. 1684.

H*Annæ*, Aonidum justissima cura Sororum
Et Patrio duplici nomine clare solo:
Sive Othenigenam formasq; , polisq; Minervam,
Seu Medicâ infestam corrigis arte luem:
Scande diu meritam, Phœbo invitante, cathe-
Et fruire ingenii dotibus usque diu (dram,
Conjugis ut Lachesis dissolverit, altera scena
Panditur, ante Uxor fœmina, nuncq; Dea est.

Ad D. D. HENRICUM BONSACH
ex Indis reducem.

IGnea mens nullo definit limite cursum;
Herculeæ est illi nulla columna satis:
Ulterius pergit, Gangem super exit, & Indum
Inque notum, & zephyrum plenius ire parat.
Exemplo id monstras dexter *Bonsache* recenti
Nuper ab Auroræ, qui catus orbe redis, (bos;
Postque tot edomitos peregrino in climate mor-
Jam Patriæ nitidum reddere lumen amas.
Maeste tuo reditu! qui clarum nomen ab Euro
Portasti, in Borea clarius esse meres.

In Imaginem Augusti Regis

(91)

CHRISTIANI QUINTI.

Hæc est Augusti facies, quæ regna serenat
 Arctica, & invicto robore sceptrum gerit:
 Non alius magni magis æmulus Herculis, hinc &
 Non alii Regum gloria major erit.

Cancellarius

(92)

CHILEMANNUS,

Ut Discordiæ fator mandatur carceri.

Viderat Augustus defixum in marginæ regni.

Et nodum, & *cunei* * deterioris onus:

Atque hic nodus, ait, fuerat solvendus amicæ,

Sed Cunei impulsu Gordius ecce manet.

Solvere cûi lorum placidè, cûi tollere nexus

Officium est, nodos arctius ille ligat:

Findit amicitias qui flectere debuit iras,

Et nodum in nodisnectere dulce putat.

Quid reliquum, gladio nisi pertentare latebras

Nodorum? ut cunei machina nexa ruat.

Intuitu gladii cuneus mox perdidit ictum,

Nodus abest, stupeant secula, sanguis abest.

* *Sic.*

De Visinaria debellata à

(93)

CHRISTIANO QUINTO.

1675.

Vis maris Augusti Scepbris hoc paruit annò,

Ut quoque *vis terra* pareat, annus adest.

Bb 6

(94) In

(94)

In Effigiem Generosissimæ Heroinæ
 Dn. BRIGITTÆ ROSENKRANT-
 ZIÆ, Perillustris & generosissimi
 Dn. CHRISTIANI SCHELII &c.,
 uxoris desideratissimæ.

Quæ Jerichuntinis ROSA quondam immarcuit
 hortis

Annum floré semel pingit & inde perit.
 Ast hæc, quæ SCHELI Magni Platanona nitore
 Vestiit, ultra omnes suspicienda nurus,
 Stabit odoratâ semper radice perennis
 Seu ver, five æstas, five recurrit hyems;
 Stabit & ut merita est: sanctè rediviva novellas
 Afferet in serâ posteritate ROSAS.

(95)

Ad Dominum

JOACHIMUM JURGENS.

Invenitur in fine disputationis ejusdem
 inauguralis de Alimentorum cursu
 Præsides OL. BORRICHIO.

1676.

Regia, quam referas escæ, via, Regia famæ
 Illa tuæ, & laudi, crede, futura via est.

(96)

Ad Dominum

(96)

NICOLAUM HEITMULLERUM.

invenitur in fine disputationis ejus-
dem de HÆMORRHAGIA,

pro licentia consequenda

habita sub Præsidio

BORRICHII.

H EITMULLERE sacri soboles germanæ
Melampi

Et nova Phillyrio palma future choro

Incipe Apollineo lucere salutifer orbi

Quæque diu abscondis, pectoris ima doce.

Prima tibi ut video nata est in sanguine laurus,

Quem nimis errantem fræna subire jubes.

Perge pari genio reliquos suspendere morbos.

Postque hac multiplici nomine victor eris.

Præstantissimis

(97)

**Laureæ primæ Philosophicæ Can-
didatis**

officiosè Salvere.

D um *Numa pacificus* Legum decreta propa-
Et claudit Jani bellica templa sui, (gat,

Quid genio erecto, quid Apolline dignius un-

Quàm sacra Phœbéo fana aperire choro? (quam

Vertitur huc calamus, duce *magno Ahlesfeldio*,
honorum

Promittens facilem per studia aucta viam.

Laurus ad innocuas Phœbi vigil excubat ædes,
 Et, licet in medio frigore, tota viret;
 Ut vireant Patriæ, Majo redeunte, cathedræ,
 Ut decorent meritas verna brabea comas,
 Audete Hafniacæ florentia pignora Cirrhæ,
 Queis super Ambrosiam casta Minerva sapit,
 Audete in Campum niveâ descendere veste,
 Et labor ingenuus prodeat usque comes:
 Nulla mora, ad vestras pendebit adorea frontes,
 Venturæque index nobilitatis erit.
 Sed nisi Sirenum voces, nisi lenta Vacuna
 Sordeat, & Bacchi decipientis amor,
 Incassum hæc precibus tentatur janua, tantùm
 Illa patet notis sedulitate procis;
 Quales opperior plures, qui scita Stagiræ
 Volvere, Democriti qui rediviva student;
 Queis vacat Hamelios, Colbertinosque recessus,
 Et nova per varios conglomerata sequi,
 Aut Grandes, aut Boyléos; aut quicquid amatur
 Interephemeridas, culte Britannie, ruas.
 His nutrite hyemem studiis, superaddite dulces
 Helladis, & Solymæ, Romulidùmque Deas,
 Et dabitur celsi sperare cacumina Pindi,
 Paullatimque novis gressibus ire super: (est,
 Per graduum, in Musis, vestigia scandere tutum
 Qui volat, Icario non procul igne volat.

Calendis Januarii

Annus DCLXXXV

In Exultum

(98)

THOMÆ BARTHOLINI

Prædium HAGEDTED.

1670.

Siccine anhelantes HAGEDTED subsidit in ignes
 Illa domus Charitum, Pieridum illa domus?
 Siccine divinis radiantia pulpita scriptis
 Esca jacent ventis esca novella rogo?
 Mulciber informis! fere Mulciber! anne pudor:
 Bis Trojam & pluteos bis temerasse Phari?
 Qua stetit Æneis, cinis est, qua fulsit Homerus
 Qua sacer Hippocrates, sæva favilla rubet:
 Celse decus Latii, cultissime Celse Medentum
 Hæc nimium ad Superos celsa radisq; via est.

De Patrono Academiae. (99)

Nascitur extremis, quâ panditur India, sylvis
 Celsa caput, generosa comas, solidissima
 truncum
 Arbor, inassueto spargens umbracula more,
 [Antilli Paretuva vocant] non illa stupendis
 Astryagem exterrens foliis, sed brachia flexu
 Mirifico in terram curvans, radice novellâ
 Pullulat, & rursus Soles experta regressu
 Tellurem repetens iterumque iterumq; resurgit
 Tuta hominum statio ramis sub, tuta ferarum,
 Plurimus huc sese Brachman, si quando tonitru
 Infremit aut rapido descendit Jupiter imbre,

Extra

Extra iētum recipit; nos nil te poscimus inde:
 Umbra favens patrio Gryphi sub fronde Ly-
 cēo est.

(100) Parodia Carminis,

Quo HERM. CONRINGIUS

Isaum de Hermetica Medicina librum
 claudit.

*reperitur in scripto Borrichii de Her-
 metica Medicina pag. 440.*

Anno 1674.

Talis in Isiacis quondam clarissimus oris
 Et triplici magnus laude Taautus erat;

Talis & Helvetica natus Paracelsus eremo

Cortice sub rigido clausum adamanta dedit.

Astra Sophūm: placuere ideo: prope Numina visa:

Sectaturque suos turba perita Duces.

Discite in expertis cauti diffidere Momis.

Sub titulo fellis mella subinde latent.

(101)

In Auditorio Collegii Borrichiani conserva-
 tur Christi Crucifixi Effigies ex Ar-

gento facta & capsæ inclusa, cu-

jus Janua hanc præbet in-

scriptionem à Borri-

chio positam 1690.

Condis me, pateris pro me, scelus omne remit-
 Protegis; his meritis quis satis aptus amor? (tis,

(102)

In statuam (102)

Augustissimo Regi

CHRISTIANO QUINTO

Hafniæ in foro Regio erectam.

Induat ex humili DOMINUS licet ora Metallo,
Aureus in populi pectore semper erit.

In Effigiem (103)

ANDREÆ VELLEJI Historiographi

Dan. Regis, Ecclesiæ Cathedral. Ri-

penfis Decan. Canon. & Sen.

anno ætatis 74. Christi

1616. Ripis defuncti,

a pronepote I. L.

Anno 1690. re-

novatam.

His oculis, hoc ore, suo venerabilis ævo

Vellejus, patrii lux rediviva sui,

Priscorum historias, & semisepulta Trionum

Gesta iterum seclis conspicienda dedit.

(104)

Florentissimo civi, Amico dilectissimo,

D N. FRIDERICO ROSTGAARD

Cum delitias Poëtarum Danorum pu-

blicaret.

Ergone quæ sparsis volitârunt carmina mem-
Nescia fortunæ (fors ita dura) suæ, (bris.

R O S T G

ROSTGAARDE, Hafniaci decus, & nova gloria
 Colligis, & fato nobiliore beas? (Pindi,
 Maeste insperato, quo nil generosius, ausu!
 Quo Patriæ in laudes sanctiùs ire nequis.
 Hæc pietas, hæc prisca fides, hæc Dia voluptas,
 Detrahere instanti semicremata rogo;
 Vidisti Hippolitos variis in curribus actos
 In mortem celeres præcipitare rotas;
 Vidisti nullum, quæ nostri incuria secl est,
 Sistere cornipedes, & revocare gradus;
 Unum te opponis: ne tantum injuria possit
 Temporum, & hæc Patriæ lumina obire vetas,
 Hoc meritum, ROSTGAARDE, tuum est, ut Pa-
 tria reddat
 Et sine nube dies, & sine morte decus.

OLAUS BORRICHIIUS.

Die 30. Julii. 1690.

F I N I S.

ADDENDA
AD CARMINA
VITI BERINGII.

Viro Consultissimo & Doctissimo (116)
Dn. JOHANNI MULLERO,
Serenissimi Holsatiæ Principis Consi-
liario gravissimo, apud Hafnienses
Professori Publico, cum Rosto-
chii J. U. Doctor crearetur.

1650.

Plaudite quisquis ades. Pandunt sua templa Ca-
Et resonant lætis festa theatra sonis, (mœnæ,
Mulleroque diu meriti scribuntur honores,
Et capit Aonius præmia digna labor
Felix jo labor, excubiæque inamabilis otii,
Curaque præclaræ laudis acerba comes.
Hac mercede places. Juvat impallescere chartis
Hac dote, & sacras demeruisse Deas,
Quisquis es, & pigram plebem, fordesq; perosus
Munera fortunæ nobilioris amas,
Aspice Fatorum domitrices, aspice Mufas,
Hinc solidum speres, non aliunde, decus;
Hæ tibi laurigeras, Phœbæia dona, coronas,
Præmiaque ignavis non adeunda dabunt;
Illa per, & plausus, & dulcia murmura Famæ,
Longævæ studium posteritatis emes:
Jactet terrarum dominatrix Juno tiaras,
Tu nullâ inferior, par mihi Pallas eris.

raptim scripsit
Vitus Bering.

Perillustri & Generosissimo Romani Imperii Comiti

HENRICO DITLOVIO
H O L K I O,

Nova translatione Suetonium red-
denti, peregrina linguâ, ac ne
suâ quidem.

*Prodiit hæc versio Germanica Hafniæ
1664. in 8.*

Dicitur aspecti Pallas Mavortis ad hastam
Pavisse, & subitam corripuisse fugam:
Fors olim fuerit; nunc verè est fabula, postquam
Holkus unanimi jungit utrumque fide,
Qui lituos semper, qui bellum, ac sæva professus
Classica, & ardentes, effera signa, tubas,
Cum Mavorte tamen faciles ad plectra Camœnas
Colligit, & doctæ Palladis omne decus.
Hoc saltim dubium est, in amico fœdere Divûm
Uter prævaleat; hæc sit, an ille prior.

Vitus Bering.

INDEX TRIPLEX⁵⁹⁷

Eorum, de quibus, vel ad quos

Carmina, quæ hoc Secundo

Tomo comprehendun-

tur, sunt scripta.

Numeris non pagina, sed carmen indicatur.

INDEX I.

In carmina BERINGII.

Adeler (*Conradi*) Effigies. 75.
Arendorfio Conjugem lugenti. 31.

Barnekovii (*Christiani*) Effigies. 29.

Bartholino (*Alberto*) de Solio Regali Frider.
III. 76.

Bartholino (*Bartholo*) Christiano IV. parentanti.

- - - de Penula scribenti. 101. (99.)

Bartholini (*Caspari*) Effigies. 35.

Bartholino (*Thoma*) & Henrico Fiurenio. 3.

Eidem Paternæ laudis vindici. 4

- - - Paternæ gloriæ vindici. 5.

- - - De luce Animalium. 6.

- - - Centuria I. & II. Historiar. Anatom. 15.

- - - Historia Vasorum Lacteorum. 16.

- - - De Nivibus. 20.

- - - Centuria V. & VI. Histor. 21.

- - - In Cista Medica Hafniensi. 23.

- - - De Hepatis desperata causa. 28.

- - - Diem festum agent. 44.

- - - De nihilo scribenti. 45.

- - - Anatomiam edenti. 100.

Ejus-

598 INDEX CARMINUM

- Ejusdem Natalis. 9.
 - - - Nuptiæ. 10.
 Ejusdem Sponsæ. 11.
 Below (*Tycho*) vel ejus defunctæ Conjugis pro-
 fopopœia ad ipsum. 96.
 Bibliotheca Scavenii. 26.
 Boeclero (*Johann. Henrico*) in Cornel. Ne-
 pote. 7.
 Borrichio (*Olao*) ab exteris redeunti. 89.
 Brahe (*Georgii*) Effigies. 52.
 Brahe (*Sophia*) Memoriz. Anno 1649. Num. 83.
 Brahe (*Sophia*) Cineri. Anno 1643. Num. 106.
 Brochmanno (*Casparo*) cùm Episcopus crea-
 retur. 115.
 de Budowa (*Wenceslaus Theodorus Baro*) 95.
 Caroli I. Regis Angliæ indigno funeri Anno
 1648. Num. 90.
 Caroli II. Regis Angliæ Effigies. 70.
 Charlottæ Amaliæ Reginæ Daniæ Effigies. 56.
 Christianus V. electus Daniæ princeps. 114.
 - - - Ejusdem Effigies. 46.
 - - - Eidem Regi Daniæ. 38. 39.
 - - - - - Holfatiam adeunti. 92.
 Christiani Alberti Princ. Schlesw. & Holfat. Effi-
 gies. 66.
 Dreiling (*Melchior*) 108.
 E^deg^a A^eget^{ns} ad Brochmannum. 115.
 Elers (*Eggerti*) Effigies. 59.
 Finckia (*Margareta*) 25.
 Fiurenio (*Henrico*) & Thomæ Bartholino de
 summis in medicina Honoribus. 3.
 Fossio (*Matthia*) beato Suaningio parentan-
 ti. 104.
 Friderico III. Regi Daniæ. 36.

- - - Ejusdem Effigies. 14. & 88.
- - - Ejusdem Regale folium. 76.
- Fridericæ Amaliæ Natalitiæ Choreæ. 112.
- Gabel (*Christophori*) Effigies. 47.
- Georgii Principis Effigies. 57.
- Griffenfeldio uxorem lugenti. 40.
- Gyldenlöwe (*Uldarici Friderici*) Effigies. 38.
- Gyldenstiern (*Judithæ*) Manibus. 61.
- - - in Ejusdem obitum Lessus. 62.
- Hafniæ Typographia à Resenio delineata. 53.
- Högh (*Elisabethæ*) memoria. 41.
- de Holck (*Henricus Dislovius Comes*) 117.
- Holk (*Hilarii*) Effigies. 73. [pag. 596.
- Hwitfeld (*Arnoldi*) Effigies. 49.
- Hwitfeld (*Ollegaarde*) in obitum. 82.
- Johannis Georgii III. Electoris Saxonie Effi-
Julie (*Margaretæ*) funus. 84. [gies. 67.
- Julii (*Ovidii*) Effigies. 63.
- Julii (*Petri*) Effigies. 86.
- Kaas (*Christina*) Prosopopœia ad maritum Ty-
chonem Below. 96.
- Kingo (*Thomas*) 54.
- Körbitz (*Christophori*) Effigies. 72.
- Krackewitz (*Joachimus*) 105.
- Kragii (*Erici*) Effigies. 60.
- Kragius (*Nicolaus*) 12.
- Longobardorum Exitus. 110.
- Ludovici XIV. Regis Gallie Effigies. 69.
- Magdalene Sibyllæ Electoris Saxonie Conjugis
van Manderen (*Carolus*) 24. [Effigies. 68.
- Muller (*Henrici*) Effigies. 34.
- Muller (*Johannes*) 116. pag. 595
- Natalitiæ Choreæ Fridericæ Amaliæ. 112.
- Nicolai (*Christiani*) Nuptiis. 80.
- Paulli (*Simon*) 87.

600 INDEX CARMIN. BERINGII.

- Pfeiffius (*Daniel*) 22.
 Pontoppidanus (*Ericus Ericius*) 32.
 Professores Hafnienses. 27.
 Ramel (*Henrici*) Exequiis. 13.
 Ranzovii (*Christierni Comit*) Effigies. 65.
 Reetz (*Petri*) Effigies. 71.
 Resenius (*Petrus*) 37. 53.
 - - - Ejusdem Epitaphium 64.
 Rosenrantz (*Georgius*) 33. 91. 113.
 Rosenkrantzii (*Holigeri*) Obitus. 1.
 Rosenkrantzii (*Olai Baronis*) Effigies. 74.
 Russe (*Henrici*) Effigies. 77. & 78.
 Samsoe Insulae descriptio 42.
 Saxonis Grammatici in laudem. 51.
 Scavenius (*Petrus*) 26.
 Schack (*Johannes Comes de*) 102.
 Schöleri (*Casparis Christophori*) Effigies. 43.
 Sehested (*Christianus Thomaus*) 17.
 - - - Ejusdem Effigies 18.
 Sehested (*Hannibals*) Effigies. 93. Nuptiae. 103.
 Sophiae Amaliae Reginae Danicae Effigies. 55.
 Stephanus (*Stephanus*) 50.
 Suaningius (*Johannes*) Praepositus in Insula
 Samo. 8.
 Suaningius (*Johannes*) Archiepiscopus. 97.
 Thyfius (*Antonius*) 94. [98. 104.
 Tormius [*Ericus Olai*] 30.
 Tott (*Birgitta*) Effigies. 19.
 Tott (*Otto*) 81. 107. Ejusd. Effigies. 111.
 Tott (*Tagonis*) Effigies. 79. Memoriae. 85.
 Wind (*Holigeri*) Effigies. 48.
 Windingius (*Erasmus*) 27.
 Winstrup (*Petrus*) 109.
 van Vliet (*Catharina*) 94.
 Wormius (*Olaus*) 2.

INDEX II. 601

In Carmina

HARDER I.

Prior Numerus librum Epigrammatum indicat.

- A** Brahamus filium immolaturus. I. 14.
 Absalonis & Samsonis comparatio. I. 45.
 Absalon crine superbiens. I. 46.
 - - - pendens. I. 47.
 Abstinencia. III. 85.
 Academia Hafniensis armata. II. 10.
 Acerra. III. 50.
 Achitophel & Judas Ischariotes. I. 44.
 Achitophel pendens. I. 48.
 Adami lapsus. I. 3.
 Ænigma. III. 145.
 Ætas Parentum peior Avis. III. 144.
 Agar in eremo. I. 13.
 Ahlefeld (*Fridericus Comes ab*) III. 1.
 Albani Ducis Epitaphium. III. 97.
 Aleatorius calculus. II. 81.
 Alexander & Philippus. III. 112.
 Alexandri Magni Mors. II. 105.
 - - - Ejusdem Epitaphium. III. 95.
 Aliquid ex nihilo. III. 45.
 Alstedius per anagramma. III. 73.
 Amantium lacrymæ. III. 42.
 Amen. III. 114.
 Amica Poëtæ. II. 134. 135.
 Amicitia. III. 120.
 Amicitia inter pauciores firmior. II. 109.
 Amici Etymon. III. 7.
 Amicus per anagramma. II. 139.
 Amicus ex divitiis insolens. III. 52.

602 INDEX CARMINUM

- Amicus amore ardens. III. 22.
 Amicus ad sacra Romana transiens. III. 28.
 Amicus inter exteros degens. II. 27.
 Amor & Fides. I. 65. II. 92.
 Amor & Timor. I. 91.
 Amoris Remedium. II. 33.
 Anglicana Lingua. III. 93.
 Animæ piæ solatium. I. 116.
 - - - desiderium. I. 119.
 - - - refugium. I. 118.
 Anna Margareta à Götzen. II. 26.
 Anna sterilis. I. 39.
 Anolbi privilegium. III. 74.
 Apellis Epitaphium. III. 94.
 Arca Noæ. I. 6. 7.
 Archimedes. III. 90.
 Aristippus aurum abjiciens. II. 30.
 Asini maxillâ Samson Philistæos sternit. II. 73.
 Assyriorum Holoferne occiso fuga. I. 60.
 Attalus. III. 100.
 Avari domus. II. 88.
 - - - Epitaphium. III. 27.
 Avarus. II. 60. 75. 86. III. 116.
 Avarus criticus. II. 122. 137.
 - - - Podagricus. III. 154.
 - - - & prodigus. II. 83. III. 62.
 Aulus. III. 43.
 Aurum. III. 8. abjicit Aristippus. II. 30.
 Babylonis Turris. I. 8.
 Baptistæ (Johannis) Officium. I. 68.
 Barbata Mulier. III. 63.
 Bartholinus (Thomas) III. 149.
 Bentzonius (Aurelius) III. 76.
 Bibuli Epitaphium. II. 69.

- Bibulus febricitans. III. 20.
 Bonus & Sapiens. II. 17.
 Boni videri quàm esse multi malunt. II. 70.
 Borrichii Historia Poëtarum. III. 111.
 Bos Jupiter. II. 20.
 Brahæi (*Tychonis*) Epitaphium. III. 71.
 Brandes (*Fridericus*) II. 21.
 - - - Ejusdem nuptiis. II. 22. 23. 24.
 Brevitatis amator superstitiosus. II. 110.
 Cæcilianus. III. 31.
 Cæcilianus Grammaticus II. 39.
 Cæsaris & Pômpeji Epitaphium. III. 96.
 Cainus desperans. I. 5.
 Calanus mendax. III. 113.
 Calculo exstinctus Euclio. III. 147.
 Calculus aleatorius. II. 81.
 Calendæ Majæ. II. 36.
 Calendæ Maji, Junii Anni 76. Junii & Junii Anni 77. Suecis inauspicatæ. III. 151.
 Calvus. II. 74.
 Camilla. III. 126.
 Canescens homo. II. 91.
 Cantores Spadones. II. 140.
 Carmen sine suo placens. II. 147.
 Carolus II. Magn. Britann. Rex. II. 15.
 Catharinæ de Medicis Epithaphium. III. 98.
 Chærilus. II. 118. III. 11.
 Chemiæ studiosa Mulier. II. 80.
 Chiromantia. III. 47.
 Chiromantes Otto. III. 59.
 Christianus V. Daniæ Rex. II. 13.
 - - - Ordinis Danebrogici restaurator. II. 14.
 CHRISTUS de nocte natus. I. 69.
 Christo natô stella nova visa. I. 70.

604 INDEX CARMINUM

- Christi Vincula. I. 93.
 Christus Cruci affixus. I. 106. 107.
 Christus via & vita. I. 108.
 in Ejusdem in Cruce pendentis imaginem. I. 109.
 Christo moriente petraë fissæ. I. 111.
 Christi Sepulchrum. I. 113.
 Christi Epitaphium. I. 112.
 Clepsammium. II. 131.
 Clerici Pontificii Conjugii olores. II. 89. 90. 119.
 Clœliæ fortitudo. II. 102.
 Coclitis (*Horatii*) facinus. II. 103. 104.
 Cæcilius Philautus. III. 67.
 Cœlibis vitæ amator. II. 120.
 Comparatio Absalonis & Samsonis. I. 45.
 Concionator malè vivens. III. 110.
 Conjuges. II. 58.
 Conjuges novi. III. 49.
 Conscientia totum Tribunal. II. 87.
 Convivarum ordo. II. 53.
 Cornelius per anagramma. III. 60.
 Cornuta fœmina. III. 88.
 Corvi Eliam pascunt. I. 51.
 Cotta. III. 41.
 Cotta & Proclus Poëtæ. II. 35.
 Creatio Mundi. I. 2.
 Crine superbiens Absalon. I. 46.
 Cromvellus. II. 16.
 Damianus Calvus. 3. 105.
 Dania ἀνάγραμμα 2. 12.
 Debitum invitè solutum. 2. 97.
 Deformis vult formosa pingi. 2. 127.
 Desperans Cæinus. I. 5.
 Desperans Judas. I. 102. 103.
 Dictator Julius Cæsar. 3. 64.
 Didericus Schulte. 2. 25.

- Dido. 2. 98.
 Die Sonne/ Der Mond. 3. 143.
 Dina filia Jacobi. 1. 18. 19.
 Dionisius Corinth. 3. 56.
 Discipulus ingratiſſimus. 2. 145.
 Discipulus præmaturè Scholam deferens & vitæ
 peſſimæ ſe conſecrans ſtigmate notatur. 2. 146.
 Dives Epulo. 1. 83.
 Divitias ſimulans pauper. 2. 72.
 Dona Danaum. 2. 54.
 Ebrietas. 3. 115.
 Ebrietatis Apologia. 2. 125.
 Ebrius ſecreti proditor. 2. 76.
 Elephas Danicus. 3. 78.
 Elias à Corvis paſtus. 1. 51.
 Eliſæi oſſa mortuum vivificant. 1. 52.
 Emma fucata. 3. 118.
 Epigramma factu difficilius quàm totus liber.
 Epigrammatici. 3. 51. (2. 121)
 Epitaphium Goliathi. 1. 41. 42.
 - - - Lothi. 1. 11.
 - - - Ejusdem uxoris. 1. 12.
 - - - Cujusdam extra patriam mortui. 3. 123.
 - - - CHRISTI. 1. 112.
 - - - mortis. 1. 113.
 - - - bibuli. 2. 69.
 - - - hominis. 2. 123.
 Equeſtris Ordo Elephantinus. 3. 77.
 Eſavus. 1. 15.
 Evæ Mors. 1. 4.
 Euclio calculo mortuus. 3. 147.
 Europa. 3. 137.
 Falces Meſſoriæ in Obſidione Hafnienſi uſurpatæ
 2. 6. 7. 8.

- Fama Foeminarum. 2. 124. 3. 57.
 Febricitans bibulus. 3. 20.
 Felix ex infelice. 3. 35.
 Fides & Amor. 1. 65.
 Fides Mercatorum. 2. 79.
 Filia Jephthes ad Patrem. I. 32.
 Filius prodigus. I. 89. ad ejusdem Patrem. I. 90.
 Finis respiciendus. I. 117.
 Flora Meretrix. III. 48.
 Fœdifragus. II. 130.
 Fœmina cornuta. III. 88.
 Fridericus III. Rex Danorum Hæreditarius. II.
 1. 2. 3. 4.
 Fuga Assyriorum cæso Holoferne. I. 60.
 Fur Harpalus. III. 32. 91.
 Furor Poëtarum. III. 83.
 Galla. III. 89.
 Gallia hodierna. III. 124.
 Gazæorum portas Samson tollit. I. 34.
 Germania. III. 139.
 γνώσις αὐτόν. II. 126.
 Goliathi Epitaphium. I. 41. 42.
 à Götzen (*Anna Margareta*) II. 26.
 Grammaticus Cæcilianus. II. 39.
 Grammaticus Philautus. III. 132.
 Hafnia obsessa & liberata. pag. 307. & sequ.
 Hafnia munita. III. 4.
 Hafnienfis Obsidio. II. 5. 9.
 Hafnienfis Academia armata. II. 10.
 Hagar in eremo. I. 13.
 Hamanus gratia Regis superbiens. I. 56. 57.
 - - - Mardochæi loco suspensus. I. 58.
 Hanna sterilis. I. 39.
 Harderi Imago. III. 17.
 Har-

- Harderus de suis Epigrammatibus. III. 21. 146.
 Harpalus fur. III. 32. 91. (153)
 Hermus & Phyllis novi conjuges. III. 49.
 Herodes Johannem occidens. I. 81.
 Hevæ Mors. I. 4.
 Hierosolyma prophetis infesta. I. 87.
 Hilarius (*Georgius*) II. 67.
 Hippocrene. II. 116.
 Hominis Epitaphium. II. 123.
 Homo. II. 100.
 Honoris scala. III. 10.
 Hospes multi joci. II. 138.
 Jacobus Patriarcha. I. 15.
 - - - Deceptus. I. 16.
 - - - Filii tunicam agnoscens. I. 23.
 - - - à filiis consolatus. I. 24.
 - - - Consolatus. I. 25.
 - - - audiens Josephum vivere. I. 26.
 Janus-Georgius-Christophorus. III. 143.
 Jephthes ad filiam obviam. I. 31.
 Jerusalem prophetas infectatur. I. 87.
 JESU Nomen. I. 72.
 in Imaginem Christi in Cruce pendentis. I. 109.
 Imperii Romani Status. III. 138.
 Incendium Londinense. III. 92.
 Infelix ex felice. III. 34.
 Johannis Baptistæ Officium. I. 68.
 Josephus à fratribus malè habitus. I. 20.
 - - - venditus. I. 21.
 - - - ad adulterium sollicitatus. I. 22.
 Josephus de Herodis insidiis admonitus. I. 79.
 Judas Ischariotes & Achitophel. I. 44.
 Judæ desperatio. I. 102. 103.
 Judex injustus. II. 78.

608 INDEX CARMINUM

- Judicher (*Paulus*) II. 42.
 Judita Holofernem obtruncans. I. 59.
 Julius Cæsar Dictator. III. 64.
 Julius Mazarinus. III. 2.
 Julius (*Nicolaus*) Archithalassus Danicus. III.
 150. 152.
 Jupiter Bos. II. 20.
 Kingo (*Thomas*) III. 102. 103.
 Kölichen (*Casparus*) II. 28. 29.
 Körbitz (*Foh. Christoph.*) III. 79.
 Labio ditescens. III. 46.
 Labor & preces. I. 66.
 Lacrymæ amantium. III. 42.
 Lactuca. III. 155.
 Lalages Epitaphium. III. 128.
 La Mode. II. 48.
 Laocoontis Romani statua. II. 19.
 Lapidibus obruti. I. 63.
 Lapsus Adami. I. 3.
 Laudantibus dignè magna laus est. II. 60.
 Laureæ. II. 115.
 Lazarus pauper. I. 84.
 Lazarus à Christo resuscitatus. I. 92.
 Legati Regii in itinere mortui Epitaphium. 3. 99.
 Lente (*Theodorus*) II. 55. 56.
 Lentulus Poëta. III. 23.
 Lesbix Epitaphium. 3. 38.
 Liberalis & avarus. 3. 117.
 Liberorum necem intuens Sedechias. 1. 54.
 Libidinosi Senes Susannam ad adulterium sollicitantes. 1. 61.
 Lindenow (*Christophorus*) 3. 80.
 Lingua Anglicana. 3. 93.
 Londinense incendium. 3. 92.

- Lothi incestus. 1. 10.
 - - - Epitaphium. 1. 11.
 - - - Uxoris Epitaphium. 1. 12.
 Lucilius Poëta. 3. 33.
 Lucius Mercator. 3. 6.
 Luscinia. 2. 37.
 Luscus & Lusca in Conjugio. 2. 71.
 Lux Veritatis. 1. 64.
 Lycoris. 3. 134.
 Machiavellus. 2. 117. 3. 39. 40.
 Mæcenas. 3. 109.
 Magi Orientis. 1. 77. 78.
 Majæ Calendæ. 2. 36.
 Malchus aure mulctatus. 1. 94.
 Manassès restitutus. 1. 53.
 Maria Deipara. 1. 73. 74. 75. 76.
 Maria Magdalena sub Cruce. 1. 110.
 Martialis. 3. 5.
 Masenii Ars Argutiarum. 2. 57.
 Matho Poëta-Mastix. 3. 36.
 Mausolus. 2. 111.
 Maxillâ afininâ Samson Philistæos sternit. 2. 73.
 Mazarinus (*Julius*) 3. 2.
 Mendax. 2. 59.
 Mercatoris cujusdam Epitaphium. 3. 30.
 Messoriæ falces in obsidione Hafniensi usurpatæ.
 2. 6. 7. 8.
 Meum & tuum. 3. 130.
 Milites Christum capientes. 1. 95.
 Missa. 3. 107.
 la Mode. 2. 48.
 Modus, terminus Grammaticorum. 2. 143.
 Mollerus (*Johannes*) 2. 31.
 Momus. 2. 49.

- Momi civilitas. 2. 34.
 Monachi tonsi. 3. 106.
 Monachus conjugii osor. 2. 90.
 Morenius. 3. 19.
 Mori (*Thoma*) Epitaphium 3. 101.
 Mors ultima linea. 2. 133.
 Mortis Epitaphium. 1. 113.
 Mortis ingenium. 3. 18.
 Mosis Mater filium expositura. 1. 27.
 Moses mare rubrum transgressus. 1. 28.
 Mosis Epitaphium. 1. 29.
 Moth (*Rudolphus*) 2. 32.
 Mulier barbata. 3. 63.
 Mulieres Christum uncturæ. 1. 114.
 Mulierum fama. 3. 57.
 Mundi creatio. 1. 2.
 Mundum non esse æternum. 3. 61.
 Nævulus Grammaticus scortator. 3. 108.
 Narcissi mors. 2. 38.
 Naturalis Historia Plinii. 2. 114.
 Navalis pugna in freto Codano. 2. 11.
 Nepotes quis habens non tamen Avus est. 2. 107.
 Nero. 3. 65.
 - - - Ejusdem mors. 3. 66. (1. 82.)
 Nicodemus mysteria regenerationis non capiens
 Noæ nativitas. 2. 85.
 Noæ arca. 1. 6. 7.
 Nomen Jesu. 1. 72.
 Noscete ipsum. 2. 126.
 Nutrix claudicans. 2. 51.
 Obsidio Hafniensis. 2. 5. 9. & pag. 305.
 Occasio. 2. 52. 3. 24.
 Ora & labora. 1. 66.
 Orator infinitus. 2. 96.

- Ordo Equestris Elephantinus. 3. 77.
 Ordo in conviviiis. 2. 53.
 Owenus. 3. 133.
 Panegyricus Attali. 3. 131.
 Parcus & Porcus. 2. 142.
 Parisii. 2. 112.
 Pater præmaturam sobolem non agnoscens. 2. (144)
 Patientia victrix. 3. 55.
 Paulus & Petrus. 2. 99.
 Paulus Romanus. 3. 135.
 Pauper Poëta. 3. 129.
 Pauper se divitem simulans. 2. 72.
 Pecunia ab avaro frustra petita. 2. 40.
 Pecunia rerum administra optima. 2. 94.
 Peregrinator stultus. 2. 108.
 Petræ filiæ moriente Christo. 1. 111.
 Petrus ad focum. 1. 98.
 - - - lacrymans. 1. 97. 99.
 - - - resipiscens. 1. 100.
 - - - in Ejusdem nomen Anagramma. 1. 101.
 Pharisei sabbathum propugnantes. 1. 85. 86.
 Philosophi spes in adversis. 3. 104.
 Phœbus. 3. 3.
 Phyllis & Hermus novi conjuges. 3. 49.
 Pietas. 1. 1.
 Pilatus quid sit veritas nesciens. 1. 104.
 - - - manus lavans. 1. 105.
 Plinii Historia naturalis. 2. 114.
 Poëseos utilitas. 3. 84.
 Poëtarum furor. 3. 83.
 in Poëtas insulsos. 2. 61. ad 64. 95.
 Polla Sponsa. 3. 58.
 Παλύργαφον quidam. 3. 125.
 Pompeji & Cæsaris Epitaphium. 3. 96.

- Pontia fucata. 2. 34.
 Ponticus. 3. 141.
 Ponticus philautus. 3. 37.
 Pontificii clerici ofores Conjugii. 2. 89. 90.
 Pontilianus Poëta. 3. 72.
 Præconium venale. 2. 82.
 Preces & labores. 1. 66.
 Priscus Senex. 3. 25.
 Privilegium Anolbi. 3. 74.
 Proclus Poëta. 3. 119.
 Proclus & Cotta Poëtæ. 2. 35.
 Prodigus. 2. 136.
 Prodigus & avarus. 2. 83. 3. 62.
 Prodigus tandem egenus. 2. 113.
 Pugna navalis in freto Codano. 2. 11.
 Pythagoras. 3. 121. 122.
 Quintus Judex. 3. 70.
 Rachel moriens. 1. 17.
 - - - plorans. 1. 80.
 Rivales duo. 3. 9.
 Roma nova. 2. 77.
 Romanæ Ecclesiæ auctoritas. 3. 12.
 Romanenses Clerici cœlibis vitæ amatores. 2.
 Romani Imperii status. 3. 138. (119. 120.)
 Rosenkrantzus (*Fanus*) 3. 81.
 Rosillæ formæ & mores. 3. 13. 86.
 - - - Anagramma. 3. 14.
 - - - Imago. 3. 16.
 Rosilla inexorabilis. 3. 15.
 Rudolphus Moth. 2. 32.
 Ruffus. 3. 127.
 Rusticus furax. 2. 106.
 Sabbathum à Pharisæis propugnatum. 1. 85. 86.
 Sacrificia varia variis diis oblata. 3. 1.

- Salomon litem fœminarum de infantulo diri-
mens. 1. 50.
- - - ad Uxores. 1. 49.
Samson sitiens. 1. 33.
- - - laqueos rumpens. 1. 35.
- - - tonsus. 1. 36.
- - - captus. 1. 37.
- - - Moriturus. 1. 38.
- - - portas Gazæorum portans, 1. 34.
Samsonis & Achitophelis comparatio. 1. 45.
Sapiens & bonus. 2. 17.
Sapientis votum. 2. 18.
Sapientiæ initium Timor Domini. 1. 1.
Saulus in Regem unctus. 1. 40.
- - - moriturus. 1. 43.
Saulus conversus. 1. 115.
Scævola (*Mutius*) 2. 101.
Scala Honoris. 3. 10.
Scheel (*Magnus*) 2. 43 ad 46.
Schölerus (*Casparus*) 3. 82.
Scientiæ Genealogia. 2. 47.
Scriptor ineptus. 2. 141.
Secreti proditor Ebrius. 2. 76.
Sedechias necem liberorum intuens. 1. 54.
- - - Oculos amittens. 1. 55.
Siffera. 1. 30.
Sodomitæ. 1. 9.
Solatium animæ piæ. 1. 116.
Die Sonne / der Mond. 3. 143.
Spadones Cantores. 2. 140.
Sponsa gravis. 2. 50.
Statua Laocoontis Romani. 2. 19.
Stella nato Christo exorta. 1. 70.
Sterilis Anna. 1. 39.

614 INDEX CARMIN. HARDERI.

- Stultus peregrinator. 2. 108.
 Superbus. 2. 128.
 Susanna ad adulterium invitatur. 1. 61.
 - - - Eiusdem responsio. 1. 62.
 Suecis inauspicatae Calendae Maji & Junii Anni
 1676. item Junii & Julii Anni 1677. 3. 151.
 Tempora Ultima. 3. 68.
 Thais. 2. 41.
 Thomae Mori Epitaphium. 3. 101.
 Timor Domini. 1. 1.
 Timor & Amor. 1. 91.
 Troja. 3. 136.
 Turcarum Imperator. 3. 140.
 Turenni Mors. 3. 148.
 Turris Babel. 1. 8.
 Tychonis Braheii Epitaphium. 3. 71.
 Typographia. 2. 68.
 Tyrannus. 2. 93.
 Ultima tempora. 3. 68.
 Unctio extrema Pontificiorum. 3. 44. 75.
 Uxoris Lothi Epitaphium. 1. 12.
 Venale praconium. 2. 82.
 Veritatis lux. 1. 64.
 Virtus. 3. 53.
 Virtus antiqua. 3. 69.
 Virtus Platonica. 3. 87.
 Vita Humana. 2. 65.
 Vulcanus in cornu. 3. 26.
 Zacharias natô Johanne incipit fari. 1. 67.
 Zachæus resipiscens. 1. 88.
 Zelotypia. 2. 129.
 Zoilus. 3. 54.

INDEX III.

In Carmina

BORRICHII.

- A**cademiæ Hafniensis Patronus. 99.
 Adeler (*Curtii*) Effigies. 75.
 Ahlefeld (*Fridericus Comes*) 79.
 Alanix (*Giörwelda*) Obitus. 18.
 Amagria Vindicata. 66.
 Amico strenæ loco mittit carmen. 43.
 Andreades (*Benedictus & Nicolaus*) fratres uno
 eodemque die moriuntur. 23.
 Ἀπολογία Christiani Wilhelmi Administratoris
 Magdenburgici. 1.
 Arctos Pullata. 67.
 Arctos Respirans. 68.
 Baccalaurei 27. Anno 1648. creati. 2.
 Baccalaurei 24. Anno 1650. creati. 4.
 Baccalaurei Anno 1685. creati. 97.
 Bangiæ (*Christina*) Obitus. 19.
 Bangius (*Thomas*) 30.
 Bartholinus (*Thomas*) 21. 54. 72. 82.
 Ejusdem prædium Exustum. 98.
 - - - Obitus. 85.
 Beringio (*Vito*) uxorem lugenti. 29.
 Blasius (*Gerhard. Leonhard.*) 37. & 38.
 Böhmius Doctor creatus. 87.
 Bonfach (*Henricus*) ex Indis redux. 90.
 Borrichii (*Caudii*) Nuptiis. 17.
 Borrichius de se ipso. 56.
 Brochmannus (*Casparus*) 1. Ejusdem Obitus. 16.
 Bullichii (*Petri*) Obitus. 69.
 Burrus (*Franciscus Josephus*) 45. 46. 47. 48. 56.

- Chilemannus Cancellarius carceri mandatur. 92.
 Christi Crucifixi Effigies. 101.
 Christiani Quinti Homagium. 26. Coronatio. 68.
 - - - statua. 102. Effigies. 91.
 Christiani Wilhelmi Administratoris Magden-
 burgici A^πτογαστα. I.
 Christiani (*Gregorius*) Magister creatus. 8.
 Classis onerariæ Belgicæ Incendium. 50.
 Colbertus. 77.
 Conringiani Carminis Parodia. 100.
 Danebrogicus Ordo. 82. 83.
 Equestris Ordo Danebrogicus. 82. 83.
 Fossii (*Christiani*) Nuptiis. 13. & 41.
 Fratres duo una eademque die mortui. 23.
 Fridericus 3. Rex. 53.
 - - - Ejusdem natalis sexagesimus. 60.
 - - - Ejusdem Natali offert mortarium ex mar-
 more Porphyretico. 64.
 - - - Ejusdem Obitus. 67.
 Frisii (*Nicolai*) Obitus. 31.
 Gabelii Nomen per anagramma. 59.
 Gerstorffii (*Foachimi*) Obitus. 35.
 Glacies prodigiose rubens. 28.
 Gregorius Christiani Magister creatus. 8.
 Griffenfeld (*Petrus Comes*) 78.
 Gyldenlöwe (*Uldarici Christiani*) Obitus. 34.
 Hagested exustum. 98.
 von Hahne (*Vincentii Foachimi*) Effigies. 88.
 - - - Ejusdem Obitus. 80.
 Hannæus (*Georgius*) Doctor creatus. 89.
 Heitmullerus (*Nicolaus*) Doctor creatus. 96.
 Hilarius (*Georgius*) 14.
 Holkio (*Hilario*) uxorem lugenti. 70.
 Homagium Christiani Quinti. 26.

- van Horne (*Johannis*) Nuptiis. 42.
 Hwitfeld (*Henrici*) Obitus 11. Effigies. 12.
 Hwitfeld (*Allegarda*) Obitus. 24.
 - - Eiusdem Effigies. 27.
 Jani Jacobi Nuptiis. 39.
 Incendium classis Belgicæ. 50.
 - - - prædii Bartholiniani. 98.
 Jurgens (*Joachimus*) Doctor creatus. 95.
 Kockius (*Hieronymus*) eodem die Doctor &
 Sponsus. 10.
 Kragii (*Erici*) Nuptiis. 9.
 Kragii (*Ottonis*) Effigies. 32.
 Laffonius (*Fridericus*) baptizatus. 51.
 Laffonii (*Jani*) Nuptiis. 7.
 van der Linden (*Henricus*) 36.
 Magistri XX Anno 1649. creati. 15.
 Musæum Manfredi Septalii. 49.
 - - - Wormianum. 3.
 Noldii (*Christiani*) Effigies. 74.
 Ordo Equestris Danebrogicus. 82. 83.
 Parodia Carminis Conringii. 100.
 Patronus Academiæ Hafniensis. 99.
 Paulli (*Simoni*) 33. 73. 84.
 - - - uxorem lugenti. 22.
 - - - Eiusdem Climactericus magnus. 44.
 Paulli (*Simonis*) Nuptiis. 40.
 Pfisterus (*Christophorus*) 86.
 Resenii (*Johannis*) Obitus. 25.
 Resenius (*Paulus*) 6.
 Resenius (*Petrus*) 71.
 Rhodius (*Johannes*) 5.
 Ripæ Clarorum Virorum Urbs fecundissi-
 ma. 65.
 Rosenkrantziæ (*Brigitta*) Effigies. 94.
 Rosen-

618 IND. CARM. OLAI BORRICHII.

- Rosenkrantz (*Georgius*) 61. 62.
 Rosenkrantziæ (*Idæ*) Effigies. 58.
 Rostgaard* (*Fridericus*) 104.
 Schöleri (*Caspari Christophori*) Obitus. 65.
 Schöleri (*Christiani Caspari*) Epitaphium. 76.
 Sehested (*Christiani Thomai*) Obitus. 30.
 Septalii (*Manfredi*) Musæum. 49.
 Statua Regis Christiani Quinti. 102.
 Strenæ loco missum carmen. 43.
 Suaningius (*Johannes*) 52. Ejusd. Effig. 55.
 Wandalinus (*Johannes*) Episcopus creatur. 57.
 Welleii (*Andrea*) Effigies. 103.
 Wernerus (*Adamus Fridericus*) 63.
 Vismaria succumbens. 81. 93.
 Wormii (*Olai*) Musæum. 3. Obitus. 20.

F I N I S.

